

1/
2

Збірник
постанов і розпоряджень
уряду УРСР

№ 1-2

1957 р.

1957
455

Розсилається за списком

№ 669

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 1—2

31 січня 1957 року

ДЕРЖПОЛІТВИДАВ УРСР

З М І С Т

I. Постанови Ради Міністрів Української РСР

1. Про державне забезпечення престарілих громадян та інвалідів — колишніх членів колгоспів, на землях яких організовані радгоспи, а також престарілих громадян та інвалідів, які не мають джерел для існування.
2. Про заходи поліпшення та впорядкування постачання сільського господарства.
3. Про норми амортизаційних відрахувань і переоцінку основних фондів.
4. Про затвердження Положення про Міністерство паперової і деревообробної промисловості Української РСР.
5. Про затвердження Положення про порядок залучення, в порядку дольової участі, грошових коштів неподільних фондів колгоспів на водогосподарське будівництво.
6. Про затвердження Положення про Міністерство рибної промисловості Української РСР.
7. Про типові штати адміністративного, педагогічного і обслуговуючого персоналу для дитячих будинків Міністерства освіти Української РСР.
8. Про надання права міністрам і керівникам республіканських міністерств і відомств Української РСР утворювати резерв по плану з праці.
9. Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається Станіславському і Мелітопольському відділенням «Сільенерго» від Станіславської електростанції і Мелітопольської електросітки.
10. Про затвердження Положення про Міністерство хлібопродуктів Української РСР.
11. Питання Міністерства культури Української РСР.
12. Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України та рішень Уряду Української РСР в зв'язку з постановою Ради Міністрів Української РСР від 27 червня 1956 року № 714 «Про накладні видатки в будівництві».
13. Про затвердження Положення про Міністерство легкої промисловості Української РСР.

II. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

14. № 16-р.	18. № 70-р.
15. № 23-р.	19. № 73-р.
16. № 25-р.	20. № 79-р.
17. № 52-р.	

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

- 1 Про державне забезпечення престарілих громадян та інвалідів — колишніх членів колгоспів, на землях яких організовані радгоспи, а також престарілих громадян та інвалідів, які не мають джерел для існування.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити, що пенсії престарілим громадянам та інвалідам I і II груп — колишнім членам колгоспів, на землях яких організовані радгоспи, а також престарілим та інвалідам I і II груп, які не мають джерел для існування або родичів, які за законом зобов'язані їх утримувати, призначаються комісіями при виконкомах районних і міських Рад депутатів трудящих в розмірі 100 карбованців на місяць для осіб, що проживають у містах і робітничих селищах, і в розмірі 85 карбованців на місяць для осіб, що проживають постійно в сільських місцевостях.

Пенсії вищепереліченим громадянам виплачуються органами соціального забезпечення за рахунок місцевого бюджету.

2. Зобов'язати Міністерство соціального забезпечення УРСР разом з Міністерством фінансів УРСР видати інструкцію про порядок призначення і виплати пенсій громадянам, зазначеним в пункті 1 цієї постанови.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 4 січня 1957 р., № 7.

- 2 Про заходи поліпшення та впорядкування постачання сільського господарства

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 10 грудня 1956 року № 1569 «Про заходи поліпшення та впорядкування постачання сільського господарства» відмітила, що в організації матеріально-технічного постачання сільського господарства мають місце крупні недоліки. Постачання сільському господарству машин, устаткування, запасних частин, добрив і пального здійснюється організаціями багатьох міністерств і відомств, що призводить до розпорошення матеріально-технічних засобів, до паралелізму і безвідповідальності у постачанні сільського господарства.

Завіз у машинно-тракторні станції, радгоспи і колгоспи машин, пристосувань до них, устаткування і матеріалів провадиться в багатьох випадках без урахування потреб в них. Допускаються нерациональні дальні і зустрічні перевозки.

Незадовільно організовано складське господарство постачальницьких організацій, склади погано обладнані і не мають вантажно-розвантажувальних механізмів, що призводить до псування товарів; будівництво нових складів майже не провадиться.

Рада Міністрів СРСР також відмітила, що багато міністерств не виконують державних планів поставок сільському господарству машин, устаткування і матеріалів, систематично порушують строки відвантаження, незадовільно враховують потребу сільського господарства в планованій продукції. Організації, що здійснюють постачання сільського господарства, не укомплектовані кваліфікованими кадрами.

З метою поліпшення та впорядкування постачання сільського господарства Рада Міністрів Союзу РСР визнала доцільним зосередити в основному постачання сільському господарству машин, устаткування і матеріалів у Головсільпостачі Міністерства сільського господарства СРСР і Головсільпостачах Міністерств сільського господарства союзних республік.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 10 грудня 1956 року № 1569 «Про заходи поліпшення та впорядкування постачання сільського господарства», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Покласти на Головсільпостач Міністерства сільського господарства УРСР постачання машинно-тракторним станціям, радгоспам та іншим сільськогосподарським підприємствам і організаціям всіх міністерств і відомств, а також колгоспам тракторів, сільськогосподарських машин, двигунів всіх систем, вітроподвигунів, устаткування і матеріалів для механізації тваринницьких ферм, електроустаткування та електроматеріалів, підйомно-транспортного, млинового і протипожежного (машинного) обладнання, автоматичних телефонних станцій, запасних частин до сільськогосподарських машин, до двигунів усіх систем і до обладнання: вимірювального, різального, слюсарно-монтажного і ковальського інструмента, приладів і пристосувань для ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин; збірних силосних башт і парникових рам, спеціальних стовпів, спецодягу, добрив, хімікатів, мінеральних кормів, вітамінів та інших матеріалів і устаткування, необхідних для виробничих потреб сільськогосподарських підприємств і організацій, а також (крім колгоспів) комбайнів, автомобілів, металу, гумових технічних виробів, лісових і будівельних матеріалів.

Встановити, що ⁹Головсільпостач Міністерства сільського господарства УРСР здійснює постачання машинно-тракторним станціям, радгоспам та іншим сільськогосподарським підприємствам і організаціям машин, устаткування і матеріалів в межах виділених їм фондів, а місцевих будівельних та інших матеріалів — за заявками споживачів і договорами з ними.

Міністерствам і відомствам УРСР, що мають сільськогосподарські підприємства і організації, передавати Укрголовсільпостачу для реалізації фонди на машини, устаткування і матеріали, необхідні для цих підприємств і організацій.

2. Доручити Укоопспілці здійснювати продаж машинно-тракторним станціям, радгоспам та іншим сільськогосподарським підприємствам і організаціям, що знаходяться у сільській місцевості, меблів (в межах виділених фондів), устаткування для гуртожитків, їдалень і кухонь, постільних речей та інших товарів господарського і культурно-побутового призначення, обозних і лимарних виробів.

Продаж зазначених товарів провадити по безготівковому розрахунку, без зарахування в ліміт по дрібному опту.

3. Покласти на Укравтотракторозбут Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування продаж підшипників кочення для сільськогосподарських машин, а також продаж виробів, що використовуються як запасні частини до автомобілів (крім автопокришок, камер і акумуляторів) виробництва підприємств Міністерства автомобільної промисловості, Міністерства хімічної промисловості, Міністерства електротехнічної промисловості, Міністерства легкої промисловості СРСР, Міністерства промисловості продовольчих товарів СРСР і Міністерства радіотехнічної промисловості.

Ці міністерства постановою Ради Міністрів СРСР від 10 грудня 1956 р. № 1569 звільнені від збуту зазначених виробів.

4. Зберегти за управлінням матеріально-технічного постачання Міністерства радгоспів УРСР, Головним управлінням водного господарства при Раді Міністрів УРСР та міністерствами і відомствами УРСР, що мають сільськогосподарські підприємства і організації, планування потреби в матеріально-технічних засобах і їх розподіл, подання заявок відповідним міністерствам СРСР, Держплану Ради Міністрів УРСР і міністерствам-поставщикам, а також здійснення транзитних операцій по завозу в радгоспи та інші сільськогосподарські підприємства і організації машин, устаткування і матеріалів, що не підлягають завозу на склади системи Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР.

5. У зв'язку з перебудовою системи матеріально-технічного постачання сільського господарства:

а) Міністерству радгоспів УРСР передати в систему Головсіль-

постачу Міністерства сільського господарства УРСР обласні контори, обласні і міжрайонні бази Укргоспостачу;

б) доручити Міністерству сільського господарства УРСР і Міністерству радгоспів УРСР у погодженні з Міністерством фінансів УРСР розробити і до 10 січня 1957 року подати на розгляд Ради Міністрів УРСР структуру і штати адміністративно-управлінського персоналу Управління матеріально-технічного постачання Міністерства радгоспів УРСР, типові структури і типові штати адміністративно-управлінського персоналу республіканської, обласних і міжрайонних баз (з пристанційними і глибинними складами) і перевалочних баз системи Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР, а також мережу цих баз, маючи на увазі забезпечити завіз машин, устаткування і матеріалів в глибинні машинно-тракторні станції, радгоспи і колгоспи.

6. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР та облвиконкоми:

— здійснювати постачання машинно-тракторних станцій, радгоспів, колгоспів та інших сільськогосподарських підприємств і організацій, починаючи з 1957 року, тільки на підставі їх заявок. Осіб, винних в порушенні зазначеного порядку постачання, притягати до відповідальності;

— здійснювати, починаючи з 1957 року, продаж машинно-тракторним станціям, радгоспам, колгоспам та іншим сільськогосподарським підприємствам і організаціям кінних сільськогосподарських машин, приладів і пристосувань для ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин і запасних частин до сільськогосподарських машин;

— не допускати видачу замовлень промисловості на виготовлення і поставку машин і пристосувань до них, запасних частин, устаткування та інвентаря понад затверджені річні плани матеріально-технічного постачання, за підвищеними цінами проти преїскурантних і при відсутності додаткових асигнувань на їх оплату.

7. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР у погодженні з облвиконкома розробити і до 25 січня 1957 року подати Раді Міністрів УРСР проект плану будівництва баз, складів, пристанційних площадок (з під'їзними шляхами) системи Укргоспостачу на 1957—1960 роки і забезпечити ремонт наявних складських приміщень і під'їзних шляхів до них.

8. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконкоми подавати колгоспам допомогу в будівництві складів, навісів і площадок при станціях залізниць і пристанях для зберігання мінеральних добрив і хімікатів, що завозяться транзитом.

9. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР у погодженні з Держпланом Ради Міністрів УРСР:

а) підготовлювати і подавати на розгляд Ради Міністрів УРСР плани товарообороту Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР у відповідності з виділюваними фондами на машини, устаткування і матеріали і планами реалізації нефондованих матеріалів, не допускаючи штучного заниження планів товарообороту і нормативу оборотних коштів;

б) опрацювати за участю Міністерства радгоспів УРСР і до 10 січня 1957 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про перегляд націнок на товари, що їх реалізує Головсільпостач Міністерства сільського господарства УРСР, в бік їх зниження.

10. Довести до відома Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерства фінансів УРСР, Міністерства сільського господарства УРСР і Укравтотракторозбуту, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 10 грудня 1956 року № 1569 зобов'язала Міністерство сільського господарства СРСР, Міністерство тракторного і сільськогосподарського машинобудування, Ради Міністрів союзних республік провадити відрахування в 1957—1960 роках від загального товарообороту Головсільпостачу і Головавтотракторозбуту на будівництво і устаткування складів і баз по Головсільпостачу в розмірі 2% і по Головавтотракторозбуту — в розмірі 0,5%.

Держекономкомісію СРСР зобов'язано передбачати в проектах планів матеріально-технічного постачання виділення на зазначену мету будівельних матеріалів.

11. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР в двомісячний строк опрацювати і подати Раді Міністрів УРСР пропозиції для погодження з Міністерством хімічної промисловості, Міністерством чорної металургії СРСР, Міністерством верстатобудівної та інструментальної промисловості і Міністерством електротехнічної промисловості про потребу розширення в 1957—1958 роках мережі збутових баз цих міністерств на Україні.

12. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР і Укравтотракторозбут організувати доставку машин, устаткування і матеріалів в машинно-тракторні станції, радгоспи та інші сільськогосподарські підприємства і організації, а також в колгоспи по їх заявках власним автомобільним транспортом і автомобільним транспортом загального користування, залізничним і водним транспортом, а також поштою, з віднесенням фактичних витрат за рахунок одержувачів.

13. Зобов'язати Укравтотракторозбут у погодженні з Міністерством сільського господарства УРСР та облвиконкомами до 1 лютого 1957 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про потребу відкриття на Україні в 1957 році нових міжрайонних відділень Головавтотракторозбуту.

14. Довести до відома Міністерства сільського господарства УРСР, Міністерства радгоспів УРСР, Укравтотракторозбуту та облвиконкомів, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 10 грудня 1956 року № 1569:

а) зобов'язала Міністерство тракторного і сільськогосподарського машинобудування знизити з 1957 року стягувану конторами Головавтотракторозбуту з споживачів націнку на реалізовувані запасні частини і вироби, що використовуються як запасні частини до тракторів і автомобілів, з 9,5% до 9%;

б) дозволила Міністерству тракторного і сільськогосподарського машинобудування використовувати для відвантаження машинно-тракторним станціям, радгоспам і колгоспам запасних частин всю дерев'яну тару, що прибуває з запасними частинами від заводів-поставщиків;

в) на часткову зміну постанов Ради Міністрів СРСР від 11 жовтня 1947 року № 3514 і від 16 травня 1950 року № 1963 встановила постійні запаси перехідних залишків на 1 квітня запасних частин і підшипників до тракторів, автомобілів і моторів комбайнів в машинно-тракторних станціях і радгоспах у розмірі 15% річної потреби, а в збутових конторах Головавтотракторозбуту Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування — в розмірі 32% річної потреби;

г) встановила, що в 1957 році трактори, комбайни і автомобілі, що відвантажуються заводами—поставщиками машинно-тракторним станціям і радгоспам, а також імпордне устаткування і матеріали оплачуються Міністерствами сільського господарства і Міністерствами радгоспів союзних республік у централізованому порядку, а з 1958 року оплата зазначених машин повинна провадитись безпосередньо машинно-тракторними станціями і радгоспами. Інші сільськогосподарські машини і пристосування до них, устаткування та інвентар оплачуються безпосередньо машинно-тракторними станціями і радгоспами у відповідності з виділеними їм асигнуваннями на придбання машин і устаткування.

15. Довести до відома Міністерства сільського господарства УРСР, Укоопспілки та облвиконкомів, що Рада Міністрів СРСР постановою від 10 грудня 1956 року № 1569 прийняла пропозицію Центроспілки про передачу Головсільпостачу Міністерства сільського господарства СРСР організаціям споживчої кооперації за погодженою номенклатурою для продажу колгоспам тракторів, навісних сільськогосподарських машин до них, двигунів усіх систем та іншого устаткування у технічно справному стані. Машини і устаткування, що мають товарний вигляд, зобов'язала передати за діючими оптовими цінами, а машини і устаткування, що не мають товарного вигляду, з відповідною уцінкою.

16. Довести до відома Міністерства сільського господарства УРСР, Української республіканської контори Держбанку СРСР, Української республіканської контори Сільгоспбанку СРСР та облвиконкомів, що Рада Міністрів СРСР постановою від 10 грудня 1956 року № 1569:

а) зобов'язала Сільгоспбанк надавати за заявками бавовносіючих, бурякосіючих, льносіючих і коноплесіючих колгоспів, що не мають своїх власних коштів, кредити на придбання мінеральних добрив і вивезення їх зі станцій залізниць і пристаней, незалежно від стану розрахунків з Сільгоспбанком;

б) встановила, що платіжні вимоги Головсільпостачів Міністерств сільського господарства союзних республік за відвантажені транзитом в адресу колгоспів за їх заявками і договорами з ними добрива, машини і устаткування оплачуються установами Держбанку СРСР і Сільгоспбанку з рахунків колгоспів на загальних з державними і кооперативними організаціями підставах.

17. Довести до відома Міністерства сільського господарства УРСР, Міністерства радгоспів УРСР та облвиконкомів, що Рада Міністрів СРСР постановою від 10 грудня 1956 року № 1569 дозволила директорам машинно-тракторних станцій і радгоспів вводити в межах установленної чисельності інженерно-технічних працівників і службовців і фондів заробітної плати посаду інженера-механіка по матеріально-технічному постачанню, прирівнявши його по оплаті праці до інженера-механіка по сільськогосподарських машинах і комбайнах МТС.

18. Довести до відома Міністерства сільського господарства УРСР, Міністерства радгоспів УРСР, Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР, Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР, Міністерства чорної металургії УРСР, Міністерства вугільної промисловості УРСР, Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР, Укравтотракторозбуту, облвиконкомів і начальників залізниць, що Рада Міністрів СРСР постановою від 10 грудня 1956 року № 1569 зобов'язала Міністерство шляхів:

— а) провадити вивантаження мінеральних добрив на залізничних станціях і роз'їздах тільки в місцях, доступних для проходження автомобільного транспорту;

б) установити в тримісячний строк разом з Міністерством сільського господарства СРСР додатковий перелік залізничних станцій і роз'їздів, на яких повинно провадитись розвантаження мінеральних добрив та інших вантажів, що завозяться транзитом в адресу машинно-тракторних станцій, радгоспів, колгоспів та інших сільськогосподарських підприємств і організацій;

в) приймати дрібними партіями (без обмеження) до перевезення

в адресу машинно-тракторних станцій, радгоспів, колгоспів та інших сільськогосподарських підприємств і організацій сільськогосподарські машини, устаткування, пристосування, запасні частини і матеріали в окремих вагонах (збірних), контейнерах і багажом;

г) забезпечити, починаючи з 1957 року, на всіх станціях і роз'їздах залізниць, а також у пунктах перевалки на вузьку колію та з залізничного на водний транспорт розвантаження силами і засобами залізничного транспорту всіх вантажів, що надходять в адресу машинно-тракторних станцій, радгоспів, колгоспів та інших сільськогосподарських підприємств і організацій, а також в адресу організацій системи Головсільпостачу Міністерства сільського господарства СРСР і Головавторакторозбуту Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування.

19. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР в двомісячний строк у погодженні з облвиконками та начальниками відповідних залізниць визначити додатковий перелік залізничних станцій і роз'їздів у відповідності з п. 18-б цієї постанови і пропозиції повідомити Міністерству шляхів і Міністерству сільського господарства СРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 8 січня 1957 р., № 9.

3 Про норми амортизаційних відрахувань і переоцінку основних фондів

Рада Міністрів СРСР в постанові від 25 грудня 1956 року № 1623 відмітила, що діючі норми амортизаційних відрахувань в значній частині застаріли, не відповідають технічному рівню виробництва і не враховують в належній мірі необхідності модернізації та оновлення парку машин і устаткування в зв'язку з технічним прогресом.

Основні фонди (будівлі, споруди, устаткування, транспортні засоби та інші), що знаходяться на балансах підприємств і організацій, мають різну оцінку, яка не відповідає сучасній вартості їх відтворення.

В діючій класифікації для обчислення амортизації основні фонди неправильно згруповані по видах і групах, не конкретизовані особливості основних фондів по окремих галузях народного господарства.

Нараховані по балансових даних суми зносу основних фондів на багатьох підприємствах не відображають реального їх зносу, а неправильні розміри амортизаційних відрахувань призводять в ряді випадків до перекинування витрат виробництва та собівартості перевозок.

Рада Міністрів Союзу РСР, з метою забезпечення відтворення і збереження основних фондів, встановлення правильного розміру амортизаційних відрахувань і зміцнення господарського розрахунку:

1) Доручила міністерствам і відомствам СРСР, Радам Міністрів республік, виконкомам місцевих Рад депутатів трудящих і кооперативним (крім колгоспів) організаціям провести з 1 вересня по 31 грудня 1958 року на підвідомчих їм підприємствах і в організаціях за станом на 1 січня 1959 року переоцінку по сучасній вартості всіх основних фондів (будівель, споруд, устаткування, транспортних засобів жилого фонду та ін.), по яких провадяться амортизаційні відрахування, і визначити процент їх зносу.

Переоцінку будинків і споруд провадити по укрупнених показниках (середня вартість 1 кубічного метра будинку, 1 кубічного метра доменної печі, 1 погонного метра трубопроводу тощо). Дозволити в окремих випадках провадити переоцінку будинків і споруд по середніх коефіцієнтах зміни їх вартості, розроблених відповідними міністерствами за погодженням з ЦСУ СРСР і Держбудом СРСР.

Переоцінку машин, устаткування і рухомого складу провадити на підставі діючих прейскурантів оптових цін з додаванням відповідних витрат по їх доставці, монтажу та установці. Вітчизняне та імпордне устаткування, яке зараз не виробляється, підлягає переоцінці, виходячи з цін на аналогічне устаткування, з поправками на різницю в потужності і на застарілість конструкції.

2) Зобов'язала Держбуд СРСР розробити разом з міністерствами і відомствами СРСР і Радами Міністрів союзних республік укрупнені показники вартості будинків і споруд і показники затрат по доставці, монтажу та установці машин і устаткування, необхідні для переоцінки основних фондів відповідно до зазначеної постанови, і видати вказані показники до 1 березня 1958 року.

Міністерствам і відомствам СРСР і Радам Міністрів союзних республік запропоновано — відповідно до завдань, встановлених Держбудом СРСР, подати до 1 жовтня 1957 року Держбуду СРСР проекти зазначених показників.

3) Зобов'язала ЦСУ СРСР розробити разом з Держпланом СРСР, Держбудом СРСР, Держекономкомісією СРСР і Міністерством фінансів СРСР з залученням заінтересованих міністерств і відомств та відповідних науково-дослідних інститутів інструкцію по

переоцінці і визначенню зносу основних фондів і видати її до 1 лютого 1958 року. В інструкції передбачити поряд з іншими питаннями також порядок визначення фізичного і морального зносу основних фондів у вартісному виразі, а також порядок переоцінки будинків і споруд, будівництво яких розпочато до 1 липня 1955 року і введення в експлуатацію яких повинно бути здійснено після 1 січня 1959 року.

4) Зобов'язала ЦСУ СРСР за погодженням з Держпланом СРСР, Держекономкомісією СРСР і Міністерством фінансів СРСР розробити і затвердити до 1 липня 1958 року форми звітів про результати переоцінки і визначення зносу основних фондів, а також порядок і строки подання цих звітів.

Зобов'язала ЦСУ СРСР зведені дані про переоцінку і визначення зносу основних фондів подати до 1 червня 1959 року до Ради Міністрів СРСР і в копії — до Держплану СРСР, Держекономкомісії СРСР і Міністерства фінансів СРСР.

5) Доручила Держплану СРСР разом з Держекономкомісією СРСР, Держтехнікою СРСР, Держбудом СРСР, Міністерством фінансів СРСР і ЦСУ СРСР з залученням заінтересованих Міністерств і відомств та відповідних науково-дослідних інститутів розробити і видати до 1 липня 1958 року методичні вказівки по обчисленню окремими міністерствами і відомствами СРСР нових норм амортизаційних відрахувань і класифікацію основних фондів для обчислення амортизації. Нові норми амортизаційних відрахувань повинні бути розроблені по видах основних фондів в залежності від інтенсивності їх використання, змінності і забезпечувати відновлення і капітальний ремонт основних фондів з урахуванням морального зносу устаткування.

Міністерствам і відомствам СРСР запропоновано розробити і подати не пізніше 1 березня 1959 року до Держплану СРСР, Держекономкомісії СРСР, Держтехніки СРСР, Держбуду СРСР, Міністерства фінансів СРСР і ЦСУ СРСР проекти нових норм амортизаційних відрахувань по групах основних фондів, що встановлюються Держпланом СРСР.

Держплан СРСР разом з Держекономкомісією СРСР, Держтехнікою СРСР, Держбудом СРСР, Міністерством фінансів СРСР і ЦСУ СРСР зобов'язано розглянути розроблені міністерствами і відомствами СРСР проекти нових норм амортизаційних відрахувань і подати до 1 липня 1959 року проект єдиних норм амортизаційних відрахувань на затвердження Ради Міністрів СРСР.

6) Встановила, що затрати, зв'язані з проведенням передбаченої вказаною постановою переоцінки основних фондів і визначенням їх зносу, провадяться за рахунок коштів відповідних міністерств, відомств, кооперативних організацій та їх підприємств і

організацій по кошторисах і джерелах фінансування, погоджених з Міністерством фінансів СРСР і Міністерствами фінансів союзних республік.

7) Поклала на ЦСУ СРСР керівництво роботою по переоцінці основних фондів.

8) Поклала на Держплан СРСР методичне керівництво роботою міністерств і відомств по підготовці проектів нових норм амортизаційних відрахувань і розробку єдиних норм амортизаційних відрахувань.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 25 грудня 1956 року № 1623, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, виконкоми місцевих Рад депутатів трудящих і кооперативні (крім колгоспів) організації провести з 1 вересня по 31 грудня 1958 року на підвідомчих їм підприємствах і в організаціях за станом на 1 січня 1959 року переоцінку по сучасній вартості всіх основних фондів, по яких провадяться амортизаційні відрахування, і визначити процент їх зносу.

2. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР за погодженням з Держбудом УРСР і Держпланом Ради Міністрів УРСР розробити укрупнені показники вартості будівель та споруд і показники затрат по доставці, монтажу та установці машин і устаткування, необхідні для переоцінки основних фондів. Проекти укрупнених показників подати Держбуду УРСР до 5 вересня 1957 року.

Держбуду УРСР відповідно до завдань, встановлених Держбудом СРСР, подати 15 вересня 1957 року до Ради Міністрів УРСР проекти зазначених показників для надсилки їх Держбуду СРСР.

3. Зобов'язати Статуправління УРСР зведені дані про переоцінку і визначення зносу основних фондів подати за формами, затвердженими ЦСУ СРСР, до 20 травня 1959 року до Ради Міністрів УРСР і в копії — до Держплану Ради Міністрів УРСР і Міністерства фінансів УРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

4 Про затвердження Положення про Міністерство паперової і деревообробної промисловості Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити Положення про Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР (додається).

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 10 січня 1957 р., № 22.

Затверджено
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 10 січня 1957 року
№ 22

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство паперової і деревообробної промисловості
Української РСР

1. Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР, відповідно до ст. 48 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, є союзно-республіканським міністерством.

2. Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР, відповідно до ст. 51 Конституції (Основного Закону) Української РСР, керує підпорядкованими йому підприємствами та організаціями і в своїй діяльності підпорядковано як Раді Міністрів Української РСР, так і Міністерству паперової і деревообробної промисловості СРСР.

3. Основними завданнями Міністерства паперової і деревообробної промисловості УРСР є:

— забезпечення виконання державного плану виробництва целюлози, паперу, картону, фанери, меблів та інших видів продукції підприємств Міністерства і планів постачання цієї продукції народному господарству;

— забезпечення дальшого розвитку целюлозно-паперової, лісохімічної і деревообробної промисловості на основі безперервного нарощування виробничих потужностей, систематичного піднесення технічного рівня виробництва, спеціалізації і кооперування підприємств, поліпшення і вдосконалення організації праці і виробництва і здійснення інших заходів по збільшенню продуктивності праці.

4. Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР:

а) складає плани виробництва, капітального будівництва, розвитку і впровадження нової техніки, матеріально-технічного постачання і збуту, залізничних, водних і автомобільних перевозок, плани з праці, зниження собівартості продукції, фінансові плани, а також баланси прибутків і видатків; подає плани в установленому порядку на затвердження Ради Міністрів УРСР і Міністерства паперової і деревообробної промисловості СРСР; забезпечує виконання затверджених планів;

б) вживає потрібних заходів до забезпечення ритмічної роботи підприємств, рівномірного випуску продукції в заданій номенклатурі і в установленому асортименті, максимального використання і збільшення виробничих потужностей, підвищення якості і зниження собівартості продукції;

в) здійснює виробничо-технічне керівництво підприємствами, опрацьовує і провадить заходи по впровадженню нової техніки, винаходів і технічних удосконалень, механізації і автоматизації виробничих процесів, більш досконалих технологічних процесів виробництва; керує справою розвитку винахідництва, подає всебічну допомогу винахідникам і раціоналізаторам в їх роботі, провадить експертизу на корисність винаходів, організує обмін досвідом в галузі винаходів і технічних удосконалень;

г) опрацьовує і подає в установленому порядку на затвердження проекти стандартів і затверджує технічні умови на продукцію, що її виробляють підприємства Міністерства, при відсутності на цю продукцію державних стандартів; впроваджує прогресивні норми витрат матеріалів, палива, електроенергії, контролює виконання цих норм і організує правильне зберігання продукції;

д) опрацьовує і затверджує в установленому порядку проектні завдання, технічні проекти і кошториси на капітальне будівництво, здійснює будівництво нових і реконструкцію діючих підприємств, провадить приймання і введення в експлуатацію підприємств, будинків і споруд, вживає заходів до здешевлення і поліпшення будівництва і проектно-розвідувальних робіт;

є) постачає підпорядкованим Міністерству підприємствам і організаціям устаткування та матеріали;

ж) здійснює в установленому порядку збут продукції підприємств системи Міністерства;

з) здійснює добір і розстановку керівних, інженерно-технічних і наукових кадрів підприємств і організацій Міністерства; провадить заходи по забезпеченню підприємств і організацій Міністерства постійними кадрами робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, по підвищенню кваліфікації і правильному їх використанню;

і) керує підпорядкованими Міністерству учбовими закладами, науково-дослідними і проектними інститутами і здійснює заходи по підготовці кадрів;

к) керує роботою по організації праці на підпорядкованих підприємствах; опрацьовує положення про оплату праці робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, подає ці положення на затвердження в установленому порядку і контролює їх застосування; провадить роботу по технічному нормуванню і перегляду норм виробітку та забезпечує виконання цих норм;

л) здійснює контроль за виконанням трудового законодавства, опрацьовує заходи по зміцненню трудової дисципліни, поліпшенню техніки безпеки і промислової санітарії на підприємствах і в організаціях Міністерства; керує укладанням колективних договорів і контролює їх виконання; забезпечує всіляке поліпшення житлових і культурно-побутових умов працівників підприємств та організацій Міністерства;

м) організує разом з профспілковими органами соціалістичне змагання, спрямоване на розвиток творчої ініціативи працівників, на дальше підвищення продуктивності праці, дострокове виконання виробничих планів і поліпшення якості продукції;

н) фінансує в установленому порядку підпорядковані Міністерству підприємства і організації, керує їх фінансовою діяльністю; провадить заходи по підвищенню рентабельності підприємств, прискоренню оборотності оборотних коштів і дальшому впровадженню господарського розрахунку; опрацьовує і подає на затвердження в установленому порядку проекти оптових і роздрібних цін на продукцію підприємств Міністерства;

о) організує і контролює постановку бухгалтерського і статистичного обліку та звітності в системі Міністерства; розглядає і затверджує звіти і ба-

ланси головних управлінь, трестів, підприємств і організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству; складає періодичні і річні зведені бухгалтерські і статистичні звіти по всіх видах виробничої та господарської діяльності Міністерства; здійснює фінансовий контроль і провадить документальні ревізії підприємств і організацій Міністерства;

п) керує укладанням господарських договорів і здійснює контроль за їх виконанням;

р) здійснює заходи по охороні державної власності, забезпеченню проти-пожежної безпеки і охорони підприємств і організацій Міністерства;

с) видає літературу з питань техніки, економіки і організації виробництва продукції целюлозно-паперової, лісохімічної і деревообробної промисловості.

5. Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР очолює Міністр.

Міністр паперової і деревообробної промисловості УРСР, відповідно до ст. 46 Конституції (Основного Закону) Української РСР, керує всією діяльністю Міністерства і підпорядкованих йому підприємств, установ і організацій.

Міністр паперової і деревообробної промисловості УРСР забезпечує виконання законів, а також постанов і розпоряджень Ради Міністрів Союзу РСР і Ради Міністрів Української РСР, наказів та інструкцій Міністерства паперової і деревообробної промисловості СРСР.

6. Міністр паперової і деревообробної промисловості УРСР, відповідно до ст. 50 Конституції (Основного Закону) Української РСР, видає в межах компетенції Міністерства накази та інструкції на підставі і на виконання чинних законів, а також постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів Української РСР, наказів та інструкцій Міністерства паперової і деревообробної промисловості СРСР і перевіряє їх виконання.

Міністр паперової і деревообробної промисловості УРСР скасовує накази та інструкції начальників головних управлінь, керівників трестів і підпорядкованих Міністерству підприємств і організацій, якщо ці накази та інструкції суперечать законам, постановам і розпорядженням Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів Української РСР, наказам та інструкціям Міністерства паперової і деревообробної промисловості СРСР і Міністерства паперової і деревообробної промисловості УРСР.

Міністр паперової і деревообробної промисловості УРСР створює в установленому порядку підприємства і організації Міністерства, змінює в необхідних випадках їх підпорядкованість головним управлінням, трестам та іншим органам Міністерства, а також провадить в установленому порядку ліквідацію підприємств і організацій, затверджує положення про головні управління, управління і відділи Міністерства, а також положення і статuti безпосередньо підпорядкованих Міністерству підприємств і організацій; призначає і звільняє з посади керівних працівників головних управлінь, управлінь і відділів Міністерства, трестів, підприємств і організацій Міністерства.

7. В Міністерстві паперової і деревообробної промисловості УРСР утворюється колегія в складі Міністра (голова), заступників Міністра і керівних працівників Міністерства.

Склад колегії затверджується Радою Міністрів Української РСР на подання Міністра паперової і деревообробної промисловості УРСР.

Колегія на своїх засіданнях, що провадяться регулярно, розглядає проекти державних планів, заходи по забезпеченню їх виконання, заслухує звіти керівних працівників головних управлінь, трестів, управлінь і відділів Міністерства, підприємств і організацій Міністерства, обговорює питання практичного керівництва підприємствами і організаціями, питання перевірки виконання, добору і розстановки кадрів, проекти найважливіших наказів та інструкцій, питання розвитку і впровадження нової техніки, підвищення продуктивності

праці, заслушує і обговорює доповіді новаторів виробництва про передові методи роботи.

Рішення колегії провадяться в життя наказами Міністра.

В разі незгоди між Міністром і колегією Міністр проводить в життя своє рішення і про розбіжності, що виникли, доповідає Раді Міністрів УРСР, а члени колегії, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

8. З метою найкращого використання передового досвіду керівних, інженерно-технічних працівників і новаторів виробництва, Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР, його головні управління, трести, підприємства і організації скликають в установленому порядку наради активу, на яких заслушуються та обговорюються доповіді про найважливіші рішення Партії і Уряду, керівні вказівки Міністерства паперової і деревообробної промисловості СРСР і Міністерства паперової і деревообробної промисловості УРСР, а також на основі розгортання критики і самокритики, обговорюються питання виробничо-господарської діяльності.

9. При Міністрі паперової і деревообробної промисловості УРСР утворюються Технічна рада і Художня рада, склад яких затверджується Міністром.

10. Структура Міністерства паперової і деревообробної промисловості УРСР затверджується Радою Міністрів Української РСР.

5 Про затвердження Положення про порядок залучення, в порядку дольової участі, грошових коштів неподільних фондів колгоспів на водогосподарське будівництво

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити подане Головним управлінням водного господарства при Раді Міністрів УРСР Положення про порядок залучення, в порядку дольової участі, грошових коштів неподільних фондів колгоспів на водогосподарське будівництво, і ввести його в дію з 1 січня 1957 року (Положення додається).

2. Зобов'язати Головне управління водного господарства при Раді Міністрів УРСР, Міністерство сільського господарства УРСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих провадити серед колгоспів широку роз'яснювальну роботу в справі залучення грошових коштів неподільних фондів колгоспів на водогосподарське будівництво та вживати заходів до своєчасного надходження цих коштів на рахунки водогосподарських органів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 10 січня 1957 р., № 24.

П. 180 677

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 10 січня 1957 року
№ 24

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок залучення, в порядку дольової участі, грошових коштів
неподільних фондів колгоспів на водогосподарське будівництво

1. Загальна сума дольової участі колгоспів у будівництві водогосподарських об'єктів по державному плану капіталовкладень, за рахунок коштів з неподільних фондів колгоспів, передбачається в річних планах розвитку народного господарства і культури Української РСР.

2. У відповідності з загальною сумою дольової участі колгоспів, передбаченою в річному плані розвитку народного господарства і культури Української РСР по об'єктах, об'єднанню визначають розмір дольової участі колгоспів по районах, а райвиконкоми, виходячи з загального обсягу робіт і з економічного стану кожного колгоспу, рекомендують загальним зборам колгоспів вирішити питання про певний розмір дольової участі даного колгоспу у водогосподарському будівництві і про укладання ним з водогосподарськими органами договору в цій справі.

Примітка: 1. Дольова участь кожного колгоспу не може перевищувати 25—30 процентів грошових коштів його неподільних фондів.

2. Якщо будівництво водогосподарських об'єктів здійснюється повністю за рахунок коштів колгоспів (наприклад, обводнення пасовищ), водогосподарська будівельна організація укладає договір на виконання робіт підрядним способом, відповідно до правил про підрядні договори, безпосередньо з колгоспами або з міжколгоспними радами.

3. У відповідності з затвердженням планом капітальних робіт і бюджетом республіки, Міністерство фінансів УРСР повідомляє Українську республіканську контору Сільгоспбанку про ліміти водогосподарського будівництва (видатковий розпис по формі № 12), з виділенням в цих лімітах встановленої дольової участі грошових коштів неподільних фондів колгоспів.

4. Плани фінансування робіт по водогосподарському будівництву складаються Головним управлінням водного господарства при Раді Міністрів УРСР і повідомляються через Українську республіканську контору Сільгоспбанку та підвідомчі їй установи обласним управлінням водного господарства і підвідомчим Головному управлінню будівельним організаціям.

5. Розпорядниками кредитів і титулодержателями об'єктів водогосподарського будівництва, що будуються з участю грошових коштів неподільних фондів колгоспів, є водогосподарські організації Головного управління водного господарства при Раді Міністрів УРСР.

Договори з колгоспами або міжколгоспними радами про їх дольову участь у водогосподарському будівництві укладаються до початку кожного календарного року.

Примітка: Типовий договір між водогосподарськими органами і колгоспами на їх дольову участь у будівництві розробляється Головним управлінням водного господарства при Раді Міністрів УРСР за погодженням з Міністерством сільського господарства УРСР.

6. Грошові кошти неподільних фондів вносяться колгоспами або міжколгоспними радами щокварталу не пізніше першого числа першого за кварталом

місяця в розмірах, передбачених договорами, укладеними між колгоспами та водогосподарськими організаціями.

Грошові кошти неподільних фондів, що надійшли, зараховуються установами Української республіканської контори Сільгоспбанку на відповідні рахунки водогосподарських організацій.

Внесені на рахунки водогосподарських організацій грошові кошти колгоспів на водогосподарське будівництво за рахунок неподільних фондів і не використані протягом року залишаються для використання на наступний рік.

7. Видача коштів з рахунків водогосподарських організацій провадиться установами Української республіканської контори Сільгоспбанку в загально-встановленому порядку фінансування будівництва і пропорційно питомій вазі коштів бюджету та коштів неподільних фондів колгоспів, як джерел, передбачених в річному плані фінансування.

8. Порядок обліку та звітності по коштах неподільних фондів колгоспів, що надійшли і використовуються на водогосподарське будівництво, в установах Сільгоспбанку і водогосподарських організаціях встановлюється, відповідно, Укрконторою Сільгоспбанку і Головним управлінням водного господарства при Раді Міністрів УРСР, в необхідних випадках за погодженням з Міністерством фінансів УРСР і Статуправлінням УРСР.

Звіти про виконання плану водогосподарського будівництва і про використання грошових коштів колгоспів водогосподарські організації подають не пізніше 1 лютого наступного за звітним року колгоспам, які приймають участь у водогосподарському будівництві.

6 Про затвердження Положення про Міністерство рибної промисловості Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити Положення про Міністерство рибної промисловості Української РСР (додається).

2. Бважати таким, що втратило силу, Положення про Міністерство рибної промисловості Української РСР, затверджене постановою Ради Міністрів УРСР від 11 вересня 1954 року № 1418 (З.П. 1954 р. № 17—18, ст. 117).

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 22 січня 1957 р., № 39.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 22 січня 1957 року
№ 39

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство рибної промисловості Української РСР

1. Міністерство рибної промисловості Української РСР у відповідності з статтею 48 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки є союзно-республіканським Міністерством УРСР.

2. Основними завданнями Міністерства рибної промисловості УРСР є: забезпечення виконання державних планів добування риби і випуску рибної продукції високої якості і в необхідному асортименті для задоволення постійно зростаючих потреб населення в цих продуктах; широкий розвиток активного морського риболовства; раціональне ведення рибного господарства; освоєння нових районів промислу і посилення робіт по відтворенню та охороні рибних запасів; забезпечення перетворення всіх підприємств та організацій системи Міністерства на зразкові високорентабельні соціалістичні господарства; повсякденне піклування про поліпшення матеріально-побутового і культурного обслуговування робітників підвідомчих Міністерству підприємств, організацій та установ; всебічне сприяння організаційно-господарському зміцненню риболовецьких колгоспів.

Міністерство рибної промисловості УРСР відповідає за виконання встановлених державних планів виробництва і капітального будівництва, а також за стан і розвиток рибної промисловості Української РСР.

3. Міністерство рибної промисловості УРСР керує та управляє рибодобувною і рибопереробною промисловістю, моторно-риболовними станціями, промисловим, рефрижераторним і транспортним флотом, що знаходиться в його віданні, лісотарними, лісозаготівельними, суднобудівними, судноремонтними підприємствами, майстернями по виготовленню запасних частин, майстернями по виготовленню знарядь лову, будівельними організаціями, рибгоспами, радгоспами, науково-дослідними інститутами та учбовими закладами рибної промисловості, а також здійснює державне керівництво діяльністю риболовецьких колгоспів.

4. Міністерство рибної промисловості УРСР:

а) складає плани виробничі, фінансові, з праці і собівартості, капітального будівництва, капітального ремонту, проектних робіт, плани впровадження нової техніки у виробництво і будівництво, плани матеріально-технічного постачання, залізничних, водних і автомобільних перевозок, плани виробництва підсобних господарств. Подає на затвердження плани в установленому порядку; складає баланси доходів і видатків по організаціях, підпорядкованих Міністерству, а також плани науково-дослідних робіт по підпорядкованих Міністерству науково-дослідних установах;

б) опрацьовує і здійснює заходи по виконанню державних планів добування риби, морського звіра і нерибних морепродуктів, а також виробництва рибної продукції; заходи по забезпеченню технічного прогресу в рибній промисловості, підвищенню продуктивності праці, поліпшенню якості та зниженню собівартості продукції, здешевленню будівництва і проектно-розвідувальних робіт і по забезпеченню рентабельності підприємств, радгоспів і рибгоспів;

в) здійснює виробничо-технічне керівництво підприємствами системи Міністерства; впроваджує нову передову техніку, технічні удосконалення і винаходи, механізацію та автоматизацію виробничих процесів, опрацьовує і

подає на затвердження Міністерства рибної промисловості СРСР норми витрати сировини, матеріалів, палива та електроенергії і контролює виконання затверджених норм підприємствами; опрацьовує і подає в установленому порядку на затвердження проекти стандартів, технічних умов і рецептур на рибну продукцію;

г) приймає і розглядає заяви винахідників, провадить експертизу корисності і новизни винаходів, подає допомогу винахідникам в їх роботі; організує обмін досвідом у галузі винаходів і технічних удосконалень; організує технічну інформацію, видає літературу з питань науки і техніки, організації виробництва та економіки рибної промисловості;

д) здійснює експлуатацію риболовного, рефрижераторного і приймально-транспортного флоту, портового і холодильного господарства своєї системи, організує експедиційний лов риби, розвиває активне морське рибальство;

є) здійснює будівництво суден, виготовлення запасних частин для устаткування, вироблення тари, сіткоснаєних матеріалів та організує лісозаготівлі і сплав деревини для потреб підвідомчих Міністерству галузей промисловості;

ж) організує і здійснює матеріально-технічне постачання підприємств, моторно-риболовних станцій, рибгоспів, будівництв та організацій системи Міністерства;

з) виділяє в установленому порядку за затвердженими цінами, за рахунок своїх фондів, для продажу риболовецьким колгоспам матеріали та устаткування для потреб рибного промислу і культурно-побутового будівництва;

і) здійснює охорону рибних запасів, регулювання рибальства, відведення рибпромислових ділянок, видачу дозволів на вилов риби та інших водяних тварин і рослин за межами рибпромислових ділянок у рибогосподарських водоймищах республіки, а також провадить заходи до відтворення рибних запасів і рибогосподарську меліорацію в рибогосподарських водоймищах; опрацьовує перспективні плани і схеми по відтворенню рибних запасів у водоймищах республіки, бере участь в опрацьовуванні матеріалів з питань запобігання і припинення забруднення та засмічення рибогосподарських водоймищ;

к) керує будівництвом підприємств Міністерства, затверджує в установленому порядку проектні завдання, технічні проекти і кошториси на капітальне будівництво, а також подає в установленому порядку на затвердження типові проекти будівництва підприємств рибної промисловості;

л) здійснює добір і правильну розстановку керівних, інженерно-технічних і наукових кадрів в системі Міністерства; провадить заходи по забезпеченню підприємств кадрами робітників; керує роботою по організації праці, опрацьовує проекти положень про оплату праці працівників рибної промисловості і подає ці положення на затвердження в установленому порядку; керує роботою по технічному нормуванню і перегляду норм виробітку та контролює виконання цих норм; провадить заходи по зміцненню трудової дисципліни; організує обмін виробничим досвідом, здійснює контроль за додержанням законодавства про працю і правил з техніки безпеки; керує укладанням колективних договорів та організує перевірку їх виконання; представляє в установленому порядку працівників системи Міністерства до нагородження орденами і медалями СРСР за вислугу років і бездоганну роботу;

м) керує разом з профспілковими організаціями соціалістичним змаганням, спрямованим на дальше підвищення продуктивності праці, дострокове виконання виробничих планів, поліпшення якості продукції, одержання надпланових нагромаджень і зниження собівартості продукції; забезпечує створення умов для розвитку творчої ініціативи працівників і впровадження досвіду передових підприємств;

н) керує фінансовою діяльністю підприємств і організацій Міністерства, розподіляє між ними кредити Держбанку СРСР у відповідності з затвердженими кредитними планами, провадить фінансування капіталовкладень, пере-

розподіл оборотних коштів і амортизаційних відрахувань; провадить заходи по підвищенню рентабельності підприємств і прискоренню обертальності оборотних коштів; опрацьовує і подає в установленому порядку на затвердження проекти приймально-здавальних цін на рибу-сирець, оптових і роздрібних цін на продукцію, що виробляється підприємствами системи Міністерства;

о) організує і контролює постановку бухгалтерського і статистичного обліку та звітності в системі Міністерства, розглядає і затверджує звіти і баланси трестів, організацій і підприємств, безпосередньо підпорядкованих Міністерству; складає періодичні і річні зведені звіти по всіх видах виробничої і господарської діяльності Міністерства; здійснює фінансовий контроль і провадить документальні ревізії в системі Міністерства;

п) здійснює керівництво організаційно-господарською діяльністю риболовецьких колгоспів, впроваджує через моторно-риболовні станції в колгоспне рибальство передовий досвід, механізацію і нову техніку, щоб забезпечити підвищення добичі риби та продуктивності праці рибаків-колгоспників;

р) здійснює контроль за суворим додержанням Статуту рибальської артілі та внутріколгоспної демократії; затверджує по районах рибальства республіки плани здачі риболовецькими колгоспами риби-сирцю державі; провадить ревізії фінансово-господарської діяльності риболовецьких колгоспів;

с) розпоряджається фондом регулювання; провадить списання з риболовецьких колгоспів заборгованості по позичках з фонду регулювання в тих випадках, коли стягнення цієї заборгованості може призвести до порушення господарської діяльності риболовецьких колгоспів; виділяє з фонду регулювання кошти для подання допомоги рибакам-колгоспникам та їх родинам, які потерпіли від стихійного лиха, і в інших особливих випадках, а також провадить преміювання рибаків-колгоспників за досягнуті ними успіхи в роботі, за рахунок коштів фонду регулювання;

т) здійснює в установленому порядку, через відповідні органи споживчої кооперації, зустрічний продаж продовольчих і промислових товарів рибакам-колгоспникам за рибу-сирець, що здається ними державі, а також здійснює контроль за реалізацією споживчою кооперацією фондів на будівельні і господарсько-побутові матеріали та устаткування, що виділяються для риболовецьких колгоспів і рибаків-колгоспників;

у) управляє підпорядкованими Міністерству науково-дослідними інститутами та учбовими закладами; керує розвитком науково-дослідних робіт, спрямовуючи діяльність науково-дослідних інститутів на вирішення основних питань рибної промисловості; керує підготовкою кадрів і підвищенням кваліфікації керівних, інженерно-технічних працівників, робітників і службовців;

ф) здійснює заходи по охороні державної соціалістичної власності на підприємствах і в організаціях системи Міністерства.

5. Міністерство рибної промисловості УРСР очолює Міністр.

Міністр рибної промисловості УРСР, відповідно до ст. 46 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, керує всією діяльністю Міністерства, управляє безпосередньо підпорядкованими Міністерству підприємствами, організаціями та установами.

Міністр рибної промисловості УРСР забезпечує виконання чинних законів, а також постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР з питань рибної промисловості, наказів та інструкцій Міністерства рибної промисловості СРСР.

6. Міністр рибної промисловості УРСР, відповідно до ст. 50 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, видає в межах компетенції Міністерства накази та Інструкції на підставі і на виконання чинних законів, а також постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Міністерства рибної промисловості СРСР і перевіряє їх виконання.

Міністр рибної промисловості УРСР припиняє і скасовує накази та інструкції керівників підприємств і організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству, якщо ці накази та інструкції суперечать законам, постановам і розпорядженням Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, а також наказам та інструкціям Міністерства рибної промисловості СРСР і Міністерства рибної промисловості УРСР.

7. Міністр рибної промисловості УРСР організує в установленому порядку підприємства та організації, змінює в необхідних випадках їх підпорядкованість органам Міністерства, а також провадить у встановленому порядку ліквідацію підприємств і організацій; затверджує положення про управління та відділи Міністерства, а також положення (статуту) про підпорядковані Міністерству підприємства і організації; призначає та звільняє з посад керівних працівників управлінь і відділів Міністерства і підпорядкованих йому підприємств і організацій.

8. У Міністерстві рибної промисловості УРСР організується колегія в складі Міністра (голова), його заступників і керівних працівників Міністерства.

Склад колегії затверджується Радою Міністрів УРСР на подання Міністра рибної промисловості УРСР.

Колегія на своїх засіданнях, які провадяться регулярно, розглядає питання практичного керівництва, перевірки виконання законів, рішень Уряду і наказів Міністра, питання добору кадрів, проекти найважливіших наказів та інструкцій Міністерства, заслуховує звіти керівних працівників трестів, комбінатів, управлінь і відділів Міністерства і підвідомчих йому підприємств та організацій.

Рішення колегії провадяться в життя наказами Міністра.

У випадках розбіжності між Міністром і колегією, Міністр провадить в життя своє рішення, доповідаючи про розбіжності, які виникли, Раді Міністрів УРСР, а члени колегії, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

9. З метою найкращого використання передового досвіду новаторів виробництва та інших працівників, Міністерство рибної промисловості УРСР скликає в установленому порядку наради активу, на яких заслуховуються та обговорюються доповіді про найважливіші рішення Партії і Уряду, керівні вказівки Міністерства рибної промисловості СРСР і Міністерства рибної промисловості УРСР, а також на основі розгортання критики і самокритики обговорюються питання виробничо-господарської діяльності Міністерства.

10. Структура Міністерства рибної промисловості УРСР затверджується Радою Міністрів Української РСР за погодженням з Міністром рибної промисловості СРСР.

7 Про типові штати адміністративного, педагогічного і обслуговуючого персоналу для дитячих будинків Міністерства освіти Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. На додаток до постанови Ради Міністрів УРСР від 14 вересня 1956 року № 1134, затвердити погоджені з Міністерством фінансів СРСР типові штати адміністративного, педагогічного та обслуговуючого персоналу дитячих будинків, згідно з додатками №№ 1 і 2.

Штати дитячих будинків встановлюються Міністерством освіти УРСР, виконкомми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих за підлеглістю у відповідності з типовими штатами, затвердженими цією постановою, в межах бюджетних асигнувань.

2. Посадові оклади для адміністративного, педагогічного та обслуговуючого персоналу дитячих будинків встановлюються в розмірах, передбачених постановами Ради Міністрів СРСР від 29 листопада 1952 року № 5010 і № 5011.

3. Надати Міністерству освіти УРСР право передбачати в кошторисах дитячих будинків, які мають дві групи, асигнування на оплату вихователів за роботу у вихідні і святкові дні.

4. Встановити, що затвердження штатів дитячих будинків, до яких за умовами і обсягом роботи не можуть бути застосовані типові штати, а також внесення в необхідних випадках окремих змін до штатів дитячих будинків, які застосовують типові штати, проводиться Міністром освіти УРСР в індивідуальному порядку.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 22 січня 1957 р., № 44.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 22 січня 1957 року
№ 44

ТИПОВІ ШТАТИ

адміністративного, педагогічного та обслуговуючого персоналу
спеціальних дитячих будинків і дитячих будинків загального типу
для дітей шкільного віку

Найменування посад	Категорії по штагах залежно від кількості груп				
	I	II	III	IV	V
	шість груп	п'ять груп	чотири групи	три групи	дві групи
<i>Адміністративно-управлінський персонал</i>					
Директор	1	1	1	1	1
Заступник директора по навчально- виховній роботі	1	1	1	1	—
Завідуючий господарством	1	1	1	1	1
Бухгалтер	1	1	1	1	1
Кладовщик	1	—	—	—	—
Разом	5	4	4	4	3
<i>Педагогічний і обслуговуючий персонал</i>					
Лікар	1	0,5	0,5	0,5	—
Медсестра	1	1	1	1	1
Старший піонервожатий	1	1	1	1	0,5
Кастелянша-кладовщик	1	1	1	1	1
Повар	1	1	1	1	1
Помічник повара	1	1	1	1	1
Прачка	2	2	1,5	1	1
Двірник	1	1	1	1	1
Разом	9	8,5	8	7,5	6,5
Всього	14	12,5	12	11,5	9,5

Додатковий штат по нормативах

Найменування посад	Кількість одиниць	Норматив
Вихователь	2	На кожную групу вихованців I—VІ класів і одна одиниця на групу вихованців VІІІ—X класів, включаючи роботу у вихідні і святкові дні У змішаних групах, де нараховується понад 50% вихованців VІІІ—X класів, встановлюється також одна одиниця вихователя
Інструктор з праці	0,5	На кожную групу при наявності учбової майстерні або робочої кімнати, але не більше 3 посад на дитячий будинок
Прибиральниця	1	На кожні 500 кв. метрів площі, що прибирається, але не менше одиниці
Няня нічна	2	На дитячий будинок
Опалювач	1	На 15 печей на опалювальний сезон
Кочегар-слюсар	1	На котельню на рік, при наявності центрального (водяного, парового і газового) опалення; на опалювальний сезон встановлюються додатково 2,5 одиниці посади кочегара, включаючи роботу у вихідні і святкові дні
Електромонтер	1	При наявності стаціонарної або пересувної електростанції, з окладом 300 карбованців на місяць

Примітки: 1. У дитячих будинках, замість 0,5 одиниці посади лікаря, і в дитячих будинках, де є дві групи, замість посади медичної сестри, може бути введена посада фельдшера.

2. У дитячих будинках з контингентом дітей шкільного і дошкільного віку (змішані дитячі будинки) застосовуються типові штати для дітей шкільного віку. При цьому кількість вихователів, нянь-прибиральниць і нянь нічних відповідно збільшується на контингент дітей дошкільного віку.

3. У діючих спеціальних дитячих будинках для дітей воїнів Радянської Армії і партизанів Вітчизняної війни, а також дітей-сиріт, батьки яких загинули від рук німецьких загарбників, замість посади завідувачого господарством, встановлюється посада помічника директора по адміністративно-господарській частині, замість посади повара — посада старшого повара, і замість посади помічника повара — посада повара.

4. Дозволяється Міністерству освіти УРСР, виконкомам обласних і міських (міст республіканського підпорядкування) Рад депутатів трудящих:

а) встановлювати в штатах дитячих будинків, замість посади вихователя, — посаду керівника по фізичному вихованню або посаду музичного керівника;

б) передбачати в кошторисах дитячих будинків асигнування на оплату осіб, що замінюють працівників, які перебувають у відпустці; ви-

хователів, поварів, нянь нічних, а також асигнування на оплату керівників гуртків у розмірі 0,5 ставки вихователя на дитячий будинок у середньому.

5. Кількість вихованців у групі 30—40 чол.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 22 січня 1957 року
№ 44

ТИПОВІ ШТАТИ

адміністративного, педагогічного та обслуговуючого персоналу
дитячих будинків для дітей дошкільного віку

Найменування посад	Категорії по штатах залежно від кількості груп				
	I	II	III	IV	V
	шість груп	п'ять груп	чотири групи	три групи	дві групи
<i>Адміністративно-управлінський персонал</i>					
Директор	1	1	1	1	1
Завідуючий господарством	1	1	1	1	1
Бухгалтер	1	1	1	1	1
Кладовщик	1	1	1	—	—
Разом	4	4	4	3	3
<i>Педагогічний і обслуговуючий персонал</i>					
Лікар	0,5	0,5	0,5	0,5	—
Медична сестра	2	1	1	1	1
Кастелянша-кладовщик	1	1	1	1	1
Повар	1	1	1	1	1
Помічник повара	1	1	1	1	1
Працівник кухні — посудниця	1	1	1	1	—
Прачка	2,5	2,5	2	1,5	1
Двірник	1	1	1	1	1
Разом	10	9	8,5	8	6
Всього	14	13	12,5	11	9

Додатковий штат по нормативах

Найменування посад	Кількість одиниць	Норматив
Вихователь	2,5	На кожну групу, включаючи роботу у вихідні і святкові дні. Для нічного чергування встановлюється 1,2 одиниці посади вихователя або медичної сестри на дитячий будинок.
Музичний керівник	0,25	На кожну групу, але не більше однієї посади на дитячий будинок.
Няня-прибиральниця	1,5	На кожну групу.
Няня нічна	2	На кожний спальний корпус.
Опалювач	1	На 15 печей на опалювальний сезон.
Кочегар-слюсар	1	На котельню на рік при наявності центрального (водяного, парового, газового) опалення; на опалювальний сезон встановлюється додатково 2,5 одиниці посади кочегара, включаючи роботу у вихідні і святкові дні.
Електромонтер	1	При наявності стаціонарної або пересувної електростанції, з окладом 300 карбованців на місяць.

Примітки: 1. У дитячих будинках, замість 0,5 одиниці посади лікаря, і в дитячих будинках, де є дві групи, замість посади медичної сестри може бути введена посада фельдшера.

2. У дошкільних дитячих будинках при наявності ізолятора, який знаходиться у відокремленому приміщенні, вводиться одна посада санітарки.

3. Дозволяється Міністерству освіти УРСР, виконкомам обласних і міських (міст республіканського підпорядкування) Рад депутатів трудящих передбачати в кошторисах дитячих будинків асигнування на оплату осіб, що замінюють працівників, які перебувають у відпустці: директорів, вихователів, поварів, нянь-прибиральниць і нянь нічних.

4. Кількість дітей в групі — 25 чол.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

8 Про надання права міністрам і керівникам республіканських міністерств і відомств Української РСР утворювати резерв по плану з праці

На додаток до постанови Ради Міністрів УРСР від 17 червня 1955 року № 766 «Про передачу деяких питань на вирішення міністрів, керівників відомств і виконкомів обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Надати міністрам і керівникам республіканських міністерств і відомств УРСР право при розподілі між підприємствами плану з праці залишати в своєму розпорядженні резерв по чисельності робітників і фонду заробітної плати в розмірі до 1% загальної чисельності робітників і фонду заробітної плати, встановлених для республіканських міністерств і відомств.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 23 січня 1957 р., № 53.

9 Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається Станіславському і Мелітопольському відділенням «Сільенерго» від Станіславської електростанції і Мелітопольської електромережки

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

На додаток до постанови Ради Міністрів УРСР від 27 липня 1955 року № 909 (ЗП УРСР 1955 р. № 13—14, ст. 70), встановити з 1 січня 1957 року тарифи на електроенергію, що відпускається Станіславському і Мелітопольському відділенням «Сільенерго», по тринадцятій групі споживачів, від Станіславської електростанції — по 31 коп. і від Мелітопольської електромережки — по 40 коп. за одну кіловатгодину.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 23 січня 1957 р., № 54.

10 Про затвердження Положення про Міністерство хлібопродуктів Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити Положення про Міністерство хлібопродуктів Української РСР (додається).

2. Довести до відома Міністерства хлібопродуктів УРСР, виконкомів обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 21 листопада 1956 року № 1507 вважає такими, що втратили силу, Положення про Міністерство заготівель і Положення про уповноважених Міністерства заготівель по республіках, краях, областях, округах і районах, затверджені постановою Ради Міністрів СРСР від 11 травня 1954 року № 868.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 23 січня 1957 р., № 55.

Затверджено
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 23 січня 1957 року
№ 55

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство хлібопродуктів Української РСР

1. Міністерство хлібопродуктів УРСР у відповідності з статтею 48 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки є союзно-республіканським Міністерством УРСР.

2. Основними завданнями, за здійснення яких Міністерство хлібопродуктів УРСР несе відповідальність, є:

— приймання, розміщення і зберігання зерна та насіння олійних культур, що надходять від колгоспів, радгоспів та інших здавальників;

— приймання, обробка, зберігання і реалізація гібридного насіння кукурудзи;

— закупка та реалізація насіння трав;

— приймання, обробка, зберігання і відпуск колгоспам і радгоспам сортового насіння зернових і олійних культур;

— приймання, зберігання та реалізація сіна;

— організація роботи підприємств борошномельної, круп'яної і комбікормової промисловості та забезпечення виконання затверджених Радою Міністрів УРСР і Міністерством хлібопродуктів СРСР планів вироблення борошна, крупи і комбікормів;

— постачання республіки хлібопродуктами;

— будівництво елеваторів, зерноскладів, зерносушарок, заводів по обробці гібридного насіння кукурудзи та підприємств борошномельної, круп'яної і комбікормової промисловості;

— організація обліку та звітності по прийманню зерна, насіння олійних культур, сіна і насіння трав;

— приймання в міжколгоспний страховий фонд зерна і відпуск його колгоспам згідно з постановами Ради Міністрів УРСР.

3. Міністерство хлібопродуктів УРСР, у відповідності з статтею 51 Конституції (Основного Закону) Української РСР, керує дорученою йому галуззю державного управління, підлягаючи як Раді Міністрів УРСР, так і Міністерству хлібопродуктів СРСР.

4. Міністерство хлібопродуктів УРСР:

а) відповідно до затверджених в установленому порядку планів постачання республіки хлібопродуктами опрацьовує та подає Міністерству хлібопродуктів СРСР проекти планів розміщення зерна, продуктів його переробки, насіння олійних культур, сіна, комбікормів, сортового насіння, зернових та олійних культур, гібридної і сортової кукурудзи, насіння трав, по виробництву борошна, крупи і комбікормів, а також проекти планів по капітальному будівництву, розвитку і впровадженню нової техніки та по фінансах;

б) розробляє проекти перспективних планів розвитку і розміщення елеваторно-складського господарства, підприємств борошномельної, круп'яної і комбікормової промисловості республіки; подає зазначені проекти планів Міністерству хлібопродуктів СРСР для складання проектів зведених перспективних планів;

в) здійснює контроль за виконанням державного плану, за виробкою продукції у відповідній номенклатурі і встановленому асортименті, за ритмічною роботою підприємств, за максимальним використанням виробничої потужності діючих підприємств, вживає заходів до виявлення і використання додаткових потужностей і ресурсів, до поліпшення використання зерна, підвищення продуктивності праці, підвищення якості продукції, зниження витрат обертання та собівартості продукції;

г) здійснює необхідні заходи по впровадженню нової техніки і технології, механізації та автоматизації виробничих процесів у борошномельній, круп'яній і комбікормовій промисловості і елеваторно-складському господарстві, керує справою розвитку винахідництва, подає всебічну допомогу винахідникам і раціоналізаторам в їх роботі, провадить експертизу корисності винаходів, забезпечує впровадження винаходів у виробництво, організує обмін досвідом у галузі винахідництва і технічних удосконалень;

д) впроваджує прогресивні норми витрат матеріалів, палива, електроенергії, розробляє і подає на затвердження в установленому порядку норми природних втрат при зберіганні зерна і продуктів його переробки;

е) встановлює по областях республіки плани витрачання зерна по культурах, муки та крупи по видах і сортах, насіння олійних культур, комбікормів, висівок і сіна;

ж) вживає заходів до забезпечення виконання планів поставки хлібопродуктів, концентрованих кормів і сіна споживачам і сировини переробній промисловості, розробляє плани перевозок хлібопродуктів в межах республіки та здійснює контроль за виконанням цих планів;

з) забезпечує виконання затверджених в установленому порядку планів закладання зерна і продуктів його переробки в державний резерв;

і) забезпечує визначення якості державного зерна і продуктів його переробки (в тому числі тих, що ідуть на експорт, і тих, що надходять по імпорту), видачу документів (сертифікатів) і висновків по якості цих продуктів, обов'язкових для всіх установ, підприємств і організацій, незалежно від їх відомчого підпорядкування;

к) розробляє заходи по впровадженню в будівництво елеваторів, зерно-складів, борошномельних і комбікормових підприємств комплексної механізації робіт, індустріальних і швидкісних методів будівництва, по здешевленню і поліпшенню будівництва і проектно-розвідувальних робіт і здійснює контроль за виконанням цих заходів;

л) організує постачання підприємств та організацій Міністерства устаткуванням і матеріалами;

м) здійснює контроль за виконанням заходів по укомплектуванню підприємств, організацій і будов постійними кадрами інженерно-технічних працівників, робітників і службовців, по підвищенню їх кваліфікації і правильному використанню молодих спеціалістів;

н) організує підготовку керівних кадрів і фахівців в учбових закладах, безпосередньо підпорядкованих Міністерству, керує підлеглими Міністерству учбовими закладами;

о) розробляє положення про оплату праці робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємств і організацій Міністерства, подає ці положення в установленому порядку на затвердження і контролює їх застосування та виконання;

п) здійснює контроль за виконанням трудового законодавства, розробляє заходи по зміцненню трудової дисципліни, поліпшенню техніки безпеки і промислової санітарії на підприємствах і в організаціях Міністерства та здійснює контроль за виконанням цих заходів; разом з профспілковими організаціями керує укладанням колективних договорів і контролює їх виконання; забезпечує всемірне поліпшення житлових і культурно-побутових умов працівників підприємств, організацій та установ Міністерства;

р) організує разом з профспілковими організаціями соціалістичне змагання, спрямоване на розвиток творчої ініціативи працівників, на дальше підвищення продуктивності праці, дострокове виконання планів виробництва, поліпшення якості продукції і підвищення рентабельності підприємств;

с) фінансує в установленому порядку підприємства, організації і установи, контролює їх фінансову діяльність, вживає заходів до підвищення рентабельності підприємств, прискорення обертання обігових коштів і дальшого впровадження господарського розрахунку;

т) організує і контролює постановку бухгалтерського обліку і звітності в системі Міністерства, розглядає і затверджує звіти та баланси управлінь, організацій і установ, безпосередньо підлеглих Міністерству, складає періодичні і річні зведені бухгалтерські звіти та баланси по всіх видах виробничої і господарської діяльності Міністерства, провадить документальні ревізії підприємств, організацій і установ Міністерства;

у) керує укладанням господарських договорів і здійснює контроль за їх виконанням;

ф) розробляє заходи по охороні державної власності, забезпеченню протипожежної безпеки і по охороні підприємств, організацій, складів і сховищ та контролює здійснення цих заходів.

5. Міністерство хлібопродуктів УРСР очолює Міністр.

Міністр хлібопродуктів УРСР, у відповідності з статтею 46 Конституції (Основного Закону) Української РСР, керує всією діяльністю Міністерства.

Міністр хлібопродуктів УРСР забезпечує виконання законів, постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Міністерства хлібопродуктів СРСР, що стосуються діяльності Міністерства.

6. Міністр хлібопродуктів УРСР, у відповідності з статтею 50 Конституції (Основного Закону) Української РСР, видає в межах компетенції Міністерства накази та інструкції на підставі і на виконання діючих законів, постанов і

розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Міністерства хлібопродуктів СРСР і перевіряє їх виконання.

Міністр хлібопродуктів УРСР припиняє чинність і скасовує накази та інструкції керівників підлеглих йому підприємств, трестів, організацій і закладів, які суперечать законам, постановам Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, а також наказам і інструкціям Міністерства хлібопродуктів СРСР і Міністерства хлібопродуктів УРСР.

7. Міністр хлібопродуктів УРСР затверджує положення про головні управління, управління і відділи Міністерства хлібопродуктів УРСР, а також статuti безпосередньо підлеглих Міністерству організацій і установ і положення про них; призначає і звільняє з посад керівних працівників головних управлінь, управлінь і відділів Міністерства та безпосередньо підлеглих Міністерству організацій і установ.

Міністр хлібопродуктів УРСР в установленому порядку утворює підприємства, організації та установи, змінює в необхідних випадках їх підлеглість та вирішує питання про їх ліквідацію.

8. У Міністерстві хлібопродуктів УРСР утворюється колегія в складі Міністра (голова), його заступників і керівних працівників Міністерства.

Склад колегії, на подання Міністра хлібопродуктів УРСР, затверджує Рада Міністрів Української РСР.

Колегія на своїх регулярних засіданнях розглядає проекти державних планів, заходи по забезпеченню їх виконання і заслушує звіти керівних працівників підлеглих Міністерству підприємств, установ і організацій; обговорює питання практичного керівництва підприємствами, організаціями та установами, організує перевірку виконання, добір і використання кадрів; розглядає проекти найважливіших наказів та інструкцій, питання розвитку борошномельної, круп'яної, комбікормової промисловості та елеваторно-складського господарства, розвитку і впровадження нової техніки, підвищення продуктивності праці і поліпшення умов праці робітників, заслушує доповіді новаторів виробництва про передові методи роботи.

Рішення колегії провадяться в життя наказами Міністра. В разі незгоди між колегією і Міністром, Міністр здійснює своє рішення і одночасно доповідає про виниклі незгоди Раді Міністрів УРСР, а члени колегії, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

9. З метою найкращого використання передового досвіду керівних та інженерно-технічних працівників і новаторів виробництва, Міністерство хлібопродуктів УРСР, його головні управління, організації, підприємства та установи скликають в установленому порядку наради активу, на яких заслушуються та обговорюються доповіді про найважливіші рішення Партії та Уряду, керівні вказівки Міністерства хлібопродуктів, а також, на основі розгорнутої критики і самокритики, обговорюються питання виробничо-господарської діяльності.

10. Структура Міністерства хлібопродуктів УРСР затверджується Радою Міністрів УРСР, за погодженням з Міністром хлібопродуктів СРСР.

11 Питання Міністерства культури Української РСР *

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 4 січня 1957 р. № 12 «Питання Міністерства культури СРСР», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

* Публікуються лише пункти 4 і 5.

4. Довести до відома Міністерства культури УРСР, виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів СРСР постановою від 4 січня 1957 р. № 12:

а) встановила з 1 лютого 1957 року єдині тарифи за прокат кінофільмів у процентах з валового збору від продажу квитків на всіх видах кіноустановок: в містах і селищах міського типу — 20% і в сільських місцевостях — 10%.

В зв'язку з цим скасувала стягнення гарантійного мінімуму прокатної плати з усіх кіноустановок;

б) визнала такими, що втрачають силу з 1 лютого 1957 року: — перший абзац пункту 1 і пункт 2 постанови Ради Міністрів СРСР від 27 грудня 1951 року № 5338 «Про єдині ставки податку з кіно і єдині тарифи за прокат кінофільмів»;

— пункт 5 постанови Ради Міністрів СРСР від 9 квітня 1954 року № 658 «Про зниження цін на квитки в кінотеатри».

5. Вважати такими, що втрачають силу з 1 лютого 1957 р. пункти 2 і 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 12 січня 1952 року № 32 «Про єдині ставки податку з кіно і єдині тарифи за прокат кінофільмів» (ЗП УРСР 1952 № 1, ст. 2).

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 31 січня 1957 р., № 62.

12 Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України та рішень Уряду Української РСР в зв'язку з постановою Ради Міністрів Української РСР від 27 червня 1956 року № 714 «Про накладні видатки в будівництві»

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 29 грудня 1956 року № 1642 і в зв'язку з постановою Ради Міністрів УРСР від 27 червня 1956 року № 714 «Про накладні видатки в будівництві» Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Визнати такими, що втратили силу з 1 січня 1956 року, постанови Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України та рішення Уряду Української РСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 26 січня 1957 р., № 80.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 26 січня 1957 року
№ 80

ПЕРЕЛІК

постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України та рішень Уряду Української РСР, які втратили силу з 1 січня 1956 року в зв'язку з постановою Ради Міністрів Української РСР від 27 червня 1956 року № 714

1. Постанова Ради Міністрів УРСР від 23 липня 1949 року № 2035 «Про розміри накладних видатків у будівництві» (З. П. УРСР 1949 р. № 14, ст. 54).
2. Постанова Ради Міністрів УРСР від 18 липня 1950 року № 2153 «Про розміри накладних видатків у будівництві» (З. П. УРСР 1950 р. № 14, ст. 41).
3. Підпункт «г» пункту 13 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 5 травня 1952 року № 1283 «Про заходи по будівництву зрошувальних і обводнювальних систем в зоні Південно-Українського каналу».
4. Підпункт «г» пункту 5 постанови Ради Міністрів УРСР від 28 травня 1953 року № 1078 «Про заходи по забезпеченню виконання в 1953 році плану капітальних робіт Міністерством промисловості будівельних матеріалів УРСР».
5. Пункт 11 постанови Ради Міністрів УРСР від 18 вересня 1953 року № 1981 «Про заходи по збільшенню видобутку риби та випуску рибних продуктів», в частині норм накладних видатків (З. П. УРСР 1953 р. № 17—18, ст. 60).
6. Постанова Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП України від 1 вересня 1953 року № 1811 «Про будівництво водогосподарських об'єктів на півдні України», в частині норм накладних видатків.
7. Підпункт «б» пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 16 жовтня 1953 року № 2188 «Про заходи допомоги в поліпшенні та прискоренні будівництва підприємств по виробництві продовольчих товарів і про збільшення потужностей цих підприємств», в частині норм накладних видатків.
8. Підпункт 20 пункту 39 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП України від 2 грудня 1953 року № 2511 «Про розширення виробництва промислових товарів широкого споживання і поліпшення їх якості» в частині норм накладних видатків (З. П. УРСР 1953 р. № 23—24, ст. 100).
9. Підпункт «л» (в частині накладних видатків) і підпункт «м» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 9 грудня 1953 року № 2550 «Про будівництво в 1954 році торгових підприємств і складів для продовольчих і промислових товарів системи Міністерства торгівлі УРСР».
10. Підпункт «г» пункту 5 постанови Ради Міністрів УРСР від 12 грудня 1953 року № 2589 «Про будівництво торгових підприємств і складів споживчої кооперації УРСР у 1954 році», в частині поширення на організації споживчої кооперації норм накладних видатків, передбачених підпунктом «г» пункту 9 та пунктом 20 постанови Ради Міністрів СРСР від 5 листопада 1953 року № 2760.
11. Абзац «в» констатуючої частини постанови Ради Міністрів УРСР від 3 лютого 1954 року № 141 «Про організацію в м. Києві будівельно-монтажного тресту по будівництву авторемонтних та автоексплуатаційних підприємств і жилих будинків Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів СРСР».
12. Підпункт «г» пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 12 лютого 1955 року № 167 «Питання організації Міністерства зв'язку Української РСР,

поліпшення структури і скорочення чисельності адміністративно-управлінського персоналу органів зв'язку», в частині норм накладних видатків.

13. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 16 березня 1955 року № 274, за винятком абзаца третього (пункт 2) (З. П. УРСР 1955 р. № 5—6, ст. 32).

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

13 Про затвердження Положення про Міністерство легкої промисловості Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити Положення про Міністерство легкої промисловості УРСР (Положення додається).

2. Вважати такою, що втратила силу, постанову Ради Міністрів УРСР від 24 листопада 1953 року № 2456 (ЗП УРСР 1953 р. № 21—22, ст. 92).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко
Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 29 січня 1957 р., № 93.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 29 січня 1957 року
№ 93

ПОЛОЖЕННЯ про Міністерство легкої промисловості Української РСР

1. Міністерство легкої промисловості Української РСР, згідно з ст. 48 Конституції (Основного Закону) Української РСР, є союзно-республіканським Міністерством УРСР.

2. Міністерство легкої промисловості УРСР несе відповідальність за стан і розвиток легкої промисловості, керує та управляє підприємствами і організаціями нижчезазначених галузей промисловості: бавовняної, шерстяної, шовкової, льняної, конопледжутової, швейної, трикотажної, взуттєвої, шкіряної, шорної, валяльно-повстяної, хутрової, овчинно-шубної, текстильно-галантерейної, шкіргалантерейної, скляної, дубильно-екстрактової, метизно-фурнітурної, а також галузей промисловості по виробництву головних уборів, машин і деталей, по видобутку місцевого палива та донецького вугілля, первинній обробці льону та конопель, по заготівлі і обробці вторинної сировини, постачальницькими та будівельними організаціями, деревообробними підприємствами, науково-дослідним інститутом, технікумами, профтехшколами і школами ФЗН.

3. Згідно з ст. 51 Конституції (Основного Закону) Української РСР, Міністерство легкої промисловості УРСР керує дорученою йому галуззю державного управління Української РСР, підлягаючи як Раді Міністрів УРСР, так і Міністерству легкої промисловості Союзу РСР.

4. Основними завданнями Міністерства є:

— забезпечення виконання всіма підприємствами системи Міністерства державних планів виробництва продукції легкої промисловості у встановленій номенклатурі та асортименті високої якості;

— розвиток і технічне удосконалення всіх галузей легкої промисловості, які забезпечують задоволення постійно зростаючих потреб населення і народного господарства у виробі легкої промисловості, на основі механізації та автоматизації виробничих процесів, впровадження високопродуктивних машин і апаратів; найновіших досягнень вітчизняної та зарубіжної науки і техніки, досвіду передових підприємств і новаторів виробництва, модернізації і кращого використання встановленого устаткування, поліпшення технології виробництва, спеціалізації та кооперування виробництва;

— поліпшення організації праці, неухильне підвищення продуктивності праці, забезпечення економії сировини і матеріалів та зниження собівартості продукції.

5. Міністерство легкої промисловості УРСР:

а) складає плани виробництва, капітального будівництва, плани з праці, по зниженню собівартості продукції, плани розвитку і впровадження нової техніки, науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт, матеріально-технічного постачання, залізничних, водних і автомобільних перевозок вантажів, плани капітального ремонту, фінансові плани, а також баланси доходів і видатків на підприємствах і в організаціях, подає в установленому порядку вищезазначені плани на затвердження і забезпечує їх виконання;

б) розробляє заходи по поліпшенню організації виробництва і праці, по підвищенню продуктивності праці та виробності устаткування, підвищенню якості продукції, розширенню асортименту, зниженню собівартості, підвищенню якості та зниженню собівартості будівництва і проектно-розвідувальних робіт, забезпечує здійснення цих заходів;

в) здійснює виробничо-технічне керівництво підприємствами, впроваджує нову техніку та передову технологію, механізацію та автоматизацію виробничих процесів, організує обмін передовим технічним досвідом та впровадження у виробництво винахідницьких пропозицій і технічних удосконалень; розробляє заходи по забезпеченню ритмічної роботи підприємств і випуску продукції в заданій номенклатурі та асортименті, по максимальному використанню і збільшенню виробничих потужностей діючих підприємств, розробляє і подає в установленому порядку на затвердження проекти стандартів і затверджує технічні умови на продукцію, організує контроль за якістю продукції і додержанням стандартів і технічних умов, контролює виконання норм витрати сировини, матеріалів, палива та електроенергії;

г) керує роботою науково-дослідного інституту і конструкторських бюро, керує справою розвитку винахідництва в системі Міністерства, подає всебічну допомогу винахідникам в їх роботі; організує обмін досвідом в галузі винаходів і технічних удосконалень;

д) організує і здійснює матеріально-технічне постачання підпорядкованих підприємств і організацій;

е) організує роботу по контрактації і заготівлі бавовни, льону, конопель, здійснює збут продукції бавовни, льону та конопель; керує заготівлями та первинною обробкою вторинної сировини;

ж) керує будівництвом підприємств Міністерства, затверджує в установленому порядку проектні завдання, технічні проекти і кошториси на будівництво нових і реконструкцію діючих підприємств, провадить прийом і введення в

експлуатацію підприємств, будов і споруд; здійснює заходи по утриманню в належному стані будівель, споруд і устаткування підприємств та організацій системи Міністерства;

з) здійснює керівництво підготовкою і підвищенням кваліфікації керівних, інженерно-технічних працівників і робітників в системі Міністерства;

і) здійснює добір і розстановку керівних, інженерно-технічних і наукових кадрів підприємств, установ і організацій, розробляє заходи по забезпеченню підприємств, організацій і будов системи Міністерства постійними кадрами робітників, інженерно-технічних працівників і службовців і правильному використанню працівників;

к) приймає участь в розробці положень про оплату праці робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємств, установ і організацій системи Міністерства, подає підприємствам допомогу в проведенні роботи по впровадженню нових норм виробітку і здійснює систематичний контроль за проведенням цієї роботи, організує обмін виробничим досвідом; розробляє заходи по зміцненню трудової дисципліни, по поліпшенню охорони праці і техніки безпеки, здійснює контроль за додержанням трудового законодавства, керує укладанням колективних договорів і організує перевірку їх виконання, розробляє та здійснює заходи щодо поліпшення житлово-побутових умов та культурного обслуговування працівників, керує дитячими закладами системи Міністерства;

л) організує разом з профспілковими органами соціалістичне змагання, спрямоване на розвиток творчої ініціативи робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, на дальше підвищення продуктивності праці, дострокове виконання виробничих планів, впровадження передової техніки і технології, поліпшення якості, асортименту і зниження собівартості продукції, підвищення рентабельності підприємств і одержання надпланових нагромаджень;

м) організує показ виробів легкої промисловості, узагальнює і передає досвід роботи передових підприємств, забезпечує виготовлення виробів легкої промисловості найновіших моделей і фасонів, на які є найбільший попит;

н) фінансує в установленому порядку підприємства та організації легкої промисловості і керує їх фінансовою діяльністю; забезпечує заходи по зміцненню господарського розрахунку, по підвищенню рентабельності підприємств і прискоренню обороту оборотних коштів, розробляє проекти оптових і роздрібних цін на продукцію, яку виробляють підвідомчі підприємства, і подає їх на затвердження в установленому порядку;

о) організує і контролює постановку бухгалтерського обліку і звітності в системі Міністерства, розглядає і затверджує звіти і баланси головних управлінь, трестів і організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству, складає річні та періодичні зведені бухгалтерські і статистичні звіти по всіх галузях виробничої та господарської діяльності Міністерства, здійснює фінансовий контроль і провадить документальні ревізії в системі Міністерства;

п) здійснює заходи по охороні соціалістичної власності і МППО на підприємствах і в організаціях системи Міністерства;

р) розробляє і здійснює в установленому порядку заходи по впорядкуванню структури управління промисловістю, зміцненню державної дисципліни в системі Міністерства, всебічному поліпшенню та удосконаленню діяльності і здешевленню утримання апарату Міністерства та підпорядкованих йому підприємств, установ і організацій.

6. Міністерство легкої промисловості УРСР очолює Міністр.

Міністр легкої промисловості УРСР, згідно ст. 46 Конституції (Основного Закону) Української РСР, керує всією діяльністю Міністерства.

Міністр забезпечує виконання законів СРСР і УРСР, постанов і розпоряджень Радя Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів і інструкцій Міністра легкої промисловості СРСР, в питаннях, що стосуються діяльності Міністерства.

7. Міністр легкої промисловості УРСР, згідно з ст. 50 Конституції (Основного Закону) Української РСР, видає в межах компетенції Міністерства накази та інструкції на основі і на виконання діючих законів СРСР і УРСР, постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Міністра легкої промисловості СРСР і перевіряє їх виконання.

8. Міністр легкої промисловості УРСР:

а) призначає і звільняє керівних працівників головних управлінь, управлінь і відділів Міністерства, підприємств, установ та організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству,

б) затверджує положення про головні управління, управління та відділи Міністерства, статuti безпосередньо підпорядкованих Міністерству підприємств і організацій;

в) утворює і ліквідує в установленому порядку підприємства, установи та організації, а в необхідних випадках змінює їх підпорядкованість головним управлінням і трестам;

г) припиняє і скасовує накази та інструкції начальників головних управлінь, керуючих трестами і директорів підприємств, організацій та установ Міністерства, які суперечать законам СРСР та УРСР, постановам і розпорядженням Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказам та інструкціям Міністра легкої промисловості СРСР і Міністра легкої промисловості УРСР.

9. В Міністерстві легкої промисловості УРСР утворюється колегія в складі Міністра (голова), заступників Міністра і керівних працівників Міністерства.

Склад колегії затверджується Радою Міністрів УРСР за поданням Міністра.

Колегія на своїх засіданнях, які проводяться регулярно, розглядає проекти перспективних і поточних планів розвитку легкої промисловості і впровадження передової техніки і технології виробництва, а також стан роботи по виконанню зазначених планів, питання практичного керівництва промисловістю і питання розповсюдження передового вітчизняного і зарубіжного досвіду, поліпшення якості продукції, перевірки виконання, добору і використання кадрів, проекти особливо важливих наказів та інструкцій, заслуховує звіти начальників головних управлінь, управлінь та відділів Міністерства, керівників підприємств, установ та організацій про виконання планів, наказів та окремих завдань Міністерства, обговорює доповіді новаторів виробництва про передові методи праці.

Рішення колегії проводяться в життя наказами Міністра. В разі виникнення розбіжностей між Міністром і членами колегії, Міністр проводить в життя своє рішення, повідомляючи про виниклі розбіжності Раду Міністрів УРСР.

Члени колегії, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

10. З метою найкращого використання передового досвіду керівних інженерно-технічних працівників і новаторів підприємств, Міністерство легкої промисловості УРСР, його головні управління, підприємства, установи і організації скликають в установленому порядку наради активу, на яких заслуховуються та обговорюються питання про практичне впровадження в життя рішень Партії і Уряду, заходи Міністерства по розвитку всіх галузей легкої промисловості, питання розповсюдження передового досвіду новаторів виробництва і питання виробничо-господарської діяльності.

11. Структура і штати Міністерства легкої промисловості УРСР затверджуються Радою Міністрів Української РСР за погодженням з Міністром легкої промисловості Союзу РСР.

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР**14 Розпорядження № 16-р**

Рада Міністрів СРСР постановою від 25 грудня 1956 року № 1621 «Про впорядкування відпуску пального і мастильних матеріалів для заправки автомобілів при міжміських перевозках»:

1) Встановила, що, починаючи з 1 квітня 1957 року, відпуск пального і мастильних матеріалів для заправки автомобілів підприємств, організацій і установ міністерств і відомств в путі слідування при міжміських перевозках провадиться, незалежно від відомчої належності цих автомобілів, в усіх бензозаправочних колонках, нафтобазах, нафтолавках та інших заправочних пунктах міністерств і відомств, за винятком Міністерства оборони СРСР, Міністерства внутрішніх справ СРСР, Міністерства середнього машинобудування, Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР і Центроспілки.

Відпуск пального і мастильних матеріалів провадиться за готівку по пред'явленні єдиних талонів, що видаються безоплатно Міністерством нафтової промисловості СРСР міністерствам і відомствам в межах їх фондів на пальне і мастильні матеріали.

Єдині талони, по яких було проведено відпуск пального і мастильних матеріалів, пред'являються підприємствами, організаціями та установами нафтобазам Головнафтозбуту Міністерства нафтової промисловості СРСР для наступного відшкодування зазначеним підприємствам, організаціям і установам виданої кількості пального і мастильних матеріалів.

2) З метою відшкодування нафтобазам, бензоколонкам і автогосподарствам додаткових затрат, зв'язаних з відпуском пального і мастильних матеріалів по єдиних талонах, встановила нарахування на державні оптові ціни на пальне і мастильні матеріали, що відпускаються по єдиних талонах, в розмірі 5%.

3) Зобов'язала Міністерство нафтової промисловості СРСР розробити разом з Міністерством фінансів СРСР і затвердити за погодженням з Держекономкомісією СРСР Інструкцію про порядок відпуску пального і мастильних матеріалів для заправки автомобілів по єдиних талонах.

4) Зобов'язала Міністерство фінансів СРСР виготовлювати на Держзнаку по заявках Міністерства нафтової промисловості СРСР необхідну кількість єдиних талонів на пальне і мастильні матеріали.

Держекономкомісії СРСР запропоновано передбачити в проекті плану постачання народного господарства на 1957 рік виділення Міністерству фінансів СРСР для цієї мети необхідної кількості паперу.

У відповідності з вищезазначеним зобов'язати керівників міністерств, відомств УРСР, голів виконкомів обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити додержання порядку відпуску пального і мастильних матеріалів для заправки автомобілів при міжміських перевозках, встановленого постановою Ради Міністрів СРСР від 25 грудня 1956 року № 1621.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 8 січня 1957 р.

15 Розпорядження № 23-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 26 грудня 1956 року № 1626 «Про порядок встановлення роздрібних цін на виноградні і плодоягідні вина» визначила, що надалі роздрібні ціни на виноградні вина і коньяки, а також на плодоягідні вина повинні встановлюватись Радами Міністрів союзних республік.

Відповідно до вищезазначеного, зобов'язати Міністерство промисловості продовольчих товарів УРСР (т. Рудницького), Укрпромраду (т. Єременка), Укоопспілку (т. Саян) і Міністерство торгівлі УРСР (т. Сахновського) в місячний строк розробити і подати на затвердження Ради Міністрів УРСР погоджені з Держпланом Ради Міністрів УРСР і Міністерством фінансів УРСР прейскуранти роздрібних цін на виноградні вина і коньяки, а також на плодоягідні вина виробництва підвідомчих підприємств.

При опрацюванні прейскурантів роздрібних цін на вина і коньяки виходити з цін на заготовлені виноград і плоди, забезпечення необхідної рентабельності виробництва, збереження діючих розмірів податку з обороту, а також відшкодування виноробній промисловості витрат на розвиток виноградарства, що провадяться за рахунок 3% відрахувань, передбачених постановою ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР від 3 серпня 1956 року № 917.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 8 січня 1957 р.

16 Розпорядження № 25-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 28 грудня 1956 року № 7433, поширити встановлений згідно з абзацем третім підпункту «б» пункту 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 30 грудня 1956 року № 1555 * порядок централізованого виділення ринкових фондів основних продовольчих і промислових товарів на 1957 рік відділам робітничого постачання торфопідприємств Міністерства електростанцій — на відділи робітничого постачання інших підприємств цього Міністерства, яким у 1956 році ринкові фонди на зазначені товари виділені централізовано.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 8 січня 1957 р.

17 Розпорядження № 52-р

Держекономкомісія СРСР розпорядженням від 4 січня 1957 року № 11 затвердила з введенням в дію з 1 січня 1957 року строком на один рік:

1) Такі заготовчі ціни на стару резину, що здається підприємствами, установами та організаціями заготовчим організаціям в асортименті, встановлюваному Міністерством хімічної промисловості:

а) на автомобільні і авіаційні покришки — 100 карбованців за тонну;

б) на автомобільні і авіаційні камери, резинові спецвироби, резинові іграшки та вироби санітарії і гігієни всіх кольорів, крім чорного, — 200 карбованців за тонну;

в) на іншу стару резину, непридатну для виробництва регенерату, — 50 карбованців за тонну.

Всі заготовчі ціни встановлені франко-склад заготовчих організацій.

2) Такі ціни франко-вагон (борт пароплава), станція (пристань) відправлення при іногородніх відвантаженнях і франко-база, склад поставщика при місцевих відвантаженнях для розрахунків між заготовчими організаціями і підприємствами та організаціями, які приймають стару резину для переробки в регенерат:

а) на автомобільні і авіаційні покришки — 225 карбованців за тонну;

* ЗП УРСР 1956 р. № 23—24, ст. 243.

б) на автомобільні і авіаційні камери, резинові спецвироби, резинові іграшки та вироби санітарії і гігієни всіх кольорів, крім чорного, — 550 карбованців за тонну.

На виконання розпорядження Держекономкомісії СРСР від 4 січня 1957 року № 11:

1. Зобов'язати міністерства, відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих застосовувати з 1 січня 1957 року затверджені зазначеним розпорядженням заготовчі ціни на стару резину і забезпечити здачу автотогоподарствами заготовчим організаціям всіх автокамер, непридатних для використання.

2. Доручити Міністерству фінансів УРСР, Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерству легкої промисловості УРСР та Укоопспілці внести відповідно в плани по товарній продукції, собівартості продукції і в баланси доходів і видатків зміни, що впливають з розпорядження Держекономкомісії СРСР від 4 січня 1957 року № 11.

3. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, що Держекономкомісія СРСР розпорядженням від 4 січня 1957 року № 11:

— Дозволила Міністерству легкої промисловості СРСР і Центроспілці провести до 1 квітня 1957 року сортування наявних на складах і базах Головвторсировина і Головкоопсировина запасів старої резини, маючи на увазі відібрати резину, придатну для виробництва регенерату підвищеної якості.

— Дозволила Міністерству хімічної промисловості, Міністерству легкої промисловості СРСР і Центроспілці:

а) провести уцінку залишків старої резини за станом на 1 січня 1957 року стосовно до порядку, передбаченого постановою Ради Міністрів СРСР від 29 жовтня 1951 року № 4158, з віднесенням сум уцінки прокредитованих банком цінностей по підприємствах і господарських організаціях Міністерства хімічної промисловості і Міністерства легкої промисловості СРСР на рахунок решти коштів союзного бюджету на 1 січня 1957 року, а по організаціях Центроспілки на рахунок прибутків і збитків;

б) реалізувати непридатну для виробництва регенерату стару резину на інші цілі по ціні 50 карбованців за тонну.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 22 січня 1957 р.

18 Розпорядження № 70-р

1. Держекономкомісія СРСР розпорядженням від 14 січня 1957 року № 26 встановила, що тимчасові оптові ціни на вперше освоювану в СРСР промислову продукцію, яка намічається до випуску в порядку масового або крупносерійного виробництва, встановлюються на період до кінця поточного року, якщо перша партія з масового випуску цієї продукції була здана або відвантажена в першому півріччі цього року, або на період до 1 липня наступного року, якщо перша партія з масового випуску цієї продукції була здана або відвантажена в другому півріччі поточного року.

Строк дії вказаних тимчасових оптових цін може бути продовжений міністерством (відомством) — поставщиком за погодженням з міністерством (відомством) — замовником не більше ніж на шість місяців.

2. Міністерствам і відомствам УРСР не пізніше ніж за місяць до закінчення строку дії тимчасових оптових цін вносити до Ради Міністрів УРСР пропозиції про затвердження постійних оптових цін, при цьому дія тимчасових оптових цін на дану продукцію зберігається до затвердження постійних оптових цін.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 25 січня 1957 р.

19 Розпорядження № 73-р

Держекономкомісія СРСР розпорядженням від 14 січня 1957 року № 31:

а) затвердила з введенням в дію з 1 лютого 1957 року:

— нові закупочні ціни на пух і пір'я, що закуповуються організаціями споживчої кооперації, згідно з додатком № 1;

— єдині оптові ціни на пух і пір'я, що здаються пір'яним фабрикам організаціями споживчої кооперації та підприємствами м'ясної і птахопереробної промисловості системи Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів СРСР, згідно з додатком № 2;

б) доручила Радам Міністрів союзних республік затверджувати прейскуранти роздрібних цін на пух-пір'яні вироби з урахуванням оптових цін на пух і пір'я, затверджених зазначеним розпорядженням.

Міністерству промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР та Укоопспілці забезпечити застосування підвідомчими їм підприємствами оптових і закупочних цін, затверджених розпорядженням Держекономкомісії СРСР від 14 січня 1957 року № 31.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 26 січня 1957 р.

Затверджено
розпорядженням
Держекономкомісії СРСР
від 14 січня 1957 року
№ 31

Додаток № 1
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 26 січня 1957 року
№ 73-р

ПРЕЙСКУРАНТ закупочних цін на пух і пір'я

Види пуху і пір'я	Ціна за кг в карбованцях і копійках
Пух гусячий свіжий білий і сірий 100%	52—00
Пір'я гусяче свіже біле і сіре 100%	20—00
Пух качиний свіжий білий і сірий 100%	40—00
Пір'я качине свіже біле і сіре 100%	16—00
Пір'я куряче, індичаче і борової дичини свіже	9—00
Дранка гусяча з дрібного пір'я	18—00
Підкрилок від усякої птиці	2—00

Примітка: 1. Пух гусячий, пух качиний, пір'я гусяче і пір'я качине, що були у вживанні, розцінюються на 15% дешевше свіжого пуху і пір'я.

2. За домішку дрібного гусячого і качиного пір'я в пуху робиться знижка з закупочної ціни за кожний процент вмісту пір'я в кілограмі гусячого пуху—32 коп. і качиного пуху—24 коп.

3. Понад закупочну ціну на дрібне гусяче пір'я з вмістом пуху понад 5% встановлюється накидка за кожний процент вмісту пуху в кілограмі гусячого пір'я—32 коп. і качиного—24 коп.

4. При наявності в гусячому, качиному і курячому пір'ї підкрилка понад 3% робиться знижка з закупочної ціни за кожний процент вмісту підкрилка в кілограмі гусячого пір'я—18 коп., качиного—14 коп. і курячого—7 коп.

5. При вмісті в гусячому і качиному пір'ї домішки курячого пір'я робиться знижка з закупочної ціни за кожний процент домішки в кілограмі гусячого пір'я—33 коп. і качиного—21 коп.

Затверджено
розпорядженням
Держекономкомісії СРСР
від 14 січня 1957 року
№ 31

Додаток № 2
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 26 січня 1957 року
№ 73-р

ПРЕЙСКУРАНТ

єдиних оптових цін на пух і пір'я

Види пуху і пір'я	Ціна за кг в карбованцях і копійках
Пух гусячий свіжий білий і сірий 100%	63—00
Пір'я гусяче свіже біле і сіре 100%	24—00
Пух качиний свіжий білий і сірий 100%	49—00
Пір'я качинне свіже біле і сіре 100%	20—00
Пір'я куряче, індичаче і борової дичини свіже	11—00
Дранка гусяча з дрібного пір'я	22—00
Підкрилок від усякої птиці	2—40

Примітка: 1. Пух гусячий, пух качиний, пір'я гусяче і пір'я качинне, що були у вживанні, розцінюються на 15% дешевше свіжого пуху і пір'я.

2. За домішку дрібного гусячого і качинного пір'я в пуху робиться знижка з оптової ціни за кожний процент вмісту пір'я в кілограмі гусячого пуху — 39 коп. і качинного пуху — 29 коп.

3. Понад оптову ціну на дрібне гусяче пір'я з вмістом пуху понад 5% встановлюється накидка за кожний процент вмісту пуху в кілограмі гусячого пір'я — 39 коп. і качинного — 29 коп.

4. При наявності в гусячому, качинному і курячому пір'ї підкрилка понад 3% робиться знижка з оптової ціни за кожний процент вмісту підкрилка в кілограмі гусячого пір'я — 22 коп., качинного — 18 коп. і курячого — 9 коп.

5. При вмісті в гусячому і качинному пір'ї домішки курячого пір'я робиться знижка з оптової ціни за кожний процент домішки в кілограмі гусячого пір'я — 39 коп. і качинного — 27 коп.

6. Оптові ціни цього прејскуранта встановлені франко-вагон станції відправлення, без урахування вартості тари.

20 Розпорядження № 79-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 23 січня 1957 року № 134, дозволити Міністерству сільського господарства УРСР і Міністерству лісової промисловості УРСР відпускати відходи деревини, сушняк і дрова робітникам і службовцям, що

перейшли з роботи в лісовому господарстві і лісовій промисловості на пенсію за інвалідністю (незалежно від стажу роботи) або на пенсію за старістю (при наявності загального стажу роботи в лісовій промисловості і лісовому господарстві не менше 10 років) в порядку і на умовах, передбачених постановою ЦВК і Раднаркому СРСР від 7 березня 1933 року № 60/307 для постійних робітників і службовців, зайнятих в лісовій промисловості і лісовому господарстві.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 29 січня 1957 р.

7.180677

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКО
ХАРКІВ

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

Госполитиздат СССР
(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук
Корректор Л. Фегечко

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 3—4

28 лютого 1957 року

ЗМІСТ

I. Постанови Ради Міністрів Української РСР

21. Про Бюро державної бухгалтерської експертизи.
22. Про оплату праці кондукторів електротранспорту міст Києва і Харкова.
23. Про посадові оклади голів, заступників голів і секретарів селищних Рад депутатів трудящих.
24. Про план типового проектування для житлово-цивільного та промислового будівництва по міністерствах і відомствах Української РСР на 1957 рік.
25. Про поліпшення забезпечення робітників і службовців допомогами по державному соціальному страхуванню.
26. Про встановлення міністерствам, центральним установам Української РСР, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих фондів персональних надбавок до посадових окладів.
27. Про створення Державного видавництва дитячої літератури—Дитвидаву УРСР.
28. Про фонд довгострокового кредитування промислової кооперації Української РСР.
29. Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР щодо податку з нетоварних операцій.
30. Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з затвердженням Типових правил внутрішнього трудового розпорядку.
31. Про розміри і порядок стягування плати за утримання в школах-інтернатах дітей колгоспників.
32. Про забезпечення виконання Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР «Про затвердження Положення про порядок розгляду трудових суперечок».
33. Про премію імені академіка О. О. Богомольця.
34. Про заснування перехідного Червоного Прапора та грошових премій для присудження колективам підприємств і підсобних сільських господарств Міністерства внутрішніх справ УРСР — переможцям у республіканському соціалістичному змаганні.
35. Про організацію експлуатації гідротехнічних захисних споруд в зонах затоплення водоймищ гідроелектростанцій.

II. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

36. № 103-р.	42. № 147-р.
37. № 108-р.	43. № 156-р.
38. № 120-р.	44. № 158-р.
39. № 128-р.	45. № 159-р.
40. № 129-р.	46. № 166-р.
41. № 130-р.	
-

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР**21 Про Бюро державної бухгалтерської експертизи**

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 2 січня 1957 року № 2 «Про Бюро державної бухгалтерської експертизи», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Перетворити філіал Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів Української РСР в Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР з його філіалами при обласних фінансових відділах.

Зазначене перетворення провести в межах їх діючих штатів з збереженням раніш затверджених посадових окладів.

2. Утримання Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР та його філіалів провадити за рахунок республіканського бюджету по окремому кошторису Міністерства фінансів УРСР.

3. Затвердити Положення про Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР та його філіали при обласних фінансових відділах, згідно з додатком.

4. Довести до відома міністерств і відомств УРСР та виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 2 січня 1957 року № 2 скасувала з 1 січня 1957 року Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів СРСР.

5. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 29 вересня 1951 року № 1264 вважати таким, що з 1 січня 1957 року втратило силу.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 2 лютого 1957 р., № 111.

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 2 лютого 1957 року
№ 111

ПОЛОЖЕННЯ

про Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів
Української РСР

I. Загальна частина

1. На Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР і його філіали покладається проведення бухгалтерської експертизи по кримінальних і цивільних справах за завданнями органів розслідування, прокуратури, суду та арбітражу.

2. Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР є самостійною структурною частиною Міністерства фінансів УРСР, здійснює керівництво роботою філіалів Бюро при обласних фінансових відділах.

3. Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР та його філіали утримуються за рахунок асигнувань з республіканського бюджету Української РСР по окремому кошторису Міністерства фінансів УРСР.

4. Бухгалтерська експертиза здійснюється бухгалтерами-експертами, що перебувають в штаті або на обліку Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР та його філіалів.

II. Функції Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР

5. Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР складається з начальника Бюро (державного бухгалтера-експерта), його заступника і бухгалтерів-експертів, що призначаються і звільняються Міністром фінансів УРСР.

6. Основними завданнями Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР є:

а) проведення бухгалтерської експертизи за завданнями органів розслідування, прокуратури, суду і арбітражу;

б) організація, керівництво і контроль за роботою філіалів Бюро при обласних фінансових відділах;

в) добір кадрів керівних працівників для філіалів Бюро при обласних фінансових відділах;

г) керівництво і контроль за роботою бухгалтерів-експертів, що перебувають на обліку безпосередньо в Бюро;

д) облік складу бухгалтерів-експертів по Українській РСР;

е) опрацювання і видання за погодженням з Прокуратурою УРСР і Міністерством юстиції УРСР методичних вказівок та інструкцій в галузі бухгалтерської експертизи по Українській РСР;

ж) опрацювання заходів щодо поліпшення якості і скорочення строків проведення бухгалтерської експертизи;

з) опрацювання планів і програм семінарів по підвищенню кваліфікації бухгалтерів-експертів і організація роботи по проведенню семінарів;

і) складання звітів про діяльність Бюро державної бухгалтерської експертизи;

к) розгляд і затвердження планів роботи і звітів про діяльність філіалів Бюро при обласних фінансових відділах;

л) розгляд і затвердження кошторисів і фінансових звітів філіалів Бюро при обласних фінансових відділах;

м) проведення ревізій і обслідувань діяльності філіалів Бюро при обласних фінансових відділах;

н) узагальнення практики роботи бухгалтерської експертизи і опрацювання заходів, спрямованих на забезпечення збереження соціалістичної власності і запобігання зловживанням;

о) організація і проведення нарад бухгалтерів-експертів.

7. Для обговорення методичних вказівок та інструкцій по питаннях бухгалтерської експертизи при Бюро державної бухгалтерської експертизи утворюється Методична рада з числа висококваліфікованих бухгалтерів-експертів, склад якої затверджується Міністром фінансів УРСР. Засідання Методичної ради проводяться за участю представників Прокуратури УРСР, Міністерства юстиції УРСР та Державного арбітражу при Раді Міністрів УРСР.

8. Плани роботи, кошториси і звіти Бюро державної бухгалтерської експертизи затверджуються Міністром фінансів УРСР.

9. Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР має свою печатку з зазначенням свого найменування.

III. Функції філіалів Бюро державної бухгалтерської експертизи при обласних фінансових відділах

10. Філіали Бюро державної бухгалтерської експертизи при обласних фінансових відділах складаються з завідуючого філіалом та бухгалтерів-експертів, які призначаються і звільняються Міністром фінансів УРСР за поданням завідуючого обласним фінансовим відділом і начальника Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР.

11. Філіали Бюро державної бухгалтерської експертизи при обласних фінансових відділах працюють під безпосереднім керівництвом Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР. На обласні фінансові відділи покладається нагляд за діяльністю філіалів Бюро при обласних фінансових відділах та господарське обслуговування їх.

12. Основними завданнями філіалів Бюро державної бухгалтерської експертизи при обласних фінансових відділах є:

а) проведення бухгалтерської експертизи за завданнями органів розслідування, прокуратури, суду і арбітражу;

б) керівництво і контроль за роботою бухгалтерів-експертів, що перебувають на обліку філіалу;

в) добір і облік бухгалтерів-експертів;

г) узагальнення практики роботи бухгалтерської експертизи;

д) складання планів роботи і звітів про діяльність філіалу;

е) проведення нарад бухгалтерів-експертів по питаннях обміну досвідом і поліпшення роботи в галузі бухгалтерської експертизи.

13. План роботи, кошториси і звіти про діяльність філіалу Бюро державної бухгалтерської експертизи при обласних фінансових відділах розглядаються і затверджуються начальником Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР.

14. Філіали Бюро при обласних фінансових відділах мають свою печатку з зазначенням свого найменування.

IV. Бухгалтери-експерти, їх права та обов'язки

15. Бухгалтерські експертизи в стадії попереднього слідства, в суді та арбітражі проводяться бухгалтерами-експертами на основі і з додержанням відповідних норм

діючого в Українській РСР кримінально-процесуального та цивільно-процесуального законодавства.

По питаннях методики проведення бухгалтерської експертизи бухгалтер-експерт керується вказівками і інструкціями, що видаються Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР.

16. В разі порушення своїх обов'язків (якщо ці порушення по своєму характеру не викликають карної відповідальності) на бухгалтера-експерта можуть бути накладені такі стягнення:

а) зауваження, б) догана, в) сувора догана, г) усунення від роботи позаштатного бухгалтера-експерта на строк до шести місяців і д) звільнення або виключення з складу бухгалтерів-експертів.

17. Бухгалтери-експерти не мають права провадити бухгалтерські експертизи, зв'язані з документацією і звітністю, в установах і організаціях, в яких вони перебувають на службі, а також в підвідомчих їм установах або в установах, де вони працювали в період останніх трьох років. Бухгалтер-експерт не має права залучати сторонніх осіб до участі в проведенні дорученої йому експертизи.

18. В разі неможливості дати висновок по експертизі без попереднього проведення первинної або повторної ревізії бухгалтер-експерт складає про це відповідний акт.

На підставі цього акта за пропозицією органу, що призначив експертизу, повинна бути проведена внутрішньомісць ревізія. Проведення ревізії безпосередньо бухгалтером-експертом не допускається.

19. Бухгалтерами-експертами можуть бути особи з числа кваліфікованих спеціалістів бухгалтерського обліку, які мають стаж роботи за фахом не менше 10 років (а спеціалісти з вищою фінансовою, економічною і обліково-економічною освітою — не менше 5 років) або роботи в галузі бухгалтерської експертизи не менше 5 років; особи, які працюють в державних, кооперативних і громадських установах, підприємствах і організаціях, а також пенсіонери, що відповідають переліченим вище вимогам. Особи, зараховані в склад бухгалтерів-експертів, повинні мати необхідні знання норм цивільно-процесуального та кримінально-процесуального права, а також методики бухгалтерської експертизи за програмою, що розробляється Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР.

20. Присвоєння кваліфікації бухгалтера-експерта провадиться спеціальними комісіями при Міністерстві фінансів УРСР та обласних фінансових відділах.

Склад комісій по присвоєнню кваліфікації встановлюється відповідно Міністерством фінансів УРСР та обласними фінансовими відділами.

Рішення комісії по присвоєнню кваліфікації бухгалтера-експерта оформляються протоколами і направляються Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР.

21. Особам, зарахованим бухгалтерами-експертами, видаються спеціальні посвідчення по формі, затвердженій Міністерством фінансів УРСР.

22. Висновок бухгалтера-експерта в письмовій формі по проведеній ним експертизі, до передачі його органам розслідування, прокуратурі, суду або арбітражу, розглядається Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР або його філіалами з погляду додержання методів проведення експертизи і правильного оформлення висновку по експертизі, після чого цей висновок підписується керівником Бюро або його філіалу.

23. При проведенні експертизи поза місцем знаходження Бюро або його філіалу допускається передача бухгалтером-експертом висновку в письмовій формі безпосередньо органу, що призначив експертизу, з одночасною надсилкою в Бюро або його філіал копії висновку.

24. Завдання відповідному бухгалтеру-експерту на проведення експертизи видається Бюро і його філіалами і оформляється відповідно до порядку, встановленого Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР.

25. Для проведення експертизи бухгалтер-експерт одержує від органу, що призначив експертизу, необхідні для складання висновку документи, в необхідних випадках може бути присутнім при виклику обвинувачених і свідків для дачі слідчому або суду показань по запропонованих ним (експертом) питаннях.

*V. Порядок і розміри оплати роботи
по експертизі*

26. Оплата нештатних бухгалтерів-експертів за проведені ними роботи по експертизах, призначених органами розслідування, прокуратурою, судом та арбітражем, провадиться Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР або його філіалами з розрахунку 6 карбованців за одну годину роботи.

У виключних випадках при залученні до проведення експертизи висококваліфікованих спеціалістів і при особливій складності роботи, за погодженням з органом, що призначив експертизу, може бути встановлений підвищений розмір оплати, але не більш 20 карбованців за годину.

Бухгалтери-експерти, зараховані в штат Бюро або його філіалу, за проведені ними бухгалтерські експертизи окремої винагороди, крім встановленого для них посадового окладу зарплати, не одержують.

27. При видачі Бюро або його філіалом бухгалтеру-експерту завдання на проведення експертизи в ньому зазначається кількість годин, встановлена для цієї роботи, і тарифна ставка за годину відповідно до зазначених у п. 26 цього Положення розцінок.

28. Оплата бухгалтера-експерта провадиться по закінченні експертизи на основі поданого ним в Бюро або його філіал розрахунку фактично витраченого часу на пророблення матеріалів і складання висновку по експертизі, ствердженого довідкою органу, за завданням якого була проведена експертиза, але не вище норм, встановлених у відповідності з п. 27 цього Положення.

29. Оплата витрат по відрядженнях бухгалтерів-експертів, що перебувають в штаті Бюро або його філіалів, провадиться органом, який призначив експертизу, у відповідності з діючими нормами про оплату службових відряджень.

Оплата нештатних бухгалтерів-експертів при відрядженні їх для проведення експертизи поза місцем їх постійної роботи провадиться по нормах, передбачених пунктами 1—6 Інструкції, затвердженої постановою Ради Народних Комісарів СРСР від 29 квітня 1939 року № 597.

30. Кошти, належні за виконані як штатними, так і нештатними бухгалтерами-експертами роботи по експертизі, перераховуються органом, що призначив експертизу, Бюро державної бухгалтерської експертизи при Міністерстві фінансів УРСР або його філіалам по рахунках, виписуваних Бюро або філіалом.

31. Бюро і його філіали в кожному окремому випадку направляють органи, що призначив експертизу, довідку про вартість проведеної експертизи у відповідності з зазначеними вище розцінками для включення цієї суми в судові витрати, що підлягають стягненню в доход держави з обвинувачених по карних справах і з сторін — по цивільних справах.

32. Інструкція по застосуванню цього Положення та про порядок розрахунків за бухгалтерські експертизи видається Міністерством фінансів УРСР.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

22 Про оплату праці кондукторів електротранспорту міст Києва і Харкова

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити з 1 лютого 1957 року кондукторам трамвая і тролейбуса у містах Києві і Харкові:

а) посадові оклади заробітної плати кондукторам I класу 435 крб., кондукторам II класу — 385 крб. на місяць;

б) преміювання в розмірі до 2,5 коп. з кожного карбованця виручки і додатково до 5 коп. з кожного карбованця надпланової виручки.

Виконкомам Київської і Харківської міських Рад депутатів трудящих разом з Міністерством комунального господарства УРСР у триденний строк диференціювати розміри премій з карбованця виручки по маршрутах в залежності від умов роботи і кількості пасажирів, що перевозяться електротранспортом, не перебільшуючи вищезазначеного розміру.

2. Встановити, що видача форменого обмундирування кондукторам трамвая і тролейбуса м. Києва і Харкова за встановленими нормами провадиться зі знижкою 50 процентів його вартості.

3. Доручити Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерству фінансів УРСР та Міністерству комунального господарства УРСР урахувати в фінансових планах на 1957 рік зміни, що впливають із цієї постанови.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 2 лютого 1957 р., № 113.

23 Про посадові оклади голів, заступників голів і секретарів селищних Рад депутатів трудящих

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 24 січня 1957 року № 87, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Поширити з 1 лютого 1957 року на голів, заступників голів і секретарів селищних Рад посадові оклади, встановлені постановою Ради Міністрів УРСР від 11 серпня 1954 року № 1154 (ЗП УРСР 1954 р., № 15—16, ст. 89) для відповідних працівників сільських Рад, а на секретарів селищних Рад — також надбавку до заробітної плати за ведення обліку військовозобов'язаних, передбачену пунктом 3-м згаданої постанови.

У випадках, коли посадові оклади голів, заступників голів і секретарів селищних Рад вище передбачених зазначеною постановою, ці оклади зберігаються на рівні, зареєстрованому у фінансових органах.

2. Зобов'язати Міністерство фінансів УРСР (т. Щетиніна) передбачити за проектом місцевих бюджетів на 1957 рік відповідні додаткові асигнування на утримання органів державного управління.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 2 лютого 1957 р., № 114.

24 Про план типового проектування для житлово-цивільного та промислового будівництва по міністерствах і відомствах Української РСР на 1957 рік

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Відповідно до п. 2-го постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 3 грудня 1956 року № 1551, затвердити план типового проектування для житлово-цивільного і промислового будівництва по міністерствах і відомствах УРСР на 1957 рік в обсязі 6096 тис. карбованців, з розподілом по об'єктах, згідно з додатком*.

2. Зобов'язати міністерства, відомства УРСР і Державний комітет Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури:

а) закінчити в I кварталі 1957 року розробку і затвердження типових проектів, передбачених переліком типових проектів на 1956 рік і не закінчених у 1956 році;

б) видати проектним організаціям завдання на проектування типових проектів, які за планом на 1957 рік повинні бути опрацьовані в першому півріччі, — в десятиденний строк і на проектування решти проектів — до 10 березня 1957 року;

в) передбачити при розробці типових проектів підприємств, будинків і споруд впровадження нової техніки і передової технології виробництва, застосування уніфікованих габаритних схем будинків і споруд, а також типових збірних конструкцій і деталей;

г) систематично контролювати виконання завдань по типовому проектуванню, а також завдань по застосуванню типових проектів у будівництві, поклавши здійснення цього контролю по об'єктах, що виконуються проектними організаціями: Держбуду УРСР — на заступника голови Держбуду т. Плехова, Міністерства комунального господарства УРСР — на заступника Міністра т. Бугайова, Міні-

* Додаток не публікується.

стерства місцевої і паливної промисловості УРСР — на заступника Міністра т. Шпанька та Укрпромради — на заступника голови правління т. Кривець;

д) забезпечити виконання проектними організаціями плану типового проектування в першочерговому порядку і встановити персональну відповідальність керівника проектних організацій за своєчасне виконання робіт по типовому проектуванню, маючи на увазі, що розробка економічних типових проектів і типових конструкцій та впровадження їх у будівництво є головним завданням проектних організацій;

є) суворо додержуватись затверджених цією постановою строків введення в дію типових проектів, що підлягають опрацюванню в 1957 році.

3. З метою упорядкування справи розповсюдження типових проектів і своєчасного забезпечення ними будов, зобов'язати Держбуд УРСР:

а) посилити контроль за діяльністю Київської філії Центрального інституту типових проектів по розповсюдженню типових проектів, рекомендованих для застосування в УРСР;

б) встановити, що проектні організації міністерств і відомств УРСР, під відповідальність керівників цих організацій, зобов'язані розмножувати і висилати за плату за встановленими розцінками іншим організаціям за їх замовленням копії опрацьованих типових проектів і типових конструкцій, затверджених у встановленому порядку, не пізніше ніж у місячний строк з часу одержання замовлення.

4. Зобов'язати Міністерство місцевої і паливної промисловості УРСР, Міністерство комунального господарства УРСР, Міністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, Міністерство соціального забезпечення УРСР і Укрпромраду:

а) в двотижневий строк подати до Держбуду УРСР пропозиції про встановлення на 1958 рік завдання по застосуванню типових проектів у будівництві підприємств, будинків і споруд промисловості і транспорту в процентах від загального обсягу будівельно-монтажних робіт по відповідному виду будівництва;

б) до 1 квітня 1957 року подати до Держбуду УРСР на погодження перелік основних підприємств, будівель і споруд для промисловості і транспорту, будівництво яких повинно здійснюватися з 1958 року тільки за типовими проектами.

Держбуду УРСР до 1 травня 1957 року затвердити зазначений перелік, урахувавши в ньому і об'єкти інших видів будівництва.

5. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 3 грудня 1956 року № 1551 «Про типове проектування для житлово-цивільного, промислового, транспортного і сільськогосподарського будівництва в 1957 році»:

а) Встановила, що преміювання працівників, вказаних в пункті 2 Положення про преміювання працівників проектних організацій, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР від 20 липня 1954 року № 1471, за застосування типових проектів в проектних завданнях і технічних проектах (в обсязі комплексного проекту) може провадитись у випадках, коли досягнутий при розробці комплексного проекту рівень застосування типових проектів перевищує завдання по їх застосуванню, встановлені рішеннями Уряду для відповідних міністерств та галузей народного господарства. Преміювання в цих випадках може провадитись в розмірі до 35% від посадового окладу, з урахуванням розміру перевищення завдання по застосуванню типових проектів.

За повторне використання економічних проектів в проектних завданнях і технічних проектах (в обсязі комплексного проекту) в розмірі від 5 до 10% — премії вказаним працівникам виплачуються в розмірі до 15% від посадового окладу, а за повторне використання вказаних проектів в розмірі понад 10% — премії виплачуються в розмірі до 20% від посадового окладу.

Вважає таким, що втратив силу, пункт 2 «г» Положення про преміювання працівників проектних організацій, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР від 20 липня 1954 року № 1471.

б) Надала міністрам і керівникам відомств і Радам Міністрів союзних республік право преміювати працівників проектних організацій, які приймали участь у розробці типового проекту (авторів та співавторів проектів, головних інженерів проектів, головних архітекторів, головних конструкторів, головних технологів, головних енергетиків та інших головних спеціалістів, начальників відділів і секторів, керівників груп і бригад, старших архітекторів, старших інженерів, старших економістів, старших кошторисників, а також інженерів, архітекторів, економістів та кошторисників), одноразово в розмірі до двомісячного окладу за успішну розробку типових проектів, що передбачають найбільш прогресивні, економічно обґрунтовані рішення.

Премії можуть видаватись після затвердження типових проектів в межах фонду преміювання, передбаченого в кошторисах на утримання проектних організацій, у випадках, коли преміювання за розробку типових проектів не провадиться за пунктом 4 Положення про преміювання працівників проектних організацій, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР від 20 липня 1954 року № 1471.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

25 Про поліпшення забезпечення робітників і службовців допомогою по державному соціальному страхуванню

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 28 січня 1957 року № 79, з метою поліпшення забезпечення робітників і службовців допомогою по державному соціальному страхуванню, ухвалила:

1) Підвищити розмір допомог по тимчасовій непрацездатності внаслідок трудового каліцтва або професіонального захворювання і видавати цю допомогу робітникам і службовцям, в тому числі і тим, які не є членами профспілки, в розмірі 100% заробітку незалежно від стажу роботи.

В зв'язку з цим скасувати пункт 2 постанови Ради Міністрів СРСР від 22 січня 1955 року № 113.

2) Допомоги по тимчасовій непрацездатності за час перебування на стаціонарному лікуванні (в лікарні, клініці, госпіталі, диспансері) виплачувати робітникам і службовцям в повному розмірі у відповідності з діючими нормами і в зв'язку з цим скасувати існуючий порядок, згідно з яким допомоги в цих випадках зменшуються на 20%.

3) Допомоги по тимчасовій непрацездатності внаслідок побутової травми (крім випадків непрацездатності, що наступила в результаті оп'яніння або дій, зв'язаних з оп'янінням) видавати робітникам і службовцям у повному розмірі, тобто без зменшення на 25% проти встановлених норм.

У відповідності з цим скасувати пункт 8 постанови Ради Міністрів СРСР від 22 січня 1955 року № 113.

4) Підвищити передбачений постановою Ради Міністрів СРСР від 22 січня 1955 року № 113 мінімальний розмір допомог по тимчасовій непрацездатності і встановити, що ці допомоги робітникам і службовцям, у тому числі і тим, які не є членами профспілки, не можуть бути менше 300 карбованців на місяць в містах і робітничих селищах і 270 карбованців на місяць у сільських місцевостях.

Таке ж правило застосовувати при видачі допомог за час відпустки по вагітності і родах.

5) Подати на затвердження Президії Верховної Ради СРСР проект Указу про зміну статті 6 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 25 квітня 1956 року «Про скасування судової відповідальності робітників і службовців за самовільний уход з підприємств і установ і за прогул без поважної причини».

6) Допомоги робітникам і службовцям за правилами і нормами, встановленими постановою Ради Міністрів СРСР від 28 січня 1957 року № 79, видавати за дні непрацездатності з 1 лютого 1957 року.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити додержання всіма підвідомчими їм підприємствами, установами та організаціями постанови Ради Міністрів СРСР від 28 січня 1957 року № 79.

2. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР протокольно, пунктом 7 вищезазначеної постанови, з метою підвищення відповідальності підприємств, установ та організацій за порушення правил охорони праці і техніки безпеки, встановила, що підприємства, установи та організації відшкодовують бюджету державного соціального страхування видатки на виплату допомог по тимчасовій непрацездатності, що наступила внаслідок трудового каліцтва або професійного захворювання, в безспірному порядку в усіх випадках, коли є висновок технічного інспектора профспілки про те, що пошкодження здоров'я працівника сталося внаслідок порушення адміністрацією діючих правил охорони праці і техніки безпеки. Суми видатків на виплату допомог у цих випадках, не відшкодовані адміністрацією протягом місячного строку, стягуються в порядку, встановленому для стягування внесків на соціальне страхування.

3. Вважати такими, що втратили силу, пункти 2, 6 і 8 розділу I постанови Ради Міністрів УРСР від 31 січня 1955 року № 121 (ЗП УРСР 1955 р., № 1—2, ст. 8).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 19 лютого 1957 р., № 130.

26 Про встановлення міністерствам, центральним установам Української РСР, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих фондів персональних надбавок до посадових окладів

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити з 1 лютого 1957 року міністерствам, центральним установам УРСР, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих місячні фонди персональних надбавок до посадових окладів в розмірах, згідно з додатком*.

* Додаток не публікується.

2. Доручити міністрам, керівникам центральних установ та кооперативних і громадських організацій УРСР, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих встановлювати, в межах затвердженого фонду, персональні оклади заробітної плати працівникам їх систем, включаючи працівників заводів, фабрик і інших підприємств та організацій, а також працівникам відділів виконкомів обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих.

3. Персональні оклади заробітної плати можуть призначатися незалежно від розміру посадових окладів, але не вище розміру передбаченого розпорядженням Ради Міністрів УРСР від 27 жовтня 1956 року № 1076, тобто не більше 3500 карбованців на місяць.

Персональні оклади понад 3500 карбованців, як виняток, можуть призначатись Міністром культури УРСР висококваліфікованим працівникам театрів УРСР у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 30 червня 1951 року № 2246.

4. Відмітити, що в ряді випадків міністерства, центральні установи УРСР та облвиконкоми практикували призначення персональних окладів як засіб штучного підвищення заробітної плати працівникам апарату, що є недопустимим.

Зобов'язати міністрів, керівників центральних установ УРСР, голів виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих:

а) переглянути в бік зменшення персональні оклади, що були призначені окремим працівникам.

Надалі персональні оклади призначати лише працівникам, які мають видатні знання і досвід у дорученій справі, зайнятим на основних ділянках роботи, керуючись при цьому тим, щоб розмір персональних окладів відповідав постанові Ради Міністрів УРСР від 21 лютого 1957 року № 139—8 про зниження оплати праці керівних працівників міністерств, відомств та облвиконкомів;

б) встановлювати персональні оклади спеціалістам після обговорення кандидатур на колегіях міністерств (відомств);

в) виділити фонд персональних надбавок для працівників, зайнятих безпосередньо на виробництві;

г) подати на розгляд Ради Міністрів УРСР проекти наказів про призначення персональних окладів спеціалістам їх систем.

5. Зобов'язати Міністерство будівництва УРСР (т. Горбася), Міністерство будівництва підприємств вугільної промисловості УРСР (т. Красніковського), Міністерство будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості УРСР (т. Терентьева), Міністерство вугільної промисловості УРСР (т. Засядька) та Міністерство чорної металургії УРСР (т. Тищенка) подати за належністю міністрам СРСР і в копії Раді Міністрів УРСР пропозиції

про встановлення персональних окладів працівникам центрального апарату та підвідомчих їм підприємств і організацій з урахуванням умов, зазначених у підпункті «а» пункту 4 цієї постанови.

6. Вважати такими, що втратили силу, всі раніш видані постанови і розпорядження Ради Міністрів УРСР про ліміти персональних окладів заробітної плати і про встановлення персональних окладів заробітної плати окремим відповідальним працівникам по міністерствах, центральних установах УРСР, виконкомах обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 21 лютого 1957 р., № 140.

27 Про створення Державного видавництва дитячої літератури — Дитвидав УРСР *

З метою докорінного поліпшення справи видання дитячої літератури в республіці, наближення її до життя і запитів школярів, посилення організаторської роботи серед письменників щодо написання нових книг для дітей і підвищення якості художнього оформлення дитячої книжки, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Створити Державне видавництво дитячої літератури — Дитвидав УРСР, підпорядкувавши його Міністерству культури УРСР.

2. Покласти на Дитвидав УРСР завдання по виданню класичної і сучасної вітчизняної та зарубіжної художньої, науково-популярної, науково-фантастичної і пригодницької літератури для дітей дошкільного, молодшого шкільного і середнього шкільного віку, літератури для юних техніків, натуралістів та авіамоделістів.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р., № 152.

* Пункти 3—7 і додаток не публікуються.

28 Про фонд довгострокового кредитування промислової кооперації Української РСР

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 1 лютого 1957 року № 96 «Про фонди довгострокового кредитування промислової кооперації», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити безповоротні відрахування до фонду довгострокового кредитування промислової кооперації УРСР від прибутків організацій промислової кооперації, що підлягають розподілу, — в розмірі 20%.

Розподіл цих відрахувань між республіканським і місцевим фондами довгострокового кредитування покласти на правління Укрпромради.

2. Зобов'язати правління Укрпромради в десятиденний строк подати на затвердження Ради Міністрів УРСР основні показники фінансового плану, бюджет Укрпромради і план надходження та використання коштів фонду довгострокового кредитування на 1957 рік.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р., № 154.

29 Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР щодо податку з нетоварних операцій

У зв'язку з тим, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 6 лютого 1957 року № 123 звільнила підприємства та організації від сплати податку з нетоварних операцій по послугах, які оподатковувалися в розмірі 1 і 2%, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Вважати такими, що втратили силу:

1. Пункт 14 постанови Ради Міністрів УРСР від 12 вересня 1949 року № 2609.

2. Абзац другий підпункту «г» пункту 18 постанови Ради Міністрів УРСР від 11 липня 1951 року № 1703.

3. Пункт 5 констатуючої частини постанови Ради Міністрів УРСР від 17 березня 1952 року № 623 (ЗП УРСР 1952 р., № 7, ст. 27).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р., № 158.

30 Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з затвердженням Типових правил внутрішнього трудового розпорядку

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 5 лютого 1957 року № 110, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Вважати такими, що втратили силу:

а) пункт «п» розпорядження Ради Міністрів УРСР від 2 серпня 1951 року № 975;

б) пункт 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 3 листопада 1951 року № 3272.

2. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів СРСР постановою від 5 лютого 1957 року № 110:

— ухвалила викласти пункт 1 постанови Ради Народних Комісарів СРСР від 18 січня 1941 року № 120 «Про затвердження Типових правил внутрішнього трудового розпорядку для робітників і службовців державних, кооперативних і громадських підприємств та установ»* у такій редакції:

«1. Встановити, що Типові правила внутрішнього трудового розпорядку для робітників і службовців державних, кооперативних і громадських підприємств та установ затверджуються Державним комітетом Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати за погодженням з ВЦРПС».

— визнала такими, що втратили силу, Типові правила внутрішнього трудового розпорядку, затверджені постановою Ради Народних Комісарів СРСР від 18 січня 1941 року № 120 «Про затвердження Типових правил внутрішнього трудового розпорядку для робітників і службовців державних, кооперативних і громадських підприємств та установ».

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р., № 161.

п. 192756

* Див. ЗП СРСР 1941 р. № 4, ст. 63

31 Про розміри і порядок стягування плати за утримання в школах-інтернатах дітей колгоспників

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 15 вересня 1956 року № 1290 «Про заходи, зв'язані з організацією шкіл-інтернатів», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Стягувати плату за утримання дітей колгоспників в школах-інтернатах в розмірах, встановлених постановою Ради Міністрів СРСР від 15 вересня 1956 року № 1290.

2. При нарахуванні прибутку для встановлення розміру зазначеної плати ураховувати як заробіток батька й матері від громадського господарства колгоспу, так і долю їх прибутку від особистого господарства колгоспного двору.

3. При визначенні загальної суми заробітку батьків ураховувати:

а) прибуток від громадського господарства за минулий рік (грошові прибутки, а також натуральні, зазначені в річному звіті колгоспу, оцінені в державних роздрібних цінах);

б) прибутки від особистого господарства, нараховані у відповідних заготовчих цінах за продукцію, здану і продану державі, і в державних роздрібних цінах за решту продукції (продукція, витрачена на виробничі потреби, в розрахунок не приймається);

в) всі види пенсій і допомог, а також стипендії, одержувані батьками;

г) пенсії та аліменти, що одержуються на дітей, які знаходяться в школах-інтернатах;

д) щомісячна допомога, одержувана самотніми і багатодітними матерями;

е) заробіток одного з батьків, якщо він є робітником або службовцем.

При визначенні загальної суми заробітку батьків виключаються аліменти, виплачувані батьками, і не враховуються аліменти, одержувані на дітей, які не знаходяться в школах-інтернатах.

4. Обчислення заробітку батьків-колгоспників, діти яких прийняті до шкіл-інтернатів, провадиться сільською Радою, селищною або іншою місцевою Радою депутатів трудящих.

Стягування плати за утримання в школах-інтернатах дітей колгоспників провадиться в порядку, встановленому Інструкцією Міністерства фінансів СРСР від 15 листопада 1956 року № 417.

Продукти харчування, внесені батьками-колгоспниками за згодою директора школи-інтернату в рахунок плати за утримання ді-

тей, оцінюються по державних роздрібних цінах, і вартість їх вноситься директором школи-інтернату в прибуток державного бюджету.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р., № 166.

32 Про забезпечення виконання Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР «Про затвердження Положення про порядок розгляду трудових суперечок»

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити додержання підпорядкованими їм підприємствами, установами та організаціями Положення про порядок розгляду трудових суперечок, затвердженого Указом Президії Верховної Ради СРСР від 31 січня 1957 року на подання Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС (Положення додається).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р., № 167.

Затверджено
Указом Президії Верховної
Ради Союзу РСР
від 31 січня 1957 р.

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок розгляду трудових суперечок

1. Загальні положення

1. Трудові суперечки розглядаються:
 - а) комісіями по трудових суперечках;
 - б) фабричними, заводськими, місцевими комітетами профспілок;
 - в) народними судами.
2. Комісії по трудових суперечках організуються на підприємствах, в установах і організаціях і діють на підставі цього Положення.
3. Порядок розгляду трудових суперечок фабричними, заводськими, місцевими комітетами профспілок регулюється правилами, викладеними в цьому Положенні.

4. Порядок розгляду справ по трудових суперечках у народних судах визначається цим Положенням і Цивільним процесуальним кодексом союзної республіки.

II. Організація комісій по трудових суперечках

5. Комісії по трудових суперечках на підприємствах, в установах та організаціях утворюються з рівного числа постійних представників фабричного, заводського, місцевого комітету профспілки та адміністрації підприємства, установи, організації.

Число представників від кожної сторони встановлюється за згодою між фабричним, заводським, місцевим комітетом профспілки та адміністрацією.

В цехах та інших виробничих частинах підприємств, де є цехові комітети профспілки, можуть бути організовані цехові комісії по трудових суперечках.

6. Представники профспілки виділяються в комісію по трудових суперечках постановою фабричного, заводського, місцевого комітету (в цехові комісії — постановою цехового комітету) із числа членів комітету профспілки, а представники адміністрації — наказом керівника підприємства, установи, організації (цеху).

До складу комісії, як представник адміністрації, може входити керівник підприємства, установи, організації (цеху), а як представник профспілкової організації — голова фабричного, заводського, місцевого (цехового) комітету профспілки.

Представники сторін виділяються в комісію на строк повноважень фабричного, заводського, місцевого (цехового) комітету профспілки.

7. На підприємствах, в установах та організаціях, де немає фабричних, заводських, місцевих комітетів профспілки, комісія по трудових суперечках утворюється в складі профспілкового організатора і керівника підприємства, установи, організації.

8. Обов'язки голови і секретаря на кожному засіданні комісії виконуються по чергово представником комітету профспілки та представником адміністрації. При цьому обов'язки голови і секретаря на одному і тому ж засіданні не можуть виконуватися представниками однієї сторони.

На кожному засіданні сторонами призначаються голова і секретар наступного засідання, на яких покладається підготовка і скликання засідання.

9. Технічне обслуговування комісії по трудових суперечках (діловодство, зберігання справ, видача витягів із протоколів засідань та інш.) здійснюється підприємством, установою, організацією. Адміністрація призначає своїм наказом працівника підприємства, установи, організації (цеху), на якого покладається робота по технічному обслуговуванню комісії.

III. Питання, які розглядаються комісіями по трудових суперечках

10. Комісії по трудових суперечках є обов'язковим первинним органом по розгляду всіх трудових суперечок, які виникають на підприємствах, в установах та організаціях між робітниками і службовцями, з одного боку, та адміністрацією, з другого боку, в тому числі суперечок по питаннях:

- а) застосування встановлених норм виробітку і розцінок, а також умов праці, що забезпечують виконання норм виробітку;
- б) звільнення або перевodu на іншу роботу;
- в) оплати простою і браку;
- г) оплати при виконанні робіт різної кваліфікації;
- д) оплати незакінченої роботи по відрядному наряду;

- е) оплати за час відсторонення від роботи;
- ж) оплати надурочних робіт;
- з) про право на одержання та про розміри належної працівникові премії, передбаченої системою оплати праці;
- і) оплати при невиконанні норм виробітку;
- к) розміру оплати за час іспиту;
- л) виплати грошової винагороди за невикористану відпустку;
- м) видачі спецодягу і спецхарчування і в належних випадках виплати грошової компенсації за них;
- н) вирахування за матеріальну шкоду, заподіяну підприємству, установі організації;
- о) виплати вихідної допомоги.

Комісія є обов'язковим органом по розгляду також інших суперечок, зв'язаних з застосуванням законодавства про працю, колективних, трудових договорів і правил внутрішнього трудового розпорядку, за винятком суперечок по питаннях, перелічених у пункті 11.

11. Комісії по трудових суперечках не можуть розглядати суперечки по питаннях:

- а) звільнення, поновлення на посаді, перевodu на іншу роботу працівників, які займають посади, зазначені в додатку № 1, і накладання на них дисциплінарних стягнень;
- б) накладання дисциплінарних стягнень на осіб, які підпадають під дію статутів про дисципліну;
- в) встановлення посадових окладів, тарифних ставок;
- г) зміни штатів;
- д) обчислення трудового стажу для призначення допомог по державному соціальному страхуванню і пенсій, розміру цих допомог і пенсій, обчислення трудового стажу для надання пільг і переваг, встановлених діючим законодавством;
- е) надання і розподіл жилих приміщень, а також задоволення побутових потреб працівників.

IV. Порядок роботи комісій по трудових суперечках

12. Трудова суперечка розглядається комісією, якщо працівник не врегулював розбіжності при безпосередніх переговорах з адміністрацією підприємства, установи, організації.

13. Приймання заяв, що надходять в комісію, провадиться фабричним, заводським, місцевим (цеховим) комітетом.

14. Комісія зобов'язана розглядати трудові суперечки в п'ятиденний строк з дня надходження заяви.

15. Усі суперечки повинні розглядатися комісією в присутності працівника, який подав заяву. Заочний розгляд суперечки допускається лише за письмовою заявою цього працівника.

При неявці на засідання комісії працівника, який подав заяву, розгляд заяви відкладається до наступного засідання комісії. При повторній неявці працівника без поважних причин комісія може винести рішення про зняття даної заяви з розгляду.

16. Комісія має право викликати на засідання свідків, доручати окремим особам проведення технічних і бухгалтерських перевірок, вимагати від адміністрації подання документів і розрахунків.

17. Засідання комісії провадиться в неробочий час.

На підприємствах, в установах і організаціях, що працюють у дві або три зміни, засідання комісії призначаються на такий час, щоб заінтересовані праців-

ники, а також свідки могли бути присутніми на засіданні в неробочий для них час.

18. На початку засідання комісії заінтересований працівник має право заявити мотивований відвод проти участі того або іншого члена комісії в розгляді даної суперечки.

Питання про задоволення відводу вирішується:

а) щодо представника адміністрації — керівником підприємства, установи, організації (цеху);

б) щодо представника профспілки — фабричним, заводським, місцевим (цеховим) комітетом.

19. Рішення комісії приймаються тільки за згодою сторін, мають обов'язкову силу і будь-якого затвердження не потребують.

Рішення комісії повинні бути мотивованими і ґрунтованими на діючому законодавстві про працю, колективному договорі, трудовому договорі і правилах внутрішнього трудового розпорядку, на діючих інструкціях і положеннях.

20. В рішеннях комісії по грошових вимогах повинна бути зазначена точна сума, яка належить працівникові.

21. При розгляді суперечок з питань про грошові вимоги комісія має право ухвалити рішення про виплату працівникові належних сум за час до подання заяви, але не більше як за три місяці, а по питанню про компенсації за невикористану відпустку не більше ніж за два останніх робочих роки.

22. На кожному засіданні комісії обов'язково ведеться протокол за встановленою формою (додаток № 2), який підписується на самому засіданні. При недосягненні згоди у протоколі засідання комісії викладаються пропозиції кожної сторони і відмічається, що згода не відбулась.

Копії протоколу засідання комісії не пізніше ніж у 3-денний строк вручаються фабричному, заводському, місцевому комітету та адміністрації підприємства, установи, організації. Виписка з протоколу засідання комісії в той же строк вручається або надсилається поштою заінтересованому працівникові.

Протоколи засідань комісії вивішуються на видних місцях до відома робітників і службовців.

23. Якщо в комісії при розгляді трудової суперечки згоди сторін не було досягнуто, працівник має право в 10-денний строк звернутися з заявою про вирішення суперечки до фабричного, заводського, місцевого комітету профспілки.

24. Рішення комісії по трудових суперечках може бути оскаржене заінтересованим працівником до фабричного, заводського, місцевого комітету профспілки в 10-денний строк, рахуючи з дня вручення працівникові виписки з протоколу засідання комісії.

В тому випадку, коли працівник не згоден з рішенням по трудовій суперечці, винесеним комісією в складі профспілкового організатора і керівника підприємства, установи, організації (пункт 7), він може звернутися в той же строк з заявою про вирішення трудової суперечки до народного суду.

V. Цехові комісії по трудових суперечках

25. Цехові комісії по трудових суперечках організуються і діють на тих же підставах, що і загальнозаводські комісії.

Не підлягають розгляду в цехових комісіях трудові суперечки по питаннях: а) перевodu на роботу поза даним цехом, б) звільнення за скороченням штатів. Суперечки по цих питаннях розглядаються загальнозаводською комісією.

26. В разі недосягнення в цеховій комісії згоди сторін, суперечка може бути

передана за заявою заінтересованого працівника на розгляд загальнозаводської комісії в 10-денний строк з дня вручення йому виписки з протоколу засідання цехової комісії.

27. Рішення цехової комісії може бути оскаржене заінтересованим працівником в 10-денний строк з дня вручення йому виписки з протоколу засідання комісії до загальнозаводської комісії. Загальнозаводська комісія може залишити рішення цехової комісії в силі або його скасувати і винести рішення по суті суперечки.

У випадку недосягнення в загальнозаводській комісії згоди сторін по суперечці, по якій в цеховій комісії згода не відбулась, заінтересований працівник має право в 10-денний строк звернутися з заявою про вирішення суперечки до фабричного, заводського, місцевого комітету профспілки.

VI. Порядок розгляду трудових суперечок фабричними, заводськими, місцевими комітетами профспілок

28. Фабричні, заводські, місцеві комітети розглядають:

а) заяви про вирішення трудових суперечок, по яких в загальнозаводській комісії не було досягнуто згоди;

б) скарги працівників на рішення загальнозаводської комісії по трудових суперечках.

Фабричні, заводські, місцеві комітети зобов'язані розглядати заяви і скарги по трудових суперечках в 7-денний строк на своїх засіданнях.

29. При розгляді скарги на рішення комісії по трудових суперечках фабричний, заводський, місцевий комітет має право залишити рішення комісії в силі або його скасувати і винести постанову по суті трудової суперечки.

В разі винесення постанови по суті трудової суперечки фабричний, заводський, місцевий комітет заслушує пропозицію по питанню, що розглядається, адміністрації підприємства, установи, організації.

Постанови по трудових суперечках, винесені фабричними, заводськими, місцевими комітетами, повинні бути мотивованими і ґрунтованими на діючому законодавстві про працю, колективному договорі, трудовому договорі і правилах внутрішнього трудового розпорядку, на діючих інструкціях і положеннях.

30. При розгляді трудової суперечки, по якій в загальнозаводській комісії не було досягнуто згоди, фабричний, заводський, місцевий комітет зобов'язаний ознайомитися з усіма матеріалами по питанню, що розглядається, заслухати заяву заінтересованого працівника, а також пропозицію адміністрації підприємства, установи, організації, після чого фабричний, заводський, місцевий комітет виносить постанову по суті суперечки.

У постановах по трудових суперечках фабричного, заводського, місцевого комітету, що стосуються грошових вимог, повинна бути зазначена точна сума, що належить працівникові.

31. Якщо працівник не згоден з постановою по трудовій суперечці, винесеною фабричним, заводським, місцевим комітетом профспілки, він може звернутися з заявою про розгляд трудової суперечки до народного суду в 10-денний строк з дня одержання постанови фабричного, заводського, місцевого комітету.

32. Адміністрація підприємства, установи, організації може звернутися за вирішенням трудової суперечки до народного суду в строк, зазначений в пункті 31, якщо вона вважає, що постанова по трудовій суперечці, винесена фабричним, заводським, місцевим комітетом профспілки, протирічить діючому законодавству.

*VII. Розгляд в порядку підлеглості трудових суперечок
по питаннях звільнення, перевodu на іншу роботу
окремих категорій працівників
та накладання на них дисциплінарних стягнень*

33. Трудові суперечки по питаннях звільнення, поновлення на посаді, перевodu на іншу роботу працівників, що займають посади, зазначені в додатку № 1, а також по питаннях накладання на них дисциплінарних стягнень вирішуються вищестоящим у порядку підлеглості органом.

34. Керівник вищестоящого органу зобов'язаний розглянути заяву протягом п'яти днів і негайно повідомити заінтересованого працівника про наслідки розгляду його заяви.

У випадку визнання звільнення або перевodu працівника на іншу роботу неправильним, керівник вищестоящого органу видає наказ про поновлення цього працівника на попередній посаді і про виплату йому, у відповідності з діючим законодавством, винагороди за час вимушеного прогулу або про виплату різниці в заробітній платі за весь час використання його на нижчеоплачуваній роботі.

*VIII. Порядок виконання рішень комісій по трудових суперечках
і постанов фабричних, заводських, місцевих комітетів*

35. Рішення комісій по трудових суперечках і постанови по трудових суперечках фабричних, заводських, місцевих комітетів профспілок підлягають виконанню адміністрацією підприємства, установи та організації в 10-денний строк, якщо в рішенні або постанові не встановлений строк їх виконання.

36. В разі невиконання адміністрацією підприємства, установи, організації в строк, зазначений в пункті 35, рішення комісії по трудових суперечках, фабричний, заводський, місцевий комітет профспілки видає заінтересованому працівникові посвідчення, що має силу виконавчого листа (додаток № 3).

37. Посвідчення, що має силу виконавчого листа (додаток № 3), видається заінтересованому працівникові також у тому випадку, якщо адміністрація підприємства, установи, організації в строк, зазначений в пункті 35, не виконала постанови по суті трудової суперечки, винесеної фабричним, заводським, місцевим комітетом профспілки.

Посвідчення, зазначене в цьому пункті, не видається, якщо працівник або адміністрація в установленний строк звернулися до народного суду за вирішенням трудової суперечки.

38. За одержанням посвідчення, зазначеного в пунктах 36 і 37, заінтересований працівник може звернутися протягом місячного строку з дня вручення йому виписки з протоколу засідання комісії по трудових суперечках або постанови фабричного, заводського, місцевого комітету.

39. На підставі посвідчення, виданого фабричним, заводським, місцевим комітетом профспілки і пред'явлюваного не пізніше тримісячного строку судовому виконавцю, останній приводить рішення комісії по трудових суперечках або постанову фабричного, заводського, місцевого комітету у виконання в примусовому порядку.

40. В разі затримки адміністрацією підприємства, установи, організації виконання рішення комісії по трудових суперечках або постанови фабричного, заводського, місцевого комітету про поновлення неправильно звільненого або неправильно переведеного працівника, фабричний, заводський, місцевий комітет профспілки виносить постанову про видачу неправильно звільненому працівникові заробітної плати за час вимушеного прогулу або про виплату неправильно переведеному працівникові різниці в заробітній платі.

В цьому випадку заробітна плата або різниця в заробітній платі видається працівникові за весь час з дня винесення рішення або постанови по трудовій суперечці по день виконання рішення або постанови.

Виконання зазначеної в цьому пункті постанови фабричного, заводського, місцевого комітету профспілки провадиться судовим виконавцем на підставі відповідного посвідчення (додаток № 3), що видається комітетом профспілки.

Додаток № 1

ПЕРЕЛІК

категорій працівників, трудові суперечки яких по питаннях звільнення, поновлення на посаді, переводу на іншу роботу і накладання дисциплінарних стягнень не підлягають розгляду в комісіях по трудових суперечках, а вирішуються вищестоящими в порядку підлеглості органами

1. Керівники підприємств, установ, організацій, будівельних управлінь, господарств, їх заступники і помічники; завідувачі (директори) магазинами, підприємствами громадського харчування, підприємствами побутового обслуговування, базами і складами, їх заступники (за винятком завідувачих магазинами, підприємствами громадського харчування і складами, які не мають у своїй підлеглості працівників).

2. Головні інженери, головні лікарі, головні бухгалтери (старші бухгалтери, де немає головних бухгалтерів), їх заступники, головні конструктори, головні механіки, головні електрики та інші головні спеціалісти.

3. Начальники цехів (лабораторій і майстерень на правах цехів); старші майстри і майстри; начальники будівельних дільниць і старші виконавці робіт; начальники (завідувачі) відділів на підприємствах; начальники виробничих дільниць і служб; лісничі в лісгоспах.

4. Керівники управлінь, відділів та інших аналогічних підрозділів у міністерствах, відомствах, установах союзного, республіканського, крайового і обласного значення, їх заступники; завідувачі відділами виконкомів районних і міських Рад депутатів трудящих.

5. Головні редактори та їх заступники; відповідальні секретарі редакцій.

6. Професорсько-викладацький персонал вищих учбових закладів і працівники науково-дослідних установ, посади яких заміщуються по конкурсу.

7. Прокурори, помічники прокурорів, старші слідчі, слідчі.

8. Виборні працівники, що займають платні посади в організації, яка їх обрала.

9. Інструктори, інспектори, завідувачі відділами профспілкових органів.

Додаток № 2

ПРОТОКОЛ № _____
засідання комісії по трудових суперечках

(найменування підприємства, установи, організації, а для цехової комісії по трудових суперечках — також найменування цеху)

« _____ » _____ 195 _____ р.

На засіданні були присутні члени комісії:

а) представники профспілки _____

б) представники адміністрації _____

Голова _____

Секретар _____

СЛУХАЛИ: Заяву т. _____

(короткий зміст заяви)

Заява подана _____ Заявника повідомлено про день засідання _____

Присутні:

Заявник _____ Свідки _____

Відвод заявлено _____ (Непотрібне викреслити)
 не заявлено

Відвод задоволено _____ (Непотрібне викреслити)
 не задоволено

Пояснення свідків _____

Пропозиція представників адміністрації _____

Пропозиція представників профспілки _____

УХВАЛИЛИ: _____

(при недосягненні згоди відзначається, що згода не відбулась)

Місце печатки

Голова

(підпис)

Секретар

(підпис)

Виписка з цього протоколу засідання комісії вручена заінтересованому працівникові або переслана поштою (зазначається число).

Додаток № 3

Найменування фабричного, заводського, місцевого комітету профспілки, який видав посвідчення, і дата видачі.

ПОСВІДЧЕННЯ № _____

Видано в тому, що на підставі рішення (постанови)

(наводиться найменування органу, який виніс по трудовій суперечці рішення або постанову,

і дата цього рішення або постанови)

тов. _____

(прізвище, ім'я та по батькові заінтересованого працівника)

має право на _____

(одержання такої-то грошової суми від такого-то підприємства, установи,

організації, на поновлення на такій-то роботі тощо)

Це посвідчення має силу виконавчого листа і пред'являється не пізніше тримісячного строку судовому виконавцеві для приведення у виконання в примусовому порядку.

Голова _____ комітету профспілки

(підпис)

Місце печатки

Відмітка судового виконавця про приведення у виконання рішення комісії по трудових суперечках, або постанови фабричного, заводського, місцевого комітету профспілки.

33 Про премію імені академіка О. О. Богомольця

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Прийняти пропозицію президії Академії наук УРСР про присудження Академією наук Української РСР премії імені академіка О. О. Богомольця за видатні роботи в галузі медичних наук у розмірі 15 тис. карбованців один раз в три роки, замість щорічного присудження її в розмірі 25 тис. карбованців.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р., № 168.

34 Про заснування перехідного Червоного Прапора та грошових премій для присудження колективам підприємств і підсобних сільських господарств Міністерства внутрішніх справ УРСР — переможцям у республіканському соціалістичному змаганні

Рада Міністрів Української РСР і Українська Республіканська Рада Професійних Спілок постановляють:

1. Заснувати для присудження колективам підприємств і підсобних сільських господарств Міністерства внутрішніх справ УРСР — переможцям у республіканському соціалістичному змаганні:

а) один перехідний Червоний Прапор Міністерства внутрішніх справ УРСР і Республіканського комітету профспілки працівників державних установ з першою грошовою премією;

б) дві других і дві третіх грошові премії.

2. Виплату премій по республіканському соціалістичному змаганню провадити відповідно до шкали, згідно з додатком.

Голова
Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

Голова Української
Республіканської Ради
Професійних Спілок
К. Москалець

м. Київ, 28 лютого 1957 р., № 178.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
і Української Республіканської
Ради Професійних Спілок
від 28 лютого 1957 року
№ 178

ШКАЛА ПРЕМІЙ

для підприємств і підсобних сільських господарств
Міністерства внутрішніх справ УРСР — переможців
у республіканському соціалістичному змаганні

(в карбованцях)

Кількість працюючих	Розмір премій на квартал		
	I премія	II-премія	III премія
Від 100* до 250 чол.	16 875	11 250	9 000
» 251 » 500 »	22 500	16 875	11 250
» 501 » 1 000 »	45 000	33 750	22 500
» 1 001 » 2 000 »	73 125	56 250	45 000

* Премії для підприємств з меншою кількістю працюючих встановлюються в розмірі відповідної частини премії, передбаченої для підприємств з кількістю працюючих 100 чоловік.

Кількість працюючих	Розмір премій на квартал		
	I премія	II премія	III премія
» 2 001 » 3 000 »	112 500	84 375	67 500
» 3 001 » 5 000 »	168 750	112 500	95 625
» 5 001 » 7 500 »	196 875	140 625	112 500
» 7 501 » 10 000 »	225 000	168 750	140 625
» 10 001 » 15 000 »	281 250	225 000	168 750
Понад 15 000 чоловік	393 750	281 250	225 000

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

35 Про організацію експлуатації гідротехнічних захисних споруд в зонах затоплення водоймищ гідроелектростанцій

З метою забезпечення нормальної експлуатації і збереження гідротехнічних захисних споруд в зонах затоплення водоймищ гідроелектростанцій, розташованих на території Української РСР, на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 2 січня 1957 року № 3, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Утворити Головне управління водоймищ при Раді Міністрів Української РСР.

2. Покласти на Головне управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР:

а) керівництво експлуатацією гідротехнічних споруд по захисту від затоплення населених пунктів, родовищ корисних копалин і земельних масивів;

б) організацію і керівництво службою спостереження за переробкою берегів, просадками, зсувами по берегах водоймищ, рівнями ґрунтових вод в зоні підтоплення водоймищ і на територіях, що захищаються, режимом ґрунтових вод в зоні впливу водоймищ і вітрохвильовим режимом;

в) організацію санітарного нагляду за водоймищами великих гідроелектростанцій;

г) координування заходів, що зв'язані з використанням водоймищ міністерствами, відомствами, установами і підприємствами;

д) організацію аварійних і ремонтних робіт на гідротехнічних захисних спорудах і вжиття заходів по запобіганню небезпечній дії переробки берегів;

е) виконання функцій дирекції будованих підприємств по роботах, зв'язаних з підготовкою водоймищ великих гідроелектростанцій;

ж) контроль за витратою асигнувань, що виділяються на підготовку зон затоплення водоймищ великих гідроелектростанцій;

з) координування робіт міністерств, відомств і організацій по підготовці зон затоплення водоймищ великих гідроелектростанцій;

і) приймання підготовлених водоймищ зі взяттям на свій баланс збудованих на зазначених водоймищах гідротехнічних і інших споруд;

к) контроль за здійсненням міністерствами і відомствами лісонасаджень у водоохоронній зоні водоймищ, закріпленням ярів, балок тощо;

л) організацію науково-дослідних робіт, зв'язаних з експлуатацією гідротехнічних захисних споруд на водоймищах і переробкою берегів;

м) підготовку кадрів для експлуатації водоймищ і гідротехнічних споруд, що збудовані на водоймищах.

3. Затвердити структуру центрального апарату Головного управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР, згідно з додатком № 1.

4. Zobov'язати Головне управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР створити в 1957 році необхідні організації, підприємства та служби в областях Української РСР, згідно з додатком № 2, і затвердити Положення про їх роботу.

5. Zobov'язати Головне управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР, за погодженням з Міністерством фінансів УРСР, в місячний строк подати Раді Міністрів УРСР на затвердження штатний розпис центрального апарату Головного управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР.

6. Zobov'язати Головне управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР в місячний строк подати Раді Міністрів УРСР на затвердження Положення про Головне управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР.

7. Zobov'язати Міністерство міського і сільського будівництва УРСР (т. Онищенко), Дніпробуд (т. Андріанова), трест «Нікопольбуд» (т. Сицька) та Укрводбуд (т. Кузнеця) закінчити будівництво і в липні 1957 року пред'явити Головному управлінню водоймищ при Раді Міністрів УРСР до здачі в постійну експлуатацію захисні споруди м. Нікополя, Кам'янського Поду, Нікопольських марганцевих родовищ і кріплення берега в районі м. Каховки.

8. Zobov'язати Дніпроенерго (т. Гуменюка) погоджувати з Головним управлінням водоймищ при Раді Міністрів УРСР режим спрацьовування водоймища Каховської гідроелектростанції і озера ім. Леніна.

9. Zobov'язати Українське відділення інституту «Гідроенергопроект» (т. Кузнецова) в тримісячний строк розробити і передати

Головному управлінню водоймищ при Раді Міністрів УРСР проекти організації експлуатації захисних споруд в зоні затоплення водоймища Каховської гідроелектростанції з розрахунками, норм амортизаційних відрахувань і періодичності проведення капітальних і поточних ремонтів, з підрахуванням механізмів та аварійних запасів матеріалів, що потрібні для експлуатації цих споруд.

10. Зобов'язати Головне управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР, Міністерство будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості УРСР і Дніпробуд в місячний строк подати Раді Міністрів УРСР перелік справних механізмів, що підлягають передачі Головному управлінню водоймищ при Раді Міністрів УРСР для експлуатації захисних споруд в зоні затоплення водоймища Каховської гідроелектростанції.

11. Зобов'язати Міністерство чорної металургії УРСР, Міністерство міського і сільського будівництва УРСР, Міністерство комунального господарства УРСР, Міністерство будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості УРСР, Дніпроенерго і Дніпробуд:

а) до 1 липня 1957 року перевести в установленому порядку на роботу в системі Головного управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР кадри робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, які працюють на тимчасовій експлуатації захисних споруд водоймища Каховської гідроелектростанції;

б) до 15 липня 1957 року передати Головному управлінню водоймищ при Раді Міністрів УРСР будівлі і споруди, збудовані для забезпечення експлуатації захисних споруд на Каховському водоймищі, за їх станом на 1 січня 1957 року, а також споруди і будівлі, збудовані в зв'язку з будівництвом захисних споруд на Каховському водоймищі за рахунок III частини генерального кошторису по захисних спорудах.

12. Зобов'язати Головне управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР і Управління гідрометеорологічної служби УРСР в тримісячний строк скласти програми гідрометеорологічних спостережень, зв'язаних з експлуатацією водоймища Каховської гідроелектростанції, і пропозиції про утворення гідрогеологічних станцій, спостережних постів і лабораторій.

13. Зобов'язати виконками обласних Рад депутатів трудящих УРСР:

а) виділяти, при потребі, для організацій Головного управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР службові і жилі приміщення;

б) у випадках аварій подавати допомогу робочою силою, транспортними засобами і матеріалами для ліквідації аварій на захисних спорудах водоймищ гідроелектростанцій.

14. Зобов'язати міністерства і відомства Української РСР, про-

мислові, будівельні та проектні організації, погоджувати з Головним управлінням водоймищ при Раді Міністрів УРСР заходи, зв'язані з використанням водоймищ, місця і умови водозаборів, технічні умови для нового будівництва в районі водоймищ, що прийняті в експлуатацію Головним управлінням водоймищ при Раді Міністрів УРСР, а також питання будівництва і експлуатації гідротехнічних споруд на річках, на яких утворюються водоймища великих гідроелектростанцій.

15. Довести до відома міністерств і відомств Української РСР, що Рада Міністрів СРСР постановою від 2 січня 1957 року № 3:

а) зобов'язала Міністерство електростанцій та інші міністерства і відомства, що здійснюють будівництво гідротехнічних захисних споруд в зонах затоплення водоймищ гідроелектростанцій, розташованих на території Української РСР, передавати ці споруди в міру їх готовності Раді Міністрів Української РСР, за винятком гідротехнічних захисних споруд, що знаходяться на території підприємств союзного підпорядкування, які передавати міністерствам і відомствам СРСР у відповідності з підпорядкуванням зазначених підприємств;

б) в зв'язку з організацією Головного управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР збільшила чисельність адміністративно-управлінського персоналу по Українській РСР на 79 чоловік;

в) зберегла для робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, які переводяться на роботу по експлуатації гідротехнічних захисних споруд в зоні затоплення водоймища Каховської гідроелектростанції, умови оплати праці, що діяли в період тимчасової експлуатації цих споруд.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 28 лютого 1957 р., № 182.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 28 лютого 1957 р.
№ 182

СТРУКТУРА

центрального апарату Головного управління водоймищ при Раді Міністрів
Української РСР

1. Відділ експлуатації гідротехнічних захисних споруд
2. Відділ експлуатації водоймищ
3. Відділ підготовки водоймищ

4. Технічний відділ
5. Планово-фінансовий відділ
6. Центральна бухгалтерія
7. Відділ матеріально-технічного постачання
8. Господарський відділ

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 28 лютого 1957 р.
№ 182

ПЕРЕЛІК

організацій, які утворюються в складі Головного управління водоймищ
при Раді Міністрів УРСР

1. Дирекція будованих захисних споруд на Кременчуцькому водоймищі. м. Черкаси.
В складі дирекції:
Технічна інспекція по будівництву захисних споруд м. Черкаси і Будище-Свидовського масиву. Черкаський район, Черкаської області.
Технічна інспекція по будівництву споруд по захисту долини р. Тясмин. Чигиринський район, Черкаської області.
Технічна інспекція по будівництву захисних споруд Золотоніського масиву. Золотоніський район, Черкаської області.
Технічна інспекція по будівництву захисних споруд Оболонського масиву. Оболонський район, Полтавської області.
2. Управління служби експлуатації захисних споруд на Каховському водоймищі. м. Нікополь.
В складі управління:
Нікопольська районна діляниця по експлуатації захисних споруд м. Нікополя (дамба, кріплення берега р. Лапинки, насосні та компресорні станції, водопонижуюча система). м. Нікополь.
Томаківська районна діляниця по експлуатації захисних споруд м. Марганець (дамби №№ 4, 5, насосна станція, Миколаївське водоймище). м. Марганець.
Базавлуцька районна діляниця по експлуатації захисних споруд (дамба № 8, насосна станція і Шолохівська гребля з водоймищем). Новий посёлок при дамбі № 8.
Кам'янська районна діляниця по експлуатації захисних споруд (Кам'янська, Білозерська і Знам'янська дамби, насосна станція, водопонижуючі системи). смт Кам'янка Дніпровська, Запорізької області.

Каховська лінійна ділянка по експлуатації кріплення берега в районі м. Каховки.

Запорізька лінійна ділянка по експлуатації захисних гідротехнічних протималірійних споруд в районі м. Запоріжжя.

3. Служба спостереження за переробками берегів, рівнем ґрунтових вод, зсувами, просадками та інші питання експлуатації водоймищ.

В складі служби:

Спостережна станція по озеру ім. Леніна з лінійними постами в зоні озера.

Спостережна станція по Каховському водоймищу з лінійними постами в зоні водоймища.

Спостережний лінійний пост на водоймищі Тереля—Рікської ГЕС.

Спостережна станція по Червонооскільському водоймищу з лінійними постами в зоні водоймища.

4. Гідрогеологічна станція.

5. Водозабна станція.

6. Ремонтно-механічні майстерні.

7. Черкаське управління по підготовці водоймища Кременчуцької ГЕС.

В складі управління:

Чигиринський районний відділ.

Іркліївський районний відділ.

м. Каховка, Херсонської області.

м. Запоріжжя.

м. Дніпропетровськ.

Станція в м. Нова Каховка.

Пости в:

м. Бериславі, с. Новий Воронцовці, Херсонської області; м. Марганці, Дніпропетровської області;

с. Кам'янці-Дніпровській, Запорізької області.

Тереля — Рікська ГЕС, Закарпатської області.

Станція в с. Борова, Боровського району, Харківської області.

Пости в:

с. Сенькові, Куп'янського району, Радківських Пісках, Боровського району, Харківської області,

с. Рубці, Червоноліманського району, Сталінської області.

м. Нова Каховка, Херсонської області.

с. Лапинка, Нікопольської міськради, Дніпропетровської області.

м. Марганець.

м. Черкаси.

м. Чигирин, Черкаської області.

с. Іркліїв, Черкаської області.

Смілянський районний відділ.

Золотоніський і Гельмязівський районні відділи.

8. Полтавське управління по підготовці водоймища Кременчуцької ГЕС.
В складі управління—Оболонський районний відділ.
9. Кіровоградський районний відділ по підготовці водоймища Кременчуцької ГЕС.

м. Сміла, Черкаської області.

Золотоноша, Черкаської області.

с. Градизьк, Полтавської області.

с. Оболонь, Полтавської області.

смт Хрущов, Кіровоградської області.

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

36 Розпорядження № 103-р

У відповідності з розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 6 лютого 1957 року № 232, на часткову зміну постанови Ради Міністрів УРСР від 23 вересня 1955 року № 1157 (ЗП УРСР 1955 р. № 17—18, ст. 99), збільшити середню норму амортизаційних відрахувань, спрямовуваних на капітальний ремонт, по Міністерству культури УРСР з 2,40 до 3,37% середньорічної вартості амортизованих основних фондів.

Встановити, що з 1 січня 1957 року амортизаційні відрахування по кінотеатрах і кіноустановках повністю спрямовуються на їх капітальний ремонт.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 19 лютого 1957 р.

37 Розпорядження № 108-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 31 січня 1957 року № 171 звільнила підприємства від передачі місцевим Радам депутатів трудящих і Міністерству оборони СРСР по 10% жилої площі в будинках, збудованих силами працівників (і членів їх сімей) цих підприємств.

Зобов'язати міністерства, відомства УРСР і виконкоми місцевих Рад депутатів трудящих УРСР забезпечити неухильне виконання вищезазначеного розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 19 лютого 1957 р.

38 Розпорядження № 120-р

Надати право Міністерству соціального забезпечення УРСР, як виняток, відпускати інвалідам праці та інвалідам з дитинства, які особливо цього потребують, мотоколяски безплатно або зі знижкою в 40% — за рахунок фонду на мотоколяски, що виділяються в розпорядження Міністерства.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р.

39 Розпорядження № 128-р

Поширити на учнів профтехшкіл чинність розпорядження Ради Міністрів УРСР від 12 травня 1954 року № 454 (ЗП УРСР 1954 р., № 9—10, ст. 49) в частині цін на місячні квитки для проїзду трамваем і тролейбусом у містах УРСР учнів ФЗН і ремісничих училищ.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р.

40 Розпорядження № 129-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 6 лютого 1957 року № 223 міністерствам, відомствам УРСР, виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих при видачі робітникам і службовцям путівок до будинків відпочинку, що набуваються за рахунок коштів соціального страхування, додержуватись порядку, що діяв раніше, з сплатою часткової вартості в розмірі 72 карбованців за дванадцятиденну путівку.

Зберегти також встановлений порядок надання безплатних путівок до будинків відпочинку.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р.

41 Розпорядження № 130-р

У відповідності з розпорядженням Держекономкомісії СРСР від 9 січня 1957 року № 19, дозволити Міністерству місцевої і паливної промисловості УРСР видавати безплатно спецодяг, спецвзуття та індивідуальні засоби захисту робітникам хімічних підприємств за нормами, погодженими з ВЦРПС, згідно з додатком.

Держплану Ради Міністрів УРСР передбачати, в межах фондів республіки на спецодяг, виділення Міністерству місцевої і паливної промисловості УРСР для згаданої категорії робітників відповідної кількості спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 25 лютого 1957 р.

Погоджено
Секретар ВЦРПС Прохоров
2 лютого 1957 року

Додаток
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 25 лютого 1957 року
№ 130-р.

НОРМИ

видачі безплатно спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту робітникам хімічних підприємств Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
<i>Виробництво цинкового і нікельового купоросу</i>		
Апаратчики (натравлювачі), їх помічники, кристалізаторники, їх помічники, фільтрувальники, центрифугувальники	Костюм суконний Калоші гумові Рукавички гумові Рукавиці суконні	1 рік 6 місяців чергові 1 місяць
Паяльщики по свинцю	Костюм суконний Верзуни гумові Рукавиці суконні Рукавички гумові	1 рік 6 місяців 1 місяць чергові
Слюсарі чергові і ремонтні	Костюм суконний Калоші гумові Рукавиці суконні Рукавички гумові	черговий 6 місяців 2 місяці чергові

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Пакувальники купоросу	Фартух брезентовий Рукавиці комбіновані Окуляри захисні, респіратор	6 місяців 1 місяць — —
Прибиральники	Костюм суконний Калоші гумові Рукавички гумові Рукавиці суконні Фартух гумовий	1 рік 9 місяців чергові 1 місяць черговий

Виробництво сахар-сатурну

Натравщики	Комбінезон з густої тканини з капюшоном Рукавиці брезентові Ботинки шкіряні Окуляри захисні, респіратор	6 місяців 1 місяць 6 місяців —
------------	--	---

Добування природної соди та її переробка

Содолами, вантажники та розвантажувачі сирцю	Костюм ватний Валянки Боти з сирі шкіри Рукавиці гумові Рукавиці суконні Фартух брезентовий	1 рік 1 рік 2 місяці чергові 20 днів 6 місяців
Возії соди-сирцю	Фартух брезентовий Боти з сирі шкіри Рукавиці брезентові Костюм ватний Валянки	6 місяців 3 місяці 3 місяці 3 роки 2 роки
Прибиральники	Тілогрійка ватна Халат бавовняний Чоботи гумові Рукавиці суконні	2 роки 1 рік 1 рік 3 місяці
Шуровщики, бригадири, випалювачі, печові	Костюм бавовняний Рукавиці брезентові Ботинки шкіряні Окуляри захисні, респіратор	1 рік 20 днів 1 рік —

Найменування робіт і професій	Найменування спецодя- гу, спецвзуття та індиві- дуальних засобів захисту	Строк носіння
Завантажувачі печей, відкатники ва- гонеток на печах, насипальники кальцинату і соди-сирцю	Костюм бавовняний Костюм ватний Валянки Верзуни гумові Рукавиці брезентові	1 рік 2 роки 2 роки 6 місяців 1 місяць
Розвантажувачі, вантажники сирцю на автомашини і платформи	Костюм бавовняний Костюм ватний Верзуни гумові Валянки Рукавиці брезентові	1 рік 2 роки 3 місяці 2 роки 1 місяць
Вантажники, розвантажувачі вугілля і шлаку	Костюм бавовняний Костюм ватний Валянки Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	1 рік 2 роки 2 роки 1 рік 1 місяць
Робітники бункерів, транспортуваль- ники готової продукції, розфасов- ники, піднощики, відкатники та ук- ладачі мішків з готовою продукцією	Костюм бавовняний Костюм ватний Валянки Верзуни гумові Рукавиці брезентові	1 рік 2 роки 2 роки 6 місяців 1 місяць
Мотористи на дробарках (дробиль- ники кальцинату)	Костюм бавовняний Верзуни гумові Рукавички гумові Рукавиці брезентові	1 рік 6 місяців чергові 2 місяці

Виробництво поташу

Підвозчики золи і відвозчики підзо- лу та поташу	Костюм бавовняний Чоботи гумові Рукавиці брезентові Костюм ватний Валянки	1 рік 6 місяців 2 місяці 2 роки 2 роки
Екстракторники і промивальники	Костюм бавовняний Чоботи гумові	1 рік 6 місяців
Прожарювальники поташу	Костюм або комбінезон бавовняний Ботинки шкіряні	1 рік 1 рік
Набивачі — укупорщики поташу	Костюм або комбінезон бавовняний Ботинки шкіряні	1 рік 1 рік

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
<i>Виробництво магнезійних солей</i>		
Випалювачі (печові) і помічники випалювачів, шуровщики та їх помічники	Костюм з густої тканини Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	9 місяців 1 рік 1 місяць
Натравщики, варщики, їх помічники	Костюм суконний Рукавиці суконні Рукавички гумові Калоші гумові Окуляри захисні	1 рік 1 місяць чергові 9 місяців —
Промивальники, робітники на фільтр-пресах	Костюм бавовняний Рукавиці комбіновані Фартух прогумований Фартух брезентовий	1 рік 1 місяць 1 рік 1 рік
Підвожчики сировини (підсобні робітники)	Фартух брезентовий Рукавиці комбіновані	1 рік 1 місяць
Змішувачі	Костюм бавовняний Рукавиці брезентові Чоботи гумові	1 рік 2 місяці чергові
Робітники по обслуговуванню сушарок, муфельники	Костюм бавовняний Рукавиці брезентові Ботинки шкіряні Фартух брезентовий з просочкою	1 рік 1 місяць 1 рік 1 рік
Дезінтеграторники (мельники) і просіювачі магнезії	Комбінезон з густої тканини з капюшоном Рукавиці комбіновані Окуляри захисні, респіратор	9 місяців 1 місяць —
Пакувальники і фасувальники	Комбінезон з густої тканини Рукавиці комбіновані Окуляри захисні, респіратор	1 рік 1 місяць —
Чергові слюсарі	Костюм суконний Калоші гумові Рукавиці суконні	1 рік 9 місяців 1 місяць

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
<i>Виробництво препарату «АБ»</i>		
Випалювачі міді	Костюм брезентовий Рукавиці брезентові Ботинки шкіряні Окуляри захисні	1 рік 1 місяць 1 рік —
Натравщики, фільтрувальники	Костюм суконний Калоші гумові Рукавиці суконні Окуляри захисні	1 рік 6 місяців 2 місяці —
Варщики	Костюм суконний Чоботи гумові Рукавиці суконні Окуляри захисні	1 рік 8 місяців 1 місяць —
Сушильники препарату «АБ»	Костюм або комбінезон бавовняний Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	6 місяців 1 рік 2 місяці
Дробильники, мельники, вагарі та укупорщики, просіювачі	Комбінезон бавовняний Рукавиці суконні Чоботи гумові Окуляри захисні	1 рік 1 місяць 6 місяців —
Робітники по чищенню чанів	Костюм суконний Рукавиці Чоботи гумові Окуляри захисні	1 рік 1 місяць 6 місяців —
Прибиральники і підсобні робітники	Халат бавовняний Калоші гумові	1 рік 1 рік

Виробництво оцтової кислоти

Старший апаратчик, апаратчики, бригадири	Костюм суконний Чоботи гумові Рукавиці суконні Фартух прогумований Окуляри захисні, проти-газ	1 рік 9 місяців 3 місяці черговий —
Підсобні робітники	Костюм суконний Чоботи гумові Рукавиці суконні	1 рік 9 місяців 3 місяці

Найменування робіт і професій	Найменування спецодя- гу, спецвзуття та індиві- дуальних засобів захисту	Строк ношіння
<i>Виробництво бури і борної кислоти</i>		
Підвозчики сировини, завантажувачі і робітники по випалу руди	Костюм бавовняний	9 місяців
	Рукавиці брезентові	2 місяці
	Ботинки шкіряні на гу- мовій підошві (заван- тажувачам і робітни- кам по випалу)	1 рік
	Респіратор	—
Дробильники, мельники	Костюм з густої тка- нини	9 місяців
	Рукавиці брезентові	3 місяці
	Ботинки шкіряні на гу- мовій підошві	1 рік
	Респіратор	—
	Захисні окуляри	—
Реакторники і варщики	Костюм суконний	1 рік
	Рукавички гумові	чергові
	Калоші гумові	9 місяців
	Рукавиці суконні	3 місяці
	Окуляри захисні	—
Центрифугувщики, фільтрувальники, кристалізаторники, робітники на фільтрпресах	Костюм бавовняний	9 місяців
	Фартух прогумований	6 місяців
	Калоші гумові	9 місяців
	Чоботи гумові	чергові
	Рукавиці комбіновані	2 місяці
	Окуляри захисні	—
Сушильники (просіювачі) борної кислоти	Костюм з густої тка- нини	9 місяців
	Рукавиці комбіновані	3 місяці
	Ботинки шкіряні на гу- мовій підошві	1 рік
	Окуляри захисні, респі- ратор	—
	Костюм суконний Калоші гумові Рукавиці суконні	1 рік 9 місяців 1 місяць
Електромонтери чергові	Комбінезон бавовняний Калоші гумові діелек- тричні	1 рік чергові
	Рукавички гумові ді- електричні	чергові

Найменування робіт і професій	Найменування спецодя- гу, спецвзуття та індиві- дуальних засобів захисту	Строк носіння
<i>Виробництво складних ефірів етил- і бутилацетатів</i>		
Апаратчики реакційних апаратів та їх помічники	Костюм суконний Ботинки шкіряні Фартух прогумований Рукавички гумові	1 рік 1 рік черговий чергові
Апаратчики ректифікаційних апар- атів	Костюм або халат ба- вовняний Ботинки шкіряні Фартух прогумований Рукавички гумові	6 місяців 1 рік черговий чергові
Апаратчики нейтралізації	Костюм бавовняний Ботинки шкіряні Фартух прогумований Рукавички гумові	6 місяців 1 рік черговий чергові
Завантажувачі сировини, підсобні робітники	Костюм суконний Чоботи гумові Рукавиці суконні Фартух прогумований Рукавички гумові	1 рік 9 місяців 3 місяці черговий чергові
Зливальники, розливальники	Костюм бавовняний Ботинки шкіряні Фартух прогумований Рукавиці брезентові	6 місяців 1 рік черговий 3 місяці
Чергові слюсарі	Костюм суконний Рукавиці суконні Ботинки шкіряні	1 рік 3 місяці 1 рік

Виробництво розчинників

Змішувачі, розливальники, чергові слюсарі	Костюм бавовняний Фартух прогумований Рукавиці брезентові Ботинки шкіряні	6 місяців черговий 3 місяці 1 рік
--	--	--

Виробництво ізовалеріанової кислоти

Апаратчики, їх помічники, заванта- жувачі, розливальники	Костюм бавовняний Фартух суконний з на- грудником Рукавиці суконні Рукавички гумові Чоботи гумові	1 рік черговий 3 місяці чергові чергові
---	--	---

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
<i>Виробництво муфельного і вітерильного цинкового білила</i>		
Апаратчики муфельних і вітерильних печей	Костюм бавовняний	9 місяців
	Чоботи з брезентовими халявами	9 місяців
	Шолом бавовняний	1 рік
	Рукавиці комбіновані	1 місяць
	Окуляри захисні	—
Дробильники, підйомщики, просіювачі, пакувальники, робітники по колці цинку, зсипники, відкатники бочок, вагарі. Робітники по доставці сировини, підсобні робітники, слюсарі і набивачі	Костюм бавовняний	9 місяців
	Фартух бавовняний	6 місяців
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці комбіновані	1 місяць
Кочегари виробничих печей	Костюм бавовняний	1 рік
	Ботинки на шкіряній підошві	1 рік
	Рукавиці брезентові	2 місяці
	Тілогрійка ватна	чергова
Керамісти	Костюм бавовняний	9 місяців
	Фартух брезентовий з нагрудником	1 рік
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці комбіновані	1 місяць
Завантажувачі і вивантажувачі Прибиральники	Костюм бавовняний	9 місяців
	Халат бавовняний	9 місяців
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці комбіновані	2 місяці
Підвожчики сировини і вивожчики готової продукції	Костюм бавовняний	1 рік
	Фартух бавовняний	9 місяців
	Тілогрійка ватна	чергова
Набивачі	Ботинки шкіряні	1 рік
	Фартух бавовняний	9 місяців
	Рукавиці брезентові	2 місяці
Газогенераторники	Костюм бавовняний	6 місяців
	Комбінезон	черговий
	Рукавиці брезентові	1 місяць

Виробництво емалевих фарб

Мішальники і бригадири	Комбінезон бавовняний	9 місяців
	Фартух прогумований з нагрудником	6 місяців
	Рукавиці комбіновані	2 місяці

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Фарботери (регулювальники)	Комбінезон бавовняний	1 рік
	Нарукавники бавовняні	6 місяців
	Фартух брезентовий з нагрудником	6 місяців
	Шолом бавовняний	1 рік
	Рукавиці комбіновані	2 місяці
Робітники по розливу фарб	Костюм бавовняний	6 місяців
	Фартух прогумований з нагрудником	1 рік
	Рукавиці комбіновані	2 місяці
Прибиральники приміщень	Халат бавовняний	1 рік
	Рукавички гумові	чергові
Підсобні робітники	Халат бавовняний	1 рік
	Рукавички гумові	чергові
Робітники по чищенню змішувачів	Комбінезон бавовняний	1 рік
	Рукавиці брезентові	3 місяці
	Чоботи гумові	чергові
	Рукавички гумові	чергові
Центрифугувщики, фільтрувальники	Комбінезон бавовняний	1 рік
	Рукавиці комбіновані	2 місяці
Робітники по доставці сировини	Костюм бавовняний	1 рік
	Фартух прогумований	1 рік
	Рукавиці комбіновані	4 місяці

Виробництво ультрамарину і синьки

Випалювачі і прожарювачі каоліну і сірчаного концентрату, сушильники сірчаного концентрату, інфузорної землі, робітники на кульових млинах	Комбінезон бавовняний	9 місяців
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці брезентові	1 місяць
	Тілогрійка ватна	чергова
Мельники мокрого помелу	Костюм бавовняний	1 рік
	Чоботи гумові	9 місяців
	Фартух прогумований	черговий
	Рукавиці брезентові	1 місяць
Глином'яльники, глиномішальники	Фартух прогумований	1 рік
	Чоботи гумові	6 місяців
	Рукавиці брезентові	2 місяці
Формувальники тиглів на фрикційних пресах	Костюм бавовняний	1 рік
	Чоботи гумові	9 місяців
	Фартух прогумований з нагрудником	1 рік
	Рукавиці брезентові	1 місяць

Найменування робіт і професій	Найменування спецодя- гу, спецвзуття та індиві- дуальних засобів захисту	Строк ношіння
Робітники по набивці, завантаженню і вивантаженню тиглів, випалюва- чі тиглів	Костюм бавовняний Рукавиці комбіновані Ботинки шкіряні	9 місяців 1 місяць 1 рік
Чистильники, мазальники і заванта- жувачі печей	Костюм бавовняний Ботинки шкіряні Шолом бавовняний Рукавиці брезентові Протигаз	6 місяців 1 рік 1 рік 1 місяць —
Вантажники сирого ультрамарину	Костюм бавовняний Фартух прогумований Калоші гумові Рукавиці брезентові	1 рік 6 місяців 1 рік 1 місяць
Робітники по вивантаженню печей	Костюм бавовняний Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	6 місяців 1 рік 1 місяць
Прибиральниці приміщень і підсобні робітники	Халат бавовняний Рукавиці комбіновані Ботинки шкіряні	9 місяців 2 місяці 1 рік
Вагарі	Костюм бавовняний Рукавиці бавовняні	1 рік 1 місяць
Сушильники соди, дробильники ша- моту і робітники на стрічкових машинах (пресах)	Костюм бавовняний Ботинки шкіряні Рукавиці комбіновані	1 рік 1 рік 1 місяць
Робітники по відвезенню тиглів	Комбінезон бавовняний Рукавиці комбіновані Ботинки шкіряні	1 рік 1 місяць 1 рік
Електромонтери чергові	Комбінезон бавовняний Калоші гумові Рукавиці гумові	1 рік 1 рік 2 місяці
Приймальники, підвожчики тиглів і кришок, підсобні робітники	Костюм бавовняний Рукавиці комбіновані Тілогрійка ватна	1 рік 1 місяць чергова
Сортувальники ультрамарину і пів- фабрикату	Костюм бавовняний Рукавиці комбіновані Окуляри захисні, респі- ратор Тілогрійка ватна	1 рік 1 місяць — чергова
Просіювачі, бункеровщики і розме- лювачі сухого ультрамарину	Комбінезон бавовняний Шолом бавовняний Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	1 рік 1 рік 1 рік 1 місяць

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Пакувальники, фасувальники, засипальники в бочки	Халат бавовняний Шолом бавовняний Фартух брезентовий з нагрудником	1 рік 1 рік 6 місяців
Таблеткувальники синьки	Халат бавовняний	1 рік
Промивальники ультрамарину і півфабрикату	Комбінезон бавовняний Фартух прогумований Чоботи гумові Рукавиці брезентові	1 рік 1 рік 1 рік 2 місяці
Робітники на фільтрпресах, центрифугувальники	Костюм бавовняний Фартух гумовий Чоботи гумові Рукавиці брезентові	1 рік 1 рік 9 місяців 1 місяць
Ремонтні робітники, слюсарі, пічники	Костюм бавовняний Фартух брезентовий Рукавиці комбіновані	1 рік 1 рік 1 місяць

Виробництво тертих олійних фарб

Замішувачі, мішальники і підсобні робітники	Комбінезон бавовняний Рукавиці комбіновані Шолом бавовняний	9 місяців 1 місяць 1 рік
Фарботери та їх підсобні	Комбінезон бавовняний Фартух бавовняний з нагрудником (підсобним підручним) Рукавиці брезентові	1 рік 6 місяців 1 місяць
Робітники по перекачуванню (оліфи), по вивозу продукції з цеху і по підвозу сировини в цех	Костюм бавовняний Рукавиці брезентові	1 рік 1 місяць
Прибиральники	Халат бавовняний Чоботи гумові Рукавиці комбіновані	1 рік чергові 2 місяці

Виробництво спиртових лаків

Завантажувачі (мішальники), спиртолаковщики, розливальники, центрифугувальники і фасувальники	Костюм бавовняний Фартух брезентовий з нагрудником Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	1 рік 6 місяців 1 рік 1 місяць
---	---	---

Найменування робіт і професій	Найменування спецодя- гу, спецвзуття та індиві- дуальних засобів захисту	Строк носіння
Підсобні робітники, слюсарі чергові	Костюм бавовняний Ботинки шкіряні Рукавиці комбіновані	1 рік 1 рік 1 місяць
Прибиральники	Халат бавовняний Чоботи гумові Рукавиці комбіновані	1 рік чергові 1 місяць

Виробництво кронів, мілорі і зелені

Паяльщики-футеровщики	Костюм суконний Чоботи гумові Рукавички гумові Білизна натільна Рукавиці суконні	6 місяців 9 місяців чергові 6 місяців 3 місяці
Бондарі, бригадири і робітники на сухих фарбах	Костюм бавовняний Білизна натільна (крім бондарів) Рукавиці комбіновані Ботинки шкіряні	6 місяців 4 місяці 2 місяці 1 рік
Кочегари нафтових муфельних пе- чей	Костюм суконний Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	6 місяців 1 рік 1 місяць
Сушильники, прожарювачі	Костюм бавовняний Білизна натільна Ботинки шкіряні Рукавиці комбіновані Шолом бавовняний	6 місяців 6 місяців 1 рік 1 місяць 1 рік
Просіювачі сухих фарб	Комбінезон бавовняний Білизна натільна Рукавиці комбіновані	6 місяців 6 місяців 1 місяць
Прибиральниці	Халат бавовняний Калоші гумові Тілогрійка ватна Рукавиці брезентові Білизна натільна	6 місяців 1 рік чергова 3 місяці 6 місяців
Приймальники сировини	Костюм бавовняний Рукавиці комбіновані Калоші гумові Білизна натільна	9 місяців 3 місяці 1 рік 6 місяців

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Сатурщики	Костюм суконний Чоботи гумові Шолом суконний Рукавички гумові Фартух гумовий Окуляри захисні, респіратор	6 місяців 6 місяців 1 рік 4 місяці 1 рік —
Заварщики, кронувальники, марсовщики, мілорщики і підсобні робітники	Костюм суконний Чоботи гумові Рукавички гумові Фартух гумовий Рукавиці брезентові Білизна натільна Окуляри захисні, респіратор	6 місяців 6 місяців 4 місяці 1 рік 1 місяць 6 місяців —
Бондарі кронування відділення	Комбінезон бавовняний Чоботи гумові Фартух брезентовий Рукавиці комбіновані	6 місяців 9 місяців 1 рік 1 місяць
Пресувальники кронів і мілорі, дробильники	Костюм бавовняний Рукавички гумові Фартух прогумований Чоботи гумові Рукавиці брезентові Білизна натільна (при роботі з свинцевими кронами)	6 місяців 4 місяці 1 рік 6 місяців 2 місяці 6 місяців
Підсобні робітники	Костюм бавовняний Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові Білизна натільна	6 місяців 1 рік 2 місяці 6 місяців
Слюсарі чергові	Костюм бавовняний Чоботи гумові Рукавички гумові Рукавиці комбіновані	6 місяців 6 місяців чергові 1 місяць
Бігунщики	Комбінезон бавовняний Рукавиці комбіновані Ботинки шкіряні Білизна натільна Шолом бавовняний	6 місяців 1 місяць 1 рік 6 місяців 1 рік

Найменування робіт і професій	Найменування спецодя- гу, спецвзуття та індиві- дуальних засобів захисту	Строк носіння
<i>Виробництво шліфувальних хромових паст</i>		
Розмелювачі хромпіку, сірки та окису хрому, прожарювачі	Комбінезон бавовняний	6 місяців
	Ботинки шкіряні	6 місяців
	Фартух брезентовий	6 місяців
	Рукавиці брезентові	15 днів
	Окуляри захисні	—
Промивальники	Чоботи гумові	9 місяців
	Комбінезон бавовняний	6 місяців
	Фартух брезентовий	6 місяців
	Рукавички гумові	2 місяці
	Нарукавники гумові	1 рік
Замішувачі і штампувальники паст	Ботинки шкіряні	1 рік
	Комбінезон бавовняний	6 місяців
	Фартух брезентовий	6 місяців
Фасувальники	Халат бавовняний	1 рік
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Фартух брезентовий	1 рік

Виробництво білокцинку

Прожарювачі ватержакетного пилу	Костюм бавовняний	1 рік
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці брезентові	2 місяці
Дробильники	Комбінезон бавовняний	6 місяців
	Костюм ватний при зов- нішніх роботах	2 роки
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці брезентові	2 місяці
	Окуляри захисні	—
Просіювачі	Комбінезон бавовняний	1 рік
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці брезентові	2 місяці
	Окуляри захисні	—
Пакувальники	Комбінезон бавовняний	9 місяців
	Фартух бавовняний	6 місяців
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці брезентові	2 місяці
	Окуляри захисні	—

Найменування робіт і професій	Найменування спецодя- гу, спецвзуття та індиві- дуальних засобів захисту	Строк ношіння
----------------------------------	--	------------------

Виробництво редоксайду

Апаратчики, кристалізаторники, на- травщики, центрифугувщики, випа- лювачі, завантажувачі, вивантажу- вачі, сушильники, промивальники, робітники кульових млинів, сор- тувальники	Костюм бавовняний	1 рік
	Рукавиці комбіновані	2 місяці
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Респіратор	—
Підсобні робітники	Ботинки шкіряні	1 рік
	Фартух бавовняний	6 місяців
	Рукавиці комбіновані	2 місяці
	Тілогрійка ватна	2 роки

Виробництво целулоїду з кіноплівки

Мийники плівки	Фартух гумовий	1 рік
	Чоботи гумові	1 рік
	Рукавички гумові	чергові
Сушильники	Халат бавовняний	1 рік
	Фартух прогумований	1 рік
Робітники по осадженню та сушінню срібла	Халат бавовняний	1 рік
	Фартух прогумований	1 рік
	Калоші гумові	1 рік
	Рукавички гумові	чергові
Робітники біля змішувачів (мішаль- ники)	Комбінезон бавовняний	1 рік
	Фартух прогумований	1 рік
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавички гумові	чергові
	Калоші гумові	1 рік
Масорубщики	Халат бавовняний	1 рік
Розпарювачі	Фартух прогумований	6 місяців
	Калоші гумові	1 рік
	Рукавички гумові	чергові
Пресувальники	Фартух прогумований	6 місяців
Підсобні робітники	Халат бавовняний	1 рік
	Ботинки шкіряні	1 рік
	Рукавиці комбіновані	1 місяць

Виробництво гумово-технічних виробів

Розважувачі та просіювачі сажі	Комбінезон бавовняний	1 рік
	Головний убір бавов- няний	2 місяці
	Рукавиці бавовняні	2 місяці

Найменування робіт і професій	Найменування спеодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Просіювачі і дробильники хімікалій	Комбінезон бавовняний Рукавиці бавовняні	1 рік 3 місяці
Розливальники рідких хімікалій	Комбінезон бавовняний Рукавиці бавовняні	9 місяців 3 місяці
Складачі сумішей, наважувачі, пакувальники, прибиральники, підвожчики сажі	Комбінезон бавовняний Рукавиці бавовняні	1 рік 3 місяці
Розпорювачі і роздиральники НК, різальники НК та СК (каучуку) вручну	Фартух прогумований з нагрудником Рукавиці комбіновані	1 рік 3 місяці
Приймальники НК та СК (каучуку)	Рукавиці комбіновані	4 місяці
Вагарі каучуку, регенерату і гуми	Рукавиці бавовняні	4 місяці
Підвожчики і піднощики гуми	Комбінезон бавовняний Рукавиці бавовняні	1 рік 3 місяці
Різальники каучуку НК та СК на гільйотині	Рукавиці брезентові	4 місяці
Вальцювальники-фарбувальники	Комбінезон бавовняний Головний убір бавовняний	1 рік 6 місяців
Вальцювальники, пластикаторники, розігрівальники, рафінувальники	Комбінезон бавовняний	1 рік
Мочильники гуми	Фартух прогумований з нагрудником	9 місяців
Сушильники текстилю і корду, возії гуми, підсобні робітники, прибиральники	Рукавиці комбіновані Фартух бавовняний	3 місяці 9 місяців
Каландровожаті, їх помічники та підсобні	Комбінезон бавовняний	1 рік
Машиністи-насосники	Комбінезон бавовняний	1 рік
Різальники протекторів і боковин, закрійщики деталей	Халат бавовняний	6 місяців
Робітники на шприцмашинах і стрейнерах та їх помічники, пресувальники кілець	Комбінезон бавовняний Рукавиці бавовняні	1 рік 3 місяці
Клеємішальники, клеєварщики і чистильники баків	Комбінезон бавовняний	1 рік
Рознощики і розливальники клею	Рукавиці брезентові Фартух прогумований	3 місяці 9 місяців

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Зйомщики промазних матеріалів	Фартух клейончатий з нагрудником	6 місяців
Підсобні робітники	Фартух бавовняний Рукавиці комбіновані	9 місяців 3 місяці
Намазувачі і мазальники гумового взуття	Нарукавники клейончаті Фартух клейончатий з нагрудником	3 місяці 6 місяців
Складачі і клеїльники гумового взуття	Нагрудник шкіряний Напальчники бавовняні Наладонники бавовняні	1 рік 1 день 1 день
Звивщики кілець вручну, фланіровщики, укладачі каландрової стрічки	Нарукавники бавовняні Фартух бавовняний	6 місяців 9 місяців
Дублювальники і клеїльники транспортерної стрічки	Фартух бавовняний	6 місяців
Клеїльники і макальщики	Фартух бавовняний з нагрудником	9 місяців
Вирубувачі гумових деталей вручну	Фартух прогумований з нагрудником	9 місяців
Робітники по різанню, затиранню, підклеюванню, промазуванню, намочуванню та складанню дрібних гумових деталей	Халат бавовняний	1 рік
Різальники ниток і ремнів	Фартух прогумований	1 рік
Лакувальники маканням	Фартух шкіряний	2 роки
Лакувальники щіткою	Фартух прогумований з нагрудником	6 місяців

Цехи вулканізації

Підкатники і відкочувачі вагонів	Рукавиці брезентові	3 місяці
Вулканізатори на горизонтальних котлах, паровщики	Рукавиці брезентові	3 місяці
Вулканізатори на пресах та автоклавах:		
а) ремнів і транспортерних стрічок	Рукавиці бавовняні	2 місяці
б) формової калоші, технічних і підошовних виробів	Фартух бавовняний Нарукавники бавовняні	6 місяців 3 місяці
	Рукавиці брезентові на байці	2 місяці
	Фартух прогумований з нагрудником	6 місяців

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Вулканізатори на горизонтальних котлах з охолодженням водою	Фартух прогумований Рукавиці брезентові	6 місяців 3 місяці
Перезарядчики форм, пресувальники, колекторщики	Рукавиці брезентові Фартух прогумований	3 місяці 6 місяців
Варщики стиків гумових виробів	Рукавиці брезентові Фартух бавовняний	3 місяці 9 місяців
Робітники по випалюванню та чищенню форм	Фартух брезентовий Рукавиці брезентові	6 місяців 3 місяці
Кладовщики сажі і тари з-під сажі	Костюм бавовняний	1 рік
Розбирачі колодок	Рукавички бавовняні	3 місяці
Зйомщики взуття з колодок	Рукавички бавовняні	3 місяці
Зрізувачі задирок і гребенів з готових виробів	Фартух прогумований	1 рік
Промивання готових виробів	Фартух брезентовий з нагрудником	9 місяців
Прорубувачі і пропалювачі гумових виробів	Фартух брезентовий Рукавиці брезентові	1 рік 6 місяців
Штампувальники, маркірувальники, сверлильники по гумі	Фартух бавовняний з нагрудником	1 рік
Пакувальники готової продукції	Фартух бавовняний Рукавиці брезентові	1 рік 3 місяці
Прибиральниці	Комбінезон бавовняний	1 рік

Виробництво емалі для посуду

Оббивальники емалі	Халат бавовняний Рукавиці комбіновані	1 рік 2 місяці
Муфельники, їх помічники, газовщики і випалювачі	Костюм брезентовий Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові Щит для обличчя, окуляри захисні	1 рік 1 рік 1 місяць —
Робітники на випалюванні фарб	Фартух брезентовий Калоші гумові Рукавиці брезентові Окуляри захисні	6 місяців 6 місяців 3 місяці —
Зйомщики	Фартух прогумований з нагрудником Рукавиці азбестові	1 рік 3 місяці

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Робітники мокрого помелу емалі та просіювачі емалі	Халат бавовняний Верзуні гумові	1 рік 6 місяців
Робітники і просіювачі сухого помелу емалі	Костюм бавовняний Рукавиці брезентові	1 рік 3 місяці
Шихтовщики емалі	Фартух брезентовий Ботинки шкіряні Рукавиці брезентові	6 місяців 1 рік 1 місяць
Плавильники емалі	Костюм брезентовий Ботинки шкіряні з гладким верхом Рукавиці брезентові Окуляри захисні	1 рік 1 рік 1 місяць —

Виробництво мідного купоросу

Піднощики міді і підйомщики	Куртка брезентова Брюки з густої тканини Рукавиці брезентові	1 рік 6 місяців 1 місяць
Випалювачі міді	Костюм брезентовий Ботинки шкіряні Фартух брезентовий Рукавиці брезентові	1 рік 9 місяців 6 місяців 1 місяць
Апаратчики, натравщики та їх помічники, упарщики і робітники по перекачуванню розчинів	Костюм суконний Калоші гумові Чоботи гумові Фартух прогумований Рукавички гумові Рукавиці суконні	9 місяців 9 місяців чергові черговий чергові 1 місяць
Кристалізаторники, центрифугувщики	Костюм суконний Калоші гумові Рукавички гумові Нарукавники прогумовані Фартух прогумований Рукавиці суконні	9 місяців 9 місяців чергові 3 місяці черговий 1 місяць

Розмельні цехи

Дробильники, розмельювачі, підсобні робітники, слюсарі (при розмельюванні їдких та отруйних речовин, які містять в собі свинцеві, миш'якові і фтористі сполуки)	Комбінезон бавовняний Шолом бавовняний Рукавиці комбіновані	9 місяців 1 рік 1 місяць
---	---	--------------------------------

Найменування робіт і професій	Найменування спецодягу, спецвзуття та індивідуальних засобів захисту	Строк носіння
Робітники, зайняті вивозкою продукції з цехів та підвозкою сировини в цехи	Костюм бавовняний Рукавиці комбіновані Костюм ватний Валянки з калошами	9 місяців 1 місяць 3 роки 3 роки
Сушильники руди	Рукавиці брезентові Шолом бавовняний Комбінезон бавовняний	2 місяці 1 рік 9 місяців
Прибиральники	Халат бавовняний Рукавиці комбіновані Калоші гумові	9 місяців 3 місяці чергові

ЗАГАЛЬНІ ПРОФЕСІЇ

Пічні та футерувальні роботи

Пічники (муляри) на гарячих роботах	Шолом суконний Костюм гарячих цехів Валянки Рукавиці брезентові	1 рік 1 рік чергові 2 місяці
Пічники (муляри) на холодних роботах	Фартух брезентовий Рукавиці комбіновані	6 місяців 1 місяць

Примітка: 1. Весь теплий спецодяг видається тільки на зимовий період.
2. Робітникам та ІТП окремих виробництв, які проходять обов'язковий душ або санпропускник, видається безплатно рушник строком на 6 місяців.

3. Всім робітникам, інженерно-технічним працівникам і службовцям, які працюють у хімічних підприємствах у небезпечних умовах, з кислотами, лугами, їдкими продуктами, а також у виробництвах, де можуть виділятися шкідливі гази, пари, пил, промениста енергія, видаються безплатно індивідуальні засоби захисту відповідних типів і марок (протигази, респіратори, запобіжні пояси, щитки, захисні окуляри тощо) в міру потреби і без встановлення строку носіння.

4. Ремонтним, монтажним, будівельним та іншим робітникам на час роботи в діючих хімічних цехах видається спецодяг, спецвзуття та індивідуальні засоби захисту за нормами, передбаченими для відповідних професій цих цехів.

5. Інженери виробничо-технічних відділів, нормувальники, диспетчери, інженери, техніки, лаборанти та інженери з техніки безпеки на час роботи в цехах одержують костюм бавовняний і калоші гумові чергові.

6. Плащі і півплащі брезентові можуть бути в окремих випадках замінені плащами і півплащами із плащпалатки, пластикату та інших рівноцінних тканин.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

42 Розпорядження № 147-р

Довести до відома Міністерства лісової промисловості УРСР, Міністерства фінансів УРСР і Держбуду УРСР, що на додаток до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 17 травня 1956 року № 656 (постанова Ради Міністрів УРСР від 27 червня 1956 року № 714 *), Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 6 лютого 1957 року № 126 встановила з 1 січня 1957 року граничну норму накладних видатків (без планових нагромаджень) на будівельні роботи, а також на виконувани механізованим способом болотно-підготовчі роботи і роботи по лісоочистці зон затоплення в зв'язку з будівництвом гідроелектростанцій, що здійснюються Міністерством лісової промисловості СРСР (без Головлісзалізницьбуду) і Міністерствами лісової промисловості союзних республік, в розмірі 14%, в тому числі адміністративно-господарські видатки — 5,5%, і на ті ж роботи, здійснювані підрядними організаціями Головлісзалізницьбуду, — в розмірі 18%, в тому числі адміністративно-господарські видатки, — 7,1%, до кошторисної вартості прямих затрат, обчислених в цінах, введених з 1 липня 1955 року.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 28 лютого 1957 р.

43 Розпорядження № 156-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 5 лютого 1957 року № 213, надати право організаціям і підприємствам всіх міністерств і відомств УРСР відпускати науковим установам та учбовим закладам УРСР для проведення науково-дослідних і досвідних робіт фондovanі і нефондовані хімічні продукти і матеріали, за винятком тих, що містять в собі рідкі елементи та благородні метали, — в кількостях до 100 кг кожного продукту і матеріалу.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 28 лютого 1957 р.

* ЗП УРСР, 1956 р., № 11—12, ст. 124.

44 Розпорядження № 158-р

На виконання розпорядження Держекономкомісії СРСР від 14 лютого 1957 року № 195, зобов'язати Міністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР при одержанні нових автомобільних і тракторних запасних частин із кольорових металів здавати відпрацьовані автомобільні і тракторні деталі з кольорових металів Головавотракторозбуту Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування в порядку, передбаченому для інших міністерств і відомств Інструкцією, затвердженою розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 22 травня 1954 року № 5595 (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 7 червня 1954 року № 543, ЗП УРСР 1954 р., № 11—12, ст. 63).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 28 лютого 1957 р.

45 Розпорядження № 159-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 5 лютого 1957 року № 212:

1. Встановити, що 50% прибутків, одержаних науково-дослідними установами Академії наук УРСР і галузевих академій УРСР від госпрозрахункових підприємств (дослідних господарств, виробничих майстерень), спрямовуються на капітальні витрати по розширенню цих підприємств і 50% — на придбання обладнання, приладів і матеріалів зверх асигнувань по планах капітальних вкладень.

2. Надати керівникам науково-дослідних установ Академії наук УРСР і галузевих академій УРСР право купувати в державних і кооперативних торговельних організаціях інвентар і різні матеріали за готівку на суму до 50 карбованців по одному видатку, як це передбачено пунктом 27 постанови Ради Міністрів СРСР від 9 серпня 1955 року № 1430 для директорів підприємств.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 28 лютого 1957 р.

46 Розпорядження № 166-р

Відповідно до розпорядження Держекономкомісії СРСР від 14 січня 1957 року № 30, яким дозволено Міністерству шляхів провадити організований набір робітників у 15-кілометровій зоні по обидва боки залізничних колій для виконання сезонних шляхових і будівельних робіт, зобов'язати виконками обласних Рад депутатів трудящих виділити Міністерству шляхів райони для організованого набору сезонних робітників у кількості, згідно з розрахунками, що будуть надіслані облвиконкомам управліннями залізниць, і подати уповноваженим Міністерства шляхів допомогу в проведенні цієї роботи.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 28 лютого 1957 р.

п. 192756

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

Госполитиздат УССР

(На украинском языке)

Редактор *С. Михальчук*

Технічний редактор *Й. Вайншенкер*

Коректор *Л. Колядкіна*

Підписано до друку з оригіналу 5/XI 1957 р. Формат 60x84¹/₁₆. Друк. арк. 3¹/₄. Облік.-вид.
арк. 5,0. Додатковий тираж 4 000. БФ 19315. Зам. 872. Ціна 1 карб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР. Київ, Володимирська, 42.

Книжково-журнальна фабрика Голоовидаву Міністерства культури УРСР.
Київ, Воровського, 24.

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКО
ХАРКІВ

**ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ
УРЯДУ
УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ**

№ 5—6

31 березня 1957 року

З М І С Т

1. Постанови Ради Міністрів Української РСР і Центрального Комітету КП України

47. Про зміну порядку постачання населенню продуктів тваринництва та про використання державних ресурсів цих продуктів у 1957 році.
48. Про часткову зміну мережі науково-дослідних установ по сільському господарству.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

49. Про впорядкування заробітної плати працівників вугільної промисловості Міністерства місцевої і паливної промисловості Української РСР.
50. Про структуру, штати, мережу та оплату праці працівників системи Головного управління матеріально-технічного постачання Міністерства сільського господарства Української РСР.
51. Про заснування перехідних Червоних Прапорів для присудження підприємствам і організаціям Головного управління Дніпровського річкового пароплавства при Раді Міністрів Української РСР — переможцям у республіканському соціалістичному змаганні.
52. Про зміну порядку розподілу концентрованих кормів державних ресурсів і план використання концентрованих кормів по Українській РСР на 1957 рік.
53. Про передачу функцій лекційної пропаганди органів Міністерства культури Української РСР Товариству для поширення політичних і наукових знань Української РСР.
54. Про часткову зміну постанови Ради Міністрів Української РСР від 28 лютого 1957 року № 182 «Про організацію експлуатації гідротехнічних захисних споруд в зонах затоплення водоймищ гідроелектростанцій».
55. Про забезпечення вихованців дитячих будинків одягом і взуттям.
56. Про часткову зміну постанови Ради Міністрів Української РСР від 24 вересня 1953 року № 2007.
57. Про затвердження Положення про спостережні комісії при виконавчих комітетах районних і міських Рад депутатів трудящих по контролю за діяльністю виправно-трудових установ Української РСР.
58. Про створення відділення удосконалення спеціалістів по фізичній культурі і спорту при Київському державному інституті фізичної культури.
59. Про пенсії за вислугу років.
60. Про поліпшення структури і скорочення центрального апарату Державного комітету Ради Міністрів Української РСР в справах будівництва і архітектури.
61. Про заходи по забезпеченню виконання плану будівництва в колгоспах Української РСР на 1957 рік.
62. Про порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

63. № 164-р.
64. № 183-р.
65. № 189-р.
66. № 193-р.
67. № 201-р.

68. № 212-р.
69. № 214-р.
70. № 220-р.
71. № 223-р.
72. № 261-р.

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР І ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ

47 Про зміну порядку постачання населенню продуктів тваринництва та про використання державних ресурсів цих продуктів у 1957 році¹

На виконання постанов Ради Міністрів СРСР від 25 жовтня 1956 року № 1445 «Про зміну порядку постачання населенню продуктів тваринництва» і від 19 лютого 1957 року № 169—91 «Про утворення та використання загальносоюзного фонду продуктів тваринництва на 1957 рік», Рада Міністрів УРСР і Центральний Комітет КП України постановляють:

5. З метою підвищення заінтересованості областей у збільшенні виробництва продуктів тваринництва, перевиконанні планів заготівель і державних закупок цих продуктів і поліпшенні постачання їх населенню областей, дозволити облвиконкомам використати в 1957 році на місцеве постачання 80%, а по Сталінській, Ворошиловградській, Львівській та Кримській областях — 100% м'яса, молока і яєць, закуплених понад квартальні плани державних закупок цих продуктів, при умові виконання загального квартального плану заготівель і закупок м'яса, молока і яєць по колгоспах та індивідуальних господарствах в цілому по області.

6. Покласти на облвиконкоми забезпечення за рахунок ресурсів областей потреби молока та яєць на хлібопечення, виробництво морозива, інкубацію, промпереробку на підприємствах райхарчокомбінатів, а також постачання цільномолочної продукції торговельним організаціям Головного управління торгівлі Міністерства оборони СРСР і спецспоживачам.

7. Встановити, що ресурси продуктів тваринництва, які надходять в розпорядження областей, розподіляються облвиконкомами по містах обласного підпорядкування і районах, виходячи з рівня виробництва і споживання м'ясних та молочних продуктів і яєць, а також можливостей розвитку тваринництва.

8. Встановити такий порядок розподілу м'яса, молока і яєць для промпереробки:

а) потреба підприємств Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР, Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР та інших міністерств у м'ясі, молоці, яйцях для виготовлення ковбасних виробів, копченостей, м'ясних і м'ясорос-

¹ Публікуються лише п.п. 5—12 без додатків.

линних консервів, масла, сиру, яєчного порошку, молочних консервів та інших продуктів, що призначаються для продажу населенню, як м'ясопродукти, молокопродукти і яйцепродукти, — забезпечується під їх програму за рахунок ринкових фондів.

Заявки торговельних організацій на промпереробку вказаних продуктів подаються Міністерством торгівлі УРСР, а по загальносоюзних фондах — Міністерством торгівлі СРСР відповідним міністерствам і відомствам УРСР;

б) забезпечення потреб підприємств Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР молоком і молокопродуктами, яйцями та яйцепродуктами для виробництва кондитерських виробів, маргарину, макаронів тощо провадиться за рахунок республіканських фондів продуктів тваринництва, які розподіляються Держпланом Ради Міністрів УРСР за поданням Міністерства торгівлі УРСР;

в) забезпечення м'ясом, молоком, молокопродуктами, яйцями і яйцепродуктами підприємств всіх торговельних організацій (Міністерства торгівлі, відділів робітничого постачання тощо) провадиться за рахунок ринкових фондів цих продуктів за розподілом Міністерства торгівлі УРСР;

г) постачання позаринкових споживачів м'ясом, яйцями та молоком (на виробництво препаратів і т. ін.) здійснюється за рахунок позаринкових фондів за розподілом Держплану Ради Міністрів УРСР.

9. Довести до відома виконкомів обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих і обкомів КП України, що Рада Міністрів СРСР постановою від 25 жовтня 1956 року № 1445:

— звільнила, починаючи з 1957 року, міністерства і відомства від задачі державі м'яса і молока з підсобних господарств, надавши міністерствам і відомствам право використовувати зазначену продукцію на поліпшення постачання робітників і службовців;

— доручила Радам Міністрів союзних республік встановлювати, починаючи з 1957 року, завдання по відгодівлі свиней на харчових відходах, що збираються у населення міст і великих населених пунктів, а також на харчових відходах підприємств харчової, м'ясомолочної, рибної промисловості і торговельних організацій;

— запропонувала Радам Міністрів союзних республік, Міністерству торгівлі СРСР і Міністерству промисловості м'ясних і молочних продуктів СРСР не допускати витрачання в поточному році продуктів тваринництва, що здаються авансом у рахунок наступного року, з тим, щоб зберегти ці продукти для забезпечення постачання населення в наступні періоди.

10. Покласти на Міністерство торгівлі УРСР:

а) контроль за планомірним надходженням м'ясних, молочних продуктів і яєць для забезпечення республіканських потреб і відповідальність за правильне їх використання;

б) визначення і погодження з промисловістю асортименту м'ясних і молочних продуктів, що поставляються в республіканський фонд.

11. Зобов'язати виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих подавати Держплану Ради Міністрів УРСР разом з проектом державного плану розвитку господарства області (міста) балансові розрахунки валових і державних ресурсів продуктів тваринництва і пропозиції про розмір потреби в продуктах тваринництва для постачання населенню області (міста).

12. Рада Міністрів УРСР і ЦК КП України звертають увагу облвиконкомів та обкомів КП України на те, що зміна порядку постачання населенню продуктів тваринництва ставить постачання населення в пряму залежність від рівня виробництва, заготівель і закупок цих продуктів у кожній області.

Між тим, хід заготівель за два місяці цього року свідчить, що в ряді областей здано державі молока менше, ніж за цей же період минулого року: по Кіровоградській області — на 2068 тонн, Черкаській — на 1915 тонн, Миколаївській — на 1272 тонни, Запорізькій — на 962 тонни, Дніпропетровській — на 675 тонн.

Такий рівень заготівель і закупок молока в цих областях свідчить про те, що після відрахувань молока в централізовані фонди, кількість його, що залишається в розпорядженні областей, не забезпечить потреб населення і може привести до погіршення торгівлі молокопродуктами.

Рада Міністрів УРСР і ЦК КП України, враховуючи потреби населення Донбасу, Львова та Криму, виділяють їм за рахунок інших областей значну кількість продуктів тваринництва.

Так, Сталінській області виділяється на 1957 рік 238 тис. тонн молока. Між тим, в області за січень і лютий місяці заготовлено молока менше, ніж за цей же час минулого року, на 1800 тонн. Це призвело до зменшення продажу молока і підвищення цін на ринках. Такий стан з заготівлями молока свідчить про те, що керівники Сталінської області надіються жити за рахунок інших областей, не вживаючи заходів до виправлення стану заготівель і закупок молока в області.

Рада Міністрів УРСР і ЦК КП України зобов'язують облвиконкоми та обкоми КП України широко обговорити серед колгоспників, робітників сільського господарства і населення міст питання про виробництво та заготівлі продуктів тваринництва, про новий порядок постачання їх населенню і забезпечити використання всіх

резервів по збільшенню виробництва м'яса, молока, яєць у колгоспах, радгоспах та інших господарствах з тим, щоб у 1957 році поліпшити постачання населенню продуктів тваринництва.

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

м. Київ, 12 березня 1957 р., № 209.

48 Про часткову зміну мережі науково-дослідних установ по сільському господарству

На часткову зміну пунктів 2— «а» і 8 постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів УРСР від 10 травня 1956 року № 524 «Про заходи по поліпшенню роботи науково-дослідних установ по сільському господарству»¹, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

1. Прийняти пропозицію Всесоюзного науково-дослідного інституту кукурудзи про включення в його мережу Розівського дослідного поля, яке зараз знаходиться в складі Запорізької обласної державної сільськогосподарської дослідної станції, та Генічеської дослідно-меліоративної станції, підпорядкованої Українському науково-дослідному інституту зрошуваного землеробства.

Вилучити зі складу Генічеської дослідно-меліоративної станції Партизанський опорний пункт агролісомеліорації та підпорядкувати його Українському науково-дослідному інституту лісового господарства і агролісомеліорації.

2. Зобов'язати Всесоюзний науково-дослідний інститут кукурудзи продовжити досліді, закладені на Розівському дослідному полі та Генічеській дослідно-меліоративній станції науково-дослідними установами, зазначеними в пункті 1 цієї постанови, і подавати їм звіти про наслідки дослідів.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 13 березня 1957 р., № 218.

¹ ЗП УРСР, 1956 р., № 9—10, ст. 90.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

49 Про впорядкування заробітної плати працівників вугільної промисловості Міністерства місцевої і паливної промисловості Української РСР

На виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 13 лютого 1957 року № 153, з метою впорядкування заробітної плати працівників вугільних шахт Донбасу і тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР і забезпечення дальшого зростання продуктивності праці на зазначених шахтах, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити нові умови оплати праці і порядок преміювання робітників (за професіями), керівних та інженерно-технічних працівників шахт (шахтоуправлінь), трестів у Донбасі і тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР, погоджені з Державним комітетом Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати і ВЦРПС:

а) тарифні ставки по розрядах для підземних робітників вугільних шахт діючих і що будуються, згідно з додатком № 1;

б) перелік професій підземних робітників вугільних шахт, діючих і що будуються, і розподіл їх по розрядах і тарифних ставках, згідно з додатком № 2;

в) Положення про преміювання підземних робітників вугільних шахт, згідно з додатком № 3;

г) посадові оклади гірничих майстрів, керівних і інженерно-технічних працівників вугільних шахт, діючих і що будуються (шахтоуправлінь) і трестів, згідно з додатком № 4;

д) Положення про преміювання гірничих майстрів, керівних, інженерно-технічних працівників діючих вугільних шахт (шахтоуправлінь) і трестів, згідно з додатком № 5;

е) Положення про преміювання робітників, гірничих майстрів, керівних і інженерно-технічних працівників за виконання і перевиконання нормативів проходження гірничих виробок на будівництві вугільних шахт, згідно з додатком № 6;

ж) Положення про порядок навчання і оплати праці робітників, які навчаються, вугільних шахт, діючих і що будуються, згідно з додатком № 7.

2. Встановити для робітників, зайнятих на поверхні шахт і вуглебрикетних установках Донбасу і тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР єдині тарифні ставки і системи оплати праці, діючі на шахтах і вуглебрикетних установках Донбасу Міністерства вугільної промисловості УРСР.

3. Зобов'язати Міністерство місцевої і паливної промисловості УРСР (т. Валуєва):

а) здійснити протягом I півріччя 1957 року переведення підземних робітників вугільних шахт, діючих і що будуються, на скорочений робочий день: робітників на очисних роботах — на шестигдинний робочий день, решту підземних робітників — на семигодинний робочий день.

Перехід на скорочений робочий день провести одночасно з запровадженням нових тарифних ставок, посадових окладів і систем оплати праці, без зміни норм виробітку в бік зниження їх.

Провести старанну підготовку шахт до переходу на скорочений робочий день з тим, щоб забезпечити безумовне виконання встановлених завдань по видобутку вугілля, продуктивності праці і собівартості;

б) в зв'язку з запровадженням нових умов оплати праці скасувати діючі на вугільних шахтах трестів Донбасу і тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР системи прогресивно-відрядної оплати праці, преміювання підземних робітників, гірничих майстрів і інженерно-технічних працівників за виконання і перевиконання плану видобутку вугілля і нормативу циклічності, всі види преміювання за проходження підготовчих виробок і доплати за звання «Майстер вугілля».

Указане скасування діючих умов оплати праці проводити в міру запровадження нових умов оплати праці;

в) затвердити порядок і підготовчі заходи переходу на нову систему оплати праці, встановлену постановою Ради Міністрів СРСР від 13 лютого 1957 року № 153;

г) у місячний строк розробити і подати Державному комітету Ради Міністрів СРСР в питаннях праці і заробітної плати на затвердження тарифно-кваліфікаційний довідник для робітників, зайнятих на підземних роботах вугільних шахт Донбасу і тресту «Львіввугілля», діючих і що будуються.

4. Доручити Держплану Ради Міністрів УРСР і Міністерству фінансів УРСР подати до 1 квітня 1957 року Раді Міністрів УРСР пропозиції про внесення необхідних змін у плани по праці, собівартості і у фінансовий план Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР на 1957 рік.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР

І. Сенін

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 5 березня 1957 р., № 193.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 5 березня 1957 р. № 193

ТАРИФНІ СТАВКИ

по розрядах для підземних робітників шахт Донбасу
і тресту «Львіввугілля», діючих і що будуються, Міністерства
місцевої і паливної промисловості Української РСР

Розряди	Денні тарифні ставки у карбованцях
I	20—00
II	24—00
III	28—00
IV	33—00
V	51—00
VI	65—00
VII	69—00
VIII	75—00

Примітка: 1. Доплату за роботу в надурочний час і оплату за час простоїв не з вини робітника провадити з розрахунку 50% тарифної ставки.

2. У нові тарифні ставки включена доплата за роботу в нічний час.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 5 березня 1957 р. № 193

ПЕРЕЛІК

професій підземних робітників вугільних шахт Донбасу
і тресту «Львіввугілля», діючих і що будуються,
Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР
і розподіл їх по розрядах і тарифних ставках

VIII розряд — тарифна ставка — 75 карбованців

Машиніст-механік гірничого комбайна
Майстер-прохідник вертикальних стовбурів

VII розряд — тарифна ставка — 69 карбованців

Вибійник на відбійному молотку на крутому падінні
Машиніст-механік гірничопрохідницького комбайна в горизонтальних і похилих
виробках

VI розряд — тарифна ставка — 65 карбованців

Робітник очисного забою

Прохідник вертикальних стовбурів, горизонтальних і похилих виробок.

V розряд — тарифна ставка — 51 карбованець

Робітник очисного забою

Майстер-підривник

Прохідник горизонтальних та похилих виробок

Кріпильник по ремонту і відновленню гірничих виробок

Електрослюсар по ремонту і монтажу гірничих машин і механізмів.

IV розряд — тарифна ставка — 33 карбованці

Кріпильник по ремонту і відновленню гірничих виробок

Електрослюсар по ремонту і монтажу гірничих машин і механізмів та черговий електрослюсар

Машиніст електровоза

Стовбурний з добовою видачею вугілля і породи по клітьовому стовбуру понад 150 тонн

Плитовий при навантаженні на робоче місце понад 50 тонн вугілля і породи за зміну

Гірник по настеленню і ремонту відкатних колій (шляховий).

III розряд — тарифна ставка — 28 карбованців

Стовбурний з добовою видачею вугілля і породи до 150 тонн

Плитовий при навантаженні на робоче місце до 50 тонн вугілля і породи за зміну

Монтер підземного зв'язку

Тесляр підземний

Машиніст шахтних машин і механізмів

Доставщик кріпильних матеріалів і устаткування в шахті

Газомірятьник

Роздатчик вибухових матеріалів

Коногон підземний

II розряд — тарифна ставка — 24 карбованці

Машиніст шахтних машин і механізмів

Гірник

I розряд тарифна ставка — 20 карбованців

Гірник

Телефоніст

Примітка: 1. При встановленні комплексної норми виробітку розцінка для робітників очисного забою вираховується з розрахунку тарифної ставки шостого розряду. Розподілення заробітку між робітниками провадиться пропорційно до тарифних ставок наданих їм п'ятого і шостого розрядів.

2. Помічники стовбурного (підкатчики) тарифікуються на один розряд нижче стовбурного, з яким вони працюють, але не нижче другого розряду.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 5 березня 1957 р. № 193

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання підземних робітників вугільних шахт Донбасу
і тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР

I. Преміювання робітників на очисних роботах

Преміювання всіх робітників, зайнятих на очисних роботах (включаючи навантажувальні пункти), провадиться за виконання тижневого плану видобутку вугілля по лаві в розмірі 10% і за кожний процент перевиконання плану видобутку вугілля додатково по 1% тижневого заробітку по відрядних розцінках або тижневої тарифної ставки для почасових робітників.

II. Преміювання робітників на підготовчих та гірничо-капітальних роботах

Преміювання робітників, зайнятих на проходженні підготовчих і гірничо-капітальних виробок, проводиться в таких розмірах:

а) робітників-відрядників — за виконання місячного плану проходження в розмірі 10% і за кожний процент перевиконання додатково по 1% місячного заробітку по відрядних розцінках;

б) почасово оплачуваних робітників — за виконання місячного плану проходження по дільниці або забоях, які вони обслуговують, в розмірі 7% і за кожний процент перевиконання по 1% місячного заробітку по тарифних ставках.

III. Преміювання робітників, зайнятих на інших підземних роботах

1. Преміювання машиністів електровозів, кондукторів-зчіплювачів і коногонів за виконання місячного плану видобутку вугілля провадиться в розмірі 10% і за кожний процент перевиконання місячного плану видобутку вугілля додатково по 1% місячного заробітку по відрядних розцінках.

2. Преміювання машиністів шахтних машин і механізмів, електрослюсарів по ремонту і монтажу шахтних машин і механізмів, чергових електрослюсарів, monterів підземного зв'язку, робітників, зайнятих на підземному транспорті (стовбурні, плитові та інші), доставці кріпильних матеріалів і устаткування, газоміряльників, роздатчиків ВМ, кріпильників по ремонту і відновленню гірничих виробок, робітників-гірників по настеленню і ремонту відкаточних колій (шляхових), підземних робітників-гірників першого і другого розряду, зайнятих на бракуванні, набиранні проб і вибиранні породи, за виконання місячного плану видобутку вугілля провадиться в розмірі 7% і за кожний процент перевиконання плану по 1% місячного заробітку, для почасових робітників — за тарифом і для відрядників — за відрядними розцінками.

3. Преміювання зазначених в пунктах 1 і 2 робітників за виконання і перевиконання плану видобутку вугілля провадиться по показниках роботи місць, які вони обслуговують (горизонту, крила, уклону, бремсберга, окремого самостійного підйому, дільниці, що входить до складу шахтоуправління або шахти).

4. Решта робітників, що добре працюють почасово, преміюються на розсуд начальника шахти (шахтоуправління) при умові виконання місячного плану видобутку вугілля в розмірі від 5 до 10% місячного заробітку за тарифом.

IV. Загальні положення

1. Премія робітникам-відрядникам виплачується при умові виконання ними тижневої (місячної) норми виробітку.
2. Нарахування премії робітникам на очисних роботах провадиться по тижневих результатах роботи (з приєднанням днів неповних тижнів на початку або в кінці місяця до наступних або попередніх повних тижнів цього місяця).
3. Виплата премії провадиться одночасно з виплатою заробітної плати.
4. Премія виплачується за прийняте шахтою до обліку вугілля.
5. Робітникам, що зробили прогул, премія, що належить за період преміювання (тиждень, місяць), не виплачується.
6. Начальникові шахти (шахтоуправління) надається право наказом по шахті (шахтоуправлінню) позбавляти частини або всієї премії окремих робітників і бригаду в цілому, які припустили виробничі недогляди в роботі.
7. З введенням цього Положення скасовуються всі діючі системи преміювання підземних робітників, крім преміювання за повторне використання кріпильного лісу в шахтах і за економію електричної енергії.

П р и м і т к а: Преміювання робітників, що працюють почасово, провадиться у процентах до тарифних ставок за відроблені протягом тижня (місяця) виходи.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

Д о д а т о к № 4
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 5 березня 1957 р. № 193

ПОСАДОВІ ОКЛАДИ

гірничих майстрів, керівних і інженерно-технічних працівників вугільних шахт (шахтоуправлінь) і трестів Донбасу, тресту «Львіввугілля», діючих і що будуються, Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР

Найменування посад	Посадові оклади (в карбованцях за місяць)
А. По експлуатації	
Начальники шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	3500
від 1250 до 1500 т	3100
від 1000 до 1250 т	2800
від 750 до 1000 т	2500
від 500 до 750 т	2300
від 300 до 500 т	2100
від 200 до 300 т	1950
до 200 т	1750

Найменування посад	Посадові оклади (в карбованцях за місяць)
Головні інженери шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	3100
від 1250 до 1500 т	2800
від 1000 до 1250 т	2500
від 750 до 1000 т	2300
від 500 до 750 т	2100
від 300 до 500 т	1950
від 200 до 300 т	1750
до 200 т	1600
Заступники головного інженера шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	2500
від 1000 до 1500 т	2100
від 500 до 1000 т	1900
Помічники головного інженера шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	2100
від 1000 до 1500 т	1900
від 500 до 1000 т	1700
від 300 до 500 т	1400
Головні маркшейдери шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	2100
від 1000 до 1500 т	1900
від 500 до 1000 т	1700
від 300 до 500 т	1400
від 200 до 300 т	1250
до 200 т	1150
Головні механіки шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	2700
від 1000 до 1500 т	2300
від 500 до 1000 т	2000
від 300 до 500 т	1600
від 200 до 300 т	1500
до 200 т	1400
Помічники головного механіка шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	2000
від 1000 до 1500 т	1600
від 500 до 1000 т	1500

Найменування посад	Посадові оклади (в карбованцях за місяць)
Начальники шахтного транспорту шахт (шахтоуправлінь) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	2300
від 1000 до 1500 т	2000
від 500 до 1000 т	1600
від 300 до 500 т	1350
до 300 т	1250
Заступники і помічники начальників і механіки шахтного транспорту на шахтах (шахтоуправліннях) з добовим видобутком вугілля:	
понад 1500 т	2000
від 1000 до 1500 т	1500
від 500 до 1000 т	1350
від 300 до 500 т	1100
Гірничі майстри і диспетчери шахтного транспорту Начальники вентиляції (помічники головного інженера) на вугільних шахтах (шахтоуправліннях) III категорії по газу і зверхкатегорних з добовим видобутком вугілля:	1100—1300
понад 1000 т	1900
від 500 до 1000 т	1700
від 300 до 500 т	1600
до 300 т	1450
Начальники вентиляції (помічники головного інженера) на вугільних шахтах I і II категорії по газу:	
понад 1000 т	1450
до 1000 т	1350
Начальники очисних ділень: на шарах потужністю по- над 0,65 м з середньодобовим видобутком вугілля:	
понад 300 т	2150—2300
від 200 до 300 т	1950—2150
від 100 до 200 т	1600—1750
до 100 т	1350—1500
на шарах потужністю до 0,65 м з середньодобовим ви- добутком вугілля:	
понад 150 т	2150—2300
від 100 до 150 т	1950—2150
від 50 до 100 т	1600—1750
до 50 т	1350—1500

Найменування посад	Посадові оклади (в карбованцях за місяць)
Гірничі майстри очисних ділень і лав: на шарах потужністю понад 0,65 м з середньодобовим видобутком вугілля:	
понад 300 т	1800—1900
від 200 до 300 т	1600—1800
від 100 до 200 т	1500—1600
до 100 т	1250—1350
на шарах потужністю до 0,65 м	
понад 150 т	1800—1900
від 100 до 150 т	1600—1800
від 50 до 100 т	1500—1600
до 50 т	1250—1350
Начальники ділень підготовчих і гірничо-капітальних робіт	1600—2100
Гірничі майстри ділень підготовчих і гірничо-капітальних робіт	1100—1450
Гірничі майстри (десятники) по вентиляції на газо- і пилонебезпечних шахтах	800—1100
Старші нормувальники шахт (шахтоуправлінь), діленьні гірничі нормувальники і діленьні маркшейдери	1050—1250
Керуючі трестами	3000—3800
Головні інженери трестів	2700—3400
Головні механіки трестів	2100—2500

Примітка: 1. На газо- і пилонебезпечних шахтах (шахтоуправліннях) для всіх керівних, інженерно-технічних працівників і майстрів оклади встановлюються на 10% вищі.

2. Заступникам начальників ділень і механікам по видобутку, підготовчих і гірничо-капітальних робіт посадові оклади встановлюються на 10%, а помічникам начальників ділень на 15% нижче окладів начальників ділень.

3. Заступникам начальників шахт (шахтоуправлінь) посадові оклади встановлюються на 20%, а помічникам начальників шахт (шахтоуправлінь) на 40% нижче окладів начальників шахт (шахтоуправлінь).

4. Міністерству місцевої і паливної промисловості Української РСР дозволяється переводити на відрядну оплату праці гірничих майстрів очисних заборів і підземного транспорту.

Б. По будівництву

*Адміністративно-управлінський апарат шахтобудівних
і шахтопрохідницьких управлінь*

П о с а д и	I категорія	II категорія	III категорія
Начальник управління	2800	2250	1950
Головний інженер	2550	2050	1800
Заступник головного інженера	1900	—	—
Головний механік	2350	2000	1700
Начальник виробничо-технічного відділу	1600	1450	1350
Начальники відділів: планового і організації праці	1550	1350	1200
Головний маркшейдер	1500	1300	1200

Лінійний персонал гірничого цеху

Начальник проходки шахти (гірничого цеху)	1800—2300
Начальник гірничої ділянки	1600—2100
Начальник вентиляції на газо- і пилонебезпечних шахтах	1300—1700
Помічники начальника проходки шахти (гірничого цеху)	1500—1950
Механік ділянки	1450—1800
Змінний інженер	1350—1700
Гірничий майстер	1100—1450
Гірничий майстер по транспорту	1000—1250
Гірничий майстер по вентиляції	1000—1100
Нормувальник по гірничих роботах	1050—1250

Шахтобудівні і шахтопрохідницькі трести

Керуючий трестом	2600—3400
Головний інженер тресту	2300—3000
Головні механіки трестів	1700—2100

Розподіл будівельних управлінь за категоріями провадиться залежно від такого річного обсягу робіт:

(млн. карб.)

	I категорія	II категорія	III категорія
В цінах 1950 р.	понад 13,8	від 6,5 до 13,8	від 3,2 до 6,5

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 5
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 5 березня 1957 р. № 193

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання гірничих майстрів, керівних, інженерно-технічних працівників діючих вугільних шахт (шахтоуправлінь) і трестів Донбасу й тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР

I. Загальні положення

1. З метою заохочення гірничих майстрів, керівних і інженерно-технічних працівників діючих вугільних шахт (шахтоуправлінь), трестів Донбасу Міністерства місцевої і паливної промисловості Української РСР, а також вугільних шахт і тресту «Львіввугілля» цього Міністерства запровадити для зазначених працівників преміювання за виконання і перевиконання плану виробництва.

2. Інженерно-технічні працівники вугільних шахт (шахтоуправлінь) і трестів преміюються за щомісячними результатами роботи підприємств в цілому, працівники дільниць — за показниками роботи дільниць, гірничі майстри — за показниками роботи обслуговуваних дільниць, лав. Працівники шахтного транспорту, вентиляції і допоміжних цехів (сортування, вантаження, механічна майстерня) преміюються за показниками роботи шахти, при умові виконання плану робіт (виробництва) по своєму цеху.

II. Круг тих, що преміюються, і розміри преміювання

3. Премії за виконання і перевиконання місячного плану виплачуються за такими показниками: для добувних дільниць, вугільних шахт (шахтоуправлінь) і трестів — по видобутку вугілля, для дільниць підготовчих, ремонтно-відбудовних і капітальних робіт — за обсягом виконаних робіт.

4. Премії за цим Положенням виплачуються в таких розмірах (в процентах до посадового окладу):

	Розміри премії в % до посадового окладу	
	за виконання плану	за кожний % перевиконання плану
По дільницях, вугільних шахтах, шахтоуправліннях і трестах: а) начальники, керуючі, головні інженери, заступники керуючих по видобутку вугілля і головні механіки. . . б) начальники і їх заступники, помічники, механіки і гірничі майстри дільниць по видобутку вугілля, підготовчих роботах і шахтному транспорту, начальники вентиляції на шахтах III категорії і зверхкатегорних по газу і з видобутком вугілля понад 1000 т	40	4

	Розміри премії в % до посадового окладу	
	за виконання плану	за кожний % перевиконання плану
за добу, заступники начальників (керуючих), заступники, помічники головних інженерів і головних механіків, головні енергетики, начальники змін на шахтах, начальники і заступники начальників відділів: виробничого, технічного, організації праці, планового, головні маркшейдери, головні геологи, головні бухгалтери, диспетчери гірничі і підземного транспорту, інженери по організації праці на шахтах, начальники районів (районні інженери)	40	3
в) помічники начальників (керуючих), начальники, помічники начальників і гірничі майстри вентиляції на решті шахт, начальники, механіки і десятники вантаження, начальники і десятники поверхневої відкатки, завідувачі й майстри поверхневого комплексу, начальники решти відділів і їх заступники, нормувальники, плановики, маркшейдери, геологи, начальники і майстри ВТК, хронометражисти	20	3

5. Працівники, які не передбачені цим Положенням, але які активно сприяють виконанню плану, преміюються на розсуд керівників підприємств. На преміювання цієї групи працівників витрачається до 15% суми премії, нарахованої працівникам шахти (шахтоуправління), і до 20% — нарахованої працівникам тресту.

6. При невиконанні плану собівартості премії за виконання і перевиконання плану видобутку вугілля виплачуються всім працівникам дільниць, вугільних шахт (шахтоуправління), трестів в розмірі не більше 50%.

7. Зберегти для начальників, керуючих, головних інженерів, головних механіків, механіків відділів збагачення, начальників і майстрів ВТК, завідувачих, механіків і десятників збагачувальних установок, вугільних шахт (шахтоуправління), трестів порядок преміювання за зниження і виконання стандарту зольності, встановлений постановою Ради Міністрів СРСР від 29 травня 1948 року № 1725 з наступними змінами.

8. Виплачувати премії за виконання плану проходження основних підготовчих виробок в розмірі 17% і за кожний процент перевиконання плану — 2,5% місячного окладу таким працівникам:

начальникам, керуючим, головним інженерам, головним механікам, заступникам і помічникам головних інженерів і головних механіків, головним маркшейдерам, головним геологам, геологам, начальникам районів (районним інженерам), начальникам змін, диспетчерам, начальникам відділів: технічного, виробничого, організації праці вугільних шахт (шахтоуправління), трестів, на-

чальникам, заступникам, помічникам, механікам, гірничим майстрам, нормувальникам, маркшейдерам дільниць по видобутку вугілля, дільниць підземного транспорту.

Виплата премій зазначеним працівникам провадиться при умові виконання плану видобутку вугілля.

III. Порядок преміювання і затвердження премій

9. Премії затверджуються:

а) начальникам, керуючим, головним інженерам, начальникам планових відділів, головним маркшейдерам і головним бухгалтерам — керівником вищестоящої господарської організації;

б) решті інженерно-технічних працівників і службовців — керівником даного підприємства або організації.

10. Загальна сума нарахованої за місяць премії за всіма діючими положеннями про преміювання, крім премії по Всесоюзному соціалістичному змагання, не повинна перевищувати:

а) для працівників дільниць і шахт — 1,3 місячного окладу;

б) для працівників трестів — 1,1 місячного окладу.

11. Міністри, начальники Головного управління, управління, керуючому трестом, начальники шахтоуправління (шахти) надається право позбавляти всієї або частини премії керівних та інженерно-технічних працівників і службовців за виробничі і господарські упущення в роботі.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сіренко

Додаток № 6
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 5 березня 1957 р. № 193

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання робітників, гірничих майстрів, керівних та інженерно-технічних працівників за виконання і перевиконання нормативів проходження гірничих виробок на будівництві вугільних шахт Донбасу і тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР

Для створення колективної заінтересованості робітників, гірничих майстрів та інженерно-технічних працівників у виконанні і перевиконанні місячних нормативів проходки гірничих виробок встановити такий порядок і розміри преміювання:

1. Робітникам гірничо-прохідницьких бригад, зайнятим на проходженні й армуванні вертикальних стовбурів, виплачувати за виконання місячного нормативу проходки (армування) 20% заробітку за прямими відрядними розцінками і при перевиконанні місячного нормативу додатково за кожний процент перевиконання по 1,5% заробітку за прямими відрядними розцінками. Черговим слюсарям по стовбуру, машиністам підвісних насосів і підривному у стовбурах премію за виконання і перевиконання місячного нормативу виплачувати в тих же розмірах до тарифної ставки за відроблені протягом місяця зміни.

2. Робітникам гірничо-прохідницьких бригад, зайнятим на проходженні горизонтальних і похилих гірничих виробок, виплачувати за виконання місячного нормативу проходки 17% заробітку за прямими відрядними розцінками і при перевиконанні місячного нормативу додатково за кожний процент перевиконання по 1,5% заробітку за прямими відрядними розцінками.

3. Норматив проходження по кожній гірничій виробці, за виконання і перевиконання якого провадиться преміювання, встановлюється керуючим трестом з урахуванням оснащення і прийнятої організації робіт, але не нижче середніх місячних нормативів, встановлених Міністерством.

4. Робітникам інших професій, зайнятим на підземних роботах, виплачувати за виконання плану проходження гірничих виробок по обслуговуваних забоях, дільниці або шахті 12% і за кожний процент перевиконання плану 1% тарифної ставки за відроблені протягом місяця зміни.

5. Працівникам лінійного персоналу (гірничим майстрам, змінним інженерам і технікам, нормувальникам, помічникам начальників проходки, механікам, начальникам гірничих дільниць і начальникам проходки шахт (гірничих цехів) премію виплачувати за виконання і перевиконання за місяць нормативу проходження гірничих виробок і армування вертикальних стовбурів в середньому по обслуговуваних забоях, дільниці, шахті в розмірах (до посадового окладу), встановлених для гірничо-прохідницьких бригад, при умові виконання плану гірничих робіт відповідно по обслуговуваних забоях, дільниці, шахті.

6. Інженерно-технічним працівникам шахтобудівних і шахтопрохідницьких (будівельно-монтажних) управлінь: начальникам, головним інженерам, заступникам і помічникам головних інженерів, головним механікам (енергетикам), їх заступникам і помічникам, головним маркшейдерам, маркшейдерам, начальникам відділів: виробничо-технічного, планового, організації праці, нормування і заробітної плати (старшим нормувальникам) і постачання премію виплачувати за виконання і перевиконання по шахтобудівному або шахтопрохідницькому управлінню середньомісячного нормативу проходження гірничих виробок і армування вертикальних стовбурів, при умові виконання плану проходження гірничих виробок, в таких розмірах:

за виконання середньомісячного нормативу проходження гірничих виробок і армування стовбурів — 25% окладу і при перевиконанні місячного нормативу — додатково за кожний процент перевиконання по 1,5% місячного посадового окладу за фактично відпрацьований час.

7. Інженерно-технічним працівникам шахтобудівних і шахтопрохідницьких трестів: керуючим, начальникам, головним інженерам, головним механікам, їх заступникам (по гірничих роботах), головним енергетикам, головним маркшейдерам, маркшейдерам, начальникам відділів (секторів): технічного, виробничого, організації праці, нормування і заробітної плати, їх заступникам (по гірничих роботах), старшим інженерам, інженерам (по гірничих роботах), начальникам відділів (контор) технічного постачання та їх заступникам премію виплачувати за виконання і перевиконання по тресту середніх місячних нормативів проходження вертикальних стовбурів, решти гірничих виробок і армування вертикальних стовбурів при умові виконання плану проходження гірничих виробок.

Премію інженерно-технічним працівникам шахтобудівних і шахтопрохідницьких трестів виплачувати по результатах роботи за кожний місяць. Розміри премії за виконання і перевиконання нормативів проходки гірничих виробок не повинні перевищувати 100% місячного посадового окладу за квартал.

8. Працівники, які допустили прогул з неповажних причин, позбавляються премії за даний місяць.

9. Встановити граничні розміри загальної суми премії, виплачуваної за місяць інженерно-технічним працівникам за всіма діючими положеннями: лінійному персоналові і гірничим майстрам — 1,7 місячного окладу та інженерно-технічним працівникам шахтобудівних і шахтопрохідницьких управлінь — 1,3 місячного окладу (крім премій по Всесоюзному соціалістичному змагання і премій за введення в дію об'єктів).

10. Преміювання провадиться:
інженерно-технічних працівників будівельних управлінь і трестів — наказом керуючого трестом;

керуючих і головних інженерів трестів — наказом начальника главку.

11. З введенням в дію цього Положення скасовуються всі діючі Положення про преміювання інженерно-технічних працівників і підземних робітників за виконання і перевиконання плану проходження гірничих виробок.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 7
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 5 березня 1957 р. № 193

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок навчання і оплати праці робітників, які навчаються, діючих і тих, що будуються, вугільних шахт Донбасу й тресту «Львіввугілля» Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР

I. Загальні положення

1. Навчання робітників провадиться в робітничій бригаді за програмами, розробленими Міністерством.

2. Робітникам, які вивчають інші підземні професії, строк навчання встановлюється відповідно до програм виробничого навчання, розроблених Міністерством.

3. Теоретична підготовка робітників, які навчаються, провадиться у вільний від роботи час при навчальних пунктах шахт.

4. Приймання іспитів провадиться на робочих місцях в лавах. Після успішної здачі іспитів, кваліфікаційною комісією в складі головного інженера шахти (шахтоуправління) або його заступника, представника Держгіртехнагляду і начальника дільниці робітникам, які навчаються, присвоюється професія, кваліфікаційний розряд і видається спеціальне посвідчення.

5. Робітникам, які навчаються і виконують протягом місяця норми виробітку, надається право достроково здавати іспити.

II. Оплата праці робітників, які навчаються

1. Заробітна плата новим робітникам, зайнятим на підземних роботах експлуатаційних шахт і тих, що будуються, і які проходять навчання індивідуально-бригадним методом у бригаді досвідчених робітників нараховується:

у перший місяць навчання виходячи з 60%, в другий місяць виходячи з 80% і при навчанні більше двох місяців навчання до здачі іспитів, виходячи з 90% тарифної ставки тієї професії, якій вони навчаються.

2. Новим підземним почасовим робітникам виплачувати за час навчання протягом двох місяців 50% тарифної ставки тієї професії, якій вони навчаються, але не менше 20 карбованців за день; при самостійному обслуговуванні робочого місяця виплачувати цим робітникам повну тарифну ставку.

3. Оплату праці робітників, новоприйнятих на шахту і на будівництво шахти на підземні роботи, в період попереднього навчання правилам безпеки провадити з розрахунку 50% тарифної ставки відповідної професії, але не менше 20 карбованців за день.

4. Новоприбулим робітникам, які навчаються будівельним і монтажним професіям бригадно-індивідуальним методом, виплачувати за час їх навчання, але не більше трьох місяців, тарифну ставку тієї професії і розряду, за якими вони навчаються, але не вище 4 розряду.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

50 Про структуру, штати, мережу та оплату праці працівників системи Головного управління матеріально-технічного постачання Міністерства сільського господарства Української РСР¹

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 10 грудня 1956 року № 1570 «Про оплату праці працівників системи Головсільпостачу Міністерства сільського господарства СРСР і системи Головавторакторозбуту Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування» та на розвиток постанови Ради Міністрів УРСР від 8 січня 1957 року № 9 «Про заходи поліпшення та впорядкування постачання сільського господарства», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

2. Затвердити штатний розпис адміністративно-управлінського персоналу Республіканської бази і типові штати обласних, міжрайонних баз, пристанційних і глибинних складів Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР, а також мережу цих баз і складів по областях, згідно з додатками №№ 2—6.

Зобов'язати облвиконкоми в двотижневий строк переглянути та затвердити діючу мережу роздрібних магазинів Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР.

8. Встановити торгові націнки на товари, що реалізуються з обласних, міжрайонних баз, складів і магазинів Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР, в розмірі 12,8 процента і по транзитних операціях — 0,2 процента до оптових цін промисловості.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 7 березня 1957 р., № 195.

¹ Публікуються лише п.п. 2 і 8 та додатки №№ 3—6.

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 березня 1957 р. № 195

ТИПОВІ ШТАТИ

обласних баз Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР

Найменування посад	Групи по штатах, в залежності від розміру товарообороту за рік (в млн. крб.)			
	до 10 млн. крб.	від 10 до 25 млн. крб.	від 25 до 50 млн. крб.	понад 50 млн. крб.
	IV група	III група	II група	I група
Директор	1	1	1	1
Начальник оперативного відділу	—	1	1	1
Товарознавець	1	—	1	1
Завідуючий складом	2	3	3	4
Кладовщик	2	2	3	3
Експедитор	1	1	1	1
Агент	—	—	1	1
Старший бухгалтер	1	1	1	1
Заступник старшого бухгалтера	1	1	1	1
Бухгалтер	1	1	2	3
Помічник бухгалтера	1	1	1	2
Картотетник	—	1	1	1
Касир	1	1	1	1
Секретар-друкарка	—	1	1	1
Всього	12	15	19	22

Примітка: В штат бази III групи з товарооборотом понад 15 млн. крб. на рік може бути введена додаткова посада бухгалтера; на базах II групи з товарооборотом понад 35 млн. крб. на рік може бути введена додаткова посада помічника бухгалтера.

Посадові оклади встановлюються відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 10 грудня 1956 року № 1570.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 березня 1957 р. № 195

ТИ П О В І Ш Т А Т И

міжрайонних баз Головсільпостачу Міністерства сільського господарства УРСР

Найменування посад	Група по штатах в залежності від розміру товарообороту на рік (в млн. крб.)				
	до 3 млн. крб.	від 3 до 6 млн. крб.	від 6 до 10 млн. крб.	від 10 до 15 млн. крб.	понад 15 млн. крб.
	V група	IV група	III група	II група	I група
Директор бази	—	1	1	1	1
Завідуючий базою	1	—	—	—	—
Товарознавець	—	—	1	1	1
Завідуючий складом	—	1	1	1	1
Кладовщик	1	1	1	1	1
Прийомщик	—	—	—	—	1
Старший бухгалтер	1	1	1	1	1
Бухгалтер	—	1	1	1	1
Помічник бухгалтера	1	—	—	1	2
Картотетник	—	—	—	1	1
Касир-рахівник	—	1	1	1	1
Всього	4	6	7	9	11

Примітка: 1. В штат бази IV групи з товарооборотом понад 5 млн. крб. може бути введена додаткова посада товарознавця; на базах III групи з товарооборотом понад 8 млн. крб. може бути введена додаткова посада пом. бухгалтера.

2. Посадові оклади встановлюються відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 10 грудня 1956 року № 1570.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 5
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 березня 1957 р. № 195

ТИПОВІ ШТАТИ

пристанційних і глибинних складів Головсільпостачу
Міністерства сільського господарства УРСР

Найменування посад	Група по штатах в залежності від розміру товарообороту на рік (в млн. крб.)			
	до 0,3 млн. крб.	0,3—0,6 млн. крб.	0,6—1,0 млн. крб.	понад 1,0 млн. крб.
	IV група	III група	II група	I група
Завідуючий складом	1	1	1	1
Рахівник-касир	—	—	0,5	1
Всього	1	1	1,5	2

Примітка: 1. На складах з товарооборотом понад 1,5 млн. крб. може бути введена додаткова посада кладовщика-продавця.

2. Посадові оклади встановлюються відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 10 грудня 1956 року № 1570.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сіренко

Додаток № 6
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 березня 1957 р. № 195

МЕРЕЖА БАЗ І СКЛАДІВ

Головного управління матеріально-технічного постачання «Головсільпостач»
Міністерства сільського господарства Української РСР

Найменування організацій, підвідомчих Головсільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
Київське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Київська облбаза 2. Білоцерківська міжрайбаза 3. Миронівська міжрайбаза	1. Святошинський 2. Васильківський 3. Боролянський 4. Янівський 5. Вільчанський

Найменування організацій, підвідомчих Голов-сільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих обл-сільгосппостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сіль-госппостачу
	4. Березанська міжрай-база 5. Кагановичська між-райбаза	6. Білоцерківський 7. Устинівський 8. Сквирський 9. Узинський 10. Фастівський 11. Тетіївський 12. Миронівський 13. Богуславський 14. Кагарлицький 15. Вільшанський 16. Рокитнянський 17. Бориспільський 18. Баришівський 19. Березанський 20. Переяславський 21. Згурівський 22. Яготинський
Черкаське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгосппостач	1. Черкаська облбаза 2. Уманська міжрайбаза 3. Золотоніська » 4. Шполянська » 5. Звенигородська » 6. Жашківська »	1. Черкаський 2. Смілянський 3. Володимирський 4. Кам'янський 5. Корсунь-Шевченківський 6. Таганчанський 7. Шполянський 8. Городищенський 9. Капітанівський 10. Уманський 11. Потаський 12. Тальнівський 13. Христинівський 14. Жашківський 15. Золотоніський 16. Пальмирівський 17. Гладківщинський 18. Драбівський 19. Кононівський 20. Монастирищенський 21. Івахнинський 22. Звенигородський
Вінницьке обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгосппостач	1. Вінницька облбаза 2. Вапнярська міжрай-база 3. Жмеринська міжрай-база 4. Могилів-Подільська міжрайбаза	1. Вінницький 2. Гніванський 3. Голендрівський 4. Вороновицький 5. Козятинський 6. Турбівський 7. Вапнярський

Найменування організацій, підвідомчих Головсільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
	5. Хмельницька міжрайбаза 6. Бершадська міжрайбаза 7. Гайсинська міжрайбаза 8. Погребищенська міжрайбаза	8. Журавлівський 9. Крижопільський 10. Попелюхівський 11. Тростянецький 12. Ямпільський 13. Жмеринський 14. Браїлівський 15. Яришівський 16. Рахнівський 17. Барський 18. Ялтушківський 19. Могилів-Подільський 20. Вендичанський 21. Копайгородський 22. Котюжанський 23. Моївський 24. Хмельницький 25. Уладівський 26. Крижанівський 27. Бершадський 28. Джулинський 29. Чечельницький 30. Гайсинський 31. Дуклянський 32. Кублицький 33. Ладжинський 34. Ситковецький 35. Сорокинський 36. Немирівський 37. Каролінський 38. Ржевуський 39. Погребищенський 40. Липовецький 41. Оратівський
Хмельницьке обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Хмельницька облбаза 2. Шепетівська міжрайбаза 3. Кам'янець-Подільська міжрайбаза 4. Старо-Костянтинівська міжрайбаза 5. Деражнянська міжрайбаза	1. Хмельницький 2. Закупненський 3. Війтовецький 4. Вікторійський 5. Ярмолинецький 6. Скибневський 7. Чорноострівський 8. Волочиський 9. Старо-Костянтинівський 10. Антонинський 11. Красилівський

Найменування організацій, підвідомчих Головсільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
Житомирське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Житомирська облбаза 2. Бердичівська міжрайбаза 3. Новоград-Волинська міжрайбаза 4. Коростенська міжрайбаза 5. Овруцька міжрайбаза 6. Печанівська міжрайбаза 7. Малинська міжрайбаза	12. Деражнянський 13. Комарівський 14. Кам'янець-Подільський 15. Дунаєвецький 16. Балинський 17. Шепетівський 18. Ізяславський 19. Суховольський 20. Полонський 21. Славутський 22. Чотирбоківський 23. Адампільський 1. Житомирський 2. Андрушівський 3. Горбашівський 4. Коднянський 5. Попільнянський 6. Скочищенський 7. Турчинський 8. Бердичівський 9. Бровківський 10. Зарудинський 11. Чуднівський 12. Новоград-Волинський 13. Яблунівський 14. Курненський 15. Корсстенський 16. Лугинський 17. Чоповицький 18. Олевський 19. Овруцький 20. Малинський 21. Печанівський
Чернігівське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Чернігівська облбаза 2. Ніжинська міжрайбаза 3. Прилуцька міжрайбаза 4. Менська міжрайбаза 5. Новгород-Сіверська міжрайбаза	1. Чернігівський 2. Голубівщинський 3. Дроздівський 4. Горностаївський 5. Ніжинський 6. Носівський 7. Бобровицький 8. Лосинівський 9. Новобиківський 10. Плисецький 11. Бахмацький 12. Прилуцький

Найменування організацій, підвідомчих Головсільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгосппостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгосппостачу
Сумське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгосппостач	1. Сумська облбаза 2. Охтирська міжрайбаза 3. Глухівська » 4. Роменська » 5. Конотопська »	13. Ічнянський 14. Рубанський 15. Малодівицький 16. Линовицький 17. Менський 18. Корюківський 19. Городнянський 20. Щорський 21. Новгород-Сіверський 22. Семенівський 1. Сумський 2. Лебединський 3. Краснопільський 4. Сироватський 5. Торопільський 6. Охтирський 7. Кириківський 8. Смородинський 9. Білопільський 10. Виринський 11. Глухівський 12. Маківський 13. Свеський 14. Побединський 15. Роменський 16. Талалаївський 17. Конотопський 18. Кролевецький 19. Дубов'язівський 20. Буринський
Харківське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгосппостач	1. Харківська облбаза 2. Ізюмська міжрайбаза 3. Богодухівська » 4. Вовчанська » 5. Куряжська » 6. Красноградська » 7. Лозівська » 8. Куп'янська »	1. Золочівський 2. Граківський 3. Куряжанський 4. Богодухівський 5. Гутянський 6. Тополівський 7. Вовчанський 8. Великобурлудський 9. Приколотненський 10. Білоколодезянський 11. Ізюмський 12. Балаклійський 13. Коломацький 14. Ковязький 15. Красноградський 16. Сахновщанський

Найменування організацій, підвідомчих Голов-сільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих обл-сільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
Полтавське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Полтавська облбаза 2. Кременчуцька міжрайбаза 3. Лубенська міжрайбаза 4. Миргородська » 5. Кобеляцька » 6. Гадяцька »	17. Зачепилівський 18. Кегичівський 19. Власівський 20. Лозівський 21. Лихачівський 22. Заоскольський 23. Дворічанський 24. Булацелівський 25. Старовірівський 1. Полтавський 2. Карлівський 3. Решетилівський 4. Селищанський 5. Кочубеївський 6. Гадяцький 7. Лохвицький 8. Венеславівський 9. Кобеляцький 10. Веселоподільський 11. Ганнівський 12. Рублівський 13. Глобинський 14. Хорольський 15. Ромоданівський 16. Пирятинський 17. Кибинський 18. Сенчанський 19. Гоголівський 20. Миргородський 21. Лубенський
Дніпропетровське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Дніпропетровська облбаза 2. Криворізька міжрайбаза 3. Нікопольська міжрайбаза 4. Павлоградська міжрайбаза 5. Синельниківська міжрайбаза 6. П'ятихатська міжрайбаза 7. Межівська міжрайбаза 8. Новомосковська міжрайбаза	1. Криворізький 2. Нікопольський 3. Синельниківський 4. П'ятихатський

Найменування організацій, підвідомчих Головсільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
Сталінське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Сталінська облбаза 2. Слов'янська міжрайбаза 3. Артемівська міжрайбаза 4. Ждановська міжрайбаза 5. Чистяківська міжрайбаза 6. Красноармійська міжрайбаза	1. Сталінський 2. Артемівський 3. Ждановський 4. Чистяківський 5. Волноваський
Ворошиловградське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Ворошиловградська облбаза 2. Старобільська міжрайбаза 3. Сватівська міжрайбаза 4. Міловська міжрайбаза 5. Ровеньківська »	1. Ворошиловградський 2. Старобільський 3. Сватівський
Кіровоградське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Кіровоградська облбаза 2. Ново-Українська міжрайбаза 3. Олександрійська міжрайбаза 4. Долинська міжрайбаза 5. Грушківська міжрайбаза	1. Кіровоградський 2. Ново-Миргородський 3. Капустянський 4. Маловисківський 5. Помощнянський 6. Перегонівський 7. Ново-Український 8. Павлівський 9. Понтаївський 10. Олександрійський 11. Фундуклівський 12. Цибулівський 13. Куцівський 14. Долинський 15. Осипівський 16. Емилівський 17. Грушківський 18. Хощеватовський
Одеське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Одеська облбаза 2. Березівська міжрайбаза 3. Любашівська міжрайбаза 4. Котовська міжрайбаза 5. Болградська міжрайбаза	1. Кодимський 2. Слобідський 3. Мардарівський 4. Балтський 5. Білгород-Дністровський 6. Арцизький 7. Болградський

Найменування організацій, підвідомчих Головсільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
Миколаївське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	6. Білгород-Дністровська міжрайбаза 7. Арцизька міжрайбаза 8. Ізмаїльська міжрайбаза 1. Миколаївська облбаза 2. Вознесенська міжрайбаза 3. Снігурівська міжрайбаза 4. Новобузька міжрайбаза 5. Первомайська міжрайбаза	1. Миколаївський 2. Вознесенський 3. Снігурівський 4. Новобузький 5. Казанківський
Херсонське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Херсонська облбаза 2. Каховська міжрайбаза 3. Великолепетиська міжрайбаза 4. Скадовська міжрайбаза 5. Великоолександрівська міжрайбаза 6. Партизанська міжрайбаза	1. Херсонський 2. Каховський 3. Великолепетиський 4. Скадовський 5. Великоолександрівський 6. Партизанський
Запорізьке обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Запорізька облбаза 2. Мелітопольська міжрайбаза 3. Осипенківська міжрайбаза 4. Пологівська міжрайбаза 5. Михайлівська міжрайбаза 6. Оріхівська міжрайбаза	1. Якимівський 2. Троянівський 3. Розівський 4. Царекостянтинівський 5. Великотокмацький 6. Кам'янсько-Дніпровський
Кримське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Сімферопольська облбаза 2. Джанкойська міжрайбаза 3. Феодосійська міжрайбаза 4. Євпаторійська міжрайбаза	Ялтинський

Найменування організацій, підвідомчих Головсільгоспостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
Волинське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільгоспостачу — облсільгоспостач	5. Керченська міжрайбаза 6. Бахчисарайська міжрайбаза 1. Волинська облбаза 2. Ковельська міжрайбаза 3. Володимир-Волинська міжрайбаза 4. Любомльська міжрайбаза 5. Камінь-Каширська міжрайбаза	1. Луцьк-Східний 2. Володимир-Волинський 3. Іваничівський 4. Ковельський 5. Повурський 6. Любомльський
Ровенське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільгоспостачу — облсільгоспостач	1. Ровенська облбаза 2. Дубнівська міжрайбаза 3. Костопільська міжрайбаза 4. Сарненська міжрайбаза	1. Ровенський 2. Клеванський 3. Дубнівський 4. Вербський 5. Червоноармійський 6. Здолбунівський 7. Костопільський 8. Сарненський 9. Рафалівський 10. Рокитнянський 11. Домбровицький
Тернопільське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільгоспостачу — облсільгоспостач	1. Тернопільська облбаза 2. Бучацька міжрайбаза 3. Кременецька » 4. Чортківська »	1. Тернопільський 2. Збаразький 3. Козівський 4. Підволочиський 5. Ланівський 6. Зборовський 7. Гримайлівський 8. Скала-Подільський 9. Трембовлянський 10. Бучацький 11. Івано-Пустенський 12. Кременецький
Львівське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільгоспостачу — облсільгоспостач	1. Львівська облбаза 2. Краснянська міжрайбаза 3. Радехівська міжрайбаза 4. Несторівська міжрайбаза 5. Бродівська міжрайбаза	1. Львівський 2. Городоцький 3. Яворівський 4. Краснянський 5. Золочівський 6. Радехівський 7. Кам'янсько-Бузький 8. Несторівський 9. Рава-Руський 10. Бродівський 11. Червоноградський

Найменування організацій, підвідомчих Головсільпостачу	Найменування організацій, підвідомчих облсільгоспостачу	Найменування складів, підвідомчих базам Сільгоспостачу
Дрогобицьке обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Дрогобицька облбаза 2. Самбірська міжрайбаза 3. Стрийська міжрайбаза 4. Мостиська міжрайбаза	1. Гніздицький 2. Самбірський 3. Старосамбірський 4. Турківський
Станіславське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Станіславська облбаза 2. Коломийська міжрайбаза 3. Галицька міжрайбаза 4. Калуська » 5. Городенківська »	1. Городенківський 2. Коломийський 3. Станіславський 4. Отинянський 5. Надвірнянський 6. Калуський 7. Долинський 8. Галицький 9. Заболотівський
Чернівецьке обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Чернівецька облбаза 2. Вашківецька міжрайбаза 3. Сокирянська міжрайбаза 4. Новоселицька міжрайбаза 5. Кельменецька міжрайбаза	1. Чернівецький 2. Заставнівський 3. Кіцманський 4. Янауцький 5. Вижницький 6. Вашківецький 7. Сокирянський 8. Новоселицький 9. Глибоцький 10. Сторожинецький
Закарпатське обласне управління матеріально-технічного постачання Укрголовсільпостачу — облсільгоспостач	1. Мукачівська облбаза 2. Хустівська міжрайбаза 3. Ужгородська міжрайбаза	1. Свалявський 2. Воловецький 3. Тячівський 4. Солотвинський 5. Перечинський 6. Великоберезнянський 7. Іршавський 8. Севлюський 9. Берегівський
Республіканська база Укрголовсільпостачу — (м. Київ)	—	—

51 Про заснування перехідних Червоних Прапорів для присудження підприємствам і організаціям Головного управління Дніпровського річкового пароплавства при Раді Міністрів Української РСР — переможцям у республіканському соціалістичному змаганні

Рада Міністрів Української РСР і Українська республіканська Рада професійних спілок постановляють:

1. Заснувати для присудження колективам підприємств, суден і організацій Головного управління Дніпровського річкового пароплавства при Раді Міністрів УРСР — переможцям у республіканському соціалістичному змаганні:

а) один перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів Української РСР і Української республіканської Ради професійних спілок з першою грошовою премією;

б) один перехідний Червоний Прапор Головного управління Дніпровського річкового пароплавства при Раді Міністрів УРСР і Українського республіканського комітету професійних спілок робітників морського і річкового флоту з першою грошовою премією.

2. Встановити для колективів підприємств, суден та організацій Головного управління Дніпровського річкового пароплавства при Раді Міністрів УРСР — переможців у республіканському соціалістичному змаганні 2 других і 1 третю грошові премії, а також 5 вимпелів з третьою грошовою премією для колективів суден.

3. Виплату премій по республіканському соціалістичному змаганню проводити відповідно до шкали, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

В. о. Голови Української
республіканської Ради
професійних спілок
М. Жданов

м. Київ, 8 березня 1957 р., № 197.

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
і Укр. республіканської Ради
профспілок від 8 березня
1957 р. № 197

ШКАЛА ПРЕМІЙ

для підприємств і організацій Головного управління Дніпровського річкового
пароплавства при Раді Міністрів УРСР

(в карбованцях)

Кількість працюючих	Розмір премій в квартал		
	I премія	II премія	III премія
Від 100 до 250 чол.	16875	11250	9000
» 251 » 500 »	22500	16875	11250
» 501 » 1000 »	45000	33750	22500
» 1001 » 2000 »	73125	56250	45000
» 2001 » 3000 »	112500	84375	67500
» 3001 » 5000 »	168750	112500	95625
» 5001 » 7500 »	196875	140625	112500
» 7501 » 10000 »	225000	168750	140625
» 10001 » 15000 »	281250	225000	168750
Понад 15000 чоловік	393750	281250	225000

П р и м і т к а: Премії для підприємств з меншою кількістю працюючих встановлюються в розмірі відповідної частини премії, встановленої для підприємств з кількістю працюючих в 100 чоловік.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

52 Про зміну порядку розподілу концентрованих кормів державних ресурсів і план використання концентрованих кормів по Українській РСР на 1957 рік¹

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 21 лютого 1957 року № 179, Рада Міністрів Української РСР п о с т а н о в л я є:

7. Довести до відома облвиконкомів, міністерств і відомств, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 21 лютого 1957 року № 179:

а) встановила, що, починаючи з 1957 року, Ради Міністрів союзних республік розподіляють концентровані корми для забезпечення

¹ Публікуються лише п.п. 7 і 8 — без додатків.

продуктивного тваринництва радгоспів, колгоспів і інших господарств, гужового транспорту загальносоюзних і союзно-республіканських міністерств і відомств, розташованих на території республіки, для отоварювання заготівель і закупок сільськогосподарських продуктів, вільного продажу населенню, забезпечення комбікормової промисловості сировиною, здійснення дострокового завозу і для інших цілей, за винятком концентрованих кормів, які направляються на задоволення загальносоюзних потреб: на забезпечення потреби військових споживачів, експорту, для завозу в союзні республіки, які не мають достатньої кількості власних концентрованих кормів;

б) визнала такими, що втратили силу, раніш прийняті рішення Уряду про норми зустрічного продажу концентрованих кормів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і норми витрати концентрованих кормів для гужового транспорту і продуктивного тваринництва;

в) встановила, що виділення концентрованих кормів для забезпечення загальносоюзних потреб і вивіз цих кормів провадяться в першочерговому порядку відповідно до затвердженого плану, незалежно від виконання плану виробництва кормів.

Поставка комбікормів, висівок і зернофуражу для загальносоюзних потреб і контроль за поставкою покладається на Міністерство хлібопродуктів СРСР, а поставка макухи і контроль за нею — на Міністерство промисловості продовольчих товарів СРСР;

г) щоб уникнути зустрічних і нераціональних залізничних перевозок надала право Міністерству хлібопродуктів СРСР і Міністерству промисловості продовольчих товарів СРСР, в разі необхідності, провадити за погодженням з Радами Міністрів союзних республік вивіз із республік необхідної кількості концентрованих кормів в потоковому напрямку з завезенням відповідної кількості концентрованих кормів з інших республік;

д) в зв'язку з передачею державних ресурсів концентрованих кормів у розпорядження Рад Міністрів союзних республік встановила, що клопотання облвиконкомів, міністерств і відомств про відпуск концентрованих кормів розглядаються Радами Міністрів союзних республік;

е) анулювала з 1 січня 1957 року невибрані фонди кормів, виділені по плану на 1956 рік. Встановила, що кзартальні фонди кормів діють протягом 1957 року.

8. Звернути увагу облвиконкомів, міністерств і відомств УРСР на те, що на місцях допускається неправильна практика, коли відгодівля худоби в підсобних господарствах і на відгодівельних пунктах торговельних організацій і відділів робітничого постачання провадиться з розрахунком на одержання концентрованих кормів з

державних ресурсів і в той же час не забезпечується виробництво і повне використання кормів власних ресурсів, особливо за рахунок харчових відходів.

Зобов'язати міністерства і відомства республіки вжити заходів до рішучого збільшення виробництва власних концентрованих кормів для потреб тваринництва; встановити, що потреби тваринництва радгоспів і підсобних господарств в кормах повинні забезпечуватись виключно за рахунок виробництва власних кормів, а відгодівля худоби в торговельних організаціях і відділах робітничого постачання повинна провадитись з повним використанням всіх харчових відходів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 18 березня 1957 р., № 219.

53 Про передачу функцій лекційної пропаганди органів Міністерства культури Української РСР Товариству для поширення політичних і наукових знань Української РСР

З метою поліпшення лекційної пропаганди в УРСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Передати функції лекційної пропаганди органів Міністерства культури УРСР Товариству для поширення політичних і наукових знань УРСР.

2. Зобов'язати Міністерство культури УРСР (т. Бабійчука) передати Товариству асигнування, передбачені по республіканському бюджету на 1957 рік на утримання Центрального лекційного бюро.

3. Зобов'язати виконкоми обласних та Севастопольської міської Рад депутатів трудящих передати правлінням обласних відділень Товариства для поширення політичних і наукових знань УРСР асигнування, передбачені за місцевими бюджетами на 1957 рік на утримання обласних та міських лекційних бюро.

4. Виділити додатково на 1957 рік Товариству для поширення політичних і наукових знань УРСР 538 тис. крб. для фінансування заходів по забезпеченню методичними посібниками, літературою та наочним приладдям сільських груп членів Товариства.

Міністерству фінансів УРСР (т. Щетиніну) профінансувати зазначені заходи за рахунок асигнувань на непередбачені витрати по республіканському бюджету на 1957 рік, в тому числі в II кварталі — 138 тис. крб., в III кварталі — 200 тис. крб., в IV кварталі — 200 тис. крб., і надалі передбачати в бюджеті потрібні кошти на проведення лекційної пропаганди.

5. Зобов'язати Міністерство культури УРСР (т. Бабійчука) передати правлінню Товариства чисельність працівників, а також фонд заробітної плати штатного і позаштатного персоналу, що затверджені на 1957 рік для центрального, обласних та міських лекційних бюро.

6. Виконкомам обласних і Севастопольської міської Рад депутатів трудящих забезпечити передачу правлінням обласних відділень Товариства спеціальних коштів лекційних бюро за станом на день передачі їм функцій по лекційній пропаганді.

7. Зобов'язати Міністерство культури УРСР (т. Бабійчука) передати без оплати Товариству для поширення політичних і наукових знань УРСР лекційне устаткування, наочне приладдя, кінопересувки, агітмашини, які належать лекційним бюро. Надавати організаціям Товариства безплатно один-два дні на тиждень лекційні зали будинків культури та клубів для проведення безплатних лекцій.

8. Міністерству культури УРСР і виконкомам обласних та Севастопольської міської Рад депутатів трудящих всю роботу по передачі функцій лекційної пропаганди правлінням організацій Товариства для поширення політичних і наукових знань УРСР закінчити до 20 березня 1957 року.

9. Зобов'язати Міністерство культури УРСР, виконкоми обласних та Севастопольської міської Рад депутатів трудящих забезпечити трудовлаштування працівників лекційних бюро, які не будуть використані в Товаристві для поширення політичних і наукових знань УРСР.

10. Зобов'язати Міністерство культури УРСР та його місцеві органи підтримувати з організаціями Товариства для поширення політичних і наукових знань діловий контакт і подавати їм повсякденну допомогу, особливо в організації лекційної роботи на селі.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

54 Про часткову зміну постанови Ради Міністрів Української РСР від 28 лютого 1957 року № 182 «Про організацію експлуатації гідротехнічних захисних споруд в зонах затоплення водоймищ гідроелектростанцій»

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. На часткову зміну постанови Ради Міністрів УРСР від 28 лютого 1957 року № 182¹ покласти на Головне управління водного господарства при Раді Міністрів УРСР завдання, функції, права і обов'язки по експлуатації гідротехнічних захисних споруд і підготовці зон затоплення водоймищ гідроелектростанцій, що передбачені вищезазначеною постановою для Головного управління водоймищ при Раді Міністрів УРСР.

2. В зв'язку з цим зобов'язати Головне управління водного господарства при Раді Міністрів УРСР (т. Мацуя) в місячний строк подати Раді Міністрів УРСР на затвердження пропозиції про внесення відповідних змін в структуру, штатний розпис та баланс доходів і видатків Головного управління водного господарства при Раді Міністрів УРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 18 березня 1957 р., № 231.

55 Про забезпечення вихованців дитячих будинків одягом і взуттям

На додаток до постанови Ради Міністрів Української РСР від 14 вересня 1956 року № 1134² «Про заходи поліпшення виховання дітей, які залишилися без піклування батьків», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Дозволити Міністерству освіти УРСР забезпечувати вихованців дитячих будинків одягом і взуттям по нормах, передбачених постановою ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР від 20 жовтня 1956 року № 1308³ (додаток № 3) для шкіл-інтернатів.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 20 березня 1957 р., № 238.

¹ ЗП УРСР, 1957 р., № 3—4, ст. 35.

² ЗП УРСР, 1956 р., № 17—18, ст. 185.

³ ЗП УРСР, 1956 р., № 19—20, ст. 198.

56 Про часткову зміну постанови Ради Міністрів Української РСР від 24 вересня 1953 року № 2007

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 28 лютого 1957 року «Про зміну статті 2 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 10 вересня 1953 року «Про скасування адміністративного виселення з будинків державних підприємств, установ та організацій робітників і службовців, що припинили трудові відносини», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Пункт 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 24 вересня 1953 року № 2007 «Про виконання Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР «Про скасування адміністративного виселення з будинків державних підприємств, установ та організацій робітників і службовців, що припинили трудові відносини» (ЗП УРСР 1953 року № 17 — 18, ст. 62), викласти в такій редакції:

«2. Зберегти, як виняток, адміністративне виселення без надання жилої площі робітників і службовців, які припинили трудові відносини в зв'язку зі звільненням за власним бажанням, або за порушення трудової дисципліни, або за вчинення злочину:

а) з будинків, що належать промисловим підприємствам і будовам вугільної, металургійної промисловості, електростанціям і транспорту, а також найбільш важливим підприємствам і будовам інших галузей народного господарства, що визначаються постановами Рад Міністрів союзних республік;

б) з будинків Міністерства оборони СРСР, Міністерства внутрішніх справ СРСР та їх органів, які знаходяться:

в обособлених військових містечках, при військових частинах, розташованих поза межами населених пунктів;

в закритих військових містечках з системою пропусків, розташованих у населених пунктах;

на аеродромах, військово-морських базах, полігонах, при військових академіях, науково-дослідних інститутах, базах і складах.

Адміністративному виселенню не підлягають:

особи, обрані на керівні посади зі звільненням від виконуваної роботи;

особи, переведені на іншу роботу за рішеннями директивних органів;

інваліди Вітчизняної війни, інваліди праці I і II груп, пенсіонери по старості, персональні пенсіонери;

сім'ї військовослужбовців і партизанів, загиблих або пропалих без вісті на фронтах Вітчизняної війни, сім'ї осіб, що перебувають

на службі в Радянській Армії, а також сім'ї померлих працівників, яким була надана жила площа підприємством або установою».

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 20 березня 1957 р., № 251.

57 Про затвердження Положення про спостережні комісії при виконавчих комітетах районних і міських Рад депутатів трудящих по контролю за діяльністю виправно-трудових установ Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити подане Прокуратурою УРСР і Міністерством внутрішніх справ УРСР, відповідно до постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 16 листопада 1956 року, Положення про спостережні комісії при виконавчих комітетах районних і міських Рад депутатів трудящих по контролю за діяльністю виправно-трудових установ УРСР (додається).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 20 березня 1957 р., № 252.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 20 березня 1957 року
№ 252

П О Л О Ж Е Н Н Я

про спостережні комісії при виконавчих комітетах районних і міських Рад депутатів трудящих по контролю за діяльністю виправно-трудових установ УРСР

1. З метою посилення громадського контролю за діяльністю виправно-трудових установ, при виконавчих комітетах районних і міських Рад депутатів трудящих, на території яких є виправно-трудові установи, утворюються спостережні комісії з представників радянських, профспілкових і комсомольських організацій.

2. Спостережні комісії в складі голови, заступника голови, секретаря і 4—6 членів комісії затверджуються виконавчими комітетами районних або міських Рад депутатів трудящих на весь строк повноважень Ради.

3. Спостережні комісії в своїй діяльності підзвітні виконкомам відповідних місцевих Рад депутатів трудящих.

4. Основними завданнями спостережних комісій є:

а) здійснення постійного контролю за організацією та проведенням адміністрацією виправно-трудових установ трудового перевиховання осіб, засуджених за вчинені злочини;

б) нагляд за виконанням Положення про виправно-трудові установи в справі перевиховання ув'язнених на основі залучення їх до суспільно-корисної праці, правильної організації праці ув'язнених, поліпшення їх санітарно-побутових умов, культурного обслуговування, виробничо-технічного і загальноосвітнього навчання і подання допомоги адміністрації виправно-трудових установ в проведенні цієї роботи;

в) здійснення нагляду за своєчасним і правильним вирішенням адміністрацією виправно-трудових установ скарг засуджених;

г) нагляд за правильністю дій адміністрації виправно-трудових установ щодо застосування до ув'язнених умовно-дострокового звільнення і залікових днів.

5. З метою виконання зазначених завдань спостережні комісії мають право:

а) перевіряти в межах компетенції комісії роботу виправно-трудових установ і вимагати від адміністрації виправно-трудових установ пояснень; знайомитися з особовими справами ув'язнених. В зв'язку з цим надається право членам спостережних комісій відвідувати виправно-трудові установи;

б) вносити на обговорення виконкому місцевої Ради депутатів трудящих питання, зв'язані з виконанням Положення про виправно-трудові установи;

6. Спостережні комісії через адміністрацію виправно-трудових установ вживають на місці заходів до усунення виявлених недоліків, у тому числі по скаргах і заявах ув'язнених.

В разі незгоди адміністрації виправно-трудової установи з пропозицією комісії, питання вноситься на розгляд виконавчого комітету місцевої Ради депутатів трудящих.

Пропозиції по поліпшенню діяльності виправно-трудових установ, які не можуть бути вирішені силами адміністрації місць ув'язнення, ставляться спостережними комісіями на вирішення виконавчого комітету місцевої Ради депутатів трудящих або вищестоящего адміністративного органу по підлеглості місця ув'язнення.

7. Засідання спостережної комісії скликаються головою комісії в міру потреби, але не рідше 1 разу на місяць.

Засідання комісії є правомочними, якщо на них присутні не менш $\frac{2}{3}$ загального числа членів комісії.

Всі питання на засіданні комісії вирішуються простою більшістю голосів: при рівності голосів — голос голови комісії має перевагу.

8. На засідання спостережної комісії запрошуються начальник виправно-трудової установи, прокурор, який здійснює нагляд за місцями ув'язнення, і в необхідних випадках керівники підприємств, де працюють ув'язнені, а також представники громадських організацій.

9. Технічне обслуговування спостережних комісій провадиться апаратом виконавчого комітету місцевої Ради депутатів трудящих

58 Про створення відділення удосконалення спеціалістів по фізичній культурі і спорту при Київському державному інституті фізичної культури

З метою підвищення кваліфікації спеціалістів по фізичній культурі і спорту, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Дозволити Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР створити в 1957 році при Київському державному інституті фізичної культури відділення удосконалення спеціалістів по фізичній культурі і спорту з контингентом слухачів в кількості 25 чоловік, з строком навчання 2—3 місяці, за рахунок відповідного зменшення з 1957/58 навчального року контингенту слухачів школи тренерів при зазначеному інституті.

2. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, які провадять роботу по фізичній культурі і спорту, Ради добровільних товариств, директорів вищих і середніх учбових закладів направляти у відділення удосконалення спеціалістів по фізичній культурі і спорту для навчання викладачів з фізичної культури і спорту і тренерів з окремих видів спорту згідно з планом набору Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР.

3. Погодитись з пропозицією Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР, погодженою з Міністерством фінансів СРСР, про матеріальне забезпечення слухачів відділення удосконалення спеціалістів по фізичній культурі і спорту при Київському державному інституті фізичної культури, а саме:

а) зберігати за слухачами на час навчання заробітну плату по їх основній посаді;

б) виплачувати іногороднім слухачам, які одержують заробітну плату до 1000 крб., стипендію в розмірі 400 крб. на місяць;

в) оплачувати вартість проїзду з місця роботи до м. Києва і назад і добові за час перебування в дорозі за рахунок командуючих організацій;

г) гуртожиток для слухачів відділення надавати на загальних підставах нарівні з студентами інституту.

4. Доручити Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР опрацювати і затвердити учбові плани, програми і Положення про відділення удосконалення спеціалістів по фізичній культурі і спорту при Київському державному інституті фізичної культури.

5. Витрати, зв'язані з організацією і роботою відділення удосконалення спеціалістів по фізичній культурі і спорту при Київському державному інституті фізичної культури провадити в межах асигнувань, передбачених інституту для школи тренерів.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

59 Про пенсії за вислугу років

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 2 березня 1957 року № 233 «Про пенсії за вислугу років» зберегла на 1957 рік порядок призначення і виплати пенсій за вислугу років, встановлений постановами Уряду Союзу РСР для окремих категорій спеціалістів (вчителів, медичних працівників та інших), що діяв до 1 жовтня 1956 року.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати Міністерство соціального забезпечення УРСР, на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 2 березня 1957 року № 233 «Про пенсії за вислугу років», призначати і виплачувати пенсії за вислугу років у 1957 році вчителям, медичним працівникам та іншим окремим категоріям спеціалістів.

Міністерствам, відомствам УРСР, виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих разом з місцевими профспілковими організаціями роз'яснити відповідним працівникам підлеглих підприємств і установ, що Рада Міністрів СРСР зберегла на 1957 рік порядок призначення і виплати пенсій за вислугу років, який діяв до 1 жовтня 1956 року.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 20 березня 1957 р., № 261.

60 Про поліпшення структури і скорочення центрального апарату Державного комітету Ради Міністрів Української РСР в справах будівництва і архітектури¹

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Прийняти пропозицію Державного комітету Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури про поліпшення структури і скорочення центрального апарату Держбуду УРСР на 9 чоловік, у тому числі дві посади заступників Голови Держбуду УРСР, з фондом заробітної плати 9320 карбованців на місяць.

2. Затвердити структуру і штати Державного комітету Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури в кількості 110 штатних одиниць, згідно з додатками №№ 1 і 2.

¹ Публікується без додатка № 2.

3. Міністерству фінансів УРСР (т. Щетиніну) зареєструвати затверджений штатний розпис на 1957 рік, встановивши посадові оклади на рівні діючих окладів по Держбуду УРСР.

4. Скасувати пункт 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 2 листопада 1955 року № 1340¹ «Про затвердження Положення, структури і штатів Державного комітету Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури».

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 19 березня 1957 р., № 263.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 19 березня 1957 року № 263

СТРУКТУРА

Державного комітету Ради Міністрів Української РСР в справах будівництва і архітектури

1. Керівництво
2. Головна інспекція державного будівельно-архітектурного контролю
3. Відділ планування та забудови населених місць
4. Відділ житлово-цивільного будівництва і типового проектування
5. Відділ будівельних матеріалів і конструкцій
6. Відділ організації та економіки будівництва
7. Відділ науки, проектних організацій та інформації
8. Відділ промислового будівництва та інженерних споруд
9. Відділ гідротехніки, транспорту і зв'язку
10. Інспекція по охороні пам'яток архітектури
11. Відділ сільського будівництва
12. Відділ планування, фінансування і матеріально-технічного постачання
13. Технічна рада
14. Центральна бухгалтерія
15. Відділ кадрів і таємна частина
16. Управління справами.

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

¹ ЗП. УРСР, 1955 р., № 21—22, ст. 120.

61 Про заходи по забезпеченню виконання плану будівництва в колгоспах Української РСР на 1957 рік¹

Рада Міністрів Української РСР відмічає, що будівництво в колгоспах республіки все ще відстає від зрослих потреб і можливостей колгоспів і колгоспників. Це відставання є наслідком того, що Міністерство міського і сільського будівництва УРСР, Міністерство сільського господарства УРСР, облвиконкоми і райвиконкоми не приділяють належної уваги керівництву будівництвом в колгоспах, виготовленню місцевих будівельних матеріалів і належній організації та механізації будівельних робіт.

Рада Міністрів УРСР вважає, що виконання плану будівництва, прийнятого колгоспами на 1957 рік (додатки №№ 1 і 2), а також широке розгортання будівництва жилих будинків для колгоспників вимагає рішучого поліпшення керівництва цією справою.

Рада Міністрів Української РСР п о с т а н о в л я є:

6. Рекомендувати колгоспам в залежності від місцевих умов:

а) здійснювати будівництво жилих будинків для передових колгоспників за рахунок неподільних фондів колгоспів силами колгоспних будівельних бригад або міжколгоспних будівельних організацій і продавати ці будинки колгоспникам з виплатою їх вартості протягом 5—6 років;

б) надавати колгоспникам кредит на будівництво жилих будинків за рахунок неподільного фонду колгоспу і допомагати їм транспортом, будівельними матеріалами та робочою силою;

в) подавати колгоспникам систематичну допомогу в заміні солом'яних дахів черепичними, для чого різко збільшити виробництво в колгоспах і на міжколгоспних підприємствах вогнестійких покрівельних матеріалів;

г) забудову і благоустрій сіл провадити комплексно, переважно цілими кварталами, починаючи з центральних частин і головних вулиць, суворо додержуючись наявних проектів планіровок сіл.

9. Заборонити будівництво нових жилих будинків на хуторах, які підлягають зселенню.

10. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих передбачити в балансах місцевих будівельних матеріалів забезпечення ними житлового будівництва на селі шляхом продажу будівельних матеріалів через споживчу кооперацію.

11. Зобов'язати Укоопспілку забезпечити своєчасний завіз в області для продажу в установленому порядку колгоспам, міжколгоспним організаціям і сільському населенню цементу, шиферу, м'якої покрівлі, скла та вугілля, в кількості по областях, згідно з додатком № 5.

¹ Публікуються п.п. 6, 9—11, 13—15 та додатки №№ 8 і 9.

Дозволити Укоопспілці в окремих випадках продавати зазначені матеріали без зустрічного продажу при заготівлях та закупках сільськогосподарських продуктів (інвалідам I—II групи, пенсіонерам та забудовникам, потерпілим від стихійного лиха).

13. Для забезпечення будівництва в колгоспах кваліфікованими кадрами будівельників, зобов'язати виконками обласних, районних Рад депутатів трудящих і Міністерство міського і сільського будівництва УРСР забезпечити в 1957 році підготовку в колгоспних будівельних бригадах, в порядку бригадно-індивідуального навчання, та в однорічних школах десятників-будівельників і на тримісячних курсах бригадирів — кадрів масових будівельних професій і десятників-будівельників, в кількості по областях, згідно з додатками № 6 і 7.

14. З метою забезпечення дійового контролю за будівництвом у колгоспах і забудовою сільських населених пунктів, затвердити опрацьоване Державним комітетом Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури і Міністерством міського і сільського будівництва УРСР Положення про контроль за будівництвом в селах Української РСР, згідно з додатком № 8.

15. Продовжити на 1957 рік чинність постанови Ради Міністрів УРСР від 2 лютого 1954 року № 144 в частині присудження перехідних Червоних Прапорів Ради Міністрів УРСР і грошових премій для областей і районів — переможців у соціалістичному змаганні за виконання планів будівництва в колгоспах.

Затвердити показники оцінки першості в соціалістичному змаганні областей і районів за виконання та перевиконання планів будівництва в колгоспах Української РСР на 1957 рік, згідно з додатком № 9.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 27 березня 1957 р., № 290.

Додаток № 8
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 27 березня 1957 року № 290

ПОЛОЖЕННЯ

про контроль за будівництвом у селах Української РСР

1. Органом, який здійснює контроль за будівництвом у селах Української РСР, є Головне управління по будівництву в колгоспах Міністерства міського і сільського будівництва УРСР і підвідомчі йому обласні управління та районні відділи по будівництву в колгоспах.

2. На Головне управління по будівництву в колгоспах з підвідомчими йому обласними управліннями і районними відділами по будівництву в колгоспах покладається:

а) контроль за якістю забудови і благоустрою сільських населених пунктів;
б) контроль за розміщенням будівництва виробничих центрів колгоспів, будівельних дворів міжколгоспних і районних колгоспних будівельних організацій, а також цивільних та інших будинків і споруд, що здійснюється в селах і райцентрах сільського типу за рахунок державних, кооперативних, колгоспних і громадських коштів і коштів індивідуальних забудовників, відповідно до проектів планування і забудови;

в) контроль за будівництвом колгоспних і міжколгоспних підприємств по виробництву місцевих будівельних матеріалів;

г) контроль за якістю будівництва виробничих, господарських і культурно- побутових будинків і споруд у колгоспах, а також жилих будинків у селах і райцентрах сільського типу;

д) контроль за якістю місцевих будівельних матеріалів, що виготовляються колгоспними і міжколгоспними підприємствами;

е) видача дозволів на проведення робіт по підконтрольних об'єктах при умові забезпеченості їх типовими проектами, кошторисною документацією і відповідності їх вимогам планування та забудови населених пунктів;

ж) очолювання комісій по прийманню в експлуатацію закінчених будівництвом будинків і споруд у колгоспах;

3. Працівникам органів Міністерства міського і сільського будівництва УРСР, які здійснюють контроль за будівництвом на селі, надається право:

а) безборонно відвідувати об'єкти житлового, цивільного і сільськогосподарського будівництва, а також підприємства по виробництву місцевих будівельних матеріалів і виробів у селах і райцентрах сільського типу;

б) залучати, при необхідності, для вирішення технічних питань в процесі обслідування об'єктів підконтрольного будівництва кращих спеціалістів проектних, будівельних і науково-дослідних організацій для консультації та експертизи за рахунок коштів забудовників, будівельних, проектних організацій і підприємств;

в) припиняти будівництво повністю або частково в разі загрози аварій.

У випадках істотних відхилень від проекту та інших порушень в будівництві питання про припинення робіт вирішується обласним управлінням по будівництву в колгоспах;

г) ставити перед відповідними організаціями питання про притягнення до дисциплінарної або кримінальної відповідальності службових осіб, винних у порушенні генеральних планів забудови райцентрів сільського типу і сіл, у відхиленнях від проектів, у недоброякісному виконанні будівельних робіт, перевитратах металу, цементу і лісу на будівництві, у самовільному введенні в експлуатацію не закінчених будівництвом будинків і споруд, самовільному будівництві і порушенні ГОСТ'ів при виготовленні будівельних матеріалів і виробів.

4. Розпорядження і вказівки працівників органів контролю за будівництвом в селах УРСР, які даються інженерно-технічному персоналу, керівникам будівельних організацій і забудовникам в межах прав і обов'язків, передбачених цим Положенням, є обов'язковими до виконання.

Подача скарг на дії працівників органів контролю за будівництвом в селах УРСР не припиняє виконання їх вимог.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко.

Додаток № 9
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 27 березня 1957 року № 290

ПОКАЗНИКИ

оцінки першості в соціалістичному змаганні областей і районів за виконання та перевиконання планів будівництва в колгоспах Української РСР на 1957 рік

Переможцями в республіканському соціалістичному змаганні вважаються області і райони, які по підсумках роботи за квартал мають найбільше перевиконання плану будівництва тваринницьких приміщень у колгоспах.

При визначенні підсумків приймаються також до уваги:

1. Виконання плану будівництва жилих будинків для колгоспників.
2. Виконання плану будівництва кукурудзосховищ.
3. Найбільша кількість приміщень, збудованих за типовими проектами та з вогнестійких місцевих матеріалів.
4. Виконання плану виробництва місцевих будівельних матеріалів у колгоспах і міжколгоспних підприємствах.

Областям і районам, які займуть у республіканському соціалістичному змаганні перше місце, вручаються перехідні Червоні Прапори Ради Міністрів УРСР і грошова премія: для області — 10 тис. карбованців, для району — 3 тис. карбованців.

Переможців у соціалістичному змаганні визначає Рада Міністрів УРСР за поданням Міністерства міського і сільського будівництва УРСР щокварталу, не пізніше 30 числа наступного за кварталом місяця, на підставі матеріалів діючої звітності.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

62 Про порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 14 березня 1957 року № 270 «Про порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків» скасувала раніш прийняті рішення Уряду про обов'язкове використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків для розміщення в них магазинів, підприємств громадського харчування, дитячих та інших закладів культурно-побутового призначення як таке, що приводить у ряді випадків до подорожчання житлового будівництва.

Відповідно до зазначеної постанови Ради Міністрів СРСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Скасувати раніш прийняті рішення Уряду УРСР про обов'язкове використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків для розміщення в них магазинів, підприємств громадського харчування, дитячих та інших закладів культурно-побутового призначення.

2. Встановити, що надалі питання про порядок використання перших поверхів у новоспоруджуваних жилих будинках розглядається і вирішується виконавчими комітетами міських і районних Рад депутатів трудящих.

Доручити Держбуду УРСР у двомісячний строк опрацювати для виконавчих комітетів міських і районних Рад депутатів трудящих рекомендації про порядок розміщення торгових підприємств, підприємств громадського харчування, дитячих та інших закладів культурно-побутового призначення з урахуванням місцевих умов і з метою кращого обслуговування населення цими підприємствами та закладами.

3. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих передбачати в річних планах, починаючи з 1958 року, виділення коштів на будівництво спеціальних будинків для розміщення в них магазинів, підприємств громадського харчування, дитячих та інших закладів культурно-побутового призначення.

Встановити, що виконкомам міських і районних Рад депутатів трудящих надається право централізувати за погодженням з підприємствами та організаціями виділювані ними кошти на будівництво магазинів, підприємств громадського харчування, дитячих та інших закладів культурно-побутового призначення.

4. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, виконкомів обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР доручила Юридичній комісії при Раді Міністрів СРСР і Держбуду СРСР підготувати і подати в місячний строк до Ради Міністрів СРСР пропозиції про внесення відповідних змін у діюче законодавство в зв'язку з прийняттям постанови Ради Міністрів СРСР від 14 березня 1957 року № 270.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ 28 березня 1957 р., № 300.

III. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

63 Розпорядження № 164-р

Довести до відома міністерств і відомств УРСР, виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 21 лютого 1957 року № 178, на зміну пункту 5 постанови Ради Міністрів СРСР від

7 лютого 1956 року № 162 (постанова Ради Міністрів УРСР від 1 березня 1956 року № 217¹), надала Держплану СРСР право затверджувати вид палива для новобудованих, розширюваних, реконструйовуваних і діючих підприємств та паливоспоживаючих установок з річним витрачанням вугілля, торфу, дров і сланців в умовному обчисленні понад 500 000 тонн, топкового мазуту в натуральному обчисленні понад 10 000 тонн і газу понад 10 млн. кубометрів.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
П. Розенко

м. Київ, 1 березня 1957 р.

64 Розпорядження № 183-р

Держекономкомісія СРСР розпорядженням від 7 лютого 1957 року № 146 дозволила застосовувати в 1957 році для обчислення кількості шерсті, здаваної державі радгоспами всіх міністерств і відомств, базисні норми виходу чистого волокна з натуральної (не-митої) тонкої, напівтонкої і весняної напівгрубої шерсті, затверджені розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 14 березня 1955 року № 1926 для колгоспів і підсобних господарств, а саме:

(в процентах)

Республіка	Тонка	Напівтонка		Напівгруба весняна		Груба весняна	Напівгруба та груба осіння і поляркова
		I класу	II класу	III класу	IV класу		
Українська РСР . . .	38	43	46	51	53	53	56

При здачі напівтонкої і напівгрубої весняної шерсті без підрозділу на класи застосовувати для обчислення кількості здаваної шерсті: по напівтонкій шерсті — базисну норму II класу і по напівгрубій весняній шерсті — базисну норму IV класу.

Зобов'язати Міністерство легкої промисловості УРСР та Укоопспілку організувати контроль за правильним прийманням шерсті фабриками та заготівельними базами від радгоспів всіх міністерств і відомств.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гуреев

м. Київ, 5 березня 1957 р.

¹ ЗП. УРСР, 1956 р., № 5—6, ст. 38.

65 Розпорядження № 189-р

На виконання постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 4 березня 1957 року № 238 «Про організацію нових радгоспів в Казахській РСР», зобов'язати Міністерство сільськогосподарства УРСР (т. Співака) командирувати в березні 1957 року в розпорядження Ради Міністрів Казахської РСР 40 спеціалістів землевпорядників для роботи в складі землевпорядних експедицій по відведенню в натурі земель радгоспам.

Довести до відома землевпорядників, які командируються до Казахської РСР, що постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 4 березня 1957 року № 238 працівникам зазначених землевпорядних експедицій по відводу земель радгоспам встановлюються посадові оклади на рівні окладів, передбачених постановою Ради Міністрів СРСР від 31 серпня 1950 р. № 3757 (постанова Ради Міністрів УРСР від 14 вересня 1950 р. № 2857) для працівників проектно-розвідувальних експедицій ведучих проектних організацій другої групи, і виплачується їм польова надбавка (замість добо-вих) у розмірі 60% до посадового окладу, але не більше 26 карбованців на добу.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гурєєв

м. Київ, 11 березня 1957 р.

66 Розпорядження № 193-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 2 березня 1957 року № 234 «Про виплату одноразової винагороди і процентних надбавок за вислугу років», надалі до проведення заходів по загальному упорядкуванню заробітної плати робітників і службовців:

1) Зберегла діючий порядок виплати одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років:

а) працівникам, зайнятим:

— на підземних роботах— у вугільній, сланцевій, гірничорудній промисловості, а також по добуванню золота, слюди, азбесту, солі;

— на підземних роботах по будівництву шахт, метрополітенів і тунелів, на кесонних і водолазних роботах (кесонщикам і водолазам);

— на добуванні алмазів, п'єзооптичної сировини, сірки, миш'яку, бокситів і апатитів;

— на відкритих гірничих роботах по добуванню вугілля, сланців, руди, золота, азбесту; на збагачувальних фабриках (в цехах);
— в металургійних, коксохімічних і агломераційних цехах (фабриках);

— в основному виробництві хімічної, нафтової, газової промисловості;

— на роботах, зв'язаних з радіоактивним випромінюванням;

— на лісозаготівлях і лісосплаві на Далекому Сході, Уралі, в Сибіру, Комі АРСР, Карельській АРСР, Архангельській, Вологодській, Мурманській, Кіровській та Костромській областях;

б) льотно-підйомному складу цивільної авіації; локомотивним і поїзним бригадам залізничного транспорту (кондукторам, поїзним вагонним майстрам і електромонтерам, працівникам рефрижераторних поїздів).

2) Постановила виплату одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років працівникам, вказаним в пункті 1 зазначеної постанови, провадити за діючими Положеннями.

Збільшити мінімальний стаж безперервної роботи, який дає право на одержання одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років, працівникам, зайнятим на підземних роботах, до двох років і решті працівників — до трьох років.

Працівникам, які одержують одноразову винагороду (процентні надбавки), але не мають вказаного мінімального стажу роботи, виплачувати одержувану одноразову винагороду (процентні надбавки) в сумі, що підлягає виплаті на 1 березня 1957 року.

3) Робітникам, інженерно-технічним працівникам і службовцям, зайнятим на роботах на підприємствах, в установах або організаціях, в яких зазначеною постановою не передбачається збереження діючого порядку виплати одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років, виплачувати вказану винагороду (процентні надбавки) в сумі, призначеній на 1 березня 1957 року, протягом часу роботи їх на даному підприємстві, в установі або організації.

4) Скасувала виплату одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років працівникам центрального апарату міністерств, відомств, центральних установ СРСР і союзних республік, галузевих учбових закладів, науково-дослідних інститутів невиробничих галузей, видавництв, апарату всесоюзних і республіканських трестів і об'єднань.

Працівникам цих установ та організацій, які мають посадовий оклад (ставку) не вище 500 карбованців на місяць, зберегти одержувану одноразову винагороду (процентні надбавки) за вислугу років в сумі, призначеній їм на 1 березня 1957 року, на час роботи в даній установі або організації.

В разі переводу вказаних працівників на вищеоплачувану по-

саду або підвищення посадового окладу виплата їм одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років припиняється.

5) Зберегла за працівниками центрального апарату міністерств, відомств і організацій, яким виплачувалась одноразова винагорода (процентні надбавки) за вислугу років до видання зазначеної постанови, безперервний стаж роботи, що давав право на одержання винагороди, при переході їх на роботу на підприємства і в організації, вказані в пунктах 1 і 3 зазначеної постанови.

6) Встановила, що, починаючи з 1 березня 1957 року, розмір виплачуваної одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років не повинен перевищувати для працівників, зайнятих на підприємствах, розташованих на Уралі, в Сибіру, на Далекому Сході, в районах Крайньої Півночі і дорівнених до них віддалених місцевостях — 6000 карбованців на рік (500 карбованців на місяць) і в решті районів СРСР — 4000 карбованців на рік (340 карбованців на місяць).

7) Дозволила міністерствам і відомствам, в яких скасовується виплата одноразової винагороди за вислугу років, виплатити працівникам належну їм винагороду за час з 1 січня по 1 березня 1957 року.

8) Доручила Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати в 3-місячний строк затвердити за поданням міністерств і відомств перелік виробництв, цехів і професій робітників і посад керівних, інженерно-технічних працівників і службовців, за якими зберігається виплата одноразової винагороди (процентних надбавок) за вислугу років у відповідності з пунктом 1 зазначеної постанови.

9) Ввела в дію вказану постанову з 1 березня 1957 року.

Міністерствам і відомствам УРСР прийняти постанову Ради Міністрів СРСР від 2 березня 1957 року № 234 до керівництва та виконання.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 15 березня 1957 р.

67 Розпорядження № 201-р

1. Дозволити Міністерству комунального господарства УРСР знизити з 1 квітня 1957 року встановлений постановою Ради Міністрів УРСР від 27 липня 1955 року № 909¹ тариф на електро-

¹ ЗП УРСР, 1955 р., № 13—14, ст. 70.

енергію, що відпускається Полтавською електростанцією Головенерго Міністерства комунального господарства УРСР:

а) на освітлення селищ-містечок, що враховують енергію за загальним лічильником (І група), — до 36 коп. за 1 квтг;

б) на освітлення жилих приміщень, гуртожитків, жилих будинків у колгоспах і радгоспах, дворів, сходів і номерних ліхтарів домоуправлінь (ІІ група), — до 40 коп. за 1 квтг;

в) для контор та відділень «Укрсільенерго» зі змішаним навантаженням (ХІІІ група), — до 28 коп. за 1 квтг.

2. Доручити Міністерству фінансів УРСР разом з Міністерством комунального господарства УРСР:

а) внести в баланс доходів і видатків Міністерства комунального господарства УРСР на 1957 рік зміни, що впливають із цього розпорядження;

б) після розгляду звітних даних про фінансово-господарську діяльність підприємств Головенерго Міністерства комунального господарства УРСР за 1 півріччя 1957 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про зниження до 40 коп. за 1 квтг тарифів на електричну енергію, що відпускається комунальними електростанціями та електромережами для населення.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 18 березня 1957 р.

68 Розпорядження № 212-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 14 березня 1957 року № 267:

а) поширила на господарства звільнених старших піонерських вожатих шкіл, дитячих будинків та інтернатів і вихователів шкіл-інтернатів, що знаходяться в сільській місцевості, пільги по обов'язкових поставках державі продуктів тваринництва і сільськогосподарському податку, передбачені для господарств працівників сільських шкіл постановою Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС від 21 вересня 1953 року № 2457 і статтею 16 Закону про сільськогосподарський податок;

б) поширила на господарства інструкторів райкомів ВЛКСМ по зонах МТС пільги по обов'язкових поставках продуктів тваринництва, передбачені вказаною постановою для господарств директорів та інших працівників МТС.

У відповідності з вищезазначеним, зобов'язати Міністерство фінансів УРСР, Міністерство сільського господарства УРСР та обл-

виконками забезпечити надання зазначеним господарствам пільг по обов'язкових поставках продуктів тваринництва і по сільсько-господарському податку.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР

М. Гурєєв

м. Київ, 20 березня 1957 р.

69 Розпорядження № 214-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 2 березня 1957 року № 223 поширила на працівників автотранспорту, які направляються на постійну роботу на підприємства Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів Узбецької РСР, що утворюються на освоєваних цілих землях Голодного степу, чинність постанови Ради Міністрів СРСР від 24 вересня 1956 року № 1338 «Про умови набору та оплати праці працівників, що направляються для виконання робіт по зрошуванню та освоєнню цілих земель Голодного степу в Узбецькій РСР і Казахській РСР» (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 6 жовтня 1956 року № 1004) ¹.

Зобов'язати міністерства, відомства УРСР, виконками обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих при направленні працівників автотранспорту на постійну роботу в підприємства Міністерства автотранспорту і шосейних шляхів Узбецької РСР, що організуються на освоєваних цілих землях Голодного степу, забезпечити виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 2 березня 1957 року № 223.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 20 березня 1957 р.

70 Розпорядження № 220-р

Надати право Міністру торгівлі УРСР доручати затверджувати і, в разі потреби, змінювати проектні завдання і кошторисно-фінансові розрахунки, технічні проекти і кошториси:

— керівникам республіканських торгів, трестів і контор — при кошторисній вартості будівництва до 3 млн. карбованців;

¹ ЗП УРСР, 1956 р., № 19—20, ст. 209.

— керівникам обласних і міських контор, відділень і трестів, які підпорядковані республіканським торгам і трестам, при кошторисній вартості будівництва до 1 млн. карбованців.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 20 березня 1957 р.

71 Розпорядження № 223-р¹

Держекономкомісія СРСР розпорядженням від 15 лютого 1957 року № 208:

1) Зобов'язала машинобудівні міністерства передати безоплатно в 1957 році з наявного парку капітально відремонтовані металоріжучі верстати міністерствам і відомствам УРСР, згідно з додатком.

Міністерству верстатобудівної та інструментальної промисловості запропоновано організувати, починаючи з 1957 року, через Реммаштрест передачу споживачам з наявного парку зазначених міністерств капітально відремонтованих металоріжучих верстатів.

2) Зобов'язала машинобудівні міністерства погодити в місячний строк з Реммаштрестом Міністерства верстатобудівної та інструментальної промисловості специфікацію капітально відремонтованих металоріжучих верстатів, що передаються в 1957 році з наявного парку, і строки їх поставки споживачам.

3) Доручила Міністерству верстатобудівної та інструментальної промисловості провадити на заводах машинобудівних міністерств силами Реммаштресту технічний огляд металоріжучих верстатів, які представляються до передачі, і визначати доцільність їх ремонту, маючи при цьому на увазі недопущення до ремонту і передачі морально зношених верстатів, встановлювати за погодженням з машинобудівними міністерствами строки ремонту і поставки верстатів, а також здійснювати технічний нагляд за якістю ремонту цих верстатів і контроль за своєчасною поставкою їх споживачам.

Міністерству верстатобудівної та інструментальної промисловості запропоновано розробити і затвердити інструкцію про порядок безоплатної передачі з наявного парку машинобудівних міністерств міністерствам, відомствам і Радам Міністрів союзних республік капітально відремонтованих металоріжучих верстатів.

4) Встановила, що при передачі з наявного парку машинобудівних міністерств капітально відремонтованих металоріжучих верстатів підприємствам, що знову будуються, кошторисна вартість

¹ Публікується без додатка.

будівництва цих підприємств підлягає зменшенню на вартість таких же або аналогічних нових металоріжучих верстатів.

Зобов'язати Міністерства УРСР: вугільної промисловості, будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості, будівництва підприємств вугільної промисловості та Головкиївбуд при Київському міськвиконкомі забезпечити своєчасну реалізацію і використання виділених їм металоріжучих верстатів.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 20 березня 1957 р.

72 Розпорядження № 261-р

У відповідності з розпорядженням Ради Міністрів Союзу РСР від 14 березня 1957 року № 516 встановити, що суми економії, які утворюються по установах, підприємствах і організаціях республіканського і місцевого підпорядкування в 1957 році в зв'язку з проведенням заходів, передбачених постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 2 березня 1957 року № 234 «Про виплату одноразової винагороди і процентних надбавок за вислугу років» (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 15 березня 1957 року № 193-р), підлягають зарахуванню в доход республіканського бюджету.

Міністерству фінансів УРСР визначити порядок зарахування зазначеної економії в доход республіканського бюджету.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 28 березня 1957 р.

П.192752

**Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики**

Госполитиздат УССР

(На украинском языке)

Редактор *С. Михальчук*
Технічний редактор *Й. Вайншенкер*
Коректор *М. Тетівський*

Підписано до друку з оригіналу 10/XI 1957 р. Формат 60×84^{1/16}. Друк. арк. 3^{3/4}. Обл.к.-вид.
арк. 4,57. Додатковий тираж 4 000. БФ 19316. Зам. № 874. Ціна 1 карб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР. Київ, Володимирська, 42.

Державна журнальна фабрика Головидаву Міністерства культури УРСР
Київ, вул. Воровського, 24.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

І.М.КОРОЛЕНКО

НАРКІБ

Розсилається за списком

№ 3997

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 7—8

30 квітня 1957 року

ДЕРЖПОЛІТВИДАВ УРСР

З М І С Т

I. Постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

73. Про перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України на будівництві Каховської гідроелектростанції.
74. Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України та рішень Уряду Української РСР в зв'язку з виданням постанови Ради Міністрів СРСР від 10 грудня 1956 року № 1568 «Про заходи по збільшенню виробництва і заготівель насіння олійних культур».

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

75. Про надання пільг господарствам інвалідів війни третьої групи інвалідності по сільськогосподарському податку та обов'язкових поставках сільськогосподарських продуктів державі.
76. Про будівництво очисних споруд на промислових підприємствах, санітарну охорону водоймищ та про заходи по збільшенню рибних запасів.
77. Про звільнення від внеску в державний бюджет відрахувань від прибутків і від сплати прибуткового податку з прибутків, одержуваних від експлуатації спортивних споруд.
78. Про організацію медичного інституту в м. Тернополі.
79. Про тверді ставки натуроплати за роботи МТС під цукрові буряки в колгоспах, обслуговуваних Староушицькою МТС, Хмельницької області.
80. Про план розподілу спеціалістів, які закінчують у 1957 році вищі учбові заклади.
81. Про порядок призначення і звільнення інспекторів шкіл.
82. Про заходи по переселенню населення і перенесенню на нові місця будівель і споруд в зв'язку з будівництвом Дніпродзержинської гідроелектростанції Міністерства електростанцій.
83. Про відновлення розповсюдження Збірника постанов і розпоряджень Уряду Української РСР шляхом передплати.
84. Про організацію тресту «Міськгідрошляхміст» виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

85. № 273-р.	90. № 362-р.
86. № 318-р.	91. № 387-р.
87. № 320-р.	92. № 389-р.
88. № 329-р.	93. № 402-р.
89. № 346-р.	

І. ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

73 Про перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України на будівництві Каховської гідроелектростанції

ЦК КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

1. Відзначити, що перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України, встановлений рішенням ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР в 1951 році, для щомісячного присудження переможцю в соціалістичному змаганні між будівельно-монтажними управліннями на будівництві Каховської ГЕС, відіграв значну роль в організації соціалістичного змагання між колективами будівельно-монтажних управлінь за строкове і якісне виконання робіт, за зниження вартості будівельно-монтажних робіт і додержання техніки безпеки на будівництві Каховської ГЕС.

2. В зв'язку з закінченням основних будівельно-монтажних робіт на будівництві Каховської гідроелектростанції перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України будівельно-монтажним управлінням на будівництві Каховської ГЕС з квітня 1957 року не присуджувати.

3. Перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України на будівництві Каховської ГЕС передати з квітня 1957 року на вічне схоронення спеціальному ордену Леніна будівельно-монтажному управлінню «Дніпробуд», як стимул колективу, який побудував Каховську ГЕС на рік раніше встановленого строку.

4. Доручити секретарю Херсонського обкому партії тов. Єлістратову вручити перехідний Червоний Прапор Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України на вічне схоронення Спеціальному ордену Леніна будівельно-монтажному управлінню «Дніпробуд».

Секретар
ЦК КП України
О. Кириченко

Голова Ради
Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

74 Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України та рішень Уряду Української РСР в зв'язку з виданням постанови Ради Міністрів СРСР від 10 грудня 1956 року № 1568 «Про заходи по збільшенню виробництва і заготівель насіння олійних культур»

Відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 28 березня 1957 року № 336, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

В зв'язку з постановою Ради Міністрів СРСР від 10 грудня 1956 року № 1568 «Про заходи по збільшенню виробництва і заготівель насіння олійних культур» визнати такими, що втратили силу, постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України та рішення Уряду Української РСР, згідно з додатком.

Секретар ЦК КП
України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
УРСР
Н. Кальченко

м. Київ, 29 квітня 1957 р., № 417.

Додаток
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів Української РСР
від 29 квітня 1957 р. № 417

ПЕРЕЛІК

постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України та рішень Уряду УРСР, що втратили силу в зв'язку з постановою Ради Міністрів СРСР від 10 грудня 1956 року № 1568 «Про заходи по збільшенню виробництва і заготівель насіння олійних культур»

1. Постанова РНК УРСР від 5 квітня 1936 року № 354 «Про план контракції і заходи по підвищенню врожайності новоолійних культур і льону-кудряшу з урожаю 1936 року» (ЗЗ УРСР 1936 рік № 23, ст. 110).

2. Постанова РНК УРСР і ЦК КП(б)У від 28 жовтня 1936 року № 1527 «Про план закупівель соняшника».

3. Постанова РНК УРСР від 26 квітня 1937 року № 444 «Про план контракції новоолійних культур з урожаю 1937 року» (ЗЗ УРСР 1937 р. № 27, ст. 110).

4. Постанова РНК УРСР від 8 квітня 1938 року № 477 «Про план контракції і заготівель олійних культур на 1938 рік» (ЗЗ УРСР 1938 р. № 22, ст. 84).

5. Постанова РНК УРСР від 16 листопада 1938 року № 1588 «Про план надходження олійних культур врожаю 1938 року» (ЗП УРСР 1938 р. № 13, ст. 52).

6. Постанова РНК УРСР від 16 листопада 1938 року № 1589 «Про план заготівель сортового насіння соняшника з урожаю 1938 року для посіву 1939 року» (ЗП УРСР 1938 р. № 13, ст. 53).

7. Постанова РНК УРСР і ЦК КП(б)У від 10 грудня 1943 року № 515 «Про план заготівель і державних закупок соняшника з урожаю 1943 року».

8. Постанова Ради Міністрів УРСР від 1 червня 1946 року № 960 «Про заходи по відновленню, дальшому розвитку та підвищенню урожайності сої і ріпичини в Українській РСР» в частині норм продажу рослинної олії і макухи¹.

9. Пункти 28 і 29 постанови Ради Міністрів УРСР від 12 червня 1946 року № 1029 «Про відновлення посівних площ, підвищення врожайності та збільшення валових зборів олійних культур в колгоспах УРСР»².

10. Пункт 6 «б» і «в» постанови Ради Міністрів УРСР від 3 травня 1949 року № 1063 «Про заходи по збільшенню урожайності соняшника, льону-кудряшу та інших олійних культур».

11. Постанова Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У від 19 травня 1949 року № 1227 «Про державний план заготівель насіння олійних культур з урожаю 1949 року», за винятком пункту 4 «а».

12. Пункти 6 «а», «б», «в» і «г», 8, 9, 10 і 13 постанови Ради Міністрів УРСР від 4 серпня 1949 року № 2135 «Про план заготівель сортового насіння зернових і олійних культур урожаю 1949 року Головзаготсортзерно по Українській РСР».

13. Пункт 3 «а» постанови Ради Міністрів УРСР від 6 січня 1951 року № 12 «Про збільшення виробництва і поліпшення заготівель насіння харчового маку для потреб харчової промисловості».

14. Підпункт «а» і перший абзац підпункту «д» пункту 11 постанови Ради Міністрів УРСР від 26 вересня 1953 року № 2020 «Про державний план заготівель і закупок насіння олійних культур з урожаю 1953 року».

15. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 7 жовтня 1953 року № 1176.

16. Абзаци перший та другий підпункту «е», абзац перший підпункту «л» і підпункт «н» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 25 вересня 1954 року № 1520 «Про план заготівель і закупок насіння олійних культур із урожаю 1954 року по Українській РСР».

17. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 8 вересня 1955 року № 1015 (ЗП УРСР 1955 рік № 17—18, ст. 107).

18. Пункт 6 «г» постанови Ради Міністрів УРСР від 22 січня 1956 року № 70 «Про державний план заготівель та закупок насіння олійних культур урожаю 1956 і 1957 рр.» в частині застосування норм продажу олійних культур, що здаються в рахунок обов'язкових поставок і натуроплати за роботи МТС, і в частині застосування заготівельних та закупочних цін і надбавок до них.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

75 Про надання пільг господарствам інвалідів війни третьої групи інвалідності по сільськогосподарському податку та обов'язкових поставках сільськогосподарських продуктів державі

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 15 березня 1957 року № 291, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Надати виконавчим комітетам районних Рад депутатів трудящих право звільняти за поданням сільських Рад частково або пов-

¹ ЗП УРСР 1946 № 11—12, ст. 77.

² ЗП УРСР 1946 № 11—12, ст. 83.

ністю від сплати сільськогосподарського податку і від обов'язкових поставок державі сільськогосподарських продуктів господарства інвалідів війни третьої групи інвалідності, якщо вони є основними працівниками в господарстві.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 3 квітня 1957 р., № 318.

76 Про будівництво очисних споруд на промислових підприємствах, санітарну охорону водоймищ та про заходи по збільшенню рибних запасів

Рада Міністрів УРСР відмічає, що багатьма підприємствами ряду міністерств не забезпечується виконання рішень Уряду про очищення і знешкодження промислових стічних вод. Плани будівництва очисних споруд не виконуються, асигнування для цієї мети не використовуються.

По Міністерству вугільної промисловості УРСР в 1956 році не закінчена реконструкція шламового господарства ні на одній з 21 збагачувальної фабрики, а асигнування на будівництво очисних споруд використані тільки на 41,5%.

Міністерство чорної металургії УРСР за останні роки повинно було збудувати очисні споруди на 40 великих підприємствах. Фактично споруди введені в дію лише на 5 підприємствах.

По Міністерству легкої промисловості УРСР асигнування на очисні споруди в 1956 році освоєні на 60%.

Аналогічне становище з будівництвом водоочисних споруд має місце на підприємствах інших промислових міністерств, які продовжують забруднювати джерела водопостачання та рибогосподарські водоймища, завдаючи великої шкоди народному господарству, зокрема рибній промисловості.

На відтворенні рибних запасів негативно відбивається також відставання будівництва спеціальних рибоводних споруд.

Перевіркою, проведеною Міністерством державного контролю УРСР, встановлено, що Міністерство рибної промисловості УРСР незадовільно здійснює заходи по рибогосподарському будівництву в зоні Каховського гідровузла.

Не закінчено в строк будівництво Василівського нерестово-виросного господарства, яке має величезне значення для відтворення рибних запасів у Каховському водоймищі.

Перша черга цього господарства площею 319 га прийнята в експлуатацію в травні 1956 року з недоробками, які протягом 1956 року не ліквідовані.

Не виконано завдання по зарибленню Каховського водоймища плідниками промислових риб.

Державна санітарна інспекція не забезпечує контролю за виконанням рішень Уряду по санітарній охороні водоймищ.

Мають місце численні випадки знищення риби внаслідок мочіння льону, конопель та інших луб'яних культур у рибогосподарських водоймищах.

Місцеві органи влади не приділяють належної уваги питанням будівництва на підприємствах очисних споруд та збереження і відтворення рибних запасів у водоймищах.

З метою усунення недоліків у справі санітарної охорони водних джерел і рибогосподарських водоймищ та поліпшення робіт по відтворенню рибних запасів, на виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 6 лютого 1957 року № 119, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство вугільної промисловості УРСР, Міністерство чорної металургії УРСР, Міністерство легкої промисловості УРСР, Міністерство промисловості продовольчих товарів УРСР, Міністерство промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР, Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР забезпечити будівництво найважливіших очисних споруд на промислових підприємствах, згідно з додатками №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6.

Всім міністерствам і відомствам УРСР, що мають підприємства, які скидають стічні води у водоймища, в місячний строк опрацювати і затвердити заходи по очищенню і знешкодженню стічних вод на підпорядкованих їм підприємствах, не перелічених в додатках до цієї постанови, передбачаючи в річних планах розвитку господарства відповідні суми капіталовкладень.

2. Попередити керівників міністерств і відомств УРСР, що вони несуть особисту відповідальність за виконання рішень Уряду про будівництво очисних споруд та припинення спуску у водоймища неочищених стічних вод, і зобов'язати їх до 1 липня 1957 року доповісти Раді Міністрів УРСР про вжиті заходи, щодо виконання цих рішень.

Встановити, що Міністр будівництва підприємств вугільної промисловості УРСР т. Красніковський і Міністр будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості УРСР т. Терентьев також несуть персональну відповідальність за будівництво і введення в дію в установленний строк очисних споруд, передбачуваних в планах будівництва цих Міністерств.

3. Зобов'язати Українську головну санітарну інспекцію Міні-

стерства охорони здоров'я УРСР посилити нагляд за санітарним станом водоймищ і водних джерел.

Попередити Міністерство охорони здоров'я УРСР, що воно відповідає за діяльність Української головної державної санітарної інспекції в справі санітарної охорони водоймищ.

4. Встановити, що нові промислові, комунальні та інші підприємства, які скидають стічні води у водоймища загального користування, можуть вводитись в дію лише після здійснення необхідних заходів, що забезпечують повне очищення і знешкодження стічних вод.

Зобов'язати всі підприємства і організації, які мають водонасосні установки на рибогосподарських водоймищах, забезпечити ці установки пристроями для захисту молоді риби від засмоктування насосами.

Колгоспам, радгоспам і підприємствам, які переробляють льон, коноплі та інші луб'яні культури, провадити замочування стебел цих культур лише в ізольованих водоймищах, не зв'язаних з рибогосподарськими водоймищами, або в спеціальних мочильних ямах.

5. Звернути увагу Міністра рибної промисловості УРСР т. Кабкова на незадовільний стан робіт по рибогосподарському освоєнню водоймища Каховської гідроелектростанції.

Доручити т. Кабкову в декадний строк розглянути на засіданні колегії стан робіт по будівництву рибогосподарських об'єктів в зонах Каховського, Кременчуцького і Червонооскільського гідровузлів, навести порядок в будівельно-монтажному управлінні «Укрриббуд» і накласти стягнення на відповідальних осіб, винних у прийманні в експлуатацію першої черги Василівського нерестово-виросного господарства з недоробками, що виключало можливість використання за призначенням прийнятих об'єктів.

6. Зобов'язати Міністерство рибної промисловості УРСР:

а) до 1 травня 1957 року ліквідувати всі недоробки по прийнятих в експлуатацію об'єктах першої черги Василівського нерестово-виросного господарства;

б) забезпечити будівництва рибогосподарських об'єктів в строки, згідно з додатком № 7;

в) завершити в 1957 році зариблення Каховського водоймища плідниками промислових риб в обсязі, передбаченому планом.

Крім того, завезти весною 1957 року, проінкубувати і випустити в Каховське водоймище 200 млн. ікринок судака;

г) для поповнення рибних запасів Азовського моря, здійснити в 1957—1958 роках рибоводно-меліоративні роботи у пригирлових ділянках рік Кальміус, Єланчик, Зелена, Берда, Обиточка, Лозоватка з метою поновлення їх значення, як нерестилищ риб;

д) протягом 1957—1959 років провести паспортизацію природ-

них нерестилищ цінних промислових видів риб на рибпромислових водоймищах Української РСР і здійснити необхідні заходи по поліпшенню стану нерестилищ.

7. Зобов'язати виконком Сталінської обласної Ради депутатів трудящих організувати в 1957 році розчищення річок Єланчик та Кальміус на території області від решток зруйнованих мостів, які заважають проходу риби до місць нересту.

8. Зобов'язати Міністерство вугільної промисловості УРСР, Міністерство чорної металургії УРСР, Міністерство промисловості продовольчих товарів УРСР і Міністерство паперової і деревообробної промисловості УРСР передбачати в тематичних планах відомчих науково-дослідних інститутів розробку ефективних заходів по очищенню і знешкодженню стічних вод промислових підприємств.

Міністерству охорони здоров'я УРСР забезпечити в 1957 році вирішення питання про допустиму кількість фенолів та інших шкідливих речовин у стічних водах, які використовуються на га-сінні коксу.

9. Покласти на Академію наук УРСР загальне керівництво роботами всіх відомчих науково-дослідних установ у галузі опрацювання методів найбільш ефективного очищення і знешкодження промислових і комунальних стічних вод.

Президії Академії наук УРСР в грудні 1957 року доповісти Раді Міністрів УРСР про вжиті заходи по виконанню цього завдання.

10. Зобов'язати виконкоми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих забезпечити постійний контроль за виконанням заходів, передбачених цією постановою, і за додержанням підприємствами і організаціями рішень Уряду про охорону водоймищ від забруднення стічними водами та про охорону і відтворення рибних запасів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 6 квітня 1957 р., № 331.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 6 квітня 1957 року № 331

ПЕРЕЛІК

найважливіших споруд для очищення стічних вод, що підлягають будівництву на промислових підприємствах Міністерства вугільної промисловості УРСР

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
ВОРОШИЛОВГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ		
<i>Головвуглезбагачення</i>		
Криворізька центральна збагачувальна фабрика	Будівництво механізованих шламових відстійників	1957—1958
Брянська центральна збагачувальна фабрика	»	1957—1959
Верхньодуванська центральна збагачувальна фабрика	»	1957—1958
Ново-Голубівська центральна збагачувальна фабрика	»	1957—1958
Максимівська центральна збагачувальна фабрика	»	1957—1958
<i>Головворошиловградвугілля</i>		
Трест «Кіроввугілля». Шахтне селище Голубівка	Будівництво комплексу очисних споруд і колектора	1957—1960
Трест «Первомайськвугілля»		
Шахта 1—2 «Гірська»	Будівництво комплексу очисних споруд і колектора	1956—1958
Збагачувальна фабрика при шахті 1—2 «Гірська»	»	1956—1960
Збагачувальна фабрика Шахтоуправління № 2	»	1957—1959
Шахта № 1/2 «Михайлівка»	»	1956—1957
Шахта № 3—5	Будівництво очисних споруд і колектора	1958—1959
Шахта № 4—6 «Карбоніт»	»	1958
Шахтоуправління № 2	»	1958
<i>Трест «Ленінаугілля»</i>		
Шахта ім. Леніна	Очисні споруди (відстійники і хлоратори)	1957
Шахта № 1	Реконструкція очисних споруд	1957

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
Шахта «Центральна Білянка» Шахта ім. Лотікова Шахта Черкаська-Північна № 1	Будівництво очисних споруд і колектора » »	1958—1960 1958—1960 1958—1959
<i>Трест «Кадіїввугілля»</i>		
Шахта № 12 ім. Дзержинського Шахта «Анненська» Шахта «Брянський рудник»	Будівництво очисних споруд » »	1957—1958 1957—1960 1958—1960
<i>Трест «Ждановвугілля»</i>		
Шахта № 153 Шахта № 12—12 біс	Будівництво очисних споруд »	1956—1957 1956—1957
<i>Трест «Боковоантрацит»</i>		
Шахти 29, 30, 32 Шахти 23, 24 Шахта «Петр»	Будівництво очисних споруд жилого селища » Будівництво очисних споруд і колектора	1955—1957 1955—1957 1957—1958
<i>Трест «Лисичанськвугілля»</i>		
Шахта «Матроська» Шахта ім. ОГПУ, Шахта ім. Ворошилова Шахта № 7 ім. Мельникова Шахта ім. Титова Шахта ім. Крупської Шахта «Кремінна № 1» Шахта «Привільнянська Південна» Шахта «Кремінна № 2»	Будівництво очисних споруд і колектора » » » » » » » »	1958—1959 1958—1960 1958 1958 1958—1959 1958—1959 1958 1958—1959 1958—1959
<i>Головдонбасантрацит Трест «Фрунзевугілля»</i>		
Збагачувальна фабрика шахти 1—2 «Лобівка»	Реконструкція шламо- вих відстійників, раді- альних згущувачів	1956—1957
<i>Трест «Ворошиловвугілля»</i>		
Шахта «Никанор» Шахта № 10—10 біс ім. Артема Шахта № 25 Шахта № 2 біс	» » » »	1958 1958—1960 1958—1960 1958—1959

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
Шахта № 29—30	Реконструкція шламо- вих відстійників, раді- альних згущувачів	1958—1959
Шахта № 5 біс	»	1958
Збагачувальна фабрика шахти ім. Сталіна	»	1957—1959
<i>Трест «Краснодонвугілля»</i>		
Шахта № 1 біс	Будівництво біофіль- тра, емшерських від- стійників, піскоуловлю- вачів і хлораторних від- стійників	1958
Шахта № 2 «Північна»	Будівництво біофіль- тра, емшерських від- стійників, хлораторної і піскоуловлювачів	1958
Шахта № 1—4	»	1958
<i>Трест «Краснолучвугілля»</i>		
Шахта № 17—17 біс	Відстійники первинні і повторні	1958
Шахта 16 ім. «Известия»	»	1958
Шахта № 22—4 біс	»	1958
Шахта № 160	»	1958
<i>Трест «Свердловвугілля»</i>		
Шахта № 6 «Центроспілка» (зба- гачувальна фабрика)	Будівництво очисних споруд	1958—1959

СТАЛІНСЬКА ОБЛАСТЬ

<i>Головвуглезбагачення</i>		
Кальміуська центральна збагачу- вальна фабрика	Будівництво механізо- ваних шламових відстій- ників	1956—1957
Микитівська центральна збагачу- вальна фабрика	»	1956—1958
Дзержинська центральна збагачу- вальна фабрика	Реконструкція існую- чих шламових відстій- ників	1957—1958
Добропільська центральна збага- чувальна фабрика	Будівництво механізо- ваних шламових від- стійників	1957—1958
Ново-Узлівська центральна збага- чувальна фабрика	»	1957—1958
Центральна збагачувальна фабри- ка «Советская»	»	1957—1958

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
Головсталінвугілля Трест «Рутченківвугілля» Шахта № 2—7 «Лідиївка» Шахти 17—17 біс, 30, 32	Будівництво колектора Будівництво колекто- рів	1957 1958—1960
Трест «Красноармійськвугілля» Шахти № 1 «Центральна», № 3—3 біс, № 5—6 ім. Димитрова	Будівництво колектора і двох станцій перека- чування води	1955—1957
Трест «Селидіввугілля» Шахти № 38/10, 40/42, 40/43	Будівництво відстій- ників	1957
Трест «Горлівськвугілля» Шахти «Кочегарка», «Рудуч», № 5—7 ім. Леніна, «Комсомолец», 11 біс, № 4—5 «Микитівка», № 19— 20, № 6—7 «Микитівка»	Будівництво очисних споруд	1957—1960
Трест «Орджонікідзевугілля» Шахта № 1—2 «Красный Ок- тябрь»	Будівництво колекто- ра, відстійників, хлора- торних	1957
Шахта «Юнком»	Будівництво колектора до очисних споруд міста і станції перекачування	1957
Шахта № 4 «Жовтень»	Будівництво колекто- ра, очисних споруд	1957
Шахти № 3, 4, 7, 6, 8, 11, 12 біс Шахтоуправління № 1, 2, 3	Будівництво відстій- ників, хлораторних, 2-х станцій перекачування води, каналізації	1957—1958
Трест «Дзержинськвугілля» Шахта ім. Дзержинського, «Дере- зівка»	Будівництво відстій- ників і хлораторних	1958
Трест «Шахтарськантрацит» Шахтоуправління 2-2 біс	Будівництво хлоратор- них, відстійників	1958
Шахтоуправління № 11	»	1958
Шахта № 1—6	»	1958
Шахта № 2 «Контарна»	»	1958

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 6 квітня 1957 року № 331

ПЕРЕЛІК

найважливіших споруд для очищення стічних вод, що підлягають будівництву
на промислових підприємствах Міністерства чорної металургії
Української РСР

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ВОРОШИЛОВГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Ворошиловський металургійний завод	Закінчення будівництва гідрозолошламовилучення і відстійників	1955—1957
	Будівництво міської каналізації з очисними спорудами	1956—1958
Ворошиловський коксохімічний завод	Будівництво парової обезфенолюючої і біохімічної установок	1956—1957
Ворошиловградський трубопрокатний завод ім. Якубовського	Будівництво госппобутової каналізації з приєднанням до міської	1957—1958
Кадіївський коксохімічний завод	Закінчення будівництва біохімічної обезфенолюючої установки	1955—1957
	Будівництво шламових відстійників та госппобутової каналізації з приєднанням до міської	1957—1958

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Металургійний завод ім. Дзержинського	Будівництво постійного шламонагромаджувача	1957—1959
	Будівництво госпфекальної каналізації заводу і насосної станції	1958—1959
Криворізький металургійний завод	Реконструкція очисних споруд, будівництво госпфекальної каналізації, насосної станції та відстійників для полів зрошування	1955—1960
Дніпропетровський коксохімічний завод ім. Калініна	Будівництво фекальної каналізації і другого фенольного відстійника	1958
Дніпродзержинський коксохімічний завод	Будівництво госппобутової каналізації	1958
Дніпропетровський трубний завод ім. Леніна	Будівництво відстійника	1957
Трест «Нікопольмарганець»	Будівництво шлаковідстійника на річці Томаківці	1954—1957
	Те ж в урочищі «Криві Луки»	1954—1958

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
Південний гірничозбагачувальний комбінат, м. Кривий Ріг	Закінчення будівництва шламонагромаджувача і оборотного водопостачання	1953—1957
Трест «Дзержинськ-руда»	Закінчення будівництва споруджень для відведення шахтних вод	1955—1958
	Розширення очисних споруд	1956—1957
	Відведення вод в балку Червону	1953—1957
Трест «Ленінруда». Рудоуправління ім. Орджонікідзе, ім. Р. Люксембург та ім. Фрунзе	Будівництво очисних споруд з повною біологічною очисткою	1955—1957

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Металургійний завод «Запоріжсталь»	Закінчення будівництва шламонагромаджувача	1954—1957
	Очисні споруди на технічному водогоні	1957—1958
Запорізький коксохімічний завод	Закінчення будівництва шлакових відстійників з насосною станцією	1955—1957

СТАЛІНСЬКА ОБЛАСТЬ

Сталінський металургійний завод	Закінчення будівництва шламонагромаджувача вод газової очистки	1955—1957
Костянтинівський металургійний завод	Закінчення будівництва біохімічної установки	1955—1957
	Будівництво госппобутової каналізації з приєднанням до міської	1958
Єнакіївський металургійний завод	Будівництво відстійників прокатних цехів	1957
	Будівництво шламонагромаджувача	1958
Макіївський металургійний завод	Закінчення будівництва гідрозолошлямовилучення	1955—1958
	Будівництво госппобутової каналізації	1958—1959
Ждановський металургійний завод «Азовсталь»	Будівництво другої черги біологічної очистки госпфекальних вод	1957
Краматорський металургійний завод ім. Куйбишева	Будівництво шламонаповнювача з колектором, естокадою і насосною станцією	1957—1958
	Будівництво госппобутової каналізації з приєднанням до міської	1958
Сталінський коксохімічний завод	Закінчення будівництва аміачно-сульфатного цеху і обезфенолюючої установки	1955—1957

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
Макіївський коксохімічний завод	Реконструкція шламових відстійників, будівництво резервуара фенольних вод, оборотного циклу вод пекового транспортера, двох відстійників шламу вуглезбагачувальної фабрики № 2	1957—1959
Рутченківський коксохімічний завод	Будівництво відстійника вапнякового шламу, відстійника для вод пекового транспортера, приєднання стоків газопідвищуючої станції до фекальної каналізації заводу	1958
Горлівський коксохімічний завод	Закінчення будівництва біохімічної установки	1955—1957
Ясинівський коксохімічний завод	Закінчення будівництва шламового відстійника з насосною станцією і шламовою каналізацією	1955—1957
Смоляннівський коксохімічний завод	Будівництво трубопроводу для відведення обезфенольних стоків, замкнутого циклу водопостачання пекококсового транспортера і приєднання госпобутової каналізації до міського колектора	1957—1958
Фенольний завод	Будівництво каналізації з очисними спорудами	1957—1958
Щербинівський коксохімічний завод	Будівництво шламового відстійника та госпобутової каналізації	1957—1958
Краматорський коксохімічний завод	Будівництво каналізації з насосною станцією для перекачки госпобутових вод в міську каналізацію	1957—1958

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 6 квітня 1957 року № 331

ПЕРЕЛІК

найважливіших споруд для очищення стічних вод, що підлягають будівництву
на промислових підприємствах Міністерства промисловості продовольчих
товарів Української РСР

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Бродецький цукроза- вод	Обвалування полів фільтрації та ремонт відстійників	1956—1957
Бершадський цукро- завод	Будівництво полів фільтрації, за- міна трубопроводу	1956—1958
Вище-Олчедаївський цукрозавод	Будівництво очисних споруд	1955—1958
Гайсинський цукроза- вод	Будівництво полів фільтрації з трубопроводом, насосної станції та відстійника	1954—1958
Гонорівський цукроза- вод	Закінчення будівництва полів філь- трації з трубопроводом	1954—1957
Гніванський цукроза- вод	Будівництво полів фільтрації та відстійників	1956—1958
Деребчинський цукро- завод	Обвалування відстійників і будів- ництво полів фільтрації	1956—1959
Погребищенський цук- розавод	Будівництво очисних споруд	1957—1958
Соколівський цукроза- вод	Будівництво відстійника та обва- лування полів фільтрації	1956—1958
Турбівський цукроза- вод	Будівництво відстійника та ремонт полів фільтрації	1956—1958
Уладіївський цукроза- вод	Закінчення обвалування відстійни- ка та розширення полів фільтрації	1956—1957
Калинівський спирто- завод	Будівництво цеху спалювання бар- ди та бардополів	1955—1960
Барський спиртозавод	Будівництво цеху спалювання бар- ди і розширення бардополів	1959—1960
Уладіївський спирто- завод	Будівництво цеху спалювання бар- ди і бардополів	1959—1960

ДРОГОБИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Ходорівський цукроза- вод	Будівництво полів фільтрації	1956—1958
------------------------------	------------------------------	-----------

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Янушпільський цукро- завод	Відбудова полів фільтрації	1956—1957
-------------------------------	----------------------------	-----------

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Солотвинський соле- рудник	Будівництво очисних споруд	1958—1959
-------------------------------	----------------------------	-----------

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Запорізький масло- жиркомбінат	Будівництво каналізації і станції перекачування	1956—1958
Мелітопольський мас- лоекстракційний завод	Будівництво очисних споруд	1958—1959

КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Цукрозавод ім. Ілліча	Будівництво відстійників і полів фільтрації	1956—1958
Саливонківський цук- розавод	Поглиблення відстійників і спо- рудження полів фільтрації	1956—1959
Узинський цукрозавод	Будівництво очисних споруд	1957

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Маловисківський цук- розавод	Розширення полів фільтрації	1956—1957
2-й Петрівський цук- розавод	Будівництво відстійників і ремонт полів фільтрації	1956—1957
Салківський цукроза- вод	Будівництво очисних споруд	1955—1958
Улянівський цукроза- вод	Розширення полів фільтрації	1956—1958

КРИМСЬКА ОБЛАСТЬ

Джанкойський кон- сервний завод	Дольова участь в будівництві мі- ського колектора	1958
------------------------------------	--	------

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Первомайський цукро- завод	Розширення очисних споруд	1957
-------------------------------	---------------------------	------

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Сталінський цукроза- вод	Будівництво полів фільтрації	1956—1958
Октябрський цукроза- вод	Будівництво полів фільтрації	1956—1958
Лохвицький спиртоза- вод	Будівництво очисних споруд	1958—1959

СТАЛІНСЬКА ОБЛАСТЬ

Слов'янський масло- жиркомбінат	Будівництво очисних споруд	1958—1960
------------------------------------	----------------------------	-----------

СТАНІСЛАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Городенківський цук- розавод	Будівництво очисних споруд	1957—1958
---------------------------------	----------------------------	-----------

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

Куянівський цукроза- вод	Закінчення будівництва очисних споруд	1955—1958
Півненківський цукро- завод	Обвалування відстійників і вдо- сконалення очисних споруд	1956—1959
Шалигінський цукро- завод	Будівництво очисних споруд	1956—1958
Краснозвездінський ра- фінадний завод	Будівництво каналізації жилого селища	1957—1958
Чупахівський цукроза- вод	Будівництво очисних споруд	1957—1958

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Куп'янський цукроза- вод	Обвалування відстійників і будів- ництво очисних споруд	1956—1958
Куп'янський пивзавод	Будівництво очисних споруд	1956—1958

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Антонінський цукроза- вод	Будівництво очисних споруд і за- міна трубопроводу	1956—1959
Вишневчицький цукро- завод	Будівництво полів фільтрації і відбудова відстійника	1956—1957
Волочиський цукроза- вод	Будівництво очисних споруд	1956—1958
2-й Городоцький цук- розавод	Розширення полів фільтрації	1956—1958

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
Красилівський цукро- завод	Будівництво полів фільтрації	1956—1958
Клембівський цукро- завод	» »	1956—1958
Наркевицький цукроза- вод	Будівництво відстійників, капре- монт полів фільтрації і заміна тру- бопроводу	1956—1958
Старо-Синявський цук- розавод	Поглиблення відстійників і будів- ництво полів фільтрації	1956—1959
Мануїльський цукро- завод	Реконструкція очисних споруд	1957—1958
Меджибізький консер- вний завод	Будівництво очисних споруд	1958

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Городищенський цук- розавод	Будівництво очисних споруд	1956—1957
Мартинівський цукро- завод	Будівництво очисних споруд	1956—1957
Шрамківський цукро- завод	Капремонт відстійників і трубо- проводу	1956—1957
Черкаський консерв- ний завод	Реконструкція очисних споруд	1957—1958

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Цукрозавод «Крас- ний»	Будівництво станції перекачки та відстійників	1956—1957
---------------------------	--	-----------

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Зарожанський цукро- завод	Будівництво очисних споруд	1956—1957
Цукрозавод «Хреща- тик»	»	1954—1958
Чернівецький цукроза- вод	Реконструкція очисних споруд	1956—1958
Карапчівський спир- тозавод	Будівництво бардополів і цеху спалювання барди	1957—1960
Лужанський спиртоза- вод	Будівництво бардополів і полів фільтрації	1957—1959
Первенець-Буковин- ський спиртозавод	Будівництво цеху спалювання барди	1958—1960

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 6 квітня 1957 року № 331

ПЕРЕЛІК

найважливіших споруд для очищення стічних вод, що підлягають будівництву
на промислових підприємствах Міністерства легкої промисловості
Української РСР

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Шкірзавод № 6, м. Київ	Будівництво відстійників і хлораторної	1958
Шкірзавод № 4, м. Васильків	Будівництво очисних споруд	1955—1960
ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Шкірзавод № 3, м. Львів	Будівництво очисних споруд	1956—1958
ДРОГОВИЦЬКА ОБЛАСТЬ		
Суконна фабрика, м. Стрий	Закінчення будівництва очис- них споруд	1956—1957
ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ		
Сортотримувальна фабрика, м. Оде- са	Будівництво очисних споруд	1956—1957
Кілійський коноплезавод, м. Кілія	Будівництво відстійника та хлораторної	1957
Жовтневий коноплезавод, с. Жовтень	Будівництво відстійника та хлораторної	1957
ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ		
Льонозавод, м. Ковель	Будівництво відстійника та хлораторної	1957—1958
ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ		
Бавовняна фабрика, м. Ко- ростишів	Будівництво очисних споруд	1955—1957
Льонозаводи: Чоповицький, Коростишів- ський	Будівництво відстійників та хлораторної	1957—1958
Панчішна фабрика, м. Жи- томир	Будівництво каналізації для з'єднання з міською	1958
Шкірзавод № 1, м. Бердичів	Добудова існуючих очисних споруд	1958

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

СТАЛІНСЬКА ОБЛАСТЬ

Сортомийна — генераційна фабрика, м. Сталіно	Закінчення будівництва очис- них споруд	1956—1957
---	--	-----------

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

Ямпільський коноплезавод, м. Ямпіль	Будівництво відстійника та хлораторної	1957—1958
Баницький коноплезавод, с. Баничі	Будівництво відстійника та хлораторної	1957—1958
Суконна фабрика, м. Суми	Станція перекачки стічних вод	1956—1958

КРИМСЬКА ОБЛАСТЬ

Панчішна фабрика, м. Фео- досія	Бетонний усереднитель	1957
------------------------------------	-----------------------	------

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Коноплезаводи: Перещепинський, Петропав- лівський, Васильківський, Пав- лоградський	Будівництво хлораторних	1954—1958
--	-------------------------	-----------

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Трикотажна фабрика, м. Кре- менчук	Будівництво відстійників і каналізації	1958
Шкіряно-взуттєвий комбінат № 5, м. Полтава	Будівництво відстійника і трубопроводу для перекачу- вання вод в каналізацію	1958
Коноплезавод, с. Лютецьки	Будівництво хлораторної з відстійником	1956—1958

СТАНІСЛАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Шкірзавод № 8, м. Болехів	Будівництво очисних споруд (відстійників, біофільтрів, хло- раторних)	1958—1959
Шкіркомбінат № 1, м. Ста- ніслав	»	1958—1959

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Шкірзавод № 7, м. Харків	Будівництво відстійника	1958
--------------------------	-------------------------	------

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Суконна фабрика, смт Ду- наївці	Будівництво каналізації	1958
------------------------------------	-------------------------	------

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Фабрика первинної обробки шерсті Льонозавод, с. Голубичі	Будівництво та ремонт очисних споруд Будівництво відстійника з хлораторною, регенератора і полів фільтрації	1958—1960 1958
--	---	-----------------------

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 5
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 6 квітня 1957 року № 331

ПЕРЕЛІК

найважливіших споруд для очищення стічних вод, що підлягають будівництву
на промислових підприємствах Міністерства паперової і деревообробної
промисловості Української РСР

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ДРОГОВИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Картонно-паперовий комбі- нат, м. Жидачів	Закінчення будівництва спо- руд для збільшення викори- стання обортових вод та ре- конструкція діючих очисних споруд	1950—1958
Целюлозно-паперовий ком- бінат, с. Кохавина	Будівництво комплексу очис- них споруд	1957—1959

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Паперова фабрика, м. Малин	Закінчення будівництва очисних споруд	1953—1957
Миропільська паперова фабрика, с. Кам'янка	Закінчення будівництва резервного горизонтального відстійника і полів фільтрації	1954—1957

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Картонна фабрика, м. Рахів	Будівництво очисної станції промислових і госпфекальних стоків	1957
Лісохімічний завод, с. Великий Бичків	Будівництво нагромаджувача стічних вод	1957—1958
Лісохімічний завод, смт Свалява	Закінчення будівництва нагромаджувача стічних вод	1954—1957

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Целюлозно-паперовий комбінат, смт Понінка	Будівництво напірного водопроводу на поля фільтрації, вертикальних відстійників	1954—1957
---	---	-----------

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Фабрика технічного паперу, смт Корюківка	Будівництво 2 відстійників і одного фільтра	1953—1957
--	---	-----------

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 6
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 6 квітня 1957 року № 331

ПЕРЕЛІК

найважливіших споруд для очищення стічних вод, що підлягають будівництву
на промислових підприємствах Міністерства промисловості м'ясних і молочних
продуктів Української РСР

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Вінниця	Дольова участь у будівництві очисних споруд міста та відбудова власного біофільтра	1957
---------------------------	--	------

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Луцьк	Будівництво очисних споруд для біологічного очищення вод та підключення до міської каналізації	1957—1958
-------------------------	--	-----------

ВОРОШИЛОВГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Паризька Комуна	Будівництво очисних споруд і підключення до міської каналізації	1957—1959
--------------------------------------	---	-----------

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Дніпро-петровськ	Будівництво очисних споруд і каналізації	1957—1958
------------------------------------	--	-----------

ДРОГОБИЦЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Стрий	Будівництво очисних споруд і реконструкція каналізаційної мережі	1957—1958
М'ясокомбінат, м. Борислав	Будівництво споруд біологічного очищення вод	1958—1959
Беконно-ковбасна фабрика, м. Ходорів	Будівництво очисних споруд і зовнішньої каналізації	1958—1960
М'ясокомбінат, м. Дрогобич	Будівництво споруд для біологічного очищення вод та реконструкція каналізаційної мережі	1957—1958

Найменування і місцезнаходження підприємств	Зміст робіт	Рік початку і рік закінчення будівництва
---	-------------	--

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Коростень	Будівництво каналізації	1958—1959
Відгодівельний пункт, м. Коростишів	Будівництво очисних споруд і каналізації	1957

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Беконно-ковбасна фабрика, м. Золочів	Будівництво очисних споруд та підключення до міської каналізації	1958—1959
--------------------------------------	--	-----------

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Білгород-Дністровський	Будівництво очисних споруд	1957
--	----------------------------	------

РОВЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Дубно	Розширення і нове будівництво очисних споруд	1958—1960
-------------------------	--	-----------

СТАЛІНСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Артемівськ	Будівництво очисних споруд, станції перекачування і полів зрошування	1957—1958
------------------------------	--	-----------

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Тернопіль	Будівництво споруд біологічного очищення вод	1958—1959
-----------------------------	--	-----------

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Куп'янськ	Будівництво каналізації і очисних споруд	1957—1958
-----------------------------	--	-----------

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Умань	Будівництво каналізаційного колектора	1956—1957
-------------------------	---------------------------------------	-----------

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

М'ясокомбінат, м. Чернівці	Будівництво споруд для біологічного очищення вод	1958—1959
Путилівський маслозавод, с. Сергії	Будівництво очисних споруд	1959—1960

Додаток № 7
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 6 квітня 1957 року № 331

ПЕРЕЛІК

основних рибогосподарських об'єктів Міністерства рибної промисловості
Української РСР, що підлягають будівництву на річкових водоймищах

Найменування і місцезнаходження об'єктів	Рік початку і рік закінчення будівництва	Проектна потужність
<i>Річка Дніпро</i>		
Підготовка тоневи ділянок на водоймищі Каховської ГЕС загальною площею 72 тис. га з установкою знаків для визначення границь ділянок	1953—1957	100 тис. центнерів риби на рік
Василівське нерестово-виросне господарство при водоймищі Каховської ГЕС площею 936 га	1953—1957	45 млн. штук змичнілої молоді риби на рік
Цюрупинське нерестово-виросне господарство в нижньому б'єфі Каховської ГЕС площею 420 га	1956—1958	14,4 млн. штук змичнілої молоді риби на рік
Рибоводний осетровий завод у нижньому б'єфі Каховської ГЕС	1957—1958	1 млн. штук молоді осетрових риби на рік
Меліорація природних нерестилищ у пониззі р. Дніпра	1957—1958	5,1 тис. га
Підготовка тоневи ділянок водоймища Кременчуцької ГЕС на площі 60 тис. га	1956—1959	120 тис. ц риби на рік
Нерестово-виросне господарство при водоймищі Кременчуцької ГЕС	1957—1959	34,4 млн. штук змичнілої молоді риби на рік
<i>Річка Північний Донець</i>		
Підготовка тоневи ділянок на Червонооскільському водоймищі на площі 5 тис. га	1956—1957	7,5 тис. ц риби на рік
Нерестово-виросне господарство на Червонооскільському водоймищі на площі 120 га	1957—1958	2,4 млн. штук змичнілої молоді риби на рік
<i>Річка Дністер</i>		
Нерестово-виросне господарство в пониззі Дністра для Дністровського лимана, площею 260 га	1959—1960	2,5 млн. штук змичнілої молоді риби на рік
Нерестово-виросне господарство «Жовтневе» у верхній течії Дністра на площі 40 га	1957—1958	1 млн. штук змичнілої молоді риби на рік

Найменування і місцезнаходження об'єктів	Рік початку і рік закінчення будівництва	Проектна потужність
Дністровський (Дубосарський) осетровий рибоводний завод	1956—1957	0,4 млн. штук молоді осетрових риб на рік
Риборозплідник для відтворення запасів цінної риби — вирезуба на річці Південний Буг, площею 50 га	1959—1960	2 млн. штук молоді вирезуба на рік

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

77 Про звільнення від внеску в державний бюджет відрахувань від прибутків і від сплати прибуткового податку з прибутків, одержуваних від експлуатації спортивних споруд

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 25 березня 1957 року № 319, звільнити з 1 січня 1957 року організації системи Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР та інших відомств від внеску в державний бюджет відрахувань від прибутків, одержуваних від експлуатації стадіонів, плавальних басейнів, водних станцій, спортивних споруд, а громадські організації — від сплати прибуткового податку з прибутків, одержуваних від експлуатації цих спортивних споруд.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 10 квітня 1957 р., № 337.

78 Про організацію медичного інституту в м. Тернополі

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Прийняти пропозицію виконкому Тернопільської обласної Ради депутатів трудящих і Міністерства охорони здоров'я УРСР про організацію в 1957 році медичного інституту в м. Тернополі.

2. Зобов'язати Міністерство охорони здоров'я УРСР:

а) організувати в м. Тернополі медичний інститут з лікувальним факультетом в строки, які забезпечать початок навчання з 1 вересня 1957 року;

б) встановити набір студентів на I, II і III курси Тернопільського медичного інституту по 200 чоловік;

в) другий і третій курси Тернопільського медичного інституту укомплектувати за рахунок перевodu студентів з Київського та інших медичних інститутів республіки, а комплектування першого курсу провести за рахунок осіб з місцевого населення західних областей.

З Київського медичного інституту перевести в Тернопільський медичний інститут та інші медичні інститути республіки 400 студентів;

г) забезпечити Тернопільський медичний інститут професорсько-викладацьким складом.

3. Зобов'язати виконком Тернопільської обласної Ради депутатів трудящих:

а) забезпечити до 1 травня 1957 року закінчення будівництва в м. Тернополі будинків по вулиці Київській, № 1 і на площі ім. Жовтневої революції і передати ці будинки на баланс Міністерства охорони здоров'я УРСР для розміщення лабораторій, кафедр і гуртожитку медичного інституту;

б) разом з Міністерством охорони здоров'я УРСР забезпечити початок навчання в медичному інституті з 1 вересня 1957 року.

4. Дозволити Міністерству охорони здоров'я УРСР витратити, в межах асигнувань на утримання медичних інститутів за бюджетом на 1957 рік, 3 млн. крб. на підготовчі роботи, зв'язані з організацією Тернопільського медичного інституту, в тому числі на обладнання 2.430 тис. крб., на капітальний ремонт 570 тис. карбованців.

Міністерству охорони здоров'я УРСР разом з Міністерством фінансів УРСР в другому півріччі 1957 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про виділення асигнувань на утримання Тернопільського медичного інституту на 1957 рік і про джерела покриття цих витрат.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 12 квітня 1957 р., № 343.

79 Про тверді ставки натуроплати за роботи МТС під цукрові буряки в колгоспах, обслуговуваних Староушицькою МТС, Хмельницької області

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити тверді ставки натуроплати за роботи МТС під цукрові буряки по колгоспах, що обслуговуються Староушицькою МТС, Хмельницької області, по IV групі ставок, встановлених постановою Ради Міністрів УРСР від 11 серпня 1954 року № 1159¹.

2. Міністерству сільського господарства УРСР застосувати, зазначені в п. 1-му цієї постанови тверді ставки натуроплати за роботи під цукрові буряки, починаючи з 1957 року.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 12 квітня 1957 р., № 350.

80 Про план розподілу спеціалістів, які закінчують у 1957 році вищі учбові заклади²

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 19 лютого 1957 року № 180, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити поданий Держпланом Ради Міністрів УРСР план розподілу спеціалістів, які закінчують у 1957 році вищі учбові заклади, згідно з додатком.

2. Доручити республіканським міністерствам і відомствам УРСР, починаючи з 1957 року, затверджувати за погодженням з Держпланом Ради Міністрів УРСР плани розподілу молодих спеціалістів, які закінчують середні спеціальні учбові заклади, що знаходяться у віданні цих міністерств і відомств.

3. Зобов'язати Міністерство вищої освіти УРСР за погодженням з Держпланом Ради Міністрів УРСР подавати на затвердження Ради Міністрів УРСР проекти планів міжвідомчого розподілу спеціалістів, які закінчують університети Української РСР по групі університетських і педагогічних спеціальностей, за винятком випускників фізико-математичних і хімічних факультетів університетів.

Проект плану міжвідомчого розподілу спеціалістів, які закінчують університети Української РСР у 1957 році по групі універ-

¹ ЗП УРСР 1954 р. № 15—16, ст. 90.

² Публікується без додатку.

ситетських і педагогічних спеціальностей, за винятком випускників фізико-математичних і хімічних факультетів університетів, подати на затвердження Ради Міністрів Української РСР до 15 квітня 1957 року.

4. Зобов'язати Міністерство вищої освіти УРСР подавати до Ради Міністрів УРСР пропозиції про щорічні та перспективні плани прийому в університети Української РСР по педагогічних спеціальностях, погоджені з Міністерством освіти УРСР і Держпланом Ради Міністрів УРСР.

5. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР на підставі уточненої за станом на 1 січня 1957 року номенклатури посад, що підлягають заміщенню спеціалістами з вищою і середньою спеціальною освітою, подати до 20 травня 1957 року Держплану Ради Міністрів УРСР уточнені розрахунки потреби в зазначених спеціалістах на 1957—1965 роки по спеціальностях та економічних районах Української РСР.

6. Зобов'язати Держплан Ради Міністрів УРСР, міністерства і відомства УРСР передбачити в проекті п'ятирічного плану розміри прийому у вищі і середні спеціальні учбові заклади по роках і групах спеціальностей до 1960 року включно.

7. Доручити Міністерству вищої освіти УРСР і Міністерству освіти УРСР за погодженням з Держпланом Ради Міністрів УРСР розглянути питання про об'єднання педагогічних інститутів з державними університетами, де в цьому є необхідність, і до 15 квітня 1957 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції по цьому питанню.

8. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, а також керівників підприємств і установ:

а) направляти молодих спеціалістів безпосередньо на виробництво на найбільш важливі підприємства і будови, в першу чергу ті, що знаходяться на периферії і мають потребу в кваліфікованих кадрах;

б) подавати молодим спеціалістам допомогу в їх дальшому виробничо-технічному рості і вживати заходів до створення для них необхідних житлово-побутових умов.

9. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, що Рада Міністрів СРСР постановою від 19 лютого 1957 року № 180:

1) Встановила, що, починаючи з 1957 року, плани розподілу спеціалістів, які закінчують середні спеціальні учбові заклади, затверджуються міністерствами і відомствами СРСР, у віданні яких знаходяться ці учбові заклади, за погодженням з Держекономкомісією СРСР.

Зобов'язала міністерства і відомства СРСР, які мають середні спеціальні учбові заклади, а також Держекономкомісію СРСР,

Держплан СРСР і Міністерство вищої освіти СРСР передбачати в річних і перспективних планах підготовку техніків у розмірах, що задовольняють потребу в них всіх міністерств і відомств.

2) Поклала, починаючи з 1957 року, на Ради Міністрів союзних республік міжвідомчий розподіл спеціалістів, що закінчують університети по групі університетських і педагогічних спеціальностей, за винятком випускників фізико-математичних і хімічних факультетів університетів.

Зобов'язала Міністерство вищої освіти СРСР погоджувати з Радами Міністрів союзних республік плани прийому в університети по педагогічних спеціальностях.

Радам Міністрів союзних республік запропоновано встановлювати прийоми в педагогічні інститути з урахуванням підготовки учителів в університетах.

3) З метою підвищення якості підготовки спеціалістів зобов'язала Міністерство вищої освіти СРСР, за погодженням з Держекономкомісією СРСР, Держпланом СРСР, ВЦРПС і Радами Міністрів союзних республік, в місячний строк розробити нові правила прийому у вищі учбові заклади і ввести їх в дію у 1957 році.

У нових правилах прийому передбачити першочергове зарахування у вищі учбові заклади на навчання з відривом від виробництва осіб, які мають практичний досвід роботи в промисловому і сільськогосподарському виробництві або в інших галузях народного господарства і культури строком не менше двох років і які позитивно проявили себе на роботі, а також осіб, демобілізованих з частин Радянської Армії і Флоту.

4) З метою охорони праці жінок доручила Міністерству вищої освіти СРСР в місячний строк за погодженням з ВЦРПС і Державним комітетом Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати розробити і здійснити заходи по обмеженню прийому у вищі і середні спеціальні учбові заклади жінок на спеціальності, зв'язані з роботою у важких і шкідливих для здоров'я умовах.

5) Доручила Міністерству вищої освіти СРСР за погодженням з Держекономкомісією СРСР, ВЦРПС і Державним комітетом Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати в тримісячний строк розробити і внести до Ради Міністрів СРСР пропозиції про порядок використання на підприємствах і в організаціях молодих спеціалістів після закінчення учбових закладів, маючи на увазі створення умов для одержання ними необхідного практичного досвіду.

6) Зобов'язала Міністерство вищої освіти СРСР до початку 1957/58 навчального року прийняти рішення по приведенню випуску спеціалістів з вищою освітою в 1958—1960 роках у відповідність з потребою в них, продовжуючи в необхідних випадках строк нав-

чання в вузах для переведених з одного учбового закладу в інший студентів у межах до 6 місяців.

7) Доручила Держплану СРСР в шестимісячний строк розробити і затвердити обов'язкову для міністерств, відомств СРСР і Рад Міністрів союзних республік методику обчислення перспективної потреби в спеціалістах з вищою і середньою спеціальною освітою.

8) Вважає такими, що втратили силу, всі раніш видані постанови і розпорядження Уряду про направлення на роботу молодих спеціалістів, які закінчують у 1957 році вищі учбові заклади.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 12 квітня 1957 р., № 357.

81 Про порядок призначення і звільнення інспекторів шкіл

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 5 квітня 1957 року № 703, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. На часткову зміну пункту 3 постанови Раднаркому УРСР від 19 червня 1945 року № 916 (ЗП УРСР 1945 р. № 7, ст. 65) встановити, що інспекторів обласних, міських і районних відділів народної освіти призначають і звільняють завідуючі обласними відділами народної освіти; інспекторів шкіл міських (міст республіканського підпорядкування) відділів народної освіти — завідуючі відповідними міськими відділами народної освіти; інспекторів шкіл Міністерства освіти УРСР — Міністр освіти УРСР.

2. Внести в Положення про інспектора шкіл УРСР, затверджене постановою Раднаркому УРСР від 30 листопада 1945 року № 1897 (ЗП УРСР 1945 р. № 17—18, ст. 135), зміни, що впливають із цієї постанови.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 15 квітня 1957 р., № 368.

82 Про заходи по переселенню населення і перенесенню на нові місця будівель і споруд в зв'язку з будівництвом Дніпродзержинської гідроелектростанції Міністерства електростанцій

З метою забезпечення своєчасного переселення населення і перенесення будівель і споруд із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, Рада Міністрів Української РСР, на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 22 березня 1957 року № 312, постановляє:

1. Встановити, що населення, яке проживає в зоні затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, а також на території будівельних площадок, що відводяться під споруди гідровузла, підлягає обов'язковому переселенню в 1957—1962 роках, а будівлі і споруди підлягають знесенню або перенесенню на нові місця.

2. Всі роботи по переселенню населення, перенесенню на нові місця будівель і споруд, а також інші роботи, зв'язані з підготовкою до затоплення зони водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, провадяться в порядку і на умовах, передбачених постановою Ради Міністрів СРСР від 22 серпня 1952 року № 3841 для будівництва Каховської гідроелектростанції, з наданням переселюваним колгоспам, колгоспникам, робітникам і службовцям цілг, встановлених зазначеною постановою, згідно з додатком.

При цьому:

а) перенесення і будівництво на нових місцях громадських будівель і споруд, які належать колгоспам, здійснюється силами самих колгоспів;

б) перенесення і будівництво підприємств, жилих будинків, будівель і споруд, які належать державним, кооперативним і громадським організаціям, здійснюється силами відповідних міністерств, відомств і організацій;

в) перенесення і будівництво на нових місцях жилих будинків та інших будівель, які належать окремим громадянам, здійснюється силами власників цих будинків, причому колгоспи, підприємства, виконками районних і міських Рад депутатів трудящих зобов'язані подавати цим громадянам допомогу в переселенні і перенесенні будинків.

3. Покласти організацію переселення населення, знесення і перенесення із зони затоплення водоймища і з будівельних площадок Дніпродзержинської гідроелектростанції будівель і споруд, що належать організаціям республіканського і місцевого підпорядкування, місцевим Радам депутатів трудящих, колгоспам, колгоспникам, робітникам, службовцям та іншим громадянам, на виконкомі об-

ласних Рад депутатів трудящих Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтавської областей.

4. Доручити виконкомам Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтавської обласних Рад депутатів трудящих:

а) оформлення розрахунків з переселюваними колгоспами і населенням, а також постачання їм фондovаних матеріалів;

б) виконання робіт по санітарній підготовці чаші водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції до затоплення.

5. Zobov'язати Держплан Ради Міністрів УРСР передбачати в державних планах постачання народного господарства Української РСР виділення фондovаних матеріалів для потреб переселення населення і перенесення будівель і споруд колгоспів та окремих громадян із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції.

6. Покласти на Міністерство міського і сільського будівництва УРСР:

а) підрядне будівництво, зв'язане з перенесенням жилих будинків для переселюваних із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції інвалідів Вітчизняної війни, інвалідів праці, престарілих осіб, пенсіонерів і сімей загиблих воїнів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту за договорами з зазначеними громадянами;

б) будівництво на нових місцях зони водоймища Дніпродзержинської ГЕС шкіл, медичних закладів, клубів, будинків культури, будинків місцевих Рад депутатів трудящих, будинків зв'язку, будівель і споруд Міністерства УРСР: культури, комунального господарства, освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення, сільського господарства, юстиції;

в) подання організаційно-технічної допомоги колгоспам, колгоспникам, робітникам і службовцям у будівництві громадських, виробничих будівель і жилих будинків, виконання для них механізованих будівельних робіт і виготовлення деталей будівель, столярних виробів і поковок — з матеріалів замовників.

7. Zobov'язати Головне управління водного господарства при Раді Міністрів УРСР:

а) забезпечити, за договором з Міністерством будівництва електростанцій, будівництво споруд для захисту від затоплення в зоні водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції населених пунктів, вугільних родовищ і земельних масивів, роботи по будівництву захисних дамб, необхідних для рибгосподарського освоєння зазначеного водоймища, а також роботи по спорудженню ліній електропередачі для постачання електроенергії гідротехнічним спорудам, що будуються;

б) забезпечити нагляд за ходом виконання міністерствами і ві-

домствами всіх робіт, зв'язаних з підготовкою чаші водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції до затоплення;

в) забезпечити своєчасне друкування інструкцій, нормативів, розцінок, бланків інвентаризаційних карток та оціночних актів, необхідних для встановлення вартості знесення і перенесення будівель, споруд, зелених насаджень, а також розміру невикористаних затрат і збитків, зв'язаних з вилученням землі під водоймище Дніпродзержинської гідроелектростанції.

Держплану Ради Міністрів УРСР виділити Головному управлінню водного господарства при Раді Міністрів УРСР необхідну кількість паперу для друкування зазначених інструкцій і бланків.

Українському відділенню інституту «Гідроенергопроект» видати Головному управлінню водного господарства при Раді Міністрів УРСР до 1 червня 1957 року форми бланків інвентаризаційних карток та оціночних актів і до кінця 1957 року — затверджені Міністерством електростанцій інструкції, нормативи і розцінки;

г) розробити в 1957—1958 роках технічну документацію на будівництво об'єктів водопостачання місць доприселення і новостворюваних сільських населених пунктів, передбачивши в проектах тимчасове водопостачання для потреб будівництва, а також на будівництво зрошувальних і осушних систем у колгоспах, для компенсації витрат продукції в зв'язку з вилученням земель під водоймище Дніпродзержинської гідроелектростанції, і виконати ці роботи протягом 1958—1963 років.

Роботи по тимчасовому водопостачанню є першочерговими і розпочинаються до початку утворення населеного пункту.

8. Zobov'язati Українське відділення інституту «Гідроенергопроект» (т. Кузнецова):

а) встановити в 1957—1958 роках в натурі межі зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції;

б) скласти проект інженерних заходів по санітарній підготовці чаші водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції і подати його в жовтні 1958 року Державному комітету Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури.

Державному комітету Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури розглянути зазначений проект і свої пропозиції в місячний строк подати Раді Міністрів УРСР;

в) передбачити в зведеному кошторисно-фінансовому розрахунку на будівництво Дніпродзержинської гідроелектростанції вартість будівництва жилих будинків замість будинків, які не можуть бути перенесені і зібрані на новому місці для переселюваних із зони затоплення водоймища цієї ГЕС сімей інвалідів Вітчизняної війни, інвалідів праці, пенсіонерів, престарілих осіб і загиблих воїнів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту (при відсут-

ності в зазначених сім'ях працездатних членів сімей), площею — в межах санітарної норми, але не більше площі, яку вони мали на старому місці, по списках, затверджених виконкомами Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтавської обласних Рад депутатів трудящих;

г) не пізніше 1 жовтня 1957 року подати Раді Міністрів УРСР погоджені з виконкомами обласних Рад депутатів трудящих Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтавської областей, з Міністерством міського і сільського будівництва УРСР і Головним управлінням водного господарства при Раді Міністрів УРСР нормативи і розцінки для визначення вартості робіт по знесенню і перенесенню будинків, будівель, споруд, зелених насаджень, а також інструкцію про порядок відшкодування невикористаних затрат і збитків, зв'язаних з вилученням землі під водоймище Дніпродзержинської гідроелектростанції і переселенням громадян.

При складанні зазначених нормативів, розцінок та інструкції використати нормативи і розцінки, розроблені для водоймищ Каховської і Кременчуцької гідроелектростанцій, а також урахувати умови переселення громадян м. Дніпродзержинська;

д) до 1 серпня 1957 року подати Міністерству міського і сільського будівництва УРСР, Головному управлінню водного господарства при Раді Міністрів УРСР і виконкомам Дніпропетровської, Кіровоградської та Полтавської обласних Рад депутатів трудящих матеріали, в яких визначити зони, де забороняється провадити нове будівництво;

е) протягом 1957—1958 років провести роботи по вивченню зони берегообвалення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції і до 31 грудня 1958 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції по цьому питанню;

ж) до 1 листопада 1957 року подати Раді Міністрів УРСР, міністерствам і відомствам списки підприємств, будівель і споруд, які попадають в зону затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції;

з) забезпечити проектні організації лімітами на проектні роботи, зв'язані з перенесенням підприємств, будівель і споруд із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції і забезпечити своєчасну видачу їм технічних завдань та здійснювати контроль за виконанням цих робіт.

9. Доручити міністерствам і відомствам УРСР, будівлі і споруди яких попадають в зону затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, скласти в 1957—1958 роках і в установленому порядку затвердити проектно-кошторисну документацію на роботи по переселенню населення, перенесенню і перевлаштуванню будівель і споруд, що провадяться в зв'язку з підготовкою до затоплен-

ня зони водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, і виконати зазначені роботи за рахунок коштів Міністерства електростанцій, передбачених на ці роботи в зведеному кошторисі на будівництво Дніпродзержинської гідроелектростанції.

10. Zobов'язати Міністерство міського і сільського будівництва УРСР, Дніпропетровський, Кіровоградський і Полтавський облвиконкоми:

а) провести в 1957—1958 роках технічну інвентаризацію належних населенню, колгоспам, місцевим Радам депутатів трудящих, а також організаціям місцевого і республіканського підпорядкування будівель і споруд, які підлягають перенесенню із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, з розробкою кошторисно-фінансових розрахунків та іншої документації, потрібної для складання актів оціночних комісій про витрати, зв'язані з переселенням населення, знесенням і перенесенням на нові місця будівель і споруд із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції;

б) до кінця 1958 року забезпечити відведення земельних ділянок під нові населені пункти або для розширення існуючих сільських населених пунктів.

11. Zobов'язати Головне управління Дніпровського річкового пароплавства при Раді Міністрів УРСР забезпечити складання проектно-кошторисної документації і виконання робіт по влаштуванню головних і допоміжних суднових ходів і портів-сховищ, а також роботи по перенесенню і будівництву транзитних і місцевих пристаней, судноремонтних підприємств, ліній зв'язку, жилих будинків, під'їзних шляхів та інших об'єктів, що споруджуються в зв'язку з будівництвом Дніпродзержинської гідроелектростанції.

12. Zobов'язати Міністерство торгівлі УРСР, Укоопспілку та виконкоми Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтавської обласних Рад депутатів трудящих організувати продаж колгоспам і громадянам, які переселяються із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, лісу, цементу, шиферу, м'якої покрівлі, цвяхів і скла за рахунок ринкових фондів.

13. Zobов'язати виконкоми Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтавської обласних Рад депутатів трудящих затвердити за погодженням з дирекцією Дніпродзержинської гідроелектростанції календарні строки переселення населення і перенесення на нові місця жилих будинків та інших будівель і споруд; оголосити ці строки кожному окремому господарству (двору) не пізніше ніж за шість місяців до встановлених строків переселення.

14. Zobов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР і виконкоми Дніпропетровської, Кіровоградської та Полтавської обласних Рад депутатів трудящих:

а) забезпечити в 1957—1958 роках відведення для зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції земель колгоспів, радгоспів, держлісфонду і промислових підприємств у межах границь водоймища.

Встановити, що землі, які відводяться для зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, використовуються колгоспами, радгоспами та іншими землекористувачами до початку фактичного затоплення земель;

б) скласти в 1958—1959 роках проекти міжгосподарського землевпорядкування колгоспів і радгоспів, землекористування яких порушується відведенням земель для зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, обговорити ці проекти на загальних зборах колгоспників, погодити з дирекціями радгоспів і затвердити ці проекти в установленому порядку;

в) забезпечити перенесення в 1958—1961 роках проектів міжгосподарського землевпорядкування в натуру з видачею колгоспам державних актів на безстрокове (вічне) користування землею у відповідності з планом переселення колгоспів.

15. Zobov'язati Mіністерство міського і сільського будівництва УРСР виконати в 1957—1958 роках за рахунок лімітів Міністерства електростанцій розвідувальні і проектні роботи по детальній планівці нових населених пунктів, а також населених пунктів, в які провадитиметься доприселення населення із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції.

16. Академії наук УРСР провести в 1957—1961 роках археологічні розвідувальні роботи і розробити заходи по захисту та збереженню найбільш цінних пам'яток матеріальної культури, розташованих в зоні затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції.

17. Zobov'язati Mіністерство сільського господарства УРСР:

а) скласти проектно-технічну документацію і до 1963 року здійснити заходи по створенню захисних лісових насаджень по берегах водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції та по укріпленню ярів і балок у гирлах річок, що впадають в це водоймище;

б) доручити Каховській землевпорядній експедиції виконання землевпорядних робіт у зоні затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції.

18. Zobov'язati Mіністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР забезпечити перевозку майна, належного колгоспам і населенню, які переселяються із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, а також перевозку будівельних матеріалів для будівництва будинків і споруд, що здійснюється силами колгоспів і окремих громадян, і за погодженням з виконками Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтав-

ської обласних Рад депутатів трудящих організувати в районах будівництва спеціальні автотранспортні контори та автоколони.

19. Zobov'yazati Dnipropetrovskiy, Kirovogradskiy i Poltavskiy oblvikonkami:

а) до 1 травня 1958 року припинити поховання на діючих кладовищах, розташованих в зоні затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції, і відвести для цієї мети нові ділянки земель;

б) до кінця 1957 року закрити скотомогильники, що знаходяться в зоні затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції і відвести, за погодженням з органами санітарного і ветеринарного нагляду, нові місця для скотомогильників;

в) протягом 1958—1960 років забезпечити перенесення із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції на нові місця братських та одиночних могил воїнів громадянської і Вітчизняної війни.

/ Українському відділенню інституту «Гідроенергопроект» видати виконкомам Дніпропетровської, Кіровоградської і Полтавської обласних Рад депутатів трудящих по зоні затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції: до кінця 1957 року — списки кладовищ, братських та одиночних могил воїнів громадянської і Вітчизняної війни і до 1 вересня 1957 року — списки скотомогильників.

20. Zobov'yazati Ukrainську республіканську контору Сільгоспбанку СРСР та Українську контору Цekomбанку передбачати довгострокові кредити для колгоспів і населення, які переселяються із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 15 квітня 1957 р., № 370.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 15 квітня 1957 року № 370

ПІЛЬГИ,

що надаються колгоспам, колгоспникам, робітникам і службовцям, які переселяються із зони затоплення водоймища Дніпродзержинської гідроелектростанції

1. Звільнити колгоспи, колгоспників, робітників і службовців строком на 2 роки з моменту переселення від усіх податків, зборів (крім податків, що стягуються з заробітної плати) і від обов'язкових поставок державі сільсько-

господарських продуктів, крім молока. Колгоспи, які переселяються не повністю, і колгоспи, які прийняли до свого складу переселенців, звільняються на той же строк від усіх податків, зборів і від обов'язкових поставок державі сільськогосподарських продуктів, крім молока, по числу переселених господарств.

2. Видавати переселенцям, які цього потребують, довгостроковий кредит Цекомбанку на будівництво нових будинків в містах і робітничих селищах в розмірі до 10 тис. карбованців на сім'ю строком до 7 років, з погашенням, починаючи з четвертого року після одержання позички, і на відбудову будинків — у розмірі до 5 тис. карбованців строком до 5 років з погашенням, починаючи з другого року після одержання позички.

3. Видавати переселенцям, які цього потребують, довгостроковий кредит Сільгоспбанку на будівництво нових будинків у сільських місцевостях в розмірі до 6 тис. карбованців на сім'ю і на відбудову будинків на новому місці в розмірі до 3 тис. карбованців на сім'ю строком до 7 років з погашенням, починаючи з третього року після одержання кредиту.

Видавати колгоспам, які переселяються із зони затоплення водоймища, довгостроковий кредит на будівництво нових громадських виробничих і культурно-побутових будівель, на влаштування переправ, гребель, колодязів і водопроводів, виходячи з діючих норм і строків кредитування.

Сільгоспбанку за клопотанням облвиконкомів провадити розстрочку переселюваням із зони затоплення водоймища колгоспам і колгоспникам строкових і прострочених платежів по довгострокових позичках строком на 3 роки, з погашенням починаючи з другого року.

4. Робітникам і службовцям, інвалідам Вітчизняної війни та інвалідам праці, пенсіонерам, сім'ям загиблих воїнів Радянської Армії і Флоту та іншим трудящим і їх сім'ям, які не мають власних будинків, в тому разі, коли їм не буде надана жила площа на новому місці, виплачується грошова компенсація в розмірі 1000 карбованців на сім'ю при умові проживання в цьому будинку не менше 6 місяців до дня видання цієї постанови.

5. Сім'ям військовослужбовців і загиблих воїнів Радянської Армії і Флоту, а також інвалідам Вітчизняної війни, інвалідам праці, пенсіонерам і престарілим особам, які проживають у будинках, що не підлягають перенесенню і відбудові, виконками районних і міських Рад депутатів трудящих обов'язково надається жила площа на новому місці в розмірі площі, яку займала сім'я до переселення, але не більше санітарної норми.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

83 Про відновлення розповсюдження Збірника постанов і розпоряджень Уряду Української РСР шляхом передплати.

На зміну постанов Ради Міністрів УРСР від 6 грудня 1949 року № 3572—380 і від 19 січня 1950 року № 137—11, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Відновити, починаючи з 1 травня 1957 року, розповсюдження Збірника постанов і розпоряджень Уряду УРСР, який видається відповідно до постанови Ради Народних Комісарів УРСР і ЦК КП(б)У від 15 листопада 1944 року № 1527, шляхом передплати його серед міністерств, відомств, виконкомів місцевих Рад депу-

татів трудящих, державних, кооперативних, громадських і профспілкових організацій, а також окремих осіб, які мають потребу в цьому Збірнику.

Міністерству зв'язку УРСР організувати через систему «Союздрук» проведення передплати на Збірник постанов і розпоряджень Уряду УРСР і доставку його передплатникам.

2. Дозволити Міністерству юстиції УРСР видавати Збірник постанов і розпоряджень Уряду УРСР тиражем, орієнтовно, до 20 тисяч примірників.

Міністерству культури УРСР забезпечити своєчасне друкування Збірника постанов і розпоряджень Уряду УРСР в одній з друкарень м. Києва.

3. Виділити Міністерству культури УРСР на 1957 рік 15 тонн друкарського паперу для друкування Збірника постанов і розпоряджень Уряду УРСР за рахунок резерву Ради Міністрів УРСР.

Поставщик — Міністерство освіти УРСР.

4. Встановити ціну окремого примірника Збірника постанов і розпоряджень Уряду УРСР в розмірі 1 крб. 25 коп. і вартість передплати його — 15 карбованців на рік.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 13 квітня 1957 р., № 371.

84 Про організацію тресту «Міськгідрошляхміст» виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих¹

З метою поліпшення будівництва та ремонту шляхів в м. Києві, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Прийняти пропозицію виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих про ліквідацію тресту «Міськшляхміст» і дев'яти районних ремонтних шляхових контор та утворення тресту міського гідрошляхового і мостового будівництва — «Міськгідрошляхміст», в складі якого організувати два будівельно-шляхових та два ремонтно-будівельних шляхових управління.

Доручити виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих передати тресту «Міськгідрошляхміст» за балансом на перше квітня 1957 року всі засоби виробництва, майнові цінності, план з праці, план постачання і фінансування організацій, підприємств

¹ Публікується без додатку.

тресту «Міськшляхміст», що ліквідується, і ліквідованих районних ремонтно-шляхових контор райкомунгоспів м. Києва.

2. Затвердити штатний розпис тресту «Міськгідрошляхміст» Управління благоустрою виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих, згідно з додатком.

Міністерству фінансів УРСР (т. Щетиніну) встановити посадові оклади працівників апарату тресту «Міськгідрошляхміст» та його будівельно-шляхових і ремонтно-будівельних шляхових управлінь і підприємств на рівні діючих посадових окладів в аналогічних організаціях.

3. В зв'язку з ліквідацією районних ремонтних шляхових контор збільшити штати 8 районних відділів комунального господарства м. Києва на 16 посад, в тому числі: на одну посаду техника та одну посаду завгоспа — кладовщика.

Введення додаткових посад в райкомунгоспах здійснити за рахунок скорочених 23 штатних одиниць, що утримувались на бюджеті при утворенні Управління зеленої зони м. Києва.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 12 квітня 1957 р., № 375.

III. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

85 Розпорядження № 273-р

Дозволити Міністерству сільського господарства УРСР проводити через Укрживконтору закупку і поставку торговим організаціям Міністерств УРСР: торгівлі, вугільної промисловості і чорної металургії молодняка свиней для відтодівлі, з зарахуванням їх живої ваги у виконання планів державних закупок.

Доручити Укрживконторі щомісяця повідомляти обласним конторам Головм'ясорибторгу про кількість відпущеного торговим організаціям молодняка свиней в живій вазі.

Українській конторі Головм'ясорибторгу зараховувати кількість молодняка свиней, одержану торговими організаціями від живконтор, в державні ресурси м'яса відповідної області.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

м. Київ, 3 квітня 1957 р.

86 Розпорядження № 318-р

З метою збільшення виробництва воску і воскосировини та підвищення прибутковості бджільництва в колгоспах і радгоспах республіки, встановити такі заготівельні ціни на віск і воскосировину:

		За один кілограм	
Віск натуральний	I сорту	—	50 крб.
	II сорту	—	40 »
	III сорту	—	35 »
Віск несортовий		—	20 »
Суш	I сорту	—	32 »
	II сорту	—	22 »
	III сорту	—	15 »
Витопка і суш несортова		—	12 »
Мерва пасічницька		—	6 »
Прополіс		—	5 »

Вищезазначені ціни на віск і воскосировину ввести в дію з 15 квітня 1957 року.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 12 квітня 1957 р.

87 Розпорядження № 320-р

На виконання розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 26 березня 1957 року № 619 та на часткову зміну підпункту 7 пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 18 вересня 1956 року № 1158 «Про будівництво дач для продажу населенню», надати виконкомам Київської та Харківської міських Рад депутатів трудящих право затверджувати продажні ціни на дачі для продажу населенню з урахуванням місцевих умов будівництва.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 12 квітня 1957 р.

88 Розпорядження № 329-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 3 квітня 1957 року № 693, в зв'язку з списанням з колгоспів Української РСР заборгованості по натуроплаті і наданням колгоспам республіки відстрочки натуроплати з урожаю 1956 року за роботи МТС по зерно-

вих культурах за постановами ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 13 липня 1956 року № 944—510 і від 24 серпня 1956 року № 1194—612 (постанови ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР від 15 липня 1956 року № 793—96 і від 29 серпня 1956 року № 1036—130) дозволила Міністерству сільського господарства СРСР провадити в машинно-тракторних станціях Української РСР по результатах діяльності за 1956 рік грошові відрахування в фонд директора за кожний центнер зернових культур, зданих колгоспами на заготівельні пункти в рахунок натуроплати, а також преміювати керівних працівників і спеціалістів станцій за виконання плану натуроплати по зернових культурах у тих випадках, коли кількість зданої колгоспами, списаної з них і відстроченої колгоспам натуроплати не менше розміру натуроплати, передбаченого виробничо-фінансовим планом МТС.

Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР встановити контроль за правильним відрахуванням в фонд директора та преміюванням керівних працівників і спеціалістів МТС у відповідності з розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 3 квітня 1957 року № 693.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 15 квітня 1957 р.

89 Розпорядження № 346-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 11 квітня 1957 року № 780-р:

1) З метою широкого впровадження досвіду роботи передових колективів і новаторів виробництва металургійної промисловості СРСР і зарубіжного досвіду, які забезпечують підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції в цілому по цеху, заводу, шахті, руднику, дозволила провадити в 1957 році преміювання керівників, інженерно-технічних працівників і робітників підприємств, установ та організацій Міністерства чорної металургії СРСР і Міністерства чорної металургії Української РСР за крупні досягнення в справі впровадження передового досвіду в розмірах до тримісячного окладу (ставки), з тим, щоб загальна сума виплачуваних премій не перевершувала 15% одержуваної економії від впровадження цих заходів.

Загальна сума зазначених премій в 1957 році по системі Міністерства чорної металургії СРСР не повинна перевершувати 3 млн. карбованців.

2) Виділила в 1957 році для преміювання працівників проектних організацій Міністерства чорної металургії Союзу РСР і Міністерства чорної металургії Української РСР, зайнятих на проектуванні гірничорудних підприємств, за дострокове виконання проектних робіт 3 млн. карбованців за рахунок асигнувань на капітальне будівництво, встановлених на 1957 рік зазначеним Міністерством.

3) Встановила, що робітники, інженерно-технічні працівники і службовці тресту «Азовстальбуд» і його субпідрядних організацій, зайнятих на будівництві Ждановського заводу ім. Ілліча, підлягають преміюванню за введення в дію найважливіших об'єктів і жилої площі в порядку і на умовах, встановлених для працівників, які здійснюють будівництво підприємств чорної металургії.

Зберегла за робітниками та інженерно-технічними працівниками тресту «Азовстальбуд», переведеними на будівництво об'єктів суднобудівної промисловості в м. Жданові, пільги і переваги, встановлені для працівників, які здійснюють будівництво підприємств чорної металургії, з урахуванням постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 2 березня 1957 року № 234 «Про виплату одноразової винагороди і процентних надбавок за вислугу років».

4) Надала право керівникам будівельних організацій, Міністерства будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості СРСР і Міністерства чорної металургії СРСР утворювати преміальний фонд у розмірі 0,4% від об'ємів виконаних будівельно-монтажних робіт для преміювання робітників, інженерно-технічних працівників і службовців за виконання окремих завдань по будівництву гірничорудних підприємств чорної металургії, що здійснюється цими Міністерствами.

Витрати на ці заходи передбачати в кошторисах і кошторисно-фінансових розрахунках на будівництво об'єктів без включення їх в об'єм будівельно-монтажних робіт.

В зв'язку з вищезазначеним зобов'язати Міністерство чорної металургії Української РСР опрацювати по відповідних галузях тематику питань по ліквідації вузьких місць на підприємствах, обговорити та затвердити цю тематику на колегії Міністерства і негайно розіслати її підприємствам, науково-дослідним і проектним інститутам та іншим підвідомчим організаціям і встановити дійовий контроль за виконанням роботи по ліквідації вузьких місць. Одночасно, при обговоренні зазначеної тематики, широко популяризувати серед робітників та інженерно-технічних працівників порядок заохочення передовиків і новаторів виробництва, встановлений Урядом.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 22 квітня 1957 р.

90 Розпорядження № 362-р

Віднести підприємства Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР, список яких погоджено з Міністерством фінансів СРСР, до груп по оплаті праці керівних, інженерно-технічних працівників і службовців, зазначених у додатку до постанови РНК СРСР від 24 лютого 1946 року № 458, а по преміюванню — у відповідності з Положенням, затвердженим постановою Ради Міністрів СРСР від 17 червня 1947 року № 2048, за переліком, згідно з додатком.

Посадові оклади по оплаті праці керівних, інженерно-технічних працівників і службовців заводів: металовиробів Житомирського облмісцевпаливпрому (м. Житомир), ливарно-механічного Житомирського облмісцевпаливпрому (м. Малин), ім. 8-го Березня Головного управління «Укрфарфор» (Баранівський район) та учбово-наочних приладів «Фізприлад» Головного управління «Укркультпром» (м. Львів) зберегти на рівні окладів, одержуваних в артілях промислової кооперації.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 22 квітня 1957 р.

Погоджено

Заступник Міністра фінансів
СРСР

К. Янбухтін

28 березня 1957 року

Додаток

до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР

від 22 квітня 1957 р.

№ 362-р

ПЕРЕЛІК

підприємств Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР, віднесених до груп по оплаті праці керівних, інженерно-технічних працівників і службовців, зазначених у додатку до постанови РНК СРСР від 24 лютого 1946 року № 458, а до груп по преміюванню — у відповідності з Положенням, затвердженим постановою Ради Міністрів СРСР від 17 червня 1947 року № 2048

№№ п.п.	Найменування підприємств	Встановлена група по посадових окладах	Встановлена група по преміюванню
1	Завод «Дніпроліт» (м. Дніпропетровськ) Головного управління «Укрметалопром»	II	I-Б
2	Завод «Червоний металіст» (м. Дніпропетровськ) Головного управління «Укрметалопром»	II	I-Б

№№ п.п.	Найменування підприємств	Встановлена група по посадових окладах	Встановлена група по преміюванню
3	Завод гумових виробів (м. Київ) Головного управління «Укрхімпром»	II	I-A
4	Завод гумових виробів (м. Одеса) Головного управління «Укрхімпром»	II	I-A
5	Нижньодніпровський хімзавод Головного управління «Укрхімпром»	II	I-A
6	Завод оцинкованого посуду (м. Дніпропетровськ) Дніпропетровського облмісцевпаливпрому	II	II-B
7	Завод «Більшовик» (м. Нікополь) Дніпропетровського облмісцевпаливпрому	II	III-A
8	Завод «22 роковини Жовтня» (м. Дніпропетровськ) Дніпропетровського облмісцевпаливпрому	II	II-B
9	Завод «Металоліт» (м. Київ) Київського міськмісцевпаливпрому	II	II-B
10	Завод «Метиз» (м. Київ) Київського міськмісцевпаливпрому	II	II-B
11	Завод металовиробів (м. Сталіно) Сталінського облмісцевпаливпрому	II	II-B
12	Завод ім. Тельмана (м. Одеса) Одеського облмісцевпаливпрому	II	II-B
13	Завод кольорового литва та арматури «Бронзоарматура» (м. Одеса) Одеського облмісцевпаливпрому	II	I-B
14	Завод «Емальпосуд» (м. Дніпропетровськ) Головного управління «Укрметалопром»	II	I-B
15	Завод металовиробів (м. Київ) Київського міськмісцевпаливпрому	II	II-B
16	Цвяхово-дротяний завод «Комунар» (м. Одеса) Головного управління «Укрметалопром»	III	II-B
17	Ліжковий завод (м. Київ) Головного управління «Укрметалопром»	III	II-B
18	Лакофарбовий завод (м. Київ) Головного управління «Укрхімпром»	III	II-A
19	Хімзавод (м. Одеса) Головного управління «Укрхімпром»	III	II-A
20	Нижньодніпровський завод «Промцинк» Головного управління «Укрхімпром»	III	III-A
21	Лакофарбовий завод (м. Ніжин) Головного управління «Укрхімпром»	III	II-A
22	Металообробний і обозобудівний завод (м. Ворошиловград) Ворошиловградського облмісцевпаливпрому	III	II-B
23	Взуттєво-шкіряна фабрика (м. Дніпропетровськ) Дніпропетровського облмісцевпаливпрому	III	III-B

№№ п.п.	Найменування підприємств	Встановлена група по посадових окладах	Встановлена група по преміюванню
24	Завод «Ударник» (м. Сімферополь) Кримського облмісцевпаливпрому	III	III-Б
25	Завод «Хімпром» (м. Сімферополь) Кримського облмісцевпаливпрому	III	III-А
26	Завод «Механік» (м. Феодосія) Кримського облмісцевпаливпрому	III	I-1-Б
27	Фабрика гумових виробів (м. Київ) Київського міськмісцевпаливпрому	III	III-А
28	Ліжковий завод (м. Київ) Київського міськмісцевпаливпрому	III	II-Б
29	Завод «Механік» (м. Київ) Київського міськмісцевпаливпрому	III	II-Б
30	Ливарний завод (м. Жданов) Сталінського облмісцевпаливпрому	III	II-Б
31	Завод «Металоширвжиток» (м. Сталіно) Сталінського облмісцевпаливпрому	III	II-Б
32	Завод гумово-хімічних виробів (м. Запоріжжя) Запорізького облмісцевпаливпрому	III	III-А
33	Завод «Стандарт» (с. Якимівка) Запорізького облмісцевпаливпрому	III	III-А
34	Лакофарбовий завод (м. Суми) Сумського облмісцевпаливпрому	III	II-А
35	Ліжковий завод (м. Харків) Харківського облмісцевпаливпрому	III	II-Б
36	Ліжкова фабрика Ворошиловградського облмісцевпаливпрому	III	III-Б
37	Фабрика індивідуального пошиття і ремонту одягу Одеського облмісцевпаливпрому	III	III-Б
38	Приладоремонтний завод Одеського облмісцевпаливпрому	III	III-А
39	Шурупо-цвяховий завод (м. Харків) Харківського облмісцевпаливпрому	III	II-Б
40	Завод художньої кераміки (м. Полонне) Головного управління «Укрфарфор»	IV	III-А
41	Галантерейна фабрика (м. Київ) Київського міськмісцевпаливпрому	IV	III-Б
42	Завод «Красный Октябрь» (м. Кіровоград) Кіровоградського облмісцевпаливпрому	IV	III-Б
43	Обозний завод (сmt Черняхів) Житомирського облмісцевпаливпрому	IV	III-А
44	Завод «Виробничник» (м. Генічеськ) Херсонського облмісцевпаливпрому	IV	III-А
45	Фабрика музичних інструментів Закарпатського облмісцевпаливпрому	IV	III-Б

№№ п.п.	Найменування підприємств	Встановлена група по посадових окладах	Встановлена група по преміюванню
46	Завод металовиробів (м. Житомир) Житомирського облмісцевпаливпрому	—	III-Б
47	Ливарно-механічний завод (м. Малин) Житомирського облмісцевпаливпрому	—	III-Б
48	Завод ім. 8 Березня (Баранівський район) Головного управління «Укрфарфор»	—	III-А
49	Завод учбово-наочних приладів «Фізприлад» (м. Львів) Головного управління «Укркультпром»	—	II-Б

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

91 Розпорядження № 387-р

В зв'язку з тим, що лісоочисні роботи у зоні затоплення водоймища Кременчуцької гідроелектростанції виконують робітники, що віднесені до непромислового персоналу, дозволити Міністерству лісової промисловості УРСР виплачувати, як виняток, заробітну плату зазначеному персоналу, зайнятому на лісоочисних роботах у зоні затоплення Кременчуцької ГЕС, як промислово-виробничому персоналу промислових підприємств, в залежності від фактичного виконання плану лісоочисних робіт.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 29 квітня 1957 р.

92 Розпорядження № 389-р

1. Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 11 квітня 1957 року № 781 з метою спрощення обліку і порядку списання дорогоцінних металів і алмазів:

1) Встановила, що інвентаризація дорогоцінних металів і алмазів на підприємствах, в установах і організаціях провадиться два рази на рік за станом на 1 січня і 1 липня.

В необхідних випадках кількість інвентаризацій дорогоцінних металів і алмазів на рік може бути змінена керівниками міністерств і відомств за погодженням з Міністерством фінансів СРСР.

2) Запропонувала провадити списання недостач і наднормативних втрат дорогоцінних металів і алмазів на підприємствах, в установах і організаціях в порядку, передбаченому Положенням про бухгалтерські звіти і баланси державних, кооперативних (крім колгоспних) і громадських підприємств та організацій, затверджених постановою Ради Міністрів СРСР від 12 вересня 1951 року № 3447 (постанова Ради Міністрів УРСР від 5 жовтня 1951 року № 2917) і змінених у відповідності з розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 21 лютого 1955 року № 1182.

3) Вважає такими, що втратили силу, розпорядження Ради Міністрів СРСР від 20 вересня 1952 року № 24413 і пункт 6 «а» постанови Ради Міністрів СРСР від 19 вересня 1953 року № 2452 в частині строків проведення інвентаризації дорогоцінних металів і алмазів.

2. Міністерствам і відомствам УРСР керуватися порядком обліку і списання дорогоцінних металів і алмазів, встановленим розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 11 квітня 1957 року № 781.

3. Вважати таким, що втратив силу, пункт 1 «б» постанови Ради Міністрів УРСР від 5 жовтня 1953 року № 2110 в частині строків проведення інвентаризації дорогоцінних металів і алмазів.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 29 квітня 1957 р.

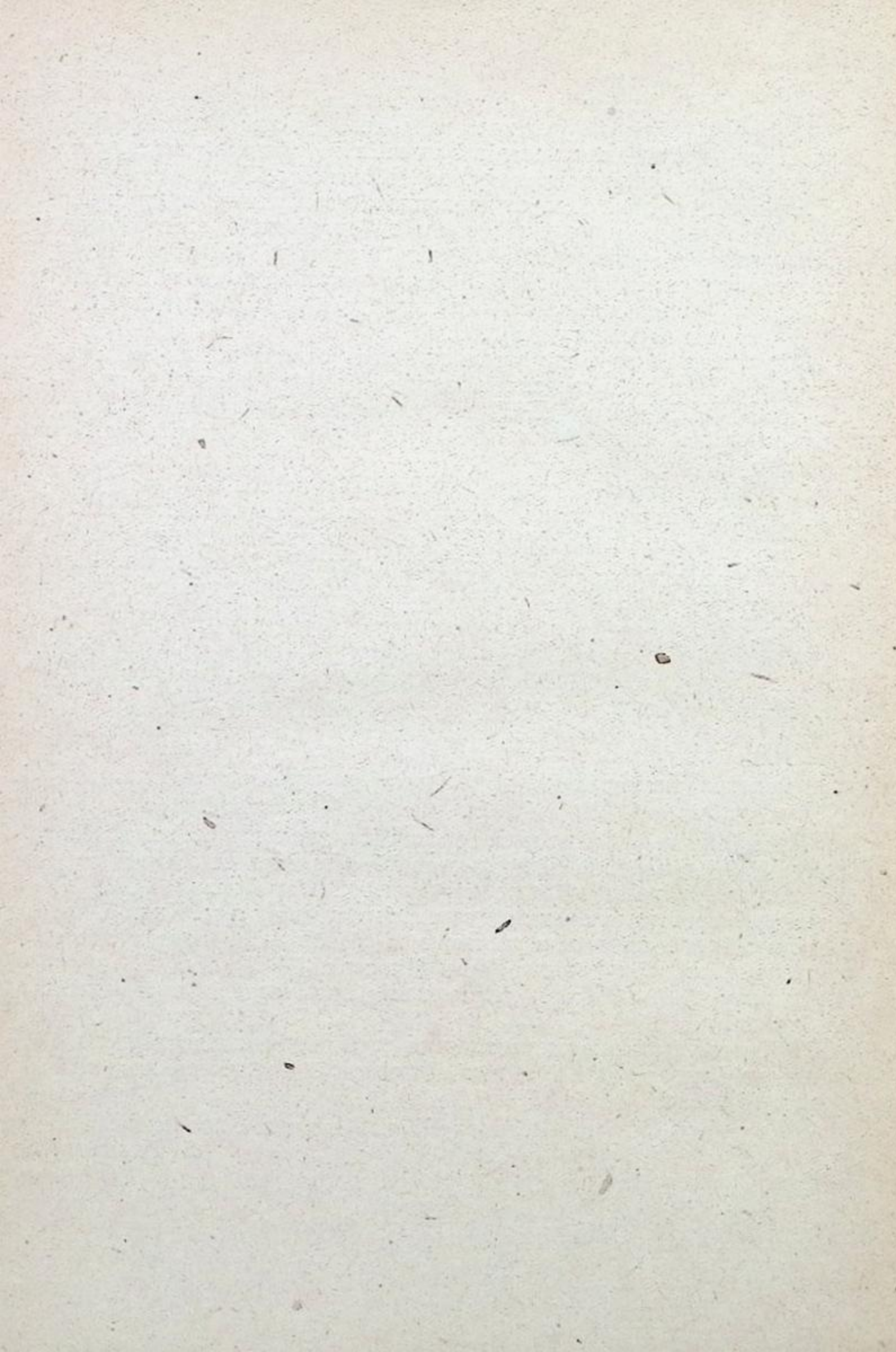
93 Розпорядження № 402-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 19 квітня 1957 року № 852 дозволила підприємствам і організаціям союзного підпорядкування, розташованим на території Української РСР, подавати експонати на Виставку передового досвіду в м. Києві і провадити затрати, зв'язані з участю в цій Виставці, в порядку, встановленому розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 22 грудня 1955 року № 8479 для Всесоюзної промислової виставки в м. Москві.

Облвиконкомам довести зазначене розпорядження до відома підприємств і організацій союзного підпорядкування, розташованих на території області.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 29 квітня 1957 р.

Д О В І Д О М А

всіх Рад народного господарства, міністерств, відомств, установ, підприємств і організацій, виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, державних, кооперативних, громадських і профспілкових організацій, а також окремих осіб, які мають потребу в Збірнику постанов і розпоряджень Уряду УРСР

На підставі постанови Ради Міністрів Української РСР від 13 квітня 1957 р. № 371 з 1 травня 1957 р. відновляється розповсюдження Збірника постанов і розпоряджень Уряду УРСР шляхом передплати. У зв'язку з цим з 1 травня 1957 р. припиняється безплатна надсилка цього Збірника.

У збірнику будуть публікуватися постанови і розпорядження Ради Міністрів УРСР нормативно-правового характеру, а також інструкції і накази міністерств і відомств УРСР, що стосуються прав і обов'язків громадян, громадських організацій, державних установ і підприємств різних відомств.

Збірник буде виходити один раз на місяць.

Черговий передплатний Збірник вийде за травень місяць 1957 р. під № 9, за червень — № 10, за липень № 11 і т. д. Передплатна ціна на рік за 12 номерів—15 крб., а з 1 травня до кінця 1957 р. (за 8 номерів) — 10 крб. Ціна одного номера — 1 крб. 25 коп.

Передплатникам, які передплатять Збірник на весь 1957 рік, оскільки вони не одержували його безплатно за час з 1 січня по 1 травня 1957 р., номери (подвоєні) з 1 по 8 включно, що вийшли до 1 травня, будуть дослані.

Передплата без обмеження приймається в обласних, міських і районних відділах «Союзпечати», конторах, відділеннях і агентствах зв'язку, листоношами, а також громадськими розповсюджувачами преси на пунктах передплати підприємств, колгоспів, радгоспів, МТС, учбових закладів і установ Української РСР.

„СОЮЗПЕЧАТЬ“

МІНІСТЕРСТВА ЗВ'ЯЗКУ УРСР

ДЕРЖПОЛІТВИДАВ УРСР

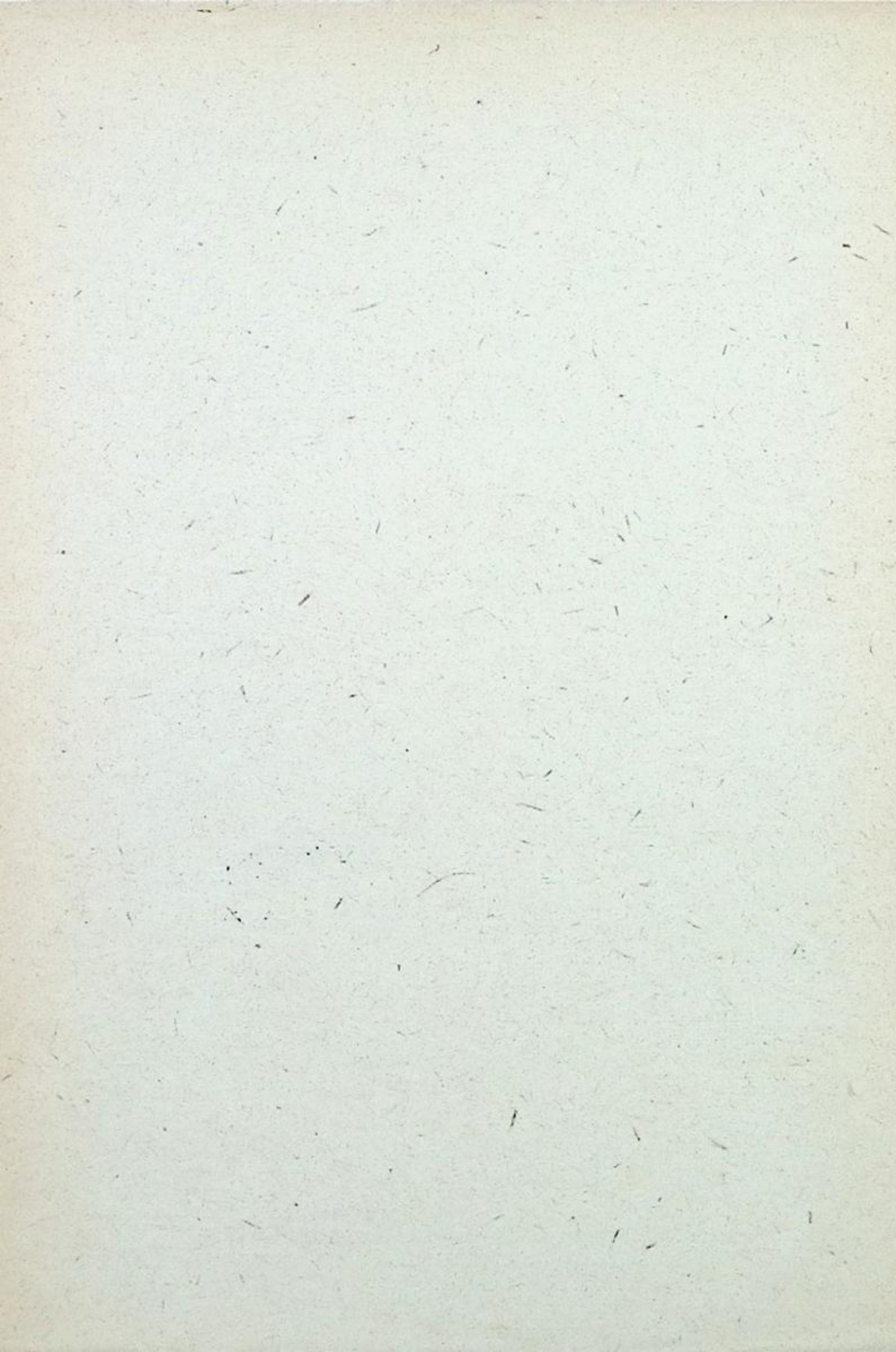
П. 185 196

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА, ХАРКІВ

**Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики**

Госполитиздат УССР
(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук.
Коректор П. Олешко.

2.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 9

31 травня 1957 року

З М І С Т

I. Постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

94. Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України і рішень Уряду Української РСР в зв'язку з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 22 листопада 1956 року № 1525.
95. Про зміну строків обліку поголів'я худоби.
96. Про порядок передачі колгоспного майна при перетворенні колгоспів у радгоспи.
97. Про перевод на скорочений робочий день, підвищення і упорядкування заробітної плати робітників, керівних та інженерно-технічних працівників гірничорудних, металургійних і коксохімічних підприємств Міністерства чорної металургії Української РСР.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

98. Про впорядкування заробітної плати лінійних інженерно-технічних працівників, зайнятих у будівництві, і забезпечення будов спеціалістами.
99. Про порядок і норми продажу концентрованих кормів при заготівлях, державних закупках і контрактації сільськогосподарських продуктів.
100. Про заходи по збереженню телят від забою в господарствах міського і приміського населення.
101. Про заходи по поліпшенню охорони материнства і дитинства в Українській РСР.
102. Про проведення всесоюзного перепису населення.
103. Про факти незаконного залишення за собою жилої площі громадянами, які переїхали до інших місцевостей на постійну роботу і проживання.
104. Про типові штати міських і районних відділів соціального забезпечення.
105. Про заходи по підготовці та проведенню збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів в колгоспах, МТС і радгоспах Української РСР в 1957 році.
106. Про утворення Рад народного господарства економічних адміністративних районів Української РСР.
107. Про схему посадових окладів керівних працівників і працівників управлінь і відділів Рад народного господарства економічних адміністративних районів (Раднаргоспів) Української РСР.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

108. № 413-р.

109. № 416-р.

110. № 431-р.

111. № 452-р.

І. ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ

І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

94 Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України і рішень Уряду Української РСР в зв'язку з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 22 листопада 1956 року № 1525

Відповідно до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 17 квітня 1957 року № 429 і постанови Ради Міністрів СРСР від 11 квітня 1957 року № 409, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

Визнати такими, що втратили силу, постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України і рішення Уряду Української РСР, згідно з додатком.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 4 травня 1957 р., № 434.

Додаток
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів Української РСР
від 4 травня 1957 р. № 434

ПЕРЕЛІК

постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України і рішень Уряду Української РСР, що втратили силу в зв'язку з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 22 листопада 1956 року № 1525

1. Пункт 18 постанови Раднаркому УРСР від 29 червня 1940 року № 1004 «Про запровадження правильних сівозмін у колгоспах УРСР» (ЗП УРСР 1940 рік № 18—20, ст. 128) в частині преміювання агрономів радгоспів системи Міністерства радгоспів УРСР, Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР і Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР.

2. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 11 грудня 1948 року № 1580 у відношенні перелічених в додатку до постанови Ради Міністрів СРСР від 22 листопада 1956 року № 1525 працівників радгоспів, птахофабрик, сільсько-господарських ділянок і відгодівельних пунктів системи Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР і Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР.

3. Абзац I пункту 16 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України від 20 січня 1949 року № 74 «Про розповсюдження і план закладки цитрусових, евкаліпта та інших субтропічних культур в південних областях УРСР на 1949—1950 рр.» в частині посадових окладів агрономів радгоспів системи Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР і Міністерства промисло-

ності м'ясних і молочних продуктів УРСР і збзац 4 пункту 16 зазначеної постанови в частині преміювання керівних працівників і спеціалістів радгоспів системи Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР.

4. Пункт 9 постанови Ради Міністрів УРСР від 20 квітня 1949 року № 855 «Про заходи по забезпеченню кондитерських фабрик Міністерства харчової промисловості СРСР і Міністерства харчової промисловості УРСР плодоягідною сировиною, кунжутом і арахісом» в частині преміювання агрономів-насіenneводів радгоспів системи Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР.

5. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 23 квітня 1949 року № 426 у відношенні радгоспів системи Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР і Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР.

6. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 6 серпня 1949 року № 962 в частині преміювання директорів, агрономів та інженерів радгоспів системи Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР.

7. Абзац другий підпункту «в» пункту II постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України від 24 липня 1951 року № 1873 «Про заходи по збільшенню заготівель вовни та розвитку вівчарства на 1951—1955 рр. в Українській РСР» в частині преміювання керівних працівників і спеціалістів радгоспів системи Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР і Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР.

Примітка: Вищезазначені рішення Уряду УРСР втрачають силу в частині посадових окладів і преміювання керівних працівників і спеціалістів, перелічених у додатку до постанови Ради Міністрів СРСР від 22 листопада 1956 року № 1525, тих відділень, ферм, сільськогосподарських ділянок і відгодівельних пунктів, які мають обсяг відповідно валової або реалізовуваної сільськогосподарської продукції не менше 0,3 млн. карбованців на рік.

8. Підпункт «в» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України від 22 липня 1950 року № 2220 «Про заходи по боротьбі з втратами при збиранні урожаю» у відношенні директорів радгоспів системи Міністерства радгоспів УРСР, Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР і Міністерства промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР.

95 Про зміну строків обліку поголів'я худоби

ЦК КПРС і Рада Міністрів Союзу РСР у постанові від 18 квітня 1957 року № 440 визнали, що перенесення в 1953 році строку обліку худоби та її продуктивності з 1 січня на 1 жовтня відіграло позитивну роль у розвитку громадського тваринництва. В той час, при старому порядку планування, до колгоспів і радгоспів доводились з центра плани по поголів'ю худоби; оплата голів колгоспів, директорів радгоспів, завідуючих фермами та інших працівників тваринництва провадилась в залежності від виконання плану по поголів'ю худоби на 1 січня, колгоспникам при виконанні плану по росту поголів'я худоби зменшувались на наступний рік обов'язкові поставки продуктів тваринництва. Все це спонукало колгоспи і радгоспи тримати до 1 січня і ту худобу, яку господарськи доцільно було реалі-

зувати на м'ясо після літнього нагулу, не витрачаючи корму і не провадячи інших непродуктивних затрат на її утримання.

Зараз, коли колгоспам і радгоспам надано право самим, з урахуванням більш повного використання всіх наявних можливостей планувати розвиток свого громадського господарства, самим встановлювати розміри посівних площ, урожайність, поголів'я і продуктивність худоби, а до колгоспів і радгоспів доводяться тільки плани по заготівлях і закупках продуктів сільського господарства на календарний рік, планування в колгоспах і радгоспах поголів'я і продуктивності худоби на 1 жовтня перестало відігравати будь-яке значення, а проваджуваний перепис худоби на цю дату носить лише обліковий характер.

Тому зараз немає потреби мати різні строки планування в колгоспах і радгоспах поголів'я та продуктивності худоби на 1 жовтня і здачі продукції тваринництва на 1 січня.

Правильно роблять ті колгоспи, які при плануванні розвитку громадського тваринництва виходять з конкретних умов і господарської доцільності, а також своєчасного та рівномірного виконання своїх зобов'язань по здачі продукції тваринництва державі. При цьому основну увагу вони звертають на всемірне збільшення валової продукції за рахунок організації нагулу та відгодівлі худоби протягом всього року. Оплата праці в таких колгоспах будується, виходячи не з того, яке поголів'я худоби буде на кінець року, а з того, скільки і в які строки одержано валової продукції м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

Відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР від 18 квітня 1957 року № 440, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

1. Встановити, що колгоспи у відповідності з новим порядком планування розробляють плани по виходу продукції тваринництва, поголів'ю худоби та її продуктивності, як і по інших галузях колгоспного та радгоспного виробництва, на календарний рік.

2. Зобов'язати Статистичне управління УРСР на зміну раніш встановленого порядку провадити облік худоби та її продуктивності за станом на 1 січня відповідного року.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

96 Про порядок передачі колгоспного майна при перетворенні колгоспів у радгоспи

Рада Міністрів СРСР і Центральний Комітет КПРС постановою від 3 травня 1957 року № 495 «Про порядок передачі колгоспного майна при перетворенні колгоспів у радгоспи» вважають необхідним, у зв'язку з побажанням колгоспників, змінити існуючий порядок передачі колгоспного майна при перетворенні колгоспів у радгоспи.

Рада Міністрів СРСР і ЦК КПРС відмітили, що до цього часу держава повністю викупала у колгоспів все їх майно і оплачувала видатки по незавершеному виробництву, витрачаючи на це величезні грошові кошти, тоді як лише частину цих коштів реорганізовуваний колгосп спрямовував на розрахунки з колгоспниками по зароблених ними трудовнях, на розрахунки з організаціями, а значна частина коштів переказувалась на рахунки новоорганізовуваних радгоспів, своєчасно не використовувалась і заморожувалась. Тому доцільно встановити порядок, при якому колгоспи перетворювались б у радгоспи без викупу майна колгоспів, з оплатою державою тієї частини видатків, яка потрібна для виплати колгоспникам по зароблених ними трудовнях, для розрахунків з організаціями і погашення заборгованості колгоспів по позичках та інших платежах. Такий порядок не ущемляє колгоспників і відповідає інтересам держави.

Рада Міністрів СРСР і Центральний Комітет КПРС постановою від 3 травня 1957 року № 495:

1) Встановили, що при перетворенні колгоспів у радгоспи колгоспне майно передається радгоспам без викупу, а видатки, зв'язані з виплатою колгоспникам по зароблених ними трудовнях, розрахунками з організаціями і погашенням заборгованості колгоспів по позичках та інших платежах, проводяться за рахунок коштів держави.

2) Затвердили Положення про порядок передачі радгоспам земель і громадського майна колгоспів при перетворенні їх у радгоспи і про порядок розрахунків з колгоспниками, згідно з додатком.

3) Звернули увагу місцевих партійних і радянських органів на те, що питання про перетворення окремих колгоспів у радгоспи повинні вирішуватись на основі всебічного вивчення в кожному окремому випадку господарської доцільності та економічної вигідності цього заходу з тим, щоб новоорганізовані радгоспи давали більш дешеву продукцію, ніж вона варта державі при заготівлях і закуп-

ках у колгоспах, і на тих же земельних угіддях більше виробляли зерна, молока, м'яса, шерсті та інших продуктів.

Основна увага партійних і радянських органів повинна бути зосереджена на роботі по дальшому організаційно-господарському зміцненню колгоспів, пам'ятаючи, що кожний економічно слабкий колгосп за короткий строк при вмілому керівництві можна зробити економічно сильним і рентабельним господарством.

Встановили, що перетворення колгоспів у радгоспи провадиться за поданням союзних республік з санкції Ради Міністрів СРСР.

4) Попередили місцеві партійні, радянські і сільськогосподарські органи, що перетворення колгоспів у радгоспи може здійснюватися лише на суворо добровільних началах, за бажанням більшості колгоспників.

5) Zobов'язали місцеві партійні, радянські і сільськогосподарські органи вирішувати на місці питання про окремих колгоспників, які не виявляють згоди перейти в радгосп, і при бажанні перейти в той або інший сусідній колгосп всемірно сприяти їм у цьому.

6) Встановили, що у випадку, коли МТС і більшість колгоспів її зони перетворюються в радгосп, а декілька колгоспів залишаються і не вливаються в радгосп, ці колгоспи повинні обслуговуватися радгоспами на договірних началах, примірно, по типу договору МТС з колгоспом.

Приймаючи постанову Ради Міністрів СРСР і Центрального Комітету КПРС від 3 травня 1957 року № 495 до неухильного керівництва і виконання, Рада Міністрів Української РСР і Центральний Комітет КП України постановляють:

1. Zobов'язати обкоми КП України і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих суворо додержуватися порядку перетворення колгоспів у радгоспи та Положення про порядок передачі радгоспам земель і громадського майна колгоспів і про порядок розрахунків з колгоспниками, затверджених постановою Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС від 3 травня 1957 року № 495.

2. Потребувати від обкомів КП України та облвиконкомів вживати заходів по дальшому організаційно-господарському зміцненню економічно слабких колгоспів з тим, щоб зробити їх економічно сильними і рентабельними господарствами.

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Ради Міністрів
СРСР і ЦК КПРС
від 3 травня 1957 року № 495

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР і ЦК КП України
від 9 травня 1957 р. № 450

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок передачі радгоспам земель і громадського майна колгоспів при перетворенні їх у радгоспи і про порядок розрахунків з колгоспниками

1. Питання про перетворення колгоспів у радгоспи вирішується на основі добровільної згоди колгоспників за рішенням загальних зборів членів колгоспів більшістю голосів в присутності не менше двох третин членів артілі.

Після затвердження рішення загальних зборів райвиконкомом діяльність колгоспу вважається припиненою і керівництво всією виробничою роботою (по поліводству, тваринництву, будівництву та інших галузях господарства) покладається на директора радгоспу.

2. Після затвердження райвиконкомом рішення загальних зборів колгоспників про перетворення колгоспу в радгосп директор радгоспу приймає по акту закріплені за колгоспом землі, а також належні колгоспові будівлі, худобу, машини, реманент, підсобні підприємства, посіви, насіння, посадочні матеріали, корми та інше майно і відповідає за його збереження.

Передача колгоспного майна радгоспам провадиться без викупу, а видатки, зв'язані з виплатою колгоспникам по зароблених ними трудових, розрахунками з організаціями і погашенням заборгованості колгоспів по позичках та інших платежах, провадяться за рахунок коштів держави.

3. Члени колгоспу, діяльність якого припиняється, приймаються за їх згодою на постійну роботу в радгосп з урахуванням їх трудової кваліфікації та досвіду роботи.

4. Колгоспникам, які перейшли на постійну роботу в радгосп, зараховується в трудовий стаж час їх безперервної роботи в колгоспі, починаючи з 1939 року, служба в рядах Радянської Армії, Військово-Морському Флоті, внутрішніх і прикордонних військах, а також робота на виборних посадах або по оргнабору в промисловості і на будівництві, за винятком тих років роботи в колгоспі, коли вони не виробили (за наявними в колгоспі документами), обов'язкового мінімуму трудових без поважних причин.

Трудовий стаж встановлюється комісією в складі представників адміністрації радгоспу, профспілкової організації та голови або секретаря сільської Ради.

5. За колгоспниками, прийнятими на роботу в радгосп, зберігаються присадибні ділянки, якими вони користувалися в колгоспі, в розмірах, зазначених у земельній шнуровій книзі.

6. За самотніми престарілими і непрацездатними колгоспниками зберігається довічно присадибна ділянка, якою вони користувалися в колгоспі, а при відсутності працездатних членів сім'ї радгосп подає цим колгоспникам допомогу в обробітку присадибних ділянок і в підвозі палива нарівні з робітниками радгоспу.

7. Для передачі радгоспові (та оцінки) матеріально-майнових цінностей колгоспу, а також для проведення розрахунків з колгоспниками, державними організаціями та іншими організаціями і особами, райвиконкомом по кожному колгоспу створюється комісія по припиненню діяльності колгоспу в складі голови колгоспу (голова комісії), бухгалтера (рахівника) колгоспу, голови ревізійної комісії колгоспу, представників райвиконкому (від райфінвідділу), МТС і радгоспу.

Робота членів комісії: голови колгоспу, голови ревізійної комісії, бухгалтера (рахівника) колгоспу оплачується за рахунок коштів колгоспу по спеціальному кошторису, що затверджується райвиконкомом. За рештою членів комісії зберігається заробітна плата по місцю їх основної роботи.

Строк роботи комісії визначається райвиконкомом, але він не повинен перевищувати одного місяця.

Правління колгоспу зобов'язано за станом на день припинення діяльності колгоспу скласти звіт, баланс і відомості всіх матеріально-майнових цінностей колгоспу, розрахунків з організаціями, колгоспниками та іншими особами і разом з висновком ревізійної комісії внести їх на розгляд комісії по припиненню діяльності колгоспу не пізніше 15 днів з дня затвердження райвиконкомом рішення загальних зборів колгоспників про передачу радгоспові земель і громадського майна колгоспу.

8. Комісія по припиненню діяльності колгоспу зобов'язана:

а) в п'ятиденний строк повідомити (без оголошення в пресі) всім дебіторам і кредиторам колгоспу про припинення його діяльності;

б) стягнути дебіторську заборгованість з різних осіб і установ і провести розрахунки по заробітній платі з особами, які працюють в колгоспі по найму, з державою — по податках і страхових платежах, заборгованості по дольовій участі в капітальному будівництві, за роботи МТС, з трактористами, по натуральних позичках, договорах контрактиції (по одержаних авансах і натуральному заохоченню) та з іншими кредиторами;

в) остаточно провести розрахунки з колгоспниками по трудовим дням, а також по претензіях колгоспу до колгоспників;

г) для проведення розрахунків, зазначених в підпунктах «б» і «в» цього пункту, комісія по припиненню діяльності колгоспу відкриває в установі Сільгоспбанку спеціальний рахунок, на який перераховуються всі рештки грошових коштів колгоспу з поточних рахунків в установі Держбанку (ощадній касі) і з рахунку капіталовкладень в установі Сільгоспбанку. Всі розрахунки комісія провадить по цьому рахунку.

У випадку недостатності коштів на спеціальному рахунку комісії по припиненню діяльності колгоспу для проведення розрахунків з колгоспниками і кредиторами, радгосп перераховує комісії невисплатячу суму за рахунок кредиту Сільгоспбанку.

Сільгоспбанк видає радгоспові на цю мету безпроцентну, короткострокову позичку строком до одного року. Позичка видається в межах загальної суми вартості майново-матеріальних цінностей, прийнятих радгоспом від колгоспу, не прокредитованих Сільгоспбанком і Держбанком СРСР.

Заборгованість колгоспу по позичках Сільгоспбанку і Держбанку СРСР, в зв'язку з передачею матеріальних цінностей радгоспові, списується з колгоспу за рахунок державного бюджету.

Решта грошових коштів на спеціальному рахунку комісії після проведення всіх розрахунків передається радгоспові в його оборотні кошти.

Наявні в колгоспах, що припиняють свою діяльність, облігації державних внутрішніх позик передаються ощадним касам. Ці облігації погашаються ощадними касами і на цю суму зменшується державний борг.

9. Оцінка матеріально-майнових цінностей колгоспу провадиться в такому порядку:

а) будівлі і споруди передаються за оціночною вартістю,

б) сільськогосподарські машини і знаряддя, транспортні засоби, реманент, устаткування і матеріали оцінюються по прейскурантних цінах державних і кооперативних торгових підприємств, з урахуванням зносу;

в) неплемянна велика рогата худоба, свині і вівці, що приймаються від

колгоспів, оцінюються по здавальних цінах, встановлених для радгоспів, птиця — по діючих державних закупочних цінах, а неплемінні коні — по цінах, встановлених постановою Ради Міністрів СРСР від 2 липня 1954 року № 1326; племінні тварини оцінюються по діючих цінах на племінну худобу;

г) багаторічні насадження оцінюються по цінах, стосовно до цін обласних, крайових, республіканських управлінь радгоспів або міністерств радгоспів союзних республік, виходячи з планової собівартості, і з урахуванням якісного стану насаджень;

д) незавершене виробництво (посізи, зяб, пари, багаторічні трави та інше) оцінюється по фактично виконаних роботах на підставі даних колгоспу і МТС і по середній плановій собівартості радгоспів обласного, крайового, республіканського управління або міністерства радгоспів союзної республіки; незавершене виробництво по капіталовкладеннях — виходячи з кошторисної вартості даного об'єкта;

е) насіння, фураж і решта сільськогосподарської продукції оцінюється по середній плановій собівартості радгоспів обласного, крайового, республіканського управління, міністерства радгоспів союзної республіки або радгоспу, до якого провадиться прирізка землі.

10. Державні, кооперативні і громадські організації, що є дебіторами колгоспу, діяльність якого припиняється, зобов'язані погасити заборгованість не пізніше 10 днів з дня повідомлення їх комісією.

Дебіторська заборгованість, що лічиться за організаціями та окремими особами, не стягнута за час роботи комісії по припиненню діяльності колгоспу, надалі стягується радгоспом в порядку, встановленому законом.

11. Розрахунки з МТС за виконані роботи, оплачувані натурою, в непогашеній частині провадяться грошми по плановій собівартості, встановленій для МТС на ці види робіт.

Якщо заборгованість колгоспу державі по натуральних позичках, податках, страхових платежах і розрахунках з МТС не покривається цінностями і коштами колгоспу, то питання про списання цієї заборгованості вирішується райвиконкомом.

12. Видача грошей колгоспникам на кожний зароблений трудовдень в поточному році провадиться в межах, передбачених планами колгоспів. У випадку відсутності плану на поточний рік, видача грошей на трудовдні провадиться в розмірах фактичної видачі за попередній рік.

Натуральні видачі на трудовдні провадяться в межах наявних у колгоспі фондів для розподілу на трудовдні, але не більше розмірів, передбачених у плані.

Колгоспникам при достатній наявності в колгоспі кормів можуть видаватись на зароблені в поточному році трудовдні до 5% валового збору сіна і соломи, крім 10% сіна і соломи, належних колгоспникам, які приймали участь у заготівлі кормів.

Кошти, що є в касах взаємодопомоги колгоспів, і до 5% коштів, належних до видачі на трудовдні, розподіляються між інвалідами праці, інвалідами Вітчизняної війни, престарілими та іншими непрацездатними колгоспниками.

13. Оплата по трудовднях, належна тимчасово відсутнім членам колгоспу, які знаходяться на службі в Радянській Армії, Військово-Морському Флоті, внутрішніх і прикордонних військах, працюють на виборних посадах, у промисловості по організованому набору і т. ін., провадиться по довіренності або перераховується по місцю їх знаходження. Якщо місце знаходження відсутніх членів колгоспів невідомо, гроші вносяться на депозитний рахунок нотаріальної контори, де вони зберігаються протягом трьох років.

14. У тих випадках, коли частина членів колгоспу, що припинив свою діяль-

ність, вступила в інший колгосп, комісія по припиненню діяльності колгоспу перераховує відповідну частину решти коштів неподільного фонду і долю пайових внесків цьому колгоспові.

15. Всі претензії до колгоспу приймаються комісією протягом 15 днів з дня оповіщення про припинення діяльності даного колгоспу.

16. Контроль за роботою комісії по припиненню діяльності колгоспу і вирішення суперечок, що виникають в процесі передачі майна, покладаються на райвиконком, рішення якого є остаточним.

17. Звіт комісії про припинення діяльності колгоспу затверджується райвиконкомом; всі матеріали і документи по колгоспу здаються на зберігання в радгосп.

18. У випадку передачі радгоспові частини земель колгоспу питання про майно і розрахунки з колгоспом і колгоспниками вирішується в такому порядку:

а) будівлі, які знаходяться на передаваних радгоспові землях, підлягають переносу на ті, що залишилися в користуванні колгоспу землі в строк і на умовах, які визначаються по затвердженій райвиконкомом угоді між правлінням колгоспу і директором радгоспу.

По договореності правління колгоспу з директором радгоспу будівлі колгоспу можуть бути залишені радгоспові з оплатою їх вартості за оцінкою, проведеною у відповідності з пунктом 9 цього Положення;

б) відшкодування за багаторічні насадження, посіви, що знаходяться на землях, які передаються радгоспові, і відшкодування інших невикористаних затрат провадиться по оцінці у відповідності з підпунктами «г», «д», пункту 9 цього Положення;

в) у тих випадках, коли на землях колгоспу, що передаються радгоспові, проживають члени сільськогосподарської артілі, які виявили бажання перейти на постійну роботу в радгосп, розрахунки за роботи, виконані ними в колгоспі, провадяться колгоспом після затвердження загальними зборами колгоспників річного звіту колгоспу на загальних для всіх членів цього колгоспу підставах.

97 Про перевод на скорочений робочий день, підвищення і упорядкування заробітної плати робітників, керівних та інженерно-технічних працівників гірничорудних, металургійних і коксохімічних підприємств Міністерства чорної металургії Української РСР *.

Рада Міністрів СРСР і Центральний Комітет КПРС постановою від 27 квітня 1957 року № 471 «Про перевод на скорочений робочий день, підвищення і упорядкування заробітної плати робітників, керівних та інженерно-технічних працівників гірничорудних, металургійних і коксохімічних підприємств Міністерства чорної металургії СРСР» відмітили, що внаслідок неухильного здійснення історичних рішень XX з'їзду КПРС в нашій країні забезпечується швидке піднесення всіх галузей народного господарства та підвищення матеріального добробуту і культурного рівня радянського народу.

Великі успіхи в господарському будівництві, досягнуті трудящими Радянського Союзу під керівництвом Комуністичної партії, ство-

* Публікується без додатків №№ 1—8 включно.

рили сприятливі передумови для здійснення нових серйозних заходів по дальшому поліпшенню добробуту народу. Неухильний ріст народного господарства і, передусім, важкої індустрії, безперервний технічний прогрес та всемірне піднесення продуктивності праці дозволяють зараз приступити до проведення таких великих заходів по поліпшенню життя радянських людей, як скорочення тривалості робочого дня і упорядкування заробітної плати робітників і службовців.

Успішне проведення цих заходів, які мають величезне господарське і політичне значення, дозволить в більшій мірі здійснити ленінські принципи матеріальної заінтересованості кожного працівника в результатах своєї праці, буде сприяти підняттю виробничої активності робітників і інженерно-технічних працівників, дальшому росту продуктивності праці і на цій основі умноженню багатства нашої Батьківщини.

На виконання рішень XX з'їзду партії і з метою підвищення матеріального добробуту робітників та інженерно-технічних працівників чорної металургії, Рада Міністрів СРСР і Центральний Комітет КПРС постановили:

1) Здійснити в 1957 році перевод робітників, зайнятих видобутком руди на підземних очисних і прохідницьких роботах, на 6-годинний робочий день, а решту робітників та інженерно-технічних працівників на підземних роботах, металургійних, коксохімічних підприємств, а також на відкритому видобутку та збагаченні руд — на 7-годинний робочий день.

Одночасно підвищити та упорядкувати заробітну плату робітників і інженерно-технічних працівників гірничорудних, металургійних та коксохімічних підприємств Міністерства чорної металургії СРСР з тим, щоб підвищити особисту матеріальну заінтересованість в результатах виробництва і добитись на цій основі дальшого зростання продуктивності праці, збільшення видобутку руди, виплавки чавуну, сталі і виробництва прокату.

З метою упорядкування нормування праці та заробітної плати широко впровадити технічно обгрунтовані норми виробітку, підвищити тарифні ставки (оклади), збільшити частину оплати по тарифу в заробітній платі робітників, ліквідувати множинність заохочувальних систем оплати праці, передбачивши переваги в оплаті праці для робітників на підземних і гарячих роботах.

2) Перевод на скорочений робочий день і введення нових умов оплати праці здійснити на підземних роботах протягом III кварталу 1957 року, а на металургійних, коксохімічних заводах, на решті гірничорудних робіт і на збагаченні руди — у вересні—грудні 1957 року.

Встановити, що перевод підприємств на скорочений робочий день і нову систему оплати праці провадиться в міру готовності їх до роботи в нових умовах.

Зобов'язати керівників підприємств не допускати непотрібної поспішності при переводі підприємств на скорочений робочий день і нову систему оплати праці, провести з участю широкого активу робітників і інженерно-технічних працівників ретельну підготовчу роботу на підприємствах з тим, щоб в умовах скороченого робочого дня забезпечити виконання встановлених завдань по видобутку руди, випуску металу, продуктивності праці і собівартості продукції. Повсякденно аналізувати роботу підприємств і вживати своєчасних заходів до усунення недоліків у виробництві, нормуванні і оплаті праці робітників.

3) Ввести для оплати праці робітників на підприємствах, віднесених до першого тарифного пояса, такі денні тарифні ставки (за 7-годинний робочий день, а на підземних очисних і прохідницьких роботах за 6-годинний робочий день):

а) для робітників, зайнятих на підземних роботах по видобутку руд

Розряди	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Тарифні ставки (в крб. і коп.)	21—60	24—20	28—70	34—10	40—60	48—40	57—70	69—10

Для робітників, зайнятих на підземних роботах в шахтах Криворізького залізрудного басейну і тресту «Нікополь-Марганець», встановити ставку першого розряду 24 карбованці і VIII розряду 76 крб. 80 коп. на день з таким же співвідношенням між тарифними ставками всередині сітки;

б) для виробничих робітників, зайнятих на відкритих гірничих роботах по видобутку і збагаченню руд

Розряди	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Тарифні ставки (в крб. і коп.)	19—00	21—30	25—30	30—00	35—70	42—50	50—70	60—80

в) для виробничих робітників металургійних і коксохімічних цехів

Розряди	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
Тарифні ставки (в крб. і коп.)	20—00	22—60	25—60	29—00	32—90	37—40	42—60	48—60	55—60	64—00

г) для робітників допоміжних цехів металургійних і коксохімічних підприємств:

Для відрядників на гарячих, важких роботах і на роботах з шкідливими умовами праці

Розряди	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Тарифні ставки (в крб. і коп.)	17—60	20—20	23—20	26—70	31—10	36—30	42—20	49—30

для відрядників на холодних роботах і почасових робітників на гарячих, важких роботах та на роботах з шкідливими умовами праці

Розряди	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Тарифні ставки (в крб. і коп.)	15—60	17—90	20—60	23—70	27—60	32—10	37—40	43—70

для почасових робітників на холодних роботах

Розряди	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Тарифні ставки (в крб. і коп.)	13—70	15—70	18—10	20—80	24—20	28—20	32—90	38—40

4) Доручити Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати та ВЦРПС за поданням Міністерства чорної металургії СРСР в місячний строк затвердити тарифні ставки для робітників залізничних цехів гірничорудних, металургійних і коксохімічних підприємств Міністерства чорної металургії СРСР.

5) Встановити взамін діючих відрядно-прогресивних і преміальних систем оплати праці преміювання робітників, зайнятих на видобутку і збагаченні руд, а також виробничих робітників на агрегатах і пов'язаних з ними ділянках металургійних і коксохімічних цехів за виконання місячних планів в розмірі десяти, п'ятнадцяти, двадцяти процентів і за кожний процент перевиконання плану по одному, півтора, два проценти місячного відрядного заробітку.

Розміри премій в зазначених межах для окремих груп і професій робітників встановлювати з урахуванням ступеню їх впливу на продуктивність основних агрегатів. Максимальні розміри премій передбачати лише для робітників провідних професій, зайнятих безпосередньо біля основних агрегатів, а також на очисних і прохідницьких роботах по видобутку руд.

На виробничих агрегатах і ділянках основних цехів, для яких не встановлюються планові завдання, дозволити застосування відрядно-прогресивної системи оплати праці, встановивши оплату за перевиконання місячних норм виробітку за полуторними або подвійними відрядними розцінками.

6) На роботах і ділянках виробництва, де є необхідність стимулювати поліпшення якісних показників плану, замість премії за виконання і перевиконання кількісних завдань встановити преміюван-

ня робітників в розмірі до 15% тарифної ставки за збільшення виходу перших сортів продукції, за додержання графіків і технічних параметрів, за економію матеріалів, палива та електроенергії.

Загальна сума премій, що виплачуються за економію матеріалів, палива та електроенергії, не повинна перевищувати 40% суми одержаної економії.

7) Черговий персонал основних виробничих цехів (слюсарі, електрики та інші) оплачувати за прямими відрядними розцінками по наслідках роботи обслуговуваних ними агрегатів з виплатою премії в розмірі до 15% тарифної ставки за якісне утримання устаткування і зменшення простоїв.

8) Робітників-відрядників, зайнятих на ремонті металургійних печей та устаткування, преміювати в розмірі до 15% тарифної ставки за якісне виконання ремонтних робіт в строк і достроково.

9) Премії, передбачені пунктами 5, 6, 7 і 8 цієї постанови, сплачувати робітникам, які виконали місячні норми виробітку.

10) Дозволити в необхідних випадках застосування для оплати праці робітників-відрядників допоміжних цехів і дільниць, які працюють на технічно обґрунтованих нормах виробітку, відрядно-прогресивної системи оплати праці, встановивши оплату за досягнуте перевиконання місячних норм за полуторними розцінками.

11) Робітників з почасовою оплатою преміювати в розмірі до 20% тарифної ставки за якісні показники в роботі при умові виконання і перевиконання виробничого плану обслуговуваними ними агрегатами, дільницями або цехами.

12) Зобов'язати Міністерство чорної металургії СРСР відповідно до пунктів 5—11 цієї постанови в місячний строк розробити і подати на затвердження Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати та ВЦРПС типові положення про преміювання робітників.

13) Встановити посадові оклади керівним і інженерно-технічним працівникам гірничих, металургійних і коксохімічних підприємств Міністерства чорної металургії СРСР, згідно з додатками №№ 1—8.

Міністерству чорної металургії СРСР в місячний строк подати на затвердження Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати та ВЦРПС показники для віднесення підприємств до груп по оплаті праці керівних і інженерно-технічних працівників.

14) Доручити Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати разом з ВЦРПС в місячний строк, виходячи з єдиних тарифних поясів і районних тарифних коефіцієнтів по заробітній платі, визначити необхідні тарифні коефіцієнти до

ставок і окладів працівників гірничорудних, металургійних і коксохімічних підприємств Міністерства чорної металургії СРСР.

15) Затвердити Положення про преміювання керівних і інженерно-технічних працівників гірничих, металургійних і коксохімічних підприємств та виробничих трестів Міністерства чорної металургії СРСР, згідно з додатком № 9, зі строком чинності до 1 квітня 1958 року.

Вважати такими, що втратили силу з дня введення в дію вказаного Положення, діючі системи преміювання керівних і інженерно-технічних працівників підприємств Міністерства чорної металургії СРСР в частині преміювання працівників гірничорудних, металургійних і коксохімічних підприємств чорної металургії, яким встановлюються нові посадові оклади у відповідності з цією постановою.

Виплату премій решті інженерно-технічних працівників і службовців, на яких не розповсюджується зазначене Положення, проводити у відповідності з Положенням про преміювання, затвердженим постановою Ради Міністрів СРСР від 13 лютого 1949 року № 672.

Доручити Міністерству чорної металургії СРСР в місячний строк розробити і подати Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати проект нового Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців з тим, щоб забезпечити більшу залежність заробітної плати від зростання виробництва і підвищення його рентабельності.

16) Доручити Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати разом з ВЦРПС та Міністерством чорної металургії СРСР в 2-місячний строк розробити і подати на затвердження Ради Міністрів СРСР проект нового Положення про виплату винагороди за вислугу років працівникам підприємств Міністерства чорної металургії СРСР, маючи на увазі, що вказані винагороди не повинні перебільшувати розмірів, передбачених діючими зараз постановами.

17) Зобов'язати Держекономкомісію СРСР виділити на 1957 рік для Міністерства чорної металургії СРСР необхідний додатковий фонд заробітної плати в зв'язку з введенням нових ставок, систем оплати праці та переходу на скорочений робочий день робітників, керівних і інженерно-технічних працівників гірничих, металургійних і коксохімічних підприємств та внести відповідні поправки в установлений Міністерству чорної металургії СРСР план на 1957 рік по собівартості і нагромадженнях.

Міністерству фінансів СРСР внести відповідні зміни в баланси прибутків і витрат Міністерства чорної металургії СРСР і Міністерства чорної металургії УРСР.

Приймаючи постанову Ради Міністрів СРСР і Центрального Комітету КПРС від 27 квітня 1957 року № 471 до неухильного керівництва і виконання, Рада Міністрів Української РСР і Центральний Комітет КП України постановляють:

1. Зобов'язати Міністерство чорної металургії УРСР з введенням нових підвищених тарифних ставок:

а) забезпечити широке впровадження технічно обгрунтованих норм виробітку, відповідних сучасному рівню техніки і організації виробництва, розроблених з врахуванням передового виробничого досвіду робітників. Перегляд норм виробітку провести за погодженням з ВЦРПС і Державним комітетом Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати;

б) довести питому вагу оплати по тарифу в заробітній платі робітників-відрядників до 70—75%, а почасових робітників до 75—80%.

В 2-тижневий строк розробити і подати на затвердження ВЦРПС та Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати нові тарифно-кваліфікаційні довідники, які передбачали б усунення неправильних співвідношень в оплаті праці робітників різних професій і кваліфікацій, і ввести їх в дію одночасно з новими умовами оплати праці.

2. Зобов'язати Міністерство фінансів УРСР внести в баланси прибутків і видатків Міністерства чорної металургії УРСР зміни, що впливають з постанови Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС від 27 квітня 1957 року № 471.

3. ЦК КП України і Рада Міністрів Української РСР звертають увагу господарських керівників, партійних, радянських і профспілкових організацій на те, що здійснення заходів по впорядкуванню заробітної плати робітників та інженерно-технічних працівників і скороченню тривалості робочого дня нерозривно зв'язано з необхідністю поліпшення використання наявних резервів виробництва, більш повного завантаження устаткування, ліквідації аварій та надпланових простоїв, наполегливого впровадження передового досвіду і нової техніки та посилення оперативного керівництва виробництвом. Неухильне додержання принципу матеріальної заінтересованості робітників та інженерно-технічних працівників в постійному збільшенні видобутку руди, виробництва металу, в зростанні продуктивності праці, поліпшенні якості та зниженні собівартості продукції повинно бути повсякденним піклуванням господарських, партійних і профспілкових організацій.

4. Зобов'язати обкоми КП України і облвиконкоми Сталінської, Дніпропетровської, Запорізької і Ворошиловградської областей, міськкоми, райкоми партії і первинні партійні організації взяти під

неослабний контроль проведення заходів по переводу підприємств на скорочений робочий день та упорядкування заробітної плати, присікаючи в цій справі всі випадки формалізму і перекручень. Провести широку роз'яснювальну роботу на підприємствах, показуючи на конкретних прикладах виробництва та життя радянських людей господарське і політичне значення заходів, що провадяться для дальшого розвитку чорної металургії, постійне піклування партії і уряду про підвищення добробуту і культурного рівня радянського народу. Залучити до активної участі в проведенні цієї роботи профспілкові, комсомольські організації та широкий актив робітників, інженерно-технічних працівників і службовців.

5. Доручити Українській республіканській Раді професійних спілок разом з республіканським комітетом профспілки робітників чорної металургії та профспілковими організаціями підприємств прийняти активну участь в здійсненні заходів по виявленню і використанню резервів виробництва, всемірно розвивати і підтримувати ініціативу робітників, інженерів, техніків, колективів, цехів та підприємств поліпшити роботу по вивченню та розповсюдженню передового виробничого досвіду. Подати допомогу господарським керівникам у зміцненні трудової і виробничої дисципліни, ущільненні робочого дня, створенні робітникам умов для високопродуктивної праці. Приділяти повсякденну увагу питанням поліпшення умов праці і побуту трудящих.

* *
*

Рада Міністрів Української РСР і Центральний Комітет КП України висловлюють впевненість в тому, що всі робітники, інженери, техніки і службовці підприємств чорної металургії Української РСР, партійні, господарські, радянські і профспілкові організації у відповідь на піклування Партії і Уряду про підвищення добробуту трудящих чорної металургії докладуть всіх сил до безумовного виконання і перевиконання державних планів видобутку залізної і марганцевої руди, виробництва чавуну, сталі, прокату і коксу.

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Додаток № 9
до постанови Ради Міністрів
Української РСР і ЦК КП України
від 9 травня 1957 року № 452

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання керівних та інженерно-технічних працівників гірничих, металургійних і коксохімічних підприємств і виробничих трестів Міністерства чорної металургії СРСР

Загальні положення

1. Це Положення вводить з метою підвищення матеріальної заінтересованості керівних та інженерно-технічних працівників у виконанні та перевиконанні плану виробництва, продуктивності праці і зниження собівартості продукції.

2. Преміювання керівних та інженерно-технічних працівників провадиться за виконання і перевиконання місячного плану по випуску (видобутку) продукції встановленої якості у відповідності з номенклатурою по основних видах виробів.

Премії за виконання і перевиконання виробничого плану виплачуються при умові виконання плану по собівартості продукції.

Премії, не виплачені за окремі місяці через перевищення планової собівартості, виплачуються в половинному розмірі після закінчення кварталу, якщо в цілому за даний квартал забезпечено виконання плану по собівартості продукції.

Для інженерно-технічних працівників на виробничих дільницях, які не мають плану по собівартості, взамін цього показника керівниками підприємств можуть встановлюватися інші якісні показники, наприклад, затрати робочого часу, витрата заробітної плати, матеріалів, електроенергії або палива на одиницю продукції, що випускається, і інші.

3. Кожний керівний та інженерно-технічний працівник преміюється по наслідках господарської діяльності тієї дільниці, цеху або підприємства, в межах якого він виконує свої виробничі функції.

Працівники підприємств, комбінатів, трестів преміюються відповідно по показниках роботи підприємства, комбінату або тресту в цілому; працівники цехів, дільниць, агрегатів — відповідно по показниках роботи цеху, дільниці або агрегату; змінні працівники, при наявності планових і звітних показників по зміні, преміюються по наслідках роботи змін.

Преміювання працівників основних цехів провадиться незалежно від результатів роботи підприємства в цілому.

4. Керівні та інженерно-технічні працівники допоміжних цехів преміюються за виконання і перевиконання плану по виробництву і собівартості своїм цехом при умові виконання плану по виробництву обслуговуваними цехами або підприємством в цілому.

В енергетичних цехах, завданням яких є забезпечення основного виробництва різними видами енергії (пара, стиснене повітря, газ, вода тощо), взамін плану по виробництву для преміювання керівниками підприємств можуть встановлюватися техніко-економічні показники: безперебійність обслуговування основних цехів, тиск і температура пари, використання енергоустановок тощо.

5. Міністру, начальнику Головного управління і директору підприємства надається право позбавляти премії частково або повністю керівних та інженерно-технічних працівників за порушення виробничих і технологічних інст-

рукцій, а також за порушення встановленого графіка виробництва і незабезпечення з цієї причини нормальної роботи суміжних дільниць, цехів або підприємств.

Позбавлення премії оформляється наказом відповідного керівника.

Преміювання працівників рудників, шахт, кар'єрів, цехів і фабрик

6. Керівні та інженерно-технічні працівники рудників, шахт, кар'єрів, цехів і фабрик преміюються за виконання і перевиконання місячного плану виробництва, при умові виконання плану по собівартості продукції, по такій шкалі (в % до посадового окладу):

	Доменні, сталеплавильні, прокатні, трубні, труболиварні, коксохімічні, збагачувальні та агломераційні цехи і фабрики, рудники, шахти, кар'єри	Енергетичні, транспортні та інші допоміжні цехи
1. Начальники рудників, шахт, кар'єрів, цехів і фабрик		
а) за виконання плану на 100%	50	40
б) за кожний процент перевиконання плану	6	5
в) максимальний розмір премії .	80	60
2. Заступники і помічники начальників рудників, шахт, кар'єрів, цехів і фабрик, начальники дільниць служб, станцій і змін, старші майстри, майстри, механіки та електрики		
а) за виконання плану на 100%	40	30
б) за кожний процент перевиконання плану	5	4
в) максимальний розмір премії .	60	40
3. Інші керівники та інженерно-технічні працівники по наслідках їх роботи при умові виконання виробничого плану рудником, шахтою, цехом, фабрикою — за розсудом начальника рудника, шахти, кар'єра, цеху, фабрики.	до 30	до 25

Преміювання інженерно-технічних працівників відділу технічного контролю

7. Керівні та інженерно-технічні працівники відділу технічного контролю преміюються в залежності від наслідків їх роботи по поліпшенню якості продукції при умові виконання місячного плану виробництва і собівартості продукції обслуговуванням цехом, фабрикою, рудником, шахтою, кар'єром, за розсудом начальника відділу технічного контролю, в таких розмірах:

а) начальники дільниць, старші контрольні майстри і контрольні майстри: в домених, сталеплавильних, прокатних, труболиварних, трубних і коксохімічних цехах, збагачувальних та агломераційних цехах і фабриках, на рудниках, шахтах і кар'єрах — до 40% посадового окладу;

в механічних, ливарних та інших допоміжних цехах — до 30% посадового окладу;

б) інші інженерно-технічні працівники — до 20% посадового окладу.

Преміювання працівників заводоуправлінь підприємств, рудоуправлінь і управлінь гірничозбагачувальних комбінатів

8. Керівні та інженерно-технічні працівники заводоуправлінь підприємств, рудоуправлінь і управлінь гірничозбагачувальних комбінатів преміюються за виконання і перевиконання місячного плану виробництва при умові виконання плану по собівартості продукції, в таких розмірах (% до посадового окладу):

Директори (керуючі) і головні інженери. до 50

Заступники директора (керуючого) і головного інженера, головні сталеплавильники, головні прокатники, головні механіки, головні енергетики, головні електрики, заступники перелічених головних спеціалістів, начальники і заступники начальників відділів: технічного, виробничого, технічного контролю і центральних заводських лабораторій. до 40

Начальники і заступники начальників відділів: проектного, планового, організації праці, постачання, збуту, техніки безпеки; старші і змінні диспетчери, начальники окремих лабораторій. до 35

Керівні та інженерно-технічні працівники перелічених відділів: начальники секторів, бюро і груп, старші інженери, інженери, старші конструктори, конструктори, старші економісти і техніки по наслідках їх роботи, при умові виконання виробничого плану підприємством — за розсудом начальника відділу. до 25

Порядок преміювання і затвердження премій

9. Належна за цим Положенням премія затверджується:

а) директору, головному інженеру, заступнику директора, головному бухгалтеру і начальнику планового відділу — Головним управлінням;

б) решті інженерно-технічних працівників — директором (керівником) підприємства за поданням начальника рудника, шахти, кар'єра, цеху, фабрики, відділу.

Підставою для нарахування премій по цьому Положенню є дані бухгалтерської звітності.

У максимальний розмір премії не включається премія, що виплачується по результатах Всесоюзного соціалістичного змагання.

Виплата премій керівним та інженерно-технічним працівникам провадиться за рахунок фонду заробітної плати підприємства.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

98 Про впорядкування заробітної плати лінійних інженерно-технічних працівників, зайнятих у будівництві, і забезпечення будов спеціалістами

З метою впорядкування заробітної плати лінійних інженерно-технічних працівників, зайнятих у будівництві, і забезпечення будов спеціалістами, Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 17 квітня 1957 року № 428:

1) Встановила переліченим нижче працівникам будівельно-монтажних організацій і трестів механізації в будівництві, зайнятим на будівельно-монтажних роботах, включаючи працівників підсобних виробництв, що знаходяться на балансі по основній діяльності підрядних будівельно-монтажних організацій і безпосередньо очолюються виконавцем робіт або майстром, єдині посадові оклади в таких розмірах на місяць:

	По будовах I групи	По будовах II групи
Старшим виконавцям робіт (начальникам дільниць)	від 1400 до 1800 крб.	від 1250 до 1550 крб.
Виконавцям робіт	» 1200 » 1500 »	» 1000 » 1300 »
Дільничним механікам	» 1050 » 1250 »	» 900 » 1100 »
Майстрам	» 950 » 1250 »	» 800 » 1100 »
Технікам	» 850 » 1000 »	» 700 » 900 »
Нормувальникам	» 850 » 1000 »	» 700 » 900 »

Віднесення будов до I або II групи для визначення посадових окладів провадити у відповідності з пунктом 33 постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1955 року № 1548 і з урахуванням наступних постанов і розпоряджень Уряду про віднесення будов до цих груп.

Застосовувати до зазначених посадових окладів в залежності від територіального знаходження будов єдині поясні коефіцієнти, встановлені пунктом 21 постанови Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року № 1551, з урахуванням наступних постанов і розпоряджень Уряду про поясні коефіцієнти до ставок і розцінок для робітників, зайнятих у будівництві* (що тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику професій цих робітників), по окремих республіках, краях, областях і районах.

2) З введенням єдиних посадових окладів і єдиних поясних коефіцієнтів до окладів старших виконавців робіт (начальників

дільниць), виконавців робіт, дільничних механіків, майстрів, техніків і нормувальників скасувала раніш встановлені для цих працівників посадові оклади, а також поправочні коефіцієнти до окладів, передбачені по окремих міністерствах, галузях промисловості, організаціях і будовах, за винятком коефіцієнтів, передбачених для високогірних районів.

Зберегла на 1957 рік за працівниками, які займають перелічені вище посади, при умові їх роботи на даній посаді і в даній будівельно-монтажній організації, одержувані ними посадові оклади, якщо вони, з урахуванням усіх надбавок, вище окладів, установлених зазначеною постановою, з урахуванням поясних коефіцієнтів.

3) Встановила, що додаткові витрати, зв'язані з введенням нових посадових окладів лінійних інженерно-технічних працівників, зайнятих у будівництві, повинні бути проведені за рахунок економії від скорочення штатів адміністративно-господарського персоналу будівельно-монтажних організацій шляхом ліквідації зайвих ланок в управлінні виробництвом, укрупнення дільниць, організацій, підприємств та інших господарств і проведення інших заходів в цілому по управлінню, тресту або управлінню по будівництву, з відповідною зміною, в установленому порядку, планів з праці. В усіх випадках нові посадові оклади лінійних інженерно-технічних працівників повинні вводитись лише після вивільнення потрібного для цього фонду заробітної плати адміністративно-господарського персоналу за рахунок скорочення його чисельності.

4) Встановила, що посадові оклади лінійним інженерно-технічним працівникам встановлюються в порядку, передбаченому пунктом 30 постанови Ради Міністрів СРСР від 9 серпня 1955 року № 1430, з урахуванням стажу їх роботи на посаді, яку вони займають, обсягу і складності виконуваних ними робіт.

Посадовий оклад (з урахуванням поясного коефіцієнта) старшого виконавця робіт (начальника дільниці) і виконавця робіт не повинен перевищувати посадового окладу (з урахуванням надбавок) начальника і головного інженера будівельно-монтажної організації, в штаті якої є старший виконавець робіт (начальник дільниці) або виконавець робіт.

5) Визнала необхідним з метою підвищення відповідальності лінійних інженерно-технічних працівників будов за виконання виробничої програми та економне витрачання матеріалів і коштів на заробітну плату, а також за виконання завдань по продуктивності праці робітників, за рахунок впровадження індустріальних методів будівництва і поліпшення організації робіт на будовах:

а) встановлювати старшим виконавцям робіт (начальникам дільниць) і виконавцям робіт місячні завдання (до початку кож-

ного місяця) по обсягу будівельно-монтажних робіт, витрачання матеріалів, продуктивності праці по виробітку на одного робітника, а також фонд заробітної плати робітників;

б) встановлювати майстрам місячні завдання (до початку кожного місяця) по обсягу будівельно-монтажних робіт, продуктивності праці по виробітку на одного робітника, а також фонд заробітної плати робітників.

Зазначені завдання лінійним інженерно-технічним працівникам і фонд заробітної плати встановлювати, виходячи з виробничого плану, затвердженого будівельно-монтажній організації, та з реальної забезпеченості відповідних виробничих ділянок необхідними матеріалами, конструкціями і робочою силою;

в) виплачувати лінійним інженерно-технічним працівникам будов заробітну плату в розмірі 100% посадового окладу при умові виконання їх ділянками місячного плану (завдання) по обсягу будівельно-монтажних робіт. При невиконанні відповідною ділянкою плану (завдання) по обсягу будівельно-монтажних робіт заробітну плату лінійним інженерно-технічним працівникам цієї ділянки виплачувати пропорційно виконанню завдання, але в розмірі не менше 90% посадового окладу;

г) виплачувати лінійним інженерно-технічним працівникам, незалежно від інших доплат і премій по діючих положеннях про преміювання, по 3% їх посадового окладу, за кожний процент перевиконання відповідною ділянкою місячного плану (завдання) по продуктивності праці робітників (по виробітку) при відсутності перевитрати затвердженого даній ділянці фонду заробітної плати робітників, перерахованого на фактичне виконання ділянкою плану (завдання) по обсягу будівельно-монтажних робіт.

При невиконанні ділянкою місячного плану (завдання) по обсягу будівельно-монтажних робіт загальна заробітна плата кожного лінійного інженерно-технічного працівника цієї ділянки в даному місяці, включаючи доплати за перевиконання завдань по продуктивності праці робітників, не може перевищувати встановленого йому посадового окладу.

Виплату преміальних доплат за перевиконання місячного завдання по продуктивності праці провадити після закінчення місяця в розмірі 50% належної суми, а решту 50% виплачувати після закінчення кварталу при виконанні в цілому за квартал завдань по продуктивності праці робітників (по виробітку).

Загальна сума доплат і премій лінійному інженерно-технічному працівнику в місяць по всіх діючих положеннях про преміювання, не рахуючи премій, одержуваних ним по Всесоюзному соціалістичному змагання, і премій за введення об'єктів будівництва в дію, не

повинна перевищувати місячного посадового окладу цього працівника.

Встановлені постановою Ради Міністрів СРСР від 17 квітня 1957 року № 428 доплати до посадових окладів лінійних інженерно-технічних працівників і виплата їм премій по діючих положеннях про преміювання за виконання місячного плану будівельно-монтажних робіт провадяться в межах затвердженого для кожної будівельно-монтажної дільниці загального фонду заробітної плати всіх працівників, перерахованого в частині фонду заробітної плати робітників на фактичне виконання дільницею плану (завдання) по обсягу будівельно-монтажних робіт, незалежно від наслідків роботи інших дільниць і будівельно-монтажної організації в цілому. Доплати і премії відносити на накладні видатки будівництва за рахунок відповідного зменшення планових нагромаджень.

6) Доручила Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати разом з Держбудом СРСР опрацювати і затвердити за погодженням з ВЦРПС і Міністерством фінансів СРСР інструкцію по застосуванню системи оплати праці, встановленої пунктом 7 постанови Ради Міністрів СРСР від 17 квітня 1957 року № 428 для лінійних інженерно-технічних працівників, зайнятих у будівництві (пункт 5 констатуючої частини цієї постанови).

7) Надала право майстрам підрядних будівельно-монтажних організацій преміювати робітників в розмірі до їх півмісячної тарифної ставки за зразкове виконання виробничих завдань і відмінну якість роботи, для чого виділяти щомісяця в розпорядження майстрів підрядних організацій преміальний фонд в розмірі до 30% від фонду заробітної плати робітників по дільниці робіт, що керується майстром.

Використання зазначеного преміального фонду допускається лише при відсутності перевитрати фонду заробітної плати і в межах встановленого для майстра фонду заробітної плати робітників, перерахованого на виконаний обсяг робіт. Кошти преміального фонду, не витрачені в даному місяці, можуть бути використані протягом наступних трьох місяців.

Покласти на виконавців робіт контроль за правильністю витрачання майстрами преміального фонду.

8) Встановила, що передбачені постановою Ради Міністрів СРСР від 17 квітня 1957 року № 428 заходи по впорядкуванню заробітної плати лінійних інженерно-технічних працівників у будівництві не поширюються на працівників управлінь і відділів капітального будівництва, працівників ремонтно-будівельних організацій і тих, що не входять до складу лінійного персоналу, начальни-

ків будівельно-монтажних дільниць усіх міністерств і відомств; на старших виконавців робіт (начальників дільниць) і виконавців робіт будівельно-монтажних організацій Міністерства середнього машинобудування; на начальників будівельно-монтажних дільниць Міністерства будівництва електростанцій і Міністерства електростанцій; на майстрів, зайнятих на гірничо-капітальних роботах, і на працівників, зайнятих на будівництві підземних споруд, тунелів і метрополітенів, для яких рішеннями Уряду встановлені особливі посадові оклади.

9) Перейменувала існуючі школи десятників у державні школи будівельних майстрів. Встановила для цих шкіл одно-дворічний строк навчання, в залежності від характеру будівельно-монтажних робіт, для керівництва якими підготовлюються майстри.

Дворічний строк навчання в зазначених школах встановлюється відповідними організаціями за погодженням з Держбудом СРСР.

Прийом слухачів у державні школи будівельних майстрів проводити з числа практиків, які займають посади майстрів, і найбільш кваліфікованих робітників, що мають освіту не менше 7 класів.

10) Визнала необхідним поширити на ті, що знаходяться на самостійному балансі, підприємства будівельної індустрії міністерств і підрядних будівельно-монтажних організацій інших міністерств і відомств СРСР чинність постанови Ради Міністрів СРСР від 20 вересня 1955 року № 1722.

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 17 квітня 1957 року № 428 «Про впорядкування заробітної плати лінійних інженерно-технічних працівників, зайнятих у будівництві, і забезпечення будів спеціалістами», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати керівників міністерств і відомств УРСР:

а) Привести в тримісячний строк оклади лінійних інженерно-технічних працівників, зайнятих у будівництві, у відповідність з окладами, затвердженими постановою Ради Міністрів СРСР від 17 квітня 1957 року № 428.

Керівникам республіканських міністерств і відомств УРСР подати Раді Міністрів УРСР пропозиції щодо внесення необхідних змін у діючі типові штати будівельно-монтажних організацій;

б) подати Держплану Ради Міністрів УРСР і Статистичному управлінню УРСР не пізніше 15 липня 1957 року дані про розмір зменшення плану на 1957 рік по чисельності працівників у будівництві в зв'язку з скороченням штатів адміністративно-господарського персоналу у відповідності з цією постановою.

Держплану Ради Міністрів УРСР розглянути матеріали міні-

стерств і відомств УРСР і подати їх Раді Міністрів УРСР до 25 липня 1957 року;

в) забезпечити укомплектування будов інженерно-технічними працівниками з вищою і середньою спеціальною освітою за рахунок направлення молодих спеціалістів, які закінчили вищі і середні технічні учбові заклади, і переведення інженерно-технічних працівників з управлінського апарату безпосередньо на будови;

г) забезпечити суворий контроль за виконанням постанови Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року № 1551 в частині звільнення майстрів і виконавців робіт від невластивих їм функцій з тим, щоб вони не відривалися від своїх основних обов'язків по керівництву будівельним виробництвом для канцелярської роботи.

2. Зобов'язати Держбуд УРСР разом з Міністерством будівництва УРСР, Міністерством міського і сільського будівництва УРСР, Держпланом Ради Міністрів УРСР і Міністерством фінансів УРСР в двотижневий строк опрацювати і подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про введення на тих, що знаходяться на самостійному балансі, підприємствах будівельної індустрії будівельних міністерств і підрядних будівельно-монтажних організацій інших міністерств і відомств нових схем посадових окладів для майстрів, старших майстрів, начальників дільниць, а також контрольних майстрів стосовно до схем посадових окладів цієї категорії працівників, установлених для аналогічних підприємств промисловості і з урахуванням окладів, які фактично склалися по інших посадах на даному підприємстві.

Нові оклади переліченим працівникам встановити в межах планового фонду заробітної плати по кожному міністерству і відомству за рахунок проведення передбачених в пункті 6 постанови Ради Міністрів СРСР від 20 вересня 1955 року № 1722 заходів по укрупненню виробничих дільниць, ліквідації зайвих ланок в управлінні виробництвом, зменшенню чисельності адміністративно-господарського персоналу і за рахунок інших джерел економії заробітної плати.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

99 Про порядок і норми продажу концентрованих кормів при заготівлях, державних закупках і контрактації сільськогосподарських продуктів

На виконання пункту 2 постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 21 лютого 1957 року № 179, ураховуючи державні ресурси кормів, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити з введенням в дію з 1 липня 1957 року норми зустрічного продажу колгоспам концентрованих кормів при заготівлях і закупках насіння олійних культур, льону і конопель, сировини ефіроолійних культур, вовни, при закупках свиней і птиці, тваринного масла, молока, бринзи, а також при заготівлях тютюну в колгоспах Кримської області, згідно з додатком.

Колгоспникам, робітникам і службовцям, які уклали договори на продаж в порядку державних закупок молока і тваринного масла, концентровані корми продаються в половинному розмірі проти норм, встановлених цією постановою для колгоспів.

2. Встановити, що колгоспам, які продають свиней, птицю, масло, молоко і бринзу в порядку державних закупок, за їх бажанням, продаються концентровані корми, замість промислових товарів виробничого і господарського призначення, в межах виділених для цієї мети фондів концкормів, при наявності договорів між колгоспами і заготівельними організаціями на продаж цих продуктів державі в порядку закупок.

Концентровані корми не продаються за вовну, здану колгоспами державі, яку зараховано у виконання зобов'язань колгоспів по здачі державі зерна фуражних культур в порядку обов'язкових поставок, повернення позичок і натуроплати за роботи МТС.

3. Покласти проведення зустрічного продажу концентрованих кормів колгоспам, колгоспникам, робітникам і службовцям при заготівлях, державних закупках і контрактації сільськогосподарських продуктів на систему споживчої кооперації.

4. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство хлібопродуктів УРСР, Укоопспілку та Українську республіканську контору «Головросжирмасло» провести розрахунки з колгоспами, колгоспниками, робітниками і службовцями по зустрічному продажу їм концентрованих кормів при заготівлях і державних закупках сільськогосподарських продуктів, які надійшли до 1 липня 1957 року, за нормами продажу концкормів, що діяли до видання цієї постанови.

За насіння олійних культур врожаю 1956 року, прийняте в порядку державних закупок, зустрічний продаж макухи провадиться за нормами, встановленими пунктом 1 цієї постанови.

5. Вважати такими, що втратили силу, раніш прийняті рішення

Уряду УРСР про норми зустрічного продажу концентрованих кормів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів.

6. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР організувати в містах, за рахунок ринкових фондів, зустрічний продаж концентрованих кормів колгоспникам, робітникам і службовцям, які продають молоко в порядку державних закупок, за нормами відпуску концентрованих кормів, встановлених цією постановою для колгоспників.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 13 травня 1957 р., № 449.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 13 травня 1957 року № 449

НОРМИ

зустрічного продажу концентрованих кормів колгоспам при заготівлях;
державних закупках і контракції сільськогосподарських продуктів
по Українській РСР

№№ пп.	Назва сільськогосподарських продуктів	Види кормів, що про- даються	Продається кормів у кіло- грамах за 1 центнер сільськогосподарських продуктів, що надходять:	
			по поставках, натуроплаті за роботи МТС і кон- тракції	по держав- них закупках і надплато- вій здачі
1	Насіння олійних культур: соняшника, гірчиці, льону-кудряшу, рижю, озимого ріпаку, сої, кунжу- ту, сафлору, кользи, олійного і опійного маку, перили, лялеманції та арахісу	макуха	12	18
	риципи	»	20	30
2	Насіння льону-довгунця: із загальних посівів	»	15	35
	із насінницьких посівів	»	15	50
3	Насіння конопель	»	15	35

№№ пп.	Назва сільськогосподарських продуктів	Види кормів, що про- даються	Продається кормів у кіло- грамах за 1 центнер сільськогосподарських продуктів, що надходять:	
			по поставках, натуроплаті за роботи МТС і кон- тракції	по держав- них закупках і надплано- вій здачі
4	Сировина ефіроолійних культур:			
	кмин	макуха	15	15
	фенхель	»	10	10
	коріандр	»	6	6
5	Тютюн:			
	В Алуштинському, Судацькому, Куйбишевському, Балаклавському, Бахчисарайському районах і райо- ні м. Ялти, Кримської області . .	»	300	300
	в решті районів Кримської області	»	100	100
6	Свині	макуха, комбікорм, висівки	—	200
7	Птиця	»	—	500
8	Вовна (по поставках і закупках):			
	тонка	»	600	600
	напівтонка	»	400	400
	напівгруба	»	300	300
	груба	»	150	150
9	Молоко (за 1 літр молока—кормів у грамах):			
	в районах, які поставляють цільне молоко в міста, промислові центри, курорти і молочно-консервним та сироробним заводам	»	—	400
	в решті районів республіки	»	—	300
10	Масло коров'яче (за 1 кілограм мас- ла—кормів у кілограмах):			
	топлене—жирністю не нижче 95% стандартне вершкове солоне— жирністю не нижче 81% і несоло- не—жирністю не нижче 83% . .	»	—	8
	вершкове—жирністю не нижче 75%	»	—	7
	вершкове—жирністю не нижче 75%	»	—	6
11	Бринза-сир (за 1 кг бринзи-сиру— кормів у кілограмах):	»	—	2

100 Про заходи по збереженню телят від забою в господарствах міського і приміського населення

Рада Міністрів Української РСР відмічає, що за останній час багато забивається телят у ранньому віці, особливо в господарствах міського і приміського населення, що призводить до зменшення ресурсів м'яса і шкіряної сировини.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати виконкоми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих, Міністерства УРСР: сільського господарства, радгоспів і промисловості продовольчих товарів організувати закупівлю і контракцію колгоспами та радгоспами телят у господарствах міського і приміського населення. Для цього:

а) прикріпити колгоспи і радгоспи глибинних районів до окремих міст, районів міст і приміських населених пунктів;

б) рекомендувати колгоспам, зобов'язати директорів радгоспів і підсобних господарств провадити закупівлю і контракцію телят у ранньому віці в господарствах міського і приміського населення по цінах, що складаються на ринку, і вирощувати телят на фермах до 1,5—2-річного віку на м'ясо, а кращих теличок — на поповнення стада корів.

2. Райвиконкомам міст і виконкомам селищних Рад приміських населених пунктів подавати всемірну допомогу представникам колгоспів, радгоспів та інших державних організацій у проведенні закупівлі і контракції телят на вирощування.

3. Встановити, що господарствам міського і приміського населення, які продали телят колгоспам і радгоспам, відпускається через роздрібну мережу Міністерства торгівлі УРСР в порядку зустрічного продажу 2 кг концентрованих кормів за кожен кілограм живої ваги телят.

4. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР організувати через Укрживконттору купівлю великої рогатої худоби у жителів міст для продажу її колгоспам по цінах і на умовах, передбачених п. 2 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 11 липня 1956 року № 598.

5. Зобов'язати виконкоми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих роз'яснити робітникам і службовцям та іншому населенню міст і приміських населених пунктів про необхідність збереження від забою телят у ранньому віці шляхом продажу їх колгоспам, радгоспам і підсобним господарствам на вирощування.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

м. Київ, 15 травня 1957 р., № 456.

Я. Сірченко

101 Про заходи по поліпшенню охорони материнства і дитинства в Українській РСР *

З метою поліпшення умов охорони материнства і дитинства і зниження захворюваності та смертності дітей у республіці, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати виконками обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих і Міністерство охорони здоров'я УРСР:

а) відновити протягом 1957—1958 рр. мережу дитячих молочних кухонь і роздавальних пунктів, яка існувала в 1950 році в містах, робітничих селищах, радгоспах і колгоспах, та організувати у великих містах і промислових центрах механізовані дитячі молочні кухні і, відповідно, роздавальні пункти, в кількості, згідно з додатком № 1;

б) звільнити всі приміщення, в яких раніш були розміщені дитячі молочні кухні, і повернути їх для використання під дитячі молочні кухні або виділити замість них інші відповідні приміщення;

в) організувати продаж сухих дитячих сумішей в аптеках республіки.

2. Дозволити виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих за рахунок загальних асигнувань на охорону здоров'я:

а) видавати безплатно необхідні харчувальні суміші дітям до 6-місячного віку, переведеним на штучне вигодовування, батьки яких матеріально не забезпечені;

б) видавати безплатно з молочних кухонь дитячі харчувальні та лікувальні суміші в межах 15 процентів усієї продукції, що відпускають молочні кухні, дітям до 1 року, батьки яких потребують матеріальної допомоги.

3. Доручити виконкомам обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих:

а) при наданні жилої площі трудящим, які стоять на черзі, задовольняти переважно сім'ї, що мають трьох і більше дітей; забезпечувати роботою матерів-одинок на підприємствах і в установах по місцю їх проживання;

б) встановити систематичний контроль за ходом будівництва дитячих установ та подавати цьому будівництву всебічну допомогу;

в) рекомендувати організацію протягом 1957—1958 рр. у кожному колгоспі родильного будинку і постійних дошкільних дитячих закладів (ясла—садки) та необхідної кількості сезонних дитячих закладів.

* Публікується без додатків.

4. Міністерству промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР і Міністерству промисловості продовольчих товарів УРСР організувати з 1957 року щорічне виробництво продуктів дитячого харчування: сухих молочних продуктів, сухих молочних сумішей, вітамінізованих сухих концентратів, овочевих, фруктових та ягідних консервів, іонітного молока, сухого підкисленого молока типу релактону, сухого кефіру, лактону та фруктових киселів, збагачених вітамінами, згідно з додатком № 2.

5. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР:

а) забезпечити в усіх містах і робітничих селищах безперервний продаж продовольчих товарів для дітей; організувати відділи дитячого харчування при гастрономічних магазинах, а також виділити окремі магазини для продажу продуктів дитячого харчування;

б) разом з Міністерством фінансів УРСР і Міністерством охорони здоров'я УРСР в місячний строк подати пропозиції про зниження цін на продовольчі товари для дитячого харчування.

6. Зобов'язати Укоопспілку забезпечити торгівлю продуктами дитячого харчування в сільській місцевості і разом з Міністерством охорони здоров'я УРСР розробити порядок їх продажу для дітей.

7. Міністерству місцевої і паливної промисловості УРСР виготовляти з 1958 року дозувально-розливочні і пляшкомиїні машини та устаткування для молочних кухонь за заявками Міністерства охорони здоров'я УРСР.

8. Зобов'язати Міністерство освіти УРСР систематично друкувати в журналах статті, нариси, оповідання про сімейне і громадське виховання дітей.

Протягом 1957 року видати підготовлений Міністерством юстиції УРСР збірник законодавства про державний захист прав та інтересів неповнолітніх і охорону їх майна та про охорону материнства і дитинства.

9. Зобов'язати Міністерство культури УРСР забезпечити випуск хронікально-документальних кінофільмів (на 1—2 частини) в яких відобразити, як Партія та Уряд піклуються про матерів і дітей, про щасливе материнство: присвятити цим питанням ряд спеціальних сюжетів кіножурналу «Радянська Україна», організувати виступи спеціалістів з різних галузей науки по радіо і в кінотеатрах, перед початком сеансів, з бесідами про материнство і дитинство.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

102 Про проведення всесоюзного перепису населення

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 2 лютого 1957 року № 121, з метою забезпечення своєчасної і якісної підготовки та проведення всесоюзного перепису населення, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Провести в січні 1959 року перепис населення на території Української РСР.

2. Зобов'язати виконками обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих до 1 січня 1958 року уточнити перелік і межі міських селищ, упорядкувати нумерацію кварталів і домоволодінь і назви вулиць, міст та міських селищ, а також уточнити (або скласти нові) плани міських селищ, великих сіл і карти районів.

3. Для забезпечення правильного розподілу населення на міське та сільське, зобов'язати виконками обласних Рад депутатів трудящих закінчити в 1957 році роботу по переведенню сільських населених пунктів у категорію міських відповідно до затвердженого Указом Президії Верховної Ради УРСР від 30 грудня 1956 року Положення «Про порядок віднесення населених пунктів до категорії міст, селищ міського типу і робітничих селищ Української РСР».

4. Доручити виконкам обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих розглянути і вирішити питання про виділення в розпорядження обласних і Київського міського статистичних управлінь необхідних приміщень, підготовлених для роботи апарату бюро шифровки матеріалів перепису, на строк з грудня 1958 року до серпня 1959 року.

Крім того, виділити обласним і Київському міському статистичному управлінням відповідні службові приміщення для розміщення апарату секторів перепису.

5. Для організації в м. Києві машинолічильної станції по розробці даних перепису населення, відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 2 лютого 1957 року № 121, зобов'язати виконком Київської міської Ради депутатів трудящих (т. Давидова) передати для розміщення зазначеної машинолічильної станції будинок по вул. Шота Руставелі, № 3, в якому зараз розміщені главки і центральні організації Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР.

6. Зобов'язати виконками обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих подавати органам державної статистики всебічну допомогу в справі організації, підготовки та проведення всесоюзного перепису населення.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

м. Київ, 21 травня 1957 р., № 487.

Я. Сірченко

103 Про факти незаконного залишення за собою жилої площі громадянами, які переїхали до інших місцевостей на постійну роботу і проживання

Рада Міністрів УРСР відмічає, що, незважаючи на гостру нестачу жилої площі, мають місце в містах республіки численні факти, коли громадяни, які переїхали на постійну роботу і проживання до інших місцевостей, незаконно залишають за собою протягом тривалого часу жилу площу в попередньому місці проживання.

Рада Міністрів УРСР неодноразово звертала увагу виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих на недопустимість таких фактів, але більшість міськвиконкомів і райвиконкомів не приділяють належної уваги справі правильного використання житлового фонду і навіть не ведуть обліку громадян, які не мають в даному місті трудових зв'язків. Особливо це стосується міст Києва, Харкова, Львова, Сталіно, Дніпропетровська, Запоріжжя та Одеси.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Звернути увагу виконкомів обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих на вкрай незадовільну їх роботу по вилученню жилої площі, яку незаконно залишають за собою громадяни, що виїхали на постійну роботу в іншу місцевість і одержали там жилу площу.

Зобов'язати виконкоми міських і районних Рад депутатів трудящих виявити всі факти незаконного залишення за собою під різними приводами квартир громадянами, які вибули в інші місцевості на постійне проживання, і вжити заходів до негайного вилучення в установленому законом порядку таких квартир і надання їх громадянам, які потребують жилої площі.

Надалі таку роботу провадити систематично, залучаючи для цього депутатів місцевих Рад і громадськість міста.

2. Зобов'язати міськвиконкоми, райвиконкоми та органи міліції забезпечити суворе додержання встановленого паспортного режиму, негайно виявляти всіх громадян, що виїхали до інших місцевостей на постійне проживання, та анулювати їх прописку.

Органам міліції при прописуванні громадян слідкувати за тим, щоб в їх паспортах були всі відмітки в справі прописки за попереднім місцем роботи та проживання.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

104 Про типові штати міських і районних відділів соціального забезпечення *

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити типові штати міських і районних відділів соціального забезпечення, згідно з додатком № 1.

Посадові оклади по затверджених посадах встановити за діючою схемою, затвердженою постановою Ради Міністрів СРСР від 7 лютого 1953 року № 367.

2. Зобов'язати виконками обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих до 1 червня 1957 року привести штати міських і районних відділів соціального забезпечення у відповідність з типовими штатами, затвердженими цією постановою.

Надалі додаткова чисельність за передбаченими типовими штатами нормативами встановлюється виконками обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих один раз на рік перед черговою реєстрацією у фінансових органах, а при зменшенні робіт — у місячний строк після цього зменшення, в межах бюджетних асигнувань і фонду заробітної плати органів державного управління по даній області, або по м. Києву і Севастополю.

3. Ввести додатково в штати обласних відділів соціального забезпечення 13 штатних одиниць, згідно з додатком № 2.

4. Посади старших інспекторів і старших рахівників по державній допомозі багатодітним та одиноким матерям міських і районних відділів соціального забезпечення, а також їх посадові оклади залишити на рівні зареєстрованих у фінансових органах.

5. Міністерству фінансів УРСР внести в бюджети відповідних областей, м. Києва та Севастополя зміни, що впливають із цієї постанови.

6. Встановити, що запровадження в життя затверджених цією постановою типових штатів міських і районних відділів соціального забезпечення не може бути підставою для поновлення штатів, скорочених у відповідності з постановою Ради Міністрів УРСР від 6 квітня 1957 року № 330.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 24 травня 1957 р., № 504.

* Публікується без додатку № 2.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 24 травня 1957 р. № 504

ТИПОВІ ШТАТИ
районних і міських відділів соціального забезпечення УРСР

Назва посад	Кількість штатних одиниць
Завідуючий відділом	I
Старший бухгалтер	I
Додаткові штати за нормативами	
Бухгалтер-контролер	I — на кожні 7000 пенсіонерів
Старший інспектор	I — при наявності 500 і більше пенсіонерів
Інспектор	I — на кожні 2000 пенсіонерів у містах і міських районах та на кожні 1800 пенсіонерів у сільських районах
Старший рахівник	I — на кожні 1500 пенсіонерів у містах і міських районах і на кожні 1200 пенсіонерів у сільських районах.
Діловод	I — на кожні 7000 чол. контингенту пенсіонерів.

Примітки: 1. В містах районного підпорядкування обслуговування пенсіонерів провадиться районними відділами соціального забезпечення сільських районів.

2. В містах і міських районах, які налічують менше 2000 пенсіонерів, в штат відділу соціального забезпечення вводиться посада інспектора при наявності не менше 1700 пенсіонерів, а в сільських районах — не менше 1500 пенсіонерів.

3. В містах і міських районах, які налічують менше 1500 пенсіонерів, в штат відділу соціального забезпечення вводиться посада старшого рахівника при наявності не менше 1200 пенсіонерів, а в сільських районах — не менше 1000 пенсіонерів.

4. Прибирання приміщень відділів соціального забезпечення провадиться персоналом районного або міського виконкому. Якщо відділ соціального забезпечення займає окреме приміщення, то до його штату вводиться посада прибиральниці з окладом, зареєстрованим в фінансових органах для аналогічних посад.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

105 Про заходи по підготовці та проведенню збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів в колгоспах, МТС і радгоспах Української РСР в 1957 році *

На виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 23 травня 1957 року № 563 «Про заходи по підготовці до збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів в 1957 році», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

12. Довести до відома радянських і сільськогосподарських органів, що Рада Міністрів СРСР надала право Раді Міністрів УРСР підвищувати в 1957 році норми витрати пального (в межах виділених фондів):

а) на збиранні полеглих хлібів для тракторів, що працюють з комбайнами, і для самохідних комбайнів — до 40 процентів; для тракторів, що працюють з простими збиральними машинами, — до 25 процентів і для моторів причіпних комбайнів — до 20 процентів;

б) на збиранні високоврожайних хлібів: на площах з урожайністю 18—25 центнерів з гектара — до 30 проц., з урожайністю 26—30 центнерів — до 40 процентів, з урожайністю 31—35 центнерів — до 60 процентів і з урожайністю вище 35 центнерів з гектара — до 80 процентів;

в) на збиранні полеглої льону — до 50 процентів, а в непогоду — до 100 процентів;

г) на збиранні картоплі при високій вологості ґрунту — до 50 процентів;

д) на збиранні хлібів і кукурудзи для тракторів, що працюють з комбайнами, і на збиранні хлібів для самохідних комбайнів в непогоду — до 30 процентів;

є) на вивозці зерна, кукурудзи з-під комбайнів, а також цукрових буряків, картоплі, овочів та інших сільськогосподарських продуктів — для автомобілів, що здійснюють перевозку по польових та інших непокритих шляхах, бензину — до 15 процентів, а в непогоду бензину — до 35 процентів і мастила — до 5 процентів.

Директорам машинно-тракторних і спеціалізованих станцій, радгоспів і кінзаводів дозволено списувати перевитрату пального, допущену не з вини комбайнерів і трактористів при збиранні високоврожайних або полеглих хлібів, при оформленні відповідних актів, з зазначенням площі збирання і врожайності.

21. Надати право облвиконкомам за договореністю на місцях з директорами підприємств та керівниками установ і організацій, залучати на період збирання врожаю 1957 року, без шкоди для їх

* Друкуються тільки пункти 12, 21, 22, 23, 25, 28, 30 і додаток № 12.

основної роботи, вантажні автомобілі і бортові автопричепи всіх міністерств і відомств (крім Міністерства оборони СРСР і Міністерства середнього машинобудування СРСР) для вивозки з колгоспів і радгоспів на хлібоприймальні пункти зерна і насіння олійних культур, цукрових буряків, картоплі і овочів, а також для вивозки зерна і силосної маси з-під комбайнів.

Зобов'язати керівників підприємств і установ направляти в МТС, колгоспи і радгоспи технічно справні автомобілі з повним комплектом справної автогуми та необхідним інструментом.

Встановити для кожного вантажного автомобіля, залученого з народного господарства, такі сезонні завдання:

(в тис. тонно-кілометрів)

Види робіт	Марки машин				
	ГАЗ-51	ЗІС-5	ЗІС-150	ЗІС-585	Інші марки на кожну тону вантажопідйомності
На перевезенні зерна від комбайнів на токи і силосної маси не менше	7,5	9,0	12,0	10,5	3,0
На перевезенні зерна з токів колгоспів і радгоспів на заготівельні пункти не менше	11,5	13,5	18,0	16,0	4,5

Заборонити керівникам підприємств і установ відкликати, а райвиконкомам — відпускати залучені з народного господарства автомобілі до виконання ними встановлених сезонних норм виробітку.

Автомобілі, залучені з народного господарства, повертаються в свої підприємства і установи тільки після виконання ними встановлених норм перевезень сільськогосподарських продуктів і наявності про це у шоферів довідок, виданих райвиконкомами.

Надати право директорам підприємств і керівникам установ і організацій, звідки залучаються вантажні автомобілі на перевезення урожаю сільськогосподарських продуктів в 1957 році, виплатити премію шоферам до 500 крб. кожному за збереження автомобілів до кінця збирання врожаю в технічно-справному стані і комплектності.

22. Довести до відома радянських і сільськогосподарських органів, що Рада Міністрів СРСР постановою від 23 травня 1957 року № 563:

— зберегла на 1957 рік порядок залучення автомобілів для перевезення зерна, насіння олійних культур, цукрових буряків і силосної маси та розрахунків з власниками автомобілів і шоферами

за перевезення цих продуктів і силосної маси, встановлений постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 27 червня 1955 року, № 1197 і розпорядженнями Ради Міністрів СРСР від 24 жовтня 1953 року № 14142 і від 24 вересня 1956 року № 5784, викладені в додатку № 12;

— встановила, що 75% середнього заробітку командированим шоферам Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів союзних республік, які виплачуються їм взамін добових і квартирних, до фонду заробітної плати не включаються;

— встановила, що вартість перевезення залучених вантажних автомобілів і бортових автопричепів по залізниці в обидва кінці оплачують за свій рахунок організації, установи і підприємства, яким належать ці автомобілі і бортові автопричеми;

— зобов'язала Держбанк СРСР надавати, в разі необхідності, зазначеним організаціям, установам і підприємствам кредит на оплату витрат по перевезенню автомобілів і бортових автопричепів;

— встановила, що витрати по перекидці вантажних автомобілів і бортових автопричепів, що залучаються на вивозку зерна і насіння олійних культур, і витрати по переїзду шоферів та обслуговуючого персоналу Міністерств автомобільного транспорту і шосейних шляхів союзних республік оплачують організації системи Міністерства хлібопродуктів СРСР за рахунок цільових відрахувань;

— зобов'язала Держбанк СРСР надавати в період до 1 грудня 1957 року автогосподарствам Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР кредит строком на 30 днів для оплати витрат, зв'язаних з перевезенням автомобілів і особового складу, а також для придбання пального і мастила, незалежно від стану розрахунків з Держбанком СРСР по позичках.

23. Встановити, що постачання бензином автомобілів, залучених на вивозку зерна і насіння олійних культур, силосної маси, цукрових буряків, картоплі і овочів, провадиться організаціями і підприємствами, до яких прикріплені залучені вантажні автомобілі.

Постачання бензином колгоспних автомобілів, залучених на вивозку зерна, насіння олійних культур і силосної маси з-під комбайнів, провадиться машинно-тракторними станціями.

25. Довести до відома радянських і сільськогосподарських органів, що Рада Міністрів СРСР постановою від 23 травня 1957 року № 563:

— зобов'язала Держбанк СРСР:

надати кредит на строк до 1 грудня 1957 року машинно-тракторним станціям на оплату витрат по роботі автомобілів, прикріплених до МТС, та інших витрат, зв'язаних з обслуговуванням залучених

автомобілів, зайнятих на вивозці зерна з-під комбайнів на токи колгоспів і на заготівельні пункти, а також на вивозці силосної маси;

надати кредит на строк до 1 листопада 1957 року радгоспам, кінним заводам і хлібоприймальним пунктам на оплату запасних частин і нафтопродуктів незалежно від стану розрахунків з Держбанком СРСР по раніш виданих позичках;

— дозволила Радам Міністрів союзних республік, Міністерству сільського господарства СРСР, Міністерству фінансів СРСР і Держбанку СРСР фінансувати додаткові затрати, зв'язані з збиранням у колгоспах полеглих і високоврожайних хлібів і збиранням хлібів в умовах непогоди, за рахунок кошторису МТС на 1957 рік. Видачу позичок в зв'язку з перевиконанням квартальних планів і річного плану тракторних робіт здійснювати з урахуванням додаткових затрат, проведених при збиранні полеглих і високоврожайних хлібів і збиранні хлібів в непогоду;

— встановила, що оплата робіт по перевезенню в 1957 році зерна від комбайнів на токи колгоспів автотранспортом Міністерств автомобільного транспорту і шосейних шляхів союзних республік провадиться машинно-тракторними станціями за єдиними тарифами на автоперевезення.

28. Зобов'язати Міністерство хлібопродуктів УРСР приймати від колгоспників, комбайнерів, механіків-комбайнерів та інших громадян, залучених на збирання врожаю, зароблене ними зерно в міжобласний і внутріобласний обмін без обмеження кількості, по пред'явленню документів про кількість зерна, заробленого на збиранні врожаю, і видавати їм рівну кількість хліба по обмінних квитанціях, пред'явлених хлібоприймальним пунктам по місцю їх постійного проживання, з віднесенням різниці в поясній вартості зерна по місцю його одержання за рахунок цільових відрахувань Міністерства хлібопродуктів УРСР.

30. Надати право облвиконкомам залучати, при необхідності, в 1957 році і направляти по заявках колгоспів, радгоспів і хлібоприймальних пунктів на збирання врожаю сільськогосподарських культур, для роботи на приймальних пунктах, на сінозбиранні і силосуванні кормів у колгоспах і радгоспах, працездатне сільське населення, а також населення міст і селищ міського типу, але без шкоди для роботи державних підприємств і будов, на умовах, встановлених розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 4 серпня 1954 року № 8472, а на хлібоприймальних пунктах — по діючих нормах виробітку і розцінках.

Зазначеним розпорядженням Ради Міністрів СРСР встановлено, що кожний залучений на збирання врожаю сільськогосподарських

культур і сіна повинен виробити за місяць в колгоспах 30 трудоднів, а в радгоспах — 20 денних норм виробітку.

Порядок оплати праці залученого на сільськогосподарські роботи працездатного сільського населення, а також населення міст і селищ міського типу, встановлено такий:

а) в колгоспах — до остаточного розрахунку з залученим на сільськогосподарські роботи населенням, правління колгоспу видає аванс за кожний вироблений трудодень, крім трудоднів, вироблених на сінозбиранні, в розмірі одного кілограма зерна з заміною за договореністю 5 кілограмами картоплі, або іншими сільськогосподарськими продуктами, за відповідним еквівалентом.

На трудодні, вироблені на сінозбиранні, кожному залученому на цю роботу видається до остаточного розрахунку десята частина зібраного і застогованого ним сіна з природних сіножатей, або за договореністю з колгоспом — інші сільськогосподарські продукти;

б) в радгоспах, кінних заводах, дослідних і селекційних станціях — крім грошової оплати, провадиться натуральна оплата в розмірі 1,5 кілограма зерна за виконання встановленої денної норми виробітку.

За перевиконання денної норми виробітку розмір натуральної оплати відповідно збільшується, але загальний розмір видачі натуральної оплати не повинен перевищувати 5—6 пудів зерна на одного працюючого за весь період збирання. При невиконанні денної норми виробітку натуральна оплата не видається;

в) за залученими на сільськогосподарські роботи робітниками і службовцями, при умові виконання ними протягом місяця встановлених завдань (в колгоспах виробити 30 трудоднів, а в радгоспах — 20 денних норм виробітку), підтверджених довідкою правління колгоспу або директора радгоспу, зберігається заробітна плата по місцю їх роботи в розмірі 100 процентів середнього місячного заробітку за останні три місяці, а при невиконанні в зазначений строк встановленого завдання заробітна плата по місцю роботи видається в розмірі 50 процентів середнього місячного заробітку за останні три місяці.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

Додаток № 12
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 30 травня 1957 року № 526

ПОРЯДОК

залучення автомобілів для перевезення зерна, насіння олійних культур, цукрових буряків і силосної маси в 1957 році та розрахунків з власниками автомобілів і шоферами за їх перевезення

1. Встановити на 1957 рік такий порядок використання автомобілів, що належать організаціям, підприємствам і установам і які залучаються для перевезення зерна, насіння олійних культур і силосної маси, і порядок розрахунків з їх власниками за ці перевезення:

а) організувати з автомобілів, залучених для перевезення зерна і насіння олійних культур на заготівельні пункти, автозагони, укомплектувавши їх особовим складом.

Облвиконкомам підібрати і затвердити начальників автозагонів, на яких покласти відповідальність за роботу цих загонів.

Надати право облвиконкомам залучати на період вивозки зерна і насіння олійних культур, для обслуговування автозагонів, механіків, диспетчерів, слюсарів, заправників автомобілів і бухгалтерів;

б) в районах, де є автогосподарства Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, прикріпити до цих автогосподарств автозагони, організовані з автомобілів, залучених для перевезення зерна і насіння олійних культур, і покласти на керівників автогосподарств керівництво експлуатацією автомобілів, а також організацією і проведенням поточного і заявочного ремонту їх;

в) в районах, де немає автогосподарств Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, прикріпити автозагони, організовані з автомобілів, залучених для перевезення зерна і насіння олійних культур, до пристанційних або пристанських пунктів Голоззерна, зобов'язавши райвиконкоми забезпечити поточний і заявочний ремонт цих автомобілів у майстернях МТС, радгоспів та інших організацій, а також повне і правильне використання автомобілів;

г) автомобілі, залучені для перевезення зерна і насіння олійних культур від комбайнів на токи і для вивезення силосної маси колгоспів і радгоспів, прикріпити до МТС, радгоспів і автобаз Міністерства радгоспів УРСР;

д) оплату вартості роботи автомобілів Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, належних підприємствам, організаціям і установам автомобілів, залучених для перевезення зерна і насіння олійних культур на державні і заготівельні пункти і прикріплених до автогосподарств Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, автобаз Міністерства радгоспів УРСР і радгоспів, провадять хлібоприймальні пункти Голоззерна Міністерства хлібопродуктів по єдиних тарифах на вантажні автоперевезення.

Автогосподарства Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, автобаз Міністерства радгоспів УРСР, радгоспи, пункти Голоззерна і МТС виплачують підприємствам, організаціям і установам, автомобілі яких залучені для перевезення зерна, насіння олійних культур і силосної маси, вартість амортизації автомобілів.

2. За начальниками, механіками, слюсарями, заправниками, диспетчерами і бухгалтерами, які направляються для роботи в автозагонах, що здійснюють перевезення зерна, насіння олійних культур і силосної маси в колгоспах і рад-

госпах, зберігається заробітна плата по місцю їх постійної роботи, виплачуються добові і відшкодовуються витрати по найму жилих приміщень у розмірах, установлених постановою Раднаркому СРСР від 19 червня 1940 р. № 1047, за час роботи на вивезенні зерна, насіння олійних культур і силосної маси.

Виплата працівникам добових і відшкодування їм витрат по найму жилих приміщень провадяться організаціями міністерств, до яких прикріплені залучені автомобілі.

3. Встановити для підприємств, організацій і установ, що мають коней, обов'язкові завдання по перевезенню зерна і насіння олійних культур на державні хлібоприймальні пункти в кількості 60 тонно-кілометрів на кожного робочого коня.

4. Зберегти за шоферами, які командуються на вивезення зерна, насіння олійних культур і силосної маси, 75% їх середнього заробітку, але не нижче їх тарифної ставки, по основному місцю роботи на весь час командировки. Зазначені суми виплачуються організаціями і підприємствами по місцю основної роботи шофера за рахунок своїх коштів.

У зв'язку з цим командированим шоферам добові і квартирні не виплачуються.

5. Оплату праці шоферів Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР і шоферів, які працюють на автомобілях, залучених з інших міністерств і відомств, провадити в такому порядку:

а) шоферів, зайнятих на перевезенні зерна від комбайнів і з токів колгоспів і радгоспів на державні хлібоприймальні пункти, — по нормах виробітку і розцінках, установлених для автогосподарств кол. Міністерства заготівель, згідно з Положенням, затвердженим кол. Міністерством заготівель і ВЦРПС у відповідності з постановою Раднаркому СРСР від 12 квітня 1941 р. № 906;

б) шоферів, зайнятих на вивезенні зерна і насіння олійних культур від комбайнів на токи колгоспів і силосної маси, — по нормах виробітку і розцінках, установлених для МТС та інших підприємств і організацій Міністерства сільського господарства СРСР згідно з Положенням, затвердженим Міністерством сільського господарства СРСР і ВЦРПС у відповідності з розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 21 лютого 1950 року № 2209, з підвищенням розцінок на 20% при умові виконання і перевиконання ними денних норм виробітку.

Оплату праці шоферів, які працюють на автомобілях, залучених з інших міністерств і відомств, провадять організації, до яких прикріплені автомобілі.

6. За час простоїв протягом всього робочого дня з причин бездоріжжя і відсутності вантажів оплату праці шоферів провадити з розрахунку 50% присвоєної тарифної ставки.

7. За час перебування в дорозі до місця роботи і назад шоферам виплачувати заробітну плату з розрахунку середнього заробітку по місцю постійної роботи. Оплату командировочних витрат на проїзд до місця роботи провадять підприємства і організації, які командують шоферів, а на проїзд назад до постійного місця роботи — організації, до яких прикріплені автомобілі.

8. Установити, що після виконання залученим у відповідності з цією постановою автотранспортом робіт, потрібна кількість бензину на проїзд назад виділяється автогосподарствами Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, МТС, радгоспами, автобазами Міністерства радгоспів УРСР і пунктами Голозерна.

9. Зобов'язати керівників підприємств, установ і організацій, автотранспорт яких залучається у відповідності з цією постановою для перевезення зерна, насіння олійних культур і силосної маси, виділити для цієї мети цілком справні автомобілі з кузовами, підготовленими для перевезення зерна без тари, і з автошинами, які забезпечують безперебійну роботу автомобілів, і доставляти їх

до місця роботи не пізніше ніж за 5 днів до початку збирання врожаю (крім Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР) за рахунок своїх коштів і свого бензину, укомплектувавши автомобілі водіями для двозмінної роботи і забезпечивши необхідними комплектами запасних частин і інструментом.

10. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, Міністерство хлібопродуктів УРСР і Міністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР забезпечити у 1957 році максимальне використання власних вантажних автомобілів та автомобілів, що залучаються з інших міністерств і відомств у відповідності з цією постановою, а також технічне обслуговування цього автотранспорту.

11. Міністерствам, відомствам та організаціям застосовувати для оплати праці шоферів вантажних автомобілів, що залучаються на вивозку цукрових буряків урожаю 1957 року, відрядно-прогресивну систему оплати праці шоферів, зайнятих на вивозці цукрових буряків, яка встановлена відповідно до постанови Раднаркому СРСР від 12 квітня 1941 року № 906 і діє в бурякорадгоспах Міністерства промисловості продовольчих товарів УРСР.

Видатки на оплату праці шоферів, що працюють на вивозці цукрових буряків, провадити в межах затверджених фондів заробітної плати.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

106 Про утворення Рад народного господарства економічних адміністративних районів Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. У відповідності з Законом Української РСР від 31 травня 1957 року «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом в Українській РСР» для управління промисловістю і будівництвом в економічних адміністративних районах Української РСР утворити Ради народного господарства:

Раду народного господарства Вінницького економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Ворошиловградського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Дніпропетровського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Запорізького економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Київського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Одеського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Львівського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Сталінського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Станіславського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Харківського економічного адміністративного району;

Раду народного господарства Херсонського економічного адміністративного району;

2. Затвердити головами Рад народного господарства:

т. Япаскурта Василя Васильовича	— Головою Ради народного господарства Вінницького економічного адміністративного району.
т. Кузьмича Антона Савича	— Головою Ради народного господарства Ворошиловградського економічного адміністративного району.
т. Тихонова Миколу Олександровича	— Головою Ради народного господарства Дніпропетровського економічного адміністративного району.
т. Івановського Георгія Івановича	— Головою Ради народного господарства Запорізького економічного адміністративного району.
т. Лісняка Павла Яковлевича	— Головою Ради народного господарства Київського економічного адміністративного району.
т. Валуєва Володимира Миколайовича	— Головою Ради народного господарства Львівського економічного адміністративного району.
т. Рудницького Петра Васильовича	— Головою Ради народного господарства Одеського економічного адміністративного району.
т. Дядика Івана Івановича	— Головою Ради народного господарства Сталінського економічного адміністративного району.
т. Єременка Анатолія Петровича	— Головою Ради народного господарства Станіславського економічного адміністративного району.
т. Скачкова Семена Андрійовича	— Головою Ради народного господарства Харківського економічного адміністративного району.

т. Прибильського Івана Сте- — Головою Ради народного госпо-
пановича дарства Херсонського економічно-
го адміністративного району.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко
Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 31 травня 1957 р., № 530.

107 Про схему посадових окладів керівних працівників і працівників управлінь і відділів Рад народного господарства економічних адміністративних районів (Раднаргоспів) Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Ввести в дію затверджену постановою Ради Міністрів СРСР від 22 травня 1957 року № 557 схему посадових окладів керівних працівників і працівників управлінь і відділів Раднаргоспів, а також розподіл Раднаргоспів на групи по заробітній платі працівників, згідно з додатками №№ 1 і 2.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко
Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 31 травня 1957 р., № 531.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 22 травня 1957 р. № 557

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 31 травня 1957 року № 531

СХЕМА

посадових окладів керівних та інших працівників Раднаргоспів

№ пп.	Найменування посад	Посадові оклади в карбованцях			
		I група	II група	III група	IV група
1	Голови раднаргоспів . . .	5000	4500	4200	4000
2	Перші заступники голів раднаргоспів	4500	4000	3800	3600
3	Заступники голів раднаргоспів	4000	3600	3400	3200
4	Начальники галузевих управлінь та управлінь матеріально-технічного постачання раднаргоспів	3000—3600	2700—3300	2500—3000	2300—2700
5	Начальники виробничо-технічних і планово-економічних відділів та управлінь	2600—3500	2400—3200	2200—2900	2000—2600
6	Начальники інших самостійних функціональних відділів і головні бухгалтери раднаргоспів	1800—2300	1700—2100	1600—2000	1500—1900
7	Начальники відділів у складі управлінь і головні бухгалтери галузевих управлінь і управлінь матеріально-технічного постачання	1400—1800	1300—1600	1200—1500	1200—1400
8	Старші інженери, старші економісти, старші арбітри	1100—1500	1100—1300	1000—1200	1000—1200
9	Інженери, економісти, арбітри, старші юрисконсульти	1000—1200	1000—1100	900—1000	900—1000
10	Старші бухгалтери, старші товарознавці, старші інспектори, юрисконсульти, старші техніки	800—1000	800—900	750—850	750—850

№ пп.	Найменування посад	Посадові оклади в карбованцях			
		I група	II група	III група	IV група
11	Бухгалтери, товарознавці, інспектори, техніки	600—800	600—750	550—700	550—700
12	Завідуючі архівом, машбюро, господарством, експедицією, старші стенографістки, секретарі голів раднаргоспів	450—650	450—650	450—600	450—600
13	Секретарі, стенографістки, старші діловоди, статистики, касири, рахівники, експедитори, агенти, архіваріуси, кодифікатори, коменданти, старші друкарки, старші телефоністки	400—550	400—550	400—550	400—550
14	Діловоди, друкарки, кладовщики, склографістки, ротаторниці, телефоністки	400—500	400—500	400—500	400—500
15	Гардеробники, ліфтери, вахтери, прибиральниці, кур'єри, опалювачі, сторожі	330—350	330—350	330—350	330—350
16	Робітники: кочегари, столяри, електромонтери, слюсарі, палітурники та інші кваліфіковані робітники .	400—600	400—600	400—550	400—550

Примітки: 2. Посадові оклади головним інженерам галузевих управлінь, заступникам начальників управлінь і відділів і заступникам головних бухгалтерів встановлюється на 10—15% нижче окладів начальників відповідних управлінь і відділів та окладів головних бухгалтерів.

3. Оклади начальників управлінь і відділів, якщо вони одночасно є членами ради народного господарства, підвищуються на 10%.

4. Максимальні посадові оклади в усіх раднаргоспах встановлюються як правило, для працівників основних галузей промисловості даного економічного адміністративного району.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 22 травня 1957 р. № 557

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 31 травня 1957 р. № 531

РОЗПОДІЛ

Раднаргоспів Української РСР на групи по заробітній платі працівників

Перша група

1. Ворошиловградський	4. Сталінський
2. Дніпропетровський	5. Харківський
3. Київський	

Друга група

1. Запорізький	3. Одеський
2. Львівський	4. Херсонський

Третя група

1. Вінницький	2. Станіславський

ІІІ. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

108 Розпорядження № 413-р

1. Дозволити міністерствам і відомствам УРСР ввести в 1957 році затверджені Держбудом СРСР і ВЦРПС, згідно з розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 3 грудня 1956 року № 7032, єдині норми видачі безплатно спецодягу і спецвзуття робітникам, зайнятим на будівельних і монтажних роботах.

Держбуду УРСР забезпечити розподіл між республіканськими міністерствами і відомствами УРСР одержаних від Держбуду СРСР 2000 примірників зазначених норм.

2. Затрати, зв'язані з введенням єдиних норм видачі безплатно спецодягу і спецвзуття, а також з видачею індивідуальних захисних засобів (запобіжні пояси, захисні окуляри, респіратори і т. ін.) робітникам, зайнятим на будівельних і монтажних роботах, повинні бути проведені в межах діючих норм накладних витрат.

3. Довести до відома Міністерства вугільної промисловості УРСР і Міністерства будівництва підприємств вугільної промисловості УРСР, що Рада Міністрів СРСР розпорядженням від 3 грудня 1956 року № 7032 зберегла діючі норми видачі безплатно спецодягу і спецвзуття для окремих професій робітників системи Міністерства вугільної промисловості СРСР і Міністерства будівництва під-

приємств вугільної промисловості СРСР, зайнятих на будівельних і монтажних роботах, за переліком, затвердженим Держбудом СРСР і ВЦРПС.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 4 травня 1957 р.

109 Розпорядження № 416-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 20 квітня 1957 року № 859 звільнила підприємства Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування від виплати споживачам неустойок за недопоставку в другому півріччі 1956 р. тракторів, комбайнів і інших сільськогосподарських машин. Суми неустойки за недопоставку споживачам зазначених машин, виплачені до видання розпорядження Ради Міністрів СРСР від 20 квітня 1957 року № 859, поверненню не підлягають.

Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерству сільського господарства УРСР, Міністерству радгоспів УРСР, Міністерству промисловості продовольчих товарів УРСР, Міністерству промисловості м'ясних і молочних продуктів УРСР і Державному арбітражу при Раді Міністрів УРСР прийняти до відома і керівництва зазначене розпорядження Ради Міністрів СРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 4 травня 1957 р.

110 Розпорядження № 431-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 3 квітня 1957 року № 346 «Про порядок затвердження плану з праці будівельним організаціям, що здійснюють будівництво за рахунок спеціальних джерел фінансування», на зміну пунктів 75 «а» і 77 «а» постанови Ради Міністрів СРСР від 22 грудня 1953 року № 3000—1300 (пункт 51 «а» постанови Ради Міністрів УРСР від 6 січня 1954 року № 10—5):

1) Надала міністерствам і відомствам СРСР право встановлювати будівельним організаціям чисельність і фонд заробітної плати працівників, зайнятих на будівельно-монтажних роботах, що здійснюються за рахунок спеціальних джерел фінансування, передбаче-

них відповідними рішеннями Уряду (фонд підприємства, фонд по Всесоюзному соціалістичному змагання, позички Держбанку СРСР, кошти колгоспів на роботи по радіофікації та електрифікації сільських місцевостей і колгоспів, по водогосподарському будівництву тощо), у відповідності з затвердженими для цих будівельних організацій показниками по виробітку і середній заробітній платі робітників у будівництві.

2) Надала Радам Міністрів союзних республік право затверджувати плани з праці будівельним організаціям республіканського і місцевого підпорядкування на роботи, що здійснюються за рахунок спеціальних джерел фінансування, встановлених відповідними рішеннями Уряду (прибуток районної промисловості, кошти Держстраху, фонд підприємства, кошти кооперації та ін.), у відповідності з затвердженими для цих будівельних організацій показниками по виробітку і середній заробітній платі робітників у будівництві.

Зобов'язати міністерства, відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих при встановленні будорганізаціям, що здійснюють будівництво за рахунок спеціальних джерел фінансування, планів з праці додержуватися порядку, передбаченого постановою Ради Міністрів СРСР від 3 квітня 1957 року № 346.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 13 травня 1957 р.

111 Розпорядження № 452-р

Держекономкомісія СРСР розпорядженням від 3 травня 1957 року № 1048 внесла в «Правила застосування єдиних тарифів на перевозку вантажів автомобільним транспортом», затверджені колишнім Міністерством автомобільного транспорту і шосейних шляхів СРСР, у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 23 червня 1955 року № 1166 (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 1 липня 1955 року № 788-р (ЗП УРСР 1955 р. № 13—14, ст. 73), зміни, згідно з додатком.

Міністерствам, відомствам УРСР та облвиконкомам забезпечити додержання зазначених Правил зі змінами, внесеними згідно з розпорядженням Держекономкомісії СРСР від 3 травня 1957 року № 1048.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 15 травня 1957 р.

Затверджено
розпорядженням Держекономкомісії СРСР
від 3 травня 1957 року № 1048

Додаток
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 15 травня 1957 року № 452-р

З М І Н И

які вносяться в «Правила застосування єдиних тарифів на перевозку вантажів автомобільним транспортом», затверджені колишнім Міністерством автомобільного транспорту і шосейних шляхів СРСР від 28 червня 1955 року

Підпункт «б» пункту 4 Правил викласти в такій редакції: «при пробігу порожніх автомобілів до пункту першого вантаження або від пункту останнього розвантаження у випадках, передбачених пунктом 18 цих Правил».

Пункт 18 Правил викласти в такій редакції:

«При оплаті за тонну перевезеного вантажу, згідно з пунктом 1 Єдиних тарифів порожній пробіг автомобілів (в тому числі до пункту першого вантаження і від пункту останнього розвантаження) не оплачується, за винятком випадку, коли пункти першого вантаження і останнього розвантаження знаходяться за межею міста (населеного пункту), в якому розташована автотранспортна організація. В цьому випадку автотранспортна організація стягує додатково з клієнта плату за порожній пробіг автомобіля до пункту першого вантаження або від пункту останнього розвантаження. При цьому оплачується найбільш короткий пробіг.

Якщо обидва пункти знаходяться за межею міста (населеного пункту), але автотранспортна організація розташована на трасі між ними, порожній пробіг автомобілів до пункту першого вантаження або від пункту останнього розвантаження не оплачується.

Про оплату порожнього пробігу автотранспортна організація повинна сповістити клієнта при прийманні замовлення.

Оплата порожнього пробігу провадиться з покілометрового розрахунку, згідно з пунктом 2 Єдиних тарифів».

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОДЯЧКА. ХАРКІВ

П.188022

**Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики**

Госполитиздат УССР
(На украинском языке)

Редактор *С. Михальчук*.
Коректор *Д. Антипова*

Здано на виробництво 25/VII-1957 р. Підписано до друку 11/XI-1957 р. Формат 60×84¹/₁₆. Друк. арк. 3¹/₂. Обліково-вид. арк. 3,91. Тираж 7000. Зам. 019.
Ціна 1 крб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР, Київ, Володимирська, 42

Друкарня Видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

fr. 25

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 10

30 червня 1957 року

ДЕРЖПОЛІТВИДАВ УРСР

З М І С Т

I. Постанова Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

112. Про трудове влаштування працівників, що вивільняються із управлінського апарату в зв'язку з дальшим удосконаленням організації управління промисловістю і будівництвом в Українській РСР.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

113. Про заходи, зв'язані з виконанням Закону «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом».
114. Про часткову зміну та доповнення постанови Ради Міністрів Української РСР від 24 вересня 1953 року № 2007.
115. Про порядок затвердження рецептур, технічних умов, стандартів і роздрібних цін на продовольчі і промислові товари.
116. Про структуру і штати Держплану Ради Міністрів Української РСР.
117. Про зміну і визнання такими, що втратили силу рішень Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 24 січня 1956 року № 96.
118. Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1955 року № 1548, постанов Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року №№ 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556 та інших рішень Ради Міністрів СРСР по питаннях будівництва.
119. Про затвердження Положення про школи-інтернати Міністерства освіти Української РСР.
120. Про підпорядкування Міністерству сільського господарства Української РСР організацій по будівництву в колгоспах.
121. Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків.
122. Про зміну порядку розподілу державних ресурсів сіна та плану заготівель і використання сіна з урожаю 1957 року.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

123. № 508-р.	129. № 534-р.
124. № 509-р.	130. № 535-р.
125. № 512-р.	131. № 552-р.
126. № 515-р.	132. № 557-р.
127. № 524-р.	133. № 592-р.
128. № 527-р.	134. № 602-р.

І. ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

112 Про трудове влаштування працівників, що вивільняються із управлінського апарату в зв'язку з дальшим удосконаленням організації управління промисловістю і будівництвом в Укра- їнській РСР

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР у своїй постанові від 28 травня 1957 року за № 595 зобов'язали міністрів і керівників відомств СРСР, Ради Міністрів і ЦК компартій союзних республік, обкоми та облвиконкоми вжити необхідних заходів до правильного і своєчасного влаштування на роботу спеціалістів та інших працівників, які вивільняються з управлінського апарату, маючи на увазі при цьому провести найбільш доцільну розстановку кадрів в галузях промисловості з тим, щоб Раднаргоспи, плануючі органи і господарські об'єднання були забезпечені відповідними спеціалістами; проявити турботу і увагу до людей, які вивільняються з управлінського апарату, пам'ятаючи, що багато з них були висунені на роботу в апарат з виробництва, як кращі працівники, і що вони, усвідомлюючи важливість здійснення Закону про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом, прагнуть вернутися на виробництво до живої творчої роботи.

Перевод і влаштування людей, які вивільняються з управлінського апарату, на роботу в промислові та сільськогосподарські підприємства, на будівництво і транспорт повинні бути проведені організовано, у відповідності з їх знанням і досвідом. Для людей, які не мають необхідної підготовки, повинні бути організовані спеціальні курси по навчанню виробничим професіям.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР поклали на міністрів і керівників відомств або на осіб, які їх заміщають, персональну відповідальність за правильний і своєчасний розподіл і влаштування по економічних адміністративних районах і підприємствах спеціалістів та інших працівників, що вивільняються з управлінського апарату, маючи на увазі провести цю роботу до 1 липня 1957 року.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР встановили працівникам, які вивільняються з управлінського апарату у зв'язку з перебудовою управління промисловістю і будівництвом, такі пільги і переваги:

а) видавати працівникам, які вивільняються з управлінського апарату і переводяться на роботу в інші місцевості, одноразову допомогу в розмірі двомісячного окладу, а тим, що переводяться в райони Крайньої Півночі і місцевості, що прирівнюються до них, а також у райони Далекого Сходу, — в розмірі тримісячного окладу.

Видавати на кожного члена сім'ї, що переїжджає, одноразову допомогу в розмірі чверті допомоги, що видається працівнику, а також оплачувати вартість проїзду до нового місця роботи самого працівника і членів його сім'ї і вартість провозу майна. За час перебування в дорозі до місця нової роботи виплачувати працівнику заробітну плату і добові;

б) зберегти за працівниками, які вивільняються з управлінського апарату в зв'язку з перебудовою управління промисловістю і будівництвом, безперервний стаж роботи, якщо перерва в роботі не перевищує трьох місяців, не враховуючи часу проїзду до нового місця роботи;

в) надавати працівникам і їх сім'ям при переводі на постійну роботу в інші райони жилу площу в першочерговому порядку, незалежно від відомчого підпорядкування жилої площі.

В разі необхідності місцеві органи повинні виділяти зазначеним працівникам земельні ділянки під будівництво індивідуальних жилих будинків, а відповідні організації — видавати їм грошові позики Цекомбанку і Сільгоспбанку на будівництво жилих будинків у розмірі до 10 тисяч карбованців із строком погашення протягом 7 років, починаючи з третього року одержання позички;

г) зберігати за особами, які переводяться з управлінського апарату на виробництво і не мають виробничої кваліфікації, на час навчання на курсах, у школах по підготовці працівників виробничих професій, а також на час індивідуального і бригадного навчання і підвищення кваліфікації заробітну плату, яку вони одержували на попередньому місці роботи, але не більш як 1000 карбованців на місяць, на строк не більше 4-х місяців, а при навчанні складним спеціальностям, з дозволу Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати, — на строк до 6 місяців;

д) надавати працівникам, які переводяться з управлінського апарату, чергову відпустку в 1957 році незалежно від відпрацьованого часу на новому місці роботи.

Надаючи особливо важливого значення правильному використанню інженерів, економістів та інших працівників, які вивільняються з управлінського апарату в зв'язку з дальшим удосконаленням організації управління промисловістю і будівництвом, ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР постановляють:

1. Прийняти постанову Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 28 травня 1957 року «Про трудове влаштування працівників, які вивільняються з управлінського апарату в зв'язку з дальшим удосконаленням організації управління промисловістю і будівництвом», до керівництва і неухильного виконання.

2. Зобов'язати голів Раднаргоспів, обкоми партії і виконкоми

обласних Рад депутатів трудящих до 25 червня 1957 року укомплектувати Раднаргоспи відповідними кадрами. Апарати Раднаргоспів комплектувати в першу чергу з числа працівників, які вивільняються з міністерств і відомств, що ліквідуються в результаті реорганізації.

3. Зобов'язати міністрів і керівників тих міністерств і відомств, що ліквідуються, а також обкоми партії та облвиконкоми проявити максимум уваги і забезпечити влаштування на роботу всіх працівників, які вивільняються з апаратів міністерств та відомств, що ліквідуються, і доповісти ЦК КП України і Раді Міністрів УРСР про виконання цієї постанови до 25 червня 1957 року.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на відділи ЦК КП України: важкої промисловості, промисловості товарів широкого вжитку і продовольчих товарів, машинобудування, транспорту і зв'язку, будівництва і міського господарства та торгово-фінансових і планових органів.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 червня 1957 р., № 567.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

113 Про заходи, зв'язані з виконанням Закону «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом».

Рада Міністрів СРСР постановою від 22 травня 1957 року № 556:

1) Зобов'язала міністерства СРСР, згідно з статтями 12, 13 і 14 Закону «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом», передати не пізніше 1 липня 1957 року радам народного господарства економічних адміністративних районів (раднаргоспам) підприємства та організації за станом на 1 січня 1957 року з усіма активами і пасивами, з затвердженими їм на 1957 рік (і по кварталах року) планами (і додатковими завданнями) по виробництву, капітальному будівництву, з праці, по собівартості, матеріально-технічному постачанню, з зобов'язаннями по поставках, балансами доходів і видатків (фінансовими планами) і кошторисами.

2) Зобов'язала Міністерство авіаційної промисловості, Міністерство оборонної промисловості, Міністерство суднобудівної промисло-

вості, Міністерство радіотехнічної промисловості, Міністерство електростанцій, Міністерство шляхів, Міністерство морського флоту, Міністерство транспортного будівництва, Міністерство хімічної промисловості, Міністерство геології і охорони надр СРСР, Міністерство зв'язку СРСР, Міністерство охорони здоров'я СРСР, Міністерство культури СРСР, Міністерство вищої освіти СРСР, Міністерство хлібопродуктів СРСР, Міністерство сільського господарства СРСР, Міністерство радгоспів СРСР і Міністерство торгівлі СРСР подати не пізніше 15 червня 1957 року на затвердження Ради Міністрів СРСР погоджені з Держпланом СРСР списки підприємств і організацій, що передаються у відання раднаргоспів.

3) Встановила такий порядок передачі підприємств і організацій у відання раднаргоспів:

а) міністерства СРСР по підприємствах і організаціях, що передаються у відання раднаргоспів, не пізніше 15 червня 1957 року повідомляють:

Радам Міністрів союзних республік, Держплану СРСР і ЦСУ СРСР — завдання і показники, встановлені в господарських планах, балансах доходів і видатків (фінансових планах) і кошторисах на 1957 рік;

Міністерству фінансів СРСР — завдання і показники, встановлені в балансах доходів і видатків (фінансових планах) і кошторисах на 1957 рік;

Радам Міністрів союзних республік і Міністерству фінансів СРСР — дані про відкриті кредити по союзному бюджету і платежі в союзний бюджет на 1957 рік і завдання підприємствам і господарським організаціям по відрахуваннях від прибутків на III квартал 1957 року;

б) міністерства СРСР поповнюють оборотні кошти підприємств і організацій, що передаються, до встановлених на 1 січня 1957 р. нормативів, відкривають і переказують протягом травня 1957 р. підприємствам і організаціям кредити для їх фінансування в III кварталі 1957 р. в сумах, погоджених з Міністерством фінансів СРСР, з правом витрачання коштів з 1 липня 1957 р.;

в) міністерства СРСР передають Радам Міністрів союзних республік для розподілу по раднаргоспах:

резерви по капітальних вкладеннях, собівартості, чисельності працівників і фонду заробітної плати, матеріалах і устаткуванню та інші резерви за планами на 1957 рік;

кошти на преміювання працівників машинобудування за розробку і впровадження нової техніки пропорціонально плановій собівартості товарної продукції машинобудування по підприємствах, що передаються;

резерв для подання підприємствам і господарським організаціям тимчасової фінансової допомоги в сумах, що залишаються після покриття недостачі оборотних коштів по результатах фінансово-господарської діяльності за 1956 рік, пропорціонально нормативам власних оборотних коштів підприємств і організацій.

4) Встановила, що до передачі підприємств і організацій у відання раднаргоспів міністерства СРСР продовжують виконувати свої функції по управлінню і несуть відповідальність за роботу цих підприємств і організацій та виконання ними завдань, передбачених державними планами.

Після передачі підприємств і організацій у відання раднаргоспів міністерства СРСР, що реорганізуються, виконують функції, покладені на них статтею 13 Закону «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом».

5) Поклала на Ради Міністрів союзних республік і раднаргоспи відповідальність за виконання переданими в їх відання підприємствами загальносоюзних і союзно-республіканських міністерств СРСР державних планів, фінансових зобов'язань, завдань по поставці устаткування, матеріалів, півфабрикатів і деталей, інших завдань, а також за виконання рішень ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР в частині, що стосується зазначених підприємств і організацій.

6) Вважає найважливішим завданням Рад Міністрів союзних республік і раднаргоспів забезпечення виконання підприємствами зобов'язань по кооперованих поставках, особливо по поставках підприємствам інших економічних адміністративних районів.

Встановила, що господарський план підприємства або господарського об'єднання вважається невиконаним, якщо не забезпечено виконання кооперованих поставок, передбачених державними планами, окремими рішеннями Уряду СРСР і планами відповідних міністерств, причому встановлена за виконання плану премія в даному разі не виплачується.

Поклала відповідальність за своєчасне виконання кооперованих поставок на директорів підприємств, керівників господарських об'єднань і на відповідні раднаргоспи.

7) Надала головам Рад народного господарства економічних адміністративних районів права, встановлені для міністрів СРСР, а керівникам господарських об'єднань (головних управлінь або управлінь) раднаргоспів — права начальників головних управлінь міністерств СРСР.

Голови раднаргоспів можуть встановлювати працівникам раднаргоспів і підвідомчих їм підприємств і організацій персональні оклади в розмірі до 3500 карбованців.

Зобов'язала Держплан СРСР разом з Радами Міністрів союзних республік, Юридичною комісією при Раді Міністрів СРСР і Міністерством фінансів СРСР розробити і до 1 липня 1957 року подати на розгляд Ради Міністрів СРСР проект Положення про ради народного господарства економічних адміністративних районів.

8) Зобов'язала Міністерство фінансів СРСР:

а) закінчити до 1 червня 1957 р. взаємні розрахунки з міністерствами СРСР по відрахуваннях від прибутків за 1956 рік;

б) фінансувати в II кварталі 1957 р. з союзного бюджету підприємства і організації союзного підпорядкування, що передаються з міністерств СРСР у підпорядкування раднаргоспів, в межах передбачених для них на II квартал 1957 р. асигнувань і не використаних у I кварталі 1957 р. коштів;

9) Встановила, що перерозподіл власних ресурсів (оборотних коштів, прибутку, амортизаційних відрахувань, відрахувань від комерційної собівартості та інших), передбачений фінансовими планами підприємств і організацій союзного підпорядкування, що передаються, здійснюється з 1 липня 1957 р.:

між підприємствами і організаціями в межах даного економічного району — раднаргоспом;

між раднаргоспами в межах союзної республіки — Радою Міністрів союзної республіки через республіканський бюджет;

між раднаргоспами, які знаходяться в різних союзних республіках, — Міністерством фінансів СРСР через союзний бюджет.

Дозволила Держбанку СРСР і банкам довгострокових вкладень видавати в необхідних випадках підприємствам і організаціям позички для тимчасового відшкодування коштів, передбачених міністерствами і головними управліннями по планах перерозподілу, з строком погашення не пізніше листопада 1957 р.

10) Зберегла до кінця 1957 року по підприємствах і організаціях, що передаються у відання раднаргоспів, встановлений розпорядженнями Ради Міністрів СРСР від 7 березня 1957 року № 462 і від 14 березня 1957 року № 516 порядок вилучення економії від проведення заходів по скороченню управлінського апарату і впорядкуванню виплат одноразової винагороди та процентних надбавок за вислугу років.

11) Зберегла на 1957 рік діючі в даний час:

а) розрахункові ціни на продукцію промисловості будівельних матеріалів, а також на продукцію лісової, нафтової та інших галузей промисловості, реалізація якої провадиться через централізовані збутові організації;

б) встановлений розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 22 березня 1950 р. № 3571 порядок розрахунків Голоувуглезбуту з

шахтами і розрізами за відвантажене паливо, відповідно до балансів доходів і видатків, затверджених на 1957 рік;

в) порядок регулювання різниці між закупочними і заготівельними цінами на худобу і молоко та єдиними розрахунковими цінами на ці продукти через особливий рахунок в Держбанку СРСР;

г) порядок відшкодування заготівельним організаціям різниці між закупочними і заготівельними цінами на натуральну шерсть, на шкіряну та хутрову сировину через особливий рахунок в Держбанку СРСР, а також порядок відрахування коштів промисловими підприємствами і організаціями на цей рахунок;

д) порядок відрахування коштів на виплату премій — надбавок по бавовні-сирцю через особливий рахунок в Держбанку СРСР.

Розпорядження особливими рахунками в Держбанку СРСР, зазначеними в підпунктах «в», «г», «д» цього пункту, здійснюється до кінця 1957 року Міністерством фінансів СРСР.

12) Встановила, що підприємства і організації, які передаються з союзного і республіканського підпорядкування у відання місцевих Рад депутатів трудящих, провадять у 1957 році розрахунки з бюджетом в порядку і по нормах, встановлених для них у планах на 1957 рік.

13) Зобов'язала Ради Міністрів союзних республік повідомити до 1 вересня 1957 року Міністерству фінансів СРСР про уточнення, внесені в бюджети союзних республік в зв'язку з перебудовою управління промисловістю і будівництвом.

14) Зобов'язала Міністерство фінансів СРСР і ЦСУ СРСР у двотижневий строк розглянути питання про обсяг, порядок і строки подання бухгалтерської і статистичної звітності в зв'язку з організацією раднаргоспів, виходячи при цьому з необхідності скорочення і спрощення звітності, і пропозиції по цьому питанню подати на затвердження Ради Міністрів СРСР.

15) Зберегла на підприємствах і в організаціях, які передаються у відання раднаргоспів, діючі умови оплати праці робітників і службовців, пільги і переваги аж до загального впорядкування заробітної плати робітникам і службовцям.

16) Зобов'язала міністерства СРСР доповісти до 1 липня 1957 року Раді Міністрів СРСР про передачу раднаргоспам підприємств і організацій і завершення робіт, зв'язаних з ліквідацією відповідних міністерств СРСР.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 22 травня 1957 року № 556, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати міністерства УРСР, у відповідності з статтями 11 і 12 Закону УРСР від 31 травня 1957 року «Про дальше удоско-

налення організації управління промисловістю і будівництвом в Українській РСР», прийнятого четвертою Сесією Верховної Ради УРСР, передати не пізніше 1 липня 1957 року радам народного господарства економічних адміністративних районів (раднаргоспам) підприємства та організації за станом на 1 січня 1957 року з усіма активами і пасивами, з затвердженими їм на 1957 рік (і по кварталах року) планами (і додатковими завданнями) по виробництву, капітальному будівництву, з праці, по собівартості, матеріально-технічному постачанню, з зобов'язаннями по поставках, балансами доходів і видатків (фінансовими планами) і кошторисами.

2. Зобов'язати міністерства УРСР: будівництва, будівництва підприємств вугільної промисловості, будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості, вугільної промисловості, легкої промисловості, лісової промисловості, міського і сільського будівництва, паперової і деревообробної промисловості, промисловості м'ясних і молочних продуктів, промисловості продовольчих товарів, рибної промисловості, чорної металургії, місцевої і паливної промисловості, комунального господарства та промисловості будівельних матеріалів УРСР подати не пізніше 15 червня 1957 р. на затвердження Ради Міністрів УРСР погоджені з Держпланом Ради Міністрів УРСР списки підприємств і організацій, будов, проектних організацій, конструкторських бюро, учбових закладів і науково-дослідних установ, які передаються в безпосереднє підпорядкування відповідних раднаргоспів або відповідних обласних Рад депутатів трудящих.

3. Зобов'язати непромислові Міністерства УРСР: охорони здоров'я, культури, хлібопродуктів, сільського господарства, радгоспів, торгівлі, соціального забезпечення, автомобільного транспорту і шосейних шляхів, зв'язку, освіти, внутрішніх справ, а також Головводгосп при Раді Міністрів УРСР, Головне управління Дніпровського річкового пароплавства при Раді Міністрів УРСР та Державний комітет Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури, подати не пізніше 15 червня 1957 року на затвердження Ради Міністрів УРСР погоджені з Держпланом Ради Міністрів УРСР списки підприємств і організацій, що передаються в підпорядкування раднаргоспів та обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих.

4. Встановити такий порядок передачі підприємств і організацій у підпорядкування раднаргоспів і обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих:

а) міністерства і відомства УРСР по підприємствах і організаціях, що передаються в підпорядкування раднаргоспів та обласних Рад депутатів трудящих, не пізніше 15 червня 1957 року повідомляють:

Держплану Ради Міністрів УРСР, Статистичному управлінню УРСР, відповідним раднаргоспам і виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих — завдання і показники, встановлені в господарських планах, балансах доходів і видатків (фінансових планах) і кошторисах на 1957 рік;

Міністерству фінансів УРСР — завдання і показники, встановлені в балансах доходів і видатків (фінансових планах) і кошторисах на 1957 рік, дані про відкриті кредити по республіканському бюджету на 1957 рік і завдання підприємствам і господарським організаціям по відрахуваннях від прибутків на III квартал 1957 року;

б) міністерства УРСР поповнюють оборотні кошти до встановлених на 1 січня 1957 року нормативів підприємствам і організаціям, що передаються, відкривають і переказують протягом червня місяця 1957 року підприємствам і організаціям кредити для їх фінансування в III кварталі 1957 року в сумах, погоджених з Міністерством фінансів УРСР, з правом витрачання коштів з 1 липня 1957 року;

в) міністерства УРСР, за погодженням з Держпланом Ради Міністрів УРСР і Міністерством фінансів УРСР, передають відповідним раднаргоспам, виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих:

резерви по капітальних вкладеннях, собівартості, чисельності робітників і фонду заробітної плати, матеріалах і устаткуванню та інші резерви за планами на 1957 рік;

резерв для подання підприємствам і господарським організаціям тимчасової фінансової допомоги в сумах, що залишаються після покриття недостачі оборотних коштів по результатах фінансово-господарської діяльності за 1956 рік, пропорціонально нормативам власних оборотних коштів підприємств і організацій.

5. Встановити, що керівники Міністерств УРСР: будівництва підприємств вугільної промисловості — т. Красніковський, будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості т. Терентьев, вугільної промисловості — т. Кузьмич, комунального господарства — т. Третьяков, легкої промисловості — т. Костенко, лісової промисловості — т. Вотчицев, місцевої і паливної промисловості — т. Шпанько, міського і сільського будівництва — т. Онищенко, паперової і деревообробної промисловості — т. Приходченко, промисловості м'ясних і молочних продуктів — т. Риженко, промисловості продовольчих товарів — т. Грицюк, рибної промисловості — т. Кабков, чорної металургії — т. Тищенко та Державного комітету Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури — т. Плехов несуть особисту відповідальність за діяльність міністерств по управлінню промисловістю і будівництвом і за безперебійну роботу підприємств, будівельних, постачальницьких, збутових та інших

господарських організацій, підпорядкованих цим міністерствам, до передачі їх у відання Раднаргоспів, або обласних Рад депутатів трудящих з тим, щоб не допустити будь-якого порушення їх роботи і забезпечити безумовне виконання виробничих планів по всіх показниках.

6. Покласти на раднаргоспи і виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих відповідальність за виконання переданими в підпорядкування раднаргоспів та обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих підприємствами загальносоюзних і союзно-республіканських міністерств державних планів, фінансових зобов'язань, завдань по поставці устаткування, матеріалів, півфабрикатів і деталей, інших завдань, а також за виконання рішень ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР в частині, що стосується зазначених підприємств і організацій.

7. Вважати найважливішим завданням раднаргоспів і виконкомів обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечення виконання підприємствами зобов'язань по кооперованих поставках, особливо по поставках підприємствам інших економічних адміністративних районів.

Встановити, що господарський план підприємства або господарського об'єднання вважається невиконаним, якщо не забезпечено виконання кооперованих поставок, передбачених державними планами, окремими рішеннями Уряду СРСР і Уряду УРСР та планами відповідних міністерств, причому встановлена за виконання плану премія в даному разі не виплачується.

Покласти відповідальність за своєчасне виконання кооперованих поставок на директорів підприємств, керівників господарських об'єднань і на відповідні раднаргоспи, виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих.

8. Зобов'язати Міністерство фінансів УРСР:

а) закінчити до 20 червня 1957 року взаємні розрахунки з міністерствами УРСР по відрахуваннях від прибутків за 1956 р.;

б) фінансувати в II кварталі 1957 року з республіканського бюджету підприємства і організації республіканського підпорядкування, що передаються з міністерств УРСР у підпорядкування раднаргоспів, в межах передбачених для них на II квартал 1957 р. асигнувань і не використаних в I кварталі 1957 року коштів.

9. Встановити, що перерозподіл власних ресурсів (оборотних коштів, прибутку, амортизаційних відрахувань, відрахувань від комерційної собівартості та інших), передбачений фінансовими планами підприємств і організацій республіканського підпорядкування, що передаються, здійснюється з 1 липня 1957 року:

між підприємствами і організаціями в межах даного економічного району — раднаргоспом або виконкомом обласної (Київської, Севастопольської міської) Ради депутатів трудящих;

між раднаргоспами, виконками обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих у межах УРСР — Радою Міністрів УРСР через республіканський бюджет.

10. Встановити, що економія від заходів по скороченню управлінського апарату і впорядкуванню виплат одноразової винагороди і процентних надбавок за вислугу років, у відповідності з постановою Ради Міністрів УРСР від 6 квітня 1957 року № 330 і розпорядженням Ради Міністрів УРСР від 15 березня 1957 року № 193 по підприємствах, організаціях і установах, що передаються у відання місцевих Рад депутатів трудящих, підлягають надалі внесенню в республіканський бюджет.

11. Встановити, що підприємства і господарські організації, які передаються в 1957 році з республіканського в місцеве підпорядкування, провадять в 1957 році розрахунки з бюджетом в порядку і по нормах, встановлених для них у планах на 1957 рік.

12. Зобов'язати виконками обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих уточнити, в зв'язку з перебудовою управління промисловістю і будівництвом, місцеві бюджети і не пізніше 20 серпня ц. р. подати їх Міністерству фінансів УРСР і Держплану Ради Міністрів УРСР.

13. Зобов'язати міністерства УРСР доповісти до 1 липня 1957 року Раді Міністрів УРСР про передачу раднаргоспам і місцевим Радам депутатів трудящих підприємств і організацій і про завершення робіт, зв'язаних з ліквідацією відповідних міністерств УРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 3 червня 1957 р., № 536.

114 Про часткову зміну та доповнення постанови Ради Міністрів Української РСР від 24 вересня 1953 року № 2007

Відповідно до Указів Президії Верховної Ради Союзу РСР від 28 лютого 1957 року і від 16 травня 1957 року про зміну та доповнення статті 2 Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 10 вересня 1953 року «Про скасування адміністративного виселення з будинків державних підприємств, установ та організацій робітників і службовців, що припинили трудові відносини», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Пункт 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 24 вересня 1953 року № 2007 «Про виконання Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР «Про скасування адміністративного виселення з будинків державних підприємств, установ та організацій робітників і службовців, що припинили трудові відносини» (ЗП УРСР 1953 року, № 17—18, ст. 62), викласти в такій редакції:

«2. Зберігається, як виняток, адміністративне виселення без надання жилої площі робітників і службовців, які припинили трудові відносини в зв'язку зі звільненням за власним бажанням, або за порушення трудової дисципліни, або за вчинення злочину:

а) з будинків, що належать промисловим підприємствам і будовам вугільної, металургійної промисловості, електростанціям і транспорту, а також найбільш важливим підприємствам і будовам інших галузей народного господарства, що визначаються постановами Рад Міністрів союзних республік;

б) з будинків Міністерства оборони СРСР, Міністерства внутрішніх справ СРСР, Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР та їх органів, які знаходяться:

в обособлених військових містечках, при військових частинах, розташованих поза межами населених пунктів;

в закритих військових містечках з системою пропусків, розташованих у населених пунктах;

на аеродромах, військово-морських базах, полігонах, при військових академіях, науково-дослідних інститутах, базах і складах.

Адміністративному виселенню не підлягають:

особи, обрані на керівні посади зі звільненням від виконуваної роботи;

особи, переведені на іншу роботу за рішеннями директивних органів;

інваліди Вітчизняної війни, інваліди праці I і II груп, пенсіонери по старості, персональні пенсіонери;

сім'ї військовослужбовців і партизанів, загиблих або пропалих без вісті на фронтах Вітчизняної війни, сім'ї осіб, що перебувають на службі в Радянській Армії, а також сім'ї померлих працівників, яким була надана жила площа підприємством або установою».

2. Постанову Ради Міністрів УРСР від 20 березня 1957 року № 251 вважати такою, що втратила силу.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

115 Про порядок затвердження рецептур, технічних умов, стандартів і роздрібних цін на продовольчі і промислові товари

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 2 березня 1957 року № 225 «Про передачу на вирішення Рад Міністрів союзних республік питань, зв'язаних з затвердженням рецептур, технічних умов, стандартів і роздрібних цін на продовольчі і промислові товари» відмітила, що зайва централізація в справі затвердження стандартів, технічних умов, рецептур і роздрібних цін на продовольчі і промислові товари, які виготовляються для продажу населенню підприємствами союзно-республіканських міністерств союзних республік, підприємствами місцевої промисловості і кооперативних організацій, знижує відповідальність союзних республік у справі збільшення виробництва і поліпшення якості продовольчих і промислових товарів, не дозволяє в повній мірі урахувати національні особливості і місцеві умови при виробництві цих товарів і приводить в ряді випадків до тривалої затримки затвердження на них стандартів, технічних умов, рецептур і роздрібних цін.

З метою усунення наявних недоліків у справі розробки і затвердження стандартів, технічних умов, рецептур і роздрібних цін на продовольчі і промислові товари, що виробляються для продажу населенню, і забезпечення більш оперативного вирішення цих питань, Рада Міністрів Союзу РСР:

1) Передала на вирішення Рад Міністрів союзних республік додатково такі питання:

а) затвердження рецептур на продовольчі і промислові товари виробництва підприємств союзно-республіканських міністерств союзних республік;

б) затвердження технічних умов на продовольчі і промислові товари широкого вжитку виробництва підприємств союзно-республіканських міністерств союзних республік, підприємств місцевої промисловості, кооперативних і громадських організацій, за винятком товарів згідно з додатком № 1, на які встановлюються державні стандарти;

в) внесення, з урахуванням місцевих умов, необхідних доповнень і змін до затверджених державних стандартів на продовольчі і промислові товари виробництва підприємств союзно-республіканських міністерств союзних республік, підприємств місцевої промисловості, кооперативних і громадських організацій з наступним повідомленням Комітету стандартів, мір і вимірювальних приладів при Раді Міністрів СРСР, а також змін в асортимент товарів, які виробляються підприємствами союзного підпорядкування, що знаходяться на території даної республіки, і використовуються всередині цієї республіки для продажу населенню.

2) Відмічаючи, що Ради Міністрів союзних республік несуть відповідальність за якість продовольчих і промислових товарів, які виготовляються підприємствами союзно-республіканських міністерств союзних республік, підприємствами місцевої промисловості і кооперативних організацій, зобов'язала Ради Міністрів союзних республік посилити контроль за виробництвом цих товарів і вживати необхідних заходів до поліпшення їх якості.

3) Встановила, що продовольчі і промислові товари, які направлятимуться на загальносоюзні потреби (в резерв, іншим споживачам і на експорт), повинні вироблятися за діючими державними стандартами і загальносоюзними технічними умовами або за стандартами з доповненнями і змінами до них і за технічними умовами, затвердженими Радами Міністрів союзних республік, за погодженням між відповідними господарськими організаціями (поставщиками і покупцями).

4. Встановила, що Ради Міністрів союзних республік:

а) затверджують роздрібні ціни і торгові знижки (накидки) на продовольчі і промислові товари, які виробляються підприємствами державної промисловості, підприємствами кооперативних і громадських організацій, за винятком роздрібних цін і торгових знижок (накидок) на товари, перелічені в додатку № 2, а також затверджують ціни на пошиття одягу, білизни, головних уборів по індивідуальних замовленнях і націнки на продукцію в громадському харчуванні;

б) затверджують роздрібні ціни і торгові знижки (накидки) на всі продовольчі і промислові товари національного асортименту.

Ради Міністрів союзних республік при затвердженні роздрібних цін і торгових знижок (накидок) на продовольчі і промислові товари повинні виходити з проваджуваної Урядом політики цін на товари, з поступовим зниженням діючого рівня цін, і без збільшення діючого розміру податку з обороту; зниження діючого розміру податку з обороту може провадитися за погодженням з Міністерством фінансів СРСР.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 2 березня 1957 року № 225, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Надати союзно-республіканським міністерствам УРСР право:

а) затверджувати рецептури на продовольчі і промислові товари, що виробляються підвідомчими їм підприємствами;

б) затверджувати за погодженням з Міністерством торгівлі УРСР технічні умови на продовольчі і промислові товари широкого вжитку, що виробляються підвідомчими їм підприємствами, за ви-

нятком товарів, перелічених у додатку № 1, на які встановлюються державні стандарти.

Встановити, що технічні умови і зразки (еталони) виробів на товари, які виготовляються підприємствами союзно-республіканських міністерств і відомств з утилю, відходів і некондиційної сировини, затверджуються директорами зазначених підприємств за погодженням з управліннями торгівлі облвиконкомів і Київського міськвиконкому та з Севастопольським міськторгвідділом.

Затвердження технічних умов і зразків по товарах широкого вжитку, які виробляються підприємствами місцевої і кооперативної промисловості, провадиться в порядку, передбаченому постановою Ради Міністрів УРСР від 26 грудня 1956 року № 1533.

198 339
2. Надати союзно-республіканським міністерствам УРСР, Міністерству місцевої і паливної промисловості УРСР та Укрпромраді право вносити за погодженням з Уповноваженим Комітетом стандартів, мір і вимірювальних приладів при Раді Міністрів УРСР, з урахуванням місцевих умов, необхідні доповнення та зміни до затверджених державних стандартів на продовольчі і промислові товари, які виробляються підвідомчими їм підприємствами, з наступним повідомленням Комітету стандартів, мір і вимірювальних приладів при Раді Міністрів СРСР.

7. 3. Поширити на громадські організації та організації споживчої кооперації УРСР порядок затвердження технічних умов і зразків на товари, що виробляються підвідомчими їм підприємствами, встановлений постановою Ради Міністрів УРСР від 26 грудня 1956 р. № 1533 на товари виробництва підприємств Міністерства місцевої і паливної промисловості УРСР та Укрпромради.

4. Відмічаючи, що Міністерства і відомства — виготовлювачі несуть відповідальність за якість продовольчих і промислових товарів, які виробляються підвідомчими їм підприємствами, зобов'язати зазначені міністерства і відомства посилити контроль за виробництвом цих товарів і вжити необхідних заходів до поліпшення їх якості.

5. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР — виготовлювачі виробляти продовольчі і промислові товари, що направлятимуться на загальносоюзні потреби (в резерв, іншим споживачам і на експорт), по діючих державних стандартах і загальносоюзних технічних умовах або по стандартах з доповненнями і змінами до них і по технічних умовах, затверджених в порядку, передбаченому п. 2 цієї постанови, за погодженням між відповідними господарськими організаціями (поставщиками і покупцями).

6. Доручити Міністерству торгівлі УРСР подавати на затвердження Ради Міністрів УРСР погоджені з міністерствами—виготов-

лювачами, Держпланом Ради Міністрів УРСР та Міністерством фінансів УРСР пропозиції по затвердженню:

а) роздрібних цін і торгових знижок (накидок) на продовольчі і промислові товари виробництва підприємств державної промисловості, промислової кооперації і громадських організацій, за винятком роздрібних цін і торгових знижок (накидок) на товари, перелічені в додатку № 2 до цієї постанови, та на товари, роздрібні ціни на які, згідно з раніш наданими правами, затверджуються облвиконкомами;

б) цін на пошиття одягу, білизни і головних уборів по індивідуальних замовленнях;

в) граничних націнок на продукцію підприємств громадського харчування;

г) роздрібних цін і торгових знижок (накидок) на всі продовольчі і промислові товари національного асортименту.

7. Надати право Міністерству торгівлі УРСР затверджувати роздрібні ціни на товари широкого вжитку одноразового випуску — ювілейні, фестивальні товари та інші.

8. Встановити, що на товари широкого вжитку, які виробляються державними і кооперативними підприємствами та підприємствами громадських організацій з утилю, відходів, некондиційної сировини і сировини власних заготівель, роздрібні ціни і торгові знижки (накидки) затверджуються виконкомами обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих.

9. Встановити, що товари широкого вжитку, роздрібні ціни на які затверджуються в Українській РСР, реалізуються за межі республіки по роздрібних цінах за мінусом торгової знижки франко-вагон станція (пристань) відправлення.

10. Дозволити управлінням торгівлі облвиконкомів, Київського міськвиконкому і Севастопольському міськторгвідділу встановлювати роздрібні ціни на товари, що закуповуватимуться за межами республіки по оптових цінах франко-вагон станція (пристань) відправлення, виходячи з цін купівлі з доданням фактичної вартості перевозок товарів і торгової накидки, а також з урахуванням рівня роздрібних цін, діючих в Українській РСР на аналогічні товари.

11. Дозволити Міністерству торгівлі УРСР збільшити за рахунок загальної чисельності адміністративно-управлінського апарату штат відділу цін Міністерства торгівлі УРСР на 5 штатних одиниць.

12. Держплану Ради Міністрів УРСР подати пропозицію про виділення Міністерству торгівлі УРСР на 1957 рік за рахунок фондів республіки 20 тонн паперу для видання прейскурантів роздрібних цін.

13. Зобов'язати Головидає Міністерства культури УРСР (т. Са-

вицького) забезпечувати друкування прейскурантів роздрібних цін на продовольчі і промислові товари, за замовленням Міністерства торгівлі УРСР.

14. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР (т. Сахновського) своєчасно доводити до торгуючих та інших заінтересованих організацій прейскуранти роздрібних цін на продовольчі і промислові товари.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 3 червня 1957 р., № 554.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 2 березня 1957 № 225

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 3 червня 1957 року № 554

СПИСОК

продовольчих і промислових товарів, на які встановлюються державні стандарти

Хліб і хлібобулочні вироби (крім національних сортів, а також пирогів, пиріжків і пончиків).

Борошно, крупа, рис, бобові і зерно.

Сіль.

М'ясо (яловичина, баранина, свинина), м'ясні і м'ясорослинні консерви і жива худоба.

Цукор, какао в порошку, чай і кофе натуральний.

Масло тваринне, масло рослинне і маргарин, молочні консерви, сири тверді, яєчний порошок.

Риба (за винятком живої риби, а також риби із місцевих водойм, не передбаченої прейскурантом, рибної кулінарії і півфабрикатів і дрібної риби всіх видів обробки: салаки, кільки, тюльки, хамси, бичка, сайки, сарделі, корюшки, плітки, яльця, йоржа, снетка, косатки, глоси, дріб'язку 2-ї і 3-ї груп), оселедці, ікра і рибні консерви.

Спирт і горілка.

Бавовняні, шерстяні, шовкові, льняні і конопледжутові тканини, вата, тюль і нитки.

Шкіряне і гумове взуття (крім взуття, яке виробляється підприємствами місцевої промисловості і кооперативних організацій).

Трикотажні вироби фабричного виробництва (крім виробів, що виробляються підприємствами місцевої промисловості і кооперативних організацій).

Хутра, хутряні і овчинно-шубні вироби (крім виробів, що виробляються підприємствами місцевої промисловості і кооперативних організацій).

Рушниці мисливські і боеприпаси.

Годинники.

Тютюнові вироби.

Фотоапарати, оптика, світлочутливі пластинки, папір і плівка. Радіоприймачі, телевізори, радіолампи і радіодеталі, акумулятори, батареї.

Мотоцикли, велосипеди (крім дитячих) і запасні частини до них, а також камери, покритишки.

Електропобутові машини (холодильники, пральні машини, пирососи, підлогонатирачі та інші) і запасні частини до них.

Електролампи, електропроводи, шнури, ізоляційні стрічки, контрольно-вимірювальні прилади.

Сірники.

Гас, бензин та інші нафтопродукти.

Писальний, копіювальний та креслярський папір.

Цвяхи, дріт металевий, листи сталеві, труби металеві, залізо покривельне.

Пиломатеріали, фанера, круглий ліс хвойних і твердих порід.

Медикаменти, вироби санітарії та гігієни.

Електроустановочні матеріали.

Електропобутові прилади.

Голки швейні.

Опалювальні котли і арматура.

Примітка: Товари, на які немає державних стандартів, виробляються (до затвердження стандартів) за технічними умовами.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 2 березня 1957 року № 225

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 3 червня 1957 року № 554

СПИСОК

продовольчих і промислових товарів, для яких зберігається діючий порядок затвердження роздрібних цін і торгових знижок (накидок)

Хліб і хлібобулочні вироби (крім національних сортів, а також пирогів, піржків і пончиків).

Борошно, крупа, рис, бобові і зерно.

Сіль.

М'ясо (яловичина, баранина, свинина), м'ясні і м'ясорослинні консерви і жива худоба.

Цукор, какао в порошку, чай і кофе натуральний.

Масло тваринне, масло рослинне і маргарин, молочні консерви, сири тверді, яєчний порошок.

Риба (за винятком живої риби, а також риби із місцевих водойм, не передбаченої преїскурантом, рибної кулінарії і півфабрикатів і дрібної риби всіх видів обробки: салаки, кільки, тюльки, хамси, бичка, сайки, сарделі, корюшки, плітки, яльця, йоржа, сметка, касатки, глоси, дріб'язку 2-ї і 3-ї груп), оселедці, ікра і рибні консерви.

Спирт і горілка.

Бавовняні, шерстяні, шовкові, льняні і конопледжутові тканини, вата, тюль і нитки.

Шкіряне і гумове взуття.

Трикотажні вироби фабричного виробництва.

Хутра і хутрянні вироби.

Рушніці мисливські і боеприпаси.

Годинники.

Туалетне і господарське мило.

Тютюнові вироби.

Швейні машини і запасні частини до них.

Фотоапарати, оптика, світлочутливі пластинки, папір і плівка.

Радіоприймачі, телевізори, радіолампи і радіодеталі, акумулятори, батареї.

Автомобілі, мотоцикли, велосипеди (крім дитячих) і запасні частини до них, а також камери, покришки.

Електропобутові машини (холодильники, пральні машини, пылесоси, підлогонатирачі та інші) і запасні частини до них.

Електролампи, електропроводи, шнури, ізоляційна стрічка, контрольно-вимірювальні прилади.

Сірники.

Гас, бензин та інші нафтопродукти.

Письманий, креслярський та інший папір.

Цвяхи, дріт металевий, листи сталі, труби металеві, залізо покрівельне.

Цемент, шифер, скло віконне.

Вироби із золота та інших дорогоцінних металів.

Пиломатеріали, фанера, круглий ліс хвойних і твердих порід.

Медикаменти, вироби санітарії і гігієни.

Примітка: Роздрібні ціни і торгові знижки (накидки) на товари, що виробляються підприємствами місцевої промисловості, кооперативних і громадських організацій, затверджуються Радами Міністрів союзних республік.

116 Про структуру і штати Держплану Ради Міністрів Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити структуру Держплану Ради Міністрів УРСР, згідно з додатком.

2. Встановити штат центрального апарату Держплану Ради Міністрів УРСР в кількості 1900 одиниць.

3. Встановити, що Держплан Ради Міністрів Української РСР складається з 35 членів Держплану і має колегію в кількості 10 чоловік.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 11 червня 1957 р., № 592.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 11 червня 1957 р. № 592

СТРУКТУРА

Держплану Ради Міністрів Української РСР

I. Зведені економічні відділи

1. Відділ зведених перспективних планів
2. Відділ зведених поточних планів
3. Відділ координації роботи Раднаргоспів
4. Відділ господарства областей
5. Відділ нової техніки і науково-дослідних робіт
6. Відділ зведених планів постачання сировиною і матеріалами
7. Відділ зведених планів постачання устаткуванням і комплектації
8. Відділ організації поставок і реалізації матеріальних фондів
9. Відділ праці, заробітної плати і підготовки кадрів
10. Відділ цін і собівартості
11. Відділ фінансів
12. Відділ спеціалізації та кооперування
13. Рада техніко-економічної експертизи (на правах відділу)

II. Галузеві відділи

14. Відділ металургійної промисловості
15. Відділ гірничорудної промисловості
16. Відділ вугільної промисловості
17. Відділ нафтової і газової промисловості
18. Відділ будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості
19. Відділ електрифікації
20. Відділ хімічної промисловості
21. Відділ лісової промисловості
22. Відділ паперової і деревообробної промисловості
23. Відділ будівельних матеріалів
24. Відділ важкого, транспортного і будівельно-шляхового машинобудування
25. Відділ автомобільної промисловості, тракторної промисловості і сільсько-господарського машинобудування
26. Відділ верстатобудівної та інструментальної промисловості
27. Відділ загального машинобудування, приладобудування і засобів автоматизації
28. Відділ електропромисловості
29. Відділ оборонної промисловості
30. Мобілізаційний відділ
31. Відділ легкої промисловості
32. Відділ харчової промисловості
33. Відділ цукрової промисловості
34. Відділ м'ясної і молочної промисловості
35. Відділ рибної промисловості
36. Відділ транспорту і зв'язку
37. Відділ перевозок
38. Відділ промисловості місцевого підпорядкування
39. Відділ торгівлі і товарообороту

40. Відділ сільського господарства
41. Відділ заготівель і балансу сільськогосподарських продуктів
42. Відділ будівництва і будівельної індустрії
43. Відділ природних ресурсів
44. Відділ житлового і комунального господарства
45. Відділ науки, культури, освіти і вищої освіти
46. Відділ охорони здоров'я і соціального забезпечення
47. Відділ стандартів

III. Управління справами (канцелярія, секретаріат колегії, таємна частина, відділ кадрів, господарський відділ, бібліотека та бухгалтерія)

При Держплані Ради Міністрів Української РСР створюються організації:

Головні управління.

Укрголовметалозбут
Укрголовкольорметалозбут
Укрголоввтормет
Укрголоввуглезбут
Укрголовнафтозбут
Укрголовелектрозбут
Укрголовстанкоінструментзбут
Укрголовбудзбут
Укрголовлісопапірзбут
Укрголовпідшипникзбут
Укрголовавтотракторозбут
Укрголовприладозбут
Укрголовважмашзбут
Укрголовмашзбут
Укрголовлегзбутсировина
Укрголовхарчзбутсировина
Українське Головне управління комплектної
поставки металургійного, енергетичного і
нафто-хімічного устаткування
Укрголовхімзбут

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

✓ 117 Про зміну і визнання такими, що втратили силу рішень Уряду УРСР в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 24 січня 1956 року № 96

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 22 травня 1957 року № 553, в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 24 січня 1956 року № 96 «Про поліпшення справи заготівель і підвищення відповідальності працівників МТС, радгоспів, сільськогосподарських і заготівельних органів за збільшення виробництва і заготівель сільськогосподарських продуктів», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити додані зміни рішень Уряду УРСР.

2. Визнати такими, що втратили силу повністю або частково рішення Уряду УРСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 15 червня 1957 р., 613.

З а т в е р д ж е н і
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 15 червня 1957 року № 613

З М І Н И,

які вносяться в рішення Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 24 січня 1956 року № 96

1. В пункті 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 25 квітня 1950 року № 1145 «Про заборону торгівлі вовною до виконання плану заготівель вовни в 1950 році» слова: «Міністерства заготівель» замінити словами: «Ради Міністрів УРСР», а в пункті 2 цієї ж постанови слова: «уповноважених Міністерства заготівель по району» замінити словами: «районного фінансового відділу».

2. В пункті 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 18 травня 1950 року № 1464 «Про організацію ферм по розведенню нутрії» слова: «Українській конторі «Заготживсировина» і «Міністерства заготівель» замінити словами: «споживчої кооперації».

3. В пункті 1 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 16 жовтня 1953 року № 1211 (ЗП УРСР 1953 р. № 19—20, ст. 81) слова «конторами «Заготживсировина» Міністерства сільського господарства і заготівель СРСР» замінити словами: «заготконторами споживчої кооперації».

4. Другий абзац пункту «а» і пункт «б» розпорядження Ради Міністрів УРСР від 3 лютого 1954 року № 100 (ЗП УРСР 1954 р. № 3—4, ст. 15) викласти в такій редакції:

«Закупки сіна і соломи провадити з дозволу облвиконкомів в колгоспах, які виконали зобов'язання по поставці сіна державі;

б) поклала на Міністерство сільського господарства СРСР і його органи на місцях контроль за додержанням державними підприємствами і організаціями правил ведення закупок сіна і соломи».

5. Внести в пункт 2 вступної частини постанови Ради Міністрів УРСР від 22 квітня 1954 року № 518 «Про відповідальність за невиконання обов'язкових поставок сільськогосподарських продуктів державі колгоспними дворами, одноосібними господарствами і господарствами окремих громадян» (ЗП УРСР 1954 р. № 7—8, ст. 37) такі зміни:

а) в першому абзаці підпункту «а» пункту 2 слова «Уповноважений Міністерства заготівель по району вручає недоїмнику через агента по державних поставках письмове попередження» замінити словами: «дільничний інспектор райфінвідділу вручає недоїмнику письмове попередження», а в другому абзаці того ж підпункту слова: «агент по державних поставках» замінити словами: «дільничний інспектор»;

б) в підпункті «б» і в першому абзаці підпункту «в» пункту 2 слова: «Уповноваженим Міністерства заготівель по району» замінити словами: «районним фінансовим відділом», а в третьому абзаці підпункту «в» того ж пункту слова «Уповноваженим Міністерства заготівель по району або за його дорученням агентом по державних поставках», замінити словами: «дільничним інспектором. При цьому прийом грошей провадиться сільськими Радами депутатів трудящих».

6. В підпункті «б» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 8 травня 1954 року № 611 «Про умови проведення державних закупок та обов'язкових поставок молока в районах, які поставляють молоко в міста, промислові центри і курортам» слова: «Надала право Міністерству заготівель і його уповноваженим на місцях» замінити словами «райфінвідділам надала право».

7. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 17 січня 1955 року № 63 «Про заходи по виконанню постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 31 грудня 1954 року № 2529 «Про єдиний державний облік земельного фонду СРСР» викласти в такій редакції: «Надати право обліковикам провадити (по кожному колгоспу зокрема) зменшення площ колгоспних земель, з яких колгоспам обчислюються обов'язкові поставки державі сільськогосподарських продуктів, якщо це зменшення зв'язано з відведенням земель в установленому порядку».

8. Третій абзац підпункту «а» пункту 2 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 6 квітня 1955 року № 369 (ЗП УРСР 1955 р. № 7—8, ст. 41) викласти в такій редакції: «Надала право Радам Міністрів союзних республік допускати, як виняток, для окремих радгоспів відхилення від норм виходу чистого волокна в бік збільшення або зменшення їх в межах до 10% по кожному виду вовни з збереженням затвердженої норми виходу чистого волокна по республіці».

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 15 червня 1957 року № 613

ПЕРЕЛІК

рішень Уряду Української РСР, які втратили силу повністю або частково
в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР
від 24 січня 1956 року № 96

1. Постанова Економнаради УРСР від 14 листопада 1927 р. в зв'язку з постановою РПО СРСР від 14/X 1927 р. «Про заготівлю і обробіток щетини» (Протокол Економнаради УРСР від 14 листопада 1927 р. № 53/506, п. 14).

2. Постанова Економнаради УРСР від 29 серпня 1932 року «Про організацію конвенційного при облпоставвідділах для встановлення збутових цін на с. г. продукти, що їх заготовлено в децентралізованому порядку» (Протокол Економнаради УРСР від 7 вересня 1932 р. № 24/687, п. 11).

3. Постанова Раднаркому УРСР від 21 липня 1932 року «Про утворення районного апарату по заготівлі с. г. продукції та сировини».

4. Постанова Раднаркому УРСР від 5 листопада 1932 року «Про реорганізацію заготовчого апарату».

5. Постанова Раднаркому УРСР від 15 квітня 1933 року «Про центральне конвенційне бюро по децентралізованих заготівлях незернових с. г. продуктів при Уповноваженому Комітеті заготівель с. г. продуктів при РНК Союзу РСР на Україні».

6. Постанова Раднаркому УРСР від 25 травня 1933 року № 458 «Про розгортання самозаготівель незернових с. г. продуктів та про керівництво ними».

7. Постанова Раднаркому УРСР від 4 листопада 1933 року № 939 «Про особистий склад центрального конвенційного бюро при УПКОМЗАГ РНК СРСР на Україні».

8. Постанова Раднаркому УРСР від 16 серпня 1935 року № 1040 «Про заготовчу систему по коноплях та льону на 1935—36 рік».

9. Постанова Раднаркому УРСР від 19 вересня 1935 року № 1222 «Про заготівельну систему по коноплях та льону на 1935/1936 рік».

10. Постанова Раднаркому УРСР від 7 жовтня 1936 року № 1395 «Про представництва торггосорганізацій по децзаготівлях».

11. Постанова Раднаркому УРСР від 19 березня 1936 року № 254 «Про організацію децентралізованих заготівель незернових с. г. продуктів у 1936 році» (ЗЗ УРСР 1936 р. № 18, ст. 85, № 50, ст. 277).

12. Постанова Раднаркому УРСР від 29 травня 1936 року № 774 «Про представництва організацій-децзаготовачів».

13. Постанова Раднаркому УРСР від 13 серпня 1936 року № 1145 «Про організацію обласних заготівельних контор «Доноблплодовоторгу».

14. Постанова Раднаркому УРСР від 11 березня 1937 року № 172 «Про державні закупівлі худоби, м'яса й птиці в 1937 році» (ЗЗ УРСР 1937 р. № 9, ст. 34).

15. Постанова Раднаркому УРСР від 10 січня 1938 року № 40 «Про державні закупівлі худоби, м'яса і птиці в 1938 році».

16. Постанова Раднаркому УРСР від 11 травня 1938 року № 672 «Про поліпшення організації збирання податкових і страхових платежів на селі» (ЗЗ УРСР 1938 р. № 27, ст. 112).

17. Пункт 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 7 квітня 1948 року № 507 «Про заходи по упорядкуванню приймання молока на заготівельних пунктах Міністерства м'ясної і молочної промисловості УРСР та ліквідації зловживань при заготівлях молока».

18. Пункт 33 постанови Ради Міністрів УРСР від 18 вересня 1948 року № 2074 «Про заходи по відбудові і дальшому розвитку льонарства і коноплярства і покращанню справи первинної обробки льону-довгуця і конопель по Українській РСР».

19. Постанова Ради Міністрів УРСР від 6 вересня 1952 року № 2895 «Про заходи по організації справи заготівель і заводської первинної обробки льону і конопель», за винятком підпунктів «ж», «з», «і», «к», «о» пункту 3.

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

118 Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1955 року № 1548, постанов Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року №№ 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556 та інших рішень Ради Міністрів СРСР по питаннях будівництва.

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 25 квітня 1957 року № 465, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

В зв'язку з прийняттям рішень про дальшу індустріалізацію, поліпшення якості і зниження вартості будівництва, про порядок затвердження проектів планіровки і забудови міст, про порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву, про впорядкування планування, зміцнення господарського розрахунку, фінансової дисципліни і поліпшення кошторисної справи в будівництві, визнати такими, що втратили силу повністю або частково, рішення Уряду УРСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 15 червня 1957 р., № 614.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 15 червня 1957 року № 614

ПЕРЕЛІК

постанов і розпоряджень Уряду Української РСР, які повністю або частково втратили силу в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1955 року № 1548, постанов Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року №№ 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556 та інших рішень Ради Міністрів СРСР по питаннях будівництва

1. Постанова Економнаради УРСР від 26 березня 1927 року «Про встановлення дозвільної системи на будівництво та переобладнання млинів» (протокол Економнаради УРСР від 26 березня 1927 року № 20/473, п. 16).

2. Постанова Раднаркому УРСР від 17 липня 1933 року № 565 «Про порядок встановлення і затвердження лімітів і титульних списків житлового і комунального будівництва по масовій освіті та охороні здоров'я (33 УРСР 1933 року, № 40, ст. 513).

3. Постанова Раднаркому УРСР від 8 квітня 1935 року № 362 «Будівництво шкіл у містах».

4. Постанова Раднаркому УРСР від 5 вересня 1938 року № 1194 «Про типові проекти дитячих садків» (ЗП УРСР 1938 року, т. II, № 3—4, ст. 13).

5. Розділи II і IV інструкції про технічну класифікацію та порядок складання і затвердження титульних списків і лімітів, технічних умов, проектів і кошторисів на будівництво автогужових шляхів УРСР і про порядок відводу земель для них, затвердженої постановою Раднаркому УРСР від 29 червня 1939 року № 669 «Про класифікацію автогужових шляхів УРСР і норми смуги відводу земель для них». (ЗП УРСР 1939 року № 22, ст. 105).

6. Постанова Раднаркому УРСР від 26 березня 1944 року № 274 «Про організацію Українського філіалу Академії архітектури СРСР».

7. Підпункт «а» пункту 4 постанови Раднаркому УРСР від 5 вересня 1945 р. № 1433 «Про заходи по забезпеченню в 1945 році виконання плану будівельних робіт у радгоспах Наркомрадгоспів УРСР» (ЗП УРСР 1945 р.

№ 13—14, ст. 102) в частині поширення чинності постанови Раднаркому СРСР від 11 січня 1944 року № 38 на робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

8. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 1 серпня 1947 р. № 844.

9. Пункт 7 постанови Ради Міністрів УРСР від 10 січня 1948 р. № 36 «Про заходи по посиленню контролю за витрачанням фондів заробітної плати працівників позаштатного (позаспискового) складу» в частині встановлення порядку видачі коштів на заробітну плату працівникам будов, передбаченого пунктом 1 постанови Раднаркому СРСР від 12 лютого 1941 р. № 287.

10. Пункт 2 додатку 14 до постанови Ради Міністрів УРСР від 10 березня 1948 р. № 337 «Про заходи по підготовці до прийняття в м. Києві природного газу, що поступає по газопроводу Дашава—Київ в 1948 році» в частині застосування коефіцієнта до норм виробітку для робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

11. Підпункт «а» пункту 12 постанови Ради Міністрів УРСР від 10 березня 1948 р. № 338 «Про заходи по забезпеченню введення в експлуатацію газопроводу Дашава—Київ в 1948 році» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

12. Підпункт «б» пункту 19 постанови Ради Міністрів УРСР від 20 березня 1948 року № 393 «Про заходи по збільшенню добичі риби в 1948 році» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

13. Підпункт «в» пункту 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 22 липня 1948 року № 1441 «Про заходи по забезпеченню виконання плану капітального будівництва 1948 року по Міністерству м'ясної і молочної промисловості Української РСР» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

14. Постанова Ради Міністрів УРСР від 6 жовтня 1948 року № 2255 «Про затвердження проектів планів будови найважливіших міст Української РСР».

15. Постанова Ради Міністрів УРСР від 5 лютого 1949 року № 196 «Про затвердження типового Положення про відділ в справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих Української РСР» (ЗП УРСР 1949 року № 3, ст. 6).

16. Пункти 6 і 14 постанови Ради Міністрів УРСР від 28 лютого 1949 року № 502 «Про заходи по поліпшенню справи проектування і упорядкування мережі проектних організацій в Українській РСР».

17. Пункт 10 розділу V постанови Ради Міністрів УРСР від 11 червня 1949 року № 1465 «Про зміну розмірів премій в зв'язку з підвищенням цін в промисловості і будівництві».

18. Пункт 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 20 червня 1949 р. № 1574 «Про будівництво газових мереж і розвиток газового господарства м. Києва в 1949 році» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику, а також в частині умов оплати праці робітників, які обслуговують будівельні машини і механізми.

19. Пункт 9 постанови Ради Міністрів УРСР від 21 липня 1949 р. № 1998 «Про хід відбудови і будівництва підприємств Міністерства легкої промисловості УРСР і заходи по забезпеченню виконання плану капітальних робіт і введення потужностей в 1949 році» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

20. Постанова Ради Міністрів УРСР від 21 липня 1949 р. № 2003 «Про

перегляд діючих норм виробітку в будівництві» в частині встановлення норм виробітку для робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

21. Розділ Б пункту постанови Ради Міністрів УРСР від 28 вересня 1949 р. № 2783 «Про впорядкування проектно-розвідувальних робіт по сільській електрифікації».

22. Підпункт «г» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 23 грудня 1949 р. № 3827 «Про заходи по виконанню плану будівництва тваринницьких приміщень в радгоспах Міністерства радгоспів УРСР» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику, і підпункти «е» і «л» пункту 8 цієї постанови.

23. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 7 січня 1950 р. № 41 «Про організацію в м. Одесі єдиної контори по експлуатації та будівництву газового господарства — «Одесгаз» в частині умов оплати праці робітників які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

24. Вступну частину постанови Ради Міністрів УРСР від 7 лютого 1950 р. № 259 «Про будівництво житлових будинків постійного типу, що здійснюється для робітників-будівельників за рахунок третьої частини генерального кошторису будівництва».

25. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 9 березня 1950 р. № 252.

26. Постанова Ради Міністрів УРСР від 4 жовтня 1950 року № 3073 «Про порядок фінансування будов, початих після 1 липня 1950 року».

27. Постанова Ради Міністрів УРСР від 19 жовтня 1950 року № 3208 «Про поширення на Управління в справах поліграфічної промисловості, видавництва і книжкової торгівлі при Раді Міністрів УРСР чинності постанови Ради Міністрів УРСР від 7 липня 1950 року № 2004».

28. Пункти 1, 2, 3 і 5 розділу I та пункти 2, 3 і 8 розділу II постанови Ради Міністрів УРСР від 30 листопада 1950 р. № 3712 «Про порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будовах республіканського і місцевого підпорядкування» (ЗП УРСР 1950 р. № 23—24, ст. 66).

29. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 28 грудня 1950 року № 1590.

30. Пункт 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 26 вересня 1951 р. № 2749 «Про порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву в місті Києві і реорганізації Державних архітектурних майстерень Управління в справах архітектури при Раді Міністрів Української РСР в Державний інститут по проектуванню «Київпроект» Київського міськвиконкому» в частині поширення порядку залучення спеціалістів для експертизи проектів і кошторисів, встановленого постановою Ради Міністрів СРСР від 16 листопада 1950 р. № 4637.

31. Підпункт «г» пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 20 жовтня 1951 р. № 3081 «Про заходи допомоги радгоспам Міністерства радгоспів УРСР у виконанні плану капітального будівництва».

32. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 15 січня 1952 року № 26 (ЗП УРСР 1952 р. № 1, ст. 3).

33. Постанова Ради Міністрів УРСР від 26 лютого 1952 року № 456 «Про порядок складання проектів і кошторисів по будівництву» (ЗП УРСР 1952 р. № 4, ст. 17).

34. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 16 липня 1952 р. № 967 (ЗП УРСР 1952 р. № 13—14, ст. 66) в частині порядку відшкодування витрат, зв'язаних з застосуванням постанови Раднаркому СРСР від 7 вересня 1943 р. № 956.

35. Постанова Ради Міністрів УРСР від 15 серпня 1952 р. № 2628 «Про тарифні ставки, єдині норми виробітку і тарифно-кваліфікаційний довідник для

будівельних робітників Головного шляхового управління при Раді Міністрів УРСР» (ЗП УРСР 1952 р. № 15—16, ст. 74), в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

36. Пункт 6 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 22 січня 1953 р. № 123 в частині норм виробітку для робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

37. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 6 лютого 1953 року № 206 (ЗП УРСР 1953 р. № 3—4, ст. 14) в частині порядку відшкодування витрат, зв'язаних з застосуванням системи оплати праці, встановленої постановою Раднаркому СРСР від 7 вересня 1943 р. № 956.

38. Пункти 11—15, останній абзац пункту 51 і підпункти «е» і «ж» пункта 52 постанови Ради Міністрів УРСР від 23 квітня 1953 р. № 851 «Про заходи в зв'язку з постановою Ради Міністрів СРСР «Про розширення прав Міністрів СРСР».

39. Підпункт «б» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 11 липня 1953 року № 1357 «Про будівництво елеваторів, млинарсько-круп'яних і комбікормових підприємств Міністерства сільського господарства і заготівель СРСР в областях УРСР», а також підпункт «в» пункту 4 цієї постанови в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

40. Підпункт «е» і другий абзац підпункту «з» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 27 серпня 1953 р. № 1771 «Про розширення в 1953—1955 роках на підприємствах місцевої промисловості і промислової кооперації УРСР виробництва цегли і черепиці для колгоспного, радгоспного та сільського будівництва».

41. Підпункт «б» пункту 4 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 7 вересня 1953 р. № 1033 в частині поширення 20% надбавки до заробітної плати на робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

42. Постанова Ради Міністрів УРСР від 11 вересня 1953 року № 1884 «Про порядок затвердження проектів і кошторисів по будівництву та поліпшення контролю за якістю проектів і кошторисів» (ЗП УРСР 1953 р. № 17—18, ст. 58).

43. Пункти 12 і 13 постанови Ради Міністрів УРСР від 21 вересня 1953 р. № 1996 «Про заходи по забезпеченню дальшого розвитку газифікації міст Української РСР» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

44. Підпункт «в» пункту 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 5 жовтня 1953 р. № 2118 «Про заходи по збільшенню виробництва скляної тари для консервної промисловості Міністерства легкої і харчової промисловості УРСР» в частині поширення 20% надбавки до тарифних ставок на робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

45. Підпункт «б» пункту 7 постанови Ради Міністрів УРСР від 16 жовтня 1953 року № 2190 «Про будівництво холодильників у 1954—1956 рр.» в частині поширення надбавки до ставок заробітної плати на робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

46. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 18 листопада 1953 р. № 1344 (ЗП УРСР 1953 р. № 21—22, ст. 96).

47. Підпункт «б» пункту 8 в частині порядку придбання будівельних матеріалів, підпункт «к» пункту 8 в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику, а також підпункт «л» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 9 грудня 1953 р. № 2550 «Про будівництво в 1954 р. торгових підприємств і

складів для продовольчих і промислових товарів системи Міністерства торгівлі УРСР».

48. Підпункт «в» пункту 5 постанови Ради Міністрів УРСР від 12 грудня 1953 р. № 2589 «Про будівництво торгових підприємств і складів споживчої кооперації УРСР у 1954 р.» в частині поширення норм виробітку і умов оплати праці на робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

49. Пункт «г» вступної частини постанови Ради Міністрів УРСР від 3 лютого 1954 р. № 141 «Про організацію в м. Києві будівельно-монтажного тресту по будівництву авторемонтних та автоексплуатаційних підприємств і жилих будинків Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів СРСР» в частині умов оплати праці робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику.

50. Постанова Ради Міністрів УРСР від 9 березня 1954 р. № 283 «Про порядок реєстрації проектних завдань і з зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками по будівництву» (ЗП УРСР 1954 р., № 5—6, ст. 19).

51. Підпункт 1 пункту 1 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 9 березня 1954 р. № 221, а також підпункт 2 пункту 1 цього розпорядження в частині поширення чинності пунктів 1, 3, 5—7 постанови Економради при РНК СРСР від 23 березня 1940 р. № 435.

52. Підпункт 1 пункту 10 постанови Ради Міністрів УРСР від 10 березня 1954 р. № 287 «Про заходи по зміцненню будівельно-монтажних і проектних організацій Міністерства промисловості продовольчих товарів Української РСР» в частині поширення 20% надбавки до заробітної плати на робітників, які зайняті в будівництві і тарифікуються по єдиному тарифно-кваліфікаційному довіднику, а також підпункти 7, 10 «а», «б» і «г» пункту 10 цієї постанови.

53. Постанова Ради Міністрів УРСР від 16 березня 1954 р. № 321 «Про часткову зміну Інструкції по складанню проектів і кошторисів по промислово-му і житлово-цивільному будівництву і Положення про порядок вибору і затвердження площадок для будівництва промислових підприємств» (ЗП УРСР 1954 р. № 5—6, ст. 22) в частині внесення змін в Інструкцію по складанню проектів і кошторисів по промислово-му і житлово-цивільному будівництву, затверджену постановою Ради Міністрів СРСР від 26 січня 1952 р. № 486.

54. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 6 травня 1954 року № 421.

55. Пункти 1, 9 і 11 постанови Ради Міністрів УРСР від 12 травня 1954 року № 631 «Про стан складання генеральних планів міст і населених пунктів Української РСР і порядок їх затвердження».

56. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 14 червня 1954 року № 581.

57. Підпункт «г» пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 30 серпня 1954 р. № 1293 «Про заходи по поліпшенню роботи підприємств державного сільськогосподарського борошномелля в Українській РСР» в частині порядку фінансування будівництва, відбудови і реконструкції підприємств державного сільськогосподарського борошномелля.

58. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 11 березня 1955 р. № 249.

59. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 7 березня 1955 р. № 238 (ЗП УРСР 1955 р. № 5—6, ст. 31).

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

119 Про затвердження Положення про школи-інтернати Міністерства освіти Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити подане Міністерством освіти УРСР Положення про школи-інтернати Міністерства освіти Української РСР (Положення додається).

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 15 червня 1957 р., № 615.

Затверджено
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 15 червня 1957 р. № 615

ПОЛОЖЕННЯ

про школи-інтернати Міністерства освіти Української РСР

І. Загальні положення

1. Школа-інтернат є державним загальноосвітнім політехнічним навчально-виховним закладом.

2. Завданням шкіл-інтернатів є підготовка всебічно розвинених, освічених будівників комуністичного суспільства, людей великої душі і високих ідеалів, самовідданого служіння своєму народові.

3. У школах-інтернатах створюються найбільш сприятливі умови для всебічної загальної і політехнічної освіти учнів, виховання у них високих моральних якостей, забезпечення доброго фізичного та естетичного розвитку школярів і підготовки їх до практичної діяльності в різних галузях народного господарства.

Для успішного розв'язання цих завдань у школах-інтернатах має бути послідовно здійснена ленінська вимога — поєднання навчання з продуктивною працею учнів, зв'язок школи з життям.

4. Школа-інтернат повинна бути розташована в сприятливій для здоров'я дітей місцевості, мати навчальний корпус, жилий корпус (спальні, харчоблок та інші побутові приміщення), спортивне містечко, навчально-дослідну ділянку та підсобне господарство.

Навчальні приміщення школи-інтернату повинні включати: класні кімнати, навчальні кабінети (фізики, хімії, біології, креслення, машинознавства, електротехніки, домоводства та інші), навчально-виробничі майстерні (по обробці дерева, металу тощо), актовий і фізкультурний зали, бібліотеку з читальним залом, групові кімнати (кімнати відпочинку), радіовузол, кімнату для музичних занять, учительську, педагогічний кабінет, кабінети директора, завідуючого навчальною частиною і лікаря, кімнату для учнівських громадських організацій, піонерську кімнату, рекреаційні приміщення (для побачення вихованців з батьками), умивальні і туалетні кімнати.

Жилі приміщення школи-інтернату повинні включати: спальні кімнати, ізолятор, кімнати старшого вихователя, вихователів і чергового технічного пер-

соналу, кладові, кастилянську, умивальні, кімнати гігієни, банно-душові та інші приміщення.

5. Школи-інтернати відкриваються і закриваються у порядку, передбаченому для загальноосвітніх середніх шкіл УРСР, у відповідності з народногосподарським планом і при наявності необхідних приміщень для навчальних занять, гуртожитків, їдалень та інших приміщень.

Школи-інтернати безпосередньо підлягають обласним (Київському та Севастопольському міським) відділам народної освіти.

Районні та міські відділи народної освіти подають школам-інтернатам повсякденну допомогу в доборі кваліфікованих кадрів, у постановці навчально-виховної роботи та організаційно-господарській діяльності.

6. Школа-інтернат іменується за назвою того селища або міста, в якому вона знаходиться. У містах, де є кілька шкіл-інтернатів, кожній із них присвоюється порядковий номер.

7. Школа-інтернат користується правами юридичної особи, має печатку з державним гербом УРСР і штамп з зазначенням її місцезнаходження.

8. Школа-інтернат має в своєму складі I—X класи. В ній навчаються і виховуються діти, підлітки, юнаки і дівчата віком від 7 до 17—18 років.

При відкритті школи-інтернату до неї приймаються діти з першого по дев'ятий клас включно. Школа-інтернат може відкриватися в складі I—VII або I—VIII класів з наступним розгортанням старших (VIII—X) класів.

Всі школи-інтернати, в тому числі й ті, що в період організації не мають VIII—X класів, відносяться до типу середніх шкіл.

9. У складі школи-інтернату і на спільній з нею території можуть бути відкриті дитячий садок або дитячий садок і ясла.

II. Порядок прийому до шкіл-інтернатів

10. До шкіл-інтернатів приймаються діти лише за згодою батьків або осіб, які їх замінюють, у відповідності з правилами прийому, встановленими Міністерством освіти УРСР і погодженими з Міністерством охорони здоров'я УРСР.

На випадок вибуття учня з школи-інтернату протягом навчального року, на місце вибулого може бути зарахований інший учень. На звільнені місця в школі-інтернаті учнів направляють відділи народної освіти, яким ці школи підпорядковані.

При комплектуванні шкіл-інтернатів у першу чергу зараховуються діти одиноких матерів, інвалідів війни і праці, сироти, а також діти, для виховання яких відсутні необхідні умови в сім'ї.

11. У школах-інтернатах разом з вихованцями, які постійно проживають в них, можуть навчатись і діти, які живуть у сім'ях.

12. Прийом заяв про зарахування дітей до школи-інтернату провадиться щороку з 1 червня по 1 серпня. Заяви, що надійшли, розглядаються з 1 по 10 серпня. Прийняті до школи-інтернату діти зараховуються на забезпечення з 24 серпня.

13. Для розгляду заяв про прийом і вирішення питання про зарахування дітей до школи-інтернату, виконком обласної (Київської, Севастопольської міської) Ради депутатів трудящих створює спеціальну комісію в такому складі: представник відповідного відділу народної освіти, директор школи-інтернату, представник відділу охорони здоров'я та представники громадських організацій.

За рішенням виконкому обласної (Київської, Севастопольської міської) Ради депутатів трудящих право створення комісій по прийому дітей до шкіл-інтернатів може бути надано райвиконкомом.

За утримання дітей в школі-інтернаті батьки вносять плату в залежності від одержуваної заробітної плати та відповідно до встановлених ставок.

На повне державне забезпечення до шкіл-інтернатів приймаються діти, які не мають батьків, а також в окремих випадках діти з багатодітних, малозабезпечених сімей за рішенням виконкомів міських, районних Рад депутатів трудящих (за місцем проживання дітей).

14. Батьки, які влаштували своїх дітей у школу-інтернат, повинні сприяти педагогічному колективу в їх вихованні та забезпечувати правильне виховання дітей під час перебування їх у сім'ї.

Батьки зустрічаються з дітьми в дні, встановлені директором школи-інтернату.

З дозволу директора школи-інтернату і за бажанням батьків або осіб, які їх замінюють, учні можуть відпускатися додому в недільні і святкові дні, а також під час канікул.

III. Організація навчально-виховної роботи

15. Школа-інтернат дає загальну середню освіту, що відкриває шлях до вищої, і політехнічну освіту, яка забезпечує підготовку вихованців до практичної діяльності в різних галузях народного господарства.

Вся навчально-виховна робота в школі-інтернаті повинна бути спрямована на підготовку всебічно розвинених, освічених будівників комунізму, вихованих у дусі радянського патріотизму і безмежної відданості Батьківщині, в дусі пролетарського інтернаціоналізму і дружби народів.

16. Навчання в школі-інтернаті провадиться за навчальними планами, програмами і підручниками, затвердженими Міністерством освіти УРСР.

17. Заняття в школі-інтернаті провадяться в одну зміну, за постійним розкладом. Решта часу використовується на позакласну навчальну та виховну роботу, культурне дозвілля і продуктивну працю вихованців.

Кількість учнів у класі і кількість вихованців у групі встановлюється по 30 чоловік.

Для проведення занять з праці, іноземної мови та виробничого навчання клас поділяється на дві підгрупи, при наявності не менше 20 чоловік у класі.

18. У тісному зв'язку з вивченням основ наук і з завданнями виховної роботи учні школи-інтернату залучаються до посиленої праці на підприємствах, у колгоспах, радгоспах, на дослідних ділянках і в шкільних майстернях, до роботи в підсобному господарстві школи, а також по самообслуговуванню. Починаючи з восьмого класу, учні школи-інтернату вивчають одну з спеціальностей кваліфікованого робітника.

Для проведення виробничої практики учнів, залучення їх до суспільно-корисної праці та здійснення більшої виробничої спеціалізації школа-інтернат прикріплюється за погодженням з місцевими організаціями до певних підприємств, радгоспів, МТС і колгоспів.

19. У навчальній роботі школи-інтернату використовуються різноманітні методи, що забезпечують свідоме і міцне засвоєння знань учнями в основному на уроках, а також у процесі різних практичних занять, і сприяють розвитку їх розумових здібностей та активної діяльності, виробляють навички самостійної роботи і вміння застосовувати набуті знання на практиці.

Крім уроків, які є основною формою навчальної роботи, в школі-інтернаті широко застосовуються інші форми навчальної роботи — екскурсії, практичні роботи в майстернях і на навчально-дослідній ділянці, виробнича практика на промислових підприємствах, у колгоспах, МТС і радгоспах.

20. Фізичне виховання в школі-інтернаті здійснюється шляхом правильно організації режиму дня, раціонального харчування, прищеплення учням гігієнічних навичок, щоденних занять ранковою гімнастикою з наступними водними процедурами і систематичного загартовування організму вихованців, навчання

учнів (з урахуванням віку) в процесі учбових і позакласних занять гімнастичних вправ і різних видів спорту, проведення спортивних ігор і змагань, прогулянок і туристських походів, занять працею на свіжому повітрі і т. д.

21. Естетичне виховання учнів школи-інтернату здійснюється в процесі всієї навчально-виховної роботи, особливо на уроках рідної мови та літератури, співів, малювання, а також шляхом організації керівництва позакласним читанням учнів і різноманітної позакласної роботи (масової і гурткової) з різних видів мистецтва, організації хору, оркестру (струнного, духового).

22. Особлива увага в школі-інтернаті звертається на розвиток індивідуальних здібностей і хисту учнів як у процесі навчальної роботи, так і в процесі різноманітної позакласної роботи.

23. Директор школи-інтернату затверджує правила внутрішнього розпорядку для вихованців і режим дня, що забезпечує правильне поєднання навчання, праці та відпочинку учнів.

У школі-інтернаті застосовуються заходи заохочення учнів, а в необхідних випадках — заходи покарання, встановлені в загальноосвітніх школах Міністерства освіти УРСР.

24. Навчальні заняття в школі-інтернаті починаються 1 вересня і закінчуються в строки, встановлені навчальним планом, затвердженим Міністерством освіти УРСР.

В літній період школа-інтернат організовує роботу учнів на навчально-дослідній ділянці, в своєму підсобному господарстві, в колгоспах і радгоспах, у поєднанні з відпочинком та оздоровчими заходами (у піонерських, комсомольсько-молодіжних, туристських та інших таборах).

На останній період літньої перерви вихованці можуть виїхати до батьків на строк до 4 тижнів.

Для учнів, які на час відпустки не можуть виїхати до батьків або їх не мають, школа-інтернат організовує відпочинок у піонерських, комсомольсько-молодіжних, туристських та інших таборах.

25. Випускники школи-інтернату одержують атестат зрілості, в якому зазначається одержана ними виробнича підготовка. Випускники шкіл-інтернатів направляються виконкомом місцевих Рад депутатів трудящих для роботи на промислові підприємства, в колгоспи, радгоспи, МТС і культурно-освітні установи, а також у технічні училища відповідно до потреб народного господарства та одержаної вихованцями виробничої підготовки, з урахуванням їх бажання та індивідуальних нахилів.

Випускники шкіл-інтернатів, які бажають продовжувати освіту у вищих або середніх спеціальних учбових закладах, вступають до них на загальних підставах.

26. Всі вихованці школи-інтернату складають єдиний колектив. Керівна роль у ньому належить комсомольській та піонерській організаціям. Комсомольська організація в школі-інтернаті працює на основі статуту Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, піонерська дружина — на основі «Положення про дитячу комуністичну організацію юних піонерів імені В. І. Леніна».

В школі-інтернаті, відповідно до затвердженого Міністерством освіти УРСР Положення, створюються органи дитячого самоврядування.

IV. Службові особи та їх обов'язки

27. Штати і ставки заробітної плати працівників шкіл-інтернатів визначаються у відповідності з встановленими типовими штатами.

28. Директор школи-інтернату призначається завідуючим обласним (Київським, Севастопольським міським) відділом народної освіти з числа кращих

педагогів, які мають вищу педагогічну освіту і стаж керівної педагогічної роботи не менше 5 років.

Директор несе відповідальність за постановку навчально-виховної та господарської роботи в школі-інтернаті, за життя і здоров'я вихованців.

Директор здійснює загальне керівництво всією діяльністю школи-інтернату на основі принципу єдиначальності, спираючись на громадські організації школи.

Директорові школи-інтернату надається право вносити ті або інші зміни до розподілу обов'язків між працівниками школи-інтернату без збільшення штату і фонду заробітної плати.

29. Завідуючий навчально-виховною частиною (заступник директора по навчально-виховній роботі) призначається з числа осіб, які мають вищу педагогічну освіту і стаж керівної педагогічної роботи не менше 5 років.

Завідуючий навчально-виховною частиною відповідає за постановку навчальної та виховної роботи в школі-інтернаті, керує роботою вчителів і вихователів.

30. Вчителі призначаються з числа кращих учителів, які мають вищу або середню (для вчителів початкових класів) педагогічну освіту і стаж педагогічної роботи не менше 3 років.

Учитель відповідає за якість навчання і виховання учнів, за своєчасне виконання навчального плану і програм з дисциплін, які він викладає.

Вчитель зобов'язаний:

а) забезпечити високу організованість та свідому дисципліну учнів на уроках;

б) систематично працювати над підвищенням культури письмової та усної мови вихованців;

в) виробляти у вихованців навички самостійної праці над книгою та письмовими роботами, в кабінетах, лабораторіях і навчальних майстернях;

г) вивчати індивідуальні особливості та інтереси вихованців з метою правильного формування особистості та вироблення високих моральних якостей у дітей;

д) працювати в тісному взаємозв'язку з вихователями школи-інтернату;

е) підвищувати свій ідейно-теоретичний рівень і ділову кваліфікацію.

31. Вихователі призначаються з числа кращих учителів, які мають вищу педагогічну освіту і стаж педагогічної роботи не менше 3 років або закінчили педагогічний інститут за спеціальним навчальним планом підготовки вчителів-вихователів, здатних організувати колективну діяльність дітей.

Вихователі добираються з таким розрахунком, щоб кожен з них міг керувати яким-небудь видом позакласної роботи (з фізкультури, музики, співів і т. д.).

Вихователь підлягає завідувачу навчально-виховною частиною і старшому вихователю. Він відповідає за навчання, виховання та дисципліну вихованців свого класу, прищеплення їм високих морально-вольових якостей, за стан здоров'я, за збереження майна і навчальних посібників.

Вихователь зобов'язаний:

а) знати завдання по навчанню та вихованню учнів школи-інтернату, програми і підручники свого класу;

б) всебічно вивчати вихованців свого класу, знати їх вікові та індивідуальні особливості, успіхи та недоліки в навчанні й поведінці, стан їх здоров'я, настрої, запити, характер;

в) виховувати здоровий колектив вихованців класу, розвивати в ньому дружбу і товаришування, активно допомагати комсомольській та піонерській організаціям, добиваючись передової ролі їх у навчанні й поведінці учнів;

г) провадити бесіди, читки газет і журналів, організовувати позакласне чи-

тання художньої і науково-популярної літератури, колективне слухання радіопередач, перегляд та обговорення окремих кінофільмів, постановок театру, організовувати художню самодіяльність, ігри та участь дітей у фізкультурно-масовій роботі;

д) стежити за фізичним розвитком вихованців і прищеплювати їм навички особистої гігієни;

е) прищеплювати вихованцям любов до праці, навички і звички в галузі самообслуговування;

ж) особисто керувати заняттями вихованців по виконанню домашніх завдань і прищеплювати їм навички самостійної роботи; разом з учителями організовувати допомогу учням, які відстають у навчанні;

з) навчати вихованців бережно ставитись до речей особистого вжитку і правильно користуватися ними; виробляти у дітей навички охайності;

і) виховувати в учнів почуття особистої відповідальності за навчання, поведінку та виконання громадських доручень;

к) добиватися точного виконання вихованцями встановленого порядку та режиму дня школи-інтернату.

32. Старший вихователь повинен мати вищу педагогічну освіту і стаж педагогічної роботи не менше 5 років. Старший вихователь призначається директором школи-інтернату з числа кращих вихователів школи-інтернату. Він підлягає завідувачому навчально-виховною частиною.

Старший вихователь керує роботою вихователів, координує їх дії і спрямовує зусилля на повне та якісне досягнення виховної мети.

33. Директорам, завідуючим навчально-виховною частиною, вихователям та агрономам дозволяється вести викладацьку роботу в школі-інтернаті, але не більше 6 годин на тиждень.

34. Помічник директора по господарській частині відповідає за стан господарства школи-інтернату, за організацію харчування вихованців, за матеріальне забезпечення всього навчально-виховного процесу, збереження майна та інвентаря школи, нормальну експлуатацію будинків, утримання їх у належному санітарному стані, за правильне використання транспорту школи.

35. Лікар і медична сестра призначаються і звільняються обласним (Київським, Севастопольським міським) відділом народної освіти на подання органів охорони здоров'я.

Лікар забезпечує медичне обслуговування вихованців, стежить за станом їх здоров'я, веде систематичну лікувально-профілактичну роботу в школі-інтернаті, всебічно обстежує стан здоров'я вихованців не менше двох разів на рік, вживає заходів до своєчасної госпіталізації тих, що захворіли, здійснює контроль за фізичним розвитком дітей, їх трудовим навантаженням, виконанням режиму дня, заняттями по фізкультурі та спорту, за якістю харчування вихованців, за санітарним станом усіх приміщень і території школи-інтернату. Проводить санітарно-освітню роботу серед вихованців і співробітників школи-інтернату.

36. Агроном-завідуючий навчально-дослідним господарством підлягає директору школи-інтернату, відповідає за організацію навчально-дослідної і практичної роботи у господарстві, за раціональне ведення навчально-дослідного господарства у відповідності з вимогами школи, з урахуванням досягнень агробіологічної науки і практики соціалістичного сільського господарства, узгоджує свою роботу з учителями біології, хімії, фізики і інш. Вся робота в навчально-дослідному господарстві тісно пов'язується з роботою на пришкольній навчально-дослідній ділянці, якою керують учителі-біологи, організовуючи творчу гурткову роботу з учнями в позаурочний час.

Агроном несе відповідальність за суворе додержання техніки безпеки під час роботи учнів, за збереження і правильне використання матеріальних цінностей та майна навчально-дослідного господарства.

37. Інструктор (майстер з праці) підлягає директорові школи-інтернату, організовує і безпосередньо керує заняттями в навчально-виробничих майстернях і виробничою практикою вихованців на підприємстві, в колгоспі, радгоспі, МТС. Інструктор відповідає за збереження майна майстерень і бере участь в організації позакласної гурткової роботи з учнями.

38. Завідування навчальними кабінетами директор покладає на найбільш досвідчених учителів відповідного фаху.

Завідуючі і лаборанти кабінетів відповідають за своєчасну підготовку обладнання і апаратури для проведення лабораторних робіт і демонстрації дослідів на уроках, за утримання в порядку і збереження дорученого їм обладнання.

39. Старший піонерський вожатий призначається обласним (Київським, Севастопольським міським) відділом народної освіти, за погодженням з обласним, міським комітетом ЛКСМ України з числа осіб, які мають педагогічну освіту і досвід піонерської роботи.

Старший піонервожатий керує роботою піонерської дружини на основі плану піонерської роботи, що складається з урахуванням роботи, яку провадить педагогічний колектив школи-інтернату.

40. Бібліотекар школи-інтернату відповідає за стан бібліотеки і забезпеченість потрібною літературою вихованців і всього педагогічного персоналу та за збереження книжкового фонду. Разом з учителями і вихователями організовує позакласне читання вихованців, бере участь у підготовці й проведенні читацьких конференцій.

41. Бухгалтер веде матеріально-фінансовий облік, звітність і нарівні з директором відповідає за правильність витрачання грошових коштів і стан матеріально-фінансової звітності.

42. Керівний і педагогічний персонал школи-інтернату призначається завідуючим обласним (Київським, Севастопольським міським) відділом народної освіти на подання директора школи-інтернату, а інші працівники — директором школи-інтернату.

V. Педагогічна рада школи-інтернату

43. В школі-інтернаті створюється педагогічна рада.

До складу педагогічної ради входять: директор школи-інтернату (голова), завідуючий навчально-виховною частиною — заступник директора, старший вихователь, учителі, вихователі, завідуючий навчально-дослідним господарством, завідуючий майстернями, бібліотекар, лікар, старший піонервожатий, помічник директора по господарській частині, голова батьківського комітету.

Педагогічна рада обговорює і вирішує питання навчально-виховної роботи і господарської діяльності школи-інтернату.

Рішення педагогічної ради вступають в силу після затвердження їх директором школи-інтернату.

VI. Батьківський комітет і комітет сприяння

44. З метою постійного і дієвого зв'язку школи-інтернату, її педагогічного колективу та вихованців з батьками учнів, при школі-інтернаті створюється батьківський комітет, який обирається на загальних зборах батьків.

Головою батьківського комітету обирається один із батьків, які входять до складу членів цього комітету.

До складу батьківського комітету входить також директор школи-інтернату.

Батьківський комітет залучає батьків і широку громадськість до активної участі у всій роботі школи-інтернату, подає школі допомогу в організації виробничої практики вихованців, їх суспільнокорисної праці, а також в організації

позашкільної та позакласної роботи. Батьківський комітет діє у відповідності з Положенням, затвердженим Міністерством освіти УРСР.

45. З метою встановлення тісного зв'язку школи-інтернату з громадськими організаціями та залучення їх до подання допомоги в створенні необхідних умов для поліпшення роботи школи-інтернату при ній створюється комітет сприяння.

До складу комітету сприяння входять представники районної або міської Ради депутатів трудящих, партійних, комсомольських, профспілкових організацій, промислових підприємств, радгоспів, колгоспів, МТС.

46. Для подання практичної допомоги школам-інтернатам у зміцненні навчально-матеріальної бази та поліпшенні навчально-виховної роботи, для кожної школи-інтернату за постановою місцевих партійних і радянських організацій визначаються шефські організації (промислові підприємства, колгоспи, радгоспи, МТС).

VII. Фінансування та звітність

47. Школа-інтернат фінансується з обласного (Київського і Севастопольського міського) бюджету у відповідності з затвердженням для неї кошторисом.

Плата за утримання дітей в школах-інтернатах зараховується в доход бюджетів, з яких фінансуються школи-інтернати.

Школа-інтернат може мати спеціальні кошти, які витрачаються директором школи-інтернату у відповідності з кошторисом, затвердженим відповідним відділом народної освіти і зареєстрованим у фінансових органах.

Прибутки, що надходять в результаті роботи вихованців у майстернях і в допоміжних господарствах, на підприємствах і в колгоспах, зараховуються до спеціальних коштів і спрямовуються на поліпшення харчування, побутового та культурного обслуговування учнів, на розширення допоміжних господарств і майстерень цих шкіл, а також на заохочення учнів.

48. Школа-інтернат звітує перед обласним (Київським, Севастопольським міським) відділом народної освіти відповідно до табеля державної статистичної звітності.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

120 Про підпорядкування Міністерству сільського господарства Української РСР організацій по будівництву в колгоспах

В зв'язку з ліквідацією міністерств міського і сільського будівництва Союзу РСР і Української РСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Передати в підпорядкування Міністерства сільського господарства УРСР Головне управління по будівництву в колгоспах, республіканський трест «Укрсільелектробуд», проектний інститут «Укрдіпросільбуд» з видавничим відділом, друкарнею і редакцією журналу «Сільське будівництво», філіали «Діпросільелектро» в м. м. Києві та Львові.

Передачу вказаних організацій провести в порядку, передбаченому постановою Ради Міністрів УРСР від 3 червня 1957 року № 536.

2. Покласти на Головне управління по будівництву в колгоспах Міністерства сільського господарства УРСР керівництво обласними управліннями, районними відділами по будівництву в колгоспах і міжколгоспними будівельними організаціями.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 17 червня 1957 р., № 618.

121 Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. В зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків і відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 24 травня 1957 року № 572 визнати такими, що втратили силу повністю або частково, рішення Уряду УРСР, згідно з додатком № 1.

2. Довести до відома міністерств, відомств, облвиконкомів і раднаргоспів, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 24 травня 1957 року № 572 визнала такими, що втратили силу, постанови Уряду СРСР, згідно з додатком № 2.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 17 червня 1957 р., № 622.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 17 червня 1957 року № 622

ПЕРЕЛІК

рішень Уряду Української РСР, які повністю або частково втратили силу в зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків

1. Пункт 4 розділу II постанови Економічної Народи УРСР від 10 грудня 1929 року «Про роздрібну торгівлю» (протокол Економнаради УРСР від 10 грудня 1929 року № 29/596, п. 2).

2. Постанова Раднаркому УРСР від 15 жовтня 1936 року № 1469 «Про будівництва магазинів при будівництві нових будинків».

3. Пункт 3 постанови Раднаркому УРСР від 22 червня 1938 року № 888 «Про заборону використання торговельних приміщень не за призначенням» (ЗЗ УРСР 1938 р. № 34, ст. 139).

4. Підпункт «б» пункту 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 11 лютого 1946 року № 165 «Про план розвитку торгової мережі магазинів в містах і селах УРСР на 1946 рік» (ЗП УРСР 1946 р. № 3—4, ст. 18).

5. Пункт 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 31 березня 1948 року № 462 «Про заходи по поліпшенню роботи відділів робітничого постачання (ВРП) і розвитку підсобних сільських господарств підприємств УРСР у 1948 році» в частині забезпечення суворого додержання порядку обов'язкового проектування і відводу перших поверхів під магазини при будівництві багатоповерхових жилих будинків.

6. Постанова Ради Міністрів УРСР від 26 червня 1948 року № 1191 «Про будівництво кінотеатрів у перших поверхах жилих і громадських багатоповерхових будинків».

7. Підпункт «в» пункту 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 27 грудня 1948 року № 3033 «Про заходи по поліпшенню торгівлі в містах Києві і Харкові».

8. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 31 березня 1949 року № 332.

9. Підпункт «в» пункту 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 2 липня 1949 року № 1763 «Про заходи по розширенню мережі дитячих установ і родильних будинків Української РСР та поліпшенню їх роботи».

10. Пункт 5 постанови Ради Міністрів УРСР від 10 лютого 1950 року № 314 «Про оснащення торговельних підприємств в УРСР холодильним обладнанням у 1950—1954 роках».

11. Підпункт «г» пункту 10, підпункт «б», перший і третій абзаци підпункту «в», другий абзац підпункту «в» (в частині використання перших поверхів двоповерхових будинків для розміщення торгових підприємств (пункту 12 постанови Ради Міністрів УРСР від 14 листопада 1950 року № 3514 «Про ліквідацію відставання в справі обладнання та відкриття торговельних підприємств у нових будинках».

12. Пункти 1, 2 та підпункти другий і третій пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 6 грудня 1951 року № 3602 «Про заходи по поліпшенню проектування приміщень для торгових підприємств, які розміщуються в перших поверхах багатоповерхових жилих будинків».

13. Підпункт «г» пункту 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 9 грудня 1953 року № 2550 «Про будівництво в 1954 році торгових підприємств і складів для продовольчих і промислових товарів системи Міністерства торгівлі УРСР».

14. Пункт 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 16 грудня 1953 року № 2621 «Про поліпшення торгівлі в районах вугільної промисловості».

15. Пункт 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 13 лютого 1954 року № 192 «Про заходи по поліпшенню роботи міських дитячих ясел в Українській РСР».

16. Підпункт «б» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 29 квітня 1954 року № 564 «Про заходи по забезпеченню виконання плану будівництва дитячих закладів в Українській РСР у 1954 році».

17. Пункти 9 і 10 постанови Ради Міністрів УРСР від 30 липня 1954 року № 1099 «Про заходи до поліпшення роботи підприємств громадського харчування Української РСР».

18. Пункт 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 23 вересня 1954 року № 1490 «Про хід виконання постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 2 грудня 1953 року № 2536 в частині дальшого розвитку торгової мережі в містах, робітничих селищах і сільській місцевості».

19. Підпункт «а» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 14 травня 1955 року № 627 «Про поліпшення громадського харчування на підприємствах вугільної та металургійної промисловості УРСР в містах і робітничих селищах Ворошиловградської, Дніпропетровської і Сталінської областей» в частині передачі перших поверхів у новобудовах.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 24 травня 1957 року № 572

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 17 червня 1957 року № 622

ПЕРЕЛІК

рішень Уряду СРСР, які втратили силу повністю або частково в зв'язку з прийняттям постанови Ради Міністрів СРСР від 14 березня 1957 року № 270 «Про порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків».

1. Постанова РПО від 9 серпня 1932 року «Про будівництво приміщень для підприємств громадського харчування при здійсненні селищного і крупного житлового будівництва» (33 СРСР 1932 р. № 62, ст. 365).

2. Постанова Раднаркому СРСР від 4 грудня 1933 року «Про обов'язкове будівництво торгових приміщень в нових будинках» (33 СРСР 1933 р. № 71, ст. 428).

3. Другий абзац підпункту «б» пункту 5 і пункт 6 постанови Раднаркому СРСР від 23 квітня 1934 року «Про поліпшення житлового будівництва» (33 СРСР 1934 р. № 23, ст. 180).

4. Постанова Раднаркому СРСР від 9 липня 1936 року «Про доповнення постанови РНК Союзу РСР від 4 грудня 1933 року «Про обов'язкове будівництво торгових приміщень в нових будинках» (33 СРСР 1936 р. № 37, ст. 326).

5. Підпункт «г» пункту 4 постанови Ради Міністрів СРСР від 21 липня 1948 року № 2718 «Про поліпшення торгового обслуговування робітників рибної промисловості і рибаків-колгоспників».

122 Про зміну порядку розподілу державних ресурсів сіна та плану заготівель і використання сіна з урожаю 1957 року*

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 31 травня 1957 року № 609, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити план заготівель сіна по обов'язкових поставках колгоспами республіки з урожаю 1957 року в кількості 220 тис. тонн, з розподілом по областях, згідно з додатком № 1.

Встановити, що затверджений на 1957 рік план заготівель сіна

* Публікується без додатків.

має бути виконаний тільки сіном в натурі, без будь-якої заміни іншими сільськогосподарськими продуктами, за винятком випадків заміни сіна соломом, передбачених п. 5 цієї постанови.

2. Дозволити облвиконкомам надавати колгоспам знижку по обов'язкових поставках сіна з урожаю 1957 року в розмірі різниці між планом заготівель сіна по обов'язкових поставках, встановлених цією постановою, і врученими колгоспам зобов'язаннями, а в окремих випадках звільняти колгоспи від обов'язкових поставок сіна державі.

3. Затвердити план розподілу державних ресурсів сіна заготівель 1957 року для гужтранспорту і продуктивного тваринництва підприємств та організацій і для виробництва комбікормів, згідно з додатком № 2.

4. Встановити, що відпуск сіна підприємствам і організаціям по виділених фондах провадиться, головним чином, в порядку прикріплення споживачів до колгоспів, віддалених від сіноприймальних пунктів.

Зобов'язати керівників міністерств, відомств, підприємств і організацій, яким виділено сіно з державних ресурсів в порядку прикріплення до колгоспів, забезпечити своєчасне приймання сіна і вивіз його з колгоспів власним транспортом до 1 вересня 1957 року.

5. Дозволити підприємствам і організаціям, яким виділяється сіно з державних ресурсів, виходячи з потреби в сіні і соломі і по договореності з колгоспами, до яких вони прикріплюються, одержувати замість частини сіна соломі за еквівалентами: за 1 центнер сіна — 1,5 центнера м'якої ярої соломи або 2 центнери озимої.

6. Затвердити обсяги поставки сіна в загальносоюзний фонд і план закладки сіна в страховий запас Ради Міністрів УРСР по областях, згідно з додатком № 3.

Зобов'язати Міністерство хлібопродуктів УРСР та облвиконкоми забезпечити першочергове надходження на пристанційні сінозаготівельні пункти, в рахунок плану заготівель від колгоспів, всієї кількості сіна, призначеної для поставки в загальносоюзний фонд і закладки в страховий запас Ради Міністрів УРСР.

7. З метою надання можливості міністерствам, відомствам, підприємствам і організаціям забезпечувати робочу і продуктивну худобу грубими кормами за рахунок власних заготівель, зобов'язати облвиконкоми виділяти міністерствам, відомствам, підприємствам і організаціям, які мають робочу і продуктивну худобу, сінокісні угіддя з вільних земель держземзапасу і держлісфонду на строк 10—15 років.

Міністерствам, відомствам, підприємствам і організаціям, яким виділені сінокісні угіддя на тривалий строк, забезпечити проведення

необхідних агротехнічних і меліоративних заходів для підвищення врожайності сінокошних угідь.

8. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконкоми, виходячи з затверджених пунктом 1 цієї постанови обсягів заготівель сіна від колгоспів у 1957 році, опрацювати і за погодженням з Держпланом Ради Міністрів УРСР подати на затвердження Ради Міністрів УРСР до 1 вересня 1957 року нові порайонні погектарні норми обов'язкових поставок сіна колгоспами державі, починаючи з 1958 року.

9. Довести до відома Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерства хлібопродуктів УРСР та облвиконкомів, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 31 травня 1957 року № 609:

а) встановила, що, починаючи з 1957 року, все сіно, яке заготовляється в колгоспах, надходить у розпорядження Рад Міністрів союзних республік для подання підприємствам та організаціям, розташованим на території відповідної республіки, допомоги в забезпеченні сіном робочої і продуктивної худоби і для виробництва комбікормів, за винятком сіна, що поставляється в загальносоюзний фонд для спеціальних споживачів і для створення державного резерву;

б) поклала на Міністерство хлібопродуктів СРСР і Ради Міністрів союзних республік відповідальність за поставку сіна в загальносоюзний фонд.

Встановила, що сіно в загальносоюзний фонд повинно бути поставлено, як правило, на пристанційні пункти в першочерговому порядку, незалежно від виконання плану заготовок сіна по республіці в цілому;

в) надала Радам Міністрів союзних республік право встановлювати порайонні погектарні норми обов'язкових поставок сіна державі колгоспами та обсяг заготівель сіна, виходячи з необхідності забезпечення поставки сіна в загальносоюзний фонд і задоволення потреби в сіні підприємств та організацій, розташованих на території республіки, а також звільняти окремі колгоспи від обов'язкових поставок сіна державі і дозволяти заміну сіна соломомою за еквівалентом, встановлюваним Радою Міністрів союзної республіки, при умові використання цієї соломи на потреби республіки;

г) на додаток до пункту 3 постанови Ради Міністрів СРСР від 29 травня 1954 року № 1047 (пункт 3 «а» постанови Ради Міністрів УРСР від 15 червня 1954 року № 816) дозволила колгоспам, розташованим у радіусі до 15 кілометрів від залізничних станцій, пристаней і сінозаготівельних пунктів Заготзерна, починаючи з 1957 року, сплачувати роботи МТС і спеціалізованих станцій по сінокошінню не тільки сіном, але й м'ясом або молоком по ставках, встановлених

постановою Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС від 21 вересня 1953 року № 2457 для оплати робіт по виробництву кормів.

10. Вважати такими, що втратили силу:

а) постанову Ради Міністрів УРСР від 13 липня 1955 року № 832;

б) постанову Ради Міністрів УРСР від 22 січня 1956 року № 99 в частині плану заготівель сіна на 1957 рік.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 27 червня 1957 р., № 646.

III. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

123 Розпорядження № 508-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 8 травня 1957 року № 503, з метою забезпечення своєчасної щомісячної виплати грошового заробітку трактористам і іншим робітникам тракторних бригад МТС:

1) Встановила, що належний трактористам та іншим робітникам тракторних бригад МТС весь грошовий заробіток на трудовні від колгоспів і доплата до гарантійного мінімуму за рахунок державного бюджету виплачуються щомісяця через машинно-тракторні і спеціалізовані станції;

2) Рекомендувала колгоспам перераховувати щомісяця не пізніше 3 числа наступного місяця машинно-тракторним і спеціалізованим станціям на зароблені робітниками тракторних бригад трудовні кошти в розмірах грошової видачі, передбаченої прибутково-видатковим кошторисом колгоспу на кожний трудовдень.

В тих випадках, якщо видача грошей в колгоспі на трудовні, передбачена прибутково-видатковим кошторисом, нижче гарантійного мінімуму, то різниця до гарантійного мінімуму робітникам тракторних бригад доплачується машинно-тракторними і спеціалізованими станціями за рахунок коштів державного бюджету;

3) Дозволила Державному банку СРСР видавати в окремих випадках колгоспам, у яких сезонне надходження грошових доходів не забезпечує своєчасне щомісячне перерахування коштів машинно-тракторним і спеціалізованим станціям для виплати робітникам тракторних бригад в межах, передбачених прибутково-видатковим кошторисом на трудовдень, короткостроковий кредит незалежно від:

стану розрахунків колгоспів з Держбанком по раніш одержаних позичках, строком погашення до одного року, але не пізніше першого кварталу майбутнього року;

4) Встановила, що після затвердження річних звітів колгоспів провадиться остаточний взаєморозрахунок по оплаті робітників тракторних бригад між машинно-тракторною (спеціалізованою) станцією і колгоспами, виходячи з видачі грошей на трудовні, що фактично визначилась у колгоспах.

У відповідності з вищезазначеним:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконками встановити систематичний контроль з боку Міністерства і обласних управлінь сільського господарства за своєчасною щомісячною виплатою машинно-тракторними станціями грошового заробітку трактористам та іншим робітникам тракторних бригад.

2. Українській республіканській конторі Держбанку СРСР забезпечити безперервне кредитування колгоспів, у яких сезонні надходження грошових доходів не забезпечують своєчасне щомісячне перерахування коштів машинно-тракторним і спеціалізованим станціям для виплати робітникам тракторних бригад у межах, передбачених прибутково-видатковим кошторисом на трудові, у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 8 травня 1957 року № 503.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 3 червня 1957 р.

124 Розпорядження № 509-р

Рада Міністрів Союзу РСР, постановою від 22 травня 1957 року № 548, на часткову зміну своєї постанови від 28 листопада 1951 року № 4881 (постанова Ради Міністрів УРСР від 13 грудня 1951 року № 3671), встановила, починаючи з 1 червня 1957 року, такий порядок виплати одноразових безповоротних допомог робітникам, які уклали трудові договори для роботи в промисловості, будівництві і на транспорті:

а) допомоги, встановлені в розмірі до 1000 карбованців, виплачувати в два строки: 50% після прибуття робітника на будову (підприємство) і 50% після закінчення двомісячного строку роботи;

б) допомоги, встановлені в розмірі 1000 карбованців і більше, виплачувати в три строки: 40% після прибуття робітника на будову (підприємство), 30% після закінчення двох місяців роботи і решту 30% після закінчення шести місяців роботи за договором.

Робітникам, які уклали трудові договори для роботи в районах Крайньої Півночі і у віддалених місцевостях, прирівнених до районів Крайньої Півночі, а також робітникам, які виїжджають по організованому набору разом з своїми сім'ями, зберегла виплату одноразової безповоротної допомоги в порядку, встановленому постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 28 листопада 1951 року № 4881.

Виконкомам обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих і Головному управлінню організованого набору робітників і переселення при Раді Міністрів УРСР суворо додержуватись встановленого вищезазначеною постановою Ради Міністрів Союзу РСР порядку виплати одноразових безповоротних допомог робітникам, які уклали трудові договори для роботи в промисловості, будівництві і на транспорті.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 3 червня 1957 р.

125 Розпорядження № 512-р

Схвалити пропозицію Центрального Комітету Товариства Червоного Хреста УРСР, погоджену з виконкомом Союзу товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця СРСР, а також з місцевими організаціями Товариства Червоного Хреста УРСР, про право Центрального Комітету Товариства Червоного Хреста УРСР відраховувати в розпорядження обласних комітетів цього Товариства 25% від суми перевиконання членських внесків на посилення агітаційно-масових заходів первинних організацій і заохочування активу Товариства Червоного Хреста УРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 3 червня 1957 р.

126 Розпорядження № 515-р

Задовольнити клопотання президії Академії наук УРСР про надання директорам науково-дослідних інститутів Академії права дозволяти наукові відрядження в межах Української РСР працівників інститутів, з оплатою видатків за рахунок асигнувань, передбачених на цю мету.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 4 червня 1957 р.

127 Розпорядження № 524-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 23 травня 1957 року № 566 встановила, що розмір авансу в рахунок заробітної плати робітників за першу половину місяця визначається погодженням адміністрації підприємства (організації) з профспілковою організацією при укладанні колективного договору, проте, мінімальний розмір вказаного авансу повинен бути не нижче тарифної ставки робітника за відпрацьований час.

Зобов'язати міністерства, відомства, Раднаргоспи УРСР та виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити додержання порядку виплати авансу в рахунок заробітної плати робітників за першу половину місяця, встановленого постановою Ради Міністрів СРСР від 23 травня 1957 року № 566.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 червня 1957 р.

✓ 128 Розпорядження № 527-р

Відповідно до пункту 1 постанови Ради Міністрів СРСР від 17 травня 1957 року № 521, зобов'язати міністерства і відомства УРСР та виконкоми місцевих Рад депутатів трудящих звільняти спортсменів і тренерів, які беруть участь у III Міжнародних дружніх спортивних іграх молоді, а також учасників художніх виступів і обслуговуючий персонал VI Всесвітнього фестивалю та учасників заключної частини Всесоюзного фестивалю від роботи (або навчання) на строк до 30 днів, з збереженням за ними середнього заробітку (або стипендії) по місцю основної роботи (або навчання).

Установити, що учасники республіканського фестивалю молоді звільняються від роботи на період фестивалю з збереженням за ними середнього заробітку (або стипендії) по місцю основної роботи (або навчання), але не більш ніж на 9 днів, з урахуванням територіальної відстані міст, з яких вони прибули до м. Києва.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 червня 1957 р.

129 Розпорядження № 534-р

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 27 травня 1957 року № 581:

1) Встановила, що при переводі робітників і службовців на роботу з одного підприємства (установи, організації) на інше, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, за погодженням між керівниками відповідних підприємств (установ, організацій), зберігається безперервний трудовий стаж, що потрібний при призначенні допомог по соціальному страхуванню і надбавок до державних пенсій.

При переводі в зазначеному порядку на іншу роботу зберігається також безперервний трудовий стаж, необхідний для нарахування процентних надбавок або одноразової винагороди за вислугу років, якщо робота до переводу і нова робота дає право на ці надбавки або винагороду.

2) Вважає таким, що втратив силу, підпункт «в» пункту 6 Інструкції ВЦРПС і Міністерства фінансів СРСР, затвердженої постановою Ради Міністрів СРСР від 28 січня 1949 року № 338 (ЗП СРСР 1949 р. № 3, ст. 24).

Зобов'язати міністерства, відомства, Раднаргоспи економічних адміністративних районів та виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити додержання порядку зберігання безперервного трудового стажу при переводі з одного підприємства (установи, організації) на інше, встановленого постановою Ради Міністрів СРСР від 27 травня 1957 року № 581.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 червня 1957 р.

130 Розпорядження № 535-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 24 травня 1957 року № 1251 включила в переліки посад, передбачені підпунктами «в» і «г» розділів А, Б, і В пункту 4 Положення про преміювання керівних та інженерно-технічних працівників будов, будівельних і будівельно-монтажних організацій за виконання плану будівельно-монтажних робіт, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР від 6 квітня 1949 року № 1320 (додаток № 2 до постанови Ради Міністрів УРСР від 23 квітня 1949 року № 909):

в переліки, передбачені підпунктами «в» — посади головних тех-

нологів трестів і при відсутності відповідних відділів — посади старших інженерів-економістів і старших інженерів з праці і заробітної плати трестів і управлінь;

в переліки, передбачені підпунктами «г» — посади інженерів-геодезистів і техніків-геодезистів управлінь і діляниць.

Зобов'язати міністерства, відомства, Раднаргоспи економічних адміністративних районів та виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити додержання порядку преміювання керівних та інженерно-технічних працівників будов, будівельних і будівельно-монтажних організацій за виконання плану будівельно-монтажних робіт, встановленого розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 24 травня 1957 року № 1251.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 червня 1957 р.

131 Розпорядження № 552-р

Довести до відома міністерств УРСР і раднаргоспів, що Рада Міністрів Союзу РСР, з метою стимулювання дальшого розвитку виробництва нових видів продукції машинобудування, постановою від 22 травня 1957 року № 549 «Про переважне заохочування виконання і перевиконання плану виробництва нової, більш досконалої продукції машинобудування» внесла в діючі положення про преміювання керівних та інженерно-технічних працівників підприємств машинобудування за виконання і перевиконання плану виробництва зміни, спрямовані на переважне заохочування виконання та перевиконання плану виробництва нової, більш досконалої продукції машинобудування, згідно з додатком.

Зазначені зміни преміювання не поширюються:

на працівників підприємств суднобудівної та інших галузей промисловості, для яких порядок преміювання встановлено у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 17 травня 1957 року № 525—264;

на працівників підприємств радіотехнічної та інших галузей промисловості, для яких порядок преміювання встановлено у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 18 січня 1955 року № 83—45.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
І. Сенін

м. Київ, 12 червня 1957 р.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів СРСР
від 22 травня 1957 року № 549

Д о д а т о к
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 12 червня 1957 р. № 552-р

З М І Н И

діючих положень про преміювання керівних та інженерно-технічних працівників підприємств машинобудування за виконання і перевиконання плану виробництва

1. Премія керівним та інженерно-технічним працівникам за виконання і перевиконання плану виробництва, що нараховується по діючих положеннях, збільшується в залежності від питомої ваги нової, більш досконалої продукції в загальному обсязі промислової продукції, що фактично випускається підприємствами машинобудування.

До нової продукції, за виготовлення якої підвищується премія, відносяться нові, більш досконалі машини, механізми, прилади та інші вироби, освоєні у попередній час на даному або інших підприємствах країни у вигляді дослідних зразків і установочних партій та вперше передбачені до виробництва народно-господарським планом у розділі випуску нової промислової продукції, а також в планах, встановлюваних міністерствами або раднаргоспами.

2. Збільшення премії, що нараховується за виконання і перевиконання плану випуску всієї продукції, провадиться, в залежності від питомої ваги в ній нової, більш досконалої продукції машинобудування, в таких розмірах:

Питома вага нової продукції в загальному обсязі виробництва	Розмір підвищення премії, що нараховується за виконання і перевиконання плану виробництва
Понад 5%	До 10%
» 10%	» 20%
» 20%	» 30%
» 30%	» 40%
» 40%	» 50%

Конкретні розміри підвищення премій встановлюються міністерствами або раднаргоспами в залежності від складності нових машин та виробів і значення їх для народного господарства.

3. Премія збільшується в розмірах, зазначених у пункті 2, тільки для працівників, що безпосередньо забезпечують виконання та перевиконання плану виробництва нової продукції. Перелік посад, по яких збільшується премія, затверджується міністерствами або раднаргоспами за погодженням з Державним комітетом Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати.

4. Збільшення премії, що нараховується за виконання плану випуску всієї продукції, провадиться лише при умові виконання плану випуску нової продукції.

При недовиконанні плану випуску нової продукції премія за виготовлену продукцію нараховується в звичайному порядку, без збільшення її розміру.

5. За перевиконання плану виробництва підвищена премія, передбачена в пункті 2, нараховується лише при умові перевиконання плану випуску нової,

більш досконалої продукції, причому перевиконання плану по цій продукції може бути менше, ніж перевиконання плану по раніш освоєній продукції.

В разі, коли план виробництва перевиконано лише за рахунок освоєної раніш продукції, премія за перевиконану частину плану нараховується в розмірах, передбачених діючими зараз положеннями про преміювання за виконання і перевиконання плану виробництва, без збільшення її у відповідності з пунктом 2.

6. Строк, протягом якого продукція вважається новою і премія виплачується в підвищеному розмірі, встановлюється міністерствами або раднаргоспами в залежності від характеру продукції та складності її виробництва. Для серійного виробництва цей строк не повинен бути вище 12 місяців з моменту початку випуску продукції.

7. Виплата підвищеної премії провадиться за рахунок і в межах фонду заробітної плати підприємства, перерахованого на виконання плану по обсягу виробництва.

8. Розмір премії, виплачуваної окремим працівникам підприємств машинобудування, що випускають нову, більш досконалу продукцію, по всіх діючих положеннях про преміювання (за винятком премій по всесоюзному соціалістичному змаганню) не повинен перевищувати 1,5 посадового окладу за місяць).

132 Розпорядження № 557-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 8 червня 1957 року № 1435, зобов'язати керівників міністерств, відомств, підприємств, організацій та установ Української РСР безперешкодно увільняти від посад, які вони займають, осіб, направлених на роботу в раднаргоспи.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
І. Сенін

м. Київ, 12 червня 1957 р.

133 Розпорядження № 592-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 4 червня 1957 року № 1363, встановити, починаючи з прийому 1957 року, для осіб, які закінчили середню школу, строк навчання в середніх спеціальних учбових закладах по спеціальностях культурно-освітньої роботи і бібліотечної справи 1 рік 10 місяців, замість строку 1 рік 6 місяців, передбаченого розпорядженням Ради Міністрів УРСР від 19 лютого 1955 року № 151-р (ЗП УРСР 1955 р. № 3—4, ст. 18).

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гречуха

м. Київ, 22 червня 1957 р.

134 Розпорядження № 602-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 17 червня 1957 року № 1556 встановила, що працівникам, які вивільняються з управлінського апарату в зв'язку з дальшим удосконаленням організації управління промисловістю і будівництвом і переводяться в інші місцевості, допомога і кошти на видатки по переїзду, передбачені постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР від 28 травня 1957 року № 595, видаються установами та організаціями по місцю попередньої роботи за рахунок їх кошторисів і з розрахунку окладу, одержуваного до перевodu.

Про суми, видані працівникам, які переводяться, установи та організації повинні повідомляти по новому місцю роботи з тим, щоб остаточний розрахунок і затвердження авансового звіту провадились керівниками підприємств, установ і організацій, в розпорядження яких прибув працівник. При цьому, якщо оклад по новому місцю роботи вище окладу, одержуваного до перевodu, то розміри допомоги і заробітної плати за час перебування в дорозі перераховуються з нових окладів.

Міністерствам, відомствам, радам народного господарства економічних адміністративних районів УРСР, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити точне додержання зазначеного розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 29 червня 1957 р.

П. 188339

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА ХАРКІВ

ПОПРАВКА

Стор.	Рядок	Надруковано	Треба читати
29	зверху 4	пункту постанови	пункту 9 постанови

Зам. № 020

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

Госполитиздат СССР

(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук

Коректор Л. Фесечко

Здано на виробництво 14/VIII 1957 р. Підписано до друку 18/XI 1957 р. Формат 60×84¹/₁₆. Фіз.-друк. арк. 3,5. Обл.-вид. арк. 4,29. Тираж 7000. Зам. 020.
Ціна 1 крб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР, Київ, Володимирська, 42.

Друкарня Видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 11

31 липня 1957 року

З М І С Т

I. Постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

135. Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1955 р. № 1548 і постанов Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року №№ 1551, 1552, 1554 і 1555.
136. Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України в зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків.
137. Про зміни і визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 24 січня 1956 року № 96.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

138. Питання Міністерства промисловості будівельних матеріалів УРСР.
139. Питання Міністерства будівництва Української РСР.
140. Про міжколгоспний і міжрадгоспний страхові фонди.
141. Про зустрічний продаж промислових товарів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини.
142. Про затвердження Інструкції по обліку дітей і підлітків шкільного віку в Українській РСР.
143. Про структуру Української Академії сільськогосподарських наук.
144. Про організаційну структуру геологічної служби Української РСР.
145. Про матеріальну відповідальність працівників, винних у розкраданні, недостачі і наднормативних втратах дорогоцінних металів, дорогоцінних каменів та інших валютних цінностей.
146. Про організацію системи матеріально-технічного постачання в Українській РСР.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

147. № 624-р
148. № 625-р
149. № 626-р

150. № 663-р
 151. № 696-р
 152. № 698-р
-

1. ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

135 Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1955 р. № 1548 і постанов Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року №№ 1551, 1552, 1554 і 1555

Відповідно до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 29 квітня 1957 р. № 475 і постанови Ради Міністрів СРСР від 25 квітня 1957 р. № 465, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

В зв'язку з прийняттям рішень по дальшій індустріалізації, поліпшенню якості і зниженню вартості будівництва, про порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву і про впорядкування планування, зміцнення господарського розрахунку, фінансової дисципліни і поліпшення кошторисної справи в будівництві, визнати такими, що втратили силу повністю або частково, постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, згідно з додатком.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 4 липня 1957 р., № 680.

Додаток
до постанови ЦК КП України і
Ради Міністрів УРСР
від 4 липня 1957 р. № 680

ПЕРЕЛІК

постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, які повністю або частково втратили силу в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1955 р. № 1548 і постанов Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 р. №№ 1551, 1552, 1554 і 1555

1. Постанова Раднаркому УРСР і ЦК КП(б)У від 13 квітня 1936 р. № 448 «Про покращання будівельної справи та здешевлення будівництва» (ЗЗ УРСР 1936 р. № 25, ст. 121);
2. Постанова Раднаркому УРСР і ЦК КП(б)У від 15 грудня 1943 р. № 535 «Про утворення Управління в справах архітектури при Раднаркомі УРСР»;
3. Постанова Раднаркому УРСР і ЦК КП(б)У від 21 червня 1945 р. № 960 «Про організацію Академії архітектури Української Радянської Соціалістичної Республіки» (ЗП УРСР 1945 р. № 7, ст. 61);
4. Постанова Раднаркому УРСР і ЦК КП(б)У від 8 березня 1946 року № 426 «Про організацію архітектурної ради при начальнику Управління в справах архітектури при РНК УРСР»;

5. Постанова Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У від 19 серпня 1950 року № 2540 «Про доповнення статуту Академії архітектури Української РСР» (ЗП УРСР 1950 р. № 16, ст. 50);

6. Постанова Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У від 1 квітня 1952 року № 788 «Про затвердження архітектурної ради при начальнику Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР»;

7. Підпункт 12 «а» і підпункт 16 пункту 39 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 2 грудня 1953 р. № 2511 «Про розширення виробництва промислових товарів широкого споживання і поліпшення їх якості» (ЗП УРСР 1953 р. № 23—24, ст. 100);

8. Підпункт «в» пункту 20 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 16 квітня 1954 р. № 511 «Про початок будівництва Кременчуцької гідроелектростанції на р. Дніпрі» — про надання кол. Міністерству електростанцій та електропромисловості права перевозити, як виняток, до місця роботи і назад робітників, зайнятих на будівництві Кременчуцької гідроелектростанції;

9. Підпункти «б» і «в» пункту 58 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 26 серпня 1954 р. № 1261 «Про заходи по дальшому розвитку сільського господарства, міст і курортів Кримської області Української РСР».

10. Підпункт «б» пункту 18 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 30 квітня 1955 р. № 566 «Про утворення при Київському міськвиконкомі Головного управління по житловому і цивільному будівництву та Управління промисловості будівельних матеріалів» в частині надання начальнику Головкивбуду прав, передбачених підпунктами «е» і «ж» пункту 52 постанови Ради Міністрів СРСР від 11 квітня 1953 року № 1002.

136 Про визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України в зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків

Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

В зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків і відповідно до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР від 27 травня 1957 року № 583, визнати такими, що частково втратили силу, постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, згідно з додатком.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

М. Київ, 4 липня 1957 р., № 681.

Додаток
до постанови ЦК КП України і
Ради Міністрів УРСР
від 4 липня 1957 року № 681

ПЕРЕЛІК

постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, які частково втратили силу в зв'язку з прийняттям рішення про новий порядок використання перших поверхів новоспоруджуваних жилих будинків

1. Підпункт «в» пункту 2 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 2 грудня 1953 року № 2536. «Про заходи по забезпеченню виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР і Центрального Комітету КПРС по дальшому розвитку радянської торгівлі» в частині відкриття нових магазинів та ідалень у перших поверхах нових жилих будинків, а також підпункти «а» і «б» пункту 23 зазначеної постанови.

2. Пункт 2 постанови ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР від 4 квітня 1956 року № 350 «Про заходи по поліпшенню роботи підприємств громадського харчування в Українській РСР» в частині використання перших поверхів нових жилих будинків для організації підприємств громадського харчування.

3. Абзац шостий пункту 13 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 16 листопада 1956 року № 1390—0041.

137 Про зміни і визнання такими, що втратили силу, постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 24 січня 1956 року № 96

Відповідно до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 20 травня 1957 року № 545 і постанови Ради Міністрів СРСР від 22 травня 1957 року № 553, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

У зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 24 січня 1956 року № 96 «Про поліпшення справи заготівель і підвищення відповідальності працівників МТС, радгоспів, сільськогосподарських і заготівельних органів за збільшення виробництва і заготівель сільськогосподарських продуктів», внести зміни в постанову Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 16 березня 1955 року № 313 і визнати такими, що частково втратили силу, постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, згідно з додатком.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

Додаток
до постанови ЦК КП України і
Ради Міністрів УРСР
від 5 липня 1957 року № 714

З М І Н И.

які вносяться в постанову Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 16 березня 1955 року № 313 та перелік постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, що частково втратили силу в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР від 24 січня 1956 року № 96

1. Зміни, які вносяться в постанову Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 16 березня 1955 року № 313 «Про заходи поліпшення заготівель шкіряної сировини та підвищення її якості» (ЗП УРСР 1955 р. № 5—6, ст. 24):

а) пункт 4 вступної частини визнати таким, що втратив силу;

б) другий абзац пункту 4 викласти в такій редакції: «Шкіряна сировина та овчини, які одержують підприємства промисловості республіки в порядку натуроплати, зараховуються у виконання плану заготівель шкіряної сировини, встановленого Укоопспілки»;

в) в підпункті «б» пункту 6 слова: «конторам Заготживсировини Міністерства заготівель» замінити словами: «Заготконторам сноживчої кооперації».

II. Перелік постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України, що частково втратили силу:

1. Пункт 1 додатка № 5 до постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України від 31 березня 1946 року № 511 «Про план вироблення тваринного масла для закладки в державний фонд п'ятирічки та заготівлі молока на 1946 рік».

2. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У від 6 серпня 1949 року № 2195 «Про заходи по розвитку виробництва культури кенафу в Українській РСР».

3. Пункт 18 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 1 червня 1954 року № 736 «Про заходи по піднесенню льонарства і посиленню матеріальної заінтересованості колгоспів і колгоспників Української РСР у збільшенні виробництва льону і конопель» (ЗП УРСР 1954 р. № 11—12, ст. 55) в частині, що стосується колишнього Міністерства промисловості товарів широкого вжитку СРСР і Міністерства сільського господарства УРСР.

4. Підпункт «б» пункту 11 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України від 24 липня 1951 року № 1873 «Про заходи по збільшенню заготівель вовни і розвиток вівчарства на 1951—1955 рр. в Українській РСР» в частині преміювання заступників уповноважених Міністерства заготівель і працівників Заготживсировини.

5. Пункт 26 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України від 29 липня 1952 року № 2408 «Про забезпечення виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 7 липня 1952 року № 3070 «Про зниження накладних витрат по заготівлях, зберіганню і збуту сільськогосподарських продуктів і про заходи по упорядкуванню системи заготівельних органів» і № 3071 «Про заходи по забезпеченню виконання завдання по зниженню накладних витрат по заготівлі, зберіганню і збуту сільськогосподарських продуктів і упорядкуванню системи заготівельних органів»».

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

138 Питання Міністерства промисловості будівельних матеріалів Української РСР * ,

Відповідно до Закону «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом в Українській РСР», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Передати у відання Міністерства промисловості будівельних матеріалів УРСР організації та підприємства, згідно з додатком № 1.

Передачу провести у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 22 травня 1957 року № 556 (постанова Ради Міністрів УРСР від 3 червня 1957 року № 536).

2. Затвердити Положення про Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР (Положення додається).

3. Затвердити структуру і штати центрального апарату Міністерства промисловості будівельних матеріалів УРСР, згідно з додатками №№ 2 і 3.

4. Надати право Міністру промисловості будівельних матеріалів УРСР встановлювати персональні оклади працівникам Міністерства в розмірі до 3,5 тис. карбованців.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 4 липня 1957 р., № 663.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 4 липня 1957 р. № 663

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство промисловості будівельних матеріалів Української РСР

1. Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР, відповідно до статті 49 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, є республіканським Міністерством, що підлягає в своїй діяльності Раді Міністрів УРСР.

2. Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР, керуючись завданням повного забезпечення народного господарства республіки в будівельних матеріалах, розробляє пропозиції і здійснює через Ради народного господарства економічних адміністративних районів і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих заходи по впровадженню нової техніки, технології виробництва, організації нових видів продукції і розвитку промисловості будівельних матеріалів,

* Публікується без додатків №№ 1 і 3.

контролює виконання планів виробництва будівельних матеріалів в цілому по раднаргоспах і областях і рішень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР; що стосуються промисловості будівельних матеріалів.

3. Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР очолює Міністр. Міністр промисловості будівельних матеріалів УРСР, у відповідності з статтею 46 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, керує діяльністю Міністерства і підлеглих йому організацій.

4. Міністр промисловості будівельних матеріалів УРСР, відповідно до статті 50 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, видає в межах компетенції Міністерства накази та інструкції на підставі і на виконання діючих законів СРСР і Української РСР, постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів Української РСР і перевіряє їх виконання.

Міністр промисловості будівельних матеріалів УРСР:

— припиняє і скасовує накази та інструкції керівників підлеглих Міністерству організацій, які суперечать законам, постановам і розпорядженням Уряду СРСР і Уряду УРСР, а також наказам та інструкціям Міністерства промисловості будівельних матеріалів УРСР;

— призначає, звільняє і переміщує керівних працівників відділів та організацій Міністерства;

— організує в установленому порядку підприємства та організації і змінює в необхідних випадках їх підлеглість відділам Міністерства, затверджує положення про відділи Міністерства, а також положення і статuti підпорядкованих Міністерству організацій.

5. В Міністерстві промисловості будівельних матеріалів УРСР створюється колегія в складі Міністра (голова), його заступників і керівних працівників Міністерства.

Склад колегії затверджується Радою Міністрів УРСР за поданням Міністра промисловості будівельних матеріалів УРСР.

Колегія на своїх засіданнях, що проводяться регулярно, розглядає питання практичного керівництва, перевірки виконання постанов Уряду, найважливіших наказів та інструкцій Міністерства, заслуховує керівних працівників відділів Міністерства, підпорядкованих йому організацій. Загальні питання, які стосуються розвитку промисловості будівельних матеріалів, колегія розглядає за участю представників раднаргоспів і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих.

Рішення колегії проводяться в життя наказами Міністра по організаціях, підпорядкованих безпосередньо Міністерству, а по підприємствах і організаціях, підпорядкованих раднаргоспам і місцевим Радам депутатів трудящих, Міністерство вносить пропозиції і зауваження на розгляд Ради Міністрів УРСР або раднаргоспам і виконкомам обласних Рад депутатів трудящих.

У випадку розбіжностей між Міністром і членами колегії, Міністр проводить в життя своє рішення, доповідаючи про виниклі суперечки Раді Міністрів УРСР. Члени колегії, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

6. Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР під керівництвом Держплану Ради Міністрів УРСР здійснює:

а) перспективне планування розвитку промисловості будівельних матеріалів у відповідності з затвердженими Урядом директивами;

б) поточне планування виробництва будівельних матеріалів у розрізі економічних адміністративних районів і областей.

7. Основними завданнями, за здійснення яких Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР несе відповідальність, є:

а) впровадження нової техніки і розробка пропозицій по організації виробництва нових видів будівельних матеріалів;

б) розробка пропозицій по механізації виробничих процесів і заходів по

підвищенню продуктивності праці, зниженню собівартості і поліпшенню якості продукції;

в) підвищення кваліфікації керівних та інженерно-технічних кадрів і підготовка робочих масових професій, навчання яких провадиться в інституті підвищення кваліфікації;

г) розробка планів проектно-розвідувальних і науково-дослідних робіт та їх виконання;

д) розробка і подання на затвердження в установленому порядку норм витрати сировини, палива, електроенергії та інших матеріалів; розробка стандартів і затвердження технічних умов на продукцію промисловості будівельних матеріалів;

е) розробка і затвердження в установленому порядку проектних завдань, технічних проектів і кошторисів по капітальному будівництву;

ж) організація розвідування нових родовищ нерудних матеріалів;

з) організація обміну виробничим досвідом;

і) керівництво, разом з радами народного господарства економічних адміністративних районів та виконкомами обласних Рад депутатів трудящих, соціалістичним змаганням і представлення в установленому порядку переможців у республіканському соціалістичному змаганні;

к) керівництво підлеглими Міністерству проектними і науково-дослідними інститутами, трестами, учбовими закладами та іншими підлеглими організаціями і підприємствами;

л) фінансування в установленому порядку підприємств і організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству, здійснення заходів по прискоренню обертання оборотних коштів і підвищенню рентабельності підприємств; розробка і подання на затвердження Ради Міністрів УРСР відпускних цін на продукцію підлеглих Міністерству галузей промисловості;

м) організація, керування і контроль за бухгалтерським обліком і звітністю в системі Міністерства; затвердження звітів і балансів організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству, складання періодичних і річних зведених бухгалтерських звітів по всіх видах виробничої і господарської діяльності Міністерства; здійснення фінансового контролю в системі Міністерства;

н) видання в установленому порядку літератури з питань техніки, економіки та організації виробництва промисловості будівельних матеріалів.

8. Структура і штати центрального апарату Міністерства, а також перелік організацій і підприємств, які передаються Міністерству промисловості будівельних матеріалів УРСР, затверджуються Радою Міністрів УРСР.

9. Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР в установленому порядку скликає наради активу, конференції, на яких заслуховуються та обговорюються питання по найважливіших рішеннях Партії і Уряду і на основі розгорнутої критики і самокритики опрацьовує та здійснює заходи по поліпшенню виробничої і господарської діяльності промисловості.

10. При Міністрі промисловості будівельних матеріалів УРСР створюється технічна Рада, склад якої затверджується Міністром.

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 4 липня 1957 року № 663

СТРУКТУРА

Міністерства промисловості будівельних матеріалів
Української РСР

№№ п/п.	Найменування структурних підрозділів
1	Керівництво
2	Відділ планування виробництва, капітального будівництва, праці і заробітної плати
3	Технічний відділ
4	Відділ цементної і шиферної промисловості
5	Відділ скляної і керамічної промисловості
6	Відділ санітарно-технічної промисловості
7	Відділ залізобетону, стінових, покрівельних і місцевих в'язучих матеріалів
8	Гірничо-геологічний відділ
9	Відділ постачання
10	Фінансово-бухгалтерський відділ
11	Перша частина
12	Адміністративно-господарський відділ

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

139 Питання Міністерства будівництва Української РСР *

Відповідно до Закону про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом в Українській РСР, прийнятого четвертою сесією Верховної Ради Української РСР 31 травня 1957 року, і на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 25 червня 1957 року № 708, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Передати Міністерству будівництва УРСР спеціалізовані будівельні і монтажні організації, проектні, науково-дослідні та інші організації, згідно з додатками №№ 1, 2 і 3, з їх базовими виробничими підприємствами та спеціалізованими заводами.

Передачу зазначених організацій провести в порядку, встанов-

* Публікується без додатків №№ 1, 2, 3 і 5.

леному постановою Ради Міністрів СРСР від 22 травня 1957 року № 556 (постанова Ради Міністрів УРСР від 3.VI 1957 року № 536).

2. Зобов'язати Міністерство будівництва УРСР (т. Горбася) в III кварталі 1957 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про укрупнення і районування організацій, що передаються у підпорядкування Міністерства будівництва УРСР.

3. Доручити Держплану Ради Міністрів УРСР та Міністерству будівництва УРСР в місячний строк розробити і подати на затвердження Ради Міністрів УРСР проект Положення про Міністерство будівництва УРСР, погодивши його з раднаргоспами та виконкомми обласних Рад депутатів трудящих.

4. Затвердити структуру і штати центрального апарату Міністерства будівництва УРСР, згідно з додатками №№ 4 і 5. Встановити чисельність адміністративно-управлінського персоналу центрального апарату Міністерства будівництва УРСР разом з госпрозрахунковими управліннями в кількості 308 одиниць, в тому числі на бюджеті 179 одиниць.

Доручити Міністерству будівництва УРСР (т. Горбасю) в місячний строк розробити і затвердити сітку, структуру і штати організацій, підлеглих Міністерству.

5. Залишити посадові оклади працівникам центрального апарату Міністерства будівництва УРСР на рівні посадових окладів, встановлених постановою Ради Міністрів СРСР від 20 липня 1956 року № 985.

Встановити, що умови оплати праці, пільги та переваги, в тому числі винагородження за вислугу років, визначені для робітників, службовців, інженерно-технічних працівників організацій та підприємств Міністерства будівництва УРСР, а також організацій і підприємств, що передаються відповідно до цієї постанови Міністерству будівництва УРСР, залишаються без змін, незалежно від наступних змін найменування організацій, аж до загального упорядкування заробітної плати робітників і службовців.

Надати право Міністру будівництва УРСР встановлювати персональні оклади працівникам Міністерства в розмірі до 3500 карбованців на місяць і використати решту ліміту персональних надбавок, не використану за станом на 1 червня 1957 року, що передана колишнім Міністерством будівництва СРСР.

6. Зберегти за робітниками, інженерно-технічними працівниками і службовцями, що переводяться на роботу в Міністерство будівництва УРСР і підпорядковані йому підприємства, організації з інших міністерств і відомств, безперервний стаж роботи, пільги і переваги, якими вони користувались по попередньому місцю роботи.

7. Встановити, що житлова площа, яка вводиться в експлуатацію будівельними організаціями, підпорядкованими раднаргоспам і міс-

цевим Радам депутатів трудящих як по титулу власних капіталовкладень, так і за рахунок одержаних 10 процентів від обсягу зданої замовникам в експлуатацію жилої площі, підлягає передачі спеціалізованим будівельним і монтажним організаціям Міністерства будівництва УРСР для розселення робітників та інженерно-технічних працівників пропорціонально обсягу робіт, що виконуються цими організаціями.

8. Передати Міністерству будівництва УРСР всі підприємства, організації і установи колишнього Державного комітету Ради Міністрів УРСР в справах будівництва і архітектури по балансу на 1 січня 1957 року з усіма активами і пасивами, обладнанням, транспортними засобами, виробничими та підсобними господарствами, будівлями, складами, житловим фондом та іншим майном, а також з виробничими та житловими спорудами, що будуються для цих організацій, лімітами на персональні оклади, капіталовкладення, проектування, адміністративно-управлінський персонал (за винятком центрального апарату), сторожову охорону, з фондами матеріального постачання, кошторисами, фінансовими планами, оборотними коштами та асигнуваннями з бюджету.

Управління в справах будівництва і архітектури виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих, відділи в справах будівництва і архітектури виконкомів обласних і Севастопольської міської Рад депутатів трудящих, управління головних архітекторів міст з виробничим персоналом (техбюро) одночасно підпорядкувати Міністерству будівництва УРСР.

9. До видання спеціальних вказівок про взаємовідносини між загальнобудівельними організаціями раднаргоспів і місцевих Рад депутатів трудящих та спеціалізованими будівельними і монтажними організаціями Міністерства будівництва УРСР керуватися інструктивними вказівками по укладанню субпідрядних договорів на проведення спеціальних робіт, затвердженими наказом № 70 від 21 лютого 1956 року колишнього Міністерства будівництва СРСР.

Дозволити Міністерству будівництва УРСР включати в план і обсяг робіт, що виконуються, вартість нестандартного устаткування і технологічних металоконструкцій, які виготовляються його організаціями на будівельних площадках, без вартості вузлів і деталей заводського виготовлення.

10. Управління по монтажу підприємств чорної металургії — «Укрметалургмонтаж» та «Укрстальконструкція» Міністерства будівництва УРСР створити на базі головних управлінь «Головспецмонтаж» та «Головбудконструкція» Міністерства будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості УРСР, розмістивши їх в м. Дніпропетровську.

Раднаргоспу Дніпропетровського економічного адміністратив-

ного району (т. Тихонову) надати Міністерству будівництва УРСР в місті Дніпропетровську службові приміщення колишніх головних управлінь «Головспецмонтаж» та «Головбудконструкція» для розміщення управлінь «Укрметалургмонтаж» та «Укрстальконструкція».

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 8 липня 1957 р., № 677.

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 8 липня 1957 року № 677

СТРУКТУРА

центрального апарату Міністерства будівництва Української РСР

Міністр і заступники Міністра
Планово-виробниче управління
Технічне управління
Відділ планування і забудови населених пунктів
Відділ експертизи проектів і кошторисів
Відділ технічної інформації, видавництва і зв'язку з закордоном
Державна інспекція архітектурно-будівельного контролю
Відділ механізації будівельно-монтажних робіт
Транспортний відділ
Фінансовий відділ
Центральна бухгалтерія
Відділ кадрів, праці і заробітної плати
Перший відділ
Адміністративно-господарський відділ
Управління проектних організацій «Укрбудпроект»

Госпрозрахункові управління

1. Управління по монтажу технологічного устаткування на підприємствах металургійної промисловості «Укрметалургмонтаж»
2. Управління по монтажу металоконструкцій і збірного залізобетону «Укрстальконструкція»
3. Управління по монтажу технологічного устаткування і спецроботах «Укрпромспецмонтаж»
4. Управління електромонтажних робіт «Укрелектромонтаж»
5. Управління санітарно-технічних робіт «Укрсантехмонтаж»
6. Управління матеріально-технічного постачання «Укрбудпостач»

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

140 Про міжколгоспний і міжрадгоспний страхові фонди *

Рада Міністрів УРСР відмічає, що з боку окремих облвиконкомів та міністерств не приділяється належної уваги справі своєчасного надходження зерна в міжколгоспний і міжрадгоспний страхові фонди по чергових внесках і поверненню в установлені строки одержаних позичок.

Ворошиловградська і Кіровоградська області в 1956 році не виконали завдань по надходженню зерна в міжколгоспний страховий фонд по чергових внесках і не повернули позички, одержаної колгоспами, в той же час в цьому році зерно одержують в позичку не тільки з надходження в страхфонд області, а також і за рахунок інших областей.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Прийняти пропозиції Міністерства сільського господарства УРСР і облвиконкомів про встановлення на 1957 рік завдання по черговому внеску зерна до міжколгоспного страхового фонду з урахуванням виконання завдань по чергових внесках за попередні роки, зарахованої до страхфонду насінної позики 1947—1948 років та повернення зерна, одержаного в порядку позички з міжколгоспного страхфонду, в кількості по областях, згідно з додатком № 1.

2. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконкоми вжити необхідних заходів до того, щоб в 1957 році забезпечити нарівні з хлібозаготівлями повне повернення всіх позичок, одержаних з міжколгоспного і міжрадгоспного страхових фондів, та виконання кожним колгоспом і радгоспом завдань по черговому внеску зерна.

3. Надати право облвиконкомам відпускати з відома Ради Міністрів УРСР у позичку колгоспам частину зерна із створеного в області міжколгоспного страхфонду за рішенням облвиконкомів. При цьому до виконання завдань по чергових внесках і погашення заборгованості по позичках, одержаних колгоспами з міжколгоспного страхфонду, — відпускати позичку в межах 20% фактично створеного страхфонду, а після виконання цих завдань, — в межах 40% створеного в області міжколгоспного страхфонду.

При потребі відпуску більше 40% від створеного страхфонду, видача позичок провадиться за постановою Ради Міністрів УРСР.

4. Дозволити Міністерству сільського господарства УРСР та Раднаргоспам по підприємствах, що мають радгоспи, які внесли зерно в міжрадгоспний страховий фонд, починаючи з 1957 року, за наказом по міністерству (розпорядженням Раднаргоспу) використовувати до 20 процентів зерна, внесеного радгоспами в міжрад-

* Публікується без додатку № 1.

госпний страховий фонд, а після виконання ними завдань по чергових внесках і погашення заборгованості по одержаних позичках під урожай поточного року використовувати до 40 процентів зерна, внесеного в міжрадгоспний страхфонд.

5. Зобов'язати облвиконкоми, Міністерство сільського господарства УРСР та Міністерство хлібопродуктів УРСР встановити контроль за правильним використанням зерна, що буде відпускатися колгоспам та радгоспам у позичку, і за своєчасним поверненням одержаних позичок в міжколгоспний та міжрадгоспний страхові фонди.

6. Відповідно до встановлених пунктами 3 і 4 цієї постанови змін в порядку використання зерна з міжколгоспного та міжрадгоспного страхових фондів, затвердити Положення про міжколгоспний і міжрадгоспний страхові фонди, згідно з додатками №№ 2 і 3, замість нині діючих Положень.

7. Міністерству хлібопродуктів УРСР, Міністерству сільського господарства УРСР та облвиконкомам — проінвентаризовану і стверджену документами заборгованість по насінній позиції 1947—1948 років та зерно, внесене по чергових внесках і одержане в позичку з міжколгоспного страхового фонду по колгоспах, на базі яких організовані радгоспи, зарахувати як надходження і одержання позички з міжрадгоспного страхового фонду по радгоспах Міністерства сільського господарства УРСР та відповідних Раднаргоспів, яким передані документи по цих колгоспах.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 11 липня 1957 р., № 715.

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 11 липня 1957 року № 715

ПОЛОЖЕННЯ

про міжколгоспний насінний, продовольчий і фуражний страховий фонд
колгоспів Української РСР

І. Загальні положення

1. З метою подання допомоги колгоспам у випадках, коли через стихійне лихо (посуха, градобій, вимокання, вимерзання та інше) вони не можуть забезпечити себе власним насінням для виконання планів посіву, громадське тваринництво — кормами, а колгоспників — продовольчим зерном, створюється за згодою загальних зборів колгоспників колгоспів Української РСР міжколгоспний насінний, продовольчий і фуражний страховий фонд, який скорочено іменується «Міжколгоспний страхфонд».

2. Міжколгоспний страховий фонд є соціалістичною (громадською) власністю всіх колгоспів Української РСР, що охороняється Законом, і може бути ліквідований тільки за постановами загальних зборів колгоспників не менше $\frac{2}{3}$ колгоспів Української РСР, які беруть участь у створенні цього фонду. Після ліквідації міжколгоспного страхфонду зерно повертається колгоспам.

3. Міжколгоспний страхфонд утворюється шляхом безоплатного відрахування колгоспами Української РСР до цього фонду в степових і лісостепових районах по 10 кілограмів, а в поліських районах і районах західних областей — по 7 кілограмів зерна продовольчих, круп'яних, бобових і фуражних культур з кожного гектара загальної посівної площі відповідної зернової культури.

За дозволом облвиконкомів колгоспи, які не мають можливості провадити внески зерна відповідної культури можуть здавати інші зернові культури за еквівалентами заміни, що діють при державних заготівлях хліба.

4. Внески зерна в міжколгоспний страхфонд провадяться щороку протягом п'яти років, починаючи з урожаю 1955 року. Колгоспи за своїм розсудом можуть скоротити цей строк і провести внески належного з них зерна в міжколгоспний страховий фонд в більш короткий строк.

Колгоспам, які зазнали стихійного лиха, може надаватися відстрочка внесків за дозволом облвиконкомів.

5. Безпосередня робота по організації здачі зерна в міжколгоспний страхфонд покладається на Міністерство сільського господарства УРСР та його місцеві органи.

6. Приймання і зберігання зерна міжколгоспного страхфонду, відпуск його, а також проведення обліку та звітності по цих операціях покладаються на Міністерство хлібопродуктів УРСР та його місцеві органи.

II. Порядок внесків зерна до міжколгоспного страхфонду

7. Щорічний розмір внесків зерна до міжколгоспного страхфонду визначається по колгоспах машинно-тракторними станціями, по районах — обласними управліннями сільського господарства і по областях — Міністерством сільського господарства УРСР, відповідно до прийнятих колгоспами планів посіву окремих зернових культур і встановлених норм внесків з гектара.

8. Зерно, яке здається колгоспами до міжколгоспного страхфонду, повинно бути якістю не нижче обмежувальних кондицій, встановлених по державних заготівлях.

9. Зерно, яке підлягає здачі до міжколгоспного страхфонду, доставляється колгоспами на найближчий пункт Укрголовзерна своїми засобами і за свій рахунок, але не пізніше 31 грудня кожного року.

Зерно, що здається до міжколгоспного страхфонду, повинно супроводжуватись накладними колгоспів.

10. Визначення якості зерна, що здається колгоспами до міжколгоспного страхфонду, зважування, оформлення приймання і зарахування зерна провадиться в такому ж порядку, як і при державних заготівлях.

III. Порядок подання допомоги колгоспам з міжколгоспного страхфонду

11. Відпуск частини зерна із створеного в області міжколгоспного страхового фонду колгоспам в позиčku з відома Ради Міністрів УРСР провадиться за рішенням облвиконкомів. При цьому до виконання завдань по чергових внесках і погашення заборгованості по позичках, одержаних колгоспами з міжколгоспних страхфондів, — відпускати позиčku в межах 20 процентів фактично створеного страхфонду, а після виконання цих завдань — в межах 40 процентів створеного в області міжколгоспного страхового фонду.

При потребі відпуску більше 40 процентів від створеного страхового фонду, видача позичок провадиться за постановою Ради Міністрів УРСР.

12. Допомога зерном з міжколгоспного страхфонду подається у вигляді поворотних позичок лише колгоспам, які приймають участь у створенні цього фонду.

Колгоспи, які одержали зерно в позичку з міжколгоспного страхфонду, зобов'язані використати його тільки за прямим призначенням.

13. Потреба в позичці з міжколгоспного страхфонду для окремих колгоспів визначається машинно-тракторними станціями.

Свої пропозиції МТС подають на розгляд обласних управлінь сільського господарства, які порушують клопотання перед облвиконкомом або Міністерством сільського господарства УРСР.

При нестачі в області зерна в міжколгоспному страховому фонді для відпуску в позичку колгоспам, облвиконком за погодженням з Міністерством сільського господарства УРСР звертається з проханням до іншої області, яка має можливість подати допомогу, і після згоди останньої порушує клопотання перед Радою Міністрів УРСР про відпуск зерна в позичку за рахунок цієї області.

14. Позички зерна з міжколгоспного страхфонду відпускаються на умовах повернення з нарахуванням 10 центнерів натурою на кожні 100 центнерів відпущеної позички.

15. При відпуску позичок Укрголовзерно відбирає від колгоспів позичкові зобов'язання за затвердженою Міністерством сільського господарства УРСР та Міністерством хлібопродуктів УРСР формою; зазначені зобов'язання зберігаються в справах пунктів як документи суворої звітності.

16. Повернення позичок провадиться однойменними культурами, але не пізніше 31 грудня того року, під урожай якого видані позички.

При поверненні позичок колгоспами може провадитися заміна одних зернових культур іншими зерновими культурами за еквівалентами заміни, що застосовуються при хлібозаготівлях.

Колгоспам, які не мають можливості повернути позичку зерна в міжколгоспний страховий фонд, за дозволом облвиконкомів може надаватися відстрочка.

У випадку несвоечасного повернення позичок нараховується пеня натурою в розмірі 0,5 процента за кожні 10 днів прострочки здачі зерна після 31 грудня.

17. Грошові кошти, які утворюються від реалізації натуральних нарахувань зерна при поверненні позичок, використовуються на покриття видатків пунктів Укрголовзерна, зв'язаних з прийманням, зберіганням і відпуском зерна міжколгоспного страхфонду.

18. Міністерство хлібопродуктів УРСР доповідає Раді Міністрів Української РСР про кількість зерна, прийнятого до міжколгоспного страхового фонду, а також про надходження грошових сум від реалізації натуральних нарахувань зерна та витрати їх на приймання, зберігання і відпуск зерна міжколгоспного страхового фонду.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 11 липня 1957 року № 715

ПОЛОЖЕННЯ

про міжрадгоспний насінний страховий фонд радгоспів Української РСР

1. З метою подання допомоги радгоспам, коли через стихійне лихо (посуха, градобій, вимерзання, вимокання та ін.) вони не можуть забезпечити себе власним насінням для виконання планів посіву ярих та озимих культур, створюється міжрадгоспний насінний страховий фонд.

2. Міжрадгоспний насінний страховий фонд створюється протягом п'яти років, починаючи з урожаю 1956 року, в обсязі річної потреби радгоспів у насінні ярих та озимих культур, шляхом щорічного внесення радгоспами в цей фонд насіння в кількості двадцяти процентів до річної потреби, відповідно до площі посіву кожної культури. Міжрадгоспний страховий фонд зберігається на пунктах Укрголовзерна в кількості за визначенням Міністерства сільського господарства УРСР та Раднархозів по підприємствах, які мають радгоспи.

3. Зерно, яке здаватиметься на пункти Укрголовзерна до страхового фонду радгоспами, повинно відповідати базисним заготівельним кондиціям і супроводжуватися сортовими документами.

4. Зерно, яке підлягає здачі до міжрадгоспного страхфонду, доставляється радгоспами на найближчий пункт Укрголовзерна своїми засобами і за свій рахунок не пізніше 15 грудня кожного року.

5. Приймання і зберігання насіння міжрадгоспного страхфонду, облік і звітність по операціях, зв'язаних з відпуском і надходженням насіння, покладається на Міністерство хлібопродуктів УРСР.

6. Міністерство сільського господарства УРСР та Раднархозу по радгоспах підприємств, які здали на пункти Укрголовзерна для зберігання насіння страхового фонду, виплачують грошми вартість витрат, зв'язаних з прийманням, зберіганням і відпуском насіння, по встановлених для Укрголовзерна нормах.

7. Міністерство фінансів УРСР виділяє Міністерству сільського господарства УРСР та Раднархозам для радгоспів підприємств оборотні кошти в розмірі річної вартості міжрадгоспного страхового фонду.

8. Насіння міжрадгоспного страхового фонду, що зберігається на пунктах Укрголовзерна, в разі потреби відпускається за наказом Міністра сільського господарства УРСР, розпорядженням Раднархозу по підприємствах, що мають радгоспи, які внесли зерно в міжрадгоспний страховий фонд, до 20 процентів зерна, внесеного радгоспами в міжрадгоспний страховий фонд, а після виконання ними завдань по чергових внесках і погашення заборгованості по одержаних позичках під урожай поточного року — до 40 процентів зерна, внесеного в міжрадгоспний страховий фонд.

9. Насіння ярих та озимих культур, що видається радгоспам з міжрадгоспного страхового фонду, забезпечується Укрголовзерном документами про сортові та посівні якості.

Насіння повертається радгоспами на пункти Укрголовзерна з урожаю поточного року. При поверненні насіння допускається заміна одної культури іншою за встановленими еквівалентами заміни.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

141 Про зустрічний продаж промислових товарів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини

Існуюча практика закупок сільськогосподарських продуктів доводить, що укладання заготовлювачами на місцях договорів досі провадилось без урахування можливостей своєчасно розраховуватися з колгоспами та індивідуальними здавальниками сільськогосподарських продуктів. Норми зустрічного продажу промислових товарів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини не були пов'язані з ринковими фондами товарів, у зв'язку з чим утворилась велика заборгованість колгоспам і населенню по зустрічному продажу промислових товарів, і це викликало незадоволення населення та в певній мірі стримувало проведення закупок сільськогосподарських продуктів.

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 5 квітня 1957 року № 362 «Про зустрічний продаж промислових товарів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини», з метою впорядкування справи зустрічного продажу промислових товарів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити з 1 серпня 1957 року такі норми зустрічного продажу промислових товарів при зверхпланових державних закупках м'яса і молока у колгоспів і закупок у колгоспників, робітників і службовців: на 100 крб. вартості проданих понад план м'яса і молока продавати на 50 крб. промислових товарів, з них на 20 крб. товарів виробничо-господарського призначення і на 30 крб. товарів особистого споживання, в асортименті — за погодженням зі здавальниками.

2. Залишити діючі норми зустрічного продажу товарів при заготівлях і закупках яєць, вовни, шкіри, хутровини, хутрової сировини, каракуля і смушків, цукрових буряків, олійного насіння, ефіроолійних культур, маку, ворсувальної шишки і шовкових коконів.

3. В зв'язку з обмеженістю фондів товарів для зустрічного продажу при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини, зустрічний продаж промислових товарів при державних заготівлях і закупках зерна, льону-волокна, льону-насіння, конопель — волокна і стебла, конопленасіння, картоплі, овочів, цибулі, баштанних культур, тютюну, махорки, хмелю, фруктів і винограду з 1 серпня 1957 року не провадити.

4. Зобов'язати Укоопспілку та облвиконкоми, в зв'язку з переглядом норм продажу промислових товарів при державних заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини та виключенням окремих видів цих продуктів і сировини з переліку товарів, що підлягають отоварюванню, погасити протягом 1957 року всю заборгованість колгоспам і населенню по зустрічному продажу про-

мислових товарів при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини за минулі роки і надалі не допускати заборгованості за здані сільськогосподарські продукти і сировину в 1957 році, встановивши дійовий контроль за реалізацією промислових товарів по цільовому призначенню.

5. Покласти відповідальність на виконкоми обласних Рад депутатів трудящих за правильне використання промислових товарів, виділених для зустрічного продажу колгоспам та індивідуальним здавальникам при заготівлях і закупках сільськогосподарських продуктів і сировини, за повне покриття заборгованості колгоспам і населенню за минулі роки та недопущення цієї заборгованості надалі.

6. Доручити Укоопспілці привести укладені з колгоспами та індивідуальними здавальниками договори на 1957 рік у відповідність з нормами отоварювання, затвердженими цією постановою.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 17 липня 1957 р., № 782.

142 Про затвердження Інструкції по обліку дітей і підлітків шкільного віку в Українській РСР

З метою поліпшення організації в УРСР щорічного обліку дітей і підлітків віком від 6 до 15 років та контролю за здійсненням загального обов'язкового навчання, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити подану Міністерством освіти УРСР і Статуправлінням УРСР Інструкцію по обліку дітей і підлітків шкільного віку в Українській РСР (додається).

2. Зобов'язати виконкоми сільських районних, міських і обласних Рад депутатів трудящих Української РСР запровадити в життя з 1958 року Інструкцію, затверджену цією постановою.

3. Вважати такою, що втрачає силу з 1958 року, Інструкцію про організацію обліку дітей і підлітків віком від 6 до 15 років, які підлягають навчанню в школах, і про порядок контролю за виконанням Закону про загальне навчання, затверджену постановою Ради Міністрів УРСР від 9 серпня 1949 року № 2212.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 17 липня 1957 р., № 786.

З а т в е р д ж е н а
постановою Ради Міністрів
Української РСР
від 17 липня 1957 року № 786

ІНСТРУКЦІЯ

по обліку дітей і підлітків шкільного віку в Українській РСР

1. Загальні положення

1. З метою забезпечення охоплення загальним навчанням всіх дітей і підлітків, повсюдно на території Української РСР провадиться облік дітей і підлітків віком від 7 до 15 років включно.

Для планування контингентів учнів, які підлягають прийому в перший клас у наступному році, щороку складаються також списки дітей віком 6 років.

2. Організація обліку дітей і підлітків покладається на виконавчі комітети районних, міських, селищних і сільських Рад депутатів трудящих.

3. Облік дітей і підлітків здійснюється в межах сільських Рад, міст та інших міських поселень і адміністративних районів. Облік провадиться шляхом складання списків за формою, що додається (додаток № 1 до Інструкції). Списки можуть бути замінені картками, в яких є ті ж питання, що і в списках. Джерелом відомостей для складання списків дітей і підлітків повинні бути в сільських місцевостях — погосподарські книги сільської Ради і списки осіб, що проживають тимчасово на території сільради, а в містах — домові книги для прописки населення.

В окремих випадках, коли правильність даних зазначених джерел викликає сумнів, провадиться обхід окремих дворів або будинків і квартир.

4. На обліку повинні знаходитись всі діти і підлітки віком від 6 до 15 років, які проживають на території сільської (селищної) Ради, міста або іншого міського поселення, як ті, що навчаються у школах та інших навчальних закладах (технікумах, школах трудових резервів, школах для дітей з фізичними вадами тощо), так і ті, які ніде не навчаються, включаючи дітей і підлітків віком до 15 років включно, які закінчили початкову або семирічну школу і залишили навчання в школі.

На дітей і підлітків, які мають фізичні вади (сліпих, глухонімих, розумово-відсталих), складаються окремі списки, які використовуються в роботі по охопленню цих дітей навчанням у спеціальних школах.

5. Складання списків дітей і підлітків та внесення в них наступних змін покладається в сільських місцевостях на виконкоми сільських Рад, а в містах і селищах міського типу — на керуючих будинками, комендантів відомчих будинків, гуртожитків, директорів дитячих будинків і шкіл-інтернатів та на спеціальних уповноважених виконкомів міських і селищних Рад по будинках, що знаходяться в особистій власності громадян. Виконкоми сільських, селищних і міських Рад депутатів трудящих залучають для складання списків депутатів — членів комісій по народній освіті.

6. Списки дітей і підлітків зберігаються у виконкомах сільських, селищних і міських Рад або в райвиконкомах міст з районним поділом як документи для контролю за виконанням Закону про загальне обов'язкове навчання і як матеріал для складання звітності про це.

Кожний список, складений на дітей, що досягли 6 років, надалі використовується протягом всього періоду, аж поки дітям, внесеним у цей список, сповниться 15 років.

У список щороку вносяться зміни, які сталися в складі дітей і підлітків кожного даного року народження, тобто записуються ті, що прибули, виклю-

чаються ті, що вибули, а також робляться відмітки про навчання дітей. Списки, які внаслідок тривалого користування стали непридатними, поновлюються повністю або частково, в міру потреби.

7. Директори (завідувачі) шкіл протягом навчального року повідомляють виконком відповідної Ради (міської, селищної або сільської) про дітей, які припинили заняття в школі, для вжиття заходів. Такі повідомлення надсилаються не пізніше ніж через 5 днів після припинення учнями занять у школі.

II. Підготовчі роботи до проведення обліку

8. З метою своєчасного складання та перевірки списків дітей і підлітків шкільного віку, виконкоми районних і міських Рад зобов'язані до 1 серпня:

а) доручити виконкомам селищних і сільських Рад та органам міліції уточнити записи про дітей віком від 6 до 15 років у погосподарських і домових книгах;

б) призначити в містах і робітничих селищах уповноважених для складання списків дітей по будинках, що знаходяться в особистій власності громадян, і для перевірки списків, які подають керуючі будинками;

в) організувати інструктаж осіб, відповідальних за повноту і своєчасне проведення обліку дітей;

г) забезпечити друкування форм списку обліку дітей для вручення чистих бланків особам, які будуть провадити цей облік, і, крім того, постачати виконкомам сільських і селищних Рад бланки «Зведення обліку чисельності дітей віком 6 і 7 років на 1 вересня 195... року і дітей та підлітків віком 7—15 років, які не навчаються в школах, на початок 195... навчального року» (форма РВК № 77).

Друкування форм цієї зведеної звітності по обліку дітей здійснюється Міністерством освіти УРСР.

III. Порядок обліку дітей у сільських місцевостях

9. Виконкоми сільських Рад депутатів трудящих зобов'язані:

а) уточнити в погосподарських книгах і списках тимчасово проживаючих — записи про дітей і підлітків віком 6—15 років;

б) на основі цього уточнення, внести необхідні зміни в оригінали списків дітей і підлітків, які зберігаються в сільраді;

в) не пізніше 15 серпня скласти списки дітей, які до 1 вересня досягнуть 6-річного віку, та списки дітей, які до 1 вересня досягнуть 7-річного віку (тобто перевірити списки шестирічних, складені в минулому році), а також скласти списки тих дітей і підлітків віком 7—15 років, які не навчаються (по кожному з цих років окремо);

г) вручити не пізніше 20 серпня директору (завідувачу) кожної школи список дітей і підлітків віком 7—15 років, які повинні навчатися в даній школі.

10. Директори (завідувачі) шкіл перевіряють явку дітей і підлітків у школу, з'ясовують причини неявки і не пізніше 5 вересня подають до виконкомів сільрад списки дітей, які не з'явилися в школу, з зазначенням причин неявки. При цьому директори повідомляють також і про тих дітей, які з'явилися в школу, але не були включені в списки, складені виконкомами сільрад. Перевірка явки дітей на заняття в школу проводиться на підставі одержаних від виконкому сільради списків, а також списків учнів, що є в школі, які навчалися в ній у минулому навчальному році.

11. На основі списків дітей віком 6—7 років, які підлягають залученню до школи в поточному і в наступних навчальних роках, а також на основі одержаних від шкіл відомостей про дітей і підлітків, які не з'явилися до школи, виконком сільської Ради складає зведення по обліку чисельності дітей віком

6 і 7 років на 1 вересня та дітей і підлітків віком 7—15 років, які не навчаються в школах на початок навчального року (форма РВК № 77). Цей звіт повинен бути звірений виконкомом сільської Ради в порядку додаткового контролю зі звітом про чисельність сільського населення за відповідним віком на 1 січня (форма «С») і не пізніше 15 вересня поданий до райвиконкому.

12. Протягом навчального року виконкоми сільських Рад зобов'язані повідомляти відповідні школи про дітей шкільного віку, які прибули на проживання в даний населений пункт після початку навчального року, для вжиття школою заходів по залученню цих дітей до школи. Таке повідомлення надсилається школам не пізніше ніж через 5 днів після прибуття дитини або підлітка в даний населений пункт.

IV. Порядок обліку дітей і підлітків у містах і селищах міського типу

13. В містах і селищах міського типу органи міліції за вказівками виконкому місцевої Ради повинні перевірити до 1 серпня правильність записів у домових книгах про дітей і підлітків 6—15-річного віку і внести в книги необхідні виправлення.

14. Керуючі будинками, коменданти відомчих будинків, гуртожитків, завідувачі дитячими будинками, інтернатами типу дитячого будинку, уповноважені міськ(рай)виконкомів по будинках, що знаходяться в особистій власності громадян, на основі перевірених записів у домових книгах складають списки дітей, які на 1 вересня досягнуть 6-річного віку і списки дітей віком 7 років (тобто перевіряють списки 6-річних дітей, що складені в минулому році), а також списки тих дітей віком 7—15 років (по кожному з цих років окремо), які не навчаються, і не пізніше 15 серпня подають ці списки — в містах без районного поділу і селищах міського типу — до виконкому міської або селищної Ради, а в містах з районним поділом — до райвиконкому.

15. Виконкоми міських, районних і селищних Рад депутатів трудящих перевіряють і систематизують одержані списки дітей, які на 1 вересня досягли 7-річного віку, а також окремі по кожному року списки дітей віком 7—15 років, які не навчаються, і, після розподілу спільно з директорами (завідувачами) шкіл всіх цих дітей і підлітків для навчання по школах, не пізніше 15 серпня вручають директорам (завідувачам) відповідних шкіл списки дітей, які повинні навчатися в даній школі. Основні списки дітей і підлітків зберігаються у виконкомів Рад депутатів трудящих.

16. Директори (завідувачі) шкіл перевіряють явку дітей і підлітків у школу, з'ясовують причини неявки і не пізніше 5 вересня подають виконкому міської, районної або селищної Ради списки дітей, які не з'явилися в школу, з зазначенням причин неявки. При цьому директори повідомляють також і про тих дітей, які з'явилися в школу, але не були включені в одержані школою списки.

Перевірка явки дітей в школу провадиться на підставі одержаних від виконкомів Рад списків, а також списків, що є в школі, учнів, які навчалися в ній у минулому навчальному році.

17. На основі списків дітей 6- і 7-річного віку, які підлягають залученню до школи в поточному і в наступних навчальних роках, а також на основі одержаних від шкіл відомостей про дітей і підлітків, які не з'явилися в школи, виконком міської (міст районного підпорядкування) або селищної Ради депутатів трудящих складає зведений звіт про чисельність всіх дітей 6- і 7-річного віку на 1 вересня та дітей і підлітків віком 7—15 років, які не навчаються в школах на початок навчального року (форма РВК № 77), і подає цей звіт райвиконкому до 15 вересня.

Райвиконкоми міських районів звіт по формі РВК № 77 подають не пізніше 15 вересня до міськвиконкому.

18. Протягом навчального року керуючі будинками, коменданти відомчих будинків, гуртожитків, завідувачі дитячими будинками, школами-інтернатами зобов'язані надсилати виконкому, а останній — відповідним школам, відомості про всіх новоприбулих на проживання дітей шкільного віку для вжиття школою заходів по залученню цих дітей у дану школу. Такі повідомлення виконкомом надсилають школам не пізніше ніж через 5 днів після прибуття дитини або підлітка.

V. Порядок і строки подання підсумків обліку дітей і підлітків

19. Райвиконкоми (або за їх дорученням відділи народної освіти) складають зведений звіт за формою РВК № 77 по району з поділом на міські та сільські місцевості на основі звітів виконкомів сільських, селищних і міських Рад (міст районного підпорядкування). Міськвиконкоми міст з районним поділом складають звіт по зазначеній формі на основі звітів райвиконкомів даного міста.

Звіт райвиконкомів за формою РВК № 77 по сільських місцевостях повинен бути звірений зі звітом про чисельність сільського населення даного району, за відповідним віком, на 1 січня (форма «С»).

20. Райвиконкоми і міськвиконкоми звіти за формою РВК № 77 подають не пізніше 5 жовтня до обласного виконавчого комітету (або на адресу — за вказівками останнього). Звіт за формою РВК № 77 повинен бути підписаний головою райвиконкому (міськвиконкому) або його заступником. Копія звіту одночасно з надсилкою своєму вищестоящому органу вручається районному (міському) інспектору ЦСУ СРСР.

21. Обласні, міські (міст республіканського підпорядкування) виконкоми складають зведений звіт по області, місту за формою РВК № 77 і за дорученням Ради Міністрів Української РСР подають його 30 жовтня Міністерству освіти УРСР. Звіт за формою РВК № 77 повинен бути підписаний головою облвиконкому (міськвиконкому) або його заступником. Копія звіту надсилається Статистичному управлінню області (міста).

22. Міністерство освіти УРСР складає зведений звіт по республіці і подає його Раді Міністрів Української РСР, а копію звіту — Статистичному управлінню УРСР в строки, встановлені планом статистичних робіт по УРСР.

VI. Обов'язки районних і міських інспекторів ЦСУ СРСР

23. Районний (міський) інспектор ЦСУ СРСР зобов'язаний:

а) сприяти успішному проведенню інструктажу про порядок обліку дітей і підлітків шкільного віку, що його організовує рай(міськ)виконком для голів і секретарів виконкомів сільських і селищних Рад, керуючих будинками та інших осіб, виділених для проведення обліку дітей і підлітків;

б) своєчасно контролювати, шляхом вибіркового обслідування, роботу виконкомів сільських Рад по подвірній перевірці погосподарських книг, а також перевіряти наявність запису керуючими (комендантами) будинків у домових книгах даних про рік і місяць народження кожної дитини і підлітка;

в) перевіряти наявність в управліннях будинків (комендатурах), виконкомах сільських, селищних, міських і районних Рад депутатів трудящих інструкцій по веденню обліку, а також бланків форм для складання списків дітей і підлітків і вживати заходів до своєчасного забезпечення їх інструкціями і бланками встановленої форми;

г) перевіряти правильність складеного по району (місту) зведеного звіту за формою РВК № 77 негайно після його одержання і вживати заходів до термінового виправлення виявлених при перевірці недоліків.

Додаток: Форма списку дітей і підлітків шкільного віку і форма РВК № 77.

ЗВЕДЕННЯ

обліку чисельності дітей 6- і 7-річного віку на 1 вересня 195... року та дітей і підлітків 7-15 років, які не навчаються в школах на початок 195... — 195... навчального року

1. Чисельність дітей, яким до 1 вересня 195... року минуло:

	Міста і міські селища	Сільські місцевості	Разом
а) 6 років/народження у вересні—грудні 19... року і в січні—серпні 19... року	1		
б) 7 років/народження у вересні—грудні 19... року і в січні—серпні 19... року	2		

2. Чисельність дітей і підлітків 7-15 років, які не навчаються в школах та інших навчальних закладах, по роках народження:

Типи поселень	Вік	Роки народження	Всього не навчається в школах та інших нав- чальних закладів	З них:			Закінчили VII клас або ви- були з VIII—X класів
				Ніколи не вчи- лись у школах	Вибули з I—IV класів, не закінчи- вши IV класу	Закінчили IV клас або ви- були з V—VII класів, не закінчивши VII класу	
I. Міста і міські селища	7 років на 1 вересня 195... року	19... р. (січень—серпень)	3	4	5	6	7
	Вік на 1 січня 195... р.	8—10 років 11—13 років 14—15 років	1			X	X
		Разом					

Типи поселень	Вік	Роки народження	Всього не навчається в школах та інших навчальних закладах	З них:		
				Ніколи не вчилися у школах	Вибули з I—IV класів, не закінчили IV класу	Закінчили IV клас або вибули з V—VII класів, не закінчивши VII класу
II. Сільські місцевості	7 років на 1 вересня 195__ року	19__—р. (січень—серпень)	3	4	5	6
	8—10 років	19__—19__—рр.	1			X
	Вік на 1 січня 195__ р.	19__—19__—рр.				X
	11—13 років	19__—19__—рр.				
	14—15 років	19__—19__—рр.				
Разом		Разом				
III. Разом	7 років на 1 вересня 195__ року	19__—р. (січень—серпень)	1			X
	8—10 років	19__—19__—рр.				X
	Вік на 1 січня 195__ р.	19__—19__—рр.				
	11—13 років	19__—19__—рр.				
	14—15 років	19__—19__—рр.				
Всього		Всього				

3. Причини невідвідування школи

	Місто	Село	Разом
Кількість дітей 7—15 років, які не навчаються в школах з причин:			
Хвороби	8		
Діти сліпі	9		
Діти глухонімі	10		
Діти розумово-відсталі	11		

Підпис керівника установи
 Підпис відповідального за зведення
 Дата заповнення _____ року

(вказати прізвища розбірливо)

а) В тому числі народження у вересні—грудні 19__ року _____ чоловік.

З них: а) в містах і міських селищах _____ чоловік;

б) в сільських місцевостях _____ чоловік.

143 Про структуру Української Академії сільськогосподарських наук

На зміну п. 1 постанови Ради Міністрів Української РСР від 12 січня 1957 року № 27 «Питання Української Академії сільськогосподарських наук», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити структуру Української Академії сільськогосподарських наук, згідно з додатком.

2. Доручити Міністерству сільського господарства УРСР (т. Співаку) в 5-денний строк затвердити штатний розпис Української Академії сільськогосподарських наук відповідно до структури, затвердженої цією постановою.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 19 липня 1957 р., № 794.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 19 липня 1957 року № 794

СТРУКТУРА

Української Академії сільськогосподарських наук при Міністерстві
сільського господарства Української РСР

- I. Президія
- II. Секретаріат президії
- III. Відділення землеробства з відділами:
 - а) рослинництва
 - б) землеробства
- IV. Відділення тваринництва
- V. Відділення механізації та електрифікації сільського господарства
- VI. Відділення лісівництва, гідротехніки і меліорації
- VII. Відділення економіки та організації сільськогосподарського виробництва
- VIII. Редакційно-видавничий відділ
- IX. Відділ кадрів
- X. Перший відділ
- XI. Планово-виробниче управління
- XII. Фінансове управління
- XIII. Центральна бухгалтерія
- XIV. Бібліотека
- XV. Господарське управління

XVI. Учбова частина з підрозділами:

1. Ректорат
2. Навчальна частина
3. Відділ кадрів і спецчастина
4. Канцелярія
5. Бібліотека
6. Заочний відділ
7. Постійно-діючі курси по підвищенню кваліфікації спеціалістів сільського господарства
8. Редакція багатотиражної газети
9. Бухгалтерія
10. Відділ студентських гуртожитків
11. Відділ постачання
12. Адміністративно-господарський відділ

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко.

144 Про організаційну структуру геологічної служби Української РСР *

В зв'язку з законом «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом», з метою зміцнення державної геологічної служби СРСР, побудованої за територіальним принципом, Рада Міністрів Союзу РСР видала 5 липня 1957 року постанову за № 766 «Про організаційну структуру геологічної служби СРСР». Зазначеною постановою передбачено зосередити проведення всіх видів геологічних, геологозйомочних, гідрогеологічних, інженерно-геологічних і геофізичних робіт в територіальних геологічних управліннях та інших організаціях системи Міністерства геології і охорони надр СРСР, крім геологорозвідувальних робіт, зв'язаних з експлуатацією родовищ корисних копалин (експлуатаційна розвідка, руднична, шахтна і промислова геологія), які здійснюються безпосередньо гірничими підприємствами рад народного господарства економічних адміністративних районів.

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР «Про організаційну структуру геологічної служби СРСР», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Організувати Головне управління геології та охорони надр при Раді Міністрів Української РСР (Головгеологія УРСР).
2. Підпорядкувати Головгеології УРСР геологорозвідувальні, науково-дослідні організації і промислові підприємства, згідно з додатком № 1.

* Публікується без додатків №№ 1 і 3.

3. Підпорядкувати Щегловську і Красноармійську партії тресту «Артемвуглегеологія» Раднархозу Сталінського економічного адміністративного району, а Сергівську і Донбасантрацитову партії тресту «Ворошиловградвуглегеологія» — Раднархозу Ворошиловградського економічного адміністративного району.

Балакліївську контору буріння № 1 тресту «Укрнафтогазрозвідка» підпорядкувати Раднархозу Харківського економічного адміністративного району.

4. Затвердити структуру центрального апарату Головгеології УРСР, згідно з додатком № 2.

Встановити чисельність адміністративно-управлінського персоналу центрального апарату Головгеології УРСР — 82 чоловіка.

5. Доручити Головгеології УРСР:

а) за погодженням з Міністерством фінансів УРСР, затвердити штатний розпис центрального апарату Головгеології УРСР, передбачивши посадові оклади у відповідності з існуючими схемами посадових окладів;

б) в місячний строк опрацювати і подати на затвердження Ради Міністрів УРСР проект Положення про Головгеологію УРСР.

6. Залишити за геологорозвідувальними, науково-дослідними організаціями і підприємствами, що входять до складу Головгеології УРСР згідно з додатком № 1, службові, виробничі та жилі приміщення, зайняті цими організаціями.

7. Для розміщення центрального апарату Головгеології УРСР виділити службову площу, в кількості 630 кв. метрів, у будинку № 6 по вул. Леніна, в тому числі: 328 кв. метрів, зайнятих об'єднанням «Укрнафта», що ліквідується, і 302 кв. метрів, зайнятих Управлінням експлуатації газопроводу Дашава—Київ, яке перевести в адміністративний корпус п'ятого районного управління газопроводу Дашава—Київ.

Закріпити за Головгеологією УРСР 39-квартирний будинок об'єднання «Укрнафта» по Боєнській вулиці, № 13 (м. Київ), що будується.

8. Об'єднання «Укрнафта» Міністерства нафтової промисловості СРСР ліквідувати, передавши майно і цінності цього об'єднання Головгеології УРСР.

9. Ліквідувати об'єднання «Укргаз» Головгазу СРСР і на його базі організувати трест «Львівнафтогазрозвідка» Головгеології УРСР. Майно і цінності об'єднання «Укргаз» передати тресту «Львівнафтогазрозвідка».

10. Перейменувати Українське геологічне управління Міністерства геології і охорони надр СРСР в Київське геологічне управління з підпорядкуванням його Головгеології УРСР.

11. Прийняти до відома, що Рада Міністрів СРСР постановою «Про організаційну структуру геологічної служби СРСР»:

— встановила, що Міністерство геології і охорони надр СРСР керує всіма геологічними роботами на території СРСР через міністерства геології і охорони надр союзних республік або відповідні управління при Радах Міністрів союзних республік, а також безпосередньо підпорядкованими йому організаціями, установами і підприємствами;

— поклала на Міністерство геології і охорони надр СРСР виконання функцій по здійсненню геологічного контролю за правильним веденням всіх видів геологорозвідувальних робіт, звільнивши від виконання цих функцій Комітет по нагляду за безпечним веденням робіт у промисловості і гірничому нагляду при Раді Міністрів СРСР;

— передала геологічні організації, установи та підприємства міністерств, що ліквідуються і реорганізуються, у відання УРСР, згідно з додатком № 3.

Передачу організацій, підприємств і установ постановила провести до 20 липня 1957 року за станом на 1 січня 1957 року з встановленими для них плановими завданнями, фондами, асигнуваннями, лімітами, а також з службовими і жилими приміщеннями, інвентарем, устаткуванням, матеріалами, транспортом і виробничо-допоміжними підприємствами;

— доручила Раді Міністрів РРФСР, Раді Міністрів Української РСР і Раді Міністрів Казахської РСР розглянути разом з Міністерством геології і охорони надр СРСР і вирішити питання про підпорядкованість геологічних організацій союзно-республіканських і республіканських міністерств вказаних республік, маючи на увазі зосередження геологорозвідувальних робіт у територіальних геологічних управліннях системи Міністерства геології і охорони надр СРСР;

— зберегла в геологорозвідувальних організаціях, установах і на підприємствах, що передаються з інших міністерств і відомств в систему Міністерства геології і охорони надр СРСР, діючі умови оплати праці робітників і службовців, пільги і переваги, аж до загального упорядкування заробітної плати робітників і службовців;

— доручила Раді Міністрів союзних республік разом з Міністерством геології і охорони надр СРСР у двомісячний строк здійснити необхідні заходи по упорядкуванню мережі місцевих геологічних організацій, маючи на увазі раціональне їх розміщення і ліквідацію зайвих організацій.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 22 липня 1957 р. № 798

СТРУКТУРА

центрального апарату Головного управління геології та охорони надр при
Раді Міністрів УРСР (Головгеології УРСР)

Керівництво

1. Геологічний відділ:
 - а) підвідділ вугільної геології;
 - б) підвідділ нафти і газу;
 - в) підвідділ рудних і нерудних корисних копалин;
 - г) підвідділ геофізики;
 - д) підвідділ гідрогеології, геологічної зйомки та науково-дослідних робіт
 2. Відділ буріння
 3. Технічний відділ
 4. Відділ головного механіка
 5. Відділ геологічного контролю
 6. Відділ капітального будівництва
 7. Відділ праці і зарплати
 8. Планово-фінансовий відділ
 9. Відділ кадрів і спецроботи
 10. Відділ технічного постачання
 11. Бухгалтерія
 12. Адміністративно-господарський відділ
- Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

145 Про матеріальну відповідальність працівників, винних у розкраданні, недостачі і наднормативних втратах дорогоцінних металів, дорогоцінних каменів та інших валютних цінностей

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 11 липня 1957 року № 820:

1. Встановила, що працівники державних, кооперативних і громадських підприємств, установ і організацій та військовослужбовці, які виконують операції по купівлі, продажу, обміну, перевезенню, доставці, пересилці та зберіганню валютних цінностей (золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінних каменів, виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінних каменів, музейних експонатів з дорогоцінних металів і дорогоцінних каменів, іноземної валюти, цінних паперів і платіжних документів в іноземній валюті), винні у розкраданнях або недостачах зазначених цінностей, незалежно від притягнення їх до карної або дисциплінарної відповідальності, несуть матеріальну відповідальність у таких розмірах:

а) по золоту — з розрахунку 100 карбованців за один грам чистоти;

б) по платині та металах платинової групи, крім паладію, — з розрахунку 150 карбованців за один грам чистоти, за паладій — 54 карбованці за один грам чистоти;

в) по сріблу — з розрахунку 1 карбованець за один грам чистоти;

г) по іноземній валюті, цінних паперах та платіжних документах в іноземній валюті — в розмірі від 5 до 10-кратної (за розсудом адміністрації) їх курсової вартості, яка визначається, виходячи з курсу Держбанку СРСР на день встановлення розміру шкоди, що підлягає відшкодуванню.

Матеріальну відповідальність у зазначеному розмірі несуть також і особи, які одержали під звіт іноземну валюту, у випадках нездачі решти валюти понад суми, прийняті по звіту;

д) по дорогоцінних каменях — в 5-кратному розмірі проти прейскуранта Міністерства торгівлі СРСР на відповідні цінності, які скуповуються у населення;

е) по виробках з дорогоцінних металів і дорогоцінних каменів;

за вироби з дорогоцінних металів — по державних роздрібних цінах на ювелірні вироби;

за вироби, на які не встановлені роздрібні ціни, — в розмірах, зазначених в підпунктах «а», «б», «в» і «д» цього пункту;

за технічні алмази (за 1 карат) і вироби з них — в 10-кратному розмірі проти встановлених відпускних цін;

ж) по музейних експонатах — виходячи з оцінки експертів у кожному окремому випадку, з урахуванням історичної і художньої цінності утраченого експонату та розмірів матеріальної відповідальності, передбачених у цьому пункті.

2. Встановила, що відшкодування наднормативних втрат дорогоцінних металів, дорогоцінних каменів і технічних алмазів, якщо їх допущено внаслідок недбайливості в роботі, порушення спеціальних правил, інструкцій або невиконання розпоряджень адміністрації, провадиться в 2—3-кратному розмірі проти відпускних цін промисловості на ці цінності, але не нижче їх балансової вартості.

В тих випадках, коли дії осіб, які допустили наднормативні втрати, по своєму характеру тягнуть за собою карну відповідальність, відшкодування матеріальної шкоди провадиться в порядку, передбаченому в пункті 1 зазначеної постанови.

3. Надала Міністерству фінансів СРСР право у випадку зміни у встановленому порядку цін на дорогоцінні метали змінювати розміри матеріальної відповідальності за заподіяну шкоду, встановлені підпунктами «а», «б» і «в» пункту 1 вказаної постанови.

4. Встановила, що стягнення шкоди в розмірах, встановлених зазначеною постановою, провадиться за розпорядженням адміністрації

із заробітної плати та будь-яких інших сум, які належать працівнику від підприємства або установи, який, в разі незгоди з розпорядженням адміністрації, має право оскаржити підстави до вирахування у відповідності з пунктом «н» статті 10 Положення про порядок розгляду трудових суперечок, затвердженого Указом Президії Верховної Ради СРСР від 31 січня 1957 року (Положення додане до постанови Ради Міністрів УРСР від 25 лютого 1957 року № 167).

Відшкодування шкоди військовослужбовцями провадиться в порядку, який визначається Міністерством оборони СРСР за погодженням з Міністерством фінансів СРСР.

5. Встановила, що суми, які стягнуто на відшкодування шкоди у випадках, зазначених в постанові Ради Міністрів СРСР № 820, спрямовуються в першу чергу на покриття шкоди відповідного підприємства, установи або організації, а решта стягнутої суми зараховується в доход союзного бюджету.

6. Встановила, що накладені до видання цієї постанови штрафи за недостачу валютних цінностей у відповідності з постановою Раднаркому СРСР від 25 липня 1935 р. № 1554, перегляду не підлягають.

7. Визнала, що з виданням цієї постанови постанова Раднаркому СРСР від 25 липня 1935 року № 1554 втратила силу.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 11 липня 1957 року № 820, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, ради народного господарства економічних адміністративних районів та виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих встановити суворий контроль за виконанням постанови Ради Міністрів СРСР від 11 липня 1957 року № 820.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 23 липня 1957 р., № 817.

146 Про організацію системи матеріально-технічного постачання в Українській РСР*

Відповідно до рішення IV Сесії Верховної Ради Української РСР, для удосконалення організації матеріально-технічного постачання промислових підприємств, будов і організацій в Українській РСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

* Пункти 6—8, 11, 19, 22, 23 і додатки не публікуються.

1. Встановити, що організація і планування матеріально-технічного постачання народного господарства Української РСР провадиться Держпланом Ради Міністрів УРСР, який:

а) складає проекти зведених перспективних і поточних планів постачання матеріалів, сировини, устаткування, палива та електроенергії народному господарству Української РСР, обґрунтовує ці плани в Держплані СРСР і подає їх на затвердження Ради Міністрів УРСР;

б) здійснює керівництво плановою роботою по матеріально-технічному постачанню в раднаргоспах, міністерствах, відомствах і облвиконкомах;

в) здійснює керівництво роботою Українських головних постачальницько-збутових управлінь;

г) керує роботою по встановленню норм витрати і норм перехідних запасів матеріалів, сировини і палива в раднаргоспах, міністерствах, відомствах і облвиконкомах;

д) здійснює контроль за раціональним використанням матеріальних ресурсів у народному господарстві республіки;

е) видає розпорядження Держплану Ради Міністрів УРСР про доведення планів розподілу матеріальних фондів раднаргоспам, міністерствам, відомствам та іншим організаціям, а також про перерозподіл матеріальних фондів відповідно до ходу виконання народно-господарського плану, попередньо розглядаючи ці питання з заінтересованими раднаргоспами, міністерствами, відомствами та облвиконкомами УРСР.

2. Для організації матеріально-технічного постачання Держплан Ради Міністрів УРСР має в своєму складі відділ зведених планів постачання сировиною і матеріалами, відділ зведених планів постачання устаткуванням і комплектації, відділ організації поставок і реалізації матеріальних фондів.

3. Затвердити штати Українських головних постачальницько-збутових управлінь при Держплані Ради Міністрів УРСР, які організовані відповідно до постанови Ради Міністрів УРСР від 11 червня 1957 р. № 592, згідно з додатками №№ 1—18.

Дозволити Держплану УРСР за погодженням з Міністерством фінансів УРСР переглянути, в разі потреби, штати Українських головних постачальницько-збутових управлінь у межах затвердженої цією постановою загальної чисельності працівників і фонду заробітної плати.

4. Покласти на Українські головні постачальницько-збутові управління при Держплані Ради Міністрів УРСР:

а) складання і виконання оперативних планів матеріально-технічного постачання народного господарства та збуту фондової продукції, що виробляється в республіці, завозиться з інших респуб-

лік, а також по експортно-імпортовому плану; розміщення фондів на матеріали, сировину, паливо і устаткування по організаціях і підприємствах — поставщиках, з урахуванням забезпечення найбільш економічних і прямих зв'язків між поставщиками і споживачами;

б) складання зведених заявок на плановану (нефондовану) продукцію для всього народного господарства УРСР, обґрунтування цих заявок в союзних збутових організаціях і, за погодженням з Держпланом Ради Міністрів УРСР, складання планів розподілу лімітів планованої продукції між раднаргоспами, міністерствами, відомствами та облвиконками, а також здійснення поставки планованої продукції;

в) керівництво периферійними конторами та базами збутових органів по питаннях, зв'язаних з плануванням поставок, забезпеченням виконання плану поставок, регулюванням відвантажень, розрахунками з споживачами та поставщиками за продукцію, що постається.

5. Надати право Українським головним постачальницько-збутовим управлінням давати вказівки, за погодженням з головзбутами при Держплані СРСР, промисловим підприємствам про порядок і черговість відвантаження продукції, вносити зміни в асортимент фондованої та в плани поставки планованої продукції, встановлені міністерствами на 1957 рік, одержувати від підприємств, збутових контор, баз та інших організацій діючу звітність про виконання планів поставки продукції споживачам.

9. Покласти на Управління по постачанню і збуту раднаргоспів УРСР:

а) повну відповідальність за матеріально-технічне постачання промисловості та будівництва раднаргоспу;

б) складання заявок і планів матеріально-технічного постачання промисловості та будов, що підпорядковані раднаргоспам, фондовою і планованою продукцією та розгляд і обґрунтування цих планів у Держплані УРСР та Українських головних постачальницько-збутових управліннях;

в) підготовку до розгляду і затвердження керівництвом раднаргоспу розподілу матеріальних фондів по галузевих промислових і будівельних управліннях і трестах раднаргоспу;

г) встановлення разом з галузевими управліннями і відділами раднаргоспу норм витрат і норм перехідних запасів матеріалів, сировини та палива по підприємствах і будовах раднаргоспу з урахуванням передового досвіду і найновіших досягнень науки і техніки;

д) контроль за раціональним використанням матеріальних ресурсів і за своєчасною реалізацією фондів;

е) проведення децентралізованих заготівель матеріалів, сировини, палива та устаткування.

10. Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 26 червня 1957 року № 717, зобов'язати раднаргоспи забезпечити керівництво периферійними конторами та базами збутових органів в частині виконання ними господарських функцій, маючи на увазі, що по питаннях, зв'язаних з плануванням поставок, забезпеченням виконання плану поставок, регулюванням відвантажень, розрахунками зі споживачами і поставщиками за продукцію, що поставляється, збутові контори і бази підпорядковуються головзбутам при Держплані СРСР і Держплані УРСР, а також, що ці контори і бази обслуговують всіх споживачів у районі своєї діяльності, незалежно від їх відомчої підпорядкованості.

12. До вирішення питання про впорядкування мережі постачальницько-збутових баз дозволити Ворошиловградському, Вінницькому, Херсонському, Станіславському і Запорізькому раднаргоспам організувати по одній госпрозрахунковій базі з штатом адміністративно-управлінського персоналу кожної бази по 30 одиниць.

Раднаргоспам виділити для зазначених баз потрібні приміщення та оборотні кошти.

13. Зобов'язати облвиконкоми:

а) організувати облпостачзбути для складання планів матеріально-технічного постачання промисловості і будівництва місцевого підпорядкування, реалізації фондової та планованої продукції, для збуту продукції виробництва підприємств, підпорядкованих облвиконкому, а також для організації децентралізованих заготівель;

б) у галузевих управліннях промисловості облвиконкомів утворити органи постачання і збуту, відповідно до постанови Ради Міністрів УРСР від 12 липня 1957 року № 734.

14. Встановити чисельність адміністративно-управлінського персоналу облпостачзбутів, згідно з додатком № 19.

Облвиконкомам затвердити штатний розпис облпостачзбутів, встановивши для них посадові оклади на рівні окладів, що діють у постачальницьких організаціях місцевого підпорядкування.

15. Зберегти існуючу мережу зі штатом адміністративно-управлінського персоналу облжитлопостачторгів і управління матеріально-технічного постачання виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих.

16. Встановити, що постачання і збут по непромислових міністерствах і відомствах сільському господарству і Укрпромраді здійснюється через систему постачання і збуту, що існує в цих міністерствах і відомствах.

17. Зобов'язати раднаргоспи та облвиконкоми протягом другого півріччя 1957 року переглянути організацію постачання в трестах, комбінатах, на підприємствах і будовах, максимально спростити її.

та пристосувати до нової системи організації постачання і збуту в республіці, скоротити і здешевити існуючий апарат.

18. Збережені до кінця 1957 року розпорядженням Ради Міністрів УРСР від 28 червня 1957 року № 601 постачальницькі організації міністерств, відомств УРСР, що ліквідовані, підпорядкувати Держплану Ради Міністрів УРСР.

Міжобласні контори головпостачів міністерств УРСР і СРСР, що ліквідовані, в оперативному відношенні залишити в підпорядкуванні головпостачів, а в господарському відношенні підпорядкувати раднаргоспам, облвиконкомам і збутовим організаціям, згідно з додатком № 20.

Раднаргоспам і облвиконкомам ліквідувати зазначені контори після виконання ними функцій по реалізації фондів і договорів по поставках на 1957 рік, а приміщення, які вони займають, і бази використати при необхідності для потреб раднаргоспу або облвиконкому.

20. Звернути увагу керівників всіх існуючих постачальницьких і збутових організацій, які здійснюють свою діяльність в Українській РСР, на особливе державне значення організованої перебудови в галузі постачання і збуту в нових умовах і на їх особисту відповідальність за проведення цієї перебудови з тим, щоб було забезпечено безперебійне постачання промисловості і будівництва і було вжито всіх заходів для уникнення будь-яких недоліків в цій справі.

21. Довести до відома раднаргоспів, облвиконкомів, міністерств і відомств УРСР, що Рада Міністрів СРСР постановою від 26 червня 1957 року № 717 «Про передачу збутових органів до складу Головних управлінь по збуту при Держплані СРСР», відповідно до Закону «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом» і постанови Ради Міністрів СРСР від 22 травня 1957 року № 555 «Про структуру і штати Держплану СРСР»:

1) Передала з ліквідовуваних міністерств головним управлінням по збуту при Держплані СРСР:

а) госпрозрахункові головні управління по збуту продукції і відділи збуту з мережею збутових контор, баз, складів, магазинів та інших господарських організацій, згідно з додатком № 21.

Передача збутових органів, зазначених у додатку № 21, проводиться по балансу на 1 січня 1957 року зі всіма активами і пасивами, планами матеріально-технічного постачання та іншими зобов'язаннями по поставках, а також планами виробництва, капітального будівництва, фінансовими планами, чисельністю працівників (включаючи частину обслуговуючого персоналу міністерств), фондом заробітної плати (включаючи фонд персональних надбавок), коштори-

сом адміністративно-управлінських витрат і іншими спеціальними фондами, затвердженими на 1957 рік;

б) чисельність працівників інших структурних підрозділів, що виконують збутові та планово-розподільчі функції, з відповідним фондом заробітної плати (включаючи фонд персональних надбавок) за станом на 1 січня 1957 року.

2) Доручила Держплану СРСР подати до 1 листопада 1957 року до Ради Міністрів СРСР на затвердження проекти Положень про головзбути при Держплані СРСР, а також пропозиції по структурі, чисельності працівників і фонду заробітної плати головзбутів при Держплані СРСР, ураховуючи, що периферійна мережа збутових органів та інших господарських організацій після утворення в республіках відповідних організацій повинна бути передана у відання Рад Міністрів союзних республік і раднаргоспів економічних адміністративних районів.

3) До затвердження Радою Міністрів СРСР Положень про головзбути при Держплані СРСР:

а) запропонувала Держплану СРСР затвердити тимчасове Положення, структуру і штати головних управлінь по збуту при Держплані СРСР, передбачених постановою Ради Міністрів СРСР від 22 травня 1957 року № 555, в межах чисельності і фонду заробітної плати (включаючи фонд персональних надбавок) організацій, що передаються до складу головзбутів у відповідності з зазначеною постановою;

б) зберегла за збутовими та іншими органами, що передаються до складу головзбутів при Держплані СРСР, право давати вказівки промисловим підприємствам про порядок і черговість відвантаження продукції, вносити зміни в асортимент фондової і в плани поставки планованої продукції, встановлені міністерствами на 1957 рік, одержувати від підприємств, збутових контор, баз та інших організацій діючу звітність про виконання планів поставки продукції споживачам;

в) залишила в силі існуючий порядок розрахунків споживачів з поставщиками за поставлену продукцію, а також основні умови поставки споживачам сировини, матеріалів, палива та устаткування;

г) встановила, що периферійні контори і бази збутових органів, що передаються до складу головзбутів при Держплані СРСР, знаходяться в подвійному підпорядкуванні: головзбутам при Держплані СРСР — по всіх питаннях, зв'язаних з плануванням поставок, забезпеченням виконання плану поставок, регулюванням відвантажень, розрахунками зі споживачами і поставщиками за продукцію, що поставляється, і раднаргоспам відповідних економічних адміністративних районів — по виконанню господарських функцій.

4. Зобов'язала керівників загальносоюзних і союзно-республіканських міністерств і відомств, які виробляють промислову продукцію, виконувати збутові функції в обсязі, що здійснюється тепер їх збутовими організаціями, передбачивши в структурі і штатах цих міністерств і відомств необхідну кількість працівників для виконання збутових функцій.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко.

м. Київ, 24 липня 1957 р., № 820.

ІІІ. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

147 Розпорядження № 624-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 29 червня 1957 року № 1720 прийняла пропозицію Міністерства сільського господарства Союзу РСР про продовження на 1957 рік чинності розпорядження Ради Міністрів СРСР від 31 серпня 1955 року № 6390 (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 7 вересня 1955 року № 1012) про оплату праці робітників машинно-тракторних і спеціалізованих станцій, радгоспів і кінних заводів системи Міністерства сільського господарства СРСР.

У відповідності з вищезазначеним, зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та обласними довести до відома машинно-тракторних і спеціалізованих станцій, радгоспів і кінних заводів порядок оплати праці робітників на збиранні врожаю, передбачений розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 29 червня 1957 року № 1720, і забезпечити неухильне додержання цього порядку.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

м. Київ, 10 липня 1957 р.

148 Розпорядження № 625-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 28 червня 1957 року № 1697 встановила, що роботи машинно-тракторних і спеціалізованих станцій по вирощуванню кукурудзи, яка збирається в стадії молочно-воскової стиглості, оплачуються, починаючи з 1957 року, колгоспами продуктами тваринництва (молоком або м'ясом) за ставками, встановленими за роботи по виробництву кормів.

Міністерству сільського господарства УРСР забезпечити проведення машинно-тракторними і спеціалізованими станціями відповідного перерахунку з колгоспами за вже виконані роботи під кукурудзу, яка збиратиметься в стадії молочно-воскової стиглості, нарахувавши за ці роботи натуроплату м'ясом або молоком, замість зернових культур, і надалі додержувати порядку, встановленого розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 28 червня 1957 року № 1697.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 10 липня 1957 р.

149 Розпорядження № 626-р

З метою забезпечення постійного технічного нагляду за малопотужним моторним флотом на внутрішніх водних шляхах, зобов'язати Український республіканський комітет Всесоюзного добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту СРСР організувати в підлеглих морських учбових закладах постійно діючі комісії по технічному нагляду за моторним флотом потужністю до 25 к.с., який не є піднаглядним Інспекції річкового реєстру СРСР.

Наслідки огляду технічного стану суден оформляти актами встановленого зразка для пред'явлення їх судноплавній інспекції на реєстрацію та одержання судового свідоцтва.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 10 липня 1957 р.

150 Розпорядження № 663-р

Дозволити промислово-кооперативним артілям і кооперативним артілям інвалідів приймати інвалідів I і II груп і престарілих понад ліміти по чисельності робітників, встановлені артілям планом з праці, в межах до 10% від затвердженої планом чисельності робітників, не допускаючи при цьому перевитрат фондів заробітної плати.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 10 липня 1957 р.

151 Розпорядження № 696-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 5 липня 1957 року № 1784:

1. Зобов'язати керівників відомств УРСР і груп по завершенню роботи ліквідованих міністерств УРСР закінчити в липні 1957 року трудовлаштування працівників центрального апарату, звільнених з 1 липня 1957 року з роботи в зв'язку з ліквідацією міністерств і відомств УРСР.

Дозволити керівникам відомств і груп, як виняток, виплачувати в липні 1957 року зазначеним працівникам аж до їх трудовлаштування, але не більше ніж за один місяць заробітну плату, яку вони одержували по місцю попередньої роботи.

2. Доручити Українській республіканській Раді професійних спілок разом з керівниками груп по завершенню роботи ліквідованих міністерств УРСР уточнити склад працівників, яким після 1 липня 1957 року повинна провадитися виплата допомог з коштів соціального страхування по хворості, вагітності і родах, і забезпечити своєчасну виплату вказаних допомог за встановленими нормами.

3. Покласти на Українське республіканське управління трудових резервів Головного управління трудових резервів при Раді Міністрів СРСР трудовлаштування вивільнених з центрального апарату ліквідованих міністерств УРСР працівників, у яких тимчасова непрацездатність або відпустка по вагітності і родах закінчуються після 1 серпня 1957 року.

4. Доручити раднаргоспам Київського, Сталінського і Дніпропетровського економічних адміністративних районів УРСР виплачувати працівникам, що вивільнені із ліквідованих міністерств і відомств, у яких тимчасова непрацездатність або відпустка по вагітності і родах закінчуються після 1 серпня 1957 року, аж до їх трудовлаштування, але не більше ніж за два місяці з дня припинення виплати їм допомоги по соціальному страхуванню, 50% заробітної плати, одержуваної по місцю їх попередньої роботи, але не більше 1000 карбованців на місяць.

Міністерству фінансів УРСР передбачити виплату зазначеним працівникам за рахунок економії, одержаної в результаті перебування управління промисловістю і будівництвом.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 17 липня 1957 р.

152 Розпорядження № 698-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 27 червня 1957 року № 1681 і на додаток до розпорядження Ради Міністрів УРСР від 30 березня 1956 року № 246 (ЗП УРСР 1956 року № 5—6, ст. 65), дозволити керівникам клубних установ витрачати кошти, одержувані за рахунок внесків осіб, які навчаються в гуртках, що організуються при клубних установах, а також за рахунок надходжень від платних концертів і спектаклів художньої самодіяльності, не тільки на оплату праці керівників зазначених гуртків, але й інших працівників, що залучаються в міру потреби для роботи в гуртках клубних установ.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 17 липня 1957 р.

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
в м. Кривий Ріг, Харків

643061 III

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

Госполитиздат СССР

(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук
Технічний редактор Й. Вайншенкер
Коректор М. Тетієвський

Здано на виробництво 3/IX 1957 р. Підписано до друку 29/XI 1957 р.
Формат 60×84^{1/16}. Фіз.-друк. арк. 2,75, Обл.-вид. арк. 3,44. Тираж 7000. Зам. 022.
Ціна 1 крб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР, Київ, Володимирська, 42.

Друкарня Видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 12

31 серпня 1957 року

З М І С Т

I. Постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

153. Про утворення Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів Української РСР.
154. Про розвиток житлового будівництва в Українській РСР.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

155. Про деякі додаткові права начальника Головкинбуду при Київському міськвиконкомі.
156. Про наведення порядку у використанні земель смуги відводу автомобільних шляхів і залізниць в Українській РСР.
157. Про порядок списання в лом зношеного і непридатного для дальшого використання в народному господарстві устаткування, машин, механізмів і транспортних засобів організацій Української РСР.
158. Про оплату праці працівників науки.
159. Про порядок адміністративного виселення робітників і службовців, які припинили трудові відносини, з жилих будинків, що належать заводів поштової скринька № 11.
160. Про додаткові заходи, зв'язані з організацією роботи шкіл-інтернатів.
161. Про заходи по дальшому розвитку рибництва і рибальства на внутрішніх водоймищах Української РСР.
162. Про зниження тарифів на електричну енергію, що відпускається населенню електростанціями та електросітками, переданими у відання раднаргоспів і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих із системи колишнього Головерго Міністерства комунального господарства Української РСР.
163. Про організацію Центрального бюро технічної інвентаризації.
164. Про встановлення порядку нарахування і використання 3% відрахувань на розвиток садівництва і виноградарства.
165. Про забезпечення інкубаторно-птаховничих станцій яйцями для інкубації.
166. Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 11 серпня 1956 року № 1136 «Про заходи по дальшому підвищенню матеріального стимулювання виробництва і заготівель бавовни-сирцю».

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

167. № 793-р	172. № 895-р
168. № 804-р	173. № 900-р
169. № 838-р	174. № 909-р
170. № 859-р	175. № 914-р
171. № 860-р	176. № 915-р

1. ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

✓ 153 Про утворення Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів Української РСР

У відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 16 травня 1957 року № 531 «Про утворення Державного комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів СРСР», ЦК КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

1. Утворити Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР, в зв'язку з чим звільнити Міністерство культури УРСР від керівництва справою радіомовлення і телебачення в республіці.

2. Затвердити головою Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР т. Скачка М. А.

3. Визнати за необхідне створити в Харківській, Сталінській, Одеській, Львівській, Дніпропетровській, Кримській, Ворошиловградській і Запорізькій областях редакції радіомовлення і телебачення, а в усіх інших областях республіки — редакції радіомовлення.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 серпня 1957 року, № 933.

154 Про розвиток житлового будівництва в Українській РСР *

Центральний Комітет КП України, Рада Міністрів Української РСР, весь український народ одностайно схвалюють і гаряче вітають постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про розвиток житлового будівництва в СРСР», яка є новим виявом піклування Комуністичної партії і Радянського уряду про благо і щастя народу, про поліпшення умов його життя.

Послідовно проводячи ленінську генеральну лінію на переважний розвиток важкої індустрії, Комуністична партія і Радянський уряд ще в роки перших п'ятирічок всемірно розширювали житлове будівництво. Не припинялося житлове будівництво в країні і в тяжкі роки Великої Вітчизняної війни, а після розгрому фашистських загарбників житлове будівництво в Радянському Союзі набуло величезного розмаху і провадиться у все зростаючих розмірах.

* Публікується без додатків.

Велике житлове будівництво провадить разом з усім радянським народом і український народ. Якщо протягом першої і другої п'ятирічок за рахунок державних коштів в республіці були введені в дію житлові будинки загальною площею 12,7 млн. кв. метрів, то протягом четвертої і п'ятої п'ятирічок загальна площа збудованих на державні кошти житлових будинків становила вже 30,4 млн. квадратних метрів.

Житловий фонд міст і селищ міського типу республіки не тільки повністю відбудовано, але й значно збільшено порівняно з довоєнним. Так, у м. Києві житловий фонд на початку 1956 року майже в 1,5 раза перевищував житловий фонд 1926 року і на 20 процентів — фонд 1940 року. Тільки в 1956 році в Києві було збудовано 202 тис. кв. метрів житла, а в 1957 році будівельники, колективи підприємств і індивідуальні забудовники міста введуть в дію 280 тис. кв. метрів нової житлової площі. Значно зріс житловий фонд і в інших містах республіки. Так, у Харкові житловий фонд зріс в порівнянні з 1926 роком у 1,8 раза, в Сталіно в 5,7 раза, Воршиловграді в 3,5 раза і т. ін.

У великих розмірах розгорнулось житлове будівництво і на селі. Тільки протягом 1951—1955 років колгоспники і сільська інтелігенція збудували 460 тисяч індивідуальних житлових будинків.

Проте швидке зростання населення і випереджаючий розвиток промислового будівництва порівняно з будівництвом жител привели до відставання житлового будівництва від потреби населення, у зв'язку з чим проблема житла продовжує лишатись однією з найбільш гострих.

Незадовільна забезпеченість населення УРСР житлом є також і наслідком серйозних хиб, які ще є в житловому будівництві. Кошти, що їх виділяє держава на житлове будівництво, систематично недовикористовуються і плани введення в експлуатацію житлової площі не виконуються. Тільки за 1954—1956 роки в республіці не було використано по житловому будівництву 2 млрд. карбованців, і трудящі не одержали 2,8 млн. квадратних метрів житла. Все ще мають місце розпорошеність матеріальних і трудових ресурсів по численних об'єктах, невиправдані надмірності в проектах житлових будинків, що здорожують будівництво.

Спорудження житлових будинків індивідуальними забудовниками здійснюється в містах і селищах в недостатніх розмірах. Індивідуальне житлове будівництво ще погано забезпечується будівельними матеріалами і деталями, в багатьох випадках забудовники не одержують належної допомоги від виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, а також від керівників партійних і профспілкових організацій, підприємств і установ. Відстає від потреб також житлове будівництво в сільських місцевостях.

Темпи житлового будівництва в містах і селах також стримуються нестачею будівельних матеріалів. Тимчасом деякі обласні і міські партійні і радянські органи, промислові підприємства і будівельні організації не проявляють належної ініціативи у використанні для потреб житлового будівництва місцевих будівельних матеріалів і відходів промисловості. Тільки безтурботним ставленням до цього питання з боку Ворошиловградського, Сталінського і Дніпропетровського обкомів КП України і облвиконкомів можна пояснити те, що виробництво шлакоблоків з металургійних і котельних шлаків до цього часу організовано зовсім недостатньо, шлаки в цих областях не використовуються, для забезпечення потреб будівництва доводиться завозити велику кількість цегли. Також слабо використовуються ще в ряді областей для потреб житлового будівництва черепашник, туфи, комиш та інші місцеві матеріали.

Повільно впроваджуються у житлове будівництво прогресивні збірні конструкції заводського виготовлення, вкрай недостатньо застосовуються великоблочні і великопанельні конструкції стін, відстає розвиток заводського домобудування. Дуже серйозною хвилюючою в житловому будівництві є в багатьох випадках низька якість будівельних робіт, особливо санітарно-технічних і опоряджувальних, а також висока вартість будівництва.

Всі ці недоліки є наслідком того, що обласні, міські і районні партійні, радянські, господарські і профспілкові органи не завжди приділяють житловому будівництву необхідну увагу і недооцінюють його всенародного значення.

В справі якнайшвидшого розв'язання житлової проблеми в нашій країні величезного значення набуває патріотичний почин трудящих промислових підприємств міст Горького, Кадіївки, Харкова, Львова споруджувати понад державний план будинки власними силами, методом народної будови. Цю прекрасну ініціативу гаряче підхопили трудящі і інших міст України, які вишуковують невикористовувані матеріали і устаткування, відходи підприємств, організують виробництво будівельних матеріалів для житлового будівництва. В цьому році власними руками трудящих в містах Харкові і Дніпропетровську буде введено в дію понад план по 100 тис. квадратних метрів житла, в м. Львові — 70 тис. кв. метрів, в містах і робітничих селищах Сталінської області — 180 тис. квадратних метрів, Ворошиловградської області — 140 тис. квадратних метрів житлової площі.

Дальший розвиток житлового будівництва є одним з найголовніших завдань всіх партійних, радянських, профспілкових, господарських органів республіки, всього українського народу.

Перебудова управління промисловістю і будівництвом, зростання державних капіталовкладень у житлове будівництво, постійне

зростання матеріального добробуту трудящих створюють сприятливі умови для всемірного розвитку житлового будівництва, виявлення ініціативи на місцях, використання наявних резервів і залучення широких мас трудящих до безпосередньої участі в житловому будівництві.

На виконання постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 31 липня 1957 року № 931, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

1. Зобов'язати Держплан УРСР, раднаргоспи економічних адміністративних районів, міністерства і відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих при визначенні обсягів житлового будівництва в державних планах розвитку народного господарства виходити з необхідності ліквідації за найближчі 10—12 років нестачі житла для трудящих.

2. Встановити обсяг державного житлового будівництва на 1956—1960 рр. по введенню в експлуатацію житлових будинків у розмірі 29,5 млн. кв. метрів загальної площі, в тому числі: в 1957 році — 5,2 млн. кв. метрів, 1958 році — 5,8 млн. кв. метрів, 1959 році — 7,1 млн. кв. метрів і в 1960 році — 8,4 млн. кв. метрів, з розподілом завдання по областях і окремих містах, згідно з додатком № 1.

3. Встановити на 1956—1960 рр. обсяг житлового будівництва в містах, селищах міського типу, МТС, радгоспах і ліспромгоспах за рахунок коштів населення і з допомогою державного кредиту в розмірі 21,4 млн. кв. метрів загальної площі, в тому числі: в 1957 році — 2,5 млн. кв. метрів, 1958 році — 4,0 млн. кв. метрів, 1959 році — 5,9 млн. кв. метрів і в 1960 році — 7,7 млн. кв. метрів, з розподілом завдання по областях і окремих містах, згідно з додатком № 2.

4. Розширити обсяг будівництва житлових будинків у колгоспах силами колгоспників і сільської інтелігенції з 460 тисяч будинків у 1951—1955 рр. до 860 тисяч будинків у 1956—1960 рр., в тому числі: у 1957 році — 141 тис. будинків, 1958 році — 174 тис. будинків, 1959 році — 200 тис. будинків і в 1960 році — 234 тис. будинків.

Встановити щорічні обсяги будівництва житлових будинків для колгоспників і сільської інтелігенції по областях, згідно з додатком № 3.

5. Доручити виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, Радам народного господарства економічних адміністративних районів, міністерствам і відомствам УРСР до 15 вересня 1957 року, відповідно до пунктів 2 і 3 цієї постанови, встановити завдання підприємствам, організаціям, МТС, радгоспам і ліспромгоспам по спорудженню житлових будинків на 1956—1960 рр.

Виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих до 25 вересня 1957 року подати Держплану

УРСР план спорудження житлових будинків на 1956—1960 роки з розподілом його по містах та по міністерствах, відомствах, раднаргоспах і місцевих Радах депутатів трудящих.

6. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих до 15 вересня 1957 року, відповідно до пункту 4 цієї постанови, встановити обсяг будівництва житлових будинків для колгоспників і сільської інтелігенції на 1956—1960 рр. по кожному району і забезпечити доведення плану будівництва до кожного колгоспу.

7. Довести до відома раднаргоспів економічних адміністративних районів, міністерств і відомств УРСР, обкомів, міськкомів і райкомів КП України, виконкомів обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих, керівників підприємств і організацій, що ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР постановою від 31 липня 1957 року № 931:

а) встановили, що житлове будівництво, здійснюване безпосередньо з трудовою участю робітників та службовців підприємств і організацій, може провадитись як за рахунок асигнувань на житлове будівництво за планами капітальних вкладень, так і за рахунок інших коштів, використовуваних у встановленому порядку підприємствами і господарськими організаціями на капітальне будівництво зверх державних планів капітальних робіт, в тому числі коштів з фонду підприємства, фонду директора (начальника), фонду ширвжитку, премій за підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання та інших премій, що виділяються підприємствам і організаціям;

б) надали право керівникам підприємств та організацій:

об'єднувати кошти на вказане житлове будівництво, виділені як за рахунок асигнувань, передбачених на планове житлове будівництво, так і за рахунок спеціальних коштів, які є в розпорядженні підприємств та господарських організацій і які направляються у встановленому порядку на будівництво, здійснюване поза планом капітальних робіт;

за погодженням з профспілковими організаціями направляти в 1957—1960 рр. на фінансування житлового будівництва до 70 процентів коштів по фонду підприємства, директора (начальника) і фонду ширвжитку, а також премій, одержаних по Всесоюзному соціалістичному змагання та інших премій, що виділяються підприємству та організації, з відповідним зменшенням затрат на інші цілі за рахунок цих джерел;

провадити, починаючи з 1958 року, авансові відрахування у фонд підприємства і фонд директора (начальника) на основі балансів за перший, другий і третій квартали в розмірі 60 процентів від суми фондів, обчислюваних відповідно до діючих положень;

в) надали право міністерствам, відомствам і Радам народного господарства економічних адміністративних районів дозволяти підприємствам і господарським організа-

ціям для спорудження житлових будинків використовувати додатково зверх сум, відраховуваних у фонд підприємства, директора (начальника), до 30 процентів загальної суми надпланового прибутку, одержаного даним підприємством (організацією);

г) поширили на всі господарські організації чинність п. 3 постанови Ради Міністрів СРСР від 18 квітня 1956 р. № 492 (постанова Уряду УРСР від 29 квітня 1956 року № 477) про право здійснювати спільно з іншими підприємствами і господарськими організаціями житлове будівництво у встановленому порядку зверх коштів, виділених на цю мету за державним планом;

д) надали право промисловим підприємствам і господарським організаціям приступати до спорудження житлових будинків з трудовою участю робітників і службовців підприємства (організації), за рахунок коштів, що призначаються на фінансування будівництва, виконуваного понад план капітальних робіт, при наявності коштів не менш як 25 процентів кошторисної вартості житлового будівництва з тим, однак, щоб нагромадження необхідних коштів для завершення об'єктів будівництва було забезпечене в строк, встановлений нормами тривалості будівництва, або ж повинні бути вишукані планові джерела фінансування початого будівництва.

Заборонили керівникам підприємств і господарських організацій використання на капітальне будівництво оборотних коштів підприємств (організацій) або віднесення затрат по будівництву на собівартість вироблюваної продукції;

е) встановили, що кошториси на будівництво житлових будинків, здійснюване підприємствами і організаціями господарським способом з трудовою участю робітників і службовців підприємств і організацій, не повинні передбачати планові нагромадження, а розмір накладних витрат у кошторисах повинен бути значно знижений порівняно з діючими нормами цих витрат;

ж) дозволили раднаргоспам, міністерствам і виконкомам місцевих Рад депутатів трудящих використовувати потужності підвідомчих підприємств для виготовлення, понад встановлений план, матеріалів, деталей, виробів і устаткування, необхідних для житлового, культурно-побутового і комунального будівництва.

Встановили, що фондовані матеріали, деталі, вироби і устаткування, виготовлені понад план в порядку використання місцевої ініціативи, в першу чергу повинні направлятись на задоволення потреб житлового, культурно-побутового і комунального будівництва відповідних економічних адміністративних районів.

Рекомендували раднаргоспам, міністерствам і місцевим Радам депутатів трудящих укладати договори на взаємну допомогу будівельними матеріалами, виробами, деталями і устаткуванням, необхідними для цих цілей;

з) поклали відповідальність за організацію індивідуального житлового будівництва для робітників і службовців підприємств та установ на керівників цих організацій. Будівництво шляхів, інженерних комунікацій і ліній електропостачання на території селищ індивідуальних забудовників повинно здійснюватись за рахунок підприємств та організацій, де працюють індивідуальні забудовники, з залученням до виконання цих робіт самих забудовників.

Надали право раднаргоспам, облвиконкомам і міськвиконкомам при наявності в селищах індивідуального будівництва забудовників, що працюють в різних підприємствах і установах, об'єднувати засоби цих організацій для спорудження шляхів та інженерних комунікацій.

Рекомендували облвиконкомам і міськвиконкомам виділяти підприємствам та організаціям земельні ділянки для індивідуального житлового будівництва у вигляді селищ з розрахунком забудови їх протягом 3—5 років;

і) рекомендували підприємствам, організаціям і місцевим Радам депутатів трудящих дозволяти і заохочувати спорудження багатоквартирних житлових будинків за типовими проектами силами індивідуальних забудовників на началах трудової взаємодопомоги з збереженням прав особистої власності одного забудовника на одну квартиру.

Дозволили Міністерству фінансів СРСР видавати позички громадянам, які здійснюють спільне будівництво багатоквартирних житлових будинків, на умовах кредитування індивідуального житлового будівництва.

На доповнення до п. 1 постанови Ради Міністрів СРСР від 26 серпня 1948 р. № 3211 встановили, що земельні ділянки в селищах індивідуального будівництва відводяться підприємствам і установам з наступним закріпленням ділянок за окремими забудовниками, які працюють в цих організаціях.

В зв'язку з цим внести відповідне доповнення в пункт 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 7 вересня 1948 року № 1974 «Про індивідуальне житлове будівництво» (ЗІП УРСР 1948 р. № 17, ст. 75);

к) встановили, що при плануванні капітальних вкладень на житлове будівництво в містах, починаючи з 1 січня 1959 року, розмір необхідних коштів визначати, виходячи з середньої вартості квадратного метра житлової площі по даному місту;

л) ввели з 1 січня 1959 року планування і облік житлового будівництва в квадратних метрах житлової і корисної площі і в кількості квартир;

м) ввели з 1958 року порядок розрахунків між замовниками і підрядчиками за виконання роботи по житловому будівництву по

прейскурантних цінах за квадратний метр житлової площі для даного району.

Доручили Держбуду СРСР і Міністерству фінансів СРСР встановити порядок розрахунків за виконані роботи по спорудженню житлових будинків, який сприятиме підвищенню відповідальності за якість і скорочення строків будівництва;

н) встановили порядок, за яким виплати премій підрядним територіальним будівельним управлінням раднаргоспів та місцевих Рад депутатів трудящих за виконання плану будівельно-монтажних робіт провадиться тільки в тому разі, якщо будівельна організація виконала план введення в експлуатацію житлової площі.

8. Вважати, що одним з основних завдань підрядних територіальних будівельних управлінь Рад народного господарства і місцевих Рад депутатів трудящих є виконання державного плану по введенню в експлуатацію житлових будинків.

З метою поліпшення житлового будівництва у містах і робітничих селищах, зниження його трудомісткості і собівартості рекомендувати проводити спеціалізацію і укрупнення будівельних трестів та управлінь, а також підприємств будівельної індустрії, планомірно створювати заділи в будівництві, які забезпечували б протягом року рівномірне введення в експлуатацію житлових будинків.

9. Zobov'yazati obkomi, miskykomi i raykomi KP Ukrainy, vykonkomi oblasnykh, miskykh i rayonnykh Rad deputativ trudyayushykh, Rady narodnogo gosподарства ekonomichnykh administrativnykh rayoniv, ministerstva i vidomstva URSR shiroko rozpovsyuditi cinniy pochyn robotnykiv i sluzhbovciv pidpriemstv i organizacij Gorykogo, Kadivki, Harкова, Lyvova ta ryadu inshykh mist po budivnytstvu zhytlovykh budynkiv vlasnyimi silami, vsemirno zaokhochuvati robotnykiv, sluzhbovciv, inzhenerno-tekhnichnykh pracivnykiv do uchasti v takomu budivnytstvi, mayuchi na uvazi, sho ce e odyn z shlyakhiv zbilyshennya obsyagiv zhytloвого budivnytstva i pryskorennya vvedennya zhytlovykh budynkiv v eksplyuataciyu.

10. Zobov'yazati vykonkomi oblasnykh, Kyiv's'koyi ta Sevastopольської miskykh Rad deputativ trudyayushykh i obkomi KP Ukrainy z uchast'yu radnargospiv, ministerstv, vidomstv, kerivnykiv pidpriemstv i organizacij do 1 zhovtnya 1957 roku viznachiti i dopovisti Radi Ministriv URSR i CK KP Ukrainy obsyagi zhytloвого budivnytstva, yake bude provadyt'sya v 1958 roci zverkh derzav'nogo planu silami robotnykiv i sluzhbovciv pidpriemstv i organizacij.

11. Poklasty, pochynayuchi z 1958 roku, obov'yazky zamovnyka po zhytlovomu, kul'turno-pobutovomu i komunal'nomu budivnytstvu v mistakh, sho vykonuetsya pidryadnym sposobom, na vykonkomi miskykh Rad deputativ trudyayushykh.

12. Dozvoliti vykonkomam oblasnykh Rad deputativ trudyayushykh dlya

виконання обов'язків замовників по будівництву створити з 1 жовтня 1957 року в установленому порядку управління капітального будівництва за рахунок ліквідації і зменшення штатів технічного нагляду замовників.

При виконкомах міських Рад депутатів трудящих створити управління, відділи або групи капітального будівництва, в залежності від обсягу житлового, культурно-побутового і комунального будівництва.

Держплану УРСР разом з Міністерством фінансів УРСР, облвиконкомами та Київським і Севастопольським міськвиконкомами розробити і подати до 25 вересня 1957 року на розгляд Ради Міністрів УРСР типову структуру і штати управлінь, відділів та груп капітального будівництва облвиконкомів і міськвиконкомів в залежності від обсягів житлового, культурно-побутового і комунального будівництва.

13. Зобов'язати Держплан УРСР, Ради народного господарства економічних адміністративних районів, міністерства і відомства УРСР, керівників будов, організацій і підприємств, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, починаючи з 1958 року, щорічно передавати облвиконкомам і міськвиконкомам кошти та фонди на устаткування, що виділяються на житлове, культурно-побутове і комунальне будівництво.

14. З метою поліпшення забудови міст дозволити виконкомам міських Рад депутатів трудящих централізувати кошти, що передаються організаціями і підприємствами на житлове будівництво, використовуючи їх для побудови великих будинків.

15. Зобов'язати виконкоми міських Рад депутатів трудящих виділяти організаціям і підприємствам житлову площу в будинках, що вводяться в експлуатацію, відповідно до переданих ними капіталовкладень.

16. Зобов'язати виконкоми обласних і міських Рад депутатів трудящих, обкоми та міськкоми КП України встановити постійний контроль за житловим, культурно-побутовим і комунальним будівництвом на території області, незалежно від відомчої його підпорядкованості.

17. Зобов'язати обкоми, міськкоми, райкоми КП України, виконкоми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих, Ради народного господарства економічних адміністративних районів, міністерства і відомства УРСР, керівників підприємств і організацій подавати допомогу широкому розвитку будівництва житлових будинків на кошти робітників та службовців і з допомогою державного кредиту, маючи на увазі зростаючий бюджет населення у зв'язку з скасуванням з 1958 року передплати позики.

18. Встановити, що проектно-вишукувальні роботи по житловому, культурно-побутовому і комунальному будівництву повинні виконуватись, як правило, проектними організаціями облвиконкомів, міськвиконкомів і республіканськими спеціалізованими проектними інститутами.

19. Доручити виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих затвердити до 1 грудня 1957 року плани розміщення житлового, культурно-побутового і комунального будівництва по великих містах на 1958—1960 рр., виходячи з потреби здійснення житлового будівництва на вільних територіях, без знесення існуючих будівель і переважно великими масивами.

20. Зобов'язати міністерства, раднаргоспи, облвиконкоми та міськвиконкоми своєчасно забезпечувати технічною документацією і здійснювати будівництво комунальних об'єктів (водопроводу, каналізації, електромережі, шляхів та інших видів благоустрою) на територіях, відведених під будівництво житлових масивів.

21. Зобов'язати Міністерство будівництва УРСР:

а) закінчити розробку, силами проектного інституту «Діпроміст» та його філіалів, генеральних планів планування і забудови міст у строки, згідно з додатком № 4;

б) подати методичну допомогу облвиконкомам і міськвиконкомам в розміщенні житлового, культурно-побутового і комунального будівництва на 1958—1960 рр.;

в) забезпечити своєчасне здійснення топогеодезичної зйомки та розробку проектно-планувальної документації для розміщення житлового, культурно-побутового та комунального будівництва в містах, згідно з планами проектних робіт.

Держплану УРСР передбачати щорічно виділення для цього коштів на проектно-вишукувальні роботи, згідно з встановленими строками проведення цих робіт.

22. Починаючи з 1958 року, в житлових будинках, споруджуваних як у містах, так і в сільській місцевості, передбачати економічні впорядковані квартири для заселення однією сім'єю.

Спорудження житлових будинків здійснювати за типовими проектами.

23. Доручити Держплану УРСР, виконкомам місцевих Рад депутатів трудящих і раднаргоспам:

встановлювати найбільш доцільну кількість поверхів споруджуваних за державним планом житлових будинків на основі техніко-економічних розрахунків, приймаючи для забудови міст в основному житлові будинки висотою в 4—5 поверхів, а для невеликих міст і селищ переважно будинки на 2—3 поверхи;

організувати, починаючи з 1958 року, в необхідній кількості виго-

товлення малогабаритних меблів і вбудованого кухонного обладнання для квартир нового типу.

24. Вважати за необхідне організувати, починаючи з 1959 року, у великих містах спорудження житлових будинків із збірних крупнопанельних залізобетонних конструкцій, для чого:

а) Міністерству будівництва УРСР до 1 лютого 1958 року розробити і затвердити 2—3 економічні проекти житлових будинків з застосуванням крупнопанельних конструкцій;

б) раднаргоспам Ворошиловградського, Дніпропетровського, Запорізького, Львівського, Сталінського і Харківського економічних адміністративних районів та виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих на базі кооперування існуючих заводів збірного залізобетону та заводів, які будуються, організувати домобудівельні комбінати. Пропозиції по цьому питанню подати Держплану УРСР до 1 жовтня 1957 року.

25. З метою індустріалізації малоповерхового житлового будівництва і зниження його вартості зобов'язати Раду народного господарства Львівського економічного адміністративного району:

довести до січня 1960 року потужність Костопільського домобудівельного комбінату по виробництву деталей будинків з стінами з місцевих матеріалів для 200 тисяч кв. метрів житлової площі;

збудувати на Костопільському домобудівельному комбінаті цех по виробництву деревостружечних плит річною потужністю 25 тис. кубометрів плит;

збудувати в м. Львові завод по виробництву гіпсофібрових плит річною потужністю 300 тисяч кв. метрів плит.

Львівському раднаргоспу:

а) у двотижневий строк затвердити розподіл вищеперелічених об'єктів будівництва збірного домобудування між будівельними організаціями і встановити для цих організацій графік виконання будівельних і монтажних робіт, а також строки введення в експлуатацію окремих цехів і об'єктів;

б) з метою прискорення будівництва і введення в експлуатацію нових домобудівельних підприємств і окремих цехів організувати виготовлення конструкцій і окремих деталей будинків і споруд на діючому домобудівельному комбінаті і деревообробних підприємствах з тим, щоб забезпечити будівництва будинків і споруд шляхом збирання їх з готових елементів і конструкцій;

в) до 15 вересня 1957 року одержати від Міністерства лісової промисловості РРФСР типові робочі креслення на збірні дерев'яні конструкції і деталі, які підлягають заводському виготовленню.

Дозволити Костопільському домобудівельному комбінату до закінчення будівництва малярного цеху поставляти вікна і двері у блоках в оліфованому вигляді;

г) з метою дальшого зниження затрат праці на виготовлення будинків за рахунок механізації і автоматизації виробництва на домобудівельних підприємствах забезпечити розроблення і здійснення автоматичних ліній по підгонці і навішуванню вікон і дверей, автоматизації формування штабелів і управління сушкою, механізації відкритих і закритих складів, а також збільшення випуску комплектного устаткування для виготовлення щитових дверей;

д) до 10 вересня 1957 року подати Держплану УРСР списки устаткування і матеріалів, які необхідні для домобудівельних підприємств і цехів.

Держплану УРСР не пізніше 15 вересня 1957 року надіслати згадані списки до Держплану СРСР;

е) забезпечити одержання одного комплекту устаткування по виробництву деревостружечних плит для Костопільського домобудівельного комбінату і одного комплекту устаткування по виробництву гіпсофібрових плит сотової конструкції потужністю 300 тисяч кв. метрів на рік (при тризмінній роботі) для Львівського заводу по виробництву гіпсофібрових плит.

26. Зобов'язати Держплан УРСР:

а) передбачити в народногосподарських планах на 1957—1960 рр. виділення Львівському раднаргоспу для будівництва домобудівельних підприємств і цехів 54 млн. карбованців, в тому числі на будівельно-монтажні роботи — 36 млн. карбованців, з них: на 1957 рік — 3 млн. крб., в тому числі 2 млн. крб. на будівельно-монтажні роботи; на 1958 рік — 22 млн. крб., в тому числі 15 млн. крб. на будівельно-монтажні роботи; на 1959 рік — 26 млн. крб., в тому числі 17 млн. крб., на будівельно-монтажні роботи і на 1960 рік — 3 млн. крб., в тому числі 2 млн. крб. на будівельно-монтажні роботи;

б) забезпечити в 1957—1959 роках виділення і поставку Львівському раднаргоспу комплектного устаткування, а також основних і допоміжних матеріалів, трубопроводів, кабельної продукції, які необхідні для будівництва домобудівельних підприємств і цехів.

27. Довести до відома раднаргоспу Львівського економічного адміністративного району, що ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР постановою від 31 липня 1957 року № 931 зобов'язали проектні організації забезпечити в 1957 році виконання всіх основних проектно-вишукувальних робіт, включаючи і робочі креслення по реконструкції, розширенню і будівництву нових підприємств і цехів збірного домобудування.

Необхідну технічну документацію і робочі креслення видати не пізніше 1 жовтня 1957 року для об'єктів будівництва 1958 року, а для об'єктів будівництва 1959 року — не пізніше 1 липня 1958 року.

28. Для забезпечення необхідної якості монтажу збірних будинків та подання технічної допомоги забудовникам зобов'язати Раду

народного господарства Львівського економічного адміністративного району організувати в IV кварталі 1957 року на Костопільському домобудівельному комбінаті спеціальну групу шефмонтажників.

29. Зобов'язати раднаргоспи економічних адміністративних районів і виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити в IV кварталі 1957 року перевод деревообробних підприємств на виробництво столярних виробів нового типу (віконних блоків з спареними перепльотами, щитових дверних полотен з відходів деревини, деревиноволокнистої маси та ін.), що передбачаються новими економічними типовими проектами.

30. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих до 1 жовтня 1957 року розглянути розміщення ділянок під індивідуальне будівництво по кожному місту і в установленому порядку відвести земельні ділянки під забудову на найближчі 10—12 років. В містах, де закінчується забудова міських територій, розширити їх за рахунок прилягаючих земель.

Виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих в місячний строк подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про виділення місту Києву земельних ділянок під індивідуальну забудову за рахунок земель Київської області.

31. Зобов'язати виконкоми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих виділяти підприємствам та організаціям земельні ділянки для індивідуального житлового будівництва у вигляді селищ з розрахунком їх забудови протягом 3—5 років.

32. Доручити Держплану УРСР, з участю заінтересованих організацій, підготувати і до 15 жовтня 1957 року внести на розгляд Ради Міністрів УРСР пропозиції про зміни, які необхідно внести до положення по індивідуальному будівництву й організації житлово-будівельних колективів.

33. Зобов'язати Міністерство будівництва УРСР:

а) до 1 жовтня 1957 року відібрати з числа наявних економічні типові проекти для державного та індивідуального будівництва, враховуючи місцеві побутові і кліматичні умови, а також наявні будівельні матеріали і до кінця року видати масовим тиражем перелік відібраних та рекомендованих проектів;

б) до 1 квітня 1958 року розробити серію типових проектів 1-2-3-поверхових житлових будинків для державного та індивідуального будівництва з вбудованим устаткуванням квартир.

34. Зобов'язати Київський філіал центрального інституту типових проектів протягом IV кварталу 1957 року та I кварталу 1958 року забезпечити розповсюдження рекомендованих економічних типових проектів для державного, індивідуального будівництва, а також для спорудження житлових будинків силами робітників та службовців підприємств і організацій.

35. Зобов'язати Академію будівництва і архітектури УРСР:

а) до 1 березня 1958 року розробити і видати масовим тиражем посібник на допомогу індивідуальним забудовникам і підприємствам, що здійснюють житлове будівництво з трудовою участю робітників та службовців;

б) до 1 квітня 1958 року разом з Міністерством промисловості будівельних матеріалів УРСР та Київським раднаргоспом розробити номенклатуру блоків вбудованих шаф, кухонного і санітарно-технічного устаткування для малоповерхових будинків і кухонного устаткування для багатоповерхових будинків, а також відібрати з числа кращих зразків комплекти малогабаритних і трансформованих меблів.

36. З метою забезпечення виконання встановленого плану житлового будівництва матеріалами, будівельними деталями і обладнанням вважати за необхідне довести в 1960 році обсяг виробництва:

— стінових матеріалів до 13,00 млрд. штук умовної цегли, в тому числі: цегли — 7,3 млрд. штук, черепашнику — 5180 тис. кубометрів, крупних бетонних і силікатних блоків — 1,5 млрд. штук умовної цегли, шлакоблоків — 1,4 млрд. штук умовної цегли, ефективною цегли і блоків — 1,4 млрд. штук умовної цегли, лицьової цегли — 410 млн. штук;

— бутового каменю до 12 млн. кубометрів, щебеню — до 22 млн. кубометрів, вапна та місцевих в'язучих матеріалів — до 3 млн. тонн, гіпсу — до 1,1 млн. тонн, скла віконного — до 42 млн. кв. метрів;

— збірних залізобетонних виробів до 4,0 млн. кубометрів, в тому числі залізобетону з напруженою арматурою — 1,0 млн. кубометрів. З загальної кількості вироблюваного збірного залізобетону виготовити залізобетонних панелей — 5,3 млн. кв. метрів;

— вікон і дверей в блоках до 7,0 млн. кв. метрів, паркету до 4,0 млн. кв. метрів;

— азбошиферу до 370 млн. плиток в умовному обчисленні, м'якої покрівлі до 253 млн. кв. метрів, цементної і гончарної черепиці до 550 млн. штук;

— гіпсової сухої штукатурки до 14 млн. кв. метрів; організувати виробництво великорозмірних гіпсобетонних панелей для перегородок;

— лінолеуму до 6,5 млн. кв. метрів, плиток для підлог з синтетичної та іншої сировини до 1,7 млн. кв. метрів;

— емалевих фарб до 35 тисяч тонн, фарб тертих до 55 тисяч тонн, масляних лаків до 15 тисяч тонн, білила цинкового сухого до 20 тисяч тонн, перхлорвінілових лаків, емалей і розбавлювачів до 10 тисяч тонн, емульсійних будівельних емалей до 500 тонн;

— ванн до 260 тисяч штук, водогрійних колонок для ванн до

250 тисяч штук, раковин до 500 тис. штук, умивальників до 360 тисяч штук, унітазів до 410 тисяч штук, радіаторів до 2,36 млн. кв. метрів, опалювальних котлів до 218 тисяч кв. метрів, керамічних каналізаційних труб до 87,5 тисячі тонн, облицьовувальних глазурованих плиток до 4,18 млн. кв. метрів, метлахських плиток до 7,33 млн. кв. метрів.

37. Держплану УРСР разом з Міністерством промисловості будівельних матеріалів УРСР та Міністерством будівництва УРСР до 20 вересня 1957 року уточнити потребу і подати Раді Міністрів УРСР погоджені з раднаргоспами економічних адміністративних районів, виконками місцевих Рад депутатів трудящих, міністерствами і відомствами УРСР заходи по забезпеченню встановлених розмірів виробництва будівельних матеріалів, деталей та обладнання для виконання завдань по будівництву житлових будинків як по державному плану, так і за рахунок індивідуальних забудовників і понадпланового будівництва з трудовою участю робітників та службовців.

38. Zobov'язati Держплан УРСР разом з Міністерством промисловості будівельних матеріалів УРСР, Міністерством будівництва УРСР, раднаргоспами та облвиконками до 25 жовтня 1957 року розробити і подати Раді Міністрів УРСР заходи по розвитку бази будівельної індустрії, виробництва будівельних матеріалів, виробництва будівельних машин, механізмів та обладнання для підприємств промисловості будівельних матеріалів та будівельної індустрії, які забезпечили б виконання значно збільшених обсягів будівельних робіт в 1961—1965 роках.

39. Zobov'язati Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР в місячний строк розробити і подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про додатковий приріст потужності цементних заводів до 1960 року на 1,2 млн. тонн, з урахуванням можливостей організації виробництва комплексного обладнання цементних заводів на підприємствах Української РСР.

40. Zobov'язati Ради народного господарства економічних адміністративних районів, виконками обласних Рад депутатів трудящих, міністерства і відомства УРСР здійснити заходи по нарощуванню виробничих потужностей і введенню в дію підприємств по виробництву будівельних матеріалів, деталей та обладнання.

Держплану УРСР, раднаргоспам і виконкам місцевих Рад депутатів трудящих передбачити в народногосподарських планах на 1958—1960 рр. виділення необхідних коштів на будівництво і реконструкцію підприємств по виробництву будівельних матеріалів і деталей.

41. Zobov'язati раднаргоспи, міністерства і відомства УРСР, виконками обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих, а

також керівників підприємств та організацій забезпечувати індивідуальних забудовників матеріалами, будівельними деталями, столярними і скоб'яними виробами, санітарно-технічним обладнанням, а також подавати їм допомогу транспортними засобами з оплатою матеріалів і транспорту у встановленому порядку.

42. Зобов'язати Держплан УРСР, з участю заінтересованих раднаргоспів, міністерств, відомств і облвиконкомів, підготувати і подати Раді Міністрів УРСР пропозиції:

в строк до 15 вересня 1957 року — про значне збільшення заготівлі комишу та виготовлення комишитових виробів, а також про організацію виробництва збірних стандартних малоповерхових житлових будинків на базі виробів з комишу, силікатів та легких бетонів;

в строк до 1 жовтня 1957 року:

— про розвиток виробництва на підприємствах УРСР газового обладнання житлових будинків, приладів автоматичного управління для котельних і газорозподільних пунктів, водогрійних приладів, обладнання кухонь і санітарних вузлів, чавунних і азбоцементних труб і т. ін.;

— про організацію виробництва чавунних опалювальних котлів, душових піддонів, фаянсових ванн, керамічних радіаторів та опалювальних котлів для індивідуальних будинків;

— про організацію промислового виробництва малогабаритних і трансформованих меблів, а також блоків вбудованих шаф;

в строк до 1 грудня 1957 року — про організацію виробництва будівельно-конструктивних та оздоблювальних виробів з пластмас для житлово-цивільного будівництва.

43. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих і Ради народного господарства економічних адміністративних районів організувати широке використання відходів всіх галузей промисловості для додаткового виробництва матеріалів для житлового будівництва.

44. Зобов'язати обкоми та райкоми КП України, виконкоми обласних і районних Рад депутатів трудящих значно розширити сітку міжколгоспних будівельних організацій і підприємств і збільшити заготівлю і виробництво місцевих будівельних матеріалів, конструкцій і деталей.

45. Для забезпечення будівництва в колгоспах матеріалами довести в 1960 році рівень виробництва на міжколгоспних і колгоспних підприємствах: цегли — до 700 млн. штук, гончарної і цементно-піщаної черепиці — до 317 млн. штук, вапна — до 110 тисяч тонн та видобуток каменю до 8,0 млн. кубометрів.

Міністерству сільського господарства УРСР та виконкомам обласних Рад депутатів трудящих до 25 вересня 1957 року розробити

і подати Держплану УРСР плани виробництва вказаних матеріалів на 1958, 1959 і 1960 роки по областях.

46. Зобов'язати Держплан УРСР передбачати в народногосподарських планах на 1958—1960 роки виробництво будівельних матеріалів та деталей для потреб будівництва в колгоспах.

47. Зобов'язати Укоопспілку:

а) забезпечити в 1958—1960 рр. колгоспи та міжколгоспні організації паливом для виробництва будівельних матеріалів та деталей;

б) протягом 1957—1958 рр. відкрити 200 міжрайонних і районних крамниць для продажу колгоспам, міжколгоспним організаціям та сільському населенню будівельних конструкцій і деталей, столярних виробів, стінових та покрівельних матеріалів, вапна, алебастру та інших матеріалів, що їх виготовляють підприємства місцевої і кооперативної промисловості.

Облвиконкомам затвердити розміщення міжрайонних і районних магазинів та забезпечити виділення для них потрібних пристанційних ділянок.

48. Зобов'язати раднаргоспи і облвиконкоми подавати всебічну допомогу колгоспам і міжколгоспним організаціям в оснащенні підприємств по виготовленню будівельних матеріалів і деталей необхідним обладнанням та запасними частинами.

49. Зобов'язати Міністерство промисловості будівельних матеріалів УРСР і Міністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР виконати в 1958—1960 роках силами своїх підприємств і пересувних загонів, на договірних умовах з колгоспами і міжколгоспними організаціями, буровибухові роботи по видобутку каменю на колгоспних та міжколгоспних кар'єрах в кількості і по областях, згідно з додатком № 5.

50. Зобов'язати Вінницький, Київський, Харківський, Одеський, Львівський та Станіславський раднаргоспи забезпечувати випал цукровими заводами в період, вільний від цукроваріння, вапна для потреб будівництва в колгоспах в обсягах згідно з завданням Держплану УРСР.

51. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР:

а) до 1 січня 1958 року переглянути і переробити типові проекти житлових будинків колгоспників в бік значного зниження їх вартості та витрати дефіцитних матеріалів, звернувши особливу увагу на максимальне застосування безлісних конструкцій і місцевих будівельних матеріалів, таких як комиш, черепашник, саман та інші. Проекти видати масовим тиражем;

б) посилити керівництво будівництвом в колгоспах особливо міжколгоспними організаціями, звернувши серйозну увагу на їх виробничу і фінансову діяльність;

в) розробити і затвердити за погодженням з облвиконкомами умови на преміювання, за рахунок коштів 15 проц. відрахувань держстраху, колгоспних і міжколгоспних майстрів та інженерно-технічних працівників, які відзначались в організації виробництва глиняної черепиці.

52. Рекомендувати колгоспам:

а) подавати колгоспникам та сільській інтелігенції всебічну допомогу в будівництві житлових будинків шляхом виділення забудовникам кредитів, будівельних матеріалів, транспорту і робочої сили;

б) там, де передбачається будувати не менше 20 будинків на рік, організувати в колгоспах і міжколгоспних організаціях спеціальні будівельні бригади по будівництву житлових будинків і виділяти для цього цільовим призначенням будівельні матеріали та деталі.

В міжколгоспних організаціях організувати спеціальні підприємства для виготовлення вікон, дверей, балок, крокв та інших деталей для житлового будівництва і забезпечення ними сільських забудовників.

53. Для забезпечення колгоспних і міжколгоспних підприємств по виробництву будівельних матеріалів кваліфікованою робочою силою зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконкоми організувати в 1958 році підготовку необхідної кількості майстрів по виробництву цегли, черепиці та інших місцевих будівельних матеріалів.

54. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР:

а) організувати продаж стандартних будинків, будівельних матеріалів, виробів і деталей для індивідуального будівництва робітників та службовців через підприємства, організації і установи, де вони працюють;

б) протягом 1957 та 1958 років пристосувати і обладнати всі магазини, які торгують будівельними матеріалами та металогосподарськими товарами, для продажу стінових матеріалів, вапна, алебастру, крейди та всіх інших видів будівельних матеріалів.

55. Виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих затвердити по кожному місту списки магазинів і складів, на які покласти продаж робітникам та службовцям через підприємства, організації і установи стандартних будинків, будівельних матеріалів та виробів і деталей для індивідуального будівництва.

56. Зобов'язати виконкоми обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих розглянути відповідність діючих лісоторговельних складів по забезпеченню продажу населенню лісоматеріалів і дерев'яних деталей стандартних будинків і в разі необхідності відвести Українській конторі Головлісбудторгу Міністерства торгівлі

СРСР пристанційні ділянки для відкриття нових та поширення діючих лісоторговельних складів.

57. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР, Укоопспілку, виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, раднаргоспи організувати виготовлення і продаж індивідуальним забудовникам за їх замовленням полотен дверних, перепліотів віконних, коробок дверних та віконних, наличників, плінтусів та інших дерев'яних будівельних деталей.

58. Зобов'язати Держплан УРСР:

а) з участю Міністерства будівництва УРСР, раднаргоспів і міськвиконкомів визначити за погодженням з Держбудом СРСР та подати до 1 червня 1958 року на затвердження Ради Міністрів УРСР середню вартість квадратного метра житлової площі по Києву, Севастополю, Харкову, Дніпропетровську, Запоріжжю, Сталіно, Ворошиловграду, Одесі і Львову;

б) з участю Міністерства будівництва УРСР, раднаргоспів та облвиконкомів до 1 липня 1958 року скласти і за погодженням з Держбудом СРСР подати на затвердження Ради Міністрів УРСР порайонні преїскурантні ціни за один квадратний метр житлової площі у житлових будинках різного типу;

в) при плануванні капітальних вкладень в житлове будівництво в містах, починаючи з 1 січня 1959 року, визначати розмір необхідних коштів, виходячи з середньої вартості квадратного метра житлової площі по даному місту.

59. Зобов'язати Держплан УРСР, Статистичне управління УРСР, раднаргоспи, виконкоми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих запровадити з 1 січня 1959 року планування і облік житлового будівництва в квадратних метрах житлової і корисної площі і в кількості квартир.

60. Зобов'язати обкоми, міськкоми і райкоми КП України, Ради народного господарства економічних адміністративних районів, міністерства і відомства УРСР, виконкоми обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих, керівників та інженерно-технічних працівників будов, підприємств і проектних організацій рішуче поліпшити якість житлового будівництва і будівельних матеріалів.

Міністерству будівництва УРСР і Міністерству промисловості будівельних матеріалів УРСР з участю раднаргоспів і виконкомів обласних і міських Рад депутатів трудящих до 1 січня 1958 року розробити і подати на затвердження Раді Міністрів УРСР конкретні заходи по поліпшенню якості будівництва і будівельних матеріалів.

61. Зобов'язати виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, Ради народного господарства економічних адміністративних районів здійснити в 1958 році в обласних центрах і великих містах показове будівництво житлових

будинків по нових економічних типових проектах, яке своєю якістю, благоустроєм, планувальним і конструктивним рішенням було б на найближчі 3—5 років зразком для державного та індивідуального житлового будівництва.

Перелік об'єктів показового житлового будівництва до 1 листопада 1957 року погодити з Міністерством будівництва УРСР.

Забезпечити об'єкти показового будівництва фінансуванням з розрахунком закінчення їх будівництва в 1958 році.

Методичне керівництво показовим будівництвом, узагальнення і поширення досвіду цього будівництва покласти на Міністерство будівництва УРСР.

Міністерству будівництва УРСР провести конкурс на кращу організацію показового будівництва житлових будинків.

62. Враховуючи, що піклування про поліпшення житлово-побутових умов трудящих є найважливішою справою професійних спілок, зобов'язати Українську та обласні Ради професійних спілок, республіканські та обласні комітети профспілок:

- посилити громадський контроль за виконанням планів державного житлового будівництва;

- подавати широку допомогу в розвитку житлового будівництва на кошти підприємств з трудовою участю робітників і службовців;

- організувати соціалістичне змагання колективів будівельників за своєчасне виконання робіт по житловому будівництву і виробництву понад встановлені плани будівельних матеріалів, виробів і деталей для житлового будівництва;

- приділяти особливу увагу індивідуальним забудовникам, сприяючи їм в одержанні від місцевих Рад депутатів трудящих і підприємств необхідної матеріальної і технічної допомоги.

63. Рекомендувати обкомам, міськкомам і райкомам КП України, обласним, міським і районним Радам депутатів трудящих, республіканській, обласним Радам, республіканським і обласним комітетам профспілок розгорнути соціалістичне змагання між економічними адміністративними районами, містами, підприємствами і будівельними організаціями за краще виконання встановлених планів житлового будівництва, зниження його вартості і поліпшення якості.

64. Довести до відома обкомів і міськкомів КП України, раднаргоспів економічних адміністративних районів, виконкомів обласних і міських Рад депутатів трудящих, республіканських і обласних профспілкових організацій, керівників підприємств та будівельних організацій, що ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР постановою від 31 липня 1957 року № 931 встановили перехідні Червоні прапори Ради Міністрів СРСР, Рад Міністрів союзних республік і ВЦРПС

переможцям у соціалістичному змаганні по житловому будівництву та встановили перші, другі і треті грошові премії.

ВЦРПС доручено разом з Держбудом СРСР і Міністерством фінансів СРСР за погодженням з Радами Міністрів відповідних союзних республік затвердити Положення про соціалістичне змагання по житловому будівництву, встановивши кількість перехідних прапорів і розмір премій.

65. Зобов'язати редакції республіканських, обласних, міських та районних газет і журналів систематично висвітлювати досвід будівництва житлових будинків в містах і селах.

* *
*

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР закликають партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації та всіх працівників будов і підприємств промисловості будівельних матеріалів з честю виконати намічені плани по житловому будівництву і тим самим конкретними ділами відповісти на піклування партії і уряду про поліпшення житлових умов трудящих.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 24 серпня 1957 року, № 988.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

155 Про деякі додаткові права начальника Головкивбуду при Київському міськвиконкомі

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Надати начальнику Головкивбуду право:

1. Утворювати, реорганізовувати і ліквідувати підприємства і господарські організації системи Головкивбуду та затверджувати їх структуру і штати адміністративно-управлінського персоналу в межах чисельності робітників і службовців та фонду заробітної плати, затверджених для Головкивбуду, за погодженням, в кожному окремому випадку, з Міністерством фінансів УРСР.

2. Проводити пересування кредитів (крім асигнувань на заробітну плату та капіталовкладення) з однієї статті в іншу в межах загального кошторису адміністративно-управлінських видатків, з відповідним повідомленням про це Київського міськфінвідділу.

3. При розподілі між організаціями та підприємствами системи

Головкивбуду плану з праці залишати в своєму розпорядженні резерв чисельності робітників і фонду заробітної плати в розмірі до 2%.

4. Перерозподіляти амортизаційні відрахування, передбачені на капітальний ремонт підприємств, при умові забезпечення ремонтних робіт по об'єктах, включених в народногосподарський план.

5. Проводити в межах загального фонду заробітної плати, встановленого Главку, виплату премії робітникам, інженерно-технічним працівникам і службовцям підприємств і організацій за виконання важливих завдань, крім діючих положень про оплату праці і преміальної системи, а також видавати з цих коштів одноразову допомогу працівникам системи Головкивбуду, витрачаючи на зазначені цілі не більше 0,05% загального фонду заробітної плати по Главку.

6. Утворювати резерв для подання підприємствам і господарським організаціям тимчасової фінансової допомоги в розмірі до 3% нормативів власних оборотних коштів, встановлених річним фінансовим планом Головкивбуду.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 1 серпня 1957 року, № 846.

156 Про наведення порядку у використанні земель смуги відводу автомобільних шляхів і залізниць в Українській РСР

Рада Міністрів УРСР відмічає, що в багатьох районах шляхи ще не приведені в належний стан; вздовж шляхів ростуть бур'яни; за існуючими посадками не забезпечується необхідний догляд і охорона їх від пошкоджень і потрав. Частина земель, вилучених із смуги відводу шляхів, колгоспами і радгоспами не використовується; ця площа є розсадником бур'янів і шкідників сільськогосподарських рослин.

У створюванні вздовж шляхів посадки недостатньо впроваджуються плодові, ягідні та горіхоплідні культури.

Зазначені факти незадовільного використання земельних вгідь у смугах відводу мають місце в ряді районів Миколаївської, Одеської, Дніпропетровської, Полтавської та інших областей.

Облвиконкоми, органи прокуратури і суду зовсім слабо ведуть боротьбу з навмисними пошкодженнями і потравами пришляхових насаджень.

Надаючи виключно важливого значення упорядкуванню і повному використанню для потреб народного господарства земель у

смугах відводу шляхів, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати облвиконкоми і райвиконкоми, Міністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, Міністерство сільськогосподарства УРСР та Управління залізниць, розташованих на Україні, протягом 1957 року навести належний порядок у використанні всіх земель в смугах відводу.

2. Надати право райвиконкомам, за погодженням з шляховими органами, передавати колгоспам і радгоспам під посіви в смузі відводу шляхів всі вільні землі.

Рекомендувати колгоспам і радгоспам засівати ці ділянки такими ж культурами, якими засіватимуться суміжні землі колгоспів і радгоспів.

3. Зобов'язати радянські та сільськогосподарські органи забезпечити повне використання колгоспами і радгоспами всіх земель, переданих їм із смуги відводу шляхів.

4. Зобов'язати Міністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР, Управління залізниць, облвиконкоми і райвиконкоми:

— привести в стан, придатний для сільськогосподарського використання або заліснення, всі площі недіючих притрасових кар'єрів, розробок, розкорчовок та ін.;

— заборонити добування в смузі відводу шляхів піску, глини, жорстви тощо.

5. Міністерству автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР та Управлінням залізниць забезпечити широке впровадження у створювані пришляхові насадження плодкових, ягідних і горіхоплідних культур.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 1 серпня 1957 року, № 847.

157 Про порядок списання в лом зношеного і непридатного для дальшого використання в народному господарстві устаткування, машин, механізмів і транспортних засобів організацій Української РСР

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 4 травня 1955 року № 861, з метою наведення порядку в справі списання в лом зношеного і непридатного для дальшого використання в народному господарстві устаткування, машин, механізмів і транспортних

засобів організацій республіки, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити порядок, за яким списання в лом зношеного і непридатного для дальшого використання в народному господарстві устаткування, машин, механізмів і транспортних засобів організацій УРСР провадиться по актах затверджених:

а) з первісною вартістю кожної одиниці від 5,0 тис. карбованців і вище — головами раднаргоспів, міністрами, керівниками центральних установ, відомств УРСР та облвиконкомами;

б) з первісною вартістю кожної одиниці до 5,0 тис. карбованців — начальниками управлінь, керуючими трестами, директорами підприємств, науково-дослідних інститутів та учбових закладів.

2. Міністерствам і відомствам Української РСР, за погодженням з Держпланом Ради Міністрів УРСР, видати інструкцію про порядок списання в лом зношеного і непридатного для дальшого використання в народному господарстві устаткування, машин, механізмів і транспортних засобів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 2 серпня 1957 року, № 849.

158 Про оплату праці працівників науки

З метою упорядкування заробітної плати працівників науки, підвищення їх матеріальної заінтересованості в результатах наукових досліджень та усунення наявних надмірностей в оплаті праці деяких категорій наукових працівників, Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 5 червня 1957 року № 660:

1) Встановила з 1 липня 1957 року:

а) посадові оклади керівному складу академій наук, а також оклади за вчене звання дійсного члена і члена-кореспондента академій наук в розмірах, згідно з додатком № 1;

б) посадові оклади керівному і професорсько-викладацькому складу вищих учбових закладів у розмірах, згідно з додатком № 2;

в) посадові оклади керівним і науковим працівникам науково-дослідних установ у розмірах, згідно з додатком № 3.

2) Встановила по оплаті праці працівників науки три категорії науково-дослідних установ і вищих учбових закладів.

До першої категорії віднесено науково-дослідні установи, що розробляють особливо важливі наукові проблеми, які мають загальнодержавне значення.

До другої категорії віднесено науково-дослідні установи, що розробляють проблеми, які мають велике значення для провідних галузей народного господарства і розвитку культури.

До третьої категорії віднесено всю решту науково-дослідних установ.

При визначенні категорії вищих учбових закладів ураховується значення галузі народного господарства і культури, для яких готує кадри даний вищий учбовий заклад, і кількість студентів.

Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати доручено спільно з Академією наук СРСР, Міністерством вищої освіти СРСР і Міністерством фінансів СРСР, а також з залученням заінтересованих організацій визначити до 1 липня 1957 року категорії науково-дослідних установ і вищих учбових закладів, маючи на увазі, що при віднесенні їх до категорій, як правило, не повинно бути допущено підвищення посадових окладів працівників науки.

3) Надала право керівникам підприємств і організацій встановлювати для інженерно-технічних працівників і спеціалістів, які мають вчені ступені і працюють за своєю спеціальністю безпосередньо на підприємствах промисловості, транспорту, зв'язку, сільськогосподарства і будовах, а також в особих і спеціальних конструкторських бюро і центральних науково-дослідних лабораторіях, надбавку до їх основного окладу: докторам наук — в розмірі 1000 карбованців і кандидатам наук — 500 карбованців на місяць.

4) Встановила, що в кошторисах науково-дослідних установ і науково-дослідних секторів вищих учбових закладів повинен передбачатися фонд для преміювання працівників науки за успішне вирішення наукових проблем і впровадження наукових і технічних досягнень у виробництво.

Зазначений преміювальний фонд повинен створюватись у розмірі до 3 процентів фонду заробітної плати науково-дослідних установ і науково-дослідних секторів вищих учбових закладів (з тематики робіт, що фінансуються за рахунок бюджету, і тематики робіт, що виконуються по господарських договорах).

Академії наук СРСР, Міністерству вищої освіти СРСР, а також заінтересованим організаціям запропоновано опрацювати положення про преміювання працівників науки науково-дослідних установ і вищих учбових закладів і ввести їх в дію за погодженням з Державним комітетом Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати.

5) Т а є м н о.

6) Надала право керівникам науково-дослідних установ і вищих учбових закладів дозволяти платне сумісництво керівним працівникам і старшим науковим співробітникам, які мають вчені ступені або

звання, а також професорам і доцентам тільки в одному підприємстві, науково-дослідній установі або вищому учбовому закладі, включаючи роботу в науково-дослідних секторах вищих учбових закладів, з виплатою не вище 50% окладу по суміщеній посаді.

7) Встановила, що керівному складу вищих учбових закладів (директорам і їх заступникам) оплата за керівництво кафедрою не провадиться, а оплата за педагогічну роботу провадиться з розрахунку погодинних ставок.

Доручено Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати спільно з Міністерством вищої освіти СРСР в місячний строк встановити новий порядок оплати праці деканів і заступників деканів факультетів вищих учбових закладів.

8) З метою залучення в науково-дослідні установи висококваліфікованих спеціалістів, які мають великий досвід роботи на виробництві, але не мають учених ступенів, дозволила, як виняток, при зарахуванні їх на посади директорів інститутів, їх заступників, завідуючих відділами, лабораторіями і секторами науково-дослідних установ призначати цим працівникам на період до трьох років оклади в розмірах, передбачених в додатку № 3 для кандидатів наук, які займають відповідні посади.

Встановила, що витрати, зв'язані з виплатою різниці між окладами, які виплачуються зазначеним працівникам, і окладами, передбаченими для працівників, що не мають учених ступенів, не повинні перевищувати одного процента фонду заробітної плати науково-дослідної установи.

9) Доручила Юридичній комісії при Раді Міністрів СРСР підготувати спільно з заінтересованими організаціями і подати в Раду Міністрів СРСР перелік постанов і розпоряджень Уряду, що втратили силу в зв'язку з виданням зазначеної постанови.

На виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 5 червня 1957 року № 660 «Про оплату праці працівників науки», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Ввести з 1 липня 1957 року в усіх науково-дослідних установах і вищих учбових закладах Української РСР посадові оклади керівному, науково-дослідному і професорсько-викладацькому складу у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 5 червня 1957 року № 660.

2. Зобов'язати міністерства, відомства і ради народного господарства економічних адміністративних районів, які мають в своєму підпорядкуванні науково-дослідні установи і вищі учбові заклади, подати Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати пропозиції про віднесення науково-дослідних установ і вищих учбових закладів до першої, другої або третьої категорії.

3. Довести до відома міністерств, відомств УРСР і раднаргоспів економічних адміністративних районів, що Державний комітет Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати, на виконання пунктів 1 і 7 вищезазначеної постанови Ради Міністрів СРСР:

а) відніс науково-дослідні установи до категорій по оплаті праці працівників науки, згідно з додатком № 4;

б) встановив професорсько-викладацькому персоналу за виконання обов'язків деканів і заступників деканів факультетів вищих учбових закладів оплату в процентах до посадового окладу по основній посаді у вищому учбовому закладі: декану факультету — 35%, заступнику декана факультету — 30% (постанова Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати від 13 липня 1957 року № 175).

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 7 серпня 1957 року, № 872.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 5 червня 1957 р. № 660

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 серпня 1957 року № 872

ПОСАДОВІ ОКЛАДИ

керівного складу академій наук і оклади за звання дійсного члена
і члена-кореспондента академій наук

Посада, вчене звання і ступінь	Академія наук СРСР	Академії наук союзних республік, Бессоюзна академія сільськогос- подарських наук ім. Леніна, ака- демії сільськогосподарських наук союзних республік, академії бу- дівництва і архітектури СРСР та Української РСР, Академія ми- стецтва СРСР, Академія медичних наук СРСР, Академія педагогіч- них наук РРФСР
<i>1. Посадові оклади</i>		
Президент	12000	9000
Віце-Президент	10000	7000
Головний вчений секретар президії академії	10000	7000
Член президії академії	8000	6000
Академік — секретар відділу академії	8000	6000

Посада, вчене звання і ступінь	Ака- демія наук СРСР	Академії наук союзних республік, Всесоюзна академія сільськогос- подарських наук ім. Леніна, ака- демії сільськогосподарських наук союзних республік, академії бу- дівництва і архітектури СРСР та Української РСР, Академія ми- стецтв СРСР, Академія медичних наук СРСР, Академія педагогіч- них наук РРФСР
Учений секретар відділу або ради академії, заступник головного уче- ного секретаря президії академії, які мають учений ступінь:		
доктора наук	4200	3500
кандидата наук	3200	2500
Керівник філіалу або голова ради академії, які мають учений ступінь:		
доктора наук	7000	5000
кандидата наук	5000	4000
Заступник керівника філіалу або за- ступник голови ради академії, які мають учений ступінь:		
доктора наук	5500	4500
кандидата наук	4500	3200
<i>II. Оклади за звання</i>		
Дійсний член академії	5000	3500
Член-кореспондент академії	2500	1750

Примітки: 1. Оклад за звання виплачується дійсним членам академії та членам-кореспондентам академії зверх посадового окладу.

2. Вчені, які є одночасно дійсними членами або членами-кореспондентами двох і більше академій, одержують оклади за звання тільки в одній з цих академій.

3. Працівники, зазначені в цьому додатку, які займають дві і більше посад в системі наукових установ академій, оплачуються тільки по одній із зайнятих посад.

4. Оклади за звання дійсного члена і члена-кореспондента академії наук союзних республік виплачуються лише тим вченим, які, будучи обраними до складу дійсних членів і членів-кореспондентів академій наук союзних республік, працюють в академії наук або в будь-якій іншій установі даної республіки.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 5 червня 1957 р. № 660

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 серпня 1957 року № 872

ПОСАДОВІ ОКЛАДИ

керівного та професорсько-викладацького складу вищих учбових закладів

Посада	Вчений ступінь, вчене звання	Вищі учбові заклади			При стажі науково- педагогічної роботи		
		I кате- горії	II кате- горії	III кате- горії	менше 5 років	від 5 до 10 років	понад 10 років
Директор вищого учбового закладу (ректор)	доктор наук або професор	6000	5500	5000	—	—	—
	кандидат наук або доцент	5000	4500	4000	—	—	—
	той, що не має вче- ного ступеня і вченого звання	3000	2800	2500	—	—	—
Заступники дирек- тора по учбовій та науковій ро- боті (проректори)	доктор наук або професор	5500	5000	4500	—	—	—
	кандидат наук або доцент	4500	4000	3000	—	—	—
Завідуючий кафед- рою	доктор наук — про- фесор	—	—	—	4000	4500	5000
Завідуючий кафед- рою	професор	—	—	—	3000	3750	4500
Професор кафедри	доктор наук	—	—	—	3500	4000	4500
Професор кафедри	який не має вчено- го ступеня док- тора наук	—	—	—	2800	3500	4000
Доцент або стар- ший викладач	кандидат наук	—	—	—	2500	2800	3200
Доцент	який не має вчено- го ступеня кан- дидата наук	—	—	—	2000	2300	2700
Асистент або ви- кладач	кандидат наук	—	—	—	1750	2000	2300
Асистент	який не має вчено- го ступеня кан- дидата наук	—	—	—	1050	1200	1350
Старший викладач	який не має вчено- го ступеня кан- дидата наук	—	—	—	1200	1500	1650

Примітка: Особам, які не мають вченого звання професора, за за-
відування кафедрою виплачується додатково 20% до посадового окладу.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 5 червня 1957 р. № 660

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 серпня 1957 року № 872

ПОСАДОВІ ОКЛАДИ

керівних і наукових працівників науково-дослідних установ

Посада	Учений ступінь	Науково-дослідні установи		
		I категорії	II категорії	III категорії
Директор науково-дослідного інституту	доктор наук	6000	5500	4800
	кандидат наук	5000	4500	4000
Заступник директора по науковій роботі науково-дослідного інституту	доктор наук	5500	5000	4500
	кандидат наук	4500	4000	3200
Учений секретар інституту, наукової установи	доктор наук	4000	3500	3000
	кандидат наук	3200	2800	2500

Посада	Учений ступінь	Науково-дослідні установи								
		I категорії			II категорії			III категорії		
		При стажі науково-педагогічної роботи								
		менше 5 років	від 5 до 10 років	понад 10 років	менше 5 років	від 5 до 10 років	понад 10 років	менше 5 років	від 5 до 10 років	понад 10 років
Керівник наукової установи, лабораторії, відділу, сектора і відділення інституту	доктор наук	4000	4500	5000	3500	3900	4300	3000	3200	3400
	кандидат наук	3000	3500	4000	2800	3100	3400	2000	2200	2400
Старший науковий співробітник	доктор наук	3500	3700	4000	3100	3300	3500	2400	2600	2800
	кандидат наук	2500	2800	3000	2100	2300	2500	1900	2000	2200
Молодший науковий співробітник	кандидат наук	1750	1850	2000	1500	1600	1750	1200	1300	1400

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 серпня 1957 р. № 872

ПЕРЕЛІК

науково-дослідних установ УРСР, віднесених до відповідних категорій
по оплаті праці працівників науки

А) По Академії наук УРСР

До I категорії

1. Інститут математики з обчислювальним центром, м. Київ.
2. Інститут фізики, м. Київ.
3. Фізико-технічний інститут, м. Харків.
4. Інститут металофізики, м. Київ.
5. Інститут радіофізики та електроніки, м. Харків.
6. Інститут загальної і неорганічної хімії, м. Київ.
7. Інститут органічної хімії, м. Київ.
8. Інститут фізичної хімії ім. Л. В. Писаржевського, м. Київ.
9. Інститут геологічних наук, м. Київ.
10. Інститут біохімії, м. Київ.
11. Інститут фізіології ім. О. О. Богомольця, м. Київ.
12. Інститут електрозварювання ім. Є. О. Патона, м. Київ.
13. Інститут чорної металургії, м. Дніпропетровськ.
14. Інститут металоцераміки і спеціальних сплавів, м. Київ.
15. Інститут електротехніки, м. Київ.
16. Інститут історії, м. Київ.
17. Інститут економіки, м. Київ.
18. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка, м. Київ.

До II категорії

1. Інститут геології корисних копалин, м. Львів.
2. Інститут мінеральних ресурсів, м. Сімферополь.
3. Інститут ботаніки, м. Київ.
4. Інститут зоології, м. Київ.
5. Інститут гідробіології, м. Київ.
6. Інститут мікробіології ім. Д. К. Заболотного, м. Київ.
7. Інститут будівельної механіки, м. Київ.
8. Інститут гідрології і гідротехніки, м. Київ.
9. Інститут гірничої справи ім. М. М. Федорова, м. Київ.
10. Інститут машинознавства і автоматики, м. Львів.
11. Інститут теплоенергетики, м. Київ.
12. Інститут машинознавства, м. Київ.
13. Інститут використання газу в комунальному господарстві і промисловості, м. Київ.
14. Інститут археології, м. Київ.
15. Інститут мистецтвознавства, фольклору та етнографії, м. Київ.
16. Інститут філософії, м. Київ.
17. Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні, м. Київ.
18. Інститут суспільних наук, м. Львів.
19. Сектор держави і права, м. Київ.

20. Головна астрономічна обсерваторія, м. Київ.
21. Полтавська гравіметрична обсерваторія, м. Полтава.
22. Сейсмічний сектор, м. Львів.
23. Лабораторія гідравлічних машин, м. Харків.
24. Карадазька біологічна станція, Кримська область.
25. Ботанічний сад, м. Київ.
26. Науково-природничий музей, м. Львів.
27. Український державний музей етнографії і художнього промислу, м. Львів.

До III категорії

Дендрологічний парк «Олександрія», м. Біла Церква.
(пост. ДК РМ СРСР з питань праці і зарплати від 11/VII-1957 р. № 112).

Б) По Раднаргоспу Харківського економічного адміністративного району

До II категорії

Всесоюзний науково-дослідний інститут організації, механізації шахтного будівництва «ВНДІОМШБ», м. Харків (пост. Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і зарплати від 11 липня 1957 року № 155).

В) По Міністерству автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР

До III категорії

Український шляхово-транспортний науково-дослідний інститут, м. Київ (постанова Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і зарплати від 13 липня 1957 року № 177).

Г) По Міністерству охорони здоров'я УРСР

До I категорії

Український експериментальний інститут очних хвороб і тканинної терапії ім. академіка Філатова, м. Одеса.

До II категорії

1. Український науково-дослідний інститут клінічної медицини ім. академіка М. Д. Стражеско, м. Київ.
2. Науково-дослідний інститут нейрохірургії, м. Київ.
3. Науково-дослідний рентгено-радіоонкологічний інститут, м. Київ.
4. Український науково-дослідний інститут гігієни праці та профзахворювань, м. Харків.
5. Український науково-дослідний інститут експериментальної ендокринології, м. Харків.
6. Український науково-дослідний санітарно-хімічний інститут, м. Київ.

До III категорії

1. Науково-дослідний інститут епідеміології, мікробіології та гігієни, м. Дніпропетровськ.
2. Науково-дослідний інститут гігієни праці та профзахворювань, м. Кривий Ріг.
3. Український науково-дослідний інститут епідеміології, мікробіології та гігієни, м. Ужгород.

4. Науково-дослідний інститут охорони материнства і дитинства, м. Мукачеве.
5. Науково-дослідний інститут епідеміології і мікробіології, м. Київ.
6. Науково-дослідний інститут гігієни праці та профзахворювань, м. Київ.
7. Український науково-дослідний інститут туберкульозу ім. академіка Ф. Г. Яновського, м. Київ.
8. Український науково-дослідний інститут ортопедії і травматології, м. Київ.
9. Український науково-дослідний інститут охорони материнства і дитинства, м. Київ.
10. Науково-дослідний інститут переливання крові і невідкладної хірургії, м. Київ.
11. Науково-дослідний інститут харчування, м. Київ.
12. Український інститут комунальної гігієни, м. Київ.
13. Український науково-дослідний інститут кліматології ім. Сеченова, м. Ялта.
14. Науково-дослідний інститут туберкульозу, м. Львів.
15. Науково-дослідний інститут епідеміології, мікробіології та гігієни, м. Львів.
16. Науково-дослідний інститут переливання крові, м. Львів.
17. Науково-дослідний інститут охорони материнства і дитинства, м. Львів.
18. Український науково-дослідний інститут курортології та бальнеології, м. Одеса.
19. Одеський науково-дослідний інститут туберкульозу, м. Одеса.
20. Науково-дослідний психоневрологічний інститут, м. Одеса.
21. Науково-дослідний інститут епідеміології і мікробіології, м. Одеса.
22. Науково-дослідний інститут фізіології праці, м. Сталіно.
23. Науково-дослідний інститут травматології, ортопедії та протезування, м. Сталіно.
24. Український науково-дослідний шкіряно-венерологічний інститут, м. Харків.
25. Український науково-дослідний інститут очних хвороб ім. проф. Гіршмана, м. Харків.
26. Український науково-дослідний інститут туберкульозу, м. Харків.
27. Український науково-дослідний інститут переливання крові та невідкладної хірургії, м. Харків.
28. Український науково-дослідний інститут ортопедії та травматології ім. проф. М. І. Ситенка, м. Харків.
29. Український науково-дослідний інститут охорони материнства і дитинства ім. Н. К. Крупської, м. Харків.
30. Український науково-дослідний психоневрологічний інститут, м. Харків.
31. Науково-дослідний інститут стоматології, м. Одеса.
32. Науково-дослідний інститут медичної радіології, м. Харків.

По Міністерству освіти УРСР

До II категорії

Науково-дослідний інститут педагогіки, м. Київ.

До III категорії

Науково-дослідний інститут психології, м. Київ.

По Міністерству юстиції УРСР

До III категорії

1. Науково-дослідний інститут судової експертизи, м. Київ.
2. Науково-дослідний інститут судової експертизи, м. Харків.

*По харчовій промисловості**До III категорії*

1. Український науково-дослідний інститут консервної промисловості, м. Одеса.
2. Український науково-дослідний інститут харчової промисловості, м. Харків.

*По Міністерству соціального забезпечення УРСР**До III категорії*

Український центральний науково-дослідний інститут експертизи працездатності та організації праці інвалідів з філіалом, м. Харків.

*По Міністерству культури УРСР**До III категорії*

Український науково-дослідний інститут поліграфічної промисловості м. Львів.

*По місцевій і паливній промисловості**До III категорії*

Український науково-дослідний інститут місцевої і паливної промисловості, м. Київ (постанова Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати від 11 липня 1957 року № 128).

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

159 Про порядок адміністративного виселення робітників і службовців, які припинили трудові відносини, з жилих будинків, що належать заводів поштової скринька № 11

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Відповідно до статті 2 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 10 вересня 1953 року, дозволити заводів поштової скринька № 11 Міністерства авіаційної промисловості виселяти в адміністративному порядку без надання жилої площі, з будинків, що належать заводу, робітників і службовців, які припинили трудові відносини в зв'язку зі звільненням за власним бажанням, або за порушення трудової дисципліни, або за вчинення злочину.

Виселення в адміністративному порядку, без надання жилої площі, робітників і службовців, які припинили трудові відносини в зв'язку зі звільненням за власним бажанням, проводити лише в тих випадках, коли вони відмовляються повернутися на роботу на завод поштової скринька № 11.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 7 серпня 1957 року, № 879.

160 Про додаткові заходи, зв'язані з організацією роботи шкіл-інтернатів

На додаток до постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів УРСР від 20 жовтня 1956 року № 1308 «Про заходи по дальшому розвитку мережі шкіл-інтернатів в Українській РСР» і на виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 30 липня 1957 року № 916 «Про додаткові заходи, зв'язані з організацією роботи шкіл-інтернатів», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Надати Міністру освіти УРСР право вносити, в разі необхідності, в штати шкіл-інтернатів, установлені у відповідності з типовими штатами, окремі зміни в межах асигнувань на утримання адміністративного, навчально-допоміжного та обслуговуючого персоналу відповідної школи-інтернату.

2. Встановити тривалість відпустки вихователям шкіл-інтернатів, які ведуть викладацьку роботу, нарівні з відпустками учителів шкіл-інтернатів.

3. Надати виконкомам міських і районних Рад депутатів трудящих право знижувати до 50% розмір плати за утримання в школах-інтернатах дітей із малозабезпечених сімей.

4. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих і Ради народного господарства економічних адміністративних районів подавати колгоспам допомогу:

а) в розміщенні на підприємствах республіки замовлень на виготовлення збірних залізобетонних конструкцій і деталей та столярних виробів для будівництва шкіл-інтернатів, що здійснюється з матеріалів і за кошти колгоспів;

б) в забезпеченні будівництва шкіл-інтернатів лісом, камінням, цеглою, вапном, черепицею та іншими місцевими будівельними матеріалами.

5. Зобов'язати Держплан Ради Міністрів УРСР, Міністерство освіти УРСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих передбачати в планах підрядних робіт відповідних облбудтрестів будівництво шкіл-інтернатів, що здійснюється з матеріалів і за кошти колгоспів.

6. Зобов'язати Укоопспілку, при встановленні планів завантаження будівельних матеріалів по областях, передбачати виділення фондів і планованих матеріалів для будівництва колгоспами шкіл-інтернатів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

161 Про заходи по дальшому розвитку рибництва і рибальства на внутрішніх водоймищах Української РСР *

З метою поліпшення керівництва розвитком рибного господарства в колгоспах, радгоспах, державних рибних господарствах і повного використання для розведення риби всіх внутрішніх водоймищ республіки, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Передати у відання Міністерства сільського господарства УРСР Вінницький, Дністровський, Київський та Львівський міжобласні рибтрести, рибгоспи та інші господарства колишнього Міністерства рибної промисловості УРСР, згідно з додатком.

Передачу провести з усім господарством, спорудами, будовами і майном, яке їм належить, в порядку, передбаченому постановою Ради Міністрів УРСР від 3 червня 1957 року № 536.

2. Дозволити Міністерству сільського господарства УРСР організувати при Міністерстві республіканське управління рибного господарства на госпрозрахунку, а в областях — госпрозрахункові трести і контори рибного господарства.

Організацію зазначених управління, трестів і контор провести за рахунок штатного контингенту адміністративного персоналу Міністерства сільського господарства УРСР, рибтрестів і державних племрибпунктів.

Реорганізацію рибтрестів провести в IV кварталі 1957 року.

3. Покласти на республіканське управління, трести і контори рибного господарства такі основні завдання: експлуатацію і дальший розвиток державних ставкових рибних господарств і риборозплідників; організацію правильного ведення рибного господарства на озерах, технічних водоймищах, водосховищах гідроелектростанцій і малих річках республіки; забезпечення колгоспів на договірних умовах зарибком і подання їм допомоги в справі вирощування риби, утримання та облову ставів, реалізації риби; здійснення державного керівництва діяльністю риболовецьких колгоспів, розташованих на внутрішніх водоймищах.

Міністерству сільського господарства УРСР опрацювати і затвердити Положення про обласні госпрозрахункові трести і контори рибного господарства.

4. Міністерству сільського господарства УРСР та облвиконкомам до 1 жовтня 1957 року розглянути по кожному району, колгоспу і державному рибгоспу стан рибного господарства, переглянути прийняті на 1958—1960 роки плани по розвитку рибництва і рибальства та опрацювати практичні заходи, виходячи з максимального вико-

* Публікується без додатків.

ристання всіх наявних можливостей для різкого збільшення вирощування на внутрішніх водоймищах — ставках, озерах, технічних водоймищах і малих річках риби, зокрема таких цінних порід як короп, форель та інші.

У заходах обов'язково передбачити реконструкцію і ремонт діючих ставів з тим, щоб вони відповідали вимогам культурного рибництва; передбачити також відбудову зруйнованих ставів і загальне розширення ставкової площі за рахунок нового ставкового будівництва; організацію вирощування зарибка в риборозплідниках і пристосованих ставках, по можливості, в кожному районі, щоб уникнути далеких перевозок зарибка.

Плани розвитку рибного господарства на 1958—1960 роки подати Раді Міністрів УРСР до 15 листопада 1957 року.

5. Ввести в практику роботи облвиконкомів і райвиконкомів порядок, за яким при розгляді питань розвитку тваринництва одночасно обов'язково розглядалися б питання про стан і розвиток ставкового рибного господарства.

6. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконкоми:

а) в місячний строк подати Держплану Ради Міністрів УРСР заявку на потрібну кількість рибоводів середньої кваліфікації для підготовки їх у Білгород-Дністровському рибпромисловому технікумі.

Вирішити питання про запровадження викладання курсу ставкового рибництва в зоотехнічних і ветеринарних інститутах і технікумах Української РСР;

б) забезпечити відповідні МТС машинами та устаткуванням для догляду за ставами і ремонту гідропоруд (комишекосарками, землерийними машинами тощо), а також організувати повне і своєчасне постачання колгоспам через Укрсільпостач матеріалів для виготовлення знарядь лову риби в кількості та асортименті, згідно з заявками колгоспів.

7. Головному управлінню водного господарства при Раді Міністрів УРСР суворо додержуватися передбачених у договорах з колгоспами строків виготовлення технічної документації та будівництва ставів і риборозплідників.

Всі колгоспні стави будувати обов'язково з урахуванням використання їх під ставкове рибне господарство.

8. Рекомендувати колгоспам, які мають стави та водоймища, організувати постійні рибоводні бригади або ланки для лову риби та охорони рибних запасів у водоймищах; встановлювати додаткову оплату членам рибоводних бригад і ланок за перевиконання плану вирощування товарної риби і зарибка та впроваджувати передові

методи роботи по підвищенню продуктивності ставів і збільшенню виходу риби з гектара водної площі.

9. Доручити Міністерству сільського господарства УРСР разом з Статистичним управлінням УРСР підготувати пропозиції про проведення одноразового обліку ставів, озер і технічних водоймищ в республіці та про відновлення періодичної звітності по колгоспному рибному господарству.

10. На часткову зміну постанови Ради Міністрів УРСР від 28 червня 1957 року № 641, Український науково-дослідний інститут ставкового та озерно-річкового рибного господарства в м. Києві з селекційно-племінним рибним господарством «Нивки» та експериментальним риборозплідником передати Міністерству сільського господарства УРСР — до складу Української Академії сільськогосподарських наук.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 12 серпня 1957 року, № 901.

162 Про зниження тарифів на електричну енергію, що відпускається населенню електростанціями та електросітками, переданими у відання раднаргоспів і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих із системи колишнього Головенерго Міністерства комунального господарства Української РСР

На часткову зміну додатка № 1 до постанови Ради Міністрів УРСР від 27 липня 1955 року № 909 «Про затвердження тарифів на електроенергію, що відпускається електростанціями та електросітками Головенерго Міністерства комунального господарства УРСР», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити і ввести в дію з 1 жовтня 1957 року знижені тарифи на електричну енергію, що відпускається електростанціями та електросітками, переданими у відання раднаргоспів і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих із системи колишнього Головенерго Міністерства комунального господарства УРСР, згідно з додатком, на освітлення:

а) для I групи (селищ-містечок перепродавців) — 36 коп. за 1 кВтг;

б) для II групи (жилих приміщень, гуртожитків, освітлення жилих будинків у колгоспах і радгоспах, освітлення дворів, сходів і номерних ліхтарів домоуправлінь) — 40 коп. за 1 кВтг.

2. Зобов'язати Міністерство фінансів УРСР, раднаргоспи і виконкоми місцевих Рад депутатів трудящих урахувати в фінансовому плані на 1957 рік зміни, що впливають із цієї постанови.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 12 серпня 1957 року, № 906.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 12 серпня 1957 року № 906

ТАРИФИ

на електроенергію, що відпускається електростанціями та електросітками, переданими у відання раднаргоспів і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих із системи колишнього Головного Міністерства комунального господарства УРСР

(в коп. за 1 кіловат-годину)

Найменування енергопідприємств	I група	II група
<i>По підприємствах, переданих у відання раднаргоспів</i>		
1. Бердичівська електростанція	36	40
2. Вінницька »	36	40
3. Житомирська »	36	40
4. Кіровоградська »	36	40
5. Коростенська »	36	40
6. Куп'янська »	36	40
7. Миргородська »	36	40
8. Новоград-Волинська »	36	40
9. Осипенківська »	36	40
10. Сватівська »	36	40
11. Старобільська »	36	40
12. Уманська »	36	40
13. Херсонська »	36	40
14. Хмельницька »	36	40
15. Шепетівська »	36	40
16. Пологівська »	36	40
17. Вовчанська »	36	40
18. Конотопська »	36	40
19. Лубенська »	36	40
20. Ніжинська »	36	40
21. Новгород-Сіверська »	36	40
22. Прилуцька »	36	40
23. Роменська »	36	40
24. Черкаська »	36	40
25. Первомайська »	36	40
26. Славутська електросітка	36	40

Найменування енергопідприємств	I група	II група
<i>По підприємствах, переданих у відання виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих</i>		
1. Балтська електростанція	36	40
2. Богодухівська »	36	40
3. Великоолександрівська »	36	40
4. Вилківська »	36	40
5. Красноградська »	36	40
6. Могилів-Подільська »	36	40
7. Старо-Костянтинівська »	36	40
8. Тульчинська »	36	40
9. Знам'янська електросітка	36	40
10. Котовська »	36	40
11. Мелітопольська »	36	40
12. Олександрійська »	36	40
13. Сумська »	36	40
14. Чигиринська »	36	40
15. Шполянська »	36	40
16. Смілянська »	36	40

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

163 Про організацію Центрального бюро технічної інвентаризації

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Для організаційно-методологічного керівництва діяльністю міських і міжміських бюро технічної інвентаризації, організувати Центральне бюро технічної інвентаризації та затвердити штати адміністративно-управлінського персоналу цього бюро в кількості 13 одиниць.

2. Керівництво Центральним бюро технічної інвентаризації покласти на Держплан Ради Міністрів УРСР.

3. Встановити, що Центральне бюро технічної інвентаризації утримується за рахунок планових відрахувань міських і міжміських бюро технічної інвентаризації.

4. Доручити Держплану Ради Міністрів УРСР в місячний строк:

а) розробити та затвердити Положення про Центральне бюро технічної інвентаризації і укомплектувати його кадрами;

б) затвердити за погодженням з Міністерством фінансів УРСР штатний розпис Центрального бюро технічної інвентаризації в межах

штатів інших організацій середньої ланки керування, за пропозицією Держплану Ради Міністрів УРСР, а також кошторис адміністративно-господарських витрат згаданого бюро.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 1 серпня 1957 року, № 910.

164 Про встановлення порядку нарахування і використання 3% відрахувань на розвиток садівництва і виноградарства.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Відповідно до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР від 30 червня 1956 року № 893 «Про збільшення виробництва і заготівель плодів, ягід і винограду», а також постанови Ради Міністрів СРСР від 26.XII-56 р. № 1626 (постанова ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР від 3.VIII-1956 р. № 917 і розпорядження Ради Міністрів УРСР від 8.I-1957 р. № 23), зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР при поданні на затвердження Ради Міністрів УРСР проектів прейскурантів роздрібних цін на продукцію виноробної, консервної, харчоконцентратної і плодоовочевої промисловості та при встановленні управліннями торгівлі облвиконкомів, Київського міськвиконкому і Севастопольським міськторгвідділом роздрібних цін на плоди, виноград і ягоди включати в роздрібні ціни відрахування для проведення в радгоспах затрат на закладку нових виноградників, садів, ягідників та інших багаторічних насаджень, на догляд за неплодоносними багаторічними культурами, на електрифікацію, меліоративні роботи, будівництво виноробень і підприємств по переробці плодів і на розширення технічної бази заготівельних організацій в розмірі 3% від суми реалізації всієї продукції виноробної, консервної, харчоконцентратної і плодоовочевої промисловості, а також від суми реалізації фруктів у свіжому вигляді.

2. Встановити такий порядок акумулювання і витрачання відрахувань, зазначених в пункті 1 цієї постанови:

а) відрахування від сум реалізації фруктів у свіжому вигляді, а також продукції виноробства та іншої плодоовочевої продукції, що виробляється і здається торговим організаціям радгоспами Міністерства сільського господарства УРСР, акумулюються на спеціальних рахунках відповідних трестів і організацій цього Міністерства і витрачаються за призначенням згідно з планами, які затверджуються Міністерством сільського господарства УРСР;

б) відрахування від сум реалізації продукції виноробної, кон-

сервної і плодоовочевої промисловості артілей промислової кооперації акумулюються на спеціальному рахунку Укрпромради і витрачаються за призначенням згідно з планами, які затверджуються правлінням Укрпромради;

в) відрахування від сум реалізації продукції виноробної, консервної і плодоовочевої промисловості, що знаходиться у віданні обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих, акумулюються на спеціальних рахунках обласних управлінь промисловості продовольчих товарів і витрачаються за призначенням згідно з планами, які затверджуються виконками обласних Рад депутатів трудящих;

г) відрахування від сум реалізації:

— продукції, що виробляється підприємствами виноробної, консервної, харчоконцентратної і плодоовочевої промисловості Рад народного господарства економічних адміністративних районів і системи споживчої кооперації,

— фруктів, які здаються торговельним організаціям виноградарськими та овочеконсервними радгоспами Рад народного господарства економічних адміністративних районів,

— фруктів у свіжому вигляді, що закупаються торговими організаціями Міністерства торгівлі УРСР і організаціями споживчої кооперації безпосередньо у колгоспів, колгоспників та іншого населення,

— акумулюються на спеціальному рахунку Міністерства фінансів УРСР.

Держплану Ради Міністрів УРСР за погодженням з Міністерствами УРСР: сільського господарства, торгівлі, фінансів і Укоопспілкою та відповідними Радами народного господарства економічних адміністративних районів опрацьовувати плани використання 3% відрахувань за напрямками і в територіальному розрізі та подавати їх на затвердження Ради Міністрів УРСР.

3. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР, Укоопспілку і Ради народного господарства економічних адміністративних районів переводити на спеціальний рахунок Міністерства фінансів УРСР кошти 3% відрахувань від реалізації виноробної, консервної харчоконцентратної і плодоовочевої продукції у двотижневий строк після оплати рахунків покупцями.

Надати право Міністерству фінансів УРСР у випадках, коли підприємства та організації безпідставно затримують перерахування на спеціальні рахунки 3% відрахувань, стягувати належні суми в примусовому порядку.

4. Доручити Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерству фінансів УРСР і Українській республіканській конторі Держбанку СРСР протягом 10 днів видати інструкцію про порядок нарахування, акумулювання і використання 3% відрахувань від суми реаліза-

ції продукції виноробної, консервної, харчоконцентратної і плодово-овочевої промисловості, а також від реалізації фруктів у свіжому вигляді.

5. Українській республіканській конторі Держбанку СРСР відкрити Міністерству фінансів УРСР, Міністерству сільського господарства УРСР, Укрпромраді та управлінням промисловості продовольчих товарів виконкомів обласних Рад депутатів трудящих спеціальні рахунки для акумуляції 3% відрахувань, передбачених цією постановою.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 17 серпня 1957 року, № 931.

165 Про забезпечення інкубаторно-птахівничих станцій яйцями для інкубації

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 3 червня 1957 року № 617 «Про забезпечення інкубаторно-птахівничих станцій яйцями для інкубації», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Залишити в силі на 1957 рік існуючий порядок приймання яєць інкубаторно-птахівничими станціями для інкубації безпосередньо від колгоспів і населення в рахунок виконання ними обов'язкових поставок яєць державі.

2. Дозволити інкубаторно-птахівничим станціям Міністерства сільського господарства УРСР на 1958 рік:

а) приймати, в межах встановленого ліміту, яйця придатні для інкубації безпосередньо від колгоспів в рахунок виконання обов'язкових поставок яєць державі, з зарахуванням прийнятих двох курячих за три, одного качинового, або одного індичого яйця за три, та одного гусячого яйця за п'ять курячих яєць, зазначених у зобов'язанні;

б) приймати від колгоспів та населення яйця по державних закупочних цінах, в рахунок виконання планів закупок, по договореності з Укоопспількою;

3. Дозволити радгоспам здавати безпосередньо інкубаторно-птахівничим станціям яйця, придатні для інкубації, по встановлених здаточних цінах з зарахуванням їх у виконання планів здачі яєць державі.

4. Визнати такими, що втрачають силу з 1 січня 1958 року, пункт 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 19 травня 1949 року № 1215 і пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 5 березня

1951 року № 440 в частині порядку заліку яєць в рахунок виконання обов'язкових поставок державі, прийнятих інкубаторно-птахівничими станціями від колгоспів і населення для інкубації.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко
Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 23 серпня 1957 року, № 958.

166 Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 11 серпня 1956 року № 1136 «Про заходи по дальшому підвищенню матеріального стимулювання виробництва і заготівель бавовни-сирцю».

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 7 серпня 1957 року № 945 і постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 12 серпня 1957 року № 963, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Визнати такими, що втратили силу повністю або частково, рішення Уряду УРСР, згідно з додатком.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гуреев
Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 26 серпня 1957 року, № 967.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 26 серпня 1957 р. № 967

ПЕРЕЛІК

рішень Уряду УРСР, що втратили силу повністю або частково в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 11 серпня 1956 року № 1136 «Про заходи по дальшому підвищенню матеріального стимулювання виробництва і заготівель бавовни-сирцю»

1. Постанова Раднаркому УРСР від 22 вересня 1935 року № 1230 «План заготівель бавовнику-сирцю врожаю 1935 року» (ЗЗ УРСР 1935 р. № 37, ст. 179).
2. Постанова Раднаркому УРСР від 20 березня 1936 року № 273 «Про укладання договорів контрактиції бавовни-сирцю врожаю 1936 року» (ЗЗ УРСР 1936 р. № 20, ст. 98).
3. Підпункти «а» і «б» пункту 2 і пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 8 березня 1949 року № 510 «Про план контрактиції і заготівель бавовни-сирцю врожаю 1949 року».
4. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 8 червня 1949 року № 680.

5. Постанова Ради Міністрів УРСР від 7 жовтня 1949 року № 2894 «Про поширення на колгоспи, які сіють кенаф, чинності пункту 8 постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 7 березня 1935 року № 362» *.
6. Постанова Ради Міністрів УРСР від 11 жовтня 1949 року № 2926 «Про введення грошової оплати за воду, що подається державними зрошувальними системами» **.
7. Постанова Ради Міністрів УРСР від 24 грудня 1949 року № 3832 «Про звільнення державних установ та підприємств, за винятком радгоспів і підсобних господарств всіх міністерств і відомств, від оплати за воду, що подається по державних зрошувальних системах відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 29 квітня 1949 року № 1720».
8. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 11 травня 1950 року № 516—51.
9. Пункт 11 постанови Ради Міністрів УРСР від 6 лютого 1951 року № 241 «Про порядок проведення і фінансування проектно-розвідувальних і будівельних робіт по перевлаштуванню зрошувальної мережі в зв'язку з переходом на нову систему зрошування».
10. Постанова Ради Міністрів УРСР від 2 липня 1951 року № 1626 «Про збір і витрачання коштів, які надходять від водокористувачів за воду, що подається по державних зрошувальних системах».
11. Пункт 21 постанови Ради Міністрів УРСР від 22 лютого 1952 року № 410 «Про державний бюджет Української РСР на 1952 рік».
12. Постанова Ради Міністрів УРСР від 27 березня 1952 року № 754 «Про незадовільне виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 19 вересня 1949 року № 3979 «Про введення грошової оплати за воду, що подається державними зрошувальними системами».
13. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 29 квітня 1954 року № 402.
14. Підпункт «а» пункту 7 постанови Ради Міністрів УРСР від 22 січня 1956 року № 71 «Про план контрактації і заготівель технічних культур і коконів тутового шовкопряда на 1956 і 1957 роки» в частині заготівельних цін на бавовну-сирець і премій-надбавок за здачу бавовни-сирцю.
15. Пункт 10 змін і доповнень, затверджених постановою Ради Міністрів УРСР від 18 липня 1956 року № 840.

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

III. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

167 Розпорядження № 793-р

Довести до відома міністерств, відомств УРСР, рад народного господарства, виконкомів обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 24 липня 1957 року № 891:

а) прийняла пропозицію Державного комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати і Держбуду СРСР, погоджену з ВЦРПС, про спрощення розрахунків з робітниками-механізаторами, зайнятими в будівництві, та усунення недоліків у системі

* ЗП УРСР 1949 р. № 19, ст. 73.

** ЗП УРСР 1949 р. № 19, ст. 74.

оплати праці цих робітників і в зв'язку з цим ухвалила викласти пункт 26 постанови Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року № 1551 в такій редакції:

«26. Встановити, що оплата праці робітників-почасовиків (чергових слюсарів, електриків та інших робітників, зайнятих на роботах по технічному догляду за будівельними машинами і по поточному ремонту цих машин) провадиться по ставці присвоєного розряду.

За добре утримання машин і при відсутності простоїв цих машин з вини обслуговуючого персоналу виплачувати робітникам-відрядникам, зайнятим управлінням машинами, при умові виконання ними норм виробітку, премії в розмірі від 10 до 15% і робітникам-почасовикам, зайнятим управлінням машинами, технічним доглядом за машинами та їх поточним ремонтом, — премії в розмірі від 20 до 30% тарифної ставки» (підпункт «є» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 28 вересня 1955 року № 1201);

б) доручила Держбуду СРСР і Державному комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці і заробітної плати опрацювати і за погодженням з ВЦРПС і Міністерством фінансів СРСР затвердити єдине Положення про порядок оплати праці і преміювання робітників, зайнятих управлінням машинами та обслуговуванням їх у будівництві, передбачивши в цьому Положенні умови роботи і преміювання, а також порядок затвердження і виплати премій, маючи на увазі, що для робітників-механізаторів, зайнятих управлінням машинами, повинна застосовуватись, як правило, відрядна оплата праці.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 серпня 1957 р.

168 Розпорядження № 804-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 20 липня 1957 року № 1987, на додаток до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 19 грудня 1956 року № 7295, встановила, що особовому складу воєнізованої пожежної охорони Міністерства внутрішніх справ СРСР, який залишився після звільнення в запас Міністерства оборони на роботі у відомчій воєнізованій пожежній охороні, вихідна допомога не виплачується, якщо на працівників даної відомчої воєнізованої пожежної охорони поширюється розмір заробітної плати і умови оплати праці, а також пільги і переваги, встановлені для особового складу воєнізованої пожежної охорони Міністерства внутрішніх справ СРСР.

Зобов'язати Міністерство внутрішніх справ УРСР додержувати порядку виплати вихідної допомоги, встановленого розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 20 липня 1957 року № 1987.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 7 серпня 1957 р.

169 Розпорядження № 838-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 7 серпня 1957 року № 2210:

1) Продовжила на 1957 рік чинність:

а) пункту 4 «г» постанови Ради Міністрів СРСР від 7 травня 1948 року № 1534 «Про заходи по проведенню сінозбирання і силосування кормів у колгоспах і радгоспах в 1948 році» в частині дозволу директорам радгоспів видавати працюючим на сінозбиранні натуральну премію сіном. Встановила при цьому, що премія видається за кожну зібрану і заскиртовану тонну сіна в розмірі від 25 до 100 кілограмів сіна;

б) постанови Ради Міністрів СРСР від 3 серпня 1955 року № 1389 «Про підвищення зацікавленості працівників радгоспів, кінних заводів та інших господарств Міністерства радгоспів СРСР у збільшенні виробництва кукурудзи в 1955 році» (постанова Ради Міністрів УРСР від 15 серпня 1955 року № 988) в частині дозволу директорам радгоспів, кінних заводів та інших господарств витрачати для натурального преміювання робітників, зайнятих на вирощуванні і збиранні кукурудзи на зерно, до 5% від кількості зібраного ними зерна в початках;

в) розпорядження Ради Міністрів СРСР від 14 серпня 1956 року № 4948 (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 29 серпня 1956 року № 802) про видачу натуральної оплати картоплею працівникам, зайнятим на збиранні картоплі в радгоспах, кінних заводах та інших господарствах. Встановила при цьому, що натуральна оплата видається в розмірі до 5% від кількості картоплі, зібраної цими працівниками;

г) розпорядження Ради Міністрів СРСР від 6 липня 1953 року № 8881 (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 11 липня 1953 року № 781) про видачу натуральних премій особам, які працюють на збиранні соломи в радгоспах, в розмірі до 20% від кількості заскиртованої ними соломи і пункту 2 розпорядження Ради Міністрів СРСР від 2 липня 1956 року № 3906 (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 7 липня 1956 року № 588) в частині поширення цього натурального преміювання на працівників кінних заводів.

2) Встановила, що розмір натуральних премій і натуральної оплати в межах, передбачених в пункті 1 зазначеного розпорядження, встановлюється директором господарства за погодженням з робітничим комітетом профспілки в залежності від ступеня механізації робіт і умов збирання.

Розподіл натуральних премій і натуральної оплати між працівниками провадити пропорціонально кількості денних норм виробітку, виконаних кожним з них на зазначених роботах.

Розмір натуральних премій і натуральної оплати, що видаються протягом року одному робітникові, не повинен перевищувати 10—15 центнерів сіна, 5 центнерів кукурудзи, 5 центнерів картоплі і 20 центнерів соломи і полови.

Дозволила директорам радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств видавати замість натуральних премій і натуральної оплати, належних понад зазначені розміри, а також за бажанням працівників замість нарахованих натуральних премій і натуральної оплати — гроші, виходячи з планової собівартості перелічених культур.

Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР забезпечити нарахування і видачу натуральних премій і натуральної оплати у відповідності з розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 7 серпня 1957 року № 2210.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 15 серпня 1957 р.

170 Розпорядження № 859-р *

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 5 серпня 1957 року № 2197:

1) Прийняла пропозицію Міністерства сільського господарства СРСР про купівлю у населення колгоспами та радгоспами молодняка великої рогатої худоби для вирощування і відгодівлі на м'ясо, а також про купівлю у населення колгоспами корів.

2) Зобов'язала Сільгоспбанк надати в 1957 році кредит колгоспам:

а) на купівлю у населення молодняка великої рогатої худоби для вирощування і відгодівлі на м'ясо в сумі до 600 млн. карбованців зверх кредитного плану;

б) на купівлю корів як у населення, так і через контори по заготівлі і збуту племінної та користувальної худоби в межах кредит-

* Публікується без додатка.

ного плану Сільгоспбанку на 1957 рік, затвердженого для відповідних республік, країв та областей.

3) Зобов'язала Держбанк СРСР надати в 1957 році радгоспам незалежно від стану їх розрахунків по раніш одержаних позичках кредит в сумі до 390 млн. карбованців на купівлю у населення молодняка великої рогатої худоби для вирощування і відгодівлі на м'ясо, а також кредитувати затрати по його утриманню.

4) Встановила, що кредити Сільгоспбанку і Держбанку СРСР надаються: колгоспам і радгоспам на купівлю молодняка великої рогатої худоби — в розмірі фактичних затрат, але не вище закупочних цін на строк до реалізації молодняка, але не більше, як на 2,5 року і колгоспам на купівлю корів — в розмірі вартості племінних корів, виходячи з цін на племінну худобу і вартості користувальних корів, що не перевищує державних закупочних цін, на строк до 5 років з погашенням, починаючи з другого року після одержання кредиту.

5) Доручила Міністерству сільського господарства СРСР разом з Сільгоспбанком і Держбанком СРСР розподілити по союзних республіках кредит, наданий колгоспам і радгоспам на купівлю молодняка великої рогатої худоби.

Відповідно до вищезазначеного:

1. Затвердити розподіл кредитів Сільгоспбанку, виділених для колгоспів УРСР на купівлю у населення молодняка великої рогатої худоби, в сумі 100 млн. карбованців, по областях, згідно з додатком.

Дозволити Українській республіканській конторі Сільгоспбанку за погодженням з Міністерством сільського господарства УРСР та облвиконкомами перерозподіляти між областями кредити на купівлю молодняка великої рогатої худоби в залежності від їх використання.

2. Виконкомам обласних Рад депутатів трудящих при розподілі зазначених кредитів по районах і колгоспах мати на увазі, що позички на купівлю молодняка великої рогатої худоби і корів повинні видаватись колгоспам, які в достатній мірі забезпечені кормами і необхідними тваринницькими приміщеннями, але зазнають фінансових утруднень.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 21 серпня 1957 р.

171 Розпорядження № 860-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 10 серпня 1957 року № 2266, в зв'язку з особливими умовами праці робітників і службовців у лісовій промисловості застосовувати, у виключних

випадках, для підлітків віком до 18 років, зайнятих на лісозаготівельних і лісосплавних роботах, підсумований облік робочого часу по періодах (за місяць) з тим, щоб їх робочий час за кожний обліковий період не перевищував нормального числа робочих годин, встановленого для підлітків.

Установити, що введення підсумованого обліку робочого часу для підлітків, зайнятих на зазначених роботах, визначається угодою адміністрації підприємства з профспілковою організацією при укладенні колективного договору.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 21 серпня 1957 р.

172 Розпорядження № 895-р *

У відповідності з рішенням Ради Міністрів Союзу РСР від 21 липня 1956 року, затвердити нові зразки бланків свідоцтв про народження і свідоцтв про одруження, згідно з додатками №№ 1 і 2.

Виготовлення бланків свідоцтв про народження і свідоцтв про одруження, а також свідоцтв про смерть провадити через Головне управління Держзнаку Міністерства фінансів СРСР за замовленням Управління справами Ради Міністрів УРСР.

Держплану Ради Міністрів УРСР і Міністерству фінансів УРСР передбачити щороку для зазначеної мети необхідну кількість асигнувань, паперу та інших матеріалів за заявками Управління справами Ради Міністрів УРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 23 серпня 1957 р.

173 Розпорядження № 900-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 23 серпня 1957 року № 2447 прийняла пропозицію Центроспілки про дозвіл організаціям споживчої кооперації провадити закупки зерна врожаю 1957 року у колгоспників, механізаторів сільського господарства та інших громадян по державних закупочних цінах.

Встановила, що зерно, яке закупается організаціями споживчої кооперації, використовується в такому порядку: 50 процентів витрачається на поліпшення постачання населення за розпорядженнями

* Публікується без додатків.

Рад Міністрів союзних республік і 50 процентів зараховується в державні ресурси.

Відповідно до вищезазначеного, зобов'язати Укоопспілку організувати закупку зерна у колгоспників, механізаторів сільського господарства та інших громадян по державних закупочних цінах.

Міністерству хлібопродуктів УРСР забезпечити приймання і зберігання зерна, закупленого організаціями споживчої кооперації, приймальними пунктами та витрачання його в установленому порядку.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гурєєв

м. Київ, 27 серпня 1957 р.

174 Розпорядження № 909-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 9 серпня 1957 р. № 2253 ввела з 1 вересня 1957 року нову одиницю вимірювання поверхні нагріву опалювальних приладів — «еквівалентний квадратний метр (екм)» замість діючої одиниці вимірювання — «квадратний метр».

Рада Міністрів СРСР:

— доручила Держбуду СРСР розробити і в 2-тижневий строк довести до заінтересованих підприємств, проектних і будівельних організацій вказівки по обчисленню поверхні нагріву опалювальних приладів в еквівалентних квадратних метрах та перерахунку типів опалювальних приладів, що випускаються, в новій одиниці вимірювання.

— поширила до 1 січня 1958 року на радіатор М-140, що впроваджується у виробництво з 1 серпня 1957 року, діючу оптову ціну на радіатори Н-136 і Н-150.

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 9 серпня 1957 року № 2253, Держплану УРСР внести відповідні зміни до планів виробництва і поставки опалювальних приладів на друге півріччя 1957 року, а Статуправлінню УРСР при обліку виробництва опалювальних приладів перейти на нову одиницю вимірювання — «еквівалентний квадратний метр».

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гурєєв

м. Київ, 27 серпня 1957 р.

175 Розпорядження № 914-р

1. З метою залучення до навчання в Одеській середній музичній школі ім. Столярського музично обдарованих дітей з сільських місцевостей та робітничих районів різних областей республіки, дозволити Міністерству культури УРСР і виконкому Одеської обласної Ради депутатів трудящих організувати з 1957/58 учбового року при Одеській середній музичній школі ім. Столярського інтернат на 60 учнів, з прийомом в 1957 році до нього 30-ти учнів.

2. Поширити на зазначений інтернат штатні нормативи, встановлені для інтернатів при загальноосвітніх школах, а харчування учнів в цьому інтернаті провадити за нормами, встановленими розпорядженням Ради Міністрів УРСР від 6 квітня 1955 року № 365 для інтернату при Київській середній художній школі.

3. Виконкому Одеської обласної Ради депутатів трудящих виділити за рахунок бюджету області асигнування на утримання інтернату середньої музичної школи ім. Столярського в IV кварталі 1957 року в порядку виконання бюджету області.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гречуха

м. Київ, 26 серпня 1957 р.

176 Розпорядження № 915-р

1. Дозволити виконкомам обласних Рад депутатів трудящих організувати з 1957/58 навчального року індивідуальне навчання неписьменних дорослих глухонімих, які проживають у сільських місцевостях.

2. Навчання провадити в обсязі шкіл ліквідації неписьменності.

3. Встановити, як виняток, плату вчителям за кожного індивідуально навченого дорослого глухонімого, який успішно склав перевірні екзамени, в розмірі 300 карбованців за рахунок асигнувань на ліквідацію неписьменності та малописьменності за бюджетом 1957 року.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гречуха

м. Київ, 26 серпня 1957 р.

**Сборник постановлений и распоряжений правительства Украинской
Советской Социалистической Республики**

(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук

Технічний редактор Я. Вайншенкер

Коректор Н. Старцева

Здано на виробництво 3.X 1957 р. Підписано до друку 20.XII 1957 р. Формат
60×84^{1/16}. Друк. арк. 3,5. Обл. вид. арк. 4,08. Тираж 7000. Зам. № 2699.
Ціна 1 крб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР. Київ, Володимирська 42.

Друкарня Видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

Ш 190348

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
м. КОРОЛЕНКА, ХАРКІВ

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 13

30 вересня 1957 року

З М І С Т

I. Постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

- 177. Про визнання такими, що втратили силу повністю або частково, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП(б) України в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 11 серпня 1956 року № 1136 «Про заходи по дальшому підвищенню матеріального стимулювання виробництва і заготівель бавовни-сирцю».
- 178. Про скасування патентного збору.
- 179. Про зміну пункту 8 постанови Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України від 26 серпня 1954 року № 1264.
- 180. Про визнання такими, що частково втратили силу, постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

- 181. Про Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва і Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану.
- 182. Про порядок планування виробництва і розподілу промислової продукції на 1958 рік.
- 183. Про порядок планування виробництва протипожежного устаткування.
- 184. Про утворення Українського республіканського добровільного протипожежного товариства.
- 185. Про зміну і визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР, а також рішень колишнього Народного Комісаріату праці Української РСР, колишньої Всеукраїнської територіальної страхки соціального страхування та колишнього Міністерства комунального господарства УРСР, в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій.
- 186. Про зміну обсягу, порядку та строків подання статистичної і бухгалтерської звітності в зв'язку з організацією раднаргоспів.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

187. № 931-р
188. № 932-р

189. № 942-р
190. № 970-р

І. ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

177 Про визнання такими, що втратили силу повністю або частково, постанов Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП(б) України в зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 11 серпня 1956 року № 1136 «Про заходи по дальшому підвищенню матеріального стимулювання виробництва і заготівель бавовни-сирцю».

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 7 серпня 1957 року № 945, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

Визнати такими, що втратили силу повністю або частково, постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України, згідно з додатком.

Секретар Центрального
Комітету КП України
М. Підгорний

Заступник Голови Ради
Міністрів Української РСР
М. Гуреев

м. Київ, 4 вересня 1957 р., № 1001.

Додаток
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів Української РСР
від 4 вересня 1957 р. № 1001

ПЕРЕЛІК

постанов Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б) України, що втратили силу повністю або частково у зв'язку з прийняттям постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 11 серпня 1956 року № 1136 «Про заходи по дальшому підвищенню матеріального стимулювання виробництва і заготівель бавовни-сирцю»

1. Постанова Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 22 лютого 1949 року № 419 «Про заходи по дальшому розвитку бавовництва в колгоспах і радгоспах Української РСР» в частині порядку виплати колгоспам премій-надбавок за перевиконання плану здачі бавовни-сирцю.

2. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 25 березня 1950 року № 706—78.

3. Пункт 11 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 31 серпня 1950 року № 2668 «Про перехід на нову систему зрошення з метою найбільш повного використання зрошуваних земель і поліпшення механізації сільськогосподарських робіт».

178 Про скасування патентного збору

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 23 серпня 1957 року № 1019:

1. Прийняла пропозицію Міністерства фінансів СРСР про скасування вибірки патентів і уплати патентного збору торговими і виробничими підприємствами кооперативних організацій.

Встановила, що остання уплата патентного збору зазначеними підприємствами провадиться у грудні 1957 року в раніш встановленому порядку, без видачі патентів.

Доручила Міністерству фінансів СРСР при розробці нових ставок податку з обороту по товарах виробництва підприємств промислової кооперації та при проектуванні нових розмірів торгових знижок по товарах, що реалізуються організаціями споживчої кооперації, врахувати компенсацію втрат бюджету, які викликані скасуванням патентного збору.

2. Вважає таким, що втрачає силу з 1 січня 1958 року, підпункт «а» пункту 37 постанови Ради Міністрів СРСР від 9 листопада 1946 року № 2445.

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 23 серпня 1957 року № 1019, Рада Міністрів Української РСР і Центральний Комітет КП України постановляють:

Вважати таким, що втрачає силу з 1 січня 1958 року, підпункт «в» пункту 49 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 26 листопада 1946 року № 1977.

Заступник Голови Ради
Міністрів Української РСР
М. Гуреев

Секретар Центрального
Комітету КП України
М. Підгорний

м. Київ, 4 вересня 1957 р., № 1003.

179 Про зміну пункту 8 постанови Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП України від 26 серпня 1954 року № 1264

У відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 9 вересня 1957 року № 1086, Рада Міністрів Української РСР і ЦК КП України постановляють:

Викласти пункт 8 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 26 серпня 1954 року № 1264¹ в такій редакції:

«8. Встановити, що особи, які закінчили технічні училища, направляються по путівках Головного управління трудових резервів при Раді Міністрів СРСР на підприємства, будови, в МТС і радгос-

¹ ЗП УРСР 1954 р. № 15—16, ст. 84.

пи, де вони зобов'язані пропрацювати 3 роки; протягом двох років після закінчення технічного училища особи призовного віку звільняються від призову на військову службу.

Заробітна плата видається їм по місцю праці на загальних підставах».

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

м. Київ, 26 вересня 1957 р., № 1110.

180 Про визнання такими, що частково втратили силу, постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій

Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

В зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій та відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 29 червня 1957 року № 808 і постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 9 липня 1957 року № 809, визнати такими, що частково втратили силу, постанови ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР, згідно з додатком.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 27 вересня 1957 р., № 1118.

Додаток
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів Української РСР
від 27 вересня 1957 року № 1118

ПЕРЕЛІК

постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР, які частково втратили силу в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій

1. Підпункт «б» пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 20 січня 1951 року № 110 «Про незадовільне виконання Міністерством лісової і паперової промисловості УРСР плану лісозаготівель в осінньо-зимовий сезон 1950—1951 року» — в частині пенсійного забезпечення.

2. Абзац IV першої частини постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 7 квітня 1951 року № 710 «Про заходи по забез-

печенню виконання плану збору лому чорних металів по Українській РСР у 1951 році» — в частині пенсійного забезпечення.

3. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 1 липня 1952 року № 2058 «Про поліпшення будівництва промислових і жилих об'єктів в м. Львові та Львівській області» — в частині пенсійного забезпечення.

4. Пункт 30 (абзаци 16 і 17) постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП України від 7 червня 1954 року № 773 «Про забезпечення Донбасу водою» — в частині пенсійного забезпечення.

5. Підпункт «в» п. 11 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП України від 26 серпня 1954 року № 1264 «Про організацію виробничо-технічної підготовки молоді, яка закінчила середні школи, для роботи на виробництві» (ЗП УРСР 1954 р. № 15—16 ст. 84) — в частині пенсійного забезпечення.

6. Підпункт 22 п. 19 постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів УРСР від 1 липня 1955 року № 822 «Про заходи по розвитку газової промисловості і газопостачання міст Української РСР в 1955—1960 роках» — в частині пенсійного забезпечення.

7. Підпункт 4 п. 18 постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів УРСР від 28 серпня 1956 року № 1058 «Про реорганізацію промислової кооперації Української РСР» (ЗП УРСР 1956 р. № 15—16 ст. 160) — в частині порядку обчислення загального трудового стажу.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

181 Про Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва і Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 17 серпня 1957 року № 984, з метою впорядкування преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва і заохочення працівників трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану:

1) Затвердила Положення, що додається, про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва.

Доручила Державному комітету Ради Міністрів СРСР у питаннях праці й заробітної плати у відповідності з пунктом 3 зазначеного Положення розробити разом з Держбудом СРСР і з участю Рад Міністрів союзних республік та заінтересованих міністерств і відомств і затвердити в тримісячний строк за погодженням з Держпланом СРСР і ВЦРПС розміри премій (в процентах від кошторисної вартості будівельно-монтажних робіт) по видах і типах об'єктів в залежності від складності і значимості цих об'єктів.

До затвердження Державним комітетом Ради Міністрів СРСР у питаннях праці й заробітної плати і Держбудом СРСР розмірів премій по видах і типах об'єктів преміювання за виконання плану введення в строк і достроково найважливіших об'єктів будівництва провадити в розмірах, що відповідають розмірам премій, встановленим пунктом 3 зазначеного Положення.

2) Затвердила Положення, що додається, про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану.

3) Скасувала пункти 1, 2 і 5 постанови Ради Міністрів СРСР від 6 квітня 1949 року № 1320 і додаток № 1 до цієї постанови, а також всі діючі системи преміювання керівних та інженерно-технічних працівників будов, будівельних і будівельно-монтажних організацій за введення в дію об'єктів будівництва.

4) Таємно.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Міністерствам і відомствам УРСР, раднаргоспам, виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити додержання встановленого постановою Ради Міністрів СРСР від 17 серпня 1957 року № 984 порядку преміювання.

2. Скасувати пункт 1, підпункти «а» і «б» пункту 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 23 квітня 1949 року № 909 і додаток № 1 до зазначеної постанови, а також всі діючі системи преміювання керівних і інженерно-технічних працівників будов, будівельних і будівельно-монтажних організацій за введення в дію об'єктів будівництва.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР

М. Гуреев

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 2 вересня 1957 р., № 992.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів СРСР
від 17 серпня 1957 року № 984

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва

1. Це Положення вводиться з метою заохочення працівників будівельних організацій (будов) за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва.

До найважливіших об'єктів будівництва відносяться: об'єкти, строки введення в дію яких встановлені Радою Міністрів СРСР або Радами Міністрів союзних республік, об'єкти союзнного підпорядкування, строки введення в дію яких встановлені міністрами (керівниками відомств) СРСР за погодженням з Держпланом СРСР, всі об'єкти житлового будівництва, здійснюваного у відповідності з народногосподарським планом, і, крім того, школи, лікарні, поліклініки, дитячі садки і дитячі ясла, строки введення в дію яких встановлені міністрами (керівниками відомств) СРСР або союзних республік, головами раднаргоспів і виконкомами місцевих Рад депутатів трудящих.

2. Преміювання працівників будівельних організацій (будов) за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва провадиться при умові:

виконання всіх вимог, які пред'являються до якості будівельно-монтажних робіт;

додержання, за звітними даними забудовника (замовника), кошторисної вартості будівництва введеного в дію об'єкта;

додержання, за звітними даними генерального підрядчика (будови), по введеному в дію об'єкту кошторисної вартості будівельно-монтажних робіт, за вирахуванням передбачених кошторисом планових нагромаджень. Коли не ведеться облік вартості будівельних робіт по об'єкту, преміювання провадиться при умові виконання генеральним підрядчиком (будовою) і супідрядними організаціями, які здійснювали будівництво об'єкта, встановлених їм планів нагромаджень (включаючи завдання по зниженню вартості будівництва) за період з початку року до введення в дію об'єкта, а якщо об'єкт введено в дію в першому кварталі — при умові виконання вказаного плану нагромаджень за попередній рік. В цьому випадку кожній будівельно-монтажній організації, що виконала план нагромаджень, премія виплачується в розмірі, передбаченому цим Положенням, пропорціонально виконаному обсягу будівельно-монтажних робіт по введеному в дію об'єкту, незалежно від виконання плану нагромаджень іншими організаціями, які брали участь в будівництві цього об'єкта.

3. Премія за введення в дію в строк найважливіших об'єктів будівництва (крім жилої площі, шкіл, лікарень, поліклінік, дитячих садків і дитячих ясел) встановлюються в таких розмірах:

а) по об'єктах чорної і кольорової металургії, електростанцій, паливної, оборонної, авіаційної, суднобудівної, радіотехнічної і хімічної промисловості, промисловості будівельних матеріалів (включаючи видобуток нерудних матеріалів для будівництва), по магістральних трубопроводах, холодильниках, елеваторах, метрополітенах, великих мостах, об'єктах Міністерства середнього машинобудування і Міністерства шляхів — в середньому 0,9%, але не вище 1,2% від кошторисної вартості будівельно-монтажних робіт по введених в дію об'єктах;

б) по об'єктах машинобудування (за винятком об'єктів радіотехнічної промисловості та об'єктів Міністерства середнього машинобудування), лісової, целюлозної і паперової, легкої і харчової промисловості, морського і річкового транспорту, об'єктах власної бази будівельно-монтажних організацій (за винятком підприємств по виробництву будівельних матеріалів), по автомобільних шляхах, крупних радіостанціях, об'єктах Міністерства хлібопродуктів СРСР (за винятком елеваторів), Міністерства оборони СРСР і Міністерства внутрішніх справ СРСР — в середньому 0,5%, але не вище 0,75% від кошторисної вартості будівельно-монтажних робіт по введених в дію об'єктах;

в) по всіх інших найважливіших об'єктах будівництва — в середньому 0,35%, але не вище 0,5% від кошторисної вартості будівельно-монтажних робіт по введених в дію об'єктах.

Розмір премій по кожному виду або типу об'єктів, в залежності від їх складності і значимості, встановлюється Державним комітетом Ради Міністрів

СРСР у питаннях праці й заробітної плати і Держбудом СРСР за погодженням з Держпланом СРСР і ВЦРПС в межах затверджених цим Положенням розмірів премій.

4. Премія за введення в дію в строк жилої площі, шкіл, лікарень, поліклінік, дитячих садків, дитячих ясел для всіх міністерств і відомств встановлюється в розмірі 0,75% від кошторисної вартості будівельно-монтажних робіт по введених в дію об'єктах.

Преміювання за введення в дію жилої площі провадиться по підсумках виконання квартального плану, встановленого у відповідності з народногосподарським планом.

5. При відмінній якості будівництва, встановленій актами приймальних комісій, передбачений цим Положенням розмір загальної премії за введення в дію жилої площі, шкіл, лікарень, поліклінік, дитячих садків, дитячих ясел, а також інших будинків культурно-побутового призначення збільшується на 25% з відповідною зміною встановлених пунктом 15 Положення граничних розмірів індивідуальних премій працівникам.

6. При достроковому введенні в дію об'єкта будівництва передбачений цим Положенням розмір загальної премії за введення в строк цього об'єкта збільшується:

а) при помісячному плануванні введення в дію об'єктів — на 15% за кожний повний місяць дострокового введення об'єкта;

б) при поквартальному плануванні введення в дію об'єктів (крім жилої площі) — на 10% за введення в дію об'єкта в другому місяці кварталу, на 15% за введення в дію об'єкта в першому місяці кварталу і на 20% за кожний місяць дострокового введення в попередньому кварталі.

7. При введенні в дію в перші два місяці кварталу не менше 60% жилої площі, яка підлягала здачі за планом в даному кварталі, розмір всієї премії за виконання квартального плану введення в дію жилої площі збільшується на 10%. При перевиконанні квартального плану введення в дію жилої площі розмір премії за введеною в дію жилу площу понад квартальний план збільшується на 20%.

8. При продовженні в установленому порядку початкового строку введення в дію об'єктів будівництва питання про преміювання за введення в дію цих об'єктів і розмір премії в кожному випадку вирішується:

Міністром фінансів СРСР за погодженням з Держпланом СРСР — по об'єктах, строки введення в дію яких встановлені Радою Міністрів СРСР або міністром (керівником відомства) СРСР за погодженням з Держпланом СРСР;

Міністром фінансів союзної республіки за погодженням з Держпланом союзної республіки — по об'єктах, строки введення в дію яких встановлені Радою Міністрів союзної республіки;

Міністром фінансів СРСР або союзної республіки за погодженням відповідно з міністром (керівником відомства) СРСР або союзної республіки, головою раднаргоспу, виконкомом місцевої Ради депутатів трудящих — по школах, лікарнях, поліклініках, дитячих садках і дитячих яслах.

Розмір загальної премії і граничні розміри індивідуальних премій працівникам, передбачені пунктом 15 цього Положення, при продовженні початкового строку введення в дію об'єкта не повинні перевищувати 50% розміру премії, встановленої за введення в дію об'єкта в початковий строк.

9. Преміювання за введення в дію в строк і достроково жилої площі провадиться по кожному низовому госпрозрахунковому підрозділу будівельної організації, незалежно від виконання плану введення в дію жилої площі в цілому по тресту або управлінню будівництва (на правах тресту або підпорядкованому міністерству або раднаргоспу).

При підведенні підсумків виконання плану введення в дію жилої площі в звітному кварталі для визначення права на одержання премії за виконання плану враховується жила площа, здана в експлуатацію понад план в попередніх кварталах поточного року, при цьому премія виплачується лише за введену в дію в звітному кварталі жилу площу.

При нарахуванні премії за виконання плану введення в дію жилої площі не виплачується премія за введену в звітному кварталі жилу площу, що підлягала введенню в дію в попередніх кварталах поточного року.

10. Підставою для нарахування премій у відповідності з цим Положенням є акти комісій, які призначаються в установленому порядку для приймання об'єктів будівництва, що вводяться в дію.

11. Преміювання за введення в дію найважливіших об'єктів будівництва в строк і достроково провадиться окремо за кожний об'єкт, а по жилих будинках за виконання квартального плану введення в дію жилої площі, в залежності від підпорядкованості об'єкта, на підставі наказу міністра (керівника відомства) СРСР або союзної республіки, голови раднаргоспу або рішення виконкому місцевої Ради депутатів трудящих.

12. Премії працівникам за введення в дію об'єктів будівництва в строк і достроково виплачуються зверх фондів заробітної плати, в межах затвердженого кошторису на будівництво, без включення цих сум в обсяг виконаних будівельно-монтажних робіт.

13. При підрядному способі виконання робіт із загальної суми премії, належної за введення в дію в строк і достроково найважливіших об'єктів будівництва 5% виплачується замовнику і 95% — підрядним будівельним і будівельно-монтажним організаціям.

Кошти на преміювання переказуються замовниками за вказівкою будівельних організацій (генеральних підрядчиків).

При участі в будівництві об'єкта, введенного в дію, декількох підрядних будівельних і монтажних організацій, які працювали за договором з замовником, і при виконанні ними умов, встановлених пунктом 2 цього Положення, премії між ними розподіляються замовником у відповідності з виконаними будівельними і монтажними організаціями обсягами робіт.

В такому ж порядку премії розподіляються генеральним підрядчиком між супідрядчиками з урахуванням трудомісткості робіт і додержання договірних строків.

Премії за введення в дію в строк і достроково об'єктів будівництва, що здійснюється господарським способом, розподіляються у відповідності з підпорядкованістю за вказівкою міністра (керівника відомства) СРСР або союзної республіки, голови раднаргоспу або виконкому місцевої Ради депутатів трудящих.

14. Із загальної суми премії, належної будівельній організації (будові) за введення в дію об'єкта в строк і достроково, повинно витрачатися: 50% на преміювання бригадирів і робітників, 35—40% на преміювання керівних і інженерно-технічних працівників і службовців, за винятком працівників апарату тресту, управління будівництва (на правах тресту), і 10—15% на преміювання працівників апарату тресту, управління будівництва (на правах тресту).

Якщо управління будівництва підпорядковано безпосередньо міністерству або раднаргоспу, на преміювання всіх керівних, інженерно-технічних працівників і службовців (включаючи апарат управління) витрачається 50% загальної суми премії.

15. Розмір премій за введення в дію в строк і достроково найважливіших об'єктів будівництва встановлюється окремим працівникам в залежності від їх участі в будівництві і показників їх роботи.

Граничні розміри індивідуальних премій за введення в дію об'єкта в строк не повинні перевищувати:

а) для начальників, головних інженерів та їх заступників, головних механіків будівельних і будівельно-монтажних управлінь, контор, дільниць та інших дорівнених до них підрозділів будівельних організацій; для старших виконавців робіт (начальників дільниць), виконавців робіт, дільничних механіків, начальників проходки шахт (гірничих цехів) дільниць та їх помічників, змінних інженерів і майстрів (десятников) — двомісячного посадового окладу;

б) для керуючих (начальників, директорів), головних інженерів і заступників головних інженерів, головних механіків, головних технологів будівельних і будівельно-монтажних трестів, управлінь будівництва (на правах трестів або підпорядкованих міністерству або раднаргоспу) і будов, начальників виробничих (виробничо-технічних) відділів — півторамісячного посадового окладу;

в) для заступників і помічників керуючих (начальників, директорів), начальників технічних, планових відділів (секторів), відділів (секторів) праці і заробітної плати, відділів постачання, устаткування, головних енергетиків, старших інженерів та інженерів, головних бухгалтерів (старших бухгалтерів, де немає головних) будівельних, будівельно-монтажних трестів, управлінь будівництва (на правах трестів або підпорядкованих міністерству або раднаргоспу), будівельних і будівельно-монтажних управлінь, контор і дільниць; для начальників і головних інженерів відділів капітального будівництва (робіт) підприємств і трестів, які безпосередньо здійснюють роботи, головних маркшейдерів, для заступників головних механіків, геодезистів, нормувальників дільниць, виконробських пунктів — місячного посадового окладу, а для бригадирів і робітників — місячної тарифної ставки;

для інших категорій працівників — 75% місячного посадового окладу.

При достроковому введенні в дію найважливіших об'єктів будівництва встановлені цим пунктом граничні розміри індивідуальних премій працівникам підвищуються у відповідності з збільшенням розміру загальної премії, передбаченим пунктами 6 і 7 цього Положення.

16. Керівникам вищестоящих організацій надається право при розподілі премії між підпорядкованими будівельними і будівельно-монтажними організаціями у відповідності з виконаними ними обсягами робіт, ураховуючи ступінь їх трудомісткості, збільшувати розмір суми, що виділяється на преміювання бригадирів і робітників, а також позбавляти премій повністю або частково керівників будівельних організацій та окремих інженерно-технічних працівників і службовців за невиконання плану по продуктивності праці робітників, наявну перевитрату по фондах заробітної плати, некомплектне постачання будовам матеріалів та устаткування. Позбавлення премії в кожному окремому випадку оформляється наказом.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів СРСР
від 17 серпня 1957 року № 984

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану

1. Це Положення вводиться з метою заохочення керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації та їх підрозділів за виконання місячного виробничого плану (в грошовому виразі) по експлуатації машин і будівельно-монтажних роботах, якщо ці роботи передбачені в плані.

Загальний процент виконання виробничого плану по експлуатації машин і будівельно-монтажних роботах визначається по сумі цих двох завдань.

2. Преміювання за виконання місячного виробничого плану провадиться при умові:

- а) виконання затверджених директивних норм виробітку машин і плану собівартості машинозмін;
- б) установки машин на об'єктах робіт в строки, погоджені з замовниками;
- в) виконання будівельно-монтажних робіт в обсязі, встановленому планом;
- г) виконання завдання по зниженню вартості будівельно-монтажних робіт (якщо ці роботи передбачені планом).

3. За виконання місячного виробничого плану підрозділами трестів механізації при додержанні умов, зазначених в пункті 2 цього Положення, працівники цих підрозділів преміюються незалежно від виконання плану трестом в цілому.

Лінійний персонал дільниць механізації, пересувних механізованих колон і загонів і пунктів виконавців робіт, для яких не встановлені завдання по зниженню вартості машинозмін і будівельно-монтажних робіт, преміюється за виконання місячного виробничого плану при додержанні всіх інших умов, вказаних в пункті 2 цього Положення.

Працівники контор постачання і транспортних контор, а також працівники підсобно-допоміжних підприємств, що знаходяться на балансі трестів механізації, преміюються за показниками роботи своїх контор і підприємств при умові виконання місячного виробничого плану в цілому по тресту механізації або його підрозділу, до складу якого вони входять.

4. Премії встановлюються в таких розмірах:

Найменування посад	Розміри премій в % до посадового окладу					
	I група		II група		III група	
	За виконання плану	За кожний процент перевиконання плану	За виконання плану	За кожний процент перевиконання плану	За виконання плану	За кожний процент перевиконання плану
а) Керуючі і головні інженери трестів механізації; начальники і головні інженери управлінь механізації, дільниць, колон, старші виконавці робіт, виконавці робіт, майстри (десятники), головні механіки, дільничні механіки . . .	до 15	до 2	до 12	до 1,5	до 10	до 1
б) заступники і помічники керуючих трестами механізації; заступники і помічники начальників управлінь механізації, дільниць, колон; начальники, головні інженери, технологи, механіки, майстри підсобно-допоміжних підприємств;						

Найменування посад	Розміри премій в % до посадового окладу					
	I група		II група		III група	
	За виконання плану	За кожний процент перевиконання плану	За виконання плану	За кожний процент перевиконання плану	За виконання плану	За кожний процент перевиконання плану
начальники і заступники начальників відділів (секторів): виробничого, технічного, головного механіка, експлуатації, планового, праці і заробітної плати (або працівники, які виконують їх роботу), головні бухгалтери (старші бухгалтери при відсутності головних бухгалтерів), нормувальники .	до 10	до 1	до 7,5	до 1	до 7,5	до 1
в) начальники і заступники начальників інших відділів і секторів, старші інженери, інженери, техніки і старші бухгалтери; начальники контор постачання і транспортних контор	до 7,5	до 1	до 5	до 1	до 5	до 1

Примітка: При невиконанні плану будівельно-монтажних робіт будівельними організаціями, що обслуговуються трестом механізації або його підрозділами, в плані яких більше 50% становить експлуатація машин, сума премій, нарахована по цьому Положенню, зменшується у відповідності з середнім процентом виконання вказаного плану будівельно-монтажних робіт, підтвердженого довідками відповідних організацій.

Середній процент виконання плану будівельно-монтажних робіт по всіх обслуговуваних будівельних організаціях визначається по середньому показнику виконання з урахуванням вартості робіт машин по кожній будівельній організації.

5. Інженерно-технічні працівники і службовці, які не перелічені в пункті 4 цього Положення і активно сприяли виконанню місячного плану, преміюються керівником відповідної організації.

Розмір премій цим працівникам не повинен перевищувати премій, передбачених в пункті 4 «в» цього Положення.

На преміювання цієї групи працівників може витрачатися до 25% всієї суми премій, належної працівникам, переліченим в пункті 4 цього Положення.

6. Розподіл трестів механізації та їх підрозділів по групах преміювання провадиться відповідним міністром або керівником відомства за погодженням з Державним комітетом Ради Міністрів СРСР у питаннях праці й заробітної плати в залежності від обсягу і значимості виконуваних робіт.

7. Підставою для нарахування премій за виконання місячного виробничого плану є дані бухгалтерської звітності і звітності про використання машин у

будівництві, підтверджені керівником організації, головним бухгалтером і начальником планового відділу.

8. Премія, нарахована за виконання місячного плану, виплачується по закінченні місяця в розмірі 50%, і решта 50% премії виплачується по закінченні кварталу при умові виконання плану робіт за квартал в цілому і виконання умов, передбачених пунктом 2 цього Положення.

9. Розміри премій кожному працівнику, нараховані в межах, встановлених цим Положенням, затверджуються:

а) керівникам, їх заступникам, головним інженерам, начальникам планових відділів, головним бухгалтерам трестів механізації та їх підрозділів — керівником вищестоящої організації;

б) решті працівників — керівником організації, що знаходиться на самостійному балансі, в списковому складі якої перебувають працівники, що преміюються.

10. Премії керівним, інженерно-технічним працівникам і службовцям трестів механізації та їх підрозділів виплачуються в межах фонду заробітної плати і планової собівартості машинозмін, з віднесенням цих витрат на собівартість машинозмін і накладні видатки по будівельно-монтажних роботах (якщо ці роботи передбачені в плані).

Премії лінійним інженерно-технічним працівникам зазначених організацій виплачуються в межах встановленого для даного низового госпрозрахункового підрозділу загального фонду заробітної плати всіх працівників, перерахованого в частині фонду заробітної плати робітників на фактичне виконання цим підрозділом виробничого плану, незалежно від результатів роботи інших підрозділів та організацій (контори, тресту) в цілому, з віднесенням цих витрат на собівартість машинозмін і накладні видатки по будівельно-монтажних роботах.

11. Сума премій, що виплачується одному працівнику за місяць по цьому Положенню, разом з преміями по всіх інших положеннях про преміювання, крім премій по Всесоюзному соціалістичному змаганню, не повинна перевищувати місячного посадового окладу працівника, що преміюється.

12. Міністрам, керівникам відомств, головам раднаргоспів, керуючим трестами, начальникам підрозділів і директорам підприємств трестів механізації надається право позбавляти премії частково або повністю окремих працівників за порушення графіків роботи і ремонту будівельних машин, простої та аварії машин.

Позбавлення премій оформляється наказом керівника відповідної організації.

13. Керівні та інженерно-технічні працівники будівельних і монтажних організацій, що виконують роботи механізованим способом, виробничий план яких визначається по обсягу цих робіт, преміюються за виконання плану у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 6 квітня 1949 року № 1320, додаток № 2 (постанова Ради Міністрів УРСР від 23 квітня 1949 року № 909, додаток № 2). Лінійні інженерно-технічні працівники зазначених організацій (старші виконавці робіт, виконавці робіт, майстри, дільничні механіки, техніки і нормувальники) преміюються, крім того, у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 17 квітня 1957 року № 428 (постанова Ради Міністрів УРСР від 4 травня 1957 року № 425).

182 Про порядок планування виробництва і розподілу промислової продукції на 1958 рік¹

2. Встановити такий порядок планування виробництва та розподілу промислової продукції, що виробляється на підприємствах УРСР:

а) плани виробництва продукції підприємств раднаргоспів, міністерств, відомств, виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що розподіляється Головзбутами при Держплані СРСР (за номенклатурою Держплану СРСР), затверджуються раднаргоспами, міністерствами, відомствами, виконкомами обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, за винятком продукції, план виробництва якої затверджується Радою Міністрів СРСР або Радою Міністрів УРСР відповідно до постанови Ради Міністрів УРСР від 15 липня 1957 року № 742;

б) плани виробництва всієї іншої продукції, не визначеної в підпункті «а» цього пункту, затверджуються безпосередньо відповідними раднаргоспами, міністерствами, відомствами, виконкомами обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих;

в) плани розподілу продукції, що виробляється підприємствами раднаргоспів, міністерств, відомств, виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, за винятком тієї продукції, розподіл якої затверджується Радою Міністрів СРСР, Радою Міністрів УРСР і Держпланом СРСР за поданням Головзбутів, складаються відповідними Головзбутами при Держплані УРСР і затверджуються Радою Міністрів УРСР за поданням Держплану УРСР, згідно з додатком;

г) розподіл всієї іншої продукції, що не визначена в підпунктах «а» і «в» цього пункту, затверджується безпосередньо відповідними раднаргоспами, міністерствами, відомствами, виконкомами обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих.

3. Відповідно до встановленого в пункті 2 порядку планування і розподілу промислової продукції зобов'язати раднаргоспи економічних адміністративних районів, міністерства і відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих по всій продукції в двотижневий строк повідомити порядок розподілу продукції, що розподіляється відповідно до підпункту «г» пункту 2 цієї постанови, заінтересованим Радам Міністрів союзних республік, міністерствам і відомствам, які споживають зазначену продукцію, і в копії Держплану Ради Міністрів УРСР.

¹ Пункт 1 не публікується

4. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР (т. Сахновського) і правління Укоопспілки (т. Сая):

а) забезпечити своєчасне подання обгрунтованих замовлень на товари народного споживання в сумі (кількості), груповому і розгорнутому асортименті Держплану УРСР, раднаргоспам, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, міністерствам і відомствам УРСР для урахування при складанні плану виробництва;

б) подати обгрунтовані заявки на товари, що завозяться в УРСР з інших республік, Міністерству торгівлі СРСР і Центроспілці, а також Радам Міністрів інших союзних республік.

5. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР, Укоопспілку, раднаргоспи, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, міністерства і відомства УРСР:

а) забезпечити максимально можливе задоволення замовлень торговельних організацій на товари народного споживання, використавши для цього виробничі потужності та місцеві сировинні ресурси;

б) поширити практику постачання товарами великих магазинів безпосередньо з промислових підприємств на основі прямих договорних взаємовідносин між роздрібними торговельними організаціями і промисловими підприємствами.

6. Зобов'язати раднаргоспи економічних адміністративних районів, міністерства, відомства, виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити подання звітності, а Статуправління УРСР — розробку цієї звітності і подання її раднаргоспам, міністерствам, відомствам, облвиконкомам і Держплану УРСР в установлені строки.

7. На часткову зміну додатка № 4 до постанови Ради Міністрів УРСР від 17 червня 1955 року № 766 передати Держплану Ради Міністрів УРСР розподіл надпланової продукції, яка виробляється підприємствами загальносоюзних міністерств і раднаргоспів і залишається в розпорядженні Ради Міністрів УРСР.

Зобов'язати Держплан Ради Міністрів УРСР раз в квартал доповідати Раді Міністрів УРСР про проведений розподіл надпланової продукції.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР

М. Гуреев

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 3 вересня 1957 року № 997.

СПИСОК

товарів виробництва підприємств раднаргоспів, міністерств і відомств УРСР
та облвиконкомів, розподіл яких затверджується Радою Міністрів УРСР

Назва виробів	Одиниця виміру
Промислові вироби	
Борони «ЗИГ-ЗАГ»	штук
Райборонки	»
Шлейфборони	»
Млинові постави «Фермер № 2»	»
Крупорушки «Українка»	»
Протруювачі ПУ-1	»
Насоси для водопостачання КВН-1	»
Баки металеві водонапірні	»
Дороги наземні	»
Кліткові батареї для птахофабрик	»
Повозки заправні парокінні	»
Вітродвигуни	»
Нафтодвигуни 30 к.с.	»
Нафтодвигуни 6—9 к.с.	»
Резервуари металеві	»
Газові балони	»
Лубрикатори	»
Цистерни металеві	»
Бочки залізні	»
Електрофарфор	тис. штук
Протипожежне устаткування ¹	
в тому числі:	
пожежні гідранти	штук.
пожежні насоси	»
мотопомпи	»
вогнегасники	»
Головні убори швейні	тис. крб.
Головні убори фетрові	тис. штук
Головні убори весняно-літні (з рисової соломки, капрону)	»
Парфюмерно-косметичні товари	млн. крб.
Голки швейні ручні	млн. штук
Пера учнівські і канцелярські	»
Олівці	»

¹ Реалізація покладається на Укрголовмашзбут за розподілом УПО МВС УРСР

Назва виробів	Одиниця вимір
Авторучки	тис. штук
Логарифмічні лінійки	»
Друкарські машинки портативні	»
Магнітофони.	»
Гучномовці кімнатні	»
Пилососи побутові	»
Ліжка металеві	»
Електрополотери	»
Електрочайники і електрокофейники	»
Електроутюги.	»
Електровентилятори	»
Електробритви	»
Посуд чавунний чорний	тонн
Посуд залізний оцинкований	»
Посуд алюмінієвий литий	»
Посуд алюмінієвий штампований	»
Посуд і вироби із мельхіору	»
Ложки із нержавіючої сталі	тис. штук
Ножі із нержавіючої сталі	»
Виделки із нержавіючої сталі	»
Каністри	»
Керосинки	»
Керогази	»
Примуси	»
Запасні частини до велосипедів	млн. крб.
Піаніно і роялі	тис. штук
Гармонії, баяни і акордеони	»
Духові інструменти	»
Щипкові інструменти	»
Лампи гасові	»
Утюги духові	»
М'ясорубки.	»
Перо-пухові вироби	млн. штук
Килими і килимові вироби	тис. кв. м
Вози, хода та повозки	тис. штук
Торфові брикети	тис. тонн
Хутра та хутрові вироби	млн. крб.
Хліб і хлібобулочні вироби	тис. тонн
Макаронні вироби	»
Пиво	млн. дкл.
Махорка	тис. ящиків
Дріжджі	тис. тонн
Консерви	млн. умовн. банок

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

183 Про порядок планування виробництва протипожежного устаткування¹

З метою забезпечення народного господарства протипожежним устаткуванням, а також поліпшення якості виготовлення цього устаткування, Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 2 вересня 1957 року № 1057:

1) Поклала на Міністерство внутрішніх справ СРСР складання проектів річних і перспективних планів виробництва протипожежного устаткування і інших засобів пожежогасіння в номенклатурі, згідно з додатком, і подання цих проектів планів в Держплани союзних республік і Держплан СРСР.

2) Установила, що, починаючи з 1958 року, пожежні машини, мотопомпи і вогнегасники включаються до номенклатури промислової продукції, що передбачається в народногосподарському плані СРСР.

3) Зберегла за Міністерством внутрішніх справ СРСР функції по розподілу протипожежного устаткування і інших засобів пожежогасіння, перелічених в додатку.

4) Прийняла пропозицію Держплану СРСР про передачу Радою Міністрів Української РСР у відання Міністерства внутрішніх справ СРСР спеціального конструкторського бюро № 8 в м. Прилуках, що займається питаннями створення нових видів протипожежної техніки.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 2 вересня 1957 року № 1057, Рада Міністрів Української РСР п о с т а н о в л я є:

1. Зобов'язати Держплан Ради Міністрів УРСР передбачити в проектах народногосподарських планів УРСР виробництво протипожежного устаткування і інших засобів пожежогасіння в номенклатурі, передбаченій додатком до цієї постанови.

Заявки на протипожежне устаткування і засоби пожежогасіння подаються Держпланом УРСР в Міністерство внутрішніх справ СРСР.

3. Вважати такою, що втратила силу, постанову Ради Міністрів Української РСР від 8 липня 1952 року № 2118.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР

М. Гуреев

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 17 вересня 1957 р., № 1062.

¹ Пункт 2 не публікується.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів СРСР
від 2 вересня 1957 р. № 1057

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 17 вересня 1957 року № 1062

П Е Р Е Л І К

протипожежного устаткування та інших засобів пожежогасіння, проекти
планів виробництва яких складаються Міністерством внутрішніх справ СРСР

Пожежні автомобілі всіх типів
Пожежні мотопомпи переносні і причіпні
Ручні пожежні насоси
Відцентровий насос переднього розміщення
Підколісні насоси
Вогнегасники піняві
Вогнегасники вуглекислотні ручні і возимі
Польова зарядна вуглекислотна станція
Апаратура повітряно-пінявого і хімічного гасіння
Пожежні стволи всіх типів
Рукавна арматура
Колонка пожежна
Ежектор водозбиральний
Каска пожежна
Драбини ручні пожежні (триколінні, штурмові, палка)
Рукави пожежні викидні (прогумовані і льняні)
Піноутворювачі
Пінопорошки
Запасні частини до протипожежного устаткування
Запасні частини до протипожежної автоматики.

184 Про утворення Українського республіканського добровільно-го протипожежного товариства¹

З метою залучення широких мас населення до активної участі в охороні від пожеж соціалістичної власності і майна громадян, Рада Міністрів Української РСР п о с т а н о в л я є:

1. Погодитись з пропозицією Міністерства внутрішніх справ УРСР про створення Українського республіканського добровільного протипожежного товариства.

3. Міністерству внутрішніх справ УРСР розглянути Статут Українського республіканського добровільного протипожежного товариства, що буде прийнятий Республіканською конференцією добровільних товариств УРСР, і подати його Раді Міністрів УРСР на затвердження.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гурєєв

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 19 вересня 1957 р., № 1072.

¹ Публікується без пункту 2 та додатка.

185 Про зміну і визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР, а також рішень колишнього Народного Комісаріату праці Української РСР, колишньої Всеукраїнської територіальної страхкаси соціального страхування та колишнього Міністерства комунального господарства УРСР, в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій

У зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій та відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 29 червня 1957 року № 808, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити зміни рішень Уряду Української РСР, згідно з додатком № 1.

2. Визнати такими, що втратили силу повністю або частково, рішення Уряду УРСР, а також постанови, правила, інструкції та роз'яснення колишнього Народного Комісаріату праці УРСР, колишньої Всеукраїнської територіальної страхової каси соціального страхування та колишнього Міністерства комунального господарства УРСР, згідно з додатками №№ 2, 3 і 4.

3. Зобов'язати Міністерство соціального забезпечення УРСР (т. Федорова) в двотижневий строк скасувати Інструкції та Правила колишнього Народного Комісаріату соціального забезпечення УРСР і накази Міністерства соціального забезпечення УРСР, які втратили силу.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР

М. Гурєєв

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 19 вересня 1957 р., № 1078.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 19 вересня 1957 року № 1078

З М І Н И,

які вносяться в рішення Уряду Української РСР в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій

1. В пункті-1 постанови ЦВК і РНК УРСР від 4 грудня 1935 року «Про скасування законів УРСР щодо пільг колишнім червоногвардійцям і червоним партизанам» (ЗЗ УРСР 1935 р. № 43, ст. 207) слова: «в порядку соціального страхування або соціального забезпечення» замінити словами: «з військовослужбовцями та їх сім'ями».

2. В абзаці другому постанови Ради Міністрів УРСР від 11 вересня 1952 року № 3020 «Про призначення пенсій сім'ям загиблих і потерпілих при аварії поїзда № 751 на станції Дровніне Західної залізниці» слова «постановою Раднаркому СРСР від 16 липня 1940 року № 1269» замінити словами: «Положенням про порядок призначення і виплати державних пенсій, затвердженим постановою Ради Міністрів СРСР від 4 серпня 1956 року № 1044».

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 19 вересня 1957 року № 1078

ПЕРЕЛІК

рішень Уряду Української РСР, які втратили силу повністю або частково в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій

1. Декрет Ради Народних Комісарів України від 25 лютого 1919 р. «Про передачу справ забезпечення воїнів, що зазнали каліцтва, у відання Народного Комісаріату соціального забезпечення» (З.У. УРСР 1919 р. № 15, ст. 171).
2. Декрет Ради Народних Комісарів України від 26 лютого 1919 року «Про забезпечення червоноармійців та їх родин» (З.У. УРСР 1919 р., № 16, ст. 174).
3. Постанова Ради Народних Комісарів України від 2 березня 1919 р. «Про передачу пенсійних відділень при військових відомствах у відання Народного Комісаріату соціального забезпечення» (З.У. УРСР 1919 р. № 20, ст. 214).
4. Постанова Ради Народних Комісарів України від 21 березня 1919 р. «Про забезпечення інвалідів промисловості і членів їх родин у випадках, що не підлягають дії законів про страхування (тимчасове положення)» (З.У. УРСР 1919 р. № 32, ст. 351).
5. Постанова Ради Народних Комісарів України від 1 квітня 1919 р. «Про організацію державної допомоги потерпілим від єврейських погромів» (З.У. УРСР 1919 р., № 34, ст. 382).
6. Декрет Ради Народних Комісарів України від 4 квітня 1919 р. «Про соціальне забезпечення біженців, що знаходяться на території Української Соціалістичної Радянської Республіки» (З.У. УРСР 1919 р. № 35, ст. 406).
7. Декрет Ради Народних Комісарів України від 24 квітня 1919 р. «Про врегулювання пенсійної справи» (З.У. УРСР 1919 р. № 37, ст. 454).
8. Постанова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів УРСР від 20 червня 1928 р. «Про порядок забезпечення осіб, що є на соціальному забезпеченні, в разі, коли вони міняють місце своєї домівки» (З.У. УРСР 1928 р. № 16, ст. 142).
9. Постанова Ради Народних Комісарів УРСР від 16 липня 1935 р. «Про розмір пенсій для інвалідів війни і військової служби, осіб, до них дорівнених, а також членів родин цих осіб» (З.З. УРСР 1935 р. № 23, ст. 136).
10. Постанова ЦВК і РНК УРСР від 4 серпня 1935 р. «Про затвердження Положення про державне забезпечення інвалідів війни і військової служби, осіб, до них дорівнених, а також членів родин цих осіб» (З.З. УРСР 1935 р. № 22, ст. 125).
11. Постанова Ради Народних Комісарів УРСР від 29 червня 1937 р. «Про

збільшення пенсій інвалідам громадянської війни і військової служби в лавах Робітничо-Селянської Червоної Армії, особам, до них дорівненим, колишнім червоногвардійцям і червоним партизанам, а також членам родин цих осіб» (З.З. УРСР 1937 р. № 42, ст. 150).

12. Постанова Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів УРСР від 2 вересня 1937 р. «Про зміну та доповнення Положення про державне забезпечення інвалідів війни і військової служби, осіб, до них дорівнених, а також членів родин цих осіб» (З.З. УРСР 1937 р. № 48, ст. 169).

13. Постанова РНК УРСР від 21 грудня 1938 року № 1736 «Про затвердження Інструкції про порядок забезпечення сліпих і глухонімих — інвалідів дитинства і випадку, що навчаються в учбових закладах» (З.П. УРСР 1938 р. № 15, ст. 62).

14. Постанова Ради Народних Комісарів УРСР від 27 лютого 1939 р. № 195 «Про строк застосування нових розмірів пенсій за Положенням про пенсійне забезпечення наукових і педагогічних працівників вищих учбових закладів і наукових установ» (З.П. УРСР 1939 р. № 7, ст. 36).

15. Постанова Ради Міністрів УРСР від 26 лютого 1946 р. № 286 «Про спеціальний перелік посад, передбачених ст. 3 постанови Секретаріату ВЦРПС «Про пенсійне забезпечення з державного соціального страхування в західних областях УРСР і БРСР, у Бессарабії і Північній Буковині», затвердженої Раднаркомом Союзу РСР 31 грудня 1940 року».

16. Пункт 7 постанови Ради Міністрів УРСР від 25 квітня 1946 р. № 694 «Про план видобутку торфу торфопідприємствами міністерств і відомств на 1946 рік по Українській РСР».

17. Постанова Ради Міністрів УРСР від 15 березня 1947 р. № 277 «Про комісії по призначенню пенсій і допомог інвалідам Вітчизняної війни та сім'ям військовослужбовців» (З.П. УРСР 1947 р. № 6, ст. 24).

18. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 15 березня 1947 р. № 199.

19. Підпункти «б» і «в» пункту 1 (в частині пенсійного забезпечення) постанови Ради Міністрів УРСР від 5 вересня 1947 р. № 1536 «Про поширення на працівників воєнізованої охорони міністерств і відомств державного соціального страхування» (З.П. УРСР 1947 р. № 18, ст. 119).

20. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 21 листопада 1947 р. № 1451—113 — в частині пенсійного забезпечення.

21. Пункт 10 постанови Ради Міністрів УРСР від 22 листопада 1947 р. № 2203 «Про розширення виробництва і покращання якості фарфоро-фаянсового посуду на підприємствах Міністерства місцевої промисловості УРСР» — в частині пенсійного забезпечення.

22. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 6 грудня 1947 року № 1496.

23. Постанова Ради Міністрів УРСР від 9 квітня 1948 р. № 532 «Про затвердження Інструкції про порядок призначення та виплати пенсій по державному соціальному страхуванню органами соціального забезпечення» (З.П. УРСР 1948 р. № 8, ст. 27).

24. Постанова Ради Міністрів УРСР від 21 серпня 1948 р. № 1763 «Про зміну порядку виплати пенсій, пенсіонерам — інвалідам третьої групи» (З.П. УРСР 1948 р. № 16, ст. 65).

25. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 25 вересня 1948 р. № 1200.

26. Постанова Ради Міністрів УРСР від 29 вересня 1948 р. № 2162 «Про збереження надбавок до пенсій, встановлених у зв'язку з деяким підвищенням пайкових цін» — в частині надбавок до пенсій, передбачених Положенням про порядок призначення і виплати державних пенсій, затвердженим постановою Ради Міністрів СРСР від 4 серпня 1956 р. № 1044.

27. Постанова Ради Міністрів УРСР від 1 листопада 1948 року № 2477 «Про

порядок виплати пенсій інвалідам третьої групи, яких забезпечують органи соціального забезпечення» (З.П. УРСР 1948 р. № 21—22, ст. 82).

28. Пункт 22 (в частині пенсійного забезпечення) та пункт 23 постанови Ради Міністрів УРСР від 13 лютого 1950 року № 344 «Про заходи по збільшенню видобутку кам'яного вугілля на шахтах місцевої паливної промисловості УРСР».

29. Пункти 1 і 2, а також пункт 4 (в частині пенсійного забезпечення) розпорядження Ради Міністрів УРСР від 22 травня 1950 року № 564.

30. Постанова Ради Міністрів УРСР від 29 травня 1950 р. № 1575 «Про обчислення трудового стажу працівників Міністерства металургійної промисловості при призначенні їм пенсії за старістю» (З.П. УРСР 1950 р. № 9—10, ст. 28).

31. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 29 травня 1950 р. № 583.

32. Пункт 3 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 4 жовтня 1950 року № 1177 — в частині пенсійного забезпечення.

33. Постанова Ради Міністрів УРСР від 16 жовтня 1950 р. № 3140 «Про обчислення трудового стажу працівників нафтової промисловості при призначенні пенсії за старістю» (З.П. УРСР 1950 р. № 19—20, ст. 59).

34. Постанова Ради Міністрів УРСР від 6 листопада 1950 р. № 3446 «Про приймання від Міністерства шляхів контингентів на пенсійне забезпечення».

35. Пункти 1, 2 і 3, а також п. 6 (в частині пенсійного забезпечення) розпорядження Ради Міністрів УРСР від 18 листопада 1950 року № 1371.

36. Пункт 4, а також пункт 5 (в частині вирахування загального трудового стажу, що надає право на пенсійне забезпечення (постанови Ради Міністрів УРСР від 3 березня 1951 р. № 429 «Про соціальне страхування учнів шкіл і курсів по підвищенню кваліфікації, перекваліфікації та підготовці кадрів» (З.П. УРСР 1951 р. № 5—6, ст. 23).

37. Постанова Ради Міністрів УРСР від 12 березня 1951 р. № 476 «Про приймання від Міністерства зв'язку контингентів на пенсійне забезпечення» (З.П. УРСР 1951 р. № 5—6, ст. 26).

38. Підпункт «д» пункту 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 2 квітня 1951 року № 628 «Про укріплення державного гірничого контролю за безпечним веденням гірничих робіт на підприємствах гірничої промисловості і в геологорозвідувальних партіях» — в частині пенсійного забезпечення.

39. Пункти 3 і 4 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 26 вересня 1951 р. № 1229—068.

40. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 8 жовтня 1951 р. № 1301.

41. Постанова Ради Міністрів УРСР від 4 січня 1952 р. № 7—2.

42. Постанова Ради Міністрів УРСР від 20 вересня 1952 р. № 3140—328.

43. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 3 листопада 1952 р. № 1646 — в частині пенсійного забезпечення.

44. Підпункт «б» пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 16 травня 1953 р. № 1010 «Про порядок проведення організованого набору робітників в Українській РСР» (З.П. УРСР 1953 р. № 9—10, ст. 29) — в частині пенсійного забезпечення.

45. Підпункт «б» пункту 13 постанови Ради Міністрів УРСР від 18 вересня 1953 р. № 1981 «Про заходи по збільшенню добучі риби та випуску рибних продуктів» (З.П. УРСР 1953 р. № 17—18, ст. 60) — в частині пенсійного забезпечення.

46. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 18 вересня 1953 р. № 1079 (З.П. УРСР 1953 р. № 17—18, ст. 69) — в частині пенсійного забезпечення.

47. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 13 жовтня 1953 р. № 2152 «Питання організації Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР» — в частині пенсійного забезпечення.

48. Підпункт «к» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 9 грудня 1953 р. № 2550 «Про будівництво в 1954 році торгових підприємств і складів для продовольчих і промислових товарів системи Міністерства торгівлі УРСР» — в частині пенсійного забезпечення.

49. Підпункт «ж» пункту 1 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 12 березня 1954 р. № 234 — в частині пенсійного забезпечення.

50. Підпункт «з» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 19 березня 1954 р. № 346 «Про хід виконання постанов Ради Міністрів СРСР від 15 серпня 1953 р. № 2201 і Ради Міністрів УРСР від 18 вересня 1953 р. № 1981 «Про заходи по збільшенню добичі риби та випуску рибних продуктів» і про додаткові заходи допомоги рибній промисловості» — в частині пенсійного забезпечення.

51. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 29 березня 1954 р. № 285 (З. П. УРСР 1954 р. № 5—6, ст. 28).

52. Підпункт «б» пункту 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 20 квітня 1954 р. № 507 «Про виділення з складу Міністерства культури УРСР Головного управління професійної освіти і передачу цього управління та його учбових закладів, установ і майна Головному управлінню трудових резервів при Раді Міністрів СРСР» (З. П. УРСР 1954 р. № 7—8, ст. 35) — в частині пенсійного забезпечення.

53. Підпункт «в» пункту 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 18 червня 1954 р. № 853 «Питання організації Міністерства вугільної промисловості Української РСР» — в частині пенсійного забезпечення.

54. Підпункти «в» і «г» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 25 червня 1954 р. № 865 «Питання Міністерства лісової промисловості УРСР» — в частині пенсійного забезпечення.

55. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 17 липня 1954 р. № 723 (З. П. УРСР 1954 р. № 13—14, ст. 81).

56. Підпункт «б» пункту 9 постанови Ради Міністрів УРСР від 25 квітня 1956 р. № 443 «Питання організації Міністерства будівництва підприємств вугільної промисловості Української РСР» — в частині пенсійного забезпечення.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 19 вересня 1957 р. № 1078

ПЕРЕЛІК

постанов, правил, інструкцій і роз'яснень колишнього Народного Комісаріату праці Української РСР та колишньої Всеукраїнської територіальної страхової каси соціального страхування, що втратили силу в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій

1. Постанова Народного Комісаріату праці України від 31 січня 1919 р. «Про розміри і порядок виплати пенсій» (З. У. УРСР 1919 р. № 4, ст. 54).

2. Обіжник Наркомпраці УРСР від 20 березня 1926 р. № 163 «Про порядок розгляду справ для призначення персональних пенсій особам, що мають право на забезпечення органами соціального страхування, та про розрахунок страхових органів з НКСЗ за цих осіб» («Вісті НКП УРСР» 1926 р. № 3).

3. Обіжник Наркомпраці УРСР і Наркомсоцзабезу від 15 червня 1926 р. № 237(394)370 «Про порядок розгляду справ для призначення збільшеної пенсії особам, що мають право на забезпечення органами соціального страхування, та про розрахунок страхових органів з інспектурами соцзабезу» («Вісті НКП УРСР» 1926 р. № 7).

4. Обіжник Наркомсоцзабезу та Наркомпраці УРСР від 30 червня 1926 р. за № 372(240)395 «Про порядок приймання від органів соцзабезу справ інвалідів громадянської війни зі складу робітників і службовців, а також родин робітників і службовців, що загинули на громадянській війні» («Вісті НКП УРСР» 1926 р. № 8).

5. Обіжник Наркомпраці УРСР від 10 березня 1927 р. № 36/460 «Про посилення інвалідів праці до інвалідних будинків» («Вісті НКП УРСР» 1927 р. № 7).

6. Обіжник Наркомпраці УРСР від 16 травня 1927 р. за № 79—476 «Про порядок пересилання пенсійних справ» («Вісті НКП УРСР» 1927 р. № 10).

7. Обіжник Наркомпраці УРСР від 14 червня 1927 р. за № 92/484 «Про пенсії, що їх виплачують органи соцстраху робітникам освіти за вислугу літ, яким призначено персональні пенсії» («Вісті НКП УРСР» 1927 р. № 11).

8. Роз'яснення Наркомпраці УРСР від 29 липня 1927 р. за № 119 «Про встановлення терміну подачі документів особами, що їх переведено в інваліди, щоб одержати пенсію» («Вісті НКП УРСР» 1927 р. № 13).

9. Обіжник Наркомпраці УРСР від 26 січня 1928 р. № 15 «Про надання пенсійного забезпечення престарілим робітникам з підприємств текстильної промисловості» («Вісті НКП УРСР» 1928 р., додаток до № 1—2).

10. Обіжник Наркомпраці УРСР від 18 травня 1928 р. за № 112 «Про порядок виплати пенсій та допомог застрахованим, що перебувають під вартою» («Вісті НКП УРСР» 1928 р., додаток до № 7—14).

11. Вступна частина обіжника Наркомпраці УРСР від 11 липня 1928 р. за № 140 «Про порядок застосування постанови ЦВК і РНК СРСР від 15 січня 1925 р. «Про пенсійне забезпечення вчителів шкіл 1-го ступеня, сільських та міських і інших робітників освіти на селі» («Вісті НКП УРСР» 1928 р., додаток до № 7—14).

12. Вступна частина обіжника Наркомпраці УРСР від 31 серпня 1928 р. за № 171 «Про забезпечення порядком соціального страхування з причини інвалідності та втрати годувальника» («Вісті НКП УРСР» 1928 р. № 14—15).

13. Обіжник Наркомпраці УРСР за № 138 «Про порядок призначення пенсії героям праці та членам сімей померлих або безвісно відсутніх героїв праці» («Вісті НКП УРСР» 1928 р. додаток до № 7—14).

14. Постанова Наркомпраці УРСР від 12 березня 1929 р. за № 31 «Про пенсійні комісії, що розглядають скарги в пенсійних справах при округових відділах (інспектурах) праці» («Вісті НКП УРСР» 1929 р. № 4).

15. Інструкції Наркомпраці УРСР від 27 квітня 1929 р. за № 43 «Про застосування постанови Народного Комісаріату праці УРСР від 12 березня 1929 р. № 31 «Про пенсійні комісії, що розглядають скарги в пенсійних справах при округових відділах (інспектурах) праці» («Вісті НКП УРСР» 1929 р. № 6).

16. Обіжник Наркомюсту і Наркомпраці УРСР від 27 травня 1929 р. за № 54 «Про повернення сум пенсій та допомог, що їх незаконно або неправильно одержано від органів соцстраху» («Вісті НКП УРСР» 1929 р. № 10).

17. Постанова Всеукраїнської Ради соціального страхування при Наркомпраці УРСР від 19 червня 1929 р. за № 5 «Про відсутність права застрахованих на пенсійне забезпечення через інвалідність, що виникла через злочини, що вони вчинили» («Вісті НКП УРСР» 1929 р. № 10).

18. Пояснення Наркомпраці УРСР від 5 листопада 1929 р. за № 105 «Про право інвалідів VI, V, IV груп інвалідності на пенсію в разі погіршення стану

їх здоров'я за час перебування в інвалідній кооперації» («Вісті НКП УРСР» 1929 р. № 21).

19. Роз'яснення Всеукраїнської Ради соціального страхування від 8 лютого 1930 р. за № 1 «Про урахування заробітків робітників освіти, що одержують пенсію за вислугу років» («Вісті НКП УРСР» 1930 р. № 5).

20. Обіжник Наркомпраці УРСР від 19 квітня 1930 р. № 92 «Як пристосувати правила про позбавлення забезпечення від органів соцстрахування до осіб, позбавлених виборчих прав» («Вісті НКП УРСР» 1930 р. № 11).

21. Обіжник Наркомпраці УРСР від 18 серпня 1930 р. № 154 «Про позбавлення пенсій та допомог за безробіттям через позбавлення виборчих прав» («Вісті НКП УРСР» 1930 р. № 17—18).

22. Інструкція Наркомпраці УРСР від 30 жовтня 1930 р. за № 197 «Про пенсійні комісії, що розглядають скарги в пенсійних справах» («Вісті НКП УРСР» 1930 р. № 21—22).

23. Постанова Наркомпраці УРСР від 1 червня 1931 р. № 94 «Про виплату на підприємствах, в установах і організаціях пенсій інвалідам праці та пенсіонерам через старість, що працюють у наймах» («Вісті НКП УРСР» 1931 р. № 17).

24. Постанова Наркомпраці УРСР від 25 жовтня 1931 р. № 144 «Про посади, що час служби на них до Жовтневої революції і при контрреволюційних урядах не зараховується до стажу роботи в наймах для одержання пенсій порядком соціального страхування» («Вісті НКП УРСР» 1931 р. № 21).

25. Обіжник Всеукраїнської територіальної каси соціального страхування від 7 січня 1932 р. «Як переглядати розмір пенсій за вислугу років робітникам освіти, медичним та ветеринарним робітникам і агрономам, що їх призначили до першого січня 1932 р.» («Вісті НКП УРСР» 1932 р. № 3—4).

26. Обіжник Всеукраїнської територіальної страхової каси соціального страхування від 11 травня 1932 р. «Про вирахування пенсій згідно з постановою Союзнаї Ради соціального страхування від 29 лютого 1932 р. № 47» («Вісті НКП УРСР» 1932 р. № 10).

27. Інструкція Всеукраїнської територіальної і галузевих республіканських кас соціального страхування — металургійної, гірничо-рудної, машинобудівельної, хімічної і вугільної промисловості від 20 травня 1932 р. за № 32 «Як застосовувати постанову СРСС № 47 від 29 лютого 1932 р. про поліпшення пенсійного забезпечення на інвалідність, на випадок втрати годувальника і за старістю» («Вісті НКП УРСР» 1932 р. № 11—12).

28. Постанова Наркомпраці УРСР від 9 червня 1932 р. за № 38 «Про доповнення списку дефіцитних професій по металургійній промисловості» («Вісті НКП УРСР» 1932 р. № 31).

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 19 вересня 1957 р. № 1078

ПЕРЕЛІК

постанов колишнього Народного Комісаріату комунального господарства УРСР, які втратили силу в зв'язку з введенням в дію Закону про державні пенсії і Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій

Постанова Народного Комісаріату комунального господарства УРСР від 29 листопада 1933 р. «Про квартирну плату з персональних пенсіонерів» (З.З. УРСР 1934 р. № 1, ст. 7).

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

186 Про зміну обсягу, порядку та строків подання статистичної і бухгалтерської звітності в зв'язку з організацією раднаргоспів

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 6 вересня 1957 року № 1078 «Про зміну обсягу, порядку та строків подання статистичної і бухгалтерської звітності в зв'язку з організацією раднаргоспів»:

1) Зобов'язала ЦСУ СРСР (т. Старовського):

а) затвердити нові форми скороченої статистичної звітності по промисловості і будівництву і ввести їх в дію з 1 січня 1958 року, а також встановити обсяг та строки подання органами ЦСУ СРСР зведеної статистичної звітності раднаргоспам, керівним і плановим органам областей, країв та республік;

б) продовжити роботу по вдосконаленню звітності підприємств та будов, маючи на увазі даліше її скорочення і спрощення.

2) Зобов'язала Міністерство фінансів СРСР (т. Зверева) затвердити погоджені з ЦСУ СРСР форми періодичної бухгалтерської звітності і ввести їх в дію, починаючи зі звіту за вересень 1957 року.

3) В зв'язку з централізацією статистичної звітності в органах ЦСУ СРСР встановила, що:

а) підприємства, будови і організації, підпорядковані раднаргоспам, подають статистичну звітність відповідно статистичним управлінням області, краю, республіки в строки і в порядку, встановленому ЦСУ СРСР, за винятком звітності про виробництво оборонної продукції в натуральному виразі, яка подається тільки відповідним галузевим управлінням (трестам, комбінатам) раднаргоспів і міністерствам;

б) статистичні управління областей, країв та автономних республік подають на основі діючої звітності необхідні звітні дані (по галузях господарства, галузевих управліннях або трестах і комбінатах раднаргоспів та окремих підприємствах і будовах) місцевим керів-

ним і плановим органам і раднаргоспам, а також статистичним управлінням союзних республік. Список підприємств і будов, по яких подаються звітні дані, погоджується з відповідним раднаргоспом;

в) статистичні управління союзних республік подають необхідні звітні дані (по галузях господарства, раднаргоспах, окремих підприємствах і будовах) республіканським керівним і плановим органам, раднаргоспам союзних республік, республіканським промисловим і будівельним міністерствам і висилають відповідні звітні дані до ЦСУ СРСР для наступного подання Уряду СРСР, а також Держплану СРСР, промисловим міністерствам та іншим центральним органам;

г) одночасно з поданням звітності в статистичні управління промислові підприємства, будови і організації висилають, за вказівкою ЦСУ СРСР, копії окремих видів звітності районним (міським) інспекторам ЦСУ СРСР для наступного подання звітних даних районним (міським) керівним і плановим органам. Підприємства, будови і організації висилають також копії поштових звітів своєму вищестоящому галузевому управлінню (тресту, комбінату) для використання в оперативних цілях, причому галузеві управління (трести, комбінати) раднаргоспів складають і подають статистичним управлінням зведені звіти лише по собівартості промислової продукції і будівельно-монтажних робіт; по всіх інших питаннях зведені звіти по галузях господарства, підприємствах і будовах галузеві управління (трести, комбінати) раднаргоспів одержують від статистичних управлінь;

д) підприємства і організації, які здійснюють поставку промислової продукції, подають тимчасово звітність про виробництво і поставку продукції збутовим організаціям в обсязі та в строки, встановлені ЦСУ СРСР.

4) Доручила ЦСУ СРСР за погодженням з Міністерством фінансів СРСР і Держбанком СРСР встановити порядок і строки подання фінансовим органам і установам банків статистичних даних, необхідних для планування, фінансування і кредитування підприємств, будов, господарських організацій і раднаргоспів.

5) Встановила порядок і строки складання, подання і розгляду бухгалтерських звітів і балансів підприємств, будов, господарських організацій і раднаргоспів, згідно з додатком № 1.

6) Встановила такий порядок затвердження форм статистичної звітності:

а) ЦСУ СРСР затверджує загальносоюзний мінімум показників і форми статистичної звітності для підприємств, будов і організацій, підпорядкованих раднаргоспам, загальносоюзним і союзно-республіканським міністерствам і відомствам;

б) статистичні управління союзних республік, з урахуванням затвердженого ЦСУ СРСР загальносоюзного мінімуму показників статистичної звітності, встановлюють при необхідності додаткову звітність для підприємств і організацій союзного і союзно-республіканського підпорядкування, виходячи з економічних особливостей окремих районів та у відповідності з затверджуваними Радами Міністрів союзних республік господарськими планами, а також затверджують обсяг і форми статистичної звітності для підприємств, будов, установ і організацій місцевого підпорядкування;

в) статистична звітність по технічних показниках роботи промислових підприємств встановлюється ЦСУ СРСР за погодженням з Держпланом СРСР і відповідно статистичними управліннями союзних республік за погодженням з Держпланами союзних республік за поданням міністрів і керівників відомств, голів раднаргоспів і керівників місцевих господарських організацій;

г) коротка внутрішньозаводська звітність встановлюється керівниками підприємств, виходячи з необхідності здійснення контролю за роботою цехів, бригад і дільниць.

7) Поклала на ЦСУ СРСР і його місцеві органи загальне керівництво питаннями первинного обліку в промисловості і будівництві, а також розробку і видання типових форм первинного обліку. Організацію первинного обліку на підприємствах і будовах, контроль за його правильним веденням, а також затвердження форм первинного обліку на основі типових форм ЦСУ СРСР поклала на раднаргоспи, міністерства і місцеві господарські організації.

8) Зобов'язала керівників підприємств, будов і організацій подавати статистичну звітність, встановлену ЦСУ СРСР і статистичними управліннями союзних республік, а також бухгалтерську звітність точно в установлені строки і адреси, забезпечуючи повну достовірність звітних даних.

Керівники підприємств, будов і організацій несуть персональну відповідальність за своєчасність подання і достовірність звітних даних.

9) Заборонила всім державним, кооперативним і громадським організаціям вимагати, а керівникам підприємств, будов, організацій і установ складати і подавати поштову і телеграфну статистичну звітність у невстановлені адреси і по формах, не затверджених ЦСУ СРСР або статистичними управліннями союзних республік, а бухгалтерську звітність — по формах, не затверджених Міністерством фінансів СРСР і ЦСУ СРСР.

10) Доручила Міністерству фінансів СРСР за погодженням з Держпланом СРСР і ЦСУ СРСР внести необхідні зміни в Положення про бухгалтерські звіти і баланси державних, кооперативних

(крім колгоспів) і громадських підприємств і організацій, затверджене постановою Ради Міністрів СРСР від 12 вересня 1951 р. № 3447.

11) Доручила ЦСУ СРСР в тримісячний строк розробити і подати до Ради Міністрів СРСР погоджені з Радами Міністрів союзних республік пропозиції про централізацію в органах ЦСУ СРСР статистичної звітності по сільському господарству, торгівлі, культурі і народній освіті, а також по деяких інших галузях, маючи на увазі усунення паралелізму в роботі по збиранню і розробці звітних даних, спрощення і скорочення звітності.

12) Зобов'язала ЦСУ СРСР і Міністерство фінансів СРСР разом з Юридичною комісією при Раді Міністрів СРСР подати в місячний строк Раді Міністрів СРСР перелік рішень Уряду СРСР, що підлягають скасуванню або зміні в зв'язку з прийняттям зазначеної постанови.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 6 вересня 1957 року № 1078, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Держплан Ради Міністрів УРСР, міністерства і відомства УРСР, Ради народного господарства економічних адміністративних районів та виконкоми обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих прийняти вищезазначену постанову Ради Міністрів СРСР до керівництва і виконання.

2. Встановити порядок і строки складання, подання і розгляду бухгалтерських звітів і балансів підприємств і господарських організацій місцевого підпорядкування, згідно з додатком № 2.

3. Доручити Статистичному управлінню УРСР і Міністерству фінансів УРСР після одержання вказівок від ЦСУ СРСР і Міністерства фінансів СРСР, виданих на виконання вищезазначеної постанови Ради Міністрів СРСР, негайно довести їх до міністерств і відомств, раднаргоспів економічних адміністративних районів, виконкомів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР

М. Гуреев

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 25 вересня 1957 р., № 1093.

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 6 вересня 1957 р. № 1078

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 25 вересня 1957 р. № 1093

ПОРЯДОК І СТРОКИ

складання, подання і розгляду бухгалтерських звітів і балансів підприємств, будов, господарських організацій і раднаргоспів

1. Промислові підприємства, будови, бази постачання і збуту та інші господарські організації, підпорядковані раднаргоспам, складають місячні, квартальні і річні бухгалтерські звіти і баланси (в тисячах карбованців) і подають їх:

- вищестоящій організації, в віданні якої вони знаходяться (галузевому управлінню, тресту, комбінату, раднаргоспу);
- місцевим фінансовим органам в порядку, що встановлюється Міністерством фінансів СРСР;

- органам ЦСУ СРСР в порядку, встановлюваному ЦСУ СРСР;
- установам Держбанку СРСР і банків довгострокових вкладень, які здійснюють кредитування або фінансування цих підприємств і організацій.

2. Комбінати, трести, галузеві управління та інші організації раднаргоспів складають зведені місячні, квартальні і річні бухгалтерські звіти і баланси і подають їх:

- раднаргоспу, у віданні якого вони знаходяться;
- Міністерству фінансів союзної республіки;
- органам ЦСУ СРСР в порядку, встановлюваному ЦСУ СРСР;
- установам Держбанку СРСР;
- установам банків довгострокових вкладень (по капітальних вкладеннях і підрядно-будівельній діяльності).

3. Раднаргоспи складають зведені квартальні і річні бухгалтерські звіти і баланси і подають їх:

- Держплану союзної республіки;
- Міністерству фінансів союзної республіки;
- статистичному управлінню області, краю або союзної республіки;
- установам Держбанку СРСР;
- установам банків довгострокових вкладень (по капітальних вкладеннях і підрядно-будівельній діяльності).

Зведені річні бухгалтерські звіти і баланси подаються раднаргоспами Радам Міністрів союзних республік.

4. Комбінати, трести, галузеві управління та інші організації, раднаргоспи і управління (відділи) місцевої промисловості виконкомів Рад депутатів трудящих (по підприємствах місцевого підпорядкування) складають зведені квартальні і річні звіти і баланси з виділенням найважливіших показників за переліком, встановлюваним ЦСУ СРСР за погодженням з Міністерством фінансів СРСР і Держпланом СРСР, в розрізі галузей промисловості.

5. Промислові підприємства, будови, бази постачання і збуту та інші господарські організації подають місячні і квартальні бухгалтерські звіти і баланси не пізніше 15 числа наступного за звітним періодом місяця, а річні — не пізніше 25 січня наступного за звітним року.

Раднаргоспи подають зведені квартальні бухгалтерські звіти і баланси по підвідомчих їм підприємствах та організаціях не пізніше 40 днів після закінчення звітного періоду, а річні — не пізніше 1 квітня наступного за звітним року.

В межах встановлених строків раднаргоспи визначають для комбінатів,

трестів, галузевих управлінь та інших організацій диференційовані строки подання зведених бухгалтерських звітів і балансів.

Міністерству фінансів СРСР і ЦСУ СРСР подати Раді Міністрів СРСР до 1 липня 1958 року пропозиції про скорочення строків подання раднаргоспами зведених бухгалтерських звітів і балансів.

6. Комбінати, трести, галузеві управління та інші організації раднаргоспів:

а) розглядають місячні і квартальні бухгалтерські звіти і баланси підприємств і організацій і вживають необхідних заходів до поліпшення діяльності незадовільно працюючих підприємств і організацій;

б) розглядають і затверджують річні бухгалтерські звіти і баланси підприємств, будов і організацій і повідомляють їм рішення по цих звітах.

Раднаргоспи розглядають зведені місячні і квартальні, а також розглядають і затверджують зведені річні бухгалтерські звіти і баланси галузевих управлінь, комбінатів, трестів, організацій та підприємств, безпосередньо підпорядкованих раднаргоспам. Рішення по річних звітах повідомляються цим організаціям і в копії Міністерству фінансів союзної республіки, установам Держбанку СРСР, а по питаннях капітального будівництва — установам відповідних банків довгострокових вкладень.

Зведені річні бухгалтерські звіти і баланси раднаргоспів розглядаються Радами Міністрів союзних республік.

7. Ради Міністрів союзних республік встановлюють порядок і строки подання і розгляду бухгалтерських звітів і балансів по підприємствах і господарських організаціях місцевого підпорядкування, маючи на увазі, що бухгалтерські звіти і баланси повинні подаватися вищестоящій організації, фінансовим органам, органам ЦСУ СРСР (в порядку, встановлюваному ЦСУ СРСР), установам Держбанку СРСР і банків довгострокових вкладень, які здійснюють кредитування або фінансування цих підприємств і організацій.

При цьому управління (відділи) виконавчих комітетів обласних, крайових і міських (міст республіканського підпорядкування) Рад депутатів трудящих зведені квартальні бухгалтерські звіти і баланси по підприємствах і організаціях обласного і районного підпорядкування повинні подавати не пізніше 30 днів після закінчення звітного періоду, а річні — не пізніше 15 березня наступного за звітним року.

8. Встановити, що ЦСУ СРСР і статистичні управління союзних республік складають з квартальних і річних бухгалтерських звітів і балансів зведення основних показників, необхідних для планування і фінансування народного господарства, по всіх раднаргоспах і управліннях (відділах) місцевої промисловості виконкомів Рад депутатів трудящих по кожній союзній республіці і в цілому по СРСР, а також в розрізі галузей промисловості по показниках, що виділяються в звітах і балансах раднаргоспів і управлінь (відділів) місцевої промисловості.

Обсяг основних показників, по яких складається зведення по союзній республіці і СРСР в цілому, визначається ЦСУ СРСР за погодженням з Міністерством фінансів СРСР і Держпланом СРСР.

Вказані зведені дані подаються відповідно Держплану СРСР і Держпланам союзних республік, Міністерству фінансів СРСР і Міністерствам фінансів союзних республік, Держбанку СРСР і його республіканським конторам і банкам довгострокових вкладень (по капітальних вкладеннях і підрядно-будівельній діяльності).

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 25 вересня 1957 р. № 1093

ПОРЯДОК І СТРОКИ

складання, подання і розгляду бухгалтерських звітів і балансів підприємств, будов і господарських організацій місцевого підпорядкування

1. Промислові підприємства, будови, бази постачання і збуту та інші підприємства і господарські організації, підпорядковані місцевим Радам, складають місячні, квартальні і річні бухгалтерські звіти і баланси (в карбованцях) і подають їх:

— вищестоящій організації, у віданні якої вони знаходяться (обласне управління (відділ), трест тощо);

— місцевим фінансовим органам в порядку, встановлюваному Міністерством фінансів СРСР;

— органам ЦСУ СРСР в порядку, встановлюваному ЦСУ СРСР;

— установам Держбанку СРСР і банків довгострокових вкладень, які здійснюють кредитування або фінансування цих підприємств і організацій.

2. Галузеві управління (відділи), трести, безпосередньо підпорядковані облвиконкомам, складають зведені місячні, квартальні і річні бухгалтерські звіти і баланси (в тисячах карбованців) і подають їх:

а) облплану,

б) обласному фінансовому відділу,

в) обласному статистичному управлінню,

г) обласній конторі Держбанку СРСР,

д) обласним конторам банків довгострокових вкладень, які здійснюють кредитування або фінансування цих підприємств і організацій (по капітальних вкладеннях і підрядно-будівельній діяльності).

Зведені річні бухгалтерські звіти і баланси подаються управліннями (відділами) і трестами облвиконкомам.

3. Управління (відділи) виконкомів Рад депутатів трудящих (по підприємствах місцевого підпорядкування) складають зведені квартальні і річні звіти і баланси з виділенням найважливіших показників за переліком, встановлюваним ЦСУ СРСР за погодженням з Міністерством фінансів СРСР і Держпланом СРСР, в розрізі галузей промисловості.

4. Облвиконкоми і міськвиконкоми (міст республіканського підпорядкування) встановлюють порядок і строки подання і розгляду бухгалтерських звітів і балансів по підприємствах і господарських організаціях місцевого підпорядкування.

При цьому промислові підприємства, будови, бази постачання і збуту та інші господарські організації місцевого підпорядкування подають місячні і квартальні бухгалтерські звіти і баланси не пізніше 15 числа наступного за звітним періодом місяця, а річні — не пізніше 25 січня наступного за звітним року.

Управління (відділи) і трести, безпосередньо підпорядковані облвиконкомам і міськвиконкомам (міст республіканського підпорядкування), зведені квартальні бухгалтерські звіти і баланси по підприємствах і організаціях обласного і районного підпорядкування повинні подавати не пізніше 30 днів після закінчення звітної періоду, а річні — не пізніше 15 березня наступного за звітним року.

5. Управління (відділи) і трести, безпосередньо підпорядковані облвиконкомам:

а) розглядають місячні і квартальні бухгалтерські звіти і баланси підпорядкованих їм підприємств і організацій і вживають необхідних заходів до поліпшення діяльності незадовільно працюючих підприємств і організацій;

б) розглядають і затверджують річні бухгалтерські звіти і баланси підвідомчих підприємств, будов і організацій і повідомляють їм рішення по цих звітах.

Зведені річні бухгалтерські звіти і баланси управлінь (відділів) і трестів, безпосередньо підпорядкованих обласним і міськвиконкомом, розглядають виконавчі комітети обласних і міських (міст республіканського підпорядкування) Рад депутатів трудящих.

6. Встановити, що Статистичне управління УРСР складає з квартальних і річних бухгалтерських звітів і балансів зведення основних показників, необхідних для планування і фінансування народного господарства, по управліннях (відділах) місцевої промисловості виконкомів Рад депутатів трудящих по кожній області і місту республіканського підпорядкування і в цілому по УРСР, а також в розрізі галузей промисловості по показниках, що виділяються в звітах і балансах управлінь (відділів) місцевої промисловості.

Обсяг основних показників, по яких складаються зведення по областях і по УРСР в цілому, визначається відповідно до переліку показників, встановлених ЦСУ СРСР на виконання п. 8 постанови Ради Міністрів СРСР від 6 вересня 1957 року № 1078.

Зазначені зведені дані подаються Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерству фінансів УРСР, республіканській конторі Держбанку СРСР і республіканським конторам банків довгострокових вкладень (по капітальних вкладеннях і підрядно-будівельній діяльності).

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

III. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

187 Розпорядження № 931-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 29 серпня 1957 року № 2527 віднести Запорізький раднаргосп щодо заробітної плати працівників до першої групи і в зв'язку з цим внести відповідні часткові зміни в розподіл раднаргоспів УРСР на групи по заробітній платі працівників, передбачений додатком № 2 до постанови Ради Міністрів Української РСР від 31 травня 1957 року № 531.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гуреев

м. Київ, 4 вересня 1957 р.

188 Розпорядження № 932-р

Рада Міністрів СРСР постановою від 29 серпня 1957 року № 1039 «Про будівництво Головшляхбудом СРСР під'їзних автомобільних шляхів до садіб колгоспів», з метою подання допомоги колгоспам у будівництві під'їзних автомобільних шляхів:

1) Надала Головшляхбуду СРСР право здійснювати силами своїх будівельних організацій, в межах до 10% від установленого йому за річним народногосподарським планом обсягу капітальних вкладень, будівництво під'їзних шляхів від магістральних автомобільних шляхів до садіб колгоспів за договорами з колгоспами і за рахунок їх коштів.

2) Встановила, що укладені Головшляхбудом СРСР договори з колгоспами на будівництво під'їзних автомобільних шляхів підлягають реєстрації у відповідних райвиконкомах, а здача шляхів в експлуатацію провадиться з участю представників райвиконкомів.

Зобов'язати виконками обласних і районних Рад депутатів трудящих:

а) подати належну допомогу колгоспам у справі використання можливостей будівельних організацій Головшляхбуду СРСР, розташованих на території УРСР, для будівництва під'їзних автомобільних шляхів до садіб колгоспів, у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 29 серпня 1957 року № 1039;

б) забезпечити реєстрацію у відповідних райвиконкомах договорів, укладених будівельними організаціями Головшляхбуду СРСР з колгоспами на будівництво під'їзних автомобільних шляхів до садіб колгоспів, а також виділяти представників райвиконкомів для участі в здачі цих під'їзних шляхів в експлуатацію.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гурев

м. Київ, 4 вересня 1957 р.

189 Розпорядження № 942-р

У зв'язку з передачею ряду республіканських підприємств до складу промисловості місцевого підпорядкування, погодитись з пропозицією Держплану УРСР про надання права виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих встановлювати оптові ціни на вперше освоювану в Союзі РСР про-

мислову продукцію в порядку, передбаченому розпорядженням Ради Міністрів УРСР від 25 січня 1957 року № 70 (ЗП УРСР 1957 року № 1—2, ст. 18).

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гурєєв

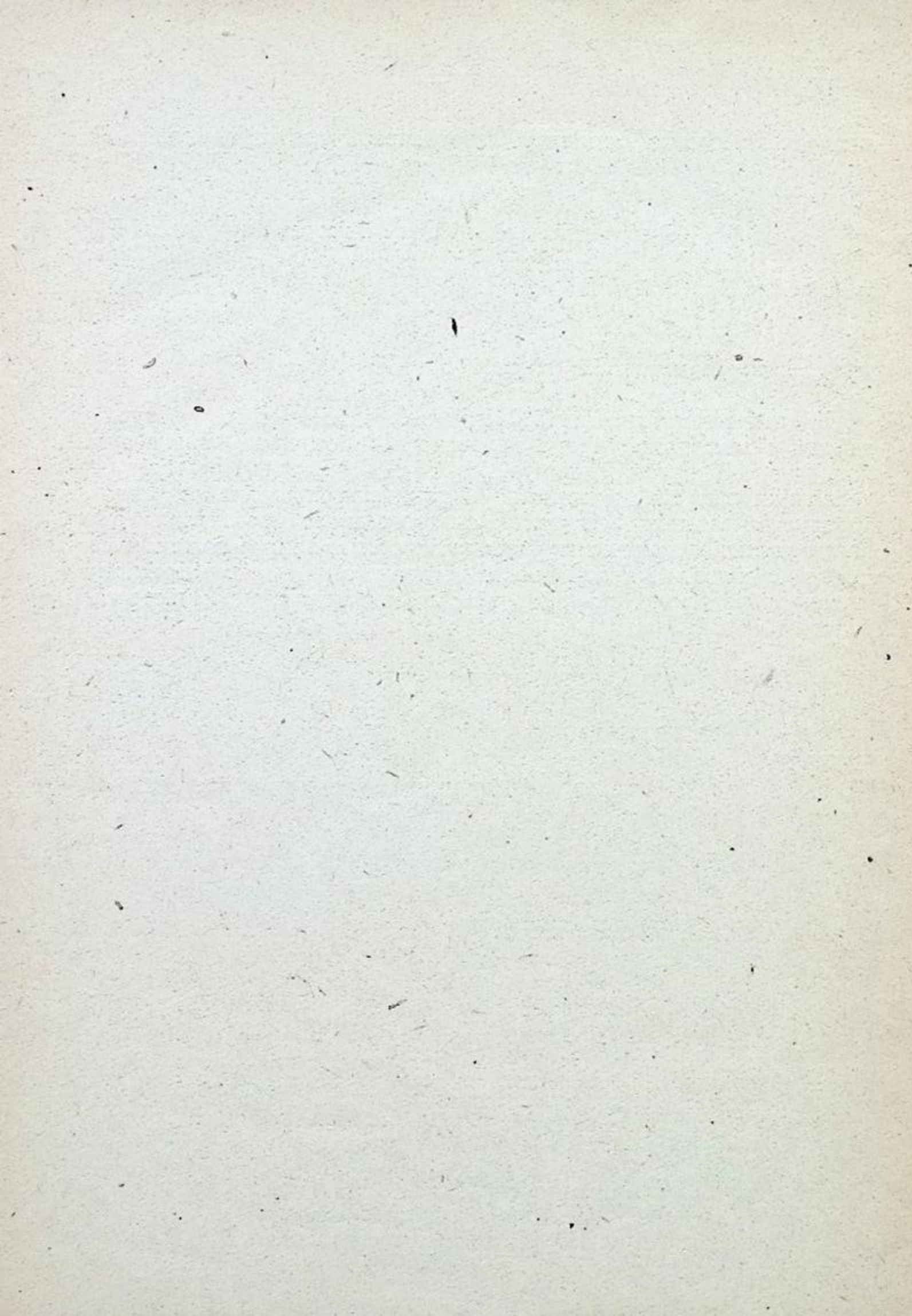
м. Київ, 6 вересня 1957 р

190 Розпорядження № 970-р

Надати голові правління Українського товариства культурного зв'язку з закордоном право призначати персональні оклади в межах встановлюваних Радою Міністрів УРСР фондів і розмірів персональних окладів, дозволяти відрядження працівникам системи товариства за межі республіки, а також право провадити пересування кредитів (крім асигнувань на заробітну плату і капіталовкладення) із статті в статтю в межах загального кошторису адміністративно-управлінських витрат, з повідомленням про це Міністерству фінансів УРСР.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
М. Гурєєв

м. Київ, 10 вересня 1957 р.

**Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики**

Госполитиздат УССР
(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук.
Коректор Л. Колядкіна

Здано на виробництво 14/XI-1957 р. Підписано до друку 10/I 1958 р. Формат 60×84¹/₁₆. Друк. арк. 2¹/₂. Обліково-вид. арк. 3,2. Тираж 7 000. Зам. 2649. Ціна 1 карб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР, Київ, Володимирська, 42.

Друкарня видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

П 190354

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРШЕНКА. ХАРКІВ

**ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ
УРЯДУ**

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 14

31 жовтня 1957 року

З М І С Т

I. Постанова Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

191. Про затвердження Положення про Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів Української РСР.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

192. Про звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва Української РСР» і нагрудний значок «Відмінник соціалістичного змагання Міністерства будівництва Української РСР».
193. Про умови республіканського соціалістичного змагання організацій і підприємств Міністерства будівництва Української РСР.
194. Про зниження тарифу на електричну енергію, що відпускається Тернопільською електростанцією для освітлювальних споживачів V групи.
195. Про заходи по розширенню посівів люпину на кормові цілі та на зелене добриво в колгоспах і радгоспах Української РСР.
196. Про порядок вибраковки тракторів, комбайнів, машин і устаткування радгоспів, машинно-тракторних і спеціалізованих станцій.
197. Про затвердження тарифів на електроенергію, що відпускається державними електростанціями «Сільенерго» Міністерства сільського господарства Української РСР.
198. Про порядок видачі коштів на заробітну плату промисловим підприємствам при перевиконанні ними плану виробництва.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

199. № 1075-р
200. № 1078-р
201. № 1133-р
202. № 1164-р
203. № 1212-р
-

І. ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

191 Про затвердження Положення про Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів Української РСР

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 6 вересня 1957 року № 1076, ЦК КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

1. Затвердити Положення про Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів Української РСР (додається).

2. На зміну пункту 3 постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів УРСР від 6 серпня 1957 року № 933, створити органи радіомовлення і телебачення в областях УРСР, згідно з додатком.

Обласні органи радіомовлення і телебачення існують на правах відділу обласного виконавчого комітету Рад депутатів трудящих.

3. Встановити, що Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР та органи радіомовлення і телебачення в областях перебувають на господарському розрахунку. Джерелами покриття видатків органів радіомовлення і телебачення є їх доходи і відрахування Міністерства зв'язку УРСР від абонементної плати за радіоприймачі, телевізори і радіоточки вузлів дротового мовлення, що проводяться в розмірі і в строки, встановлені постановою Ради Міністрів СРСР від 8 жовтня 1950 року № 4196 (розпорядження Ради Міністрів УРСР від 16 жовтня 1950 року № 1206).

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 16 жовтня 1957 р. № 1174.

Затверджено
постановою ЦК КП України
і Ради Міністрів Української РСР
від 16 жовтня 1957 р. № 1174

ПОЛОЖЕННЯ

про Комітет по радіомовленню і телебаченню
при Раді Міністрів Української РСР

1. Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР керує всією справою радіомовлення і телебачення в Українській РСР.

Основними завданнями Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР є:

— всебічне висвітлення засобами радіо і телебачення внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії і Радянської держави, боротьби радянсько-

го народу за мир у всьому світі, завдань і досвіду комуністичного будівництва в нашій країні, досягнень трудящих республіки і всіх народів СРСР у господарському, державному, громадсько-політичному і культурному житті, виховання радянських людей в дусі соціалістичної ідеології і моралі, в дусі пролетарського інтернаціоналізму і дружби між народами;

— широке розповсюдження наукових і технічних знань, досвіду кращих підприємств, колгоспів, передових людей промисловості і сільського господарства;

— ознайомлення радіослухачів і телеглядачів з кращими творами літератури, музики і театрального мистецтва українського народу і народів СРСР, країн народної демократії, а також з творами прогресивних письменників і діячів мистецтва капіталістичних країн;

— інформування радянських громадян про економічне і громадсько-політичне життя зарубіжних країн, про зростання сил світового соціалістичного табору та успіхи соціалістичного будівництва в країнах народної демократії, про національно-визвольну боротьбу народів проти колоніального імперіалістичного гніту;

— викриття буржуазної ідеології, моралі і реакційної пропаганди;

— здійснення зв'язків з іншими країнами в галузі радіомовлення і телебачення.

2. Для виконання зазначених завдань Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР:

а) організує радіомовлення і телевізійне мовлення для населення Української РСР;

б) узагальнює і поширює досвід республіканського та обласного радіомовлення і телебачення, подає місцевим органам радіомовлення і телебачення організаційно-методичну допомогу, керує підприємствами, організаціями і установами, безпосередньо підпорядкованими комітету, здійснює керівництво експлуатацією і розвитком технічних засобів радіомовлення і телебачення, що є у них;

в) керує роботою по організації і нормуванню праці та заробітної плати в підвідомчих організаціях і підприємствах; організує заходи по підвищенню кваліфікації працівників радіомовлення і телебачення;

г) організує записи музичних, літературних, драматичних та інших творів для радіомовлення і кінозйомки для телебачення, розробляє тематику і керує виробництвом кінофільмів для телебачення, встановлює порядок затвердження літературних і режисерських сценаріїв, календарно-постановочних планів і кошторисів на постановку фільмів, а також порядок приймання готових фільмів і правила їх демонстрації телевізійними студіями республіки;

д) організує у встановленому порядку конкурси на кращі радіопередачі і телевізійні передачі, музичні, літературно-художні твори та інші твори з виплатою премій;

е) встановлює у відповідності з діючими положеннями кваліфікаційні категорії дикторам і перекладачам, тонмейстерам, операторам, звукооператорам, звукорежисерам, режисерам, штатним артистам, диригентам та іншим працівникам;

ж) видає радіопрограми і телевізійні програми, журнали і спеціальну літературу з питань радіомовлення, телебачення і звукозапису;

з) вивчає досягнення в галузі розвитку вітчизняних і зарубіжних технічних засобів: радіомовлення, телебачення і звукозапису, досвід організації радіомовлення і телебачення в зарубіжних країнах, спільно з іншими заінтересованими відомствами розробляє перспективні плани розвитку технічних засобів радіомовлення і телебачення, що є у віданні комітету;

і) складає і подає в установленому порядку на затвердження плани розвитку засобів радіомовлення, телебачення і звукозапису, плани науково-дослідних і проектних робіт, капіталовкладень, фінансові, виробничі та інші плани по підприємствах, організаціях і установах, безпосередньо підпорядкованих комітету, а також здійснює заходи по виконанню затверджених планів;

к) на основі генерального договору Державного Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів СРСР з Міністерством зв'язку СРСР укладає договір з Міністерством зв'язку УРСР на використання технічних засобів радіомовлення і телебачення і здійснює контроль за їх якісними показниками;

л) керує науково-дослідною роботою, розробляє і здійснює заходи по впровадженню нової техніки, винаходів і технічних удосконалень в галузі засобів радіомовлення, телебачення і звукозапису, що є у віданні комітету;

м) розробляє і подає на затвердження в установленому порядку стандарти і затверджує технічні умови на продукцію, що виготовляється підприємствами, безпосередньо підпорядкованими комітету; дає висновки по проектах стандартів, що розробляються іншими міністерствами і відомствами на продукцію для комітету;

н) розробляє і вносить на затвердження розцінки авторського та артистичного гонорару для радіомовлення, телебачення і звукозапису;

о) здійснює співробітництво з радіомовними і телевізійними організаціями зарубіжних країн, приймає участь у міжнародних конференціях і нарадах з питань радіомовлення і телебачення;

п) організує і контролює постановку бухгалтерського обліку і звітності в системі комітету;

р) забезпечує матеріально-технічне постачання і фінансування підприємств, організацій і установ, безпосередньо підпорядкованих комітету, розглядає і затверджує їх бухгалтерські звіти, а також здійснює фінансовий контроль і провадить документальні ревізії цих підприємств, організацій і установ.

3. Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР утворюється Радою Міністрів УРСР в складі: голови, заступників голови і членів комітету. До складу комітету входить представник Міністерства зв'язку УРСР.

4. Голова Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР:

а) керує всією роботою комітету, видає в межах компетенції комітету накази та інструкції на підставі і на виконання діючих законів, а також постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Державного Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів СРСР і перевіряє їх виконання;

б) є розпорядником кредитів комітету, відкриває і закриває рахунки в банках;

в) призначає і звільняє працівників управлінь, редакцій і відділів комітету і керівних працівників безпосередньо підпорядкованих йому організацій і підприємств;

г) затверджує положення про управління і відділи комітету, а також положення (статуту) про безпосередньо підпорядковані комітету підприємства, організації та установи;

д) організує у встановленому порядку підприємства та установи, створює організації і змінює в необхідних випадках їх підпорядкованість.

5. Комітет на своїх засіданнях розглядає основні питання змісту та організації передач радіомовлення і телебачення, перспективні і поточні тематичні плани по всіх розділах мовлення, обговорює питання організації виробничо-творчого процесу в редакціях радіомовлення і телебачення, розглядає плани розвитку технічних засобів радіомовлення, телебачення і впровадження нової

техніки, заслуховує звіти керівних працівників редакцій, управлінь і безпосередньо підпорядкованих йому підприємств і організацій.

Рішення комітету проводяться в життя наказами голови комітету.

В разі незгод між головою і членами комітету голова комітету проводить в життя своє рішення, доводячи про незгоди, що виникли, до відома Ради Міністрів УРСР, а члени комітету, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

6. Комітет по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР має печатку з зображенням державного герба УРСР і з своїм найменуванням.

7. Структура центрального апарату Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР затверджується Радою Міністрів Української РСР.

Додаток
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів Української РСР
від 16 жовтня 1957 року № 1174

1. Утворити комітети по радіомовленню і телебаченню при виконавчих комітетах обласних Рад депутатів трудящих в областях:

1. Ворошиловградській	5. Львівській
2. Дніпропетровській	6. Одеській
3. Запорізькій	7. Сталінській
4. Кримській	8. Харківській

2. Утворити комітет по радіомовленню при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих в Закарпатській області.

3. Утворити редакції радіомовлення і телебачення при виконавчих комітетах обласних Рад депутатів трудящих в областях:

1. Житомирській
2. Миколаївській
3. Херсонській
4. Чернігівській

4. Утворити редакції радіомовлення при виконавчих комітетах обласних Рад депутатів трудящих в областях:

1. Волинській	8. Станіславській
2. Вінницькій	9. Сумській
3. Дрогобицькій	10. Тернопільській
4. Київській	11. Хмельницькій
5. Кіровоградській	12. Чернівецькій
6. Полтавській	13. Черкаській
7. Рівенській	

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

192 Про звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва Української РСР» і нагрудний значок «Відмінник соціалістичного змагання Міністерства будівництва Української РСР»

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити для робітників та інженерно-технічних працівників, які проробили на будовах і підприємствах Міністерства будівництва УРСР понад 10 років і мають особливі заслуги, звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР».

Робітникам та інженерно-технічним працівникам, яким присвоюється звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР», видавати спеціальний нагрудний знак.

2. Затвердити Положення про звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР» та опис цього нагрудного знака, згідно з додатками №№ 1 і 2.

3. Встановити щорічне виготовлення нагрудного знака «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР» в кількості 500 штук.

4. Дозволити Міністерству будівництва УРСР разом з Українською республіканською Радою професійних спілок встановити нагрудний значок «Відмінник соціалістичного змагання Міністерства будівництва УРСР».

Доручити Міністру будівництва УРСР затвердити Положення і опис вказаного значка.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР

Д. Сагизлий

м. Київ, 18 жовтня 1957 р., № 1181

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 18 жовтня 1957 року № 1181

ПОЛОЖЕННЯ

про звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва Української РСР»

1. Звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР» присвоюється робітникам та інженерно-технічним працівникам, які пропрацювали на будовах і підприємствах Міністерства безперервно понад десять років:

а) за досягнення високих виробничих показників, безперервне, протягом не менш як двох років, перевиконання норм виробітку і виробничих планів будівельно-монтажних робіт;

б) за відмінну організацію праці, поліпшення технології виробництва і досягнення високих технічних та економічних показників.

2. Звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР» присвоюється наказом Міністра будівництва УРСР за погодженням з Українською республіканською Радою професійних спілок і за поданням керуючих відповідними трестами і профспілкових організацій.

3. Особам, яким присвоєно звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР», видається нагрудний знак «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР», що носить на правій стороні грудей, а також відповідне посвідчення.

4. Особи, яким присвоєно звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР», повинні бути прикладом зразкового виконання своїх обов'язків.

5. Особам, яким присвоєно звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР», надається право:

- а) першочергового одержання жиної площі в будинках Міністерства;
- б) першочергового одержання позичок на індивідуальне житлове будівництво та одержання допомоги матеріалами і транспортом у встановленому порядку;
- в) першочергового одержання путівок до санаторіїв і будинків відпочинку та направлення дітей в дитячі садки і піонерські табори.

6. Особи, яким присвоєно звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР», зберігають право носити знак і після переходу їх на роботу в інші галузі народного господарства або на соціальне забезпечення.

7. Позбавлення звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР» і права носити нагрудний знак провадиться наказом Міністра будівництва УРСР за порочні вчинки і недбайливе ставлення до службових обов'язків.

8. Облік осіб, яким присвоєно звання «Почесний будівельник Міністерства будівництва УРСР», провадиться Міністерством будівництва УРСР.

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 18 жовтня 1957 року № 1181

О П И С З Н А К А

«Почесний будівельник Міністерства будівництва Української РСР»

Знак має овальну форму.

У верхній частині його розміщена червона стрічка з написом «Почесний будівельник», а внизу — картуш прямокутної форми з написом «Міністерство будівництва УРСР».

Від верхніх кутків картуша до зустрічі з червоною стрічкою знака розміщені дві симетричні лаврові гілки, що утворюють разом з стрічкою овал, в якому вкомпонований тематичний рельєф.

Основою рельєфу є горизонтальний верх картуша.

По краях рельєфної композиції зображені вертикальні сталеві конструкції.

В композицію середньої частини знака входять: зліва, на фоні бірюзового неба, — доменна піч з ритмічним рядом кауперів; з правого боку — залізобетонна конструкція цеху, що будується, з стрілою підйомного крана з вантажем.

На передньому плані композиції, безпосередньо над картушем, зображено екскаватор, який навантажує самоскид.

Знак металевий.

Стрічка покривається червоною, а картуш — білою емаллю.

Написи на червоній стрічці і картуші, а також окантовка їх рельєфні та позолочені.

Вся тематична композиція середини знака, а також лаврові гілки по боках його та їх корінці в нижній частині картуша обробляються бронзою.

Максимальна висота знака — 37 мм.

Максимальна ширина — 29 мм.

Загальна площа — 8,3 кв. см.

Знак прикріплюється до одягу за допомогою гайки.

Заст. Керуючого Справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагизлий

193 Про умови республіканського соціалістичного змагання організацій і підприємств Міністерства будівництва Української РСР

Рада Міністрів Української РСР і Українська республіканська Рада професійних спілок постановляють:

Ввести в дію, починаючи з IV кварталу 1957 року, умови республіканського соціалістичного змагання колективів спеціалізованих і монтажних організацій, промислових підприємств і транспортних контор Міністерства будівництва УРСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

Секретар Української
республіканської Ради
професійних спілок
М. Жданов

м. Київ, 18 жовтня 1957 р., № 1188.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР і Української
республіканської Ради
професійних спілок
від 18 жовтня 1957 року № 1188

У М О В И

республіканського соціалістичного змагання колективів спеціалізованих і монтажних організацій, промислових підприємств і транспортних контор
Міністерства будівництва Української РСР

Робітники, інженерно-технічні працівники і службовці організацій і підприємств Міністерства будівництва УРСР, натхнені рішеннями XX з'їзду КПРС, широко розгорнули соціалістичне змагання за успішне виконання завдань, які стоять перед будівельниками. В цьому змаганні передові спеціалізовані організації добиваються поліпшення всіх кількісних і якісних показників.

Підтримуючи ініціативу передових колективів спеціалізованих організацій і підприємств по дальшому розгортанню соціалістичного змагання за дострокове виконання державних планів, Міністерство будівництва Української РСР та Українська республіканська Рада професійних спілок оголошують такі умови республіканського соціалістичного змагання:

I. По спеціалізованих трестах, управліннях, конторах і дільницях, що виділені на самостійний баланс

Переможцями в соціалістичному змаганні вважатимуться колективи тих організацій, які доб'ються:

1. Найбільшого виконання і перевиконання квартального плану робіт по всьому обсягу та супідрядних договорах.
2. Виконання графіків провадження робіт, затверджених генпідрядчиком по об'єктах, які підлягають введенню в дію в поточному році, що складені у відповідності зі строками, передбаченими державним планом розвитку народного господарства, при добрій та відмінній якості робіт.
3. Виконання плану введення в експлуатацію об'єктів власного житлового та культурно-побутового будівництва, що провадиться господарським способом.
4. Виконання і перевиконання плану середньоквартального виробітку на одного робітника на основних роботах і підсобних виробництвах.
5. Виконання і перевиконання плану зниження вартості робіт та забезпечення надпланових нагромаджень по результатах роботи з початку року.
6. Виконання і перевиконання завдань по механізації основних видів робіт і впровадженню нової техніки, що затверджені по плану даній організації на поточний квартал.

При підведенні підсумків змагання враховуються:

- 1) Кількість одержаних і впроваджених у виробництво раціоналізаторських пропозицій і винаходів з тих, що намічені планом на звітний період, та одержана економія.
- 2) Стан трудової дисципліни.
- 3) Стан охорони праці і виконання заходів по техніці безпеки.

II. По промислових підприємствах, що виділені на самостійний баланс

Переможцями в соціалістичному змаганні вважатимуться колективи підприємств, які доб'ються:

1. Найбільшого виконання і перевиконання плану по випуску валової і товарної продукції в номенклатурі та сортності, установлених державним планом розвитку народного господарства.
2. Перевиконання квартального плану виробітку на одного робітника.
3. Економії витрат основних видів сировини та матеріалів у порівнянні з установленими нормами.
4. Перевиконання плану зниження собівартості продукції і забезпечення надпланових нагромаджень по результатах роботи з початку року.
5. Виконання плану введення в експлуатацію об'єктів житлового і культурно-побутового будівництва, що провадиться господарським способом.
6. Виконання завдань по механізації трудомістких процесів та впровадженню нової техніки.

При підведенні підсумків змагання враховуються:

- 1) Кількість одержаних і впроваджених у виробництво раціоналізаторських пропозицій і винаходів з тих, що намічені планом на звітний період, та одержана економія.

- 2) Стан трудової дисципліни.
- 3) Стан охорони праці і виконання заходів по техніці безпеки.
- 4) Виконання плану капітального ремонту жител та культурно-побутових установ.

III. По транспортних конторах, що виділені на самостійний баланс

Переможцями в соціалістичному змаганні вважатимуться колективи авто-транспортних контор, які доб'ються:

1. Найбільшого виконання і перевиконання плану перевозок в тоннах і тонно-кілометрах.
2. Виконання і перевиконання плану середньодобового виробітку в тоннах і тонно-кілометрах на одну тонну вантажності автомобіля, який працює.
3. Найбільшої економії пального проти встановлених норм.
4. Найбільшого коефіцієнта технічної готовності автопарку.
5. Виконання і перевиконання встановленого коефіцієнта використання автопарку.
6. Зниження собівартості перевозок проти плану і забезпечення надпланових нагромаджень по результатах роботи з початку року.

При підведенні підсумків соціалістичного змагання враховується:

- 1) Кількість одержаних і впроваджених у виробництво раціоналізаторських пропозицій і винаходів з тих, що намічені планом на звітний період, та одержана економія.

- 2) Стан трудової дисципліни.
- 3) Стан охорони праці і виконання заходів по техніці безпеки.
- 4) Виконання плану капітального і середнього ремонту автомашин.
- 5) Відсутність аварій.

Для преміювання організацій і підприємств-переможців в соціалістичному змаганні встановлено:

перехідних Червоних Прапорів Ради Міністрів УРСР і Української республіканської Ради професійних спілок з першими грошовими преміями — 2;

перехідних Червоних Прапорів Міністерства будівництва УРСР і Української республіканської Ради професійних спілок з першими грошовими преміями — 2;

других грошових премій — 4;

третьох грошових премій — 4.

Кращим спеціалізованим організаціям, промисловим підприємствам, а також транспортним конторам вручаються перехідні Червоні Прапори Ради Міністрів УРСР і Української республіканської Ради професійних спілок, Червоні Прапори Міністерства будівництва УРСР і Української республіканської Ради професійних спілок з першими грошовими преміями.

Організаціям і підприємствам, які займуть в соціалістичному змаганні другі і треті місця, присуджуються другі і треті грошові премії.

Підсумки соціалістичного змагання підводяться Міністерством будівництва УРСР і Українською республіканською Радою професійних спілок щоквартально, не пізніше 25 числа місяця, наступного за звітним кварталом, на основі даних бухгалтерської звітності.

Премія переможцю соціалістичного змагання нараховується, виходячи із загальної чисельності всіх працівників, які зайняті на виробництвах та в господарствах, що враховуються на балансі основної підрядної діяльності, за вирахуванням чисельності працюючих в промислових підприємствах, що виділені на самостійний баланс, підсумки змагання по яких підводяться окремо, а також чисельності працюючих в організаціях, що не виконали планів.

Грошові премії виплачуються за рахунок надпланового прибутку або надпланової економії, одержаних даним підприємством від зниження собівартості, і призначаються для преміювання робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, що найбільш відзначились у соціалістичному змаганні, і на заходи по культурно-побутовому обслуговуванню працюючих.

Із одержаних організаціями і підприємствами сум на преміювання 60—70% необхідно направляти на видачу індивідуальних премій і 30—40% для поліпшення культурно-побутового обслуговування і на житлові потреби.

Із суми премії, передбаченої на індивідуальне преміювання, 75% виділяється на преміювання робітників і 25% — на преміювання інженерно-технічних працівників і службовців.

При невиконанні показників, що враховуються при підведенні підсумків змагання, Міністерство будівництва УРСР і Українська республіканська Рада професійних спілок мають право позбавляти премії по підсумках соціалістичного змагання частково або повністю керівників організацій і підприємств.

* *
*

Міністерство будівництва УРСР і Українська республіканська Рада професійних спілок висловлюють впевненість, що робітники, інженери, виконавці робіт і начальники цехів, майстри і службовці спеціалізованих організацій і підприємств широко розгорнуть соціалістичне змагання за дострокове виконання і перевиконання плану шостої п'ятирічки по всіх показниках і своєю творчою самовідданою працею внесуть новий вклад у справу дальшого зміцнення могутності нашої соціалістичної Батьківщини, розквіту її економіки, підвищення добробуту і культурного рівня радянського народу.

Міністр
будівництва Української РСР
М. Горбась

Секретар Української
республіканської Ради профспілок
М. Жданов

194 Про зниження тарифу на електричну енергію, що відпускається Тернопільською електростанцією для освітлювальних споживачів V групи

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

На часткову зміну постанови Ради Міністрів УРСР від 27 липня 1955 року № 909 (ЗП УРСР 1955 р. № 13—14, ст. 70), встановити з 1 січня 1958 року знижений тариф на електричну енергію, що відпускається Тернопільською електростанцією для V групи освітлювальних споживачів, — 60 коп. за 1 квтг.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Заст. Керуючого Справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагизлий

195 Про заходи по розширенню посівів люпину на кормові цілі та на зелене добриво в колгоспах і радгоспах Української РСР

Розглянувши стан з посівами люпину в колгоспах і радгоспах республіки, Рада Міністрів Української РСР відмічає, що, незважаючи на велике господарське значення і цінність люпину, як джерела збільшення запасів кормів і поповнення білків у кормовому раціоні тварин, а також як засобу підвищення родючості піщаних і малородючих ґрунтів, у багатьох поліських районах посівам люпину, не приділяється належної уваги.

В результаті цього в 1957 році колгоспи Сумської, Житомирської, Київської, Ровенської, Дрогобицької та Львівської областей не виконали в значних розмірах прийнятих ними планів посіву люпину. В Чернігівській області недосіяно до плану люпину на зерно 16 тис. гектарів і на зелене добриво — 30 тис. гектарів, в той же час значну кількість насіння люпину було продано колгоспами за межі області.

Через поганий контроль з боку сільськогосподарських органів, у багатьох колгоспах, особливо Сумської, Хмельницької та Львівської областей, рівень агротехніки вирощування люпину залишається дуже низьким: насіння зберігається в поганих умовах і втрачає схожість, а під час посіву люпин заробляється дуже глибоко, внаслідок чого одержуються зріджені сходи; навіть такий найпростіший, але високоефективний захід, як нітрагінізація насіння, запроваджується в незначних розмірах.

Посів люпину на зерно провадиться без внесення добрив, хоч у кожній області на складах Головсільпостачу залишається велика кількість невивезених калійних добрив.

Наявність цих та ряду інших серйозних недоліків у вирощуванні люпину стримує його широке використання для різкого збільшення в поліських районах виробництва сільськогосподарських продуктів.

З метою розширення посівів люпину відповідно до потреб сільськогосподарського виробництва в поліських районах республіки та підвищення матеріальної заінтересованості колгоспів і радгоспів у виробництві і здачі державі насіння люпину, на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 12 жовтня 1957 року № 1203 «Про заходи по розширенню посівів люпину на кормові цілі і на зелене добриво», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Прийняти пропозиції облвиконкомів і Міністерства сільського господарства УРСР про розміри посівних площ люпину на 1958 рік — по областях, згідно з додатком № 1.

2. Zobov'yazati Міністерство сільського господарства УРСР і облвиконкоми областей, в яких вирощується люпин, організувати в передових радгоспах і колгоспах мережу насінницьких господарств по вирощуванню насіння люпину. До 15 грудня 1957 року подати

Раді Міністрів УРСР на затвердження мережу насінницьких господарств по вирощуванню насіння люпину.

Прийняти пропозиції облвиконкомів і Міністерства сільського господарства УРСР про розміри виробництва насіння люпину у 1958—1959 роках — по областях, згідно з додатком № 2.

Встановити, починаючи з 1958 року, щорічні плани виробництва супереліти люпину в науково-дослідних установах в кількості, згідно з додатком № 3.

3. З метою використання наявних в окремих колгоспах лишків насіння кормового і гіркого люпину для розширення посівів його в 1958 році в колгоспах, які не забезпечені достатньою кількістю власного насіння, а також подання допомоги колгоспам, які ще не розраховалися по позичках і чергових внесках зерна до міжколгоспного страхфонду:

а) дозволити колгоспам, після виконання планів хлібозаготівель, провадити внесення чергового внеску зерна і повернення позичок до міжколгоспного страхфонду насінням люпину на таких умовах:

— з зарахуванням за 100 кг внесеного кормового люпину 150 кг пшениці або ярих зернових культур за діючими еквівалентами заміни, в перерахунку на пшеницю, без грошової доплати;

— з зарахуванням за 100 кг внесеного гіркого люпину (однорічного і багаторічного) 100 кг пшениці або ярих зернових культур за діючими еквівалентами заміни, в перерахунку на пшеницю, без грошової доплати.

При внесенні до міжколгоспного страхового фонду насіння еліти кормового люпину зараховувати за 100 кг люпину 200 кг озимої пшениці або ярих культур за діючими еквівалентами заміни, в перерахунку на пшеницю, без грошової доплати;

б) рекомендувати колгоспам, які засипали кормовий люпин у фуражні фонди, обміняти його на фуражні культури з міжколгоспного страхового фонду на зазначених вище умовах.

Зобов'язати облвиконкоми роз'яснити керівникам колгоспів важливість цього заходу та організувати його здійснення;

в) встановити завдання по надходженню насіння люпину до міжколгоспного страхового фонду в рахунок чергових внесків, повернення позичок та обміну на фуражні культури в кількості по областях, згідно з додатком № 4.

Зобов'язати облвиконкоми Київської, Житомирської, Чернігівської, Сумської, Хмельницької, Волинської, Рівенської, Львівської та Дрогобицької областей забезпечити контроль за здачею колгоспами зазначеної кількості насіння кормового люпину на хлібоприймальні пункти в строк, установлений Урядом для здачі зерна до міжколгоспного страхфонду, — не пізніше 31 грудня 1957 року.

Як виняток встановити, що в усіх областях, крім Чернігівської,

вся кількість насіння кормового люпину з урожаю 1957 року, яка надійде до міжколгоспного страхового фонду, за виключенням насіння еліти, залишається в області і відпускається для посівних цілей у позичку колгоспам за рішенням облвиконкомів.

4. Зобов'язати Міністерство хлібопродуктів УРСР всемірно сприяти колгоспам у здачі ними насіння люпину на хлібоприймальні пункти, зокрема допомогти їм (за грошову оплату) наявними засобами, з участю робочої сили колгоспів, у підсушуванні насіння з незначним відхиленням (2—3%) від встановлених кондицій по вологості.

5. Довести до відома Міністерства сільського господарства УРСР, Міністерства хлібопродуктів УРСР та облвиконкомів, що відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 12 жовтня 1957 року № 1203:

а) починаючи з урожаю 1958 року, діючі закупочні ціни на насіння кормового і гіркого люпину, що приймається в держресурси від колгоспів і радгоспів, підвищено на 50 процентів;

б) починаючи з урожаю 1958 року, грошові надбавки за здаване державі сортове насіння люпину виплачуються за еліту першого класу в розмірі 100%, за сортове насіння першого класу — 50%, другого класу — 35% і третього класу — в розмірі 25% від ціни на рядове насіння першого класу;

в) встановлено, починаючи з урожаю 1958 року, такі відпускні ціни на рядове насіння люпину першого класу: кормового 255 крб., гіркого — 105 крб. і багаторічного — 380 крб. за центнер.

При відпуску сортового насіння люпину стягувати з колгоспів і радгоспів також грошову надбавку за сортність в розмірах, передбачених пунктом 5-б цієї постанови;

г) зобов'язано Міністерство хлібопродуктів СРСР провадити, починаючи з урожаю 1958 року, в районах товарного виробництва люпину контрактацію і закупки насіння люпину для продажу його колгоспам і радгоспам районів, де люпин не виріває на насіння.

6. Вважати неправильним, що значна кількість калійних добрив, яка завозиться на склади Головсільпостачу в поліських районах, своєчасно не вибирається колгоспами і не використовується під люпин, в той час як внесення цих добрив дає можливість підвищити врожай люпину та економічно себе виправдує.

Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконкоми забезпечити повне використання всіх калійних добрив, що завозяться в поліські райони, широко використовуючи їх під посіви люпину.

7. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та Українську Академію сільськогосподарських наук:

а) зосередити увагу науково-дослідних установ на найшвидшому

опрацюванні найбільш ефективних заходів по вирощуванню високих урожаїв люпину на зерно, кормові цілі і зелене добриво, а також на вивченні способів сушіння насіння люпину;

б) включити в тематичні плани науково-дослідних установ та обласних державних сільськогосподарських дослідних станцій актуальні теми по вивченню агротехніки і механізації виробництва люпину, виведенню високоврожайних і скороспілих сортів люпину, зокрема для районів Лісостепу, по опрацюванню більш досконалих способів визначення кількісного вмісту алкалоїдів у кормовому люпині і придатності різних видів люпинового корму до згодовування сільськогосподарським тваринам.

8. Рада Міністрів Української РСР звертає увагу облвиконкомів на те, що здійснення заходів, визначених цією постановою, дасть можливість у 1958 році значно розширити посіви люпину в кожному колгоспі, радгоспі і зобов'язує їх вжити всіх заходів до збереження на посівні цілі наявних в областях ресурсів насіння люпину.

В місячний строк провести суцільну перевірку та облік у колгоспах і радгоспах насіння кормового і гіркого (однорічного і багаторічного) люпину, організувати його підсушування, перевірку на посівні якості, доведення до посівних кондицій і зберігання без втрат.

9. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та облвиконкоми доповісти Раді Міністрів УРСР про хід виконання цієї постанови до 1 лютого 1958 року.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР

Д. Сагизлий

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 24 жовтня 1957 року № 1215

РОЗМІРИ ПОСІВНИХ ПЛОЩ
люпину в колгоспах і радгоспах УРСР на 1958 рік

(в тис. гектарів)

Області	Колгоспи					Радгоспи				
	Всього	З них на зерно	В тому числі кормового	На зелений корм	На зелене до-брово	Всього	З них на зерно	В тому числі кормового	На зелений корм	На зелене до-брово
Київська	75,0	30,0	25,0	25,0	20,0	2,0	1,0	1,0	—	1,0
Черкаська	1,0	0,5	—	—	0,5	—	—	—	—	—
Вінницька	0,3	0,3	0,2	—	—	0,5	—	—	—	—
Хмельницька	18,0	5,0	1,0	—	13,0	—	—	—	—	—
Житомирська	90,0	52,0	50,0	30,0	8,0	0,2	0,1	0,1	—	0,1
Чернігівська	180,0	80,0	70,0	60,0	40,0	1,2	0,6	0,6	0,3	—
Сумська	40,0	18,0	16,0	10,0	12,0	—	—	—	—	—
Волинська	55,0	28,0	25,0	7,0	20,0	0,1	0,1	—	—	—
Ровенська	23,0	10,0	3,0	3,0	10,0	—	—	—	—	—
Тернопільська	1,0	1,0	0,5	—	—	—	—	—	—	—
Львівська	21,9	15,0	12,0	4,0	2,9	—	—	—	—	—
Дрогобицька	7,7	5,0	1,5	0,7	2,0	0,3	0,3	—	—	—
Станіславська	0,5	0,5	0,5	—	—	—	—	—	—	—
Закарпатська	2,0	1,0	0,2	—	1,0	—	—	—	—	—
Всього	515,4	246,3	204,9	139,7	129,4	4,3	2,4	1,7	0,3	1,6

Заст. Керуючого Справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

П 190357

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 24 жовтня 1957 року № 1215

РОЗМІРИ

виробництва насіння люпину в колгоспах і радгоспах Української РСР

(в тис. тонн)

Області	В 1958 році		В 1959 році	
	Всього	В тому числі кор-мового	Всього	В тому числі кор-мового
Київська	16,0	14,0	20,0	17,0
Черкаська	0,3	0,1	0,3	0,1
Вінницька	0,1	0,05	0,2	0,1
Хмельницька	3,0	0,6	3,0	1,0
Житомирська	27,0	25,0	35,0	30,0
Чернігівська	48,0	42,0	52,0	46,0
Сумська	10,0	7,5	10,0	7,5
Волинська	15,0	10,0	20,0	15,0
Ровенська	5,0	2,5	7,0	5,0
Тернопільська	0,6	0,3	1,0	0,5
Львівська	8,0	6,0	11,0	8,0
Дрогобицька	3,0	0,5	3,0	0,5
Станіславська	0,3	0,2	1,0	0,3
Закарпатська	0,5	0,1	0,5	0,2
Всього	136,8	108,85	164,0	131,2

Заст. Керуючого Справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 24 жовтня 1957 року № 1215

П Л А Н И

виробництва супереліти кормового люпину в науково-дослідних установах

(в центнерах)

Щороку, починаю-
чи з 1958 року

1. Чернігівська обласна державна сільськогосподарська дослідна станція	360
2. Житомирська обласна державна сільськогосподарська дослідна станція	270
3. Дослідне господарство «Северинівка» Українського науково-дослідного інституту землеробства	120
4. Науково-дослідний інститут землеробства і тваринництва західних районів	200
5. Волинська обласна державна сільськогосподарська дослідна станція	120
6. Рівненська обласна державна сільськогосподарська дослідна станція	120
7. Дрогобицька обласна державна сільськогосподарська дослідна станція	120
8. Станіславська обласна державна сільськогосподарська дослідна станція	120
9. Сумська обласна державна сільськогосподарська дослідна станція	120
10. Колгоспна дослідна станція по вивченню системи обробітку ґрунту за методом Т. С. Мальцева (колгосп «Більшовик», Шосткинського району, Сумської області)	200
	1750

Заст. Керуючого Справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 24 жовтня 1957 року № 1215

ЗАВДАННЯ

по надходженню від колгоспів насіння люпину
до міжколгоспного страхового фонду в 1957 році

(в тоннах)

Області	Насіння люпину:	
	кормового	гіркого
Київська	500	150
Житомирська	300	—
Чернігівська	2500	500
Сумська	200	300
Хмельницька	—	300
Волинська	300	2400
Ровенська	80	—
Львівська	80	150
Дрогобицька	40	—
Разом	4000	3800

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

196 Про порядок вибраковки тракторів, комбайнів, машин і устаткування радгоспів, машинно-тракторних і спеціалізованих станцій

Відповідно до пункту 28 постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 29 серпня 1957 року № 1041 «Про додаткову передачу деяких питань господарського і культурного будівництва на рішення Рад Міністрів союзних республік», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити такий порядок вибраковки зношених і непридатних для дальшого використання тракторів, комбайнів, машин і устаткування радгоспів, машинно-тракторних і спеціалізованих станцій:

а) міністерствами, відомствами і раднаргоспами УРСР, на підставі актів технічного стану машин, затверджених облвиконками, вибраковуються:

— трактори, зернові і спеціальні комбайни, землерийні і меліоративні машини, всі самохідні сільськогосподарські машини, тракторні плуги, тракторні культиватори, тракторні сівалки, тракторні лушпильники, тракторні сінокосарки, тракторні рядкові жатки, тракторні молотарки, складні зерноочисні машини і льонобралки;

— устаткування з первинною вартістю кожної одиниці від 5 тис. карбованців і вище: ремонтне, металорізальне, ковальсько-пресове, деревообробне, підйомно-транспортне, ливарне, зварювальне, термічне, енергетичне, нафтове, радіотехнічне та інше;

б) обласними управліннями, трестами та іншими обласними і міжобласними об'єднаннями на підставі актів технічного стану машин, затверджених облвиконкомами, вибраковуюються:

— сільськогосподарські машини, не перелічені в підпункті «а» цього пункту;

— устаткування з первинною вартістю кожної одиниці від 1,5 тис. до 5 тис. карбованців включно;

в) директорами радгоспів, машинно-тракторних і спеціалізованих станцій, на підставі актів технічного стану, вибраковується устаткування з первинною вартістю кожної одиниці до 1500 карбованців включно.

2. Держплану Ради Міністрів УРСР і Міністерству сільського господарства УРСР в місячний строк видати інструкцію про порядок вибраковки тракторів, комбайнів, машин і устаткування радгоспів, машинно-тракторних і спеціалізованих станцій.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

м. Київ, 25 жовтня 1957 р., № 1218.

197 Про затвердження тарифів на електроенергію, що відпускається державними електростанціями «Сільенерго» Міністерства сільського господарства Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити і ввести в дію з 1 січня 1958 року тарифи на електричну енергію, що відпускається державними електростанціями «Сільенерго» Міністерства сільського господарства УРСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

м. Київ, 25 жовтня 1957 р., № 1219.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 25 жовтня 1957 року № 1219

ТАРИФИ

на електричну енергію, що відпускається державними електростанціями
«Сільенерго» Міністерства сільського господарства УРСР

Група споживачів	Тариф в коп. за 1 квтг. (одноставочний)
Освітлювальні споживачі:	
<i>I група</i>	
Селища-містечка (робітничі, колгоспні, військові), які мають свої розподільні сітки і враховують енергію за загальними лічильниками (перепродавці)	35
<i>II група</i>	
Квартири, гуртожитки, освітлення жилих будинків у колгоспах, радгоспах і МТС. Освітлення дворів, сходів і номерних ліхтарів будинкоуправлінь	40
<i>III група</i>	
Залізничні і трамвайні колії. Залізничні і річкові вокзали. Трамвайні, автобусні і тролейбусні станції. Пристані. Аеродроми та аеропорти. Військові казарми. Дитячі садки та ясла, дитячі будинки, дитячі театри і кіно, будинки піонерів	30
<i>IV групи</i>	
Вуличне освітлення	42
<i>V група</i>	
Установи, лікувальні заклади, аптеки, санаторії і будинки відпочинку. Учні заклади. Науково-дослідні та випробні інститути. Штаби військових з'єднань. Підприємства торговельної сітки. Торговельні склади, овочесховища, оптові бази. Гарнізонні склади та пакгаузи. Контори госпрозрахункових і кооперативних підприємств. Ідальні, ресторани, пивні, кафе, закусочні та інші підприємства громадського харчування. Готелі. Громадські організації, клуби, будинки культури, будинки Радянської Армії, будинки селянина. Театри та цирки. Музеї, бібліотеки, читальні, лекторії та планетарії. Парки культури і відпочинку, сади. Стадіони, водні басейни та інші спортивні приміщення. Лазні, душові та пральні. Гаражі, бензоколонки. Конюшні та іподроми. Освітлення державних і кооперативних виробничих підприємств з встановленою потужністю до 50 ква. Майстерні художників (скульпторів)	60

Група споживачів	Тариф в коп. за 1 квтг. (одноставочний)
<i>VI група</i>	
Духовні учбові заклади. Фотографії. Перукарні. Кустарні майстерні. Кіно	110
<i>VII група</i>	
Установи релігійного культу	250
<i>VIII група</i>	
Сільськогосподарське силове навантаження та виробниче освітлення	19
<i>IX група</i>	
Промислові та інші споживачі з силовим і змішаним навантаженням	35

Примітка: Електрична енергія, що витрачається на технічні цілі установками потужністю до 5 квт, оплачується за тарифами вищезазначених відповідних освітлювальних груп.

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

198 Про порядок видачі коштів на заробітну плату промисловим підприємствам при перевиконанні ними плану виробництва

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 19 жовтня 1957 року № 1227:

1) Встановила, що при перевиконанні плану виробництва по валовій продукції кошти на заробітну плату промисловим підприємствам, незалежно від їх підпорядкованості, видаються установами Держбанку СРСР понад плановий фонд заробітної плати промислово-виробничого персоналу, виходячи із таких розмірів (в середньому по галузі промисловості) за кожний процент перевиконання плану:

	Проценти до планового фонду заробітної плати промислово-виробничого персоналу
Шахти вугільної і сланцевої промисловості та підприємства гірничо-рудної промисловості і нерудних копалин	1,0
Підприємства металургійної промисловості	0,9
Підприємства промисловості будівельних матеріалів, нафтодобувної, торфодобувної та лісозаготівельної промисловості (включаючи сплав лісу).	0,8
Підприємства решти галузей промисловості	0,7

2) Надала право Радам Міністрів союзних республік, міністерствам і відомствам СРСР та раднаргоспам за погодженням з установами Держбанку СРСР диференціювати по підприємствах нормативи видачі коштів на заробітну плату в межах встановлених пунктом 1 зазначеної постанови середніх нормативів по галузях промисловості з тим, щоб розміри видачі коштів на заробітну плату по окремому підприємству не перевищували одного процента фонду заробітної плати за кожний процент перевиконання плану виробництва.

3) Порядок видачі коштів на заробітну плату, встановлений зазначеною постановою, постановила ввести з 1 листопада 1957 року.

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 19 жовтня 1957 року № 1227, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Надати право міністерствам і відомствам УРСР, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих за погодженням з відповідними установами Держбанку диференціювати по підприємствах нормативи видачі коштів на заробітну плату згідно з пунктом 1 постанови Ради Міністрів СРСР від 19 жовтня 1957 року № 1227.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР

Д. Сагизлий

м. Київ, 30 жовтня 1957 р., № 1247.

III. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

199 Розпорядження № 1075-р

На додаток до п. 21 постанови Ради Міністрів Української РСР від 24 липня 1957 року № 820, довести до відома раднаргоспів, облвиконкомів, міністерств і відомств УРСР, що Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 18 вересня 1957 року № 2765 поширила на збутові органи Міністерства хімічної промисловості, Міністерства оборонної промисловості, Міністерства радіотехнічної промисловості, Міністерства авіаційної промисловості, Міністерства культури СРСР, Міністерства охорони здоров'я СРСР і Головного управління газової промисловості при Раді Міністрів СРСР чинність підпункту «б» пункту 3 постанови Ради Міністрів СРСР від 26 червня 1957 року № 717 про збереження за збутовими та іншими органами, що передаються до складу головзбутів при Держплані СРСР, права давати вказівки промисловим підприємствам про порядок і черго-

вість відвантаження продукції, вносити зміни в асортимент фондваної і в плани поставки планованої продукції, установлені міністерствами на 1957 рік, одержувати від підприємств, збутових контор, баз та інших організацій діючу звітність про виконання планів поставки продукції споживачам.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 4 жовтня 1957 р.

200 Розпорядження № 1078-р

З метою дальшого поліпшення обслуговування населення міст УРСР міським електротранспортом, встановити з 1 листопада 1957 р. продаж для всіх громадян місячних квитків для проїзду в трамваї і тролейбусі «на пред'явника» і іменних місячних квитків для студентів ВУЗ'ів і учнів технікумів.

Затвердити для всіх трамвайно-тролейбусних підприємств міст УРСР єдині ціни місячних квитків для проїзду в трамваї і тролейбусі згідно з додатком.

Вважати такими, що втратили силу, розпорядження Ради Міністрів УРСР від 12 травня 1954 р. № 454 (ЗП УРСР 1954 р. № 9—10, ст. 49) і від 25 лютого 1957 р. № 128 (ЗП УРСР 1957 р. № 3—4, ст. 39).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 4 жовтня 1957 р.

Додаток
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 4 жовтня 1957 року № 1078-р

ВАРТІСТЬ

місячних проїзних квитків для проїзду в трамваї і тролейбусі в містах
Української РСР

Назва квитка	Вартість місячного квитка для проїзду в трамваї (в крб.)	Вартість місячного квитка для проїзду в тролейбусі (в крб.)	Вартість місяч- ного квитка для проїзду в трамваї і тролейбусі (в крб.)
Місячний квиток «на пред'явника» для загального користування громадян	27	36	42
Місячний іменний квиток без фотокартки для студентів ВУЗ'ів і учнів технікумів крім заочників	—	—	18
Місячний іменний квиток без фотокартки для учнів шкіл: початкових семирічних, середніх, ФЗН, ремісничих, профтехнічних і учнів технічних училищ	7,5	10	15
Місячний квиток «на пред'явника» для продажу установам.	40	54	70

Заст. Керуючого Справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагізлий

201 Розпорядження № 1133-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 12 жовтня 1957 року № 3043 надала Радам Міністрів союзних республік право дозволяти, як виняток, приймальним пунктам, організаціям і підприємствам легкої і харчової промисловості приймати від колгоспів і радгоспів сільськогосподарські продукти і сировину, перелічені в додатку, з відхиленнями по якості від встановлених кондицій на умовах, передбачених пунктом 4 постанови Ради Міністрів СРСР від 1 червня 1956 року № 736 (постанова Ради Міністрів УРСР від 16 червня 1956 року № 653) *.

Дозвіл на приймання чайного листа, тютюну, махорки і бавовни-сирцю з відхиленнями по якості від встановлених кондицій може бути дано Радою Міністрів союзної республіки за згодою Держплану СРСР.

* ЗП УРСР 1956 р. № 11—12, ст. 18.

У відповідності з вищезазначеним, зобов'язати раднаргоспи економічних адміністративних районів, Міністерство сільського господарства УРСР, облвиконкоми, приймальні пункти, організації і підприємства легкої і харчової промисловості суворо додержуватись встановленого порядку приймання від колгоспів і радгоспів сільськогосподарських продуктів і сировини, зазначених в додатку до цього розпорядження.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 18 жовтня 1957 р.

З а т в е р д ж е н о
розпорядженням Ради Міністрів
СРСР
від 12 жовтня 1957 року № 3043

Д о д а т о к
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 18 жовтня 1957 року № 1133-р

П Е Р Е Л І К

сільськогосподарських продуктів і сировини, приймання яких за дозволом Рад Міністрів союзних республік може провадитися з відхиленнями по якості від встановлених кондицій

Худоба
Птиця
Молоко
Масло тваринне
Цукрові буряки
Картопля
Овочі
Плоди сім'ячкові і кісточкові
Виноград
Сухофрукти
Цитрусові плоди
Цикорій
Хміль
Ефіроолійні культури
Чайний лист
Тютюн
Махорка
Продукція льону, конопель і інших
луб'яних культур з ненасінницьких
посівів
Бавовна-сирець

202 Розпорядження № 1164-р

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 7 жовтня 1957 року № 2988, звільнити Державну інспекцію по якості товарів Міністерства торгівлі УРСР від видачі сертифікатів на відвантажуванні продовольчі товари з покладенням цих функцій на відповідні підприємства, що виробляють продовольчі товари.

Зберегти за Державною інспекцією по якості товарів Міністерства торгівлі УРСР право провадити разові перевірки додержання стандартів, технічних умов, рецептур і технологічних інструкцій на підприємствах, які виробляють продовольчі і промислові товари широкого вжитку, при наявності фактів вироблення цими підприємствами нестандартних і недоброякісних товарів.

Міністерству торгівлі УРСР передати 40 штатних одиниць — посади інспекторів по якості товарів для підприємств, які виробляють продовольчі товари, раднаргоспам, згідно з додатком¹.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 22 жовтня 1957 р.

203 Розпорядження № 1212-р

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 4 жовтня 1957 року № 2970 прийняла пропозицію Держплану СРСР, Держбанку СРСР, Міністерства фінансів СРСР і Міністерства культури СРСР про надання Держбанку СРСР права видавати Міністерствам культури республік та управлінням культури міськвиконкомів, облвиконкомів і крайвиконкомів під гарантію республіканських або місцевих бюджетів позички на прибудову других і третіх залів для глядачів при постійно діючих кінотеатрах, на пристосування під кінотеатри приміщень, які виділяються виконкомами місцевих Рад депутатів трудящих, і на придбання для цих кінотеатрів устаткування та інвентаря.

Погашення зазначених позичок провадити протягом 3 років з дня видачі позички в порядку, передбаченому розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 19 квітня 1956 року № 2191 (постанова Ради Міністрів УРСР від 16 травня 1956 року № 537).

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 4 жовтня 1957 року № 2970:

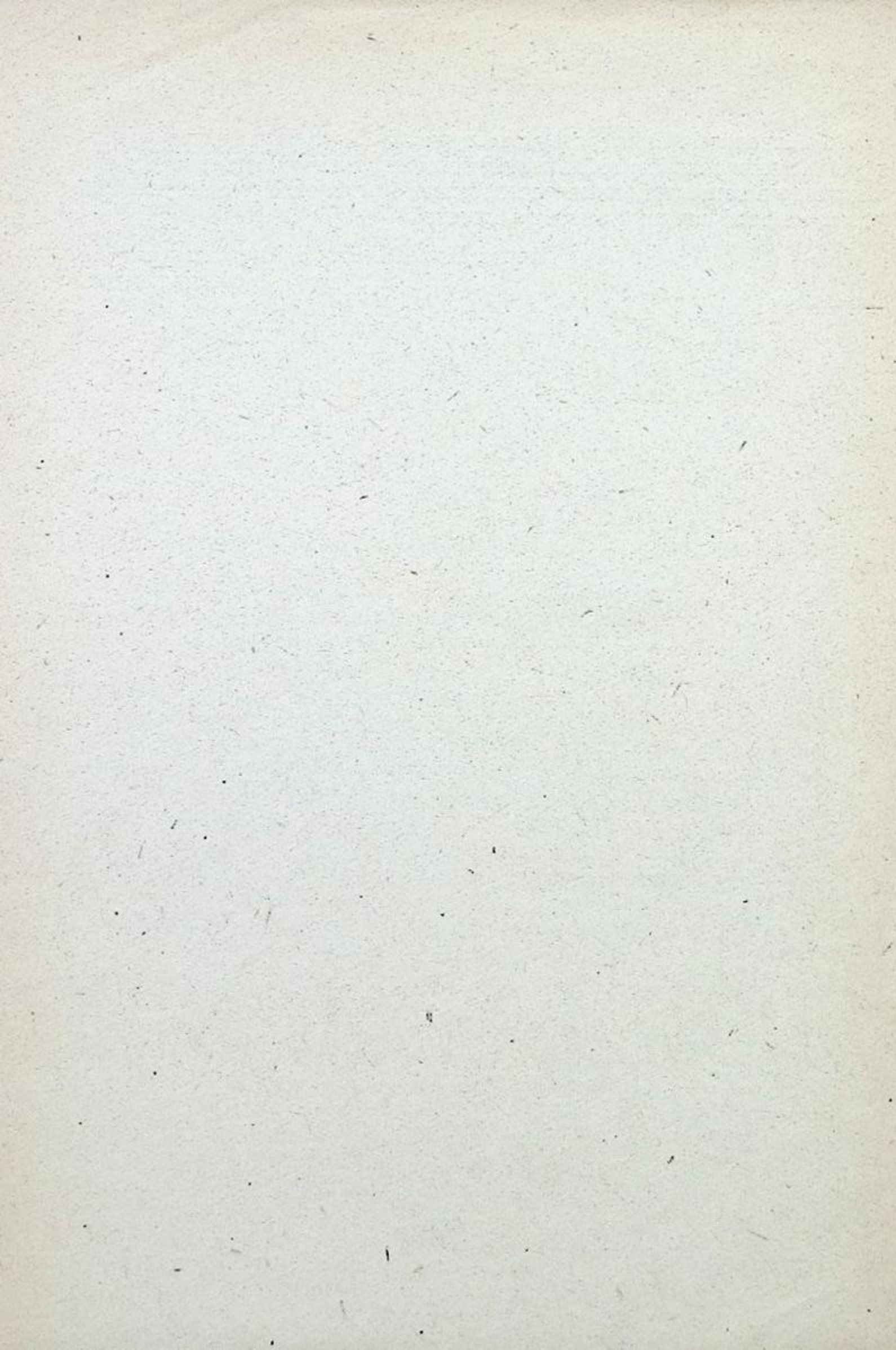
1. Надати виконкомам місцевих Рад депутатів трудящих право, з дозволу Ради Міністрів УРСР, додатково спрямовувати наявні в їх розпорядженні кошти, призначені на культурно-побутові заходи, на погашення позичок Держбанку СРСР, одержаних на прибудову других і третіх залів для глядачів при постійно діючих кінотеатрах, на пристосування під кінотеатри приміщень, які виділяються виконкомами місцевих Рад депутатів трудящих, і на придбання для цих кінотеатрів устаткування та інвентаря.

¹ Публікується без додатка.

2. Дозволити Міністерству культури УРСР та управлінням культури міськвиконкомів і облвиконкомів провадити обладнання діючих кінотеатрів вентиляційними установками за рахунок коштів, призначених на капітальний ремонт кінотеатрів.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 30 жовтня 1957 р.

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

Госполитиздат УССР

(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук

Технічний редактор Н. Старцева.

Коректор О. Левченко.

Здано на виробництво 14.XII 1957 р. Підписано до друку 14.I 1958 р. Формат
60×84¹/₁₆. Фіз.-друк. арк. 1. Умов.-друк. арк. 1. Обл.-вид. арк. 2,14. Тираж 7500.
Зам. 2650. Ціна 1 крб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР, Київ, Володимирська, 42.

Друкарня видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

П 190357

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БИБЛИОТЕКА
в КОРОЛЕНКО. ХАЛКИ

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 15

30 листопада 1957 року

З М І С Т

I. Постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

- 204. Про визнання такими, що втратили силу, постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР та рішень Уряду Української РСР з питань обов'язкових поставок сільськогосподарських продуктів державі.
- 205. Про часткову зміну п. 38 постанови ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР від 24 серпня 1957 року № 988.
- 206. Про затвердження переліку постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР, що частково втратили силу в зв'язку з виданням Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва.
- 207. Про визнання такими, що втратили силу, постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР в зв'язку з встановленням нового порядку планування перевозок вантажів залізничним, морським і річковим транспортом.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

- 208. Про перейменування підприємств, установ та інших об'єктів республіканського і місцевого підпорядкування Української РСР.
- 209. Про перейменування підприємств, установ та інших об'єктів республіканського і місцевого підпорядкування Української РСР.
- 210. Про визнання такими, що втратили силу, окремих постанов ВУЦВК і РНК Української РСР про місцеві органи державної влади.
- 211. Про поліпшення роботи культурно-освітніх установ на селі.
- 212. Про зміни порядку затвердження типових проектів по промисловому будівництву, що опрацьовуються за планом 1957 року.
- 213. Про затвердження переліку рішень Ради Міністрів Української РСР, що втратили силу повністю або частково в зв'язку з виданням постанови Ради Міністрів УРСР від 2 вересня 1957 року № 992 «Про Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва і Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану».
- 214. Про реорганізацію системи керівництва технікумами промисловості і будівництва.
- 215. Про зарахування в лісосічний фонд, що відводиться лісозаготівникам, лісу, залишеного на пні на лісосіках, і заготовленої, але не вивезеної з лісу деревини.
- 216. Про відкриття дворічних підготовчих відділів при вокальних факультетах державних консерваторій Української РСР.
- 217. Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з встановленням нового порядку планування перевозок вантажів залізничним, морським і річковим транспортом.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

- 218. № 1287-р.
- 219. № 1310-р.
- 220. № 1349-р.

І. ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

204 Про визнання такими, що втратили силу, постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР та рішень Уряду Української РСР з питань обов'язкових поставок сільськогосподарських продуктів державі

Відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 28 вересня 1957 року № 1154, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

Визнати такими, що повністю або частково втрачають силу з 1 січня 1958 року, постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР та рішення Уряду УРСР з питань обов'язкових поставок сільськогосподарських продуктів державі, згідно з додатками №№ 1 і 2.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 12 листопада 1957 р., № 1293.

Додаток № 1
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів
Української РСР
від 12 листопада 1957 року
№ 1293

ПЕРЕЛІК

постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР з питань обов'язкових поставок сільськогосподарських продуктів державі, які втрачають силу з 1 січня 1958 року

1. Пункти 4, 7, 10 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 5 квітня 1940 року № 392 «Про обов'язкову поставку вовни державі у Волинській, Дрогобицькій, Львівській, Ровенській, Станіславській і Тернопільській областях Української РСР» і пункти 1, 6, 11 і 12 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів.

2. Пункти 2, 6 і 7 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 5 квітня 1940 року № 395 «Про обов'язкову поставку картоплі державі колгоспами, колгоспниками та одноосібними господарствами Дрогобицької області» і пункти 1, 5, 9 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників.

3. Пункти 2, 6, 7 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 5 квітня 1940 року № 396 «Про обов'язкову поставку картоплі державі колгоспами, колгоспниками та одноосібними господарствами»

господарствами Волинської області Української РСР» і пункти 8, 12, 14, 16 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.

36. Пункт 7, абзац другий пункту 10, абзац перший пункту 11 (в частині задачі зерна з присадибних ділянок), пункти 13, 15 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 28 квітня 1941 року № 620 «Про обов'язкові поставки зерна державі колгоспами та одноосібними господарствами Ровенської області Української РСР» і пункти 8, 12, 14, 16 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.

37. Пункт 8, абзац другий пункту 11, абзац перший пункту 12 (в частині задачі зерна з присадибних ділянок), пункти 14, 16 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 28 квітня 1941 року № 621 «Про обов'язкові поставки зерна державі колгоспами та одноосібними господарствами Чернівецької області Української РСР» і пункти 9, 13, 15, 17 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.

38. Пункт 7, абзац другий пункту 10, абзац перший пункту 11 (в частині задачі зерна з присадибних ділянок), пункти 13, 15 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 28 квітня 1941 року № 622 «Про обов'язкові поставки зерна державі колгоспами та одноосібними господарствами Ізмаїльської області Української РСР» і пункти 8, 12, 14, 16 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.

39. Пункти 3, 4, 5, абзац другий пункту 8, абзац перший пункту 9 (в частині задачі зерна з присадибних ділянок), пункт 14 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 28 квітня 1941 року № 623 «Про обов'язкові поставки соняшнику і сої державі колгоспами та одноосібними господарствами Ізмаїльської області Української РСР» і пункти 10, 13, 15 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.

40. Пункти 3, 4, 6, абзац другий пункту 9, абзац перший пункту 10 (в частині задачі зерна з присадибних ділянок), пункти 12, 15 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 28 квітня 1941 року № 624 «Про обов'язкові поставки соняшнику і сої державі колгоспами та одноосібними господарствами Чернівецької області Української РСР» і пункти 11, 14, 16 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.

41. Постанова Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 28 квітня 1941 року № 625 «Про обов'язкову поставку вовни державі у Волинській, Дрогобицькій, Львівській, Ровенській, Станіславській і Тернопільській областях Української РСР в 1941 році» — в частині господарств колгоспників.

42. Пункти 2, 4, 8, 12 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 28 квітня 1941 року № 626 «Про обов'язкову поставку вовни державі в Ізмаїльській та Чернівецькій областях Української РСР» і пункти 1, 6, 7, 11, 13 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів.

43. Постанова Ради Народних Комісарів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 10 серпня 1945 року № 1431 «Про порядок застосування пільг по поставках сільськогосподарських продуктів державі селянськими господарствами західних та Ізмаїльської областей УРСР».

44. Перший абзац пункту 4 і пункт 7 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 31 березня 1946 року № 511 «Про план вироблення тваринного масла для закладки в державний фонд п'ятирічки та заготівлі молока на 1946 рік» — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців, а також пункти 2 і 4, підпункт «б» пункту 5 (в частині госпо-

дарств колгоспників) і пункт 3 (в частині одноосібників, працюючих на постійній роботі менше року) додатка № 3 до цієї ж постанови.

45. Пункт 6 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 13 січня 1948 року № 54 «Про обов'язкові поставки продуктів тваринництва державі колгоспними дворами, одноосібними селянськими господарствами і господарствами інших громадян Української РСР в 1948 році» і пункт 7 цієї ж постанови — в частині колгоспних дворів.

46. Пункти 5, 7, 8, підпункти «а» і «в» пункту 9, пункти 10—12, 16, 18 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 16 квітня 1949 року № 823 «Про обов'язкові поставки молока державі колгоспними дворами та одноосібними селянськими господарствами Закарпатської області Української РСР» і пункти 1, 3, 4, 14, 15, 17, 19, підпункт «б» пункту 9 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників, а також пункт 6 — в частині одноосібників, працюючих на постійній роботі менше року.

47. Пункти 3, 4, 6, 8, 10—12, 14 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 16 квітня 1949 року № 824 «Про обов'язкові поставки вовни державі колгоспними дворами та одноосібними селянськими господарствами Закарпатської області Української РСР» і пункти 1, 13, 15 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників.

48. Абзац другий пункту 2, пункти 4, 7—9, 11 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 16 квітня 1949 року № 825 «Про обов'язкові поставки м'яса державі колгоспними дворами та одноосібними селянськими господарствами Закарпатської області Української РСР» і пункти 1, 6, 10, 12 цієї ж постанови — в частині господарств колгоспників.

49. Другий абзац пункту 9, пункт 12 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 25 серпня 1949 року № 2391 «Про плани заготівель шкіряної сировини і каракуля на 1949—1951 роки» — в частині колгоспних дворів.

50. Пункти 3 і 5 постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б) України від 13 жовтня 1949 року № 2973 «Про обов'язкові поставки м'яса, молока, яєць, вовни і шкіряної сировини державі колгоспами, колгоспними дворами та одноосібними господарствами західних, Чернівецької, Ізмаїльської і Закарпатської областей УРСР» — в частині господарств колгоспників і пункт 4 цієї ж постанови.

51. Постанова Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП України від 19 січня 1955 року № 88 «Про порядок притягнення господарств робітників і службовців, які мають в особистій власності кіз, до обов'язкових поставок м'яса державі». (ЗП УРСР 1955 р., № 1—2, ст. 3).

52. Пункт 1 і другий абзац пункту 8 вступної частини постанови Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП України від 16 березня 1955 року № 313 «Про заходи поліпшення заготівель шкіряної сировини та підвищення її якості» — в частині обов'язкових поставок господарствами колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей та артілей кооперації інвалідів (ЗП УРСР 1955 р., № 5—6, ст. 24).

53. Абзац четвертий пункту 7 постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів УРСР від 22 січня 1956 року № 100 «Про план заготівель і державних закупок продуктів тваринництва на 1956 і 1957 роки» та абзац сьомий пункту 7 цієї ж постанови — в частині вручення зобов'язань господарствам колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей та артілей кооперації інвалідів.

Додаток № 2
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів
Української РСР
від 12 листопада 1957 року
№ 1293

ПЕРЕЛІК

рішень Уряду Української РСР з питань обов'язкових поставок
сільськогосподарських продуктів державі, які втрачають силу
з 1 січня 1958 року

1. Підпункт «а» пункту 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 6 квітня 1946 року № 545 «Про розвиток індивідуального тваринництва, птахівництва і бджільництва у робітників і службовців».
2. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 6 серпня 1946 року № 751.
3. Пункт 7 постанови Ради Міністрів УРСР від 3 березня 1947 року № 230 «Про заготівлі м'яса в 1947 році по Українській РСР» (ЗП УРСР 1947 р., № 5, ст. 18).
4. Пункт 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 15 липня 1947 року № 1158 «Про порядок зарахування м'яса і шкіряної сировини при закупівлі племінної худоби» — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців (ЗП УРСР 1947 р., № 14, ст. 95).
5. Пункт 1 розділу III постанови Ради Міністрів УРСР від 23 серпня 1947 року № 1394 «Про заходи по відбудові та розвитку тонкорунного і напів-грубошерстного вівчарства Української РСР» (ЗП УРСР 1947 р., № 17, ст. 115).
6. Пункт 11 постанови Ради Міністрів УРСР від 5 вересня 1947 року № 1545 «Про механізацію лісозаготівель і утворення необхідних умов для закріплення робітників та інженерно-технічних кадрів Міністерства лісової промисловості УРСР» — в частині обов'язкових поставок (ЗП УРСР 1947 р., № 22, ст. 146).
7. Пункт 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 20 вересня 1947 року № 1694 «Про покращання справи заготівлі шкіряної сировини для легкої промисловості та про зміцнення матеріальної бази заготівлі шкіряної сировини» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів (ЗП УРСР 1947 р., № 18, ст. 123).
8. Підпункти «а» і «б» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 30 вересня 1947 року № 1798 «Про заходи по збільшенню виробництва м'яса, ковбасних виробів, тваринного масла і сиру по Міністерству м'ясної і молочної промисловості УРСР» — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.
9. Підпункт «г» пункту 15 постанови Ради Міністрів УРСР від 16 червня 1948 року № 1086 «Про пільги та переваги для вчителів початкових і семирічних шкіл Української РСР» (ЗП УРСР 1948 р., № 11—12, ст. 41).
10. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 25 липня 1949 року № 2046 «Про плани заготівель вовни на 1949 рік» — в частині колгоспних дворів.
11. Підпункт «д» пункту 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 1 жовтня 1949 р. № 2876 «Про факти недовручення колгоспним дворам, господарствам робітників, службовців і одноосібників зобов'язань на поставку молока державі» — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.
12. Пункт 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 3 листопада 1949 року № 3242 «Про організований набір робітників для торфової промисловості» — в частині пільг по обов'язкових поставках господарствам колгоспників і підпункт «а» пункту 20 додатка № 3 до цієї ж постанови.

13. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 9 лютого 1950 року № 306 «Про річні норми обов'язкових поставок зерна і сіна державі колгоспами та одноосібними селянськими господарствами Закарпатської області УРСР».

14. Пункти 1, 2 і 5 постанови Ради Міністрів УРСР від 9 травня 1950 року № 1341 «Про обов'язкові поставки картоплі державі колгоспами, колгоспними дворами та одноосібними селянськими господарствами Закарпатської області Української РСР» — в частині господарств колгоспників і пункт 7 цієї ж постанови.

15. Пункти 5 і 8 постанови Ради Міністрів УРСР від 30 червня 1950 року № 1962 «Про державний план заготівель картоплі врожаю 1950 року — в частині господарств колгоспників.

16. Пункт 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 2 серпня 1950 року № 2347 «Про заходи по впорядкуванню групової здачі худоби в рахунок обов'язкових поставок м'яса державі» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей та артілей кооперації інвалідів.

17. Пункти 1 і 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 7 грудня 1950 року № 3823 «Про здачу худоби авансом в рахунок поставок 1951 року» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів.

18. Підпункти «а» і «б» пункту 5 постанови Ради Міністрів УРСР від 11 травня 1951 року № 1102 «Про заходи по збільшенню виробництва і заготівель цибулі і часнику» — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців.

19. Абзац 6 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 8 жовтня 1951 року № 1306.

20. Підпункт «б» пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 19 квітня 1952 року № 994 «Про план контрактації гіркого стручкового перцю врожаю 1952 року» — в частині господарств колгоспників.

21. Підпункт «в» пункту 4 і пункт 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 26 квітня 1952 року № 1125 «Про план заготівель і обов'язкових поставок шкіряної сировини державі на 1952 рік» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів.

22. Підпункт «б» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 10 червня 1953 року № 1164 «Про організований набір сезонних робітників для роботи на лісозаготівлях і лісосплавів» та абзац 2-й пункту 16 додатка № 1 до цієї ж постанови (ЗП УРСР 1953 р., № 11—12, ст. 30).

23. Пункт 1 розпорядження Ради Міністрів УРСР від 8 грудня 1953 року № 1415-р — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів.

24. Підпункт «а» пункту 10 постанови Ради Міністрів УРСР від 14 квітня 1954 року № 489 «Про затвердження постійних погоктарних норм обов'язкових поставок державі продуктів тваринництва колгоспами, а також планів заготівель і державних закупок продуктів тваринництва на 1954 рік» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів.

25. Постанова Ради Міністрів УРСР від 15 квітня 1954 року № 492 «Про нарахування обов'язкових поставок шерсті державі господарствами колгоспників, робітників, службовців, одноосібників та інших громадян» — в частині господарств колгоспників, робітників і службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів (ЗП УРСР 1954 р., № 7—8, ст. 33).

26. Постанова Ради Міністрів УРСР від 22 квітня 1954 року № 518 «Про відповідальність за невиконання обов'язкових поставок сільськогосподарських продуктів державі колгоспними дворами, одноосібними господарствами і госпо-

дарствами окремих громадян» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів (ЗП УРСР 1954 р., № 7—8, ст. 37).

27. Підпункти «а» і «б» пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 8 травня 1954 року № 611 «Про умови проведення державних закупок та обов'язкових поставок молока в районах, які поставляють молоко в міста, промислові центри і курортам» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів.

28. Пункт 5 постанови Ради Міністрів УРСР від 26 травня 1954 року № 702 «Про обов'язкові поставки картоплі державі господарствами колгоспників та інших громадян» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів, а також пункти 1 і 4 та додатки до цієї постанови (ЗП УРСР 1954 р., № 9—10, ст. 45).

29. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 3 грудня 1954 року № 1268.

30. Пункт 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 16 червня 1956 року № 653 «Про забезпечення виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР «Про надання Радам Міністрів союзних республік, міністерствам і відомствам додаткових прав по питаннях заготівель сільськогосподарських продуктів»» — в частині господарств колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів (ЗП УРСР 1956 р., № 11—12, ст. 118).

31. Підпункт «б» пункту 9 постанови Ради Міністрів УРСР від 15 вересня 1956 року № 1133 «Про заходи боротьби з витрачанням з державних фондів хліба та інших продовольчих продуктів на корм худобі» і пункт 8 цієї ж постанови — в частині обов'язкових поставок молока і м'яса (втрачають силу з 1 жовтня 1957 року). (ЗП УРСР 1956 р., № 17—18, ст. 184).

32. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 20 березня 1957 року № 212-р — в частині пільг по поставках сільськогосподарських продуктів господарствам колгоспників, робітників, службовців, членів промислових, риболовецьких артілей і артілей кооперації інвалідів (ЗП УРСР 1957 р., № 5—6, ст. 68).

205 Про часткову зміну п. 38 постанови ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР від 24 серпня 1957 року № 988 *

Ураховуючи, що згідно з постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 19 вересня 1957 року № 1146 «Про розробку перспективного плану розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки» Держплан УРСР, раднаргоспи, облвиконкоми і міністерства УРСР зобов'язані опрацювати перспективні плани розвитку народного господарства УРСР на 1959—1965 роки, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

Дозволити Держплану УРСР, разом з Міністерством промбудматеріалів УРСР, Міністерством будівництва УРСР, раднаргоспами та облвиконкома заходи по розвитку бази будівельної індустрії, передбачені п. 38 постанови ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР

* ЗП УРСР, 1957 р., № 12, ст. 154.

від 24 серпня 1957 року № 988, подати разом з перспективним планом розвитку народного господарства Української РСР на 1959—1965 роки.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 12 листопада 1957 р., № 1312.

206 Про затвердження переліку постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР, що частково втратили силу в зв'язку з виданням Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва

Відповідно до постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 1 листопада 1957 року № 1253, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

Затвердити перелік постанов ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР, що частково втратили силу в зв'язку з виданням Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково найважливіших об'єктів будівництва (перелік додається).

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 20 листопада 1957 р., № 1317.

Додаток
до постанови ЦК КП України
і Ради Міністрів
Української РСР
від 20 листопада 1957 року
№ 1317

ПЕРЕЛІК

постанов ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР, що частково втратили силу в зв'язку з виданням Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва

1. Підпункт 24 пункту 39 постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 2 грудня 1953 року № 2511 «Про розширення виробництва промислових товарів широкого споживання і поліпшення їх якості» (ЗП УРСР 1953 р., № 23—24, ст. 109).

2. Підпункт 11 пункту 26 постанови ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР від 22 вересня 1955 року № 1180 «Про заходи по дальшій індустріалізації,

поліпшенню якості і зниженню вартості будівництва» (ЗП УРСР 1955 р., № 17—18, ст. 95).

3. Пункт 10 додатка № 2 до постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 12 жовтня 1956 року № 1275 «Про невідкладні заходи по подоланню відставання шахтного будівництва в Українській РСР».

207 Про визнання такими, що втратили силу, постанов ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР в зв'язку з встановленням нового порядку планування перевозок вантажів залізничним, морським і річковим транспортом

Відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 22 листопада 1957 року № 1305, Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

В зв'язку з встановленням нового порядку планування перевозок вантажів залізничним, морським і річковим транспортом, визнати такими, що втратили силу, пункт 19 постанови Ради Народних Комісарів УРСР і ЦК КП(б) України від 29 вересня 1945 року № 1587 і пункт 2 та абзац перший пункту 3 вступної частини постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України від 9 грудня 1953 року № 2576.

Секретар Центрального
Комітету КП України
О. Кириченко

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 29 листопада 1957 р., № 1373.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

208 Про перейменування підприємств, установ та інших об'єктів республіканського і місцевого підпорядкування Української РСР

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 11 вересня 1957 року «Про упорядкування справи присвоєння імен державних і громадських діячів краям, областям, районам, а також містам та іншим населеним пунктам, підприємствам, колгоспам, установам і організаціям» і враховуючи клопотання трудящих, радянських і громадських організацій областей республіки про перейменування деяких підприємств, установ та інших об'єктів республікан-

ського і місцевого підпорядкування, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Перейменувати:

По Ворошиловградській області

1) Шахту № 16 ім. Кагановича тресту «Краснолучвугілля» — на шахту № 16 тресту «Краснолучвугілля».

2) Лікарню ім. Кагановича в м. Лисичанську — на Лисичанську міську лікарню.

По Дніпропетровській області

1) Рудник ім. Кагановича тресту «Ленінруда» (м. Кривий Ріг) — на рудник ім. XX партійного з'їзду.

2) Дев'яту взуттєву фабрику ім. Кагановича (м. Дніпропетровськ) — на дев'яту Дніпропетровську взуттєву фабрику.

3) Дніпропетровський завод ім. Молотова — на завод ім. Бабушкіна І. В.

По Вінницькій області

Молотовський цукровий завод (Немирівський район) — на Немирівський цукровий завод.

По Одеській області

Розсадницький радгосп ім. Молотова, Болградського району, — на Розсадницький радгосп Болградського району.

По Черкаській області

Телепинську машинно-тракторну станцію ім. Молотова, Кам'янського району, — на Телепинську машинно-тракторну станцію.

По Київській області

Лемешівський махорорадгосп ім. Молотова, Яготинського району, — на Лемешівський махорорадгосп.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР

Д. Сагизлий

209 Про перейменування підприємств, установ та інших об'єктів республіканського і місцевого підпорядкування Української РСР

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 11 вересня 1957 року «Про упорядкування справи присвоєння імен державних і громадських діячів краям, областям, районам, а також містам та іншим населеним пунктам, підприємствам, колгоспам, установам і організаціям» і враховуючи клопотання трудящих, радянських і громадських організацій Кримської і Сталінської областей УРСР про перейменування деяких підприємств, установ та інших об'єктів республіканського і місцевого підпорядкування, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Перейменувати:

По Кримській області

- 1) Піонерські табори «Артек» ім. Молотова — на Піонерські табори «Артек» ім. В. І. Леніна.
- 2) Молотовську середню школу Сакського району — на Листівську середню школу.
- 3) Молотовську дільничну лікарню Сакського району — на Журавлівську дільничну лікарню.
- 4) Радгосп ім. Молотова Алуштинського району — на Лучистівський радгосп Алуштинського району.

По Сталінській області

- 1) Шахту ім. Кагановича тресту «Макіїввугілля» (м. Макіївка) — на шахту «Октябрьская» тресту «Макіїввугілля».
- 2) Шахту ім. Кагановича тресту «Куйбишеввугілля» (м. Сталіно) — на шахту «Бутовка Донецька» тресту «Куйбишеввугілля».
- 3) Шахту № 4/21 ім. Молотова тресту «Сталінвугілля» (м. Сталіно) — на шахту № 4/21 тресту «Сталінвугілля».
- 4) Радгосп ім. Молотова Сталінського тресту радгоспів (м. Горлівка) — на радгосп «40 років Жовтня».

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
Д. Сагизлий

210 Про визнання такими, що втратили силу, окремих постанов ВУЦВК і РНК Української РСР про місцеві органи державної влади

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 28 серпня 1957 року «Про визнання такими, що втратили силу, деяких постанов ЦВК і РНК СРСР і Президії ЦВК СРСР про місцеві органи державної влади» і в зв'язку з постановою Президії Верховної Ради Української РСР від 31 травня 1957 року, якою схвалено нові Положення про місцеві Ради депутатів трудящих, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Вважати такими, що втратили силу:

а) постанову ВУЦВК і РНК УРСР від 11 липня 1928 року «Про зміну арт. 3 і уваги до нього, арт. арт. 7 і 47 «Положення про міські Ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» та про доповнення арт. 47 «Положення про селищні Ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів»» (ЗУ УРСР 1928 р., № 17, ст. 161);

б) постанову ВУЦВК і РНК від 12 січня 1929 року «Про міські районні Ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» (ЗЗ УРСР 1929 р., № 6, ст. 45);

в) пункт 1 постанови ВУЦВК і РНК УРСР від 12 червня 1929 року «Про зміну законодавства УРСР у зв'язку з наданням чинності засадам про майнові права місцевих Рад» (ЗЗ УРСР 1929 р., № 15, ст. 115);

г) розділ III постанови ВУЦВК і РНК УРСР від 18 вересня 1929 року «Про зміну Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та акти громадянського стану» (ЗЗ УРСР 1929 р., № 22, ст. 181);

д) пункти 68, 69, 70, 71, 72, 73 і підпункт 2 пункту 74 постанови ВУЦВК і РНК УРСР від 30 серпня 1929 року «Про зміну й доповнення Адміністративного кодексу УРСР та про зміну арт. 13 «Положення про сільські Ради», арт. 14 «Положення про селищні Ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів», арт. 13 «Положення про міські Ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів» і «Положення про районні з'їзди Рад і районні виконавчі комітети»» (ЗЗ УРСР 1929 р., № 23, ст. 189);

є) пункти 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 і 11 постанови ВУЦВК і РНК УРСР від 25 грудня 1929 року «Про зміну Кодексу законів про родину, опіку, подружжя та акти громадянського стану і про зміну та доповнення устав про місцеві органи влади» (ЗЗ УРСР 1930 р., № 2, ст. 20);

ж) пункти 1, 2, 3, 4, 5, 6 і 7 постанови ВУЦВК і РНК УРСР від 25 лютого 1930 року «Про зміни в законодавстві УРСР у зв'язку з

виданням постанови ЦВК і РНК Союзу РСР від 4 вересня 1929 року «Про порядок розгляду трудових спорів (конфліктів) у селянських господарствах» (33 УРСР 1930 р., № 7, ст. 82).

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 12 листопада 1957 р., № 1282.

211 Про поліпшення роботи культурно-освітніх установ на селі

Рада Міністрів УРСР відмічає, що за останні роки в республіці значно зросла мережа сільських культурно-освітніх установ. Тепер у сільських місцевостях працює 25839 будинків культури і клубів та 27734 масових бібліотеки. Кількість державних культурно-освітніх установ збільшилась лише протягом п'ятої п'ятирічки на 8931 одиницю, що забезпечило створення державних клубів і бібліотек на території кожної сільської Ради УРСР.

Будинки культури, клуби і бібліотеки стали тісніше пов'язувати свою роботу з виконанням виробничих завдань колгоспів, радгоспів і машинно-тракторних станцій.

Збільшилась кількість самодіяльних колективів. В сільських клубах тепер є 71000 сільськогосподарських, хорових, драматичних, музичних, образотворчих та інших гуртків, в яких бере участь близько мільйона чоловік сільського населення.

В сільські місцевості направлено протягом 1951—1956 років 12000 спеціалістів клубної і бібліотечної справи, а на курсах у 1956—1957 роках в областях підготовлено за рахунок коштів колгоспів 6765 керівників гуртків художньої самодіяльності.

За останній час вжито деяких заходів і по зміцненню матеріальної бази сільських культурно-освітніх установ: у 1957 році за рахунок місцевих коштів і будівельних матеріалів в республіці будується 85 районних будинків культури та 1319 сільських і колгоспних клубів.

У Кіровоградській області будується 11 районних будинків культури, районні, сільські і обласна бібліотеки; у Чернігівській області будується 24 районних будинки культури і бібліотеки, у Сумській області здійснюється будівництво 116 сільських і колгоспних клубів, у Вінницькій — 157, у Хмельницькій — 174.

Разом з тим Рада Міністрів УРСР відмічає, що зміст і рівень культурно-освітньої роботи на селі ще не задовольняє постійно зростаючих запитів колгоспників, працівників МТС і сільської інтелігенції.

В будинках культури, клубах і бібліотеках ряду областей ще мало проводиться кваліфікованих лекцій і бесід на загальнополітичні, науково-природничі, сільськогосподарські та літературні теми; тематичні вечори, вистави, концерти художньої самодіяльності та інші форми культурно-освітньої роботи організуються нерегулярно і не в усіх населених пунктах; у репертуарі самодіяльних колективів мало високоякісних творів сучасних драматургів; клубні гуртки ще нечисленні, в них погано організована навчально-виховна робота.

Культурно-освітні установи ще слабо забезпечені кваліфікованими кадрами; в ряді областей має місце значна плінність цих кадрів.

Міністерство культури УРСР і його обласні органи незадовільно забезпечують культурно-освітні установи інструктивно-методичними матеріалами, репертуаром художньої самодіяльності, слабо проводять організаторську роботу на місцях і не подають дійової допомоги низовим клубним, бібліотечним працівникам і керівникам гуртків художньої самодіяльності.

В ряді областей ще не приділяється достатньої уваги поліпшенню матеріальної бази сільських культурно-освітніх установ. В Одеській області 7 районних будинків культури і 240 клубів розміщені в непридатних для роботи приміщеннях, 193 клуби зовсім не мають приміщень, а частина клубних будинків використовується не за призначенням.

Багато будинків культури і клубів Ворошиловградської, Дніпропетровської і Запорізької областей ще й тепер розміщені в пристосованих під клуби приміщеннях, де немає можливості проводити масові заходи.

Значна частина клубів і бібліотек ще не обладнані і не підготовлені до роботи в зимових умовах.

Незважаючи на такий стан, виконками обласних і районних Рад депутатів трудящих Одеської, Ворошиловградської, Дніпропетровської і Запорізької областей погано здійснюють будівництво та обладнання будинків культури, клубних і бібліотечних приміщень за рахунок місцевих бюджетів та спеціальних джерел доходів і за рахунок власних будівельних матеріалів.

У Львівській, Харківській, Полтавській, Дрогобицькій і Станіславській областях будівництво приміщень клубів і бібліотек проводиться повільно (в цьому році збудовано всього по 5—15 будинків), часто по застарілих проектах, без урахування специфіки клубної роботи в тому або іншому населеному пункті і допускаються зменшені габарити сцен, що не забезпечує виступів колективів професійних театрів.

З метою поліпшення культурно-освітньої роботи на селі, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Zobov'yazati Ministerstvo kultury URSR (t. Babiychuка) i

виконками обласних Рад депутатів трудящих у двомісячний строк обговорити на засіданнях колегії і виконкомів питання про стан культурно-освітньої роботи в сільських місцевостях і намітити конкретні заходи до поліпшення діяльності культурно-освітніх установ з тим, щоб усі будинки культури, клуби, бібліотеки, хати-читальні перетворити на опорні бази масово-політичної і культурно-освітньої роботи на селі, як цього вимагають рішення XX з'їзду КПРС.

2. Міністерству культури УРСР і його обласним органам забезпечити регулярне проведення в будинках культури, сільських і колгоспних клубах та бібліотеках змістовних лекцій, читацьких конференцій, бесід на загальнополітичні, науково-природничі, сільсько-господарські, літературні та інші теми; організацію тематичних вечорів, вечорів молоді та сільської інтелігенції, вистав, концертів художньої самодіяльності та інших форм культурно-освітньої роботи, докорінно поліпшивши зміст і методи роботи апарату Міністерства та його центральних науково-методичних установ. З цією метою:

а) систематично відряджати в сільські місцевості працівників Міністерства і центральних науково-методичних установ для проведення організаторської роботи і подання методичної допомоги клубним та бібліотечним кадрам;

б) значно розширити обслуговування сільського населення мистецькими колективами республіканського та обласного підпорядкування, запровадивши з цією метою систематичні виїзди в села колективів театрів і філармоній;

в) організувати видання методичних матеріалів, репертуарних збірників на допомогу клубним і бібліотечним працівникам і керівникам гуртків художньої самодіяльності;

г) систематично провадити в осінньо-зимовий період огляди художньої самодіяльності;

д) для обміну досвідом роботи скликати періодично наради культурно-освітніх працівників республіки.

3. Зобов'язати виконками обласних, районних і сільських Рад депутатів трудящих вжити заходів до розширення в найближчі роки будівництва приміщень культурно-освітніх установ за рахунок асигнувань, передбачених на цю мету по місцевих бюджетах, відрахувань від нагромаджень місцевої обласної і районної промисловості, промислової кооперації, доходів, додатково виявлених і одержаних при виконанні місцевих бюджетів, сум перевищення доходів над видатками, коштів самооподаткування і кооперування коштів, виділених установам та підприємствам на культурно-побутове будівництво (за погодженням з керівниками відповідних установ та підприємств), забезпечуючи це будівництво місцевими будівельними матеріалами.

4. Міністерству культури УРСР і виконкомам обласних Рад депутатів трудящих в місячний строк визначити і погодити з Держпланом УРСР перелік будинків культури, які мають бути збудовані найближчими роками за рахунок перелічених у пункті 3 цієї постанови джерел фінансування; встановити об'єкти, що можуть бути збудовані господарським способом, і об'єкти, будівництво яких доручається підрядним організаціям.

Держплану Ради Міністрів УРСР, при складанні проектів річних планів капітальних робіт і робіт підрядних будівельних організацій, передбачати будівництво будинків культури за рахунок зазначених джерел фінансування, за переліком об'єктів, погоджених Міністерством культури УРСР та виконкомами обласних Рад депутатів трудящих з Держпланом УРСР.

5. Виконкомам обласних і районних Рад депутатів трудящих:

а) використати досвід Чернігівської і Кіровоградської областей по будівництву районних будинків культури господарським способом, за рахунок місцевих коштів і місцевих будівельних матеріалів.

Міністерству культури УРСР узагальнити цей досвід і вжити заходів до його поширення;

б) всемірно заохочувати і підтримувати ініціативу колгоспів в справі будівництва та обладнання клубів і бібліотек за рахунок їх власних ресурсів, а також при розподілі будівельних матеріалів, виділених областям по ринковому фонду, враховувати потреби колгоспів в будматеріалах на це будівництво;

в) забезпечити виготовлення на підприємствах місцевої промисловості і придбання протягом 1957—1960 рр. для сільських клубів та бібліотек обладнання, в першу чергу меблів, та культінвентаря;

г) переглянути протягом двох місяців дислокацію культурно-освітніх установ по населених пунктах і добитися раціонального розміщення їх протягом 1958 року з тим, щоб кожний великий населений пункт мав свій клуб і свою бібліотеку;

д) забезпечити закінчення до 1 грудня 1957 року ремонту культурно-освітніх закладів і завезення для них палива та звільнення клубних і бібліотечних приміщень, які використовуються не за призначенням; не допускати переселення клубів і бібліотек в непридатні для роботи приміщення.

6. Держплану Ради Міністрів УРСР:

а) передбачити в проекті плану типового проектування на 1958 рік виготовлення типових проектів сільських клубів і будинків культури, з достатніми габаритами сцен, з урахуванням здешевлення будівництва, уніфікації конструкцій деталей та використання місцевих будівельних матеріалів;

б) передбачити в фондах Міністерства культури УРСР виділен-

ня в 1958 році театральних крісел для обладнання культурно-освітніх установ на суму не менше 5 млн. карбованців.

Міністерству культури УРСР забезпечити в 1958—1960 роках обладнання районних будинків культури театральними кріслами за рахунок виділених йому фондів;

в) розглянути заявку Міністерства культури УРСР на додаткові матеріали, необхідні для капітальних ремонтів та інших потреб районних будинків культури і бібліотек, та забезпечити своєчасне виділення їх.

7. Міністерству культури УРСР та Міністерству сільського господарства УРСР забезпечити силами інженерно-технічних працівників своїх місцевих органів подання виконкомам місцевих Рад депутатів трудящих і колгоспам технічної допомоги в будівництві приміщень культурно-освітніх закладів (сприяння у виборі проектів, консультації з питань будівництва, приймання новобудов тощо).

8. Доручити Міністерству торгівлі УРСР відкрити протягом 1958 року в мм. Харкові і Львові спеціалізовані магазини для продажу культтоварів колективам художньої самодіяльності.

9. На додаток до постанови Раднаркому УРСР від 8 жовтня 1940 року № 1339 (ЗП УРСР 1940 р., № 26, ст. 190), зобов'язати виконкоми сільських Рад депутатів трудящих забезпечувати з 1 січня 1958 року безплатними квартирами з опаленням та освітленням працівників культурно-освітніх установ, які мають вищу, незакінчену вищу і середню спеціальну та педагогічну освіту і працюють в культурно-освітніх установах, розміщених на територіях сільських Рад депутатів трудящих.

* * *

*

Рада Міністрів УРСР вимагає від Міністерства культури УРСР, виконкомів обласних і районних Рад депутатів трудящих повсякденного керівництва і контролю за роботою будинків культури, сільських і колгоспних клубів та бібліотек, забезпечуючи зміцнення їх матеріального стану і перетворення їх на опорні бази масово-політичної і культурно-освітньої роботи на селі.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

212 Про зміни порядку затвердження типових проектів по промисловому будівництву, що опрацьовуються за планом 1957 року

В зв'язку з передачею у відання Ради Міністрів УРСР проектних організацій скасованих союзних і союзно-республіканських міністерств і відомств, а також в зв'язку з скасуванням деяких міністерств і відомств УРСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати ради народного господарства економічних адміністративних районів, міністерства і відомства УРСР забезпечити своєчасне опрацювання і подання на затвердження Держбуду СРСР типових проектів по промисловому будівництву, згідно з додатком № 1.

2. Доручити радам народного господарства економічних адміністративних районів та міністерствам УРСР затвердити типові проекти по промисловому будівництву, згідно з додатком № 2.

3. Доручити Міністерству будівництва УРСР затвердити типові проекти житлово-цивільного та промислового будівництва, перелічені в додатку до постанови Ради Міністрів УРСР від 2 лютого 1957 року № 115, затвердження яких передбачалося кол. Держбудом УРСР і кол. Міністерством комунального господарства УРСР.

4. Зобов'язати ради народного господарства економічних адміністративних районів, міністерства і відомства УРСР забезпечити розгляд і затвердження типових проектів, передбачених планом типового проектування на 1957 рік, в строки, встановлені наказом Держбуду СРСР від 20 грудня 1956 року № 348.

5. Довести до відома рад народного господарства економічних адміністративних районів, міністерств і відомств УРСР, що Державний комітет Ради Міністрів СРСР в справах будівництва наказом від 31 липня 1957 року № 184, на зміну п. 71 Інструкції по складанню типових проектів і їх застосуванню в будівництві, встановив, що робочі креслення по об'єктах типового проектування повинні випускатися проектними організаціями у відповідності з затвердженими проектними завданнями або технічними проектами за відповідальністю організації, що розробляє робочі креслення. У випадку, якщо типовий проект розробляється декількома проектними організаціями, провідна проектна організація є також відповідальною за ув'язку в цілому окремих частин проекту.

Робочі креслення типових будівельних конструкцій і деталей, відповідно до плану типового проектування на 1957 рік, затверджуються Держбудом СРСР і міністерствами.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

м. Київ, 13 листопада 1957 р., № 1296.

Я. Сірченко

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 13 листопада 1957 року
№ 1296

ПЕРЕЛІК

типових проектів (проектні завдання і технічні проекти), що розробляються у 1957 році, які в зв'язку з скасуванням деяких міністерств та відомств підлягають затвердженню Держбудом СРСР (на додаток до типових проектів, що підлягають затвердженню Держбудом СРСР відповідно до наказу Держбуду СРСР від 20 грудня 1956 року № 348)

№№ пп.	Найменування типового проекту	Найменування проектно- організації, яка розробляє типовий проект
1	Технологічний комплекс типової поверхні шахт продуктивністю 600, 900 і 1200 тис. тонн вугілля на рік з безбункерним вантаженням.	Південдіпрошахт Держ- плану УРСР
2	Удосконалення споруджень породного комплексу типової поверхні шахт продуктивністю 600, 900 і 1200 тис. тонн вугілля для умов Донецького, Кузнецького та Карагандинського вугільних басейнів.	»
3	Проект організації будівництва комплексу наземних будинків і споруд шахти продуктивністю 900 і 1200 тис. тонн вугілля на рік для умов Донецького, Кузнецького та Карагандинського вугільних басейнів	»
4	Секції блоків головного та допоміжного стволів вугільних шахт продуктивністю 600 і 900 тис. тонн вугілля на рік з застосуванням багатоканатних підйомних машин	»
5	Установка виробництва присадок	Укрнафтопроект Держ- плану УРСР
6	Цех холодної прокатки з 4-клітьовим станом	Придніпровський Пром- будпроект, Важпромелектропроект Міністерства будівни- цтва УРСР
7	Комплекс надшахтних будинків і споруд для шахт з річною продуктивністю 2—2,5 млн. тонн на рік.	Кривбаспроект Дніпро- петровського раднар- госпу
8	Проект організації будівництва доменної печі обсягом 1719 куб. м.	Придніпровський Пром- будпроект Міністер- ства будівництва УРСР
9	Допоміжні будинки для підприємств первинної переробки вторинної сировини	ДПІ-5 легкої промисло- вості Держплану УРСР

№№ пп.	Найменування типового проекту	Найменування проектно- організації, яка розробляє типовий проект
10	Вапняний завод продуктивністю 100—130 тис. тонн на рік з шахтними і обертовими печами Росстромпроекту	Укрдіпробудматеріали Міністерства промбуд- матеріалів УРСР
11	Цементний завод з обертовими печами довжиною 170 м, що працює по мокрому способу виробництва, з можливістю будівництва по чергах на 2, 3 і 4 печі	Південдіпроцемент Мі- ністерства промбудма- теріалів УРСР
12	Цементний завод з 2, 3 і 4 обертовими печами з конвейерними кальцинаторами, що працюють по сухому способу виробництва	»
13	Цементний завод з автоматичними шахтними печами на 2 технологічні лінії потужністю 80 тис. тонн на рік (сухий спосіб виробництва)	»
14	Цементний завод з обертовими печами УЗТМ на 2 технологічні лінії потужністю 120 тис. тонн на рік (мокрый спосіб виробництва)	»
15	Завод азбестоцементних плит на 2—4 і 8 листоформувань машин	»

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 13 листопада 1957 року
№ 1296

ПЕРЕЛІК

типових проектів (проектні завдання та технічні проекти), що розробляються у 1957 році, які за дорученням Ради Міністрів УРСР підлягають затвердженню міністерствами УРСР і раднаргоспами економічних адміністративних районів (на додаток до типових проектів, що підлягають затвердженню міністерствами і відомствами УРСР відповідно до постанови Ради Міністрів УРСР від 2 лютого 1957 року № 115)

№№ пп.	Найменування типових проектів	Найменування проектних орга- нізацій, які роз- робляють типо- вий проект	Установа, якій доручено за- твердження ти- пового проекту
1	Установка по виробництву шлакогіпсових і шлакотирсових крупнорозмірних перегородок панелей — 2 варіанти	Діпроцивіль- промбуд	Міністерство будівництва УРСР
2	Установка для мокрого помелу цементу для заводів залізобетонних виробів	»	»

№№ пп.	Найменування типових проектів	Найменування проектних орга- нізацій, які роз- робляють типо- вий проект	Установа, якій доручено за- твердження ти- пового проекту
3	Помельно-вапногасильна установка на базі млинів СМ-14 і СМ-15	Діпроцивіль- промбуд	Міністерство бу- дівництва УРСР
4	Цех по виробництву керамічних тристу- пінчастих блоків потужністю 5— 6 млн. шт.	Укрдіпробуд- матеріали	Міністерство промисловості будівельних ма- теріалів УРСР
5	Виробнича база міжколгоспної буді- вельної організації з річним обсягом робіт 6—10 млн. крб.	Укрдіпросіль- буд	Міністерство сільського гос- подарства УРСР
6	Харчокомбінат для районної промисло- вості продовольчих товарів в складі це- хів: консервного потужністю 2 млн. ба- нок на рік, безалкогольних напоїв 100 тис. дкл на рік, плодоягідних вин, хлібопечення та кондитерських виробів	Укрдіпропрод	Київський рад- наргосп
7	Кроликобойні потужністю 1 і 2 тонни м'яса на зміну (при діючих птахоком- бінатах)	Укрдіпром'ясо- молпроект	»
8	Цех безалкогольних напоїв потужністю 100 тис. дкл. безалкогольних напоїв на рік	Укрдіпропрод	»
9	Цех по виробництву шлакової пемзи по- тужністю 250—300 тис. куб. м. на рік	Укрдіпробуд матеріали	Міністерство промисловості будівельних ма- теріалів УРСР
10	Установка для індустріального споруд- ження сільськогосподарських і жилих будинків з ґрунтоматеріалів	Діпроцивіль- промбуд	»
11	Корпус оберткових печей для випалу ша- моту на одну і дві печі, виробністю 100 і 200 тис. тонн на рік	Інститут вогне- тривів	»
12	Пресове відділення шамотного цеху по- тужністю 200 тис. тонн шамотних ви- робів на рік	»	»
13	Автоматична вибивна установка на ли- варних конвейерах	Діпротракторо- сільгоспмаш	Дніпропетровсь- кий раднаргосп
14	Проект організації будівництва цеху дрібносортного та дротяного станів	Придніпровсь- кий Промбуд- проект	»
15	Базисні та розхідні поверхневі склади вибухових матеріалів ємкістю від 2 до 240 тонн для гірничорудних підприємств	Південдіпро- руда	»

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

213 Про затвердження переліку рішень Ради Міністрів Української РСР, що втратили силу повністю або частково в зв'язку з виданням постанови Ради Міністрів УРСР від 2 вересня 1957 року № 992 «Про Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва і Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану»

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 21 жовтня 1957 року № 1228, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити перелік рішень Ради Міністрів УРСР, що втратили силу повністю або частково в зв'язку з виданням постанови Ради Міністрів УРСР від 2 вересня 1957 року № 992, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 13 листопада 1957 р., № 1297.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 13 листопада 1957 року
№ 1297

ПЕРЕЛІК

рішень Ради Міністрів УРСР, що втратили силу повністю або частково в зв'язку з виданням постанови Ради Міністрів УРСР від 2 вересня 1957 року № 992 «Про Положення про преміювання працівників будівельних організацій за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва і Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трестів механізації в будівництві за виконання виробничого плану»

1. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 2 вересня 1950 року № 984.
2. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 3 жовтня 1953 року № 1158 (ЗП УРСР 1953 р., № 19—20, ст. 80).
3. Підпункт «з» пункту 10 постанови Ради Міністрів УРСР від 15 жовтня 1953 р. № 2164 «Про дальший розвиток хлібопекарної промисловості, поліпшення якості і асортименту хліба та торгівлі хлібом».
4. Пункт 8 Змін та доповнень, що вносяться в рішення Уряду УРСР в зв'язку з розширенням прав міністрів, керівників відомств, директорів підприємств і зміною порядку державного планування та фінансування господарства Української РСР, затверджених постановою Ради Міністрів УРСР від 18 липня 1956 року № 840 (ЗП УРСР 1956 р., № 13—14, ст. 143).

5. Підпункт «б» пункту 12 постанови Ради Міністрів УРСР від 9 серпня 1956 року № 931 «Питання організації Міністерства будівництва підприємств металургійної і хімічної промисловості Української РСР» в частині преміювання за виконання в строк і достроково плану введення в дію найважливіших об'єктів будівництва, передбачених народногосподарським планом, а також об'єктів власного будівництва.

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

214 Про реорганізацію системи керівництва технікумами промисловості і будівництва

В зв'язку з передачею технікумів промисловості і будівництва у відання раднаргоспів, Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 19 вересня 1957 року № 1120 «Про реорганізацію системи керівництва технікумами промисловості і будівництва»:

1) Встановила, що раднаргоспи керують безпосередньо підпорядкованими їм технікумами, а також вивчають потребу в спеціалістах даного економічного адміністративного району та вносять пропозиції до Рад Міністрів союзних республік по плану прийому і випуску спеціалістів з окремих спеціальностей.

2) Поклала на Держплан СРСР планування підготовки і розподілу молодих спеціалістів, які закінчують середні спеціальні учбові заклади та підлягають направленню на роботу до інших союзних республік.

3) На додаток до пункту 5 Положення про Міністерство вищої освіти СРСР, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР від 2 листопада 1955 року № 1859, поклала на Міністерство вищої освіти СРСР розробку і затвердження програм з спеціальних дисциплін для технікумів промисловості і будівництва, розробку і видання методичних вказівок, планування і забезпечення видання підручників і учбових посібників для цих технікумів.

Дозволила раднаргоспам вносити часткові зміни до програм з спеціальних дисциплін.

4) Передала Міністерству вищої освіти СРСР учбово-методичні і науково-методичні організації ліквідованих та об'єднаних міністерств, згідно з додатком, з штатами, фондами заробітної плати, кошторисними асигнуваннями і майном. Закріпила за вказаними організаціями приміщення, які вони займають.

Дозволила Міністерству вищої освіти СРСР організувати при Управлінні середніх спеціальних учбових закладів Міністерства, на базі переданих учбово-методичних і науково-методичних організацій, єдиний центральний учбово-методичний кабінет.

Доручила Міністерству фінансів СРСР разом з Міністерством вищої освіти СРСР розглянути і затвердити структуру і штати

вказаного учбово-методичного кабінету, а також асигнування на його утримання в 1957 році.

5) Зобов'язала Державний науково-технічний комітет Ради Міністрів СРСР, міністерства, відомства і раднаргоспи зберегти існуючий порядок друкування підвідомчими їм друкарнями учбово-методичної документації для технікумів промисловості і будівництва.

6) Доручила Міністерству вищої освіти СРСР за погодженням з Держпланом СРСР і Радами Міністрів союзних республік подати в трьохмісячний строк до Ради Міністрів СРСР пропозиції про систему керівництва заочною підготовкою спеціалістів з середньою спеціальною освітою для промисловості і будівництва та про територіальне розміщення заочних технікумів.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 19 вересня 1957 року № 1120, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Покласти на Держплан УРСР планування підготовки і розподілу молодих спеціалістів, що закінчують середні спеціальні учбові заклади, для роботи на підприємствах і в установах республіканського підпорядкування та підготовку пропозицій для подання Держплану СРСР про розподіл молодих спеціалістів, які підлягають направленню на роботу в інші союзні республіки.

2. Дозволити Міністерству вищої освіти УРСР реорганізувати відділ середніх спеціальних учбових закладів Міністерства в Управління середніх спеціальних учбових закладів.

Міністерству вищої освіти УРСР (т. Ковалю) до 25 листопада 1957 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції, погоджені з Міністерством фінансів УРСР, про структуру і штати зазначеного Управління.

3. Доручити Міністерству вищої освіти УРСР за погодженням з Держпланом УРСР до 1 грудня 1957 року подати до Ради Міністрів УРСР пропозиції про систему керівництва заочною підготовкою спеціалістів з середньою спеціальною освітою для промисловості і будівництва і про територіальне розміщення заочних технікумів.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

215 Про зарахування в лісосічний фонд, що відводиться лісозаготівникам, лісу, залишеного на пні на лісосіках, і заготовленої, але не вивезеної з лісу деревини

Рада Міністрів СРСР постановою від 5 листопада 1957 року № 1264 на зміну пункту 19 Правил відпуску лісу на пні в лісах СРСР, затверджених постановою Ради Міністрів СРСР від 29 червня 1955 року № 1220, встановила, що, починаючи з 1958 року, при відведенні лісозаготівникам лісосічного фонду в лісах першої і другої груп в цей фонд зараховується ліс, залишений на пні на лісосіках, незалежно від надання відстрочки для його розробки, зі стягненням за цей ліс попенної плати, і наднормативні залишки заготовленої, але не вивезеної з лісу деревини.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 5 листопада 1957 року № 1264 «Про зарахування в лісосічний фонд, що відводиться лісозаготівникам, лісу, залишеного на пні на лісосіках, і заготовленої, але не вивезеної з лісу деревини», з метою поліпшення використання лісосічного фонду і недопущення розкрадання лісу, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, починаючи з 1958 року, при відведенні лісозаготівникам лісосічного фонду в лісах першої і другої груп в цей фонд зараховувати ліс, залишений на пні на лісосіках, незалежно від надання відстрочки для його розробки, зі стягненням за цей ліс попенної плати, і наднормативні залишки заготовленої, але не вивезеної з лісу деревини.

2. Зобов'язати виконками обласних Рад депутатів трудящих, Міністерство сільського господарства УРСР, раднаргоспи та інші лісозаготівельні організації посилити контроль за правильним використанням лісосічного фонду і не допускати втрат деревини при розробці лісосік.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 21 листопада 1957 р., № 1313.

216 Про відкриття дворічних підготовчих відділів при вокальних факультетах державних консерваторій Української РСР

З метою поліпшення системи підготовки співаків-солістів, та, зокрема, забезпечення вокальних факультетів державних консерваторій республіки належно підготовленими вступниками, які володіють відмінними вокальними і музичними даними, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Дозволити Міністерству культури УРСР організувати з 1957—1958 учбового року при вокальних факультетах Київської, Харківської, Львівської та Одеської державних консерваторій дворічні підготовчі відділи для осіб, що володіють відмінними вокальними та музичними даними.

Встановити контингент щорічного прийому на підготовчі відділи вокальних факультетів зазначених консерваторій в загальній кількості 30 чоловік.

2. Доручити Міністерству культури УРСР вирішити в установленому порядку питання про встановлення стипендій для студентів підготовчих відділів вокальних факультетів консерваторій.

3. Встановити, що оплата професорсько-викладацького персоналу консерваторій, який працює на підготовчих відділах, провадиться у відповідності з штатно-окладовою системою, затвердженою для вищих учбових закладів.

4. Міністерству культури УРСР припинити з 1957 року прийом на підготовчий вокальний відділ Київського музичного училища і перевести учнів цього відділу на підготовчий відділ вокального факультету Київської державної консерваторії.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 28 листопада 1957 р., № 1350.

217 Про визнання такими, що втратили силу, рішень Уряду Української РСР в зв'язку з встановленням нового порядку планування перевозок вантажів залізничним, морським і річковим транспортом

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 20 листопада 1957 року № 1299, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити перелік рішень Уряду УРСР, які втратили силу в зв'язку з новим порядком планування перевозок вантажів залізничним, морським і річковим транспортом, встановленим постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 6 вересня 1957 року № 1072, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 30 листопада 1957 р., № 1357.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 30 листопада 1957 року
№ 1357

ПЕРЕЛІК

рішень Уряду УРСР, які втратили силу повністю або частково в зв'язку з новим порядком планування перевозок вантажів залізничним, морським і річковим транспортом, встановленим постановою Ради Міністрів СРСР від 6 вересня 1957 року № 1072

1. Постанова Ради Міністрів УРСР від 19 червня 1950 року № 1817 «Про строки подання кварталних планів перевозок вантажів залізничним, річковим і морським транспортом» (ЗП УРСР 1950 р., № 11—12, ст. 31).

2. Пункт 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 2 серпня 1950 року № 2345 «Про заходи по скороченню дальності перевозок картоплі по залізницях і про збільшення перевозок картоплі водним транспортом у 1950 і 1951 роках».

3. Пункти 2, 3 і підпункти перший і другий пункту 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 15 серпня 1951 року № 2131 «Про заходи по збільшенню розміру перевезень вантажів маршрутами на залізничному транспорті та усуненню недоліків у плануванні та організації цих перевезень».

4. Пункти 1, 2, 3, 4, 5 вступної частини і п. 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 6 травня 1952 року № 1296 «Про заходи по скороченню нерациональних перевозок лісних вантажів по залізницях».

5. Пункт 2 вступної частини постанови Ради Міністрів УРСР від 29 вересня 1953 року № 2084 «Про показники плану розвитку республіканського господарства УРСР, плану постачання і плану перевезень, що затверджуються Радою Міністрів УРСР» — в частині порядку затвердження плану перевозок.

6. Підпункти перший і четвертий пункту 6 постанови Ради Міністрів УРСР від 23 березня 1954 року № 363 «Про заходи по забезпеченню проведення річковим транспортом навігації 1954 року».

7. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 24 серпня 1954 року № 866—60.

8. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 23 грудня 1955 року № 1363 (ЗП УРСР 1955 р., № 23—24, ст. 134).

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

ІІІ. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

218 Розпорядження № 1287-р

В доповнення додатка № 3 до постанови Ради Міністрів УРСР від 13 грудня 1956 року № 1476 (ЗП УРСР 1956 р., № 23—24, ст. 235) затвердити ставки зборів за перевалку з одного виду транспорту на інший, а також при перевалці на водному шляху і при паузці:

а) кварцитів — для всіх портів-пристаней у розмірі 4 крб. 50 коп. за тонну;

б) руди всієї — для Київського порту в розмірі — 6 крб. 00 коп. за тонну.

Доповнити зазначений додаток приміткою такого змісту:

«За паузку і перевалку вантажів на водному шляху при переве-

зенні вантажу в межах одного пароплавства плата стягується не більше одного разу, а при перевезенні вантажу в межах кількох річкових пароплавів — не більше двох раз, незалежно від числа фактичних перевалок вантажу на водному шляху».

Голова Ради Міністрів Української РСР

м. Київ, 16 листопада 1957 р.

Н. Кальченко

219 Розпорядження № 1310-р

Дозволити будівельно-монтажним організаціям Головного управління геології і охорони надр при Раді Міністрів УРСР, які здійснюють будівництво трубопроводів, ліній зв'язку та інших аналогічних споруд, а також нестационарним геологорозвідуковим, розшуковим і розвідувальним експедиціям і партіям зазначеного Головного управління орендувати, в необхідних випадках, у громадян жилі приміщення для розміщення працівників цих організацій, з доплатою до встановлених місцевими Радами депутатів трудящих ставок квартирної плати не більше 30 карбованців на одного працюючого на місяць, в межах затверджених норм накладних витратів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

м. Київ, 22 листопада 1957 р.

Н. Кальченко

220 Розпорядження № 1349-р

Дозволити Міністерству освіти УРСР провадити в усіх педагогічних інститутах республіки періодичні (через кожні п'ять років) конкурси на заміщення штатних посад завідуючих кафедрами, професорів, доцентів, викладачів та асистентів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

м. Київ, 30 листопада 1957 р.

Н. Кальченко

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

Госполитиздат СССР

(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук

Технический редактор О. Кодашевич

Корректор Д. Антипова

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
КОРОЛЕНКА. ХАРКІВ

Здано на виробництво 5.II 1958 р. Підписано до друку 3.III 1958 р. Формат 60×84¹/₁₆. Друк.
арк. 2. Облік.-вид. арк. 2,58. Зам. 286. Тираж 7300. Ціна 1 крб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР, Київ, Володимирська, 42.

Друкарня видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

262561Ш
195792

Збічник
костанов і
настанов
Уряду УРСР

1957 N16

**ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ
УРЯДУ**

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

№ 16

31 грудня 1957 року

ДЕРЖПОЛІТВИДАВ УРСР

З М І С Т

I. Постанови Центрального Комітету КП України і Ради Міністрів Української РСР

221. Про скасування 20-процентної надбавки до закупочних цін на молоко і тваринне масло та про зміну ціни на обезжирене молоко (обрат).
222. Про зміну цін на зерно, що продається за здану державі продукцію льону-довгунця і конопель.

II. Постанови Ради Міністрів Української РСР

223. Питання організації Державного науково-технічного комітету Ради Міністрів УРСР.
224. Про тарифи на електричну енергію, що відпускається електростанціями та електромережами раднаргоспів новоутворюваним експлуатаційним відділенням «Сільенерго».
225. Про порядок адміністративного виселення робітників і службовців, які припинили трудові відносини, з жилих будинків, що належать Дніпропетровському заводу металоконструкцій.
226. Про порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву.
227. Про заробітну плату кондукторів трамваїв, тролейбусів та автобусів у містах Української РСР.
228. Про зміну порядку проведення перепису матеріальних ресурсів у зв'язку з реорганізацією управління промисловістю і будівництвом.
229. Про заходи по поліпшенню використання лісових ресурсів і відновленню лісів в Українській РСР.
230. Про заходи по поліпшенню експлуатації електросіток і електростанцій в колгоспах, радгоспах і МТС.
231. Про приймання замовлень від населення на виготовлення збірних стандартних жилих будинків, з поставкою їх покупцям у 1959 році.
232. Про затвердження розміру плати за навчання в дитячих музичних школах-семирічках і хореографічних та художніх школах-чотирирічках Української РСР.
233. Про додаткову передачу деяких питань господарського і культурного будівництва на вирішення раднаргоспів, виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, міністрів і керівників відомств Української РСР.

III. Розпорядження Ради Міністрів Української РСР

234. № 1375-р	237. № 1440-р
235. № 1376-р	238. № 1485-р
236. № 1378-р	239. № 1494-р

І. ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ І РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

221 Про скасування 20-процентної надбавки до закупочних цін на молоко і тваринне масло та про зміну ціни на обезжирене молоко (обрат)

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 14 грудня 1957 року № 1406, на часткову зміну постанови Ради Міністрів СРСР від 29 квітня 1954 року № 796 (постанова Ради Міністрів УРСР від 8 травня 1954 року № 611) і постанови Ради Міністрів СРСР і ЦК ВКП(б) від 19 березня 1946 року № 619 (постанова Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У від 31 березня 1946 року № 511):

а) скасували з 1 січня 1958 року грошову надбавку в розмірі 20 процентів до закупочних цін на молоко і тваринне масло, виплачувану колгоспам при продажі цих продуктів державі понад 50 процентів від кількості, передбаченої у вручених їм зобов'язаннях на поставку молока державі.

За молоко і тваринне масло, продане колгоспами державі до 1 січня 1958 року, розрахунки провадити з урахуванням грошової надбавки;

б) встановили з 1 січня 1958 року ціну на обезжирене молоко (обрат), що повертається здавальникам молока, в розмірі 10 копійок за літр.

Відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 14 грудня 1957 року № 1406, Центральный Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

Зобов'язати облвиконками, Міністерство сільського господарства УРСР і Ради народного господарства економічних адміністративних районів встановити контроль за своєчасними і правильними розрахунками підприємств м'ясної і молочної промисловості з колгоспами за прийняте молоко та обрат, що повертається здавальникам молока.

Секретар Центрального
Комітету КП України
М. Підгорний

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 31 грудня 1957 р., № 1487:

222 Про зміну цін на зерно, що продається за здану державі продукцію льону-довгунця і конопель

Відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 14 грудня 1957 року № 1398 «Про зміну цін на зерно, що продається за здану державі продукцію льону-довгунця і конопель», Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів Української РСР постановляють:

1. Відпуск зерна в порядку зустрічного продажу за продукцію льону-довгунця і конопель, здану державі після 1 січня 1958 року, провадити за поясними роздрібними цінами зі знижкою 10 процентів.

2. Вважати такою, що втратила силу з 1 січня 1958 року, постанову ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР від 31 жовтня 1955 року № 1327.

Секретар Центрального
Комітету КП України
М. Підгорний

Голова Ради Міністрів
Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 31 грудня 1957 р., № 1488.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР**223** Питання організації Державного науково-технічного комітету Ради Міністрів УРСР

З метою забезпечення вивчення досягнень вітчизняної і зарубіжної науки і техніки та здійснення широкої пропаганди цих досягнень, обміну передовим досвідом виробництва, видання науково-технічної літератури, а також встановлення контролю за розвитком і впровадженням нової техніки в народне господарство і координації діяльності техніко-економічних рад раднаргоспів республіки, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити, що Державний науково-технічний комітет Ради Міністрів УРСР при виконанні покладених на нього завдань спирається на раднаргоспи, міністерства і відомства республіки, передові підприємства, науково-дослідні і проектні інститути, вищі навчальні заклади і конструкторські бюро, передовиків виробництва, вчених, конструкторів і винахідників.

У зв'язку з цим надати Комітету право залучати за погодженням з відповідними міністерствами, відомствами, раднаргоспами і організаціями висококваліфікованих спеціалістів, винахідників і новаторів виробництва для роботи в постійних і тимчасових комісіях, групах і бригадах по розробці окремих питань розвитку і впровадження нової техніки.

2. Встановити, що Державний науково-технічний комітет Ради Міністрів УРСР складається з 10—15 членів комітету, включаючи членів комітету, що призначаються по сумісництву.

Державний науково-технічний комітет має колегію в складі Голови і двох заступників Голови.

3. Затвердити структуру і штати центрального апарату Державного науково-технічного комітету Ради Міністрів УРСР в кількості 150 одиниць (без персоналу, що обслуговує приміщення), в тому числі 50 головних спеціалістів, згідно з додатком.

Доручити Державному науково-технічному комітету Ради Міністрів УРСР (т. Голубенцеву) затвердити штатний розпис центрального апарату Комітету за погодженнями з Міністерством фінансів УРСР.

При цьому мати на увазі, що посадові оклади встановлюються відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 18 липня 1957 року № 865.

4. Виділити Державному науково-технічному комітету Ради Міністрів УРСР фонд персональних надбавок в розмірі 10 тис. карбованців на місяць.

5. Міністерству фінансів УРСР (т. Щетиніну):

а) виділити Державному науково-технічному комітету Ради Міністрів УРСР 50 тис. карбованців на оплату працівників у 1957 році, які залучаються для роботи в Комітеті у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 6 вересня 1957 року № 1080;

б) профінансувати в 1957 році Державний науково-технічний комітет Ради Міністрів УРСР за рахунок резервного фонду Ради Міністрів УРСР на придбання устаткування та інвентаря в сумі 50 тис. карбованців, а також передбачити по бюджету 1958 року на цю мету 370,0 тис. карбованців.

6. Організувати при Державному науково-технічному комітеті Ради Міністрів УРСР Інститут технічної інформації.

7. Доручити Державному науково-технічному комітету Ради Міністрів УРСР (т. Голубенцеву) в місячний строк розробити з участю Держплану УРСР, міністерств, раднаргоспів та інших заінтересованих організацій проект Положення про Державний науково-технічний комітет Ради Міністрів УРСР і проект Положення про Інститут технічної інформації, його структуру і штати і подати ці матеріали на розгляд Ради Міністрів УРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 7 грудня 1957 року № 1374

СТРУКТУРА І ШТАТИ

Державного науково-технічного комітету Ради Міністрів Української РСР

I. Керівництво

1. Голова Комітету	1
2. Перший заступник Голови Комітету	1
3. Заступник Голови Комітету	1
Разом	3

II. Група головних спеціалістів і спеціалістів

1. <i>Металургійна промисловість</i>	15
в тому числі:	
Головні спеціалісти	8
Старші інженери	5
Інженери	2
2. <i>Гірничо-добувна промисловість</i>	14
в тому числі:	
Головні спеціалісти	8
Старші інженери	4
Інженери	2
3. <i>Нафтова і газова промисловість і геологорозвіду-</i> <i>вальна техніка</i>	7
в тому числі:	
Головні спеціалісти	3
Старші інженери	3
Інженер	1
4. <i>Збагачування вугілля і руд</i>	4
в тому числі:	
Головні спеціалісти	2
Старший інженер	1
Інженер	1
5. <i>Хімічна промисловість</i>	13
в тому числі:	
Головні спеціалісти	6
Старші інженери	5
Інженери	2
6. <i>Ливарне, ковальське і зварювальне виробництво</i>	9
в тому числі:	
Головні спеціалісти	5
Старші інженери	3
Інженер	1

7. Важке і транспортне машинобудування	11
в тому числі:	
Головні спеціалісти	4
Старші інженери	5
Інженери	2
8. Сільськогосподарська техніка і сільськогосподарське машинобудування	8
в тому числі:	
Головні спеціалісти	4
Старші інженери	3
Інженер	1
9. Енергетична та електротехнічна промисловість	9
в тому числі:	
Головні спеціалісти	3
Старші інженери	4
Інженери	2
10. Легка і харчова промисловість	9
в тому числі:	
Головні спеціалісти	3
Старші інженери	5
Інженер	1
11. Паперова і деревообробна промисловість	5
в тому числі:	
Головний спеціаліст	1
Старші інженери	3
Інженер	1
12. Технічне видавництво і пропаганда	3
в тому числі:	
Головний спеціаліст	1
Інженери	2
13. Зведена група по вивченню зарубіжного досвіду	4
в тому числі:	
Старші інженери	4
14. Зведена група техніко-економічного аналізу	4
в тому числі:	
Головні спеціалісти	2
Інженери	2
Разом	115
в тому числі:	
Головні спеціалісти	50
Старші інженери	45
Інженери	20

III. Загальні відділи

1. Канцелярія (на правах відділу)	19
2. Адміністративно-господарський відділ	5
3. Таємна частина	2
4. Відділ кадрів	2
5. Бібліотека та архів	4
в тому числі: інженери референти	2
Разом	32
Всього	150

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

224 Про тарифи на електричну енергію, що відпускається електростанціями та електромережами раднаргоспів новоутворюваним експлуатаційним відділенням «Сільенерго»

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

В зв'язку з організацією в Дрогобицькій, Житомирській, Тернопільській, Хмельницькій і Чернівецькій областях, для експлуатації збудованих колгоспами ліній електропередачі, нових відділень «Сільенерго» Міністерства сільського господарства УРСР встановити з 1 січня 1958 року тарифи на електричну енергію, що відпускається цим відділенням електростанціями і електромережами раднаргоспів, в розмірах, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 11 грудня 1957 р., № 1385.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
11 грудня 1957 року № 1385

ТАРИФИ

на електричну енергію, що відпускається
електростанціями і електромережами раднаргоспів
новоутворюваним експлуатаційним відділенням «Сільенерго»
в Дрогобицькій, Житомирській, Тернопільській,
Хмельницькій і Чернівецькій областях
(в копійках за 1 кіловат-годину)

Найменування електростанцій або електромереж	Тариф (XIII група)
Житомирська електростанція . . .	22
Тернопільська » . . .	22
Хмельницька » . . .	22
Чернівецька » . . .	22
Шепетівська » . . .	22
Дрогобицька електромережа . . .	22
Стрийська » . . .	22

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

225 Про порядок адміністративного виселення робітників і службовців, які припинили трудові відносини, з жилих будинків, що належать Дніпропетровському заводу металоконструкцій

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Відповідно до статті 2 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 10 вересня 1953 року, дозволити Дніпропетровському заводу металоконструкцій Дніпропетровського раднаргоспу виселяти в адміністративному порядку, без надання жилої площі, з будинків, що належать заводу, робітників і службовців, які припинили трудові відносини в зв'язку зі звільненням за власним бажанням, або за порушення трудової дисципліни, або за вчинення злочину.

Виселення в адміністративному порядку, без надання жилої площі, робітників і службовців, які припинили трудові відносини за власним бажанням, провадити лише в тих випадках, коли вони відмовляться повернутися на роботу на Дніпропетровський завод металоконструкцій.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

226 Про порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 16 жовтня 1957 року № 1217 «Про порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву»:

1. Встановила такий порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву:

а) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками на будівництво найбільш крупних об'єктів, що мають особливо важливе народногосподарське значення, затверджуються Радою Міністрів СРСР за поданням Рад Міністрів союзних республік, міністерств і відомств СРСР, з попереднім розглядом у Державному комітеті Ради Міністрів СРСР в справах будівництва.

Для розгляду технологічної частини проектів Держбуд СРСР в необхідних випадках залучає спеціалістів галузевих відділів Держплану СРСР і спеціалістів Державного науково-технічного комітету Ради Міністрів СРСР.

Проектні завдання на будівництво об'єктів, зв'язаних з розвитком комплексу підприємств декількох галузей народного господарства, розглядаються в Держплані СРСР з участю Держбуду СРСР.

Об'єкти, проектні завдання на будівництво яких затверджуються Радою Міністрів СРСР, щороку зазначаються в плані розвідувальних і проектних робіт для будівництва майбутніх років;

б) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками на будівництво найбільш крупних об'єктів союзно-республіканських міністерств союзних республік, республіканських міністерств і відомств і раднаргоспів, крім об'єктів, зазначених в підпункті «а», затверджуються Радами Міністрів союзних республік по щороку встановлюваних ними переліках. При цьому зміна основних показників і збільшення кошторисної вартості будівництва, а також затвердження змінених проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками провадиться вказаними міністерствами і відомствами в порядку, встановлюваному Радами Міністрів союзних республік, а раднаргоспами — за погодженням з Держпланом союзної республіки;

в) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками на будівництво об'єктів союзного підпорядкування та об'єктів, які знаходяться у віданні раднаргоспів, з кошторисною вартістю понад 25 млн. карбованців (крім об'єктів, вказаних в підпунктах «а» і «б»), а також технічні проекти із зведеними кошторисами, що розробляються за проектними завданнями, затвердженими Радою Міністрів СРСР або Радами Міністрів союзних республік, затверджуються і, в разі необхідності, змінюються відповідно міні-

страми і керівниками відомств СРСР або їх заступниками і раднар-госпами.

Розгляд і затвердження проектів і кошторисів по будівництву об'єктів тих галузей промисловості, планування і забезпечення високого технічного рівня розвитку яких покладено на відповідні міністерства, провадиться раднаргоспами з урахуванням висновків цих міністерств;

г) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками на будівництво об'єктів союзного підпорядкування та об'єктів, які знаходяться у віданні раднаргоспів, з кошторисною вартістю до 25 млн. карбованців, а також технічні проекти із зведеними кошторисами, що розробляються за проектними завданнями, затвердженими міністерствами і відомствами СРСР і раднаргоспами, затверджуються і, в разі необхідності, змінюються в порядку, встановлюваному, відповідно, міністрами і керівниками відомств СРСР і раднаргоспами;

д) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками і технічні проекти із зведеними кошторисами на будівництво об'єктів, що знаходяться у віданні союзно-республіканських міністерств союзних республік, республіканських міністерств і відомств, а також на будівництво об'єктів місцевого підпорядкування затверджуються і, в разі необхідності, змінюються в порядку, що визначається Радами Міністрів союзних республік;

є) кошториси на будівництво окремих об'єктів, будинків і споруд, складені за робочими кресленнями, затверджуються директорами будованих підприємств або керівниками організацій-замовників.

Збільшення кошторисної вартості будівництва окремих об'єктів, будинків і споруд в межах загальної кошторисної вартості будівництва по зведеному кошторисно-фінансовому розрахунку або зведеному кошторису провадиться за рахунок сум на непередбачені роботи і затрати або за рахунок зменшення кошторисної вартості будівництва інших об'єктів при обчисленні її за робочими кресленнями. В разі необхідності перевищення затвердженої загальної кошторисної вартості будівництва джерела покриття додаткових затрат встановлюються вищестоящою організацією, якій надано право вносити зміни в проектно-кошторисну документацію по будівництву.

Кошториси, складені за робочими кресленнями, підлягають погодженню з будівельною організацією.

2. Надала міністрам і керівникам відомств СРСР, Радам Міністрів союзних республік і раднаргоспам право вносити, в разі необхідності, відповідні уточнення в затверджені Радою Міністрів СРСР проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками. При цьому зміна основних показників і збільшення кошторисної вартості будівництва, а також затвердження змінених

проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками провадиться за погодженням з Держпланом СРСР і Держбудом СРСР.

3. Встановила, що типові проекти для будівництва найважливіших об'єктів і типові проекти для масового застосування в будівництві, а також уніфіковані планіровочні і конструктивні рішення будинків і споруд та креслення основних типових конструкцій і деталей затверджуються Держбудом СРСР (з урахуванням висновків галузевих відділів Держплану СРСР по технологічній частині проектів найбільш крупних об'єктів), а вся решта типових проектів затверджується відповідними міністерствами і відомствами СРСР, а також Радами Міністрів союзних республік або за їх дорученням міністерствами республіки і раднаргоспами.

В планах типового проектування зазначаються інстанції, які затверджують типові проекти.

4. Поклала на Держбуд СРСР проведення вибіркового контролю за якістю проектів і кошторисів, затверджуваних міністерствами і відомствами СРСР, Радами Міністрів союзних республік, раднаргоспами, міністерствами і відомствами союзних республік.

При здійсненні вибіркового контролю провадити перевірку техніко-економічних обґрунтувань будівництва, правильності вибору площадок для будівництва, спеціалізації та виробничого кооперування підприємств, застосування в проектах передових технологічних процесів, високопродуктивних агрегатів, прогресивних норм і методів виробництва, економічних планіровочних і конструктивних рішень, що забезпечують зниження вартості будівництва, підвищення продуктивності праці, зниження собівартості продукції і підвищення рентабельності підприємств.

Держбуду СРСР запропоновано здійснювати також контроль за забезпеченням максімального застосування в будівництві типових проектів.

5. Зобов'язала міністерства і відомства СРСР і Ради Міністрів союзних республік встановити порядок обліку затверджених проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками, технічних проектів із зведеними кошторисами і техніко-економічних показників по затверджених проектах.

6. Зобов'язала міністерства і відомства СРСР і раднаргоспи: провадити експертизу проектів і кошторисів по будівництву, залучаючи як основних експертів спеціалістів відповідних галузей промисловості; експертизу здійснювати тільки в одній інстанції;

залучати будівельні організації до участі в розгляді проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками і технічних проектів із зведеними кошторисами на будівництво об'єктів, що підлягає здійсненню цими організаціями.

7. Встановила, що погодження проектних завдань в частині вибору площадки для будівництва підприємства і селища при ньому або ділянки для житлово-цивільного будівництва, влаштування водозабору, знешкодження та спуску стічних вод, а також в частині архітектурного рішення жилих і цивільних будинків повинно провадитися комплексно в одному органі місцевої Ради з участю Держсанінспекції та органів пожежної охорони не пізніше ніж у місячний строк.

Організації міністерств, відомств і раднаргоспів зобов'язані провадити погодження відповідних питань по проектних завданнях не пізніше ніж у 15-денний строк.

8. Вважає такими, що втратили силу, пункт 2 постанови Ради Міністрів СРСР від 4 травня 1955 року № 861 і постанову Ради Міністрів СРСР від 24 серпня 1955 року № 1555.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 16 жовтня 1957 року № 1217, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити такий порядок розгляду і затвердження проектів і кошторисів по будівництву:

а) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками на будівництво найбільш крупних об'єктів союзно-республіканських міністерств, реопубліканських міністерств і відомств, промислової та споживчої кооперації, об'єктів місцевого підпорядкування (крім об'єктів, проектні завдання по яких затверджуються Радою Міністрів СРСР), а також технічні проекти із зведеними кошторисами, що опрацьовуються за проектними завданнями, затвердженими Радою Міністрів СРСР, затверджуються Радою Міністрів УРСР з попереднім розглядом у Міністерстві будівництва УРСР.

Для розгляду технологічної частини проектів Міністерство будівництва УРСР в окремих випадках залучає спеціалістів галузевих відділів Держплану УРСР і спеціалістів Державного науково-технічного комітету Ради Міністрів УРСР.

У необхідних випадках для встановлення економічної доцільності будівництва, а також для оцінки правильності районування матеріальних і технічних ресурсів республіки подається висновок Держплану Ради Міністрів УРСР.

Проектні завдання на будівництво об'єктів, зв'язаних з розвитком комплексу підприємств декількох галузей народного господарства, розглядаються в Держплані Ради Міністрів УРСР.

Об'єкти, проектні завдання на будівництво яких затверджуються Радою Міністрів УРСР, щороку, за поданням Держплану УРСР і Міністерства будівництва УРСР, зазначаються в плані розвідувальних і проектних робіт для майбутніх років;

б) надати міністрам, керівникам відомств УРСР, правлінням Укрпромради та Укоопспілки, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих право вносити, в разі необхідності, відповідні уточнення в затверджені Радою Міністрів УРСР проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками. При цьому зміна основних показників і збільшення кошторисної вартості будівництва, а також затвердження змінених проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками провадиться за погодженням з Міністерством будівництва УРСР;

в) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками і технічні проекти із зведеними кошторисами на будівництво об'єктів, які знаходяться у віданні союзно-республіканських, республіканських міністерств і відомств, об'єктів промислової і споживчої кооперації з кошторисною вартістю понад 10 млн. карбованців (крім об'єктів, проектні завдання по яких затверджуються Радою Міністрів СРСР і Радою Міністрів УРСР), а також технічні проекти із зведеними кошторисами, що опрацьовуються за проектними завданнями, затвердженими Радою Міністрів УРСР, затверджуються і, в разі необхідності, змінюються міністрами, керівниками відомств УРСР, їх заступниками, правліннями Укрпромради та Укоопспілки;

г) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками і технічні проекти із зведеними кошторисами на будівництво об'єктів місцевого підпорядкування, з кошторисною вартістю понад 2,0 млн. карбованців (крім об'єктів, проектні завдання по яких затверджуються Радою Міністрів СРСР і Радою Міністрів УРСР), а також технічні проекти із зведеними кошторисами, що опрацьовуються за проектними завданнями, затвердженими Радою Міністрів УРСР, затверджуються і, в разі необхідності, змінюються виконкомами обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, з попереднім розглядом:

- по областях — в обласних відділах в справах будівництва і архітектури;
- по м. Києву — в управлінні в справах будівництва і архітектури м. Києва;
- по м. Севастополю — в управлінні міського архітектора;

д) розгляд і затвердження проектних завдань і кошторисно-фінансових розрахунків на будівництво об'єктів промисловості будівельних матеріалів, провадиться раднаргоспами, виконкомами обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих з урахуванням висновку Міністерства промисловості будівельних матеріалів УРСР;

е) проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками і технічні проекти із зведеними кошторисами на будівництво об'єктів союзно-республіканських міністерств, республіканських міністерств і відомств, промислової та споживчої кооперації з кошторисною вартістю до 10 млн. карбованців, а також об'єктів місцевого підпорядкування з кошторисною вартістю до 2 млн. карбованців — затверджуються і, в разі необхідності, змінюються в порядку, що встановлюється, відповідно, міністрами і керівниками відомств УРСР, правліннями Укрпромради та Укоопспілки, виконкомами обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих.

2. Встановити порядок обліку проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками, технічних проектів із зведеними кошторисами і техніко-економічних показників по затверджених проектах, згідно з додатком.

3. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих: провадити експертизу проектів і кошторисів по будівництву, залучаючи, як основних експертів, спеціалістів відповідних галузей промисловості. Експертизу здійснювати тільки в одній інстанції;

залучати будівельні організації до участі в розгляді проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками і технічних проектів із зведеними кошторисами на будівництво об'єктів, що підлягає здійсненню цими організаціями.

4. Встановити, що погодження проектних завдань в частині вибору площадки для будівництва підприємства і селища при ньому або ділянки для житлово-цивільного будівництва, влаштування водозбору, знешкодження і спуску стічних вод, а також в частині архітектурного рішення жилих і цивільних будинків повинно провадитися комплексно, в одному органі місцевої Ради (у відділі в справах будівництва та архітектури) за участю Держсанінспекції та органів пожежної охорони не пізніше ніж у місячний строк.

Організаціям міністерств, відомств і раднаргоспів, провадити погодження відповідних питань по проектних завданнях не пізніше ніж у 15-денний строк.

5. Вважати такими, що втратили силу:

а) п. 3 (розділ — питання, що передаються на вирішення міністрів і керівників відомств УРСР) постанови Ради Міністрів УРСР від 17 червня 1955 р. № 766, а також додаток № 2 до цієї постанови (ЗП УРСР 1955 р., № 11—12, ст. 57);

б) розпорядження Ради Міністрів УРСР від 2 вересня 1955 року № 996;

в) постанову Ради Міністрів УРСР від 28 вересня 1955 року № 1207 (ЗП УРСР 1955 р., № 17—18, ст. 105);

г) розпорядження Ради Міністрів УРСР від 25 листопада 1955 року № 1264 (ЗП УРСР 1955 р., № 21—22, ст. 123);

д) розпорядження Ради Міністрів УРСР від 17 березня 1956 року № 211 (ЗП УРСР 1956 р., № 5—6, ст. 59);

е) розпорядження Ради Міністрів УРСР від 20 березня 1957 року № 220 (ЗП УРСР 1957 р., № 5—6, ст. 70);

ж) постанову Ради Міністрів УРСР від 15 липня 1957 року № 748.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 11 грудня 1957 р., № 1390.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 11 грудня 1957 року
№ 1390

П О Р Я Д О К

обліку проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими
розрахунками, технічних проектів із зведеними кошторисами
і техніко-економічних показників

1. Обліку підлягають всі без винятку проектні завдання із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками, технічні проекти із зведеними кошторисами, незалежно від кошторисної вартості будівництва.

2. Облік проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками, технічних проектів із зведеними кошторисами і техніко-економічних показників по затверджених проектах здійснюється за формами, встановленими Міністерством будівництва УРСР, в інстанціях, які затверджують проектно-кошторисну документацію.

3. Облік проектних завдань із зведеними кошторисно-фінансовими розрахунками і техніко-економічних показників, затверджених Радою Міністрів УРСР, здійснюється Міністерством будівництва УРСР.

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

227 Про заробітну плату кондукторів трамваїв, тролейбусів та автобусів у містах Української РСР

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 13 вересня 1957 року № 2699, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Ввести з 1 січня 1958 року нову систему оплати праці кондукторів трамваїв, тролейбусів та автобусів, погоджену з Державним

комітетом Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати, і встановити:

а) єдині місячні ставки

— для кондукторів I класу — 435 крб.

— для кондукторів II класу — 385 крб.

До введення єдиних поясних коефіцієнтів діючі поясні коефіцієнти не застосовувати;

б) премії в розмірі 2 коп. з кожного карбованця виручки і додатково по 4 коп. з кожного карбованця надпланової виручки.

Для кондукторів трамваїв і тролейбусів м.м. Києва і Харкова зберегти премію в розмірі 2,5 коп. з кожного карбованця виручки і додатково по 5 коп. з кожного карбованця надпланової виручки.

2. Надати право керівникам підприємств міського електротранспорту і автомобільних трестів:

а) диференціювати розміри премій кондукторам з карбованця виручки по маршрутах в залежності від умов роботи і кількості пасажирів, що перевозяться, не перевищуючи при цьому в середньому розміру премій, встановленого пунктом 1 цієї постанови;

б) позбавляти кондукторів частково або повністю премій, передбачених цією постановою, за порушення фінансової дисципліни і за наявність обґрунтованих скарг з боку пасажирів.

Позбавлення премій оформляється наказом по підприємству.

3. Зобов'язати Міністерство фінансів УРСР, виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, Міністерство автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР і Держплан Ради Міністрів УРСР передбачити в планах експлуатації підприємств міського електротранспорту та автомобільних трестів на 1958 рік додаткову виручку від перевозок пасажирів для компенсації витрат на підвищення заробітної плати кондукторів.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 14 грудня 1957 р., № 1408.

228 Про зміну порядку проведення перепису матеріальних ресурсів у зв'язку з реорганізацією управління промисловістю і будівництвом

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 2 грудня 1957 року № 1317, на зміну раніш встановленого порядку проведення перепису матеріальних ресурсів:

1. Зобов'язала Ради Міністрів союзних республік, Міністерство авіаційної промисловості, Міністерство морського флоту, Міністер-

П 197634

ство оборонної промисловості, Міністерство шляхів, Міністерство радіотехнічної промисловості, Міністерство суднобудівної промисловості, Міністерство транспортного будівництва, Міністерство електростанцій, Міністерство внутрішніх справ СРСР, Міністерство геології і охорони надр СРСР, Міністерство оборони СРСР, Міністерство сільського господарства СРСР, Міністерство хлібопродуктів СРСР, Міністерство фінансів СРСР (по Держзнаку), Головне управління по будівництву автомобільних шляхів при Раді Міністрів СРСР і Головне управління газової промисловості при Раді Міністрів СРСР провадити щороку за станом на 1 січня у споживачів і поставщиків перепис решток чорних і кольорових металів, труб, металевих і кабельних виробів, коксу, будівельних і лісних матеріалів, гумових технічних виробів, хімікатів, рідкого палива та вугілля, Міністерство хімічної промисловості — решток хімікатів і гумових технічних виробів у конторах та базах Головхімзбуту і Міністерство зв'язку СРСР — решток кабельної продукції.

Зазначений перепис провадити за номенклатурою та в порядку, встановленому ЦСУ СРСР за погодженням з Держпланом СРСР.

2. Зобов'язала Ради Міністрів союзних республік, а також міністерства і відомства, які поставляють устаткування та машини, провадити щороку облік решток устаткування і машин, виготовлених у минулому році та не відвантажених споживачам по фондах минулого року до 1 січня поточного року, за номенклатурою продукції і в строки, встановлені ЦСУ СРСР.

3. Зобов'язала голів раднаргоспів, керівників міністерств і відомств вжити необхідних заходів до забезпечення подання суворо у встановлені ЦСУ СРСР строки всіма підприємствами, будовами та іншими організаціями відомостей про підсумки перепису з точними даними про наявність матеріалів, виробів і палива та підприємствами і організаціями-поставщиками відомостей про рештки не відвантажених ними устаткування і машин.

Встановила, що підприємства, будови та інші організації можуть сповіщати відомості про підсумки перепису матеріальних ресурсів телеграфом у тому випадку, коли час, необхідний для доставки цих матеріалів поштою, перевищує чотири доби. Перелік підприємств, будов та інших організацій, які можуть сповіщати відомості про підсумки перепису телеграфом, міністерства і відомства СРСР погоджують з ЦСУ СРСР, а раднаргоспи та республіканські міністерства і відомства — з статистичним управлінням по місцю свого знаходження.

4. Надала ЦСУ СРСР право звільняти від перепису матеріальних ресурсів підприємства комунального та побутового обслуговування, підприємства міністерств соціального забезпечення, житлові господарства, учбові заклади та інші непромислові організації і ус-

танови, а також підвідомчі виконкомам Рад депутатів трудящих і радам промислової кооперації підприємства, які споживають метали, будівельні, лісні та інші матеріали в незначній кількості.

5. Поклала на ЦСУ СРСР відповідальність за організацію і проведення перепису матеріальних ресурсів та обліку решток устаткування і машин.

Зобов'язала ЦСУ СРСР:

а) подавати відомості про підсумки перепису матеріальних ресурсів до Держплану СРСР:

по союзних республіках (тільки по підприємствах, будовах та організаціях, підпорядкованих раднаргоспам), а також по Міністерству авіаційної промисловості, Міністерству морського флоту, Міністерству оборонної промисловості, Міністерству шляхів, Міністерству радіотехнічної промисловості, Міністерству суднобудівної промисловості, Міністерству транспортного будівництва, Міністерству хімічної промисловості, Міністерству електростанцій, Головному управлінню по будівництву автомобільних шляхів при Раді Міністрів СРСР і Головному управлінню газової промисловості при Раді Міністрів СРСР — до 10 лютого;

по СРСР в цілому та по кожній союзній республіці окремо (включаючи підприємства, будови та організації, підпорядковані раднаргоспам, міністерствам і відомствам республіки, виконкомам Рад депутатів трудящих), по Міністерству внутрішніх справ СРСР, Міністерству оборони СРСР, Міністерству геології і охорони надр СРСР, Держзнаку Міністерства фінансів СРСР, а також по підприємствах, будовах і організаціях союзного підпорядкування Міністерства сільського господарства СРСР, Міністерства хлібопродуктів СРСР і Міністерства зв'язку СРСР — до 1 березня;

б) забезпечити подання республіканськими статистичними органами відомостей про підсумки перепису матеріальних ресурсів до Держпланів союзних республік:

по підприємствах, будовах і організаціях, підпорядкованих раднаргоспам, в цілому та по кожному раднаргоспу окремо, а також по міністерствах (управліннях) будівництва та органах річкового флоту республік — до 5 лютого;

по республіці в цілому, по всіх інших міністерствах і відомствах республіки, а також по підприємствах, будовах та організаціях, підпорядкованих виконкомам Рад депутатів трудящих (в цілому та в розрізі областей, країв, автономних республік), — до 20 лютого;

в) подавати зведені дані про підсумки обліку невідвантажених устаткування та машин до Держплану СРСР — до 10 березня та забезпечити подання цих даних республіканськими статистичними органами до Держпланів союзних республік до 25 лютого.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 2 груд-

ня 1957 року № 1317, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Zobov'язati radnargospi, Ministerstvo avtomobil'nogo transportu i shoseynnykh shlyakhiv URSR, Ministerstvo budivnictva URSR, Ministerstvo promyslovosti budivельnykh materialiv URSR, Ministerstvo osvity URSR, Ministerstvo vnutrishnykh sprav URSR, Ministerstvo sil's'kogo gosподарства URSR, Ministerstvo khliboproductiv URSR, Golovne upravlinnya Dniprov's'kogo richkovogo paroplavstva pri Radi Ministriv URSR, Golovne upravlinnya vodnogo gosподарства pri Radi Ministriv URSR, Golovne upravlinnya geologii i oхорони nadr pri Radi Ministriv URSR, Radu promyslovoi kooperatsii URSR, postachальnycho-zbuтові організації при Derzhplanі URSR, Upravlinnya budivnictva uрядових budyнкiv, виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих провести за станом на 1 січня 1958 року, а в дальшому — щороку у споживачів і поставщиків перепис решток чорних і кольорових металів, труб, металевих і кабельних виробів, коксу, будівельних і лісних матеріалів, гумових технічних виробів, хімікатів, рідкого палива та вугілля.

2. Zobov'язati radnargospi, ministerstva i відомства URSR, виконкоми обласних, Київської та Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, які поставляють устаткування і машини, провести облік решток устаткування і машин, виготовлених у минулому році та не відвантажених споживачам по фондах минулого року до 1 січня поточного року, за номенклатурою продукції і в строки, встановлені ЦСУ СРСР.

3. Zvільнити від проведення перепису матеріальних ресурсів:

а) всі підприємства комунального та побутового обслуговування, учбові заклади, відділи робітничого постачання, житлові господарства (матеріали і паливо, що знаходяться на складах житлово-комунальних відділів і на складах підсобних господарств, підлягають перепису), лікарні, клуби, театри та інші непромислові підприємства, а також господарства товариств сліпих і глухонімих;

б) підприємства та організації, підпорядковані виконкомам Рад депутатів трудящих і радам промислової кооперації, з незначним споживанням металів, будівельних, лісних та інших матеріалів (прядильної, текстильної, швейної, трикотажної, галантерейної, художньої галузей).

4. Zobov'язati Statistichne upravlinnya URSR подавати до Ради Міністрів URSR і Derzhplanu URSR щороку:

а) підсумки перепису матеріальних ресурсів:

по підприємствах, будовах і організаціях, підпорядкованих раднаргоспам, в цілому і по кожному зокрема, а також по Міністерству будівництва URSR, Головкивбуду та Головному управлінню Дніп-

ровського річкового пароплавства при Раді Міністрів УРСР — до 5 лютого;

по республіці в цілому по всіх інших міністерствах республіки, а також по підприємствах, будовах і організаціях, підпорядкованих виконкомам Рад депутатів трудящих, — до 20 лютого;

б) зведені матеріали по підсумках обліку невідвантажених устаткування і машин — до 25 лютого.

5. Визнати такими, що втратили силу, постанови і розпорядження Ради Міністрів УРСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 19 грудня 1957 р., № 1425.

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 19 грудня 1957 року
№ 1425

П Е Р Е Л І К

постанов і розпоряджень Ради Міністрів УРСР, що втратили силу в зв'язку із зміною порядку проведення переписів матеріальних ресурсів

1. Постанова Ради Міністрів УРСР від 18 вересня 1951 року № 2674 «Про впорядкування системи переписів матеріальних ресурсів».

2. Постанова Ради Міністрів УРСР від 24 вересня 1952 року № 3188 «Про щорічний перепис наявних решток автобензину за станом на 1 січня».

3. Пункт 2 вступної частини постанови Ради Міністрів УРСР від 7 вересня 1953 року № 1862 «Про скорочення загально-державної статистичної звітності» (ЗП УРСР 1953 р., № 17—18, ст. 57).

4. Підпункти «б», «в», «г», «е» і «ж» пункту 1 першого розділу вступної частини постанови Ради Міністрів УРСР від 10 серпня 1954 року № 1153 «Про скорочення внутрішньої звітності республіканських міністерств і відомств УРСР».

5. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 13 жовтня 1954 року № 1115.

6. Розпорядження Ради Міністрів УРСР від 25 грудня 1954 року № 1345.

7. Постанова Ради Міністрів УРСР від 6 серпня 1955 року № 942 «Про зміну порядку проведення перепису матеріальних ресурсів» (ЗП УРСР 1955 р., № 15—16, ст. 83).

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

229 Про заходи по поліпшенню використання лісових ресурсів і відновленню лісів в Українській РСР

Рада Міністрів Української РСР відмічає, що за останні роки проведена певна робота в справі поліпшення використання деревини, ведення лісового господарства і створення лісокультур в республіці. Проте, стан лісозаготівель і лісового господарства все ще залишається незадовільним.

Такий стан утворився внаслідок надмірних рубок без своєчасного відновлення лісу на площах зрубаних лісонасаджень, порушення правил рубок головного користування, вирубки лісу на кам'янистих і крутих схилах, концентрації суцільних рубок на значних площах. Виконками обласних Рад депутатів трудящих не встановили дійового контролю за веденням лісового господарства.

При гострій нестачі деревини в республіці, лісозаготівники в 1956 році залишили 450 тис. кубометрів недорубів та понад 200 тис. кубометрів зрубаної і не вивезеної деревини від заготівель минулих років. Очистка лісосік від порубочних решток одночасно з заготівлею лісу не здійснюється, окорювання хвойної деревини у весняно-літній час в багатьох випадках не провадиться, що негативно позначається на санітарному стані лісів.

Лісосічний фонд використовується незадовільно; лісосіки розробляються багатьма організаціями і відомствами, які з вузьковідомчих інтересів в окремих випадках переробляють цінну деревину на другорядні сортименти і дрова. Лісгоспи на виготовлення товарів широкого вжитку в багатьох випадках переробляють не відходи від лісозаготівель, а цінну ділову деревину.

Міністерство сільського господарства УРСР і його лісгосподарські органи недостатньо працюють над створенням високопродуктивних лісонасаджень з швидкоростучих деревних порід, які протягом 20—30 років в умовах малолісистості України можуть дати значну кількість деревини. Колгоспи зовсім не провадять робіт по вирощуванню швидкоростучих насаджень на непридатних для сільськогосподарського використання землях, де могли б бути створені лісонасадження в такій кількості, яка може забезпечити потреби колгоспів у деревині.

Не розроблено раціональних і ефективних способів рубок в букових лісах Карпат, внаслідок чого рубки лісу провадяться безсистемно, лише поблизу наявних шляхів, а перестигла деревина псується на пні.

До цього часу не вирішено питання штучного поновлення букових лісонасаджень, і в багатьох випадках цінні букові масиви замінюються після рубки насадженнями інших, менш цінних порід.

Погано ведеться лісове господарство в колгоспних лісах, які без-

системними рубками знищуються і площі лісів перетворюються в інші вгіддя.

З метою поліпшення використання лісових ресурсів і відновлення лісів у республіці, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР:

а) протягом 1958—1960 років повністю залісити наявний лісокультурний фонд у держлісфонді;

б) забезпечити заліснення всіх лісових площ в УРСР не пізніше двох років після проведення рубок лісу;

в) не допускати, як правило, заміни цінних букових лісонасаджень іншими, менш цінними породами, для чого до 1 квітня 1958 року опрацювати заходи по забезпеченню поновлення букових лісонасаджень на площах зрубаних лісових масивів.

2. З метою різкого підвищення продуктивності лісів і збільшення можливості задовольняти потреби народного господарства республіки за рахунок власної лісосировинної бази, зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР в місячний строк подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про створення на Україні протягом найближчих 12—15 років лісонасаджень з швидкоростучих і цінних порід, господарство в яких могло б вестись з оборотом рубок в 20—30 років, для чого:

а) переглянути план порідного складу лісопосадок на 1958—1960 рр. в держлісфонді з тим, щоб на відповідних площах у найближчі роки створювати лісонасадження лише з швидкоростучих і цінних деревних порід;

б) широко провадити реконструкцію малоцінних лісокультур і лісонасаджень для перетворення їх у високопродуктивні лісонасадження з швидкоростучих і цінних порід;

в) опрацювати заходи по передачі в держлісфонд непридатних для сільськогосподарського використання земельних площ колгоспів, за їх згодою, а також земель радгоспів і держземфонду, для заліснення їх, в першу чергу, швидкоростучими породами силами лісгоспів.

Матеріали по цьому питанню подати Раді Міністрів УРСР до 30 січня 1958 року.

3. Міністерству сільського господарства УРСР при відведенні лісосічного фонду призначати в рубку, в першу чергу, насадження розладнані, малоцінні, перестійні і ті, що підлягають заміні на швидкоростучі та цінні породи.

4. Прийняти пропозиції облвиконкомів про переведення з другої до першої групи 204524,6 тектара лісів держлісфонду, що мають ґрунтозахисне, водоохоронне та курортне значення, з розподілом по областях та лісгоспах, згідно з додатком № 1.

5. Затвердити подані Міністерством сільського господарства УРСР Правила рубок головного користування в гірських лісах Карпат Української РСР, згідно з додатком № 2.

3. метою підготовки лісозаготівельних підприємств до роботи за цими Правилами, ввести їх в дію поступово: з 1 січня 1958 року — на 50% площі відповідних лісонасаджень і з 1 січня 1959 року — 100%.

В місцях, де деревина транспортується підвісними дорогами і зберігається підріст, який забезпечує поновлення букових лісонасаджень, дозволити, як виняток, застосовувати не поступові, а суцільні рубки букових лісів протягом усього року.

6. Держплану Ради Міністрів УРСР і Міністерству фінансів УРСР внести зміни в народногосподарський план на 1958 рік по собівартості букової деревини в зв'язку з переходом на поступові рубки букових лісів і відповідно скоректувати план нагромаджень.

7. З метою впорядкування лісозаготівель і експлуатації лісів встановити, що з 1 січня 1958 року всі лісозаготівлі рубок головного користування на території Станіславського, Львівського, Київського і Вінницького економічних адміністративних районів провадять лише лісозаготівельні підприємства раднаргоспів та Міністерство сільського господарства УРСР.

Зобов'язати Міністерства, відомства та організації, які провадять лісозаготівлі на території цих економічних адміністративних районів, передати відповідним раднаргоспам і Міністерству сільського господарства УРСР лісозаготівельні підприємства з балансу на баланс за станом на 1 жовтня 1957 року, що не були передбачені до передачі постановою Ради Міністрів УРСР від 28 червня 1957 року № 640.

В решті областей Української РСР всі лісозаготівлі з 1 січня 1958 року покласти на лісгоспи Міністерства сільського господарства УРСР, для чого передати їм з балансу на баланс за станом на 1 жовтня 1957 року лісозаготівельні підприємства всіх міністерств і відомств, діючі на території цих областей.

Як виняток, залишити на 1958 рік за Укрпромрадою розробку виділеного їй лісосічного фонду в кількості 800 тис. куб. метрів.

8. Держплану Ради Міністрів УРСР:

а) підготувати пропозиції про виділення на 1958 рік необхідних засобів виробництва для виконання плану лісозаготівель підприємствами раднаргоспів і Міністерства сільського господарства УРСР;

б) в строк до 1 січня 1958 року встановити перелік лісозаготівельних підприємств, які підлягають передачі раднаргоспам і Міністерству сільського господарства УРСР;

в) разом з Міністерством фінансів УРСР та Міністерством сільського господарства УРСР урахувати зміни в проекті народногоспо-

дарського плану та бюджету на 1958 рік в зв'язку з заходами, передбаченими цією постановою, зокрема по валовій та товарній продукції, фінансовому плану, плану з праці та лімітах чисельності ІТП і службовців, ураховуючи необхідність створення в лісгоспах апарату для виконання плану заготівель та поставки деревини.

9. Зобов'язати раду народного господарства Станіславського економічного адміністративного району опрацювати і до 1 січня 1958 року подати Держплану УРСР заходи по будівництву в гірських лісах Карпат необхідної кількості підвісних доріг для транспортування деревини з гір без знищення ґрунтів і підросту лісу.

10. З 1 січня 1958 року звільнити лісгоспи Міністерства сільсько-го господарства УРСР від переробки ділової деревини на товари широкого вжитку і виконання цих робіт покласти на обласні управління місцевої промисловості, залишивши за лісгоспами лише утилізацію відходів від лісозаготівель.

Держплану Ради Міністрів УРСР, відповідно до цього, встановити план виробництва товарної продукції і фонди зарплати на 1958 рік і до 1 січня 1958 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про передачу облвиконкомам від лісгоспів деревини та засобів виробництва на виготовлення товарів широкого вжитку.

11. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР протягом 1958 року провести інвентаризацію лісів держлісфонду в Карпатах.

12. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР та виконкоми обласних Рад депутатів трудящих в місячний строк вивчити питання про повернення в держлісфонд тих лісів, які були передані в користування колгоспів і не є зараз необхідними для задоволення власних потреб колгоспів і колгоспників у деревині.

Пропозиції про площі лісів, що підлягають передачі у держлісфонд в розрізі колгоспів, та про заходи по трудовлаштуванню колгоспників, які вивільнятимуться в зв'язку з передачею частини лісів у держлісфонд, подати Раді Міністрів УРСР до 25 січня 1958 року.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 20 грудня 1957 року
№ 1434

ПЕРЕЛІК

лісів держлісфонду, що переводяться з другої до першої групи

Області	Дата і № рішень обл-виконкомів про перевід лісів з другої до першої групи	Назва лісгоспу	Площа (гектарів)
Станіславська	21 січня 1955 р. № 43 7 березня 1956 р. № 126	Делятинський	14380
		Бигодський	3383
		Делятинський	6530
		Долинський	4300,9
		Жаб'ївський	2580
		Коломийський	4069
		Надвірнянський	14194
		Осмолодський	11197
		Разом	46253,9
Закарпатська	8 травня 1956 р. № 245	Всього по області	60633,9
		Туря-Реметський	354
		В. Березнянський	892
		Ставенський	72,5
		Свалявський	715
		Жденівський	365
		Довжанський	1226,9
		Міжгірський	570,6
		Тересвянський	2942,5
	25 вересня 1957 р. № 499	В. Бичківський	4042,9
		Рахівський	515
		Разом	11696,4
		Буштинський	14880
		Міжгірський	10540
Дрогобицька	27 вересня 1956 р. № 781	Разом	25420
		Всього по області	37116,4
		Дрогобицький	8546
		Сколівський	4448
		Турківський	2373
		Разом	15367

Області	Дата і № рішень обл-виконкомів про перевід лісів з другої до першої групи	Назва лісгоспу	Площа (гектарів)
Чернівецька	27 лютого 1956 р. № 96/7	Чернівецький	755
Кримська	19 травня 1956 р. № 343	Балаклавський	4808
		Бахчисарайський	1812
		Білогірський	11531
		Куйбишевський	3893
		Старо-Кримський	5506
		Судацький	5282
		Разом	32832
Черкаська	17 серпня 1956 р. № 677	Канівський	3255
Одеська	20 квітня 1956 р. № 383	Балтський	11030,3
		Котовський	2568
		Одеський	5523
		Ізмаїльський	35444
		Разом по області	54565,3
		Всього по УРСР	204524,6

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченка

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 20 грудня 1957 року
№ 1434

П РА В И Л А

рубок головного користування в гірських лісах Карпат Української РСР

І. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

1. Ці Правила рубок головного користування в гірських лісах Карпат мають своєю метою таку організацію рубок, яка, поряд з задоволенням потреб в деревині народного господарства, забезпечила б:

а) збереження водоохоронних, водорегулюючих і ґрунтозахисних властивостей лісу;

б) попередження ерозивних процесів на гірських схилах;

в) відновлення лісу на вирубках;

г) підвищення продуктивності лісів.

2. Рубки головного користування в гірських лісах Карпат допускаються тільки в експлуатаційних лісах другої групи.

3. В лісах першої групи і прирівнених до них лісах (заборонених смугах вздовж річок, захисних смугах вздовж шосейних шляхів і залізниць загально-

союзного, республіканського значення, смугах лісу в верхній його межі поширення) проводяться рубки догляду, санітарні і лісовідновні рубки всіма засобами, крім суцільних.

На схилах крутістю вище 40° і на скелясто-кам'янистих ділянках, які легко підлягають ерозії і зсувам, допускаються лише санітарні рубки.

4. В гірських експлуатаційних лісах встановлюються в залежності від наявності і стану підросту головних деревних порід, експозиції крутості схилів, ґрунтово-групових умов і висотно-екологічного поширення деревних порід — такі способи рубок: суцільний, поступовий і вибіркове (безлісосічне) господарство.

5. За основу лісовідновлення в букових, дубово-букових, дубово-смерекових, буково-смерекових, буково-ялинових лісах приймається природне і штучне відновлення.

При незадовільному природному відновленні вирубок в цих лісах головними породами, а також у ялинових насадженнях, створюються за один рік після здачі лісосік лісові культури з урахуванням лісорослинних умов по затверджених типах.

II. СПЕЦІАЛЬНА ЧАСТИНА

А. Рубки в букових, буково-смерекових насадженнях

6. У перелічених лісах на схилах крутістю до 25° повинні провадитись рубки поступові, а на схилах від 26° до 40° — вибіркове (безлісосічне) господарство.

7. Основним варіантом поступових рубок приймаються двоприйомні рубки, які проводяться в насадженнях, розташованих на схилах крутістю до 25° .

У високоповноцінних насадженнях (0,8 і вище) при відсутності самосіву головної породи застосовуються триприйомні рубки.

8. Розмір лісосік обмежується контурами ділянок (виділів), в залежності від місцевих умов, допускається до 30 га.

9. У перший прийом поступових рубок вибираються дерева сухі, всихаючі, заражені шкідливими комахами і грибами, домішка другорядних, небажаних порід, а також частина повноцінних дерев головної породи.

10. Розмір вирубки по масі при першому прийомі двоприйомних рубок не повинен перевищувати 40%, при триприйомних — 30%.

11. Повнота після проведення першого прийому двоприйомних рубок може бути знижена до 0,5—0,4, при триприйомних рубках — до 0,7—0,6; після другого прийому триприйомних рубок повнота може бути доведена до 0,5—0,4.

12. Останній прийом поступових рубок провадиться після хорошого відновлення і досягнення підростом вишини не менш 20—30 см.

13. Загальна тривалість двоприйомних рубок приймається 5—10 років, триприйомних — 10—15 років.

14. Насадження з повнотою 0,4 і меншою можуть призначатися в суцільну рубку при наявності (не менш 30 тис. на га) життєздатного підросту бука.

15. Вибіркове господарство провадиться в насадженнях, що ростуть на схилах крутістю від 26° до 40° .

16. У першу чергу при вибіркового господарстві підлягають вирубці мертві, відмираючі, заражені шкідливими комахами і грибами, в різних пороках дерева.

Поряд з переліченими категоріями вирубується і частина здорових, повноцінних дерев. Деревя відбираються в рубку рівномірно по всій площі.

17. Інтенсивність рубок, що провадиться при вибіркового господарстві, не повинна перевищувати 10% від запасу.

18. Повторюваність рубок може встановлюватись у межах від 5 до 10 років в залежності від стану насаджень і ходу відновлення.

Б. Рубки в дубово-букових і дубово-смерекових лісах

19. В дубово-букових і дубово-смерекових лісах встановлюються поступові і суцільні рубки.

Поступові рубки

20. Поступові рубки проводяться на північних схилах крутістю від 25° до 40°, на південних — від 20° до 40°. Зазначені рубки проводяться лише дво-прийомні.

21. Площа лісосік встановлюється в залежності від величини виділу, але не більш 30 га.

22. В перший прийом вирубуються дерева сухі, всихаючі, заражені шкідливими комахами і грибами, домішка другорядних порід з сильно розрослою кроною і частина повноцінних дерев головних порід, переважно бука.

23. Розмір вирубки в перший прийом не повинен перевищувати 40%.

Повнота після проведення рубки першого прийому не повинна бути нижча 0,4—0,5.

24. Другий прийом рубки провадиться після задовільного відновлення і досягнення підростом висоти не менш 20—30 см.

25. Загальна тривалість двоприйомної поступової рубки може бути від 5 до 10 років.

Суцільні рубки

26. Суцільні рубки проводяться на схилах північної експозиції крутістю до 25°, південної — до 20°.

27. Площа лісосік на схилах південної експозиції не повинна перевищувати 10 га, на північних — 15 га.

28. Спосіб примикання безпосередній. Строк примикання встановлюється 3—4 роки.

В. Рубки в ялинових і ялиново-смерекових лісах

29. В ялинових і ялиново-смерекових лісах на схилах північної експозиції крутістю до 30° і південної експозиції — до 25° застосовуються суцільні і групо-во-вибіркові рубки; на південних схилах крутістю вище 25° і північних вище 30° — ведеться вибіркове (безлісосічне) господарство.

30. На ділянках і кварталах, де раніш суцільні рубки не проводились, а також на кам'янистих ґрунтах провадиться вибіркове (безлісосічне) господарство.

Суцільні рубки

31. Максимальна площа лісосік приймається на схилах північної експозиції — 15 га, південної — 10 га.

32. Примикання лісосік — безпосереднє. Строк примикання 3—5 років.

Вибіркове (безлісосічне) господарство

33. В насадженнях, що ростуть на схилах північної експозиції з крутістю від 30° до 40° і на схилах південної експозиції з крутістю від 26° до 40° провадиться вибіркове (безлісосічне) господарство.

34. При вибіркового господарстві в першу чергу вирубуються дерева мертві, відмираючі, заражені шкідливими комахами і грибами, слабо укорінені, дерева другорядних малоцінних порід, а також частина повноцінних дерев головних порід. Зрідження провадиться рівномірно.

35. Інтенсивність рубки не повинна перевищувати 10% від запасу.
36. Повторюваність рубок при вибіркового господарстві 5—10 років.

ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА

37. Рубку букових лісів на лісосіках, не обладнаних підвісними дорогами, дозволяти лише в зимовий період з 1 листопада по 1 квітня.

38. Напрямок рубки встановлюється в залежності від рельєфу місцевості, з урахуванням переважаючих вітрів.

39. Форма лісосік залежить від рельєфу місцевості і ним визначається. Лісосіки відводяться по природних виділах, як правило, довгою стороною по схилу. При протяжності схилу вище 1000 м відведення лісосік провадиться зверху вниз.

40. На 1 км по горизонталях допускається, як правило, не більше двох зарубок.

41. При заготівлі, трельовці і вивозі деревини вживаються всі необхідні заходи по охороні підросту.

42. Технологія розробки лісосік погоджується з органами лісового господарства на місцях (з лісгоспами) не пізніше 10 днів до початку розробки лісосік. При цьому особлива увага звертається на заходи по збереженню підросту та захисту ґрунту від механічних руйнувань та ерозивних процесів.

43. Спуск ділової деревини з лісосік може здійснюватися механізованими і немеханізованими способами. З механізованих способів допускаються: повітряний і напівпідвісний з попереднім закріпленням волоків, з немеханізованих — кінний, по дерев'яних лісоспусках (ризах) і ручна трельовка до центрального волока. Повітряний спосіб повинен застосовуватись найбільш широко в усіх зонах лісів. Забороняються безсистемні способи спуску, а також наземна трельовка лебідками в безсніжний період часу. Спуск дров провадиться по дерев'яних переносних лотках.

44. Основними способами очистки лісосік приймаються — рівномірне розкидання на площі порубочних решток, здрібнених до 1,0 м та укладання порубочних решток у поперечні вали шириною 1 м, що розташовуються по горизонталях схилів через кожні 8—10 м.

Одночасно з розкиданням порубочних решток або укладкою їх у вали провадиться вирівнювання всіх глибоких волоків.

45. Всі автогужові дороги, які будуть використані лісозаготівельниками, передаються їм по акту одночасно з передачею лісосік в рубку. При прийманні розроблених лісосік від лісозаготівельників, лісгоспи приймають в задовільному стані і дороги з усіма спорудами.

46. Після закінчення всіх лісоексплуатаційних робіт лісгоспами на лісосіках всіх видів рубок провадиться опрацювання підросту, яка полягає у вивільненні його з під порубочних решток і посадці на пень сильно пошкоджених екземплярів.

47. У лісорубочних квитках, після спільної перевірки з лісозаготівельниками, зазначається кількість самосіву і підросту на один гектар даної лісосіки для дальшого урахування його збереження.

При здачі лісосік лісозаготівельник повинен здати лісгоспу по акту збережену кількість самосіву і підросту.

48. Крутість схилу визначається кутомірним інструментом. При однорідному схилі вимірювання крутості провадиться від підшви до вершини. Схили з ділянками різної крутості розчленовуються на окремі відрізки і для кожного з них визначається крутість, яка враховується при виборі способу рубок.

49. При визначенні експозиції схилу необхідно умовно до північної експозиції відносити північно-східну, східну, північно-західну, а до південної — південно-західну, південно-східну і західну.

50. Як заходи сприяння природному відновленню, рекомендуються:

а) вирубка або зрідження в останній наслідний рік перед головним користуванням підліску і перерослого недоброякісного підросту головних і другорядних порід;

б) розгрібання підстилки і розпушування ґрунту безпосередньо перед опаданням насіння смугами або площадками, розташованими по горизонталях схилів;

в) в місцях з задернілим ґрунтом — проведення знищення дернини смугами або площадками;

г) підсів насіння в рік рубки при відсутності його врожаю.

51. За додержання цих Правил відповідають директори лісгоспів.

52. У лісгоспах, де розпочаті поступові рубки до введення в дію цих Правил, в умовах, не передбачених цими Правилами, продовжують застосовуватися поступові рубки.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

230 Про заходи по поліпшенню експлуатації електросіток і електростанцій в колгоспах, радгоспах і МТС *

З метою підвищення технічного рівня експлуатації та упорядкування розвитку електросіток і електростанцій в колгоспах, радгоспах і МТС, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Погодитись з пропозицією Міністерства сільського господарства УРСР про зосередження технічного керівництва експлуатацією електросіток і електростанцій і розвитком електрифікації в колгоспах, радгоспах, МТС і районних сільських центрах республіки в Головному управлінні сільських електростанцій і електросіток, з перетворенням його в Головне управління сільської електрифікації Міністерства сільського господарства УРСР (Укрголовсільелектро) і з підпорядкуванням йому обласних експлуатаційних контор «Сільенерго», Київського і Львівського філіалів «Діпросільелектро» та інспекції «Держсільенергонагляд».

Збільшити штат Укрголовсільелектро на 6 одиниць за рахунок ліміту адміністративно-управлінського персоналу Міністерства сільського господарства УРСР і затвердити штатний розпис Укрголовсільелектро, згідно з додатком № 1.

2. Покласти на Укрголовсільелектро подання через його експлуатаційні контори і відділення «Сільенерго» на місцях безплатної допомоги колгоспам, радгоспам, МТС і енергопідприємствам районних сільських центрів в складанні планів експлуатації, ремонтів і розвитку електросіток і електростанцій, складанні заявок на устаткування, запасні частини і матеріали, в доборі і підвищенні кваліфікації експлуатаційного персоналу, а також виконання за плату по договорах з колгоспами, радгоспами, МТС і енергопідприємства-

* Публікується без додатка № 1.

ми районних сільських центрів капітальних ремонтів належних їм електросіток і електростанцій.

3. Для підвищення надійності експлуатації колгоспних електроустановок, рекомендувати колгоспам передавати належні їм низьковольтні електросітки, які підключені до електромереж «Сільенерго», в технічну експлуатацію «Сільенерго».

Міністерству сільського господарства УРСР приймати в технічну експлуатацію низьковольтні колгоспні електросітки після попереднього їх ремонту за рахунок коштів колгоспів і забезпечувати підтримання в робочому стані та безперебійну роботу цих сіток, використовуючи для цього своє устаткування, апаратуру і, в необхідних випадках, матеріали.

Встановити, що організації «Сільенерго» одержують з колгоспів за взаємною згодою плату за обслуговування і за ремонт колгоспних електросіток по розцінках, затверджених Міністерством сільського господарства УРСР. Колгоспи розподіляють відповідні затрати між споживачами, що живляться через зазначені електросітки, пропорціонально їх участі у використанні електроенергії.

4. Держплану Ради Міністрів УРСР і Міністерству сільського господарства УРСР при складанні річних планів сільської електрифікації, планів з праці та планів матеріально-технічного постачання враховувати потребу у відповідних лімітах з праці, чисельності персоналу, устаткуванні і механізмах, запасних частинах, стовповому лісі, цементі, металі, лінійних, установочних і обмоточних проводах, ізоляційних та інших матеріалах для виконання Укрголовсільелектро робіт по ремонту власних, орендованих і прийнятих на технічне обслуговування електросіток і електростанцій, а також робіт по капітальному ремонту електросіток і електростанцій, виконуваних Укрголовсільелектро по договорах в колгоспах, радгоспах, МТС і сільських районних центрах.

5. Зважаючи на значне число клопотань колгоспів про виділення дизельних електростанцій для живлення недіючих електросіток, зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих виділяти одержувані дизельні електростанції потужністю 40—100 к. с. в першу чергу тим колгоспам, які при наявності у них придатних до використання електросіток не мають джерел електропостачання або у яких наявні електростанції через зношеність чи малу потужність їх устаткування, або через нестачу води в річках, не забезпечують нормальної експлуатації зазначених сіток.

6. В зв'язку із збільшенням обсягів робіт «Сільенерго» по експлуатації сільських електросіток і електростанцій, зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР:

а) організувати в 1958 році обласні контори «Сільенерго» у Во-

рошиловградській, Дрогобицькій, Кіровоградській, Миколаївській, Станіславській, Сумській, Тернопільській, Херсонській, Черкаській і Чернігівській областях;

б) до 15 березня 1958 року подати Раді Міністрів УРСР погоджені з Міністерством фінансів УРСР пропозиції про внесення необхідних змін в існуючі типові штати експлуатаційних відділень «Сільенерго».

7. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР здійснити протягом 1958—1960 років:

а) об'єднання в місцеві енергосистеми і з'єднання для взаємного резервування сільських державних і колгоспних електростанцій та автоматизацію на цих електростанціях, згідно з додатком № 2.

б) будівництво у Вінницькій, Запорізькій, Київській, Львівській, Сталінській і Харківській областях майстерень по виготовленню струнобетонних опор і приставок для потреб ремонту сільських електросіток, загальною виробністю 10 тис. куб. метрів залізобетону на рік.

8. Зобов'язати раднаргоспи економічних адміністративних районів і виконкоми обласних і міських Рад депутатів трудящих УРСР забезпечувати безперебійне електропостачання від несільських енергосистем і електростанцій сільськогосподарських споживачів, нарівні з промисловими споживачами.

9. Зобов'язати Укоопспілку поліпшити постачання колгоспів твердим і рідким паливом та мастильними матеріалами для електростанцій, а також налагодити продаж сільському населенню електроустановочних виробів, електричних лічильників, електричних побутових нагрівальних та інших приладів.

10. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих встановити систематичний контроль за здійсненням передбачених цією постановою заходів по поліпшенню експлуатації сільських електросіток і електростанцій області, подавати організаційну допомогу у цій справі місцевим конторам і відділенням Укрголовсільэлектро, виділяти в необхідних випадках з ресурсів області автомашини, стовпову і ділову деревину, будівельні та інші матеріали для потреб експлуатації електросіток і електростанцій в районних сільських центрах і колгоспах.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 22 грудня 1957 року
№ 1446

ЗАВДАННЯ

по об'єднанню в місцеві енергосистеми і з'єднанню для взаємного резервування
сільських електростанцій на 1958—1960 рр.

Електростанції, які об'єднуються в місцеві енергосистеми, або
зв'язуються лініями електропередачі для взаємного резервування

Сільські гідроелектростанції		Сільські та промислові теплові електростанції 3/
Назва і місце знаходження (район)	Потужність (квт)	
Вінницька область		
Сутисківська, Тиврівського р-ну 1/	1000/	ТЕС Жмеринського паровозоремонтного заводу
Тиврівська, Тиврівського р-ну	90/	
Браїлівська, Жмеринського р-ну	55/	
Разом Сутисківська місцева енергосистема:	1145	
Глибочанська, Теплицького р-ну 2/	6130/	ТЕЦ Бершадського цукрозаводу Бершадська міжколгоспна ТЕС
Ладизинська, Тростянецького р-ну 2/	7500/	
Чернятська, Джулинського р-ну 1/	1400/	
Дмитренківська, Гайсинського р-ну	550/	
Чапаєвська, Бершадського р-ну	95/	
Великокиріївська, Бершадського р-ну	90/	
Разом Глибочанська місцева енергосистема:	15765	
Івонівська, Могилів-Подільської міськради	140/	Тепловий резерв
Слободо-Бушанська, Ямпільського р-ну.	136/	
Білянська, Ямпільського р-ну	236/	
Миронівська, Ямпільського р-ну	100/	
Петрашівська, Ямпільського р-ну	138/	
Разом Івонівська місцева енергосистема: .	750	
Саїнська, Чернівецького р-ну.	130/	ТЕЦ Моївського цукрозаводу
Володіївецька, Чернівецького р-ну.	120/	
Скалопільська, Чернівецького р-ну.	525/	
Разом Саїнська місцева енергосистема: .	775	
Городищенська, Літинського р-ну.	154	Тепловий резерв

Дрогобицька область

Старосамбірська, Старосамбірського р-ну	183/	Бориславська ТЕС
Буньковицька, Хирівського р-ну	134/	

Електростанції, які об'єднуються в місцеві енергосистеми, або зв'язуються лініями електропередачі для взаємного резервування

Сільські гідроелектростанції

Назва і місце знаходження (район)

Потужність
(кВт)

Сільські та промислові теплові електростанції 3/

Житомирська область

Бардівська, Коростенського р-ну	200/	Київенерго (Коростенська підстанція)
Воронівська, Коростенського р-ну	200/	
Могильнянська, Коростенського р-ну	115/	
Дідковицька, Народицького р-ну	200/	
Разом Бардівська місцева енергосистема:	715	Тепловий резерв
Пединківська, Любарського р-ну	240/	
Любарська, Любарського р-ну	175/	
Коржівська, Остропольського р-ну (Хмельницької області)	305/	
Разом Коржівська місцева енергосистема:	720	

Миколаївська область

Первомайська, Первомайського р-ну	2000/	Тепловий резерв в м. Первомайську
Мигіївська, Первомайського р-ну	760/	
Костянтинівська, Арбузинського р-ну 2/	815/	
Краснохутірська, Вільшанського р-ну, Кіровоградської області 2/	2880/	
Разом Первомайська місцева енергосистема:	6455	

Кіровоградська область

Ново-Архангельська, Ново-Архангельського району 2/	1100/	Уманська ТЕС
Тернівська, Тишківського р-ну 2/	1750/	
Лебединська, Підвисоцького р-ну	115/	
Полонистенська, Підвисоцького р-ну	125/	
Перегонівська, Підвисоцького р-ну	110/	
Разом Ново-Архангельська місцева енергосистема:	3200	

Полтавська область

Рашівська, Гадяцького р-ну	120	Тепловий резерв
Шишацька, Гоголівського р-ну	550	Тепловий резерв
Кунцівська, Ново-Санджарського р-ну	460	Полтавська ТЕС

Сумська область

Низівська, Краснопільського р-ну 2/	600	Сумська ТЕС
---	-----	-------------

Електростанції, які об'єднуються в місцеві енергосистеми, або зв'язуються лініями електропередачі для взаємного резервування

Сільські гідроелектростанції		Сільські та промислові теплові електростанції 3/
Назва і місце знаходження (район)	Потужність (квт)	
Тернопільська область		
Бучач-Топольківська, Бучацького р-ну	160/	ТЕЦ Бучацького цукрозаводу
Заліська, Коропецького р-ну	350/	
Осовецька, Бучацького р-ну	100/	
Разом Бучацька місцева енергосистема:	610	
Хмельницька область		
Щедрівська, Летичівського р-ну 1/	600/	Деражнянська ТЕС
Ново-Костянтинівська, Летичівського р-ну	565/	
Меджибізька, Летичівського р-ну	85/	
Закітська, Летичівського р-ну	100/	
Разом Щедрівська місцева енергосистема:	1350/	
Летавська, Чемеровецького р-ну	300	Тепловий резерв
Миньковецька, Миньковецького р-ну	168/	Тепловий резерв
Великокужелівська, Миньковецького р-ну	314/	
Разом Миньковецька місцева енергосистема:	482	
Черкаська область		
Будька, Буцького р-ну	560/	Ватутінська ТЕС
Юрпільська, Буцького р-ну	550/	
Воронянська, Маньківського р-ну	100/	
Разом Будька місцева енергосистема:	1190	

Примітка. 1. Впроваджується автоматизація: регулювання напруження, синхронізації, захисту електрообладнання і гідроагрегатів.

2. Впроваджується автоматизація: пуску і зупинки гідроагрегатів, регулювання напруження, синхронізації, захисту електрообладнання і гідроагрегатів;

3. Місцезнаходження і потужність теплових резервів і потужність, одержувана в сільській електросітці від несільських електростанцій, підлягають визначенню при конкретному проектуванні.

Керуючий Справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

231 Про приймання замовлень від населення на виготовлення збірних стандартних жилих будинків, з поставкою їх покупцям у 1959 році

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 14 грудня 1957 року № 1402, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Доручити Міністерству торгівлі УРСР організувати в 1958 році приймання замовлень від населення на виготовлення збірних стандартних жилих будинків, з поставкою їх покупцям у 1959 році.

При прийманні зазначених замовлень одержувати з покупців аванс у розмірі 50% роздрібної ціни стандартного жилого будинку.

2. Довести до відома Міністерства торгівлі УРСР, Міністерства фінансів УРСР і Держплану УРСР, що Рада Міністрів СРСР постановою від 14 грудня 1957 року № 1402 доручила Міністерству торгівлі СРСР за погодженням з Міністерством фінансів СРСР і Держпланом СРСР встановити порядок приймання замовлень на виготовлення стандартних жилих будинків, з поставкою їх покупцям в 1959 році.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР

Я. Сірченко

м. Київ, 30 грудня 1957 р., № 1472.

232 Про затвердження розміру плати за навчання в дитячих музичних школах-семирічках і хореографічних та художніх школах-чотирирічках Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Прийняти пропозицію Міністерства культури УРСР про встановлення з 1 січня 1958 року таких розмірів плати за навчання в початкових і неповних середніх мистецьких школах:

а) в дитячих музичних школах-семирічках і хореографічних школах-чотирирічках, згідно з додатком;

б) в дитячих художніх школах-чотирирічках — в розмірі 200 карбованців на учбовий рік.

2. Міністерству культури УРСР за погодженням з Міністерством фінансів УРСР в 10-денний строк видати Інструкцію про порядок встановлення розміру та стягнення плати за навчання в дитячих музичних школах-семирічках і хореографічних та художніх школах-чотирирічках.

3. Вважати таким, що втратив силу, пункт 3 постанови РНК

УРСР від 17 листопада 1944 року № 1543, а також пункт 5 цієї постанови — в частині плати за навчання в дитячих музичних школах-семирічках.

— Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко
Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 30 грудня 1957 р., № 1473.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 30 грудня 1957 року
№ 1473

РОЗМІР ПЛАТИ

за навчання в дитячих музичних школах-семирічках
та хореографічних школах-чотирирічках Української РСР
(в карбованцях)

Заробіток батьків на місяць	Плата за навчання	
	На місяць	На 9 місяців
До 300 крб.	Звільняються від плати за навчання	
Від 301 до 400 крб.	20	180
Від 401 до 500 крб.	25	225
Від 501 до 600 крб.	30	270
Від 601 до 800 крб.	40	360
Від 801 до 1000 крб.	50	450
Від 1001 до 1500 крб.	70	630
Від 1501 до 2000 крб.	90	810
Від 2001 до 2500 крб.	125	1125
Від 2501 до 3500 крб.	150	1350
понад 3500 крб.	200	1800

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

233 Про додаткову передачу деяких питань господарського і культурного будівництва на вирішення раднаргоспів, виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, міністрів і керівників відомств Української РСР

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 29 серпня 1957 року № 1041 «Про додаткову передачу деяких питань господарського і культурного будівництва на вирішення Рад Міністрів союзних республік», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

I

Передати додатково на вирішення раднаргоспів економічних адміністративних районів, виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, міністрів і керівників відомств УРСР такі питання господарського і культурного будівництва:

На вирішення раднаргоспів, облвиконкомів, Київського і Севастопольського міськвиконкомів, міністрів і керівників відомств УРСР

а) дозволяти передачу для промислової переробки на товари широкого вжитку промислових і продовольчих товарів, виділених по ринковому фонду, з тим, щоб вироблена з них продукція поставлялася повністю для продажу населенню;

б) перерозподіляти між підвідомчими радгоспами та іншими сільськогосподарськими підприємствами і організаціями фонди зміцнення і розширення господарства і суми премій-надбавок за надпланову здачу продукції, що направляються на капітальні вкладення;

На вирішення раднаргоспів, міністрів і керівників відомств УРСР

в) дозволяти в необхідних випадках будівельно-монтажним організаціям, що здійснюють будівництво трубопроводів, залізниць і шосейних шляхів, ліній зв'язку та інших аналогічних споруд, а також нестационарним геологорозвідувальним, вишукувальним і розвідувальним експедиціям і партіям орендувати у громадян жилі приміщення для розміщення працівників цих організацій, з доплатою до встановлених місцевими Радами депутатів трудящих ставок квартирної плати не більше 30 карбованців на одного працюючого в місяць, в межах затверджених норм накладних видатків;

г) продовжувати у виняткових випадках строки наукових командировок працівників науково-дослідних інститутів до 4 місяців, не рахуючи часу перебування їх в дорозі;

На вирішення облвиконкомів, Київського і Севастопольського міськвиконкомів, міністрів і керівників відомств УРСР

д) залишати в своєму розпорядженні для оперативного керівництва господарством резерви: з праці в розмірі до 2 процентів, капіталовкладень — до 5 процентів, фондованих матеріалів — до 5 процентів;

є) затверджувати за погодженням з Міністерством будівництва УРСР норми технологічного проектування і техніко-економічні по-

казники по будівництву та експлуатації будинків, споруд і підприємств, по яких відсутні загальносоюзні і республіканські норми;

ж) встановлювати і змінювати плани капітального будівництва по підпорядкованих підприємствах і організаціях у межах загальних обсягів капіталовкладень по галузях промисловості, затверджених Радою Міністрів УРСР, без зменшення завдань державного плану по введенню в дію виробничих потужностей і жилої площі, з наступним повідомленням Держплану Ради Міністрів УРСР;

з) змінювати посадові оклади окремих працівників підпорядкованих установ і організацій при умові додержання схем посадових окладів у межах фонду заробітної плати даного підприємства, установи, організації;

і) включати в план робіт підрядних організацій і відповідно в обсяг виконаних підрядних будівельно-монтажних робіт, без збільшення кошторисної вартості будівництва, затрати по виготовленню на площадках будівництва нестандартизованого устаткування і технологічних металоконструкцій без вартості вузлів і деталей заводського виготовлення;

к) дозволяти підпорядкованим підприємствам і організаціям:

— передавати і приймати безоплатно з балансу на баланс демонтоване устаткування і транспортні засоби, а також передавати лікувальні і дитячі установи з інвентарем та іншим майном, що їм належить;

— передавати безоплатно профспілковим та іншим громадським організаціям культурно-освітні установи і спортивні споруди з інвентарем та іншим майном, що їм належить;

л) затверджувати фонд директора (начальника) непромислових підприємств і господарських організацій при виконанні умов, передбачених в рішеннях Уряду СРСР про утворення цього фонду;

На вирішення облвиконкомів, Київського і Севастопольського міськвиконкомів

м) дозволяти видачу громадянам кредиту на індивідуальне житлове будівництво в тих випадках, коли видача кредиту не передбачена рішеннями Уряду СРСР, в межах плану кредитування цього будівництва, стосовно до порядку, встановленого діючим законодавством.

Рішення про видачу кредиту приймати в кожному окремому випадку після попередньої перевірки забудовників в частині можливості вкладення ними в будівництво власних коштів у встановленому розмірі і забезпечення повернення виданого кредиту;

н) затверджувати, за погодженням з Міністерством фінансів УРСР, структуру і штати адміністративно-управлінського персоналу

підприємств, будов, трестів та інших господарських організацій місцевого підпорядкування в межах встановленої облвиконкому (міськвиконкому міст республіканського підпорядкування) чисельності адміністративно-управлінського персоналу і фонду заробітної плати.

По місцевих органах державного управління, включаючи обласні і міські відділи та управління, затверджувати, за погодженням з Міністерством фінансів УРСР, структуру і штати в межах штатної чисельності і фонду заробітної плати, врахованих при затвердженні бюджету на даний рік для цих установ, а для тих, що перебувають на госпрозрахунку, в межах штатної чисельності і фонду заробітної плати, встановлених для госпрозрахункових органів управління.

Посадові оклади заробітної плати встановлюються з додержанням діючих схем посадових окладів, а також з додержанням середніх окладів, визначених за схемою.

Кошториси адміністративно-управлінських видатків і штатні розписи підвідомчих облвиконкому (міськвиконкому) підприємств, будов, організацій і установ підлягають наступній реєстрації у відповідних фінансових органах;

о) затверджувати норми витрат електроенергії, матеріалів і палива по окремих підприємствах та організаціях місцевого підпорядкування, керуючись встановленими нормативами;

п) перерозподіляти між підприємствами та організаціями однієї галузі обласного підпорядкування:

— амортизаційні відрахування, призначені на капітальний ремонт підприємств, при умові забезпечення ремонтних робіт по об'єктах, включених у народногосподарський план;

— лишки власних оборотних коштів по місячних і квартальних балансах шляхом виставлення через банки наказів, які підлягають обов'язковому виконанню;

р) встановлювати ліміти витрат бензину для легкових автомобілів у межах виділених облвиконкому (міськвиконкому) фондів на бензин;

с) на часткову зміну п. 29 постанови Ради Міністрів УРСР від 17 червня 1955 року № 766 «Про передачу деяких питань на вирішення міністрів, керівників відомств і виконкомів обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих», утворювати централізовані фонди преміювання підприємств обласного управління місцевої промисловості для заохочення працівників за освоєння і масовий випуск нових видів товарів широкого вжитку в розмірі 0,5% від прибутків підприємств обласного, міського і районного підпорядкування, що спрямовуються, у відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС від 10 жовтня 1953 року № 2593, на розширення виробництва товарів широкого вжитку;

т) дозволяти використовувати на покриття недостачі власних

оборотних коштів, виявленої по річному звіту у підприємств і організацій обласного підпорядкування, внутрішні ресурси цих підприємств і організацій (рештки амортизаційних відрахувань на капітальний ремонт, фонд ширвжитку та рештки інших фондів);

На вирішення Міністра вищої освіти УРСР

у) затверджувати в установленому порядку штати професорсько-викладацького і учбово-допоміжного персоналу і штатні посади деканів і заступників деканів факультетів вищих учбових закладів міністерств і відомств республіки в межах чисельності працівників і фонду заробітної плати, встановлених для цих міністерств і відомств.

II

Довести до відома Рад народного господарства економічних адміністративних районів, виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, міністерств і відомств УРСР, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 29 серпня 1957 року № 1041 передала додатково на вирішення Рад Міністрів союзних республік такі питання господарського і культурного будівництва:

1) залишати в своєму розпорядженні всю кількість вироблених у республіці понад квартальні плани і додаткові завдання промислових і продовольчих товарів широкого вжитку (крім борошна, крупи, макаронних виробів, олії, цукру, етилового спирту і горілки), жмихів і висівок, 50 проц. інших промислових товарів (крім кольорових металів, вугілля та нафтопродуктів) і 50 проц. нафтобітуму, що передбачаються в державному плані постачання народного господарства СРСР, при умові виконання плану і додаткових завдань по виробництву відповідних товарів у встановленому асортименті по республіці в цілому з початку року.

Розподіл надпланової продукції, що залишається в розпорядженні Ради Міністрів УРСР, провадиться в порядку, встановленому постановою Ради Міністрів Української РСР від 17 червня 1955 року № 766, додаток № 4, з урахуванням змін, внесених постановою Ради Міністрів УРСР від 3 вересня 1957 року № 997, пункт 7;

2) дозволяти за погодженням з Міністерством хлібопродуктів СРСР видачу насінницьким господарствам, за їх бажанням, зерна різнойменних культур, по встановлених еквівалентах заміни, за сортове насіння зернових і олійних культур, здане ними державі понад обов'язкові поставки і натуроплату за роботи МТС.

3) надавати окремих колгоспам відстрочку здачі державі сільськогосподарських продуктів по обов'язкових поставках, натуральної і грошової оплати за роботи МТС, повернення натуральної позички і продуктів по контрактації або звільняти в необхідних випадках

колгоспи повністю або частково від обов'язкових поставок і від погашення заборгованості по натуральній і грошовій оплаті за роботи МТС, без зменшення плану заготівель відповідних продуктів і без зменшення плану платежів в державний бюджет СРСР по республіці в цілому;

4) надавати колгоспам відстрочку платежів по обов'язковому окладному страхуванню і провадити, як виняток, списання недоїмок по цих платежах за рахунок бюджету республіки;

5) затверджувати сортове районування сільськогосподарських культур, а також мережу насінницьких господарств у відповідності з державними планами заготівель сортового насіння;

6) допускати, в разі необхідності, відступи від установлених кондицій для насіння, що видається з державних ресурсів, з відповідним збільшенням норм висіву;

7) вирішувати всі питання про відведення земель для державних, громадських та інших потреб із земель держземфонду і держлісфонду, підсобних господарств, радгоспів, земель підприємств і установ всіх міністерств, відомств і раднаргоспів і з земель колгоспів незалежно від розміру ділянки, що відводиться.

Відведення ділянок із земель колгоспів провадити за згодою загальних зборів членів колгоспів, із земель підприємств і організацій союзного підпорядкування — за погодженням з відповідними міністерствами і відомствами СРСР, а з земель держлісфонду в лісах першої групи — за погодженням з Міністерством сільського господарства СРСР;

8) вирішувати за погодженням з Міністерством сільського господарства СРСР питання про віднесення лісів до відповідних груп і про перевід їх з одної групи до іншої;

9) встановлювати за погодженням з Державним комітетом Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати посадові оклади та умови преміювання працівників підприємств і організацій по посадах, що знову вводяться, не передбачених у діючих схемах посадових окладів і положеннях про преміювання, стосовно до посадових окладів та умов преміювання, затверджених для відповідних категорій працівників даного підприємства або організації, в межах затвердженого фонду заробітної плати;

10) дозволяти раднаргоспам, міністерствам і відомствам республіки разом з відповідними профспілковими організаціями засновувати перехідні Червоні Прапори, нагрудні значки для відмінників соціалістичного змагання і затверджувати умови соціалістичного змагання по підпорядкованих їм підприємствах та організаціях, з виплатою премій за рахунок надпланового прибутку або надпланової економії по даному підприємству або організації;

11) вносити за погодженням з Державним комітетом Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати і ВЦРПС зміни і доповнення в списки робіт із шкідливими і важкими умовами праці, до яких не допускаються жінки та підлітки, на підприємствах міністерств і відомств республіки і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих;

12) вносити за погодженням з ВЦРПС зміни і доповнення в списки професій робітників і в перелік посад інших працівників, зайнятих на роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці, страхування життя яких провадиться за рахунок підприємств і організацій;

13) встановлювати ставки орендної плати за нежилі приміщення;

14) затверджувати ставки плати за послуги, що надаються на колгоспних ринках;

15) затверджувати кошторисні довідники і цінніки на будівельні та монтажні роботи, не передбачені в загальносоюзних довідниках і цінніках;

16) затверджувати типову структуру і типові штати адміністративно-управлінського персоналу підприємств, установ і організацій раднаргоспів, міністерств і відомств республіки і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, з додержанням схем посадових окладів, а також встановлювати для них додатково, стосовно до затверджених показників плану, чисельність і фонд заробітної плати працюючих в промисловості і будівництві при збільшенні протягом господарського року програми виробництва або обсягу капітальних робіт;

17) надавати госпрозрахункові права головним управлінням, управлінням і відділам міністерств і відомств республіки, а також управлінням і відділам виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих;

18) відносити підприємства і організації, що знову утворюються, до відповідної групи (категорії) по оплаті праці і преміювання інженерно-технічних працівників і службовців, керуючись затвердженими в установленому порядку показниками розподілу підприємств і організацій по групах (категоріях) оплати праці і преміювання, а при відсутності затверджених показників відносити до відповідної групи (категорії): підприємства — за погодженням з Державним комітетом Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати, а бюджетні і господарські організації — за погодженням з Міністерством фінансів СРСР;

19) затверджувати штати окремих установ і організацій міністерств і відомств республіки і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих, до яких за умовами та обсягом роботи не можуть бути застосовані типові штати.

III

1. Доручити Держплану Ради Міністрів УРСР разом з Міністерством фінансів УРСР розробити і подати Раді Міністрів УРСР в місячний строк погоджені з Міністерством юстиції УРСР пропозиції про порядок утворення, реорганізації і ліквідації підприємств, організацій, установ і учбових закладів міністерств, відомств і виконкомів місцевих Рад депутатів трудящих УРСР.

2. Доручити Держплану Ради Міністрів УРСР, Міністерству вищої освіти УРСР і Міністерству освіти УРСР розробити і подати Раді Міністрів УРСР в місячний строк погоджені з Міністерством фінансів УРСР і Міністерством юстиції УРСР пропозиції про порядок затвердження статутів технікумів міністерств і відомств республіки, а також положень про середні школи робітничої молоді і школи сільської молоді.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

Керуючий справами Ради Міністрів Української РСР
Я. Сірченко

м. Київ, 30 грудня 1957 р., № 1483.

III. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

234 Розпорядження № 1375-р

Довести до відома міністерств, відомств і раднаргоспів УРСР, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 21 листопада 1957 року № 1301 скасувала з 1 грудня 1957 року виплату одноразової винагороди та процентних надбавок за вислугу років керівним і науковим працівникам науково-дослідних установ і вищих учбових закладів, яким посадові оклади встановлені відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 5 червня 1957 року № 660 (постанова Ради Міністрів Української РСР від 7 серпня 1957 року № 872).

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 грудня 1957 р.

235 Розпорядження № 1376-р

Довести до відома Міністерства вищої освіти УРСР, міністерств, відомств УРСР і раднаргоспів, які мають в своєму підпорядкуванні вищі і середні спеціальні учбові заклади, що Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 14 листопада 1957 року № 3404 прийняла

пропозицію Міністерства вищої освіти СРСР, Міністерства фінансів СРСР і Держплану СРСР про надання директорам вищих і середніх спеціальних учбових закладів, а також керівникам підприємств і будов права витрачати кошти, одержувані від слухачів підготовчих курсів як плату за навчання, на оплату праці викладачів та інших працівників, що запрошуються для роботи на курсах, зверх плану з праці учбових закладів, підприємств і будов, при яких організуються курси.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 грудня 1957 р.

236 Розпорядження № 1378-р

Довести до відома раднаргоспів, міністерств і відомств УРСР, які мають у своєму підпорядкуванні науково-дослідні і проектні інститути, облвиконкомів, Київського і Севастопольського міськвиконкомів, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 13 листопада 1957 року № 1283, з метою підвищення відповідальності директорів науково-дослідних і проектних інститутів за виконання планів науково-дослідних, проектних і розвідувальних робіт, а також усунення зайвої централізації у вирішенні господарських питань і забезпечення більшої самостійності в управлінні цими інститутами:

1) Поширила на директорів науково-дослідних інститутів, які знаходяться на господарському розрахунку, права, передбачені пунктами 1, 8, 9, 10, 13, 14, 21, 22, 24, 26, 29, 30, 32 і 33 розділу II постанови Ради Міністрів СРСР від 9 серпня 1955 року № 1430 «Про розширення прав директорів підприємств», а саме:

а) затверджувати розгорнутий техпромфінплан підприємства по всіх кількісних і якісних показниках на основі річного плану (з розробкою по кварталах), затвердженого вищестоящою організацією міністерства (відомства) (п. 1);

б) вносити зміни в титульні списки будівництва з відповідним перерозподілом коштів по окремих об'єктах (за погодженням з підрядчиком), але без зміни обсягів і строків введення в дію нових потужностей, з повідомленням про це вищестоящій організації (п. 8);

в) затверджувати титульні списки нижчелімітного будівництва в межах асигнувань, виділених підприємству на цю мету (п. 9);

г) набувати будівельні матеріали, вироблювані підприємствами місцевої і кооперативної промисловості, за установленими для них цінами з тим, щоб вартість цих матеріалів, включаючи транспортні витрати, не перевищувала затрат, передбачених для цієї мети в кошторисах будівництва (п. 10);

д) передавати по договорах підрядним організаціям, при їх згоді, виконання будівельно-монтажних робіт і, в зв'язку з цим, ліміти по чисельності працівників, фонду заробітної плати та адміністративно-управлінських видатках з наступним повідомленням вищестоящій організації (п. 13);

е) затверджувати річні, квартальні і місячні плани капітального ремонту будинків, споруд та устаткування в межах коштів, що виділяються на капітальний ремонт, з урахуванням забезпечення виконання затвердженого по кварталах плану виробництва.

Передавати по договорах підрядним організаціям виконання капітального ремонту і, в зв'язку з цим, ліміти по чисельності працівників і фонду заробітної плати з наступним повідомленням про це вищестоящій організації (п. 14);

ж) передавати підприємствам союзної, республіканської, місцевої промисловості і промислової кооперації фонди або видавати їм з своїх ресурсів матеріали і дрібне комплектуюче устаткування за встановленими нормами для виготовлення по договорах необхідної даному підприємству продукції з наступним повідомленням вищестоящій організації (п. 21);

з) реалізувати зайві, не використовувані на підприємстві матеріали, устаткування, транспортні засоби та інші матеріальні цінності при умові відмовлення міністерства (відомства) від їх перерозподілу і неприйняття відповідними організаціями збуту для реалізації (п. 22);

і) доручати (по договорах) реалізацію фондів на матеріали іншим підприємствам та організаціям, які одержують ті ж матеріали, з оплатою зв'язаних з цим витрат за встановленими нормами (п. 24);

к) набувати по безготівковому розрахунку інвентар та устаткування вартістю до 500 карбованців за одиницю за рахунок оборотних коштів (п. 26);

л) затверджувати і змінювати структуру й штати цехів і відділів заводууправління в межах встановленого підприємству плану з праці і чисельності службовців та інженерно-технічних працівників, керуючись при цьому типовими штатами, структурами, а також схемою посадових окладів, встановлених для працівників даного підприємства, в межах середньої заробітної плати по штатному розпису (п. 29);

м) встановлювати і з додержанням трудового законодавства змінювати оклади окремим працівникам заводууправління і цехів у межах затверджених для даного підприємства схем посадових окладів і встановленого фонду заробітної плати (п. 30);

н) використовувати економію по фонду заробітної плати, одержану в попередніх кварталах, на виплату заробітної плати в наступних кварталах цього ж року (п. 32);

о) видавати робітникам і службовцям в особливо виключних випадках позаплановий аванс в розмірі не більше 10-денного заробітку (п. 33).

Надала директорам зазначених інститутів право приймати від підприємств і організацій замовлення на виготовлення відливок, поковок, штамповок, деталей і вузлів машин та іншої продукції з сировини і матеріалів замовника або з своїх матеріалів і відходів виробництва, без шкоди для виконання плану випуску товарної продукції по встановленій науково-дослідному інституту номенклатурі, при умові виконання затвердженого інституту тематичного плану роботи, без збільшення лімітів по фонду заробітної плати і фінансуванню.

2) Поширила на директорів науково-дослідних і проектних інститутів, які не знаходяться на господарському розрахунку, права, передбачені пунктами 8, 9, 10, 13, 21, 22 розділу II постанови Ради Міністрів СРСР від 9 серпня 1955 року № 1430 «Про розширення прав директорів підприємств».

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 6 грудня 1957 р.

237 Розпорядження № 1440-р

Довести до відома раднаргоспів, міністерств і відомств УРСР, виконкомів обласних та Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 27 листопада 1957 року № 3547-р прийняла пропозицію Міністерства фінансів СРСР і Держбуду СРСР про поширення на підрядні будівельно-монтажні організації, підвідомчі раднаргоспам, міністерствам і відомствам союзних республік, облвиконкомам і міськвиконкомам (міст республіканського підпорядкування), чинності підпункту «д» пункту 21 Правил фінансування будівництва банками довгострокових вкладень, затверджених постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 24 серпня 1955 року № 1552, про надання банками довгострокових вкладень підрядним організаціям будівельних міністерств короткострокового кредиту.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
Г. Бутенко

м. Київ, 17 грудня 1957 р.

238 Розпорядження № 1485-р

Зберегти на 1958 рік передбачений пунктом 1 «б» постанови Ради Міністрів УРСР від 30 грудня 1956 року № 1555 (ЗП УРСР 1956 р., № 23—24, ст. 243) порядок централізованого виділення ринкових фондів окремих продовольчих і непродовольчих товарів для відділів робітничого постачання.

В зв'язку з цим, Міністерству торгівлі УРСР, в місячний строк, подати на розгляд Ради Міністрів УРСР погоджені з раднаргоспами і міністерствами пропозиції про виділення на 1958 рік відділам робітничого постачання раднаргоспів, Міністерства шляхів, Міністерства морського флоту і Міністерства геології і охорони надр СРСР ринкових фондів м'ясопродуктів, риби, оселедців, тваринного масла, шерстяних тканин, швейних виробів, шкіряного і валяного взуття.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Н. Кальченко

м. Київ, 26 грудня 1957 р.

239 Розпорядження № 1494-р

Рада Міністрів Союзу РСР, з метою поліпшення роботи нормативно-дослідних організацій і забезпечення єдності в розробці промислових нормативів з праці і єдиних норм виробітку, постановою від 30 листопада 1957 року № 1315 «Про організацію Центрального бюро промислових нормативів з праці»:

1. Зобов'язала Держплан СРСР передати у відання Державного комітету Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати нормативно-дослідні організації з усіма матеріальними цінностями, технічною документацією і лімітами з праці за станом на 1 жовтня 1957 року, згідно з додатком, і зобов'язала Комітет на базі зазначених організацій, створити Центральне бюро промислових нормативів з праці при Науково-дослідному інституті праці.

2. Поклала на Центральне бюро промислових нормативів з праці при Науково-дослідному інституті праці:

- а) розробку загальнопромислових нормативів з праці і єдиних норм виробітку і в першу чергу для важкої промисловості;
- б) координацію роботи нормативно-дослідних станцій і організацій по розробці галузевих промислових нормативів з праці і єдиних норм виробітку.

3. Зобов'язала Ради Міністрів союзних республік, міністерства і відомства встановити порядок, згідно з яким нормативно-дослідні організації галузевих науково-дослідних, технологічних і проектних інститутів, зайнятих розробкою норм виробітку і нормативів з праці,

повинні провадити свою роботу за планами, погодженими з Нав. во-дослідним інститутом праці, при Державному комітеті Рад Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати.

Поклала на раднаргоспи керівництво нормативно-дослідними станціями, що знаходяться у відповідних економічних адміністративних районах.

На виконання вищезазначеної постанови Ради Міністрів СРСР (п. 3), міністерствам, відомствам, раднаргоспам, виконкомам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих, забезпечити додержання вказаного порядку роботи нормативно-дослідних організацій, галузевих науково-дослідних, технологічних, проектних інститутів, зайнятих розробкою норм виробітку і нормативів з праці.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Н. Кальченко

м. Київ, 27 грудня 1957 р.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів СРСР
від 30 листопада 1957 року
№ 1315

Д о д а т о к
до розпорядження Ради Міністрів
Української РСР
від 27 грудня 1957 року
№ 1494-р

П Е Р Е Л І К

нормативно-дослідних організацій, що передаються Державному комітету
Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати

1. Нормативно-дослідний відділ Державного інституту по проектуванню підприємств кольорової металургії (Дніпрокодьормет).

2. Відділ технічних нормативів з праці Всесоюзного науково-дослідного технологічного інституту приладобудування (ВНДТІ прилад).

3. Підрозділи науково-дослідного бюро технічних нормативів, зайняті розробкою нормативів з праці (НДБТН) колиш. Міністерства верстатобудівної інструментальної промисловості.

4. Центральне бюро нормативів праці (ЦБНП) Всесоюзного науково-дослідного і проектного інституту по бурінню нафтових і газових свердловин (ВНІ бурнафта).

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

Госполитиздат УССР

(На украинском языке)

Редактор С. Михальчук

Технічний редактор О. Кадашевич

Коректор Д. Антіпова

Здано на виробництво 7/ІІ 1958 р. Підписано до друку 18/ІІІ 1958 р.
Формат 60×84¹/₁₆. Друк. арк. 3¹/₄. Облік. вид. арк. 3,99. Зам. 287. Тир. 7300.
Ціна 1 крб. 25 коп.

Державне видавництво політичної літератури УРСР,
Київ, Володимирська, 42.

Друкарня видавництва АН УРСР, Київ, Репіна, 2.

ДІРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
м. Короленка. Харків

П 197634

